Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

THE ASTROLOGY OF PERSONALITY

A Re-formulation of Astrological Concepts and Ideals, in Terms of Contemporary Psychology and Philosophy

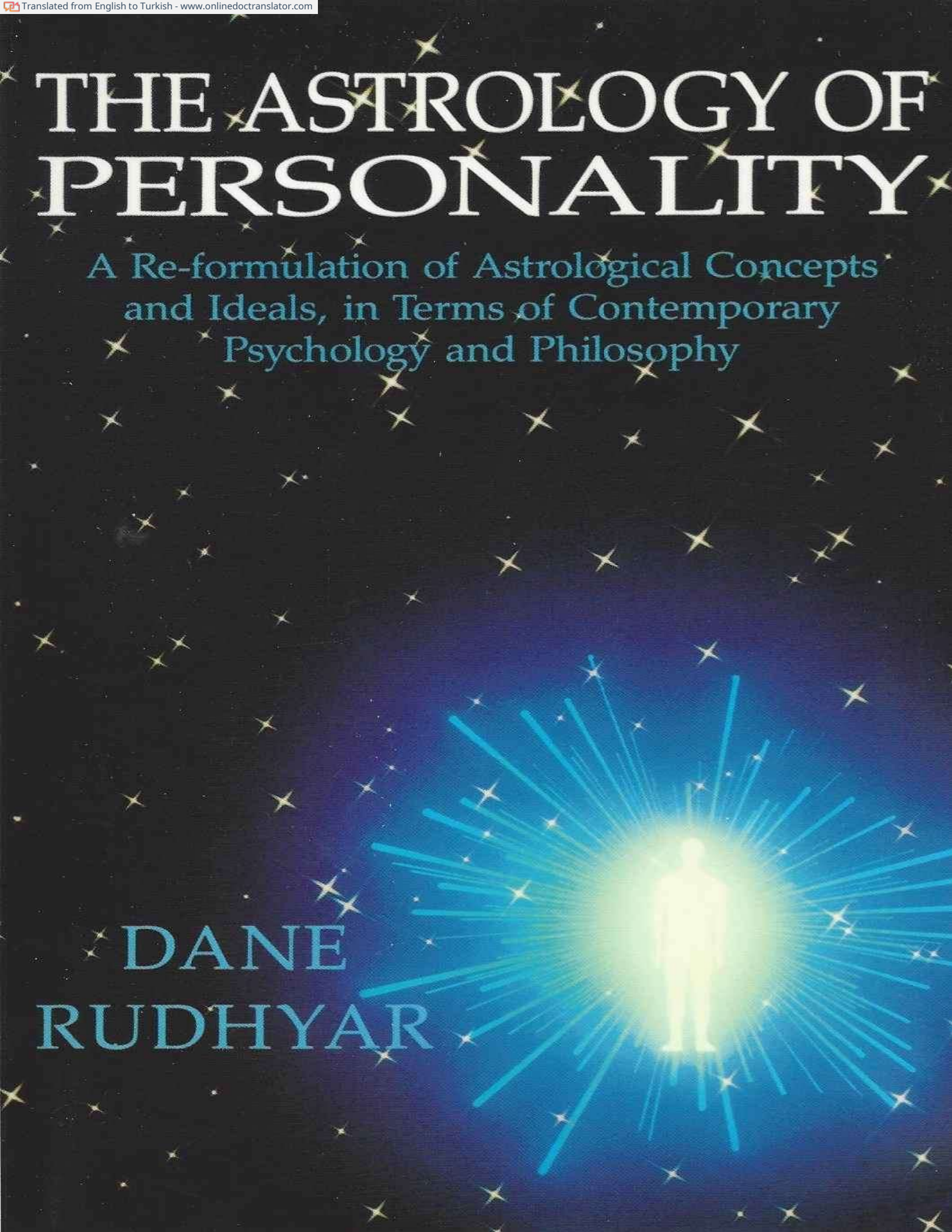

DANE RUDHYAR

ASTROLOJİSİ KİŞİLİK

DANE RUDHYAR

THE ASTROLOGY OF PERSONALITY

A Re-formulation of Astrological Concepts and Ideals, in Terms of Contemporary Psychology and Philosophy

AURORA PRESS
P.O Box 573 Santa Fe, NM 87504

Telif Hakkı 1991, Aurora Press
Her hakkı saklıdır

Bu kitabın hiçbir bölümü herhangi bir mekanik, fotoğrafik veya elektronik işlemle veya fotoğraf kaydı biçiminde çoğaltılamaz, bir geri alma sisteminde saklanamaz, iletilemez, başka bir dile çevrilemez veya başka bir şekilde halka açık veya özel kullanım için kopyalanamaz. inceleme amacıyla alıntılanan kısa pasajlar hariç, yayıncının izni olmadan kullanılamaz.

ISBN: 0-943358-25-6
#91-072504

bir yayın
Aurora Basın
Posta Kutusu 573
Santa Fe, NM 87504
Amerika Birleşik Devletleri

Kişilik Astrolojisi ilk kez
1936'da yayınlandı

Amerika Birleşik Devletleri'nde basılmıştır

İLE

Alice A. BAILEY

SICAK TAKDİRLERLE

KALICI DOSTLUĞUMUZ

BU KİTABI ADAMIYORUM

İŞİMLE İLGİLENEN HANGİSİ

İLERİ ÇAĞRILANDI.

DR

kaydeden DANE RUDHYAR

Sanat,*Müzik, Felsefe*

Claude Debussy ve oğlu oevre

Bireyciliğin Ötesinde Gücün

Serbest Bırakılması Olarak Sanat

Kültür, Kriz ve Yaratıcılık

Yeni Hayat için Yönergeler

Taştan Çıkan Ateş Yeni Bir

Çağ İçin Okült Hazırlıklar

Canlılık ve Huzur

Ateşe Giden Yollar

Zafere Anlam Veren İnanç

Tonun Büyüsü ve Müzik Sanatı

*** Bilincin Gezegenleşmesi**

ranya

Hindu Müziğinin Yeniden Doğuşu

Geri Dönüşü Olmadan Dönüş

İnsan Doyumunun Ritmi

Bütünlüğün Ritmi Yeniden

Başlayabiliriz — Birlikte

beyaz gök gürültüsü

Astroloji ve Psikoloji

** Astrolojik Yönler, Süreç Odaklı Bir Yaklaşım*

Astrolojik Evler

** Manevi Yaşama Dair Astrolojik İçgörüler*

Astrolojik Bir Mandala

Astrolojik İşaretler

Psikolojik Komplekslerin Astrolojik Bir İncelemesi

Astrolojik Zamanlama

** Astrolojik Triptik*

Astroloji ve Modern Ruh

Amerika'nın Kaderinin Astrolojisi

** Kişilik Astrolojisi*

** Dönüşüm Astrolojisi (Aurora dağıtır)*

Hümanist Astrolojiden Transpersonal Astrolojiye

** Astrolojinin Galaktik Boyutu*

* Ay Döngüsü

Yeni Erkekler için Yeni Malikaneler

** Kişi Merkezli Astroloji*

Astroloji Pratiği

*** Aurora Press tarafından yayınlanan bir başlığı belirtir**

ÜÇÜNCÜ BASKIYA ÖNSÖZ
(1970)

Bu kitap, dergide çıkan bir dizi makalenin ardından yazıldığında*Amerikan Astrolojisi*Paul Clancy tarafından henüz yayınlanmış ve editörlüğünü yapmış olan astroloji nispeten az sayıda insanı ilgilendiriyordu. Halkın zihninde ya en yüzeysel türden falcılıkla ya da Gül Haçlılar, Teosofistler ya da Hermesçiler ile ilişkilendirildi. En ünlü İngiliz astrologları Sepharial ve Alan Leo, okültistler ve teozofistlerdi; ve astrolojiyi ilk kez elli yıl önce duydum ve inceledim.

On yıl sonra, Marc Edmund Jones tarafından astroloji üzerine teksirlenmiş ilk derslerini aldım ve kısa bir süre sonra Carl Jung'un derinlik psikolojisi ve ayrıca kitabıyla derinden ilgilenmeye başladım.*Holizm ve Evrim*büyük Güney Afrikalı devlet adamı, enternasyonalist ve filozof Ian Smuts tarafından yazılmıştır. O zaman astrolojinin, yeni bir ışık altında ele alınması ve temel kavramlarının birçoğunun, görevimizin modern erkek ve kadınlarının zihniyetine ve deneyimlerine uyacak şekilde yeniden formüle edilmesi halinde, derinlik psikolojisi ile yakın bağlantılı olarak kullanılabileceği aklıma geldi. -Birinci Dünya Savaşı toplumu. Birkaç yıl mektuplaştıktan sonra New York'ta tanıştığım Paul Clancy'ye fikirlerimi ilettim ve o da coşkuyla yanıt verdi ve yazmak istediğim her şeyi dergisinde yayınlamayı teklif etti. Bir kaç ay sonra*Amerikan Astrolojisi* elde edilen ulusal dağıtım; satışlar ve derginin boyutu ve Clancy'nin daha fazla makale talebi hızla arttı. Dergide bir Psikoloji Bölümü açıldı ve her ay en az iki uzun yazı yazdım. Daha sonra Grant Lewis benden katkıda bulunmamı istedi.*Burçlar*—ayrıca ayda iki makale ve astrolojinin popülaritesi arttıkça diğer dergiler de aynı şeyi yaptı.

Astrolojinin popülerleşmesinin önemli sonuçları oldu. Bu, dergilerin, gazete köşe yazılarının ve hatta çoğu ders kitabının "Güneş işareti" yaklaşımını vurgulamak zorunda olduğu anlamına geliyordu; yani kişinin doğum gününe dayalı bir astroloji türüdür.

bireyler. Sonuç olarak insanlar “Ben bir Aslanım. Burcun ne?” Bu, zodyakın on iki burcuna genel ama kesin psikolojik özelliklerin verilmesi gerektiği ve bir haritada Güneş'in en baskın veya temel faktör olarak kabul edilmesi gerektiği anlamına geliyordu.

Bununla birlikte, yalnızca bir tür psikoloji yoktur; ve böylece burçların psikolojik yorumu ve on iki zodyak insan tipinin karakterizasyonu çeşitli seviyelerde gelişebilir. Birçok astrolog, eski ders kitaplarında özetlenen psikoloji türünü izliyordu, bazıları daha "sosyal" bir psikoloji türünü vurguladı. Pek çok kişi, derinlik psikolojisi ve holistik felsefeyi (her ikisi de kişiliğin bütünleşmesini vurgular) okültizm ve Doğu metafiziğinin en açıklayıcı ve verimli manzaralarıyla birleştirmeye çalıştığım yaklaşımımı izledi.

Böylece bu kitap,*Kişilik Astrolojisi,*Bu antik "sanat"ın popülerleşmesine yanıt olarak, yalnızca daha derin bir psikolojik yaklaşıma ihtiyaç duyulmakla kalmayıp, aynı zamanda astrolojinin nasıl ilişkili olduğuna dair daha sağlam bir bakış açısı kazanmanın da gerekli hale geldiği modern astrolojinin evriminde çok önemli bir zamanda geldi. felsefe ve bilim çizgisinde gelişen yeni düşünce türlerine. Bugün, otuz beş yıl sonra, bu kitap daha geniş bir kitleye ulaşmak üzereyken, astroloji bir krizle karşı karşıya; bilinçte bir kriz olduğu söylenebilir. Bu krize, hem yeni gençleri hem de üniversiteli entelektüelleri etkileyen astrolojiye olan ilginin büyük ölçüde artması neden oldu.

Gençler, Doğu felsefeleri ve yoga uygulamaları, aşkın deneyimler ve “duyarlılık eğitimi” ve doğal yaşamın tüm yeni biçimleriyle büyülendi. Astrolojide yalnızca dokunaklı kişisel sorunlarına yanıtlar bulmayı değil, hatta daha da fazla bir tür iç güvenlik bulmayı umuyorlar. Çoğu, aile geleneklerinden kopmuş ve bilgiye, toplumsal örgütlenmeye ve kişilerarası ilişkilere insanlıktan ve doğadan uzaklaşmış bir yaklaşımın giderek daha fazla hakim olduğu bir kültüre katılmayı reddederek, yerlerini ve işlevlerini daha fazla keşfetmeyi özlüyor. insandan daha evrensel, kozmik düzen. Ego oyunları oynandığında nereye "ait olduklarını", "gerçekte ne olduklarını" bilmek isterler. Ne yazık ki, astrologların çoğu hala falcılık kategorisine çok yakın,

Ancak bilim ve teknolojiden, bilgisayarlardan ve ay uçuşlarından etkilenen başka bir gençlik türü daha var. farkındalar ki

bilim adamları, gezegenimizin “kozmik ortamı” olarak güneş sistemiyle, güneş radyasyonları ve hatta galaktik güçlerle giderek daha fazla ilgileniyorlar. Genellikle istatistiksel tekniklere ve her türlü psikolojik teste aşinadırlar. Entelektüel olarak meraklı, hırslı ve toplumumuzda kusur bulsalar bile sosyal ve ekonomik merdivenin tepesine çıkmak için can atıyorlar. Yükseldiğini gördükleri muhteşem teknolojik toplumun ilerici, geleceğe yönelik kurucuları olmak istiyorlar. Astrolojiye giderek daha fazla ilgi duyuyorlar veya büyüleniyorlar; ama entelektüel Kuruluş tarafından kabul edilebilir olması ve kolejlerimizde kredi için resmi olarak öğretilmesi için "bilimsel" olması gerektiğinin farkındalar.

Bu bilim odaklı gruba astroloji yaklaşımı İrlandalı astrolog ve bilgin Cyril Fagan tarafından teşvik edildi ve aylık makaleleriyle popüler hale getirildi.*Amerikan Astrolojisi*son yirmi yıldır büyük bir çekiciliği var. Bay Fagan'ın iddiasına göre, Avrupa'da Greko-Latin uygarlığı günlerinden beri kullanılmakta olan zodyak -*tropikal*zodyak - yanlış. Tek gerçek zodyakın burç olduğunu iddia ediyor.*yıldız*zodyak.

Tropikal zodyak, Güneş'in bir ilkbahar ekinoksundan diğerine kadar gökyüzündeki görünen hareketine dayanır. Dünya küresinin, bu dünyadaki tüm enerjilerin kaynağı olan Güneş ile sürekli değişen ilişkisinin yıllık döngüsüne, yani mevsimlerin döngüsüne atıfta bulunur. "Yıldız" zodyak ayrıca Güneş'in yıllık görünen hareketiyle de ilgilenir, ancak*takımyıldızlara referansla,*
yani gerçek yıldız gruplamalarına. "Ekinoksların devinimi" denilen fenomen nedeniyle - neredeyse "sabit" yıldızlara göre ekinoksların konumunda geriye doğru kayma - bu iki zodyak artık çakışmıyor. 300 civarında olduğu tahmin edilen bir zamanda çakıştılar.M.Ö.ile AD500; farklılıklar, "takımyıldızlar" adı verilen heterojen yıldız gruplarının sınırlarını kesin olarak tanımlamanın astronomik bir yolunun olmaması gerçeğinden kaynaklanmaktadır.

Bu kadar stresin olduğu bir zamanda*işaretler,*değil*takımyıldızlar,* Güneş'in bir kişinin doğumunda bulunduğu zodyakın, "yan gerçekçilerin" iddiaları, zodyak Tiplerinin karakterizasyonlarının çoğunu altüst eder. Böylece büyük bir kafa karışıklığı yaratılır. Ama aslında mesele daha da derinleşiyor. Bir tropikal ya da yıldız zodyakının geçerliliğiyle ilgili tartışmanın ardındaki tehlike, kişinin astrolojiye karşı takındığı temel tutumdur. "Siderealistler" astrolojiyi, tek temel işlevi kesin olayların istatistiksel olarak ölçülebilir olasılıklarını tahmin etmek olan ampirik bir bilim olarak görürler. Bu bilim

uzun zaman önce, belki de Mısır'da ortaya çıktığı ve Chaldea'da daha da geliştirildiği sanılıyor; oradan da Helenistik dünyaya getirilmiştir. Siderealist, onun kesinlikle bir gözlem bilimi olarak doğduğunu, yeryüzündeki gerçek olaylar arasındaki çakışmayı yıldızların ufukta görünmesi, gezegen kavuşumları vb. gibi göksel fenomenlerle ilişkilendirdiğini iddia eder. gerçek bir bilimsel yöntemle inşa edilmiştir. Ancak ilk yüzyıllarda karışıklık meydana geldi.AD.
takımyıldızların "gerçek" modelinin yerine mevsimsel, ekinoksal bir referans çerçevesi konduğunda.

Bu kadar "bilimsel" bir şekilde sunulan her şey, bugün birçok insanın ilgisini çekecektir. Burası, bu yan gerçekçi tablonun geçerliliğini tartışmanın yeri değil, ama arkaik zihnin, diyelim ki, 1000'den önce işleme biçimiyle uyuşmuyor gibi görünüyor.M.Ö,ve her zaman dikkatli olunmalı bugünkü entelektüel süreçlerimizi antik semboller ve mitler üreten zihniyete yansıtın. Gördüğüm kadarıyla asıl nokta, astrolojiyi bu kadar asırlık ampirik ve özündeOlay Odaklıbilim doldurur*psikolojik ihtiyaç* astrolojiyi bugün bu kadar popüler yapan ihtiyaç.

Bugün bu tür bir astrolojiye ihtiyacımız olduğuna inanmadığım için, yakın zamanda astrolojiye farklı bir yaklaşımla ilgilenen insanları bir araya getirmeyi amaçlayan Uluslararası Hümanist Astroloji Komitesi'ni (ICHA) kurdum.*kişi odaklı*yaklaşmak. Genellikle ateizmle ilişkilendirilen geleneksel bir hümanizm anlamında değil, daha çok Hümanist psikoloji olarak bilinen şeyin kurucusu Abraham Maslow'un kelimeye verdiği anlama uygun olarak “hümanist” bir yaklaşımdır. Bu tür psikoloji ne Freudcu, ne Davranışçı ne de Kliniktir. Bu nedenle Üçüncü Kuvvet psikolojisi olarak da adlandırılır. Gelişmekte olan, hevesli, kendini gerçekleştiren kişiler olarak kabul edilen ve zaman zaman "zirve deneyimlerinde" yüce ruhsal bilinç anlarına ulaşabilen kişilere yardım etmeyi ve rehberlik etmeyi amaçlar.

Benzer bir anlamda Hümanist astroloji olarak tasarladığım şey, bireylere kişisel ve kişiler arası problemlerinin çözümünde ve özellikle doğum potansiyellerini daha tam olarak gerçekleştirmelerinde yardımcı olan bir astrolojidir. Bu tür astrolojide hiçbir gezegen ve açı kendi başına “iyi” veya “kötü” değildir. Her doğum haritası, bir bakıma doğum haritasında "kodlanmış" "talimatları" izlerse, kişinin potansiyel olarak ne olduğunu ve neyi başarması gerektiğini sembolize etmesi anlamında, diğerleri kadar "iyidir". görüldüğü gibi gökyüzünün deseni

yerden ve tam doğum anında.

Böyle bir astroloji *Olumsuz* ampirik bir bilim. Bu, toplam kişinin (beden, zihin, duygular, vb.) özünde ne olduğunun arketipini, yani bireyselliğinin "Biçimini" açığa çıkarabilen bir "dil"dir. Muğlak ve kafa karıştırıcı bir şekilde "kader" dediğimiz şey, doğum haritasında soyut bir şekilde formüle edilmiş potansiyellerin gerçekleşme sürecidir. Aşkın bir Ruh olarak tasavvur edilen insan, haritanın dışında değildir ve “iyi” bir hayat sürmek için onu “yönetmek” zorundadır. O, varoluşçu, yaşayan ve düşünen-hisseden bir organizma olarak, tablonun gösterdiği şeydir. *belki* olmak; aslında o ne *meli* "evrenle uyum içinde" yaşıyorsa olabilir.

yazdığım zaman *Kişilik Astrolojisi* otuz beş yıl önce, astrolojinin gelişiminin karşısına çıkabilecek sorunların pek farkında değildim; ve hiç kimse onun modern zihin için bu kadar geniş bir çekicilik geliştireceğini kesinlikle beklemiyordu. Marc Jones'un öncü zihninin bile hafife aldığı bazı geleneksel kavramları hâlâ kabul ediyordum. Astroloji esas olarak *yermerkezli,* güneş sisteminin güneş merkezli resmine ait bazı fikirleri kabul etse bile. Şimdi anlıyorum ki, insanla uğraşırken *birey olarak,* "kişi merkezli" olmalıdır, çünkü her birey gerçek anlamda kendi evreninin merkezidir. onun yolu bu *yönler* kendisi için önemli olan bir bütün olarak evrendir. Daha derin bir anlamda, o *bütün gökyüzü* uzay-zamanın belirli bir noktasında odaklanmıştır. Onu diğer bireylerden ayıran şey, bu özel uzay-zaman formülüdür; onu diğer tüm varlıklardan ayıran şey, varlığının özünü oluşturan aynı gökyüzü, aynı Güneş, Ay, gezegenler ve yıldızlar olmasıdır. *Biçim farklılaştırır; madde birleştirir.*

Felsefi-kozmik ve hümanist yaklaşımım 1934-35'te henüz net olarak tanımlanmadığından ve Teosofik-okült geleneğe ait inanç ve imgelerden etkilendiğim için, bu kitapta bahsetmeyeceğim epeyce yorum ve ifade var. bugünü de aynı şekilde formüle edin. Bu büyük cildin ayrıntılı bir revizyonu, hayatımın bu son evresinde sahip olduğumdan daha fazla zaman ve enerji harcar. Yine de kitaba yönelik sürekli talep, astrolojinin evriminin bu kritik döneminde, kitabın ciltsiz bir baskı yoluyla geniş çapta yayılmasını zorunlu kılıyor.

Bununla birlikte, doğum Evlerinin temel karakterine yaklaşımımdaki değişiklikten bahsetmeliyim ve bu tür bir değişikliğin nedenlerini daha yeni bir dizi kitap ve makalede tartıştım. Bir ara, astrolojide kullanılan tüm aletlerin anlamını dikkatle incelemeye başladığımda, o zamanki

evlerin dünya küresinin günlük dönüşüne göre üretildiğine dair yaygın olarak kullanılan fikir; böylece, doğum ufku her gün zodyak etrafında hareket ederken görülür ve tıpkı dünyanın Güneş etrafındaki dönüşü zodyakın burçlarını tanımladığı gibi, dünyanın kendi ekseni etrafında dönmesi evleri tanımlar. Her şey hareket halindedir; astroloji ise zaman değerleriyle, döngülerle ilgilenir.

Bu doğru ama bir de boşluk var; ve her insanda sabit kalan şeye inanıyorum. her insan*doğal olarak*Varlığın belirli bir ritmine (veya "tonuna") ve şimdi benim "bireyselliği", "bireysel varlığının tohum modeli" dediğim şeyi tanımlayan evrene yönelime sahip bireysel bir benlik. Burası onun "uzaydaki yeri". Bu, kendi benliğinin ve diğer benliklerle ilişki kurma kapasitesinin farkına varma yoludur. Her insan merkezde doğar.*kendi alanı;*ve ev çemberinin gönderme yaptığı boşluktur.

Çember elbette zamanda döner ve “evlerin çarkı”ndan söz edebiliriz. Ancak, bireysel benliğin kalıcı bir "imgesi" olarak kalan temel bir uzay-yönelimi vardır ve bu, öncelikle dış olaylarla değil, *bireysel varoluşun doğuştan gelen potansiyeli*her insanda. Tekrar edeyim, bu astro-psikolojinin amacı, kişinin doğuştan gelen bu potansiyeli gerçekleştirmesine yardımcı olmak, sadece olanı getirmektir.*olası*en azından nispeten tam bir yerine getirme durumuna. Açıktır ki, insanların büyük çoğunluğu böyle bir doyum durumunu yaşamamakla kalmayıp, Zen Budizm'in popülerleştirdiği bir tabirle "temel doğaları" diyebileceğimiz şey hakkında neredeyse tamamen cehalet içinde kalıyorlar.

Okuyucu, bu kitapta ifade edilen bu tür fikirleri bulacaktır, ancak belki de olması gerektiği kadar açık değildir. Şimdi doğum evlerini kesinlikle vücudun 30 derecelik bölümleri olarak düşünüyorum.*uzay*doğumsal bireyselleşme eylemini, yani yenidoğanın bireysel ritmini oluşturan ilk nefesi çevreler. evler değil*içinde*Burçlar; ama şu ya da bu evde yerlerini bulan zodyak burçları ve tüm gök cisimleridir. Sonuç olarak, halen çoğunlukla kullanımda olan Placidus ev belirleme sistemi, zaman faktörüne dayalı olduğu için böyle bir yaklaşıma uymamaktadır. Öte yandan Campanus sistemi, evin doruklarının boylamını hesaplamak için uzaya dayalı bir yöntemdir ve bu nedenle onu kullanıyorum ve astro-psikolojik uygulamada giderek daha fazla aydınlatıcı buluyorum. mümkün olan en iyi sistem değil.

Bu yeni Önsözü bitirmeden ve "bir bilim olarak astroloji" konusundaki tavrım yanlış anlaşılmasın diye, er ya da geç kozmik elektromanyetik alanlarla, kozmik alanlarla ilgilenecek yeni bir bilimin inşa edileceğinden çok az şüphem olduğunu söylememe izin verin. titreşimler ve dünyanın biyosferi üzerindeki etkileri. "Bilimsel" olmak için çok çabalayan genç astrologlardan bazıları böyle bir amaç için çalışıyor olabilir, ancak böyle bir bilim kurulduğunda artık geleneksel olarak "astroloji" olarak bilinen şeyin olacağını düşünmüyorum. ” modern kimya simyadır. Gerçekten "yıldız" ve bilimsel bir astroloji, tüm galaksiyi referans çerçevesi olarak alan ve örneğin, dünya ekvator düzlemi ile galaksi düzlemi arasındaki sürekli değişen ilişkiyi ele alan bir astroloji olacaktır. Yalnızca resimsel ve sembolik insan yapımı takımyıldızlara dayanan eski tip zodyak mitolojisinin yerine gerçek yıldız gruplarını ve onların göreli hareketlerini ikame ederdi. Elbette insanlığın arkaik geçmişinden öğrenebiliriz; ama bu olmalı*tüm*Örneğin, Çin ve Maya kültürleri de dahil olmak üzere insanlığın.

Ayrıca, her büyük kültürün kaçınılmaz olarak kendi evren yaklaşımını, kendi kozmolojisini ve astrolojisini geliştirdiğine inanıyorum; ve kökleri Greko-Latin ve İbrani geleneğine dayanan Batı uygarlığımızın neden kendi astroloji yaklaşımını geliştirmemesi gerektiğini anlamıyorum. Bu Batı uygarlığı pekala döngüsünün sonuna yaklaşıyor olabilir ve öyle hissediyorum ki*ikisi birden*protestocu Hippi gençliği ve teknoloji yönelimli genç üniversite mezunları yeni bir medeniyete katkıda bulunuyor. On altı yaşımdan beri hayatım, böylesine yeni bir medeniyet inşa eden güçlere elimden gelen her şekilde hizmet etme konusunda geri alınamaz bir kararla kutuplaştı.

Bu nedenle, astronomi, kozmik fizik ve benzeri bilimsel yaklaşımlardaki son keşiflere dayalı olarak gerçek ve gerçekten yeni bir "kozmobiyoloji" veya "kozmekoloji" geliştirmeye yönelik herhangi bir girişime itirazım yok. Ancak "birey için astroloji", zamanla birincisiyle ilişkili olduğunu kanıtlasa bile, tamamen farklı bir çalışma türüdür. Gördüğüm kadarıyla, astrolojinin ilk ve acil amacı,*Olumsuz*olayları istatistiksel olasılık açısından tahmin etmek, ancak kafası karışmış, hevesli, genellikle perişan insanlara bireysel yaşamın anlamı ve kendini gerçekleştirme sürecindeki bireysel mücadeleler hakkında bir düzen, "biçim" mesajı vermek. Gerçekten de psikolojik olduğu kadar sosyal olarak da yeni bir ormanda yaşıyoruz; ve gündelik tehlikeler ve belirsizliklerle karşı karşıya kalan arkaik atalarımız gece göğünün gösterdiği muhteşem ve düzenli ışık gösterisine baktıkça, biz de daha soyut modern tarzımızla kendi bireyselliğimizde keşfetmeye çalışmalıyız.

doğum gökyüzü ve onun ilerici dönüşümleri, dış kaosa bakılmaksızın gerçek bir kozmik barış ve kesinlik.

Bitirirken, bu kitaptaki "kişilik" kelimesinin, ezoterikçilerin ve Yeni Düşünce insanlarının genellikle ona atfettiği olumsuz ya da daha düşük düzeyde bir anlama sahip olmadığı gerçeğini vurgulayabilirim. Onu filozof Ian Smuts ve psikolog Carl Jung'un kullandığı gibi kullanıyorum. Belki de bu kitabın birinci ve ikinci baskısının Önsözlerinde yer alan aşağıdaki birkaç cümle bu noktayı açıklığa kavuşturacaktır.

"Kişilik, en geniş anlamda, insanın fizyolojik ve psiko-zihinsel doğalarının aşamalı olarak bütünleştiği organik bütündür. Dolayısıyla bir mikro kozmos olarak insanın bütünlüğünü temsil eder; zodyak veya galaksinin arka planında ve bunlarla sürekli ilişki içinde çalışan bütün bir güneş sistemi olarak insan. Astroloji ... bir yaşam yorumlama sanatıdır ve bize "kişiliğin" gelişimi ve gerçekleşmesi için bir teknik sağlar. Amacı, kaotik insan doğasını bir mikro kozmosa dönüştürmektir. İnsan gerçekten bir mikro kozmos haline geldiğinde, kişiliğini en geniş ölçüde gösterir ve yaşayan bir Kişi veya büyük bir Kişi olarak tezahür eder. . . Astrolojinin amacı, kişiliğin simyasıdır. Kaosu kozmosa, kolektif insan doğasını bireysel ve yaratıcı kişiliğe dönüştürmektir."

DR

1991 BASKISINA ÖNSÖZ

Şu anda elinizde tuttuğunuz kitap, 1936'da Paul Clancy tarafından "Astrolojide Batlamyus zamanından bu yana atılan en büyük adım" olarak tanımlandı.[1] Bu hiç de neşeli bir yayıncının aldatmacası değildi. Çoğu zaman kabul edilmeyen bu kitabın etkisi, her yere yayılmış, bilinçli ya da bilinçsiz olarak çoğu düşünen astrologun bugün astrolojiye bakışını şekillendirmiştir. Bu bir klasiktir, ancak tüm büyük klasikler gibi, hala astroloji hakkında okuyacağınız en canlandırıcı ve ufuk açıcı kitaplardan biridir ve kişinin düşüncesi eskimeye başladığında her zaman harika bir uyarıcıdır ve herhangi bir öğretmenin okuma kitabının başında yer almalıdır. liste.

okuyacak kadar şanslıydım*Kişilik Astrolojisi*ilk kez yaklaşık otuz yıl önce, 1961'de ciddi bir şekilde astroloji çalışmaya başladıktan kısa bir süre sonra. O zamanlar kariyerim birkaç farklı yoldan gidebilirdi. Bu kitap, astrolojinin hayatımı adamak istediğim konu olduğuna beni diğerlerinden daha fazla ikna etti. Eşim Suzi üzerinde de aynı etkiyi yaptı. Gerçekten de dünyanın neresine gidersem gideyim astrolojinin önde gelen ışıkları, Rudhyar'ın bu özel kitabının onların düşünceleri üzerinde sahip olduğu derin etkiye tanıklık ediyor ve bu, Rudhyar'ı eleştirenler arasında bile geçerli.

Belki de bu kitabın merkezi önemi, Rudhyar'ın astrolojinin temel doğası hakkında sunduğu çok net kavrayış ve bu nedenle astrolojinin sembolik ve biçimsel temellerinin anlaşılmasına verdiği önemdir. Rudhyar'ın astrolojiyi, amacı "kişiliğin simyası" olan "yaşamın cebiri" olarak vizyonu, astrolojinin öncelikle, çoğu zaman ampirik bilginin geleneksel bir bütünü olarak değil, temel olarak sembolik bir mantık sistemi olarak tasvir edildiğini ortaya koymaktadır. Doğanın süreçlerinin ve özellikle bireysel doğalarımızın derinlik psikolojisi ile birlikte temeldeki düzenini ve önemini anlamak için kullanabileceğimiz ilk ilkeler.

Rudhyar'ın astrolojiyi “yaşamın cebiri” olarak tanımlaması tesadüfi bir imaj değildir. Rudhyar asla sıradan değildir. Kasten astrolojiyi onunla özdeşleştiriyor.

Ampirik bilginin aksine matematiksel düşünce Rudhyar, cebirin, parçaların bir bütüne indirgenmesi anlamına gelen Arapça “el-jebr” kelimesinden geldiğine dikkat çeker. "Cebera" aslında birbirine bağlamak anlamına gelir ve cebirin işlevi, öğeleri formüle edilmiş bir bütün halinde birbirine bağlamak, ilişkilendirmek veya bütünleştirmektir. Rudhyar bu görüntüyü, astrolojinin cebir gibi gezegenler, zodyak konumları, parçalar, düğümler vb. gibi sembolik öğeleri canlı bir bütünü tanımlayan bir formülde nasıl birbirine bağladığını göstermek için geliştirir. , evrensel yaşam niteliklerine, fizikselden ruhsala farklı düzeylerde yaşam süreçlerine.

Rudhyar'ın vurgusu çok önemlidir, çünkü Rudhyar'ın kendisi de dahil olmak üzere hiç kimse gözlem ve ampirik çalışmaların önemini ve değerini inkar etmezken (bu kitapta zaman ikizlerinin birincil çalışma olarak incelenmesini savunan ilk kişi oydu. astrolojik araştırma araçları), astrolojinin Aristoteles'in nesnelerin maddi nedenleri hakkında modern bilimin çoğunun yaptığı gibi değil, şeylerin resmi veya "bilgilendirici" nedenleri dediği şeyi öğrettiği konusunda net olmalıyız.

Gerçekten, eğer*Kişilik Astrolojisi*Tüm astroloji öğrencilerinin eğitimlerinin ilk aşamalarında okuması zorunluydu, son zamanlarda gördüğümüz bazı seçkin astrologların ampirik eğilimli bazı seçkin astrologların, bazı görünüşte su geçirmez deneyler temelinde kendilerini astrolojinin dışında tuttukları tuhaf manzaradan kurtulmuş olabiliriz. astrolojinin nesnel gerçekliğini göstermekte başarısız oldular. Rudhyar, astrolojiyi önceden belirlenmiş bazı bilimsel ve istatistiksel çemberlerden atlama ihtiyacıyla devam eden meşguliyete nasıl gülümserdi ve aynı zamanda çileden çıkardı. 1969'da Uluslararası Hümanist Astroloji Komitesi'ni kurma kararında onu doğrulayacaktı. Bu, Rudhyar'ın ampirik yönteme tamamen karşı olduğu anlamına gelmez, çünkü bilginin gelişiminde oynayacağı önemli bir yeri olduğu açıktır.

> Rudhyar'ın özellikle başka bir yerde dile getirdiği gibi[2], doğum haritası "dır-dir*bir dizi talimat*. . .özel durumunuzda, insan doğasının on temel enerjisinin en iyi şekilde kullanılması gerektiğini size göstermek; bu, onlarla her zaman bilinçli bir şekilde çalışmanızı sağlamak içindir.”

Astrolojiye böyle bir yaklaşım, derhal hem olduğumuz şeyin tamlığı ve bütünlüğü olmamızı hem de varlığımızı kabul etmemizi gerektirir.

yani, her birimizin içinden akan ruhun daha büyük düzeni ve anlamı, her birimizin hizmet etmeye yazgılı olduğu daha büyük birlik ve amaç. Böyle bir yaklaşım, bir kişiyi karakter özelliklerine ve yaşam olaylarına indirgemek yerine, bizi yaşam elmasının her bir benzersiz yönünü ve tüm şemadaki benzersiz yerimizi ve ilişkimizi daha derin bir anlayışa ve takdir etmeye yükseltme gücüne sahiptir. şeylerin.

Kendim de dahil olmak üzere, sembolik sistemimiz hakkında bilinmesi gereken her şeyi zaten bildiğimizi ima eden böyle bir yaklaşıma bağlılığın çok kölece olduğunu iddia eden bizler için Rudhyar, hemen, hâlâ mevcut engin zenginliklere işaret edebilir. Bu kitapta zaten aktif olarak savunduğu keşfedilmemiş sembolik içerik, hala var olan ancak yeterince anlaşılmamış veya araştırılmamış. Doğal olarak kaç astrolog gezegen düğümlerini kullanır? Şimdi bile, Addey sonrası, kaç tanesi düzenli olarak 5, 7, 9 ve 11 sayılarına dayalı açıları kullanıyor? Rudhyar'ın ana hatlarını çizdiği, Alfred Witte'ye yakışan çok çeşitli parçalar üzerinde kaç kişi düşündü? Yine de tartışmasız bir şekilde belirttiği gibi, "analiz için araçlarımızla analiz edilecek bağlantıların sonsuz çeşitliliğine yaklaşacaksak,

Gerçekten de Sabian Sembollerini ve diğer derece anlamlarını düzenli olarak kullanan kaç kişi, zodyak derecelerinin sadece zodyakın alt bölümleri olmadığını, apaçık bir şekilde üstün ve derin gizemli bir öneme sahip olduklarının görülebildiği sembolik mantığı açıklayabilir. ? Gerçekten de, Rudhyar'ın sembolizmi aydınlatıcı kavrayışına sahip astrolog, her derecenin hayatın iki büyük ilkesinin karşıtlarının bir uzlaşması ve sentezi olduğunu gösterdiği gibi (Bölüm X), enderdir: bireysel ve özel, Dünya ve kolektif ve evrensel, Dünya'nın Güneş etrafındaki hareketiyle temsil edilir. Sanat ve zanaatımızın temel sembolojisine bu kadar derin bir içgörü ve aydınlanma saçan başka bir astrolog tanımıyorum.

Kişisel bir not olarak, kişisel doğum haritasının anahtarının genellikle doğum haritasındaki Güneş-Ay ilişkisinin ve özellikle de o noktayı temsil ediyor gibi görünen Güneş/Ay orta noktasının değerlendirilmesinde yattığını defalarca buldum. erkek ve dişinin, bilinç ve bilinçdışının buluştuğu,*gizem birlikteliği*veya simyasal evlilik gerçekleşebilir, burada kendi kendine doğurgan hale gelebilir ve ruhumuzu serbest bırakabiliriz.

dünyaya maksimum yaratıcılık[3]. Rudhyar'ın durumunda, Güneş/Ay orta noktasının, Mars-Neptün ve Plüton üçlü birleşimi ve ASC-DSC ile tam kare olduğunu bulduk. Bireysel ve kolektif enerjilerin bu müthiş dizisine tamamen kişisel ve yaratıcı bir odaklanma sağlayan ve onun hem bireysel hem de kolektif alemlerde nasıl bu kadar rahat olduğunu, doğal bir vizyon sahibi olduğunu, bireysel bir köprü görevi gören bu kombinasyondur. iki dünya, "derinliklerin derinlere haykırdığı" son derece yaratıcı bir ses, tüm yaşamın amacının her zamankinden daha fazla bütünlük ve yaratıcılık olduğunu ortaya koyuyor.

Bundan yüz yıl sonra, Rudhyar'ın 20. yüzyılın kilit vizyonerlerinden ve “tohumlarından” biri olarak konumunun apaçık olacağından hiç şüphem yok. Bu kitap, onun astrolojik düşüncesinde takip edecek pek çok şeyin tohumuydu. Astrolojinin 20. yüzyılda yeniden canlandırılması için çok önemliydi. Ve bu yüzyılda insanlığın olağanüstü teknolojik başarılarına karşı çıkılamazken, bu zamanda astrolojik bakış açısının yeniden canlandırılması, maddi alem anlayışımızdaki bu gelişmelerden herhangi biri kadar önemli bir evrimsel adım olarak görülecektir. Dünya, Dane Rudhyar'a çok şey borçlu olduğunu görecek ve en azından *Kişilik Astrolojisi.*

Charles Harvey, Paskalya 1991

---

[1]Paul Clancy ilk baskının arka sayfasında yazıyor. Clancy, 1930'larda Amerika'da hem popüler hem de ciddi astrolojinin büyük ebesiydi. 1933'te kurdu ve editörlüğünü yaptı.*Amerikan Astroloji Dergisi*:sayfalarını Rudhyar'ın üretken zihnine ve kalemine açıyor. Bu kitap, doğrudan bu ilk denemelerden yola çıkarak geliştirildi.

[2]Rudhyar, Dane,*Astrolojide Benim Duruşum,*1972, ilk kırk yıllık deneyimini özetleyen bir kitapçık, Dennis Elwell tarafından ilk kırk yıllık astrolojisinin meyvelerinde onaylayarak alıntılanmıştır:*Kozmik Tezgah,*Hyman'ı Kazanma 1987.

[3]*Astroloji ile çalışmak,*Michael Harding ve Charles Harvey, Penguen Arkana 1990.

İÇİNDEKİLER

önsöz

ASTROLOJİ TARİHİNİN ÖNSÖZÜ

Birinci kısım

1.ASTROLOJİ MODERN DÜŞÜNCEYLE KARŞILAŞIR

2.ASTROLOJİ VE ANALİTİK PSİKOLOJİ

3.BİREYSEL, KOLEKTİF, YARATICI VE DÖNGÜSEL SÜREÇ

4.ASTROLOJİK SEMBOLİZMİN ANAHTARI

5.ASTROLOJİK GÖRÜŞLERİN SINIFLANDIRILMASI

İkinci Bölüm

6.EVLERİN KADRANI

7.BURÇ BURÇLARI

8.GEZEGENLER VE KİŞİLİK

9.GEZEGENSEL DOKUMALAR

10.BURÇLARIN DERECELERİ VE "SABIAN" SEMBOLLERİ

11.GEZEGEN GÖRÜNÜMLERİNİN BİÇİMİ VE DESENİ

12.DOĞUM HARİTASI VE İLERLEMELER

13.İLERLEME, YÖNLENDİRME VE GEÇİŞ TEKNİĞİ

14.ASTROLOJİK YORUMUN İLKELERİ

sonsöz

BİREYSELLİK VE UYGARLIK SÜREÇLERİNDE ASTROLOJİNİN KULLANIMI

GİRİŞ

ASTROLOJİ TARİHİNİN ÖNSÖZÜ

Astrolojinin tarihi, insanın Doğaya karşı tutumunun ardışık dönüşümlerinin tarihidir: - duyu-izlenimleriyle algılanan dış doğa; ve aynı zamanda içsel ya da "insan" doğası, insanın bir şekilde benim dediği fizyolojik ve psikolojik fenomenlerin toplamı; "benim" bedenim, "benim" ruhum, "benim" zihnim diyerek.

Bugün genellikle astroloji olarak adlandırılan şey, insanın bilinçli egosu ile Doğa arasındaki bu ilişkinin belirli bir aşamasının sonucudur. Bu aşama yüzlerce ve binlerce yıl sürmüş olsa da, ondan önce belki de daha büyük öneme sahip başka aşamalar geldi; ve bu kitabın amacı, yeni bir evrenin şimdi başladığını göstermektir. İnsanoğlu dış doğaya bakışını kökten değiştiriyor - modern bilimin uzay, zaman, madde ve evrenle ilgili şaşırtıcı derecede yeni kavramlarına tanık olun. Psikolojik görünüm aynı şekilde temelden dönüştürülüyor. İnsan, içinde ve dışında "yaşamı" yeni terimlerle karşılıyor. Astroloji bu buluşmanın niteliğini yansıtır, fiili davranışa göre yorumlar, ona hem çok temel hem de çok pratik bir anlam verir. Astroloji, insanın pratik yaşam felsefesinin en önemli indeksidir. Felsefe*kendi başına* hayat ve insan hakkında spekülasyonlar. Ancak astroloji, her çağda, doğrudan ya da dolaylı olarak, insanın hayata karşı gerçek tepkisinin en derin niteliğini karakterize eder.

Felsefeler felsefeleri takip etti. Aynı şekilde astroloji de miras olarak*biz*19. yüzyılda, insanın hayatı pratik bir şekilde anlama ve hayata uyum sağlama ihtiyacından yola çıkarak tasarladığı birçok astrolojiden yalnızca biriydi. Dahası, insanın gerçekliği çeşitli düşünce ve sezgisel algı düzeylerinde yorumlama çabasında çeşitli felsefe türleri her zaman aynı anda var olduğu için, her dönemde -en azından tarihsel zamanlarda astroloji daha ekzoterik ve daha ezoterik sistemlere bölünmüştür. Bununla birlikte, bu ayrım, "ezoterik" ve "egzoterik"in, herhangi bir zamanda, bir çağın temel açılış konuşmasını ifade etmenin yalnızca iki yolunu temsil ettiği gerçeğini görmemizi engellememelidir. Açılış konuşmasının ne olduğunu bilmek, olup olmadığını öğrenmekten daha önemlidir.

ekzoterik veya ezoterik olarak ifade edilir.

Bugün moda olan astroloji, neredeyse tamamen İskenderiyeli astrolog Claudius Ptolemy'nin çalışmalarından kaynaklanmıştır:*Tetrabiblolar*(veya *Yıldızların Etkisi Üzerine Dört Kitap).*Temple Hungad'a göre: "Ptolemy birinci yüzyılda Mısır'ın Pelusium kentinde doğdu.AD. Yazılı gözlemleri topladı kendisinden önce gelen önemli öğrenciler tarafından bırakılmış ve yıllarca süren kişisel araştırmalardan sonra onları zenginleştirmiş ve çoğaltmıştır. Bu gerçekler onun kitabında ortaya konmuştur.*Büyük İnşaat,*dünya ve genel olarak evren olguları hakkındaki bilgilerin toplamını içeren on üç kitaptan oluşur. Bu, dünya ekonomisi üzerine ilk eksiksiz ve kapsamlı belgeydi ve burada gösterilen fikirlere genellikle 'Ptolemaios Sistemi' denir. tıpkı yaptığı gibi*Büyük İnşaat*coğrafi ve astronomik olanı içerir, Ptolemy'ninki de öyle *Tetrabiblolar*edinilecek astrolojik bilgiyi benimsemek; ve birinci yüzyılda Asya'da yazılmış olmasına rağmen, bu eser Avrupa'da entelektüel ışık orada doğmaya başladıktan sonra astrolojinin mihenk taşı oldu." (A*Astrolojinin Kısa Tarihi—tarafından*Tapınak Hungad).

Bazı yönlerinde Ptolemy'den türetilenden daha derinlere sahip olan Avrupa'daki ortaçağ astrolojisi konusuna daha sonra döneceğiz; ancak ilk görevimiz bu yazarın işgal ettiği konumu anlamaktır. Bunu yapmak için araştırmamızı genişletmeli ve dünya tarihinin belirli dönemlerinde uygarlığın özünü dönüştüren büyük alt üst oluşların geldiğini not etmeliyiz. Onlara "Karanlık Çağlar" diyebiliriz. Her halükarda birbirinden iki çağ ayıran geçiş dönemleridir. Ve bu dönemlerin en başında, "Karanlık Çağ" gerçekten başlamadan önce, yazılarda (veya anıtlarda) o zamanki kapanış döngüsünün bilgisini bir bakıma özetleyen ve odaklayan insanların her zaman ortaya çıktığını fark etmek ilginçtir.) daha sonra ortaya çıkan kültürün tohumu ve temeli haline gelen,

Bu tür insanlar, eskinin yeniye iletildiği kanallar haline gelirler. Yapıtları, yeninin muhtemelen eski hakkında bileceği her şeyi içerir; bu -ve bu önemlidir- ancak, eskinin tam bilgeliği, hatta eskinin en iyisi değil, yalnızca yeninin eskiden özümseyebileceği şey anlamına gelir. Çok sayıda örnek verilebilir. Konfüçyüs, arkaik Çin'i özetlediği gibi tipik olanıdır. Arkaik Çin, neredeyse yalnızca Konfüçyüs'ün ondan sakladıklarıyla bilinir. Ama unutmayalım ki bu antik Çin'dir. *Konfüçyüs'ün anladığı gibi*Aynı şekilde Pisagor'un müzikali hakkında da çok az şey biliniyor.

fikirleri, geç Roma İmparatorluğu'nda uzak takipçisi Boetius tarafından bize iletilme biçimleri dışında. Uzun bir süre boyunca Platon ve Aristoteles, Avrupa için Yunan öğreniminin neredeyse tamamı anlamına geliyordu. Sekizinci ve dokuzuncu yüzyılların İspanyol Kabalistleri, Kabala olarak bize eski İbrani gizem bilgisi hakkında bildiklerini ve anladıklarını verdiler. Ve her durumda, arkaik bilgeliği ve yaşayan felsefeyi yalnızca, bir uygarlığın son ürünleri olduklarından zorunlu olarak yitirmiş olan insanların zihinlerinden biliyoruz.*his*Bu yaşayan felsefenin ve pratik bilgeliğin, bu uygarlığın yaratıcıları olan insanlar için ne anlama geldiği.

Bu tür konuları uzun uzadıya tartışmak amacımız değil; ancak yine de astrolojinin hayati anlamını anlamaya çalışan herkesin yukarıda belirtilen gerçekleri kavraması zorunludur. Astrolojinin Avrupa'ya bir entelektüel tarafından sunulduğuna inanmak gibi trajik bir hatadan ancak bu şekilde kaçınılabilir. *İskenderiye*eski insanlığın nabzını ölçen astrolojiydi. Batlamyus astrolojisi, Doğu Akdeniz-Yunan kültürünün son ürünüdür ve ancak bu kültürün entelektüalizminin işlevi içinde anlaşılabilir. Bu entelektüalizm, neredeyse tüm yönleriyle Avrupa'nın zihnini şekillendirmiştir. Aristotelesçilik ve Batlamyusçuluk, Orpheus döneminin ruhani geleneğiyle canlı bağlantısını yitirdikten sonra bu Yunan çağının ve hatta arkaik insanın gücü ve içgüdüsel bilgeliği aldığı topraktan yüz çevirdiği Pisagor felsefesinin sonuçlarıdır. Astrolojinin yaşayan özünü anlamak istiyorsak, Ptolemy'yi ve günümüz astrolojisinin çoğunlukla türetildiği ortaçağ astrolojisini unutmalı ve arkaik insanlığın dünyevi yaşamsal derinliklerine ulaşmalıyız.

R. Berthelot'un yazdığı çok dikkate değer bir dizi makale, L'*Astrobio-logie ve la Pensée de l'Asie*içinde*Revue de Métaphysique et de Moral,*Son zamanlarda karşılaştığımız 1932-1933, astrolojinin hayati kökenleri hakkında yapılmış tek çalışma değilse bile, bildiğimiz kadarıyla en iyisidir. Astroloğun bakış açısından değil, insan uygarlığının gelişimi ve genel olarak hayata karşı insan tutumları açısından yapılmıştır. Bu nedenle büyük önemi; çünkü astrolojiyi zamanın kültürünün tam merkezine yerleştirmedikçe eski astrolojinin anlamını kavramaya çalışmak kesinlikle yararsızdır. Bugün basılan sözde "Astroloji Tarihleri" oldukça işe yaramaz; aslında oldukça yanıltıcıdır. Astrolojinin yaşayan gerçekliği hakkında hiçbir fikir vermeden birbiriyle bağlantısız birkaç olguyu ve ismi sıralıyorlar. Öyleyse, günümüzün kültürlü insanının böyle bir sözde bilimi ciddiye almaktan çekinmesine şaşmamalı!

Bundan sonraki sayfalar hiçbir şekilde astroloji tarihi olarak alınmamalı,

Pek çok kitaba dağılmış ve genellikle herhangi bir Avrupa diline çevrilmemiş olan kıt verilerin eleştirel bir şekilde incelenebilmesi, karşılaştırılabilmesi ve ilişkilendirilebilmesi için uzmanlar tarafından yıllarca süren araştırmalara ihtiyaç duyulmaktadır. Yapmak istediğimiz şey, okuyucunun astrolojiye yeni bir yaklaşım edinmesine ve böylece astrolojiyi yeniden yorumlamamızın anlamını daha iyi kavramasına yardımcı olacak, ana hatlarıyla çok genel bir tür tarihsel arka plan sunmaktır. astrolojinin temel anlamı, yaşayan ve pratik bir psikolojik tatmin ve bütünleşme felsefesidir. Sıradan bir astrologun şimdiki neslimize sunduğu şey, yalnızca zeki düşünürün zihinsel düzeyine ulaşmaktan çok uzak değil; dahası, genellikle kesinlikle haindir ve psikolojik olarak parçalayıcıdır. Bununla birlikte, tüm zamanların yaşayan astrolojisi,*entegrasyon.*Ve insana bütünleşme mesajı getirmeyen herhangi bir astrolojinin, gerçek astrolojinin bir safsatası ve sapkınlığı olduğunu iddia ediyoruz.

Animistik Sahne

İlkel insan hâlâ Doğanın rahminde yaşıyor. Tüm yaşamı aynı zamanda psikolojik ve fizyolojik bir deneyimdir, çünkü henüz dış dünyayı iç dünyadan, nesnel olanı öznel olandan ayırt edememektedir. Doğa ile o kadar tamamen birdir ki, kendisini sürekli olarak doğal fenomenlerin içinde erimiş halde bulur, şimdi bebek benliğini onlara yansıtır, sonra onları bilinçsiz bir özdeşleşme süreciyle kendisininki olarak adlandırdığı bilinç durumları olarak psişesine yerleştirir. Levy Bruhl bu terimi kullanmıştır.*"katılım gizemi"*Bunu açıklamak için veya nesnelerle benzer psikolojik özdeşleşme süreci.*Yaşama karşı bir tutuma tekabül eder ve bu sözcükle de belirtilebilir.*animizm.*

Animizm, tüm maddi nesneleri "ruhlar" yapar ve psişik gerçekleri nesnel varlıklar halinde maddeleştirir. Bir ağaç, bir dağ, bir güneş, bir yıldız, hatta bir kılıç, bir ev gibi insanlar tarafından yapılmış aletler olsun, her şey bir ruh tarafından canlandırılır. Öte yandan, her içsel his veya duygu, ruha girmiş ve uygun büyü uygulamalarıyla ruhtan atılabilen "astral" bir varlıktır.

Doğa, hem içsel hem de dışsal (ilkel için ikisi de birdir), bu nedenle, en hayranlık uyandıran bir karmaşa içinde hareket eden ve tepki veren varlıkların bir kaosudur. Tek yasanın kendini koruma ve hayatta kalma yasası olduğu uçsuz bucaksız bir ormandır. Fiziksel gücün yetmediği yerde kurnazlık devreye girer; veya korkutma. Ancak çok geçmeden insanda belirli bir nedensellik duygusu ortaya çıkar. Bazı gerçeklerin her zaman diğerlerini takip ettiğini fark eder. Sadece şeyleri değil, şeyler arasındaki ilişkileri de "adlandırmaya" başlar.

Şahsen bildiği tek akrabalık akrabalıktır. Böylece, doğal güçlerin ve elementlerin çiftleştiği ve nesiller taşıdığı kaba bir mitoloji yaratılır.

Bununla birlikte, her zaman, ilkel insanda baskın olan duygu, ormanın o evrensel duygusudur - korku. Kişinin korktuğu şeye “kötülük” denir. Kötü varlıklar yatıştırılmalı, kurnazlıkla alt edilmeli veya sihirle dizginlenmelidir. Büyünün ana ilkesi "sempatik eylem"dir. Sihirbaz ayı gibi hareket ederek, davranarak ve görünerek kendisini ayıyla özdeşleştirir; daha doğrusu kendisi ve ayı arasında psikolojik olarak var olan özdeşliğe odaklanır. Ayı ile bir olan sihirbaz böylece "ayı ruhunu" kendi avantajına kullanabilir ve herhangi bir ayı üzerinde (deyim yerindeyse bu içgüdü aktarımı yoluyla) üstünlük elde edebilir. Üstelik “ayı ruhu”nun “adını” da öğrenir ve böylece iki şekilde büyü yapar. Birincisi, ayının adını isteyerek söyleyerek ayı üzerinde kontrol sahibi olur.

Gelişimin animistik aşamasında, insan her şeyi kendisine, korkularına veya arzularına bağlar. Olaylara verdiği tepkileri, izlenimlerinin kişileştirilmiş imgeleri haline gelen şeylerin kendilerine yansıtır. Hareket ettirilirse, doğası gereği onu bu şekilde hareket ettirmek olan bir hareket ettirici olmalıdır. Korkuya neden olanın korkak bir varlık olması gerekir; neşe veren, cömert bir varlık olmalıdır. Bu anlamda, insanın tüm yaşamı psikolojiktir, çünkü o, kendi tepkilerinin yansımalarıyla dolu bir dünyada yaşar; ancak bu reaksiyonlar neredeyse tamamen fizyolojik ve biyolojiktir. Dolayısıyla psikoloji burada gerçekten fizyolojik reaksiyonların bir uzantısı anlamına gelir; psişe, biyolojik insan varlığının etrafındaki dağınık bir auradan başka bir şey değildir, onun bir yayılımıdır.

Güneş ve Ay ışık verenler olarak bilinir. Karanlık ve gece için ışık ve yaşam ayrılmaz hale gelir, ancak çoğu zaman ölüm anlamına gelir. Güneş ışığı korkuyu ortadan kaldırır, duyulara nesnelerin daha net bir şekilde algılanmasını sağlar. Böylece Güneş büyük hayat verendir. Ay ise bir sır saklıyor. Büyür ve azalır. Işığı ormanı esrarengiz bir parıltıyla çevreliyor. Kadın gibi değişkendir, gizemlidir. Yine de aşamaları kısa sürede not edilir. Periyodiklik ve zaman duygusu, döngüleri tarafından uyandırılır. "Ruhlar" en iyi onun ışığı altında çağrılır, bu ışık insanın hayal gücünü harekete geçirir. Ay, büyünün gücü, tüm gizemli operasyonların gücü olur.

Güneş ve Ay ile ve muhtemelen daha sonra parlak yıldızlarla, insanoğlu

ayrıca belirsiz bir kimlik hissediyor. Onları hisseder, onlarla daha çok bir olmaya, özleriyle içgüdü olmaya çalışır. Güneş, Ay, yıldızlar "büyük ruhlardır". Bazı yıldızlar tuhaf bir parıltıyla parıldar. Yükseldikçe uğursuz, kötü görünüyorlar - ormanın içinden görülen kaplanların ve panterlerin gözleri gibi. Yıldızlar, gökyüzünün karanlık ormanındaki fantastik hayvanların gözleri gibidir. Bazı belirli yıldızlara garip bir şekilde ilgi duyan erkekler var. Belki de bunlar yükseldikçe ya da başlarının üzerinde dikilirken doğdular. Ve kadim Chaldea'ya, hatta belki daha önce Atlantis'e iniyoruz, insanlar yere uzanmış, yıldızlara dönük, belirli bir yıldızın ışınlarını ruhlarına çekiyor, özünü bilmek ve yüceliğini hissetmek için kendilerini onunla özdeşleştiriyorlar. hayat. Bu yıldızlara tapınma (ya da daha doğrusu yıldızlarla özdeşleşme), Tanrı kültüyle paralellik gösterir.*totemler.*Totemler çoğunlukla ayı, kartal, geyik gibi hayvanlardır ama aynı zamanda yıldızlar, hatta bulutlar ve dağlar da olabilir. Totemizm, birçok sözde ilkel ırk arasında, hatta Amerikan Kızılderilileri arasında hala canlıdır ve gelişmenin animistik aşamasında arkaik astrolojinin bazı anlamlarını anlamamıza yardımcı olmalıdır.

O halde, daha sonra olduğu gibi, en önemli olan gök cisimlerinin hareketleri değil,*yaşam kalitesi,*her birine bahşedilmiş olan. Yıldız-tanrıya özgü olan bu yaşam kalitesi, özünde*ışık*yıldızın. İlginçtir ki, yıldızların sınıflandırılmasından o kadar da uzak değiliz.*spektrum analizi!*İlkel insan, ancak ışığın kalitesini objektif ve analitik olarak belirlemek için bir prizma kullanmak yerine*sübjektif olarak deneyimli*bu ışık ve bu psişik özdeşleşmenin sonucunu yıldıza geri yansıttı.

Güneş'e gelince, bu can vericinin özelliklerini ve gücünü saptamak, bitki örtüsünde meydana gelen değişimlere tanık olmakla kolaylaşır. Ancak, dünyevi biyolojik olgular ile Güneş'in ve Ay'ın hareketi arasındaki bu uygunluk fikriyle, M. Berthelot'un örneğini izleyerek, terimle karakterize edilebilecek yeni bir astroloji aşamasına geliyoruz. *canlılık.*

Hayati Aşama

Vitalist anlayışa göre Hayat her şeyin içindedir, her varlığa, her töze nüfuz eder. O, her şeyin "hareket ettiği ve var olduğu" geniş, evrensel bir enerji okyanusudur. Bu dünya görüşü, insanda doğaya karşı ilkel korku bir şekilde aşıldığında, sembolik olarak “orman” diyebileceğimiz şey geride bırakıldığında ve insanlar ya sığır yetiştiricisi ya da tarımcı olduğunda ortaya çıkar. Doğa, başka bir deyişle, ilk aşamadadır.

*evcilleştirme*Bir "yuva" haline gelir ve bu evin içinde Hayatın, Ay gibi büyüyüp küçülerek, Nil nehri veya suları bereket anlamına gelen diğer büyük nehirler gibi alçalıp akarak mevsiminin görkemli akışıyla aktığı görülür.

Animizm, insanı geçim mücadelesi veren sayısız varlıktan yalnızca biri olarak ortaya koyar; kendisini korkulan nesneyle ya da hayatını kurtaran ateş ve ışıkla özdeşleştirerek korkunun üstesinden gelmek için çaresizce çabalayan, kötülüğü fedakarlıklarla yatıştıran: belirsiz algılara sahip, bir tür bilgiyi kavramaya özlem duyan bir kaos yaratığı. sayısız düşman varlıkla eşit güçle yüzleşmesini sağlar. Bu varlıkları anlamalı*tek tek,* doğalarını bilin, adlandırın. Bilinç güç verir. Düşmanı adlandırmak, onu çoktan yenmek demektir. . . bu aslında başka bir düzeyde Freudcu psikanalizin arkasındaki ilkedir. Öte yandan, dirimselcilik, doğanın en azından bir kısmının -insanın içinde ve dışında- fethedildiğini ve kullanıldığını varsayar. Bir nevi güvenlik sağlandı.

Ancak doğanın bu evcilleştirilmiş parçası dikkatle izlenmeli, kötülüklerden korunmalı, verimli hale getirilmelidir. Toprak işlenmelidir; sığırlara bakılmalıdır. Açılış konuşması artık münhasıran değil*savunma,*Ancak*üretme.* Hala düşmanlar var; ama insanın kendisine olduğu kadar insanın kendisine saldırmazlar.*mülk.* Mülkiyet sorunu o zaman en önemli hale gelir. Üretim mülkiyete bağlıdır. İnsan hayatı, mülkiyetin korunmasına ve meyve vermesine bağlıdır; ve yakında, ayrıca, mülkiyetin sürekli genişlemesi üzerine. Bu aynı zamanda insanın içsel doğası için de geçerlidir. İnsan varlığının veya "ruhunun" bir kısmı "evcilleştirildi", yani bilinçli hale getirildi, fikir ve bilgiyle üretken hale getirildi. Bilinç korunmalı, "bilinçdışından" (içteki orman) kötü güçlerin olası akınına karşı korunmalıdır. Toprağın işlenmesi ve sığırlara bakılması gerektiği gibi, o da ekilmelidir.

Yetiştirme, yetiştirme, kültür - tüm bunlar tek bir anlama gelir: yaşam süreçleriyle uyum içinde çalışmak ve en azından bir dereceye kadar yaşam süreçlerini kontrol etmek. Orman halindeki yaşam, çoğunlukla kötü varlıkların bir koleksiyonuydu. Dirimsel aşamadaki yaşam, iyi ya da kötü olabilen bir güçtür; her şeye nüfuz eden, her şeyde işleyen bir güç. Ona karşı çıkmanın bir yolu yoktur, çünkü o her şeye kadirdir. Ancak döngüsel artma ve azalma yasasını bilen, gelgitleriyle uyum içinde çalışan insan, Yaşamdan yararlanabilir. Bu yaşam gücünü çeken ve doğanın verimli kılınabileceği araçlar, büyülü oluşumlar üretebilir. Bu tür büyülü oluşumlar "kutsal" hale gelir. Bireyi veya doğanın herhangi bir ürününü güçlendirmek veya yok etmek için dağınık yaşam enerjisini yoğunlaştırırlar.

İnsan gelişiminin bu aşamasında astroloji fevkalade önemli hale gelir. Artık uğraşmıyor *münhasıran* tapınılacak ve yatıştırılacak ayrı varlıklar olarak göksel varlıklarla - bu animist tutum hala ekzoterik, popüler astrolojinin ana özelliği olmaya devam etse de. Vitalistik dönemin yeni astrolojisi, özellikle yaşam süreçlerinin periyodikliği anlayışıyla ilgilenir. Bitki örtüsünün ve genel olarak doğal varlıkların büyümesi ve çürümesinde yaşanan bu olayların, Güneş, Ay, gezegenler ve bir dereceye kadar yıldızlarla özdeşleştirilen ilahi kurumlar tarafından kontrol edildiğine inanılır.

Astroloji, Yaşamın kendisinin özü olarak görülen periyodik dinamik dönüşümlerin evrensel gizeminin incelenmesi haline gelir. Eski Çinliler, bu doğal dönüşüm yasasını, yapıyı oluşturan heksagram dizilerinde sembolize ettiler. *Yi Kral,* the *Değişiklikler Kitabı.* Ancak bu, erken astrolojinin daha sonraki ve daha soyut bir dönüşümüdür. Vitalist astroloji, ilk önce mevsimlerin değişimleriyle ilişkili göksel fenomenleri incelediği antik Chaldea'da doğmuş olabilir. Güneş ve Ay'ın hareketleri astrolojik sistemin temeli oldu. Ancak bu hareketler, esas olarak kendi içlerinde göksel fenomenler olarak değil, Dünya'da ifade edildiği şekliyle güneş ve ay yaşam gücünün dinamik değişimlerine işaretçiler olarak kabul edilir. Sığırlarına bağlı olarak göçebe ırklar, ay dönemlerini vurgulamış görünüyorlar, çünkü bunlar daha çok ay dönemlerine karşılık geliyor. *hayvan* yaşam ve çiftleşme yoluyla seks ve üreme ile. Öte yandan tarım ırkları, bitki örtüsünün döngülerine karşılık gelen güneş döngülerini vurguladı. Bu temel güneş-ay yazışmalarından, genelleştirme yoluyla, tüm okült bilimin temeli olan büyük "Analoji Yasası" geldi.

Analoji Yasası, tüm evrene nüfuz eden evrensel bir faili varsayar - tüm uzayı dolduran bir yaşam maddesi veya yaşam gücü; göklerin kubbesini dolduran, hem de *domus* (Kabile grubunun yaşadığı, ürediği ve öldüğü, ancak kan çoğaltma yoluyla kendini yenilemek ve sürdürmek için ikametgah, ev). Kabile evi, yıldızların küreleriyle sınırlanan evrensel evin küçük bir kopyası haline gelir. Dünya mikro kozmostur; evren, makrokozmos. Ancak daha sonra, İskenderiye'de ve Orta Çağ'da insan, bireysel varlık, mikro kozmos olarak kabul edilir. O zaman astroloji kişiye özeldir. Eski Chaldea ve Çin'de yalnızca Dünya'ya ve Devlete veya topluluğa atıfta bulunur. Devlet mikro evrendir ve İmparator ya da Kral onun Güneşi ve yaşamın merkezidir.

Uçsuz bucaksız ovalarda kurulu bu tür tarımsal devletlerde, tüm yaşamın çerçevesi

güneş değişiklikleri döngüsünün dört büyük anı tarafından üretilir: ekinokslar ve gündönümleri. Bunlar, ayrılmaz bir şekilde uzayın dört ana noktasıyla ilişkilidir. 2000 dolaylarında eski Çin'i düşününM.Ö. başkenti ve sarayı içindeki İmparator bu dört noktaya yönelmiştir. Saray, her biri bir mevsime karşılık gelen dört bölümden oluşuyor. İmparator ilkbaharda Doğu bölümünde, yazın Güney bölümünde, Batı bölümünde yaşar. sonbaharda ve kışın Kuzey bölümünde.*

Bu dörtlü bölünme, açıkça ikilik ve cinsiyet fikriyle ilişkilidir. Çinliler, değişim döngülerini iki ilkenin art arda artması ve zayıflaması üzerine kuruyorlar.*Yang*Ve*yin*, erkeksi ve kadınsı. Bu dualizm, gece ve gündüz dualizmine tekabül ederek aktarılır: Gündüzü aydınlatan Güneş; Ay, geceyi aydınlatıyor. Tıpkı Ay'ın parlak ya da karanlık olması gibi, dişi hayvanın kızgınlık ve kayıtsızlık dönemleri vardır. Bu nedenle astroloji tamamen *biyolojik*kavramlar. Dinamiktir, yaşamsaldır. açıklıyor*nedenler*Dünya üzerindeki tüm biyolojik fenomenlerin - daha sonra, sosyal organizasyonun, politikanın, müziğin ve tüm kültürün gök cisimlerinin hareketleriyle ortaya çıkan uyum modeli tarafından yönetildiği Çin uygarlığında olduğu gibi, tüm sosyal fenomenlerin kendileri olarak kabul edilir. toplu olarak evrensel yaşamı temsil eden İlahi Güçlerin sembollerinin araçları.

Bununla birlikte, bu dirimsel temel üzerinde, yüzyıllar geçtikçe daha zihinsel bir üstyapı giderek gelişir. Gezegen döngüleri, Güneş ve Ay'ınkilere eklenir. Gök cisimlerinin hareketlerini kaydeden, tablolaştıran, karşılaştıran ve inceleyen rahipler, döngüsel dönüşlerinde yer alan soyut değerleri giderek daha fazla fark ediyor. "Kesin, değişmez sayısal oranlar" fikri, mesleği hâlâ temel güçlerin korkusuyla pençesine düşmüş bir insanlık için düzen ve yasanın simgeleri olmak olan insanların zihnini ele geçiriyor. Göksel Düzen kavramı, her türden fırtınalarda, sellerde, kuraklıklarda ve afetlerde hala çok belirgin olan, temel doğanın kaosuna karşı tek büyük güvenlik haline gelir. Her nesnenin değişmez yasalara göre hareket ettiği Cennetlerde arketipsel, ilahi bir Düzen dünyası gösterilir.

Bu tür öncüllerden iki temel ihtiyaç çıkarılabilir:*takvim* tüm tarımsal işlemlerin (ekim, hasat, vb.) yapılması gereken zamanların ve bu tür işlemler için uygun ve elverişsiz günlerin başlangıçta belirlenmesi; sonra bir ihtiyaç*Etik Hukuk*belirleme

insanın kendi doğasıyla, kendi dünyevi varlığıyla nasıl başa çıkacağı ve onu nasıl geliştireceği; Devlet çerçevesinde insanın insana göre nasıl davranacağı - eğer bu Devlet göksel yasaya uyacaksa. Bu nedenle, antik Çin'de İmparatoru bu göksel dinin baş rahibi, (büyük Düzen Tanrısının ikamet ettiği yer) Kutup Yıldızı merkezli Göksel Düzen ile insanlık arasında arabulucu olarak görüyoruz. Onunla birlikte tarımsal Takvimi belirleyen dört astronom ona yardım ediyor - ahlaki-toplumsal bir yasa ve müzikal ölçekler oluşturmanın yanı sıra, müzik, dünyevi Devletin "Kürelerin Uyumuna" (aynı zamanda bir Pisagorcu fikir). Müzik, tonları ve ritüel dansı da içerir, çünkü orada yine dualite ilkesi hüküm sürmelidir.*sihirli bir şekilde çağırır*insan duyguları ve göksel hareketler arasında karşılık gelen bir uyum.

Kuzey Kutbu astronomik olarak olduğu gibi, İmparator tüm etik sosyal ölçümler için sabit referans noktasıdır. Sesi, tüm tonlar için bir örnektir; tüm ölçümler için vücudu. Tüm yollar, yaşadığı sarayının merkezinden ölçülür; ya da daha doğrusu, Devletin kökeni olan Büyük Ata'nın mezarının bulunduğu ikametgahını döngüsel olarak değiştirdiği için. İmparator, Göklerin Düzeninin Devlete aşılandığı Tek İnsan, Tek Birey, Tek Aracıdır. Dolayısıyla O, Yüce Astrologdur. Ya da daha doğrusu o, tüm Göksel Erdemlerin Yoğunlaşmasıdır ve dört astrologu onun aracılığıyla Göklerin gizeminden pay alabilir.

Bu, astrolojik uygarlığın mükemmelleştirilmiş bir aşamasını temsil eder; ama - şaşırtıcı bir şekilde farklı bir düzlemde Hıristiyan dinine benzemiyor mu? Çünkü İsa, insanlık ile Tanrı arasındaki Tek Aracı, Tek Ruhsal Birey (Tek Doğmuş Oğul olarak), tüm göksel erdemlerin örneği, kurtuluşun tek pınarı değil midir? Ve O'nun Havarileri ve papalar, O'nun hikmetinin dağıtıcıları, cennetteki muzaffer Kilise'nin yeryüzündeki bir kopyası haline gelecek olan bir Kilise militanının kurucuları değil midir?

Hıristiyanlık, büyük bir psikolojik kaos döneminde, Doğu-Akdeniz geçmişinin yıkıntılarından yeni bir dünya doğarken, Yunan entelektüelliği ve bireyciliği tam bir psikolojik karışıklığa yol açtığında geldi. Hıristiyan Kilisesi, o zamanlar, bir kaos dönemindeki tek güvenlik, tutkular ve yozlaşmış sapkınlıkların kargaşasında bütünleştirici bir güç olan bir Göksel Düzenin sembolü haline geldi. Ancak Chaldea ve Çin'in astrolojik durumu, element kaosuna karşı tek güvenceydi. Göksel döngüsel kurslar

yalnızca bedenler, evrensel bir Düzenin simgeleriydi. Yalnızca güneş ve ay hareketlerinin bilgisi, insanı mahvolmuş ekinlerden kurtarabilirdi ki bu da açlık ve kaos demekti. Bu astrolojik bilginin temsil ettiği şey, Çin'de Hia'nın ilk hanedanının düşüşünün, imparatorluk astrologlarının bir tutulmayı duyurmadaki başarısızlıklarından kaynaklandığının söylenmesi gerçeğiyle gösteriliyor. Ne zaman, göksel hareketlere ilişkin eksik bilgi nedeniyle, bir gezegen tam olarak beklendiği yerde görünmediyse, bu, imparatorluk evine kaos ve yıkımı önceden haber vermek için alındı. Hükümdarlar göksel olayları tam olarak bilemezlerse, kaosa karşı tek siper yıkılır ve yöneticiler gitmek zorunda kalırdı. Evrensel Düzenin Bütünleyicileri, Düzenleyicileri ve Muhafızları olacaklardı. O Düzeni bilmezlerse, kendilerinin değersiz olduğunu kanıtladılar. Onlar*vardı*olmak
halkın kurtuluşu için devrildi.*

Tarımsal faaliyetlerin biyolojik düzleminde ve etik ve sosyal organizasyonlar düzleminde astroloji, o zamanlar güvenliği ve Kozmik Yasaya olan manevi güveni tek başına sağlayan Büyük Bilgiydi.*olmadan hiçbir medeniyet mümkün değildir.*Hayati, yaşayan bilgiydi, çünkü her adımda tüm yaşam süreçlerinin işleyişine süzülüyordu! Bu*yaşam bilimi,*veya M. Berthelot'un dediği gibi, *Astrobiyoloji*—arketipsel olarak düzenlenmiş ve kozmik olarak tasavvur edilen, mikro kozmosta, Dünya'da, makro kozmosta, evrende olduğu gibi aynı şekilde işleyen bir yaşamın bilimi.

*Altıncı Yüzyılın Değişimi*M.Ö

O zaman insan, yaşamak için yeni bir temel geliştirmeye ve kendini bir birey, özgür bir varlık olarak tanımaya başladı; ve daha yüksek bir seviyede, psiko-zihinsel seviyede yeni bir orman ortaya çıktı. Bu, Yeni bir Astroloji, yeni bir Düzen, Kozmos ve Tanrı anlayışı çağrısında bulunan yeni bir insani gelişim döngüsünün başlangıcı anlamına geliyordu.

Bu önemli değişiklik, adeta arketipsel olarak altıncı yüzyılda meydana geldi.M.Ö;Buda Gautama'nın zamanı, ardından Lao-Tze ve
Konfüçyüs, son Zerdüşt ve Guşapt, Pisagor ve daha sonra Platon - tüm insani değerlerin potansiyel olarak tersine çevrilmesine işaret eden bu kritik zamanın yalnızca en seçkin ruhani figürlerinden bahsetmek. Yirmi beş yüz yıl sonra insanlık, o zamanlar sadece bir potansiyel olan şeyi gerçek ve organik tezahür ettirmeye çalışıyor.

Bu çalışmamız söz konusu olduğunda, değişikliğin asıl önemi, şimdiye kadar münhasıran *fizyolojik*konular aktarılmaya başlandı.*psikolojik*
değerler.

600'den önceki her şeyM.Ö. insan "vücuduna" dayanıyordu. O zamandan beri, giderek daha fazla yeni bir temel atıldı ve neredeyse her şey er ya da geç insan "psişesine" odaklanacak - bu terim insanın içsel doğasını temsil etmek için kullanılıyor: zihin, ruh ve bunların çeşitli faaliyetleri ve işlevleri , bilinçli ve bilinçsiz.

Eskiden her şey beden merkezliydi - tüm maneviyat dahil. Çünkü beden o zamanlar biz Hıristiyanlar için neyse o değildi. İçgüdülerin ve ruhun saf aracıydı, ama yalnızca*potansiyel olarak*ruhun aracı. Ruh bedende uyuyordu ve uyandırılması, harekete geçirilmesi gerekiyordu - bu, saf arkaik biçimin temelidir.*Hatha Yoga*altıncı yüzyıldan önce,M.Ö. Bu uyarılma, yaşam gücünün kontrolü, nefes alma, sesler ve törensel duruşlar veya hareketler yoluyla - ama aynı zamanda Güneş, Ay, gezegenler ve yıldızları içeren kozmik süreçlerle bağlantılı olarak da başlatılabilir. İçinde*Kundalini Yogası,*insan, bu göksel dinamolara, gezegenlere, Güneş ve Ay'a karşılık gelen hayati merkezler veya enerji girdapları sistemi olarak anlaşılır. Sonunda yaşam gücü, Ruh'la evliliği ve bin yapraklı nilüfer çiçekleriyle tamamen şekil değiştirir.*Sahasrara çakra;* yani güneş sistemi aşılır ve sayısız yıldız parlar, Göklerin krizantemleri, Kozmik Gül gizemli ses duyulurken,*Nada*içinde*Sahasrara,*Kutup Yıldızının içinde yaşayan Tanrı'nın Sesi.

Başka bir deyişle, bir bütün olarak Çin Devleti ne olacaktı,*Yogi*Bir Birey olarak kendi içinde gerçekleştirmeye çalıştı. Çin İmparatoruna karşılık gelen “*İşvara*-in-the-body,” Tibet ilmindeki “Lotustaki Mücevher”. Astroloji burada pratik manevi gelişim anlamına geliyordu - ancak beden aracılığıyla, göksel uyumun benzerliğinde mükemmel ve kozmik hale getirilmiş insan dünyası aracılığıyla ruhsal gelişim.

Eski olduğuna inanmak bize bir hata gibi görünüyor*Kundalini Yogası*ve görünüşe göre CG Jung'un inandığı gibi, psikolojik gerçeklere atıfta bulunan benzer geliştirme yöntemleri. Eğer öyleyse, sadece Buda'nın reformlarından sonraydı. Çünkü o zaman, dünyadaki kaosun neredeyse tamamen psikolojik ve akılcı ya da akıl-üstü araçlarla üstesinden gelinemeyeceği gösterildi. Ve çok geçmeden yeni bir astroloji türü gelişmeye başladı:*simya astrolojisi.*

Simya, saptırılmadığında veya somutlaştırılmadığında, Çin İmparatorunun Tarımın Yüce Hükümdarı ve Takvimin Kurucusu olarak yapması gereken şeyi insan ruhuyla yapma girişimidir. Amacı, psikolojik ürünler yetiştirmek ve vahşi insan arzuları sürüsünü evcilleştirmektir. bu

*Yoga*Patanjali'nin ve Buda'nın zihinsel eğitimi daha spesifik olarak zihinsel süreçlerle ilgiliydi. "*Yoga*zihnin değişikliklerinin engellenmesidir," diye yazmıştı Patanjali. Ancak Taocuların izlediği çizgide Çin simyası ve Geber'den Boehme'ye Avrupa simyası*aracılığıyla*Paracelsus, daha özel olarak psişenin enerji yönüyle ya da insanın ruh doğasıyla - onun Mesih'in "erdemiyle" veya başka bir anlamda*Tao.*

Simyada, lekesiz bir şekilde doğmuş olan "Tanrı'nın Oğlu"nu, yani Mesih-bedenini ortaya çıkarana kadar işlenecek ve dönüştürülecek olan insan "toprağı", metaller ve gezegenler tarafından sembolize edilir. Dönüşüm süreçleri, Çin'de doğal tarım süreçlerinden alınan bir dizi sembol olan "kodlar" ile sembolize edilir; veya Avrupa simyasında (özellikle Boehme ile) İncillerde kaydedildiği şekliyle İsa'nın yaşamındaki olayların yorumlanması. bu*Altın Çiçeğin Kitabı* Çince'den Richard Wilhelm tarafından çevrildi ve arkaik*Yi Kral,* öncekilerin ne olduğunu gösterecek. İkincisi, Boehme'nin ve eski simyacıların yazılarında incelenebilir.

Simyada astrolojinin kullanımı büyük ölçüde semboliktir. Ancak bir anlamda astroloji, doğru anlaşıldığında her zaman semboliktir. Her şey "sembol" ile neyin kastedildiğine bağlıdır. Cebir ayrıca tamamen semboliktir, ancak yine de cebir ve yüksek matematik, modern bilimi ve makineler çağını mümkün kılmıştır.*Astroloji temelde hayatın cebiridir.*Ancak uygulamaları, koordine ettiği, bütünleştirdiği ve Düzenin önemini verdiği yaşam türleri kadar çoktur.

Eski Keldani astrolojisi yazışma ilkelerine dayanıyordu.
- tamamen sembolik ilkeler. Doğru, Keldaniler gezegenlerin, evrenin buyruklarına göre çalıştığı tanrıların bedenleri olduğuna inanıyorlardı. Ama bu sadece bir*tercüme*astrolojik sembolizm. Semboller tanrılar olarak yorumlanıyordu, çünkü insanın bilinci temelde fizyolojik ve biyolojikti, çünkü onun nesnel ve öznel dünyaları hâlâ çok karışıktı ve fizyolojik olanla psiko-zihinsel olan arasında kesin bir ayrım yoktu; çünkü animizm insan bilincinde hâlâ çok güçlü köklere sahipti.

Zihin, özellikle altıncı yüzyıldan sonra bağımsız olarak geliştikçeM.Ö soyut düşünce, düşünceyi somut yaşam temelinden ayırmaya başladığında, "pratik fayda"nın biyolojik değerlendirmesi arka plana çekildi ve "saf bilgi"nin, "saf bilim"in yorumu astrolojiye verildi. Daha sonra

astronomi oldu. Bu, M. Berthelot'un işaret ettiği gibi, özellikle Chaldea'da meydana geldi; Mısır'da ise dönüşüm daha karakteristik olarak törensel büyüden ruhani etiğe doğruydu. Çin'de eski tarımsal yorum yerini sosyal-etik bir yoruma bıraktı. Hindistan'da, bedene ve beden içindeki yaşam gücüne atıfta bulunan şey (bir ayrılma ve enerjilerin birleşmesi süreciyle erkeklerin duyularının orman dünyasından kaçış), zihne uygulanmaya başlandı. Yunanistan'da, eski Orfik din de Pisagorculuğa dönüştürüldü.

Her durumda meydana gelen bir düzey değişikliği, bir yorum değişikliğiydi. Kişisel Tanrı (yalnızca teorik ve potansiyel olarak!) kişisel olmayan bir Yasa ya da Düzen İlkesi haline geldi; tıpkı orijinal Amerikan demokrasisinde olduğu gibi, kişisel Krallık fikrinin yerini dokunulmaz bir Anayasa fikrine bıraktığını görüyoruz. Thomas Paine, "Amerika'da Kanun Kraldır" dedi. Aynı zamanda ve aynı nedenlerle, fizyolojik düzeyde odaklanmış bir insanlık için geçerli olan tek bağı temsil eden kan bağı ilkesine, yeni bir insan ilişkisi türü, erkekleri (ve bazen kadınlar) farklı kan ve ırklardan. Budist tanık olun*Sangha,*Pisagor cemaatleri, Gnostik kardeşlikler (Katolik manastır tarikatlarının buradan geldiği yer) ve son olarak Lübnan Dağı'ndaki Dürzilerinki gibi (başlangıçta tüm ırklardan mistiklerden oluşan) kardeşlikler.

Ne yazık ki, yine de çok doğal olarak, böylesine muazzam bir düzey değişikliğinin kitleler arasında etkili olması mümkün değildir. Trajik olan şey, insanlığın seçkin kesiminin bile altıncı yüzyılın Büyük Öğretmenleri tarafından kendisine açılan vizyonun potansiyeline ulaşamamasıydı.M.Ö;ve beş veya daha fazla yüzyıl
Bunu izleyenler, insanlığın kendisini yeni bir varlık düzeyine uyarlamadaki göreceli başarısızlığının öyküsüdür. Çin'de, Hindistan'da, Yunanistan'da ya da İran'da olsun, sonuç aynıydı, ulaşılan derinlik elbette her uygarlıkla farklıydı.

Yunanistan'da zihin yalnızca analitik akla, bilgelik safsataya dönüştü. Bireycilik dengesiz bir şekilde gelişti ve insanlık, fizyolojik dengesizlik, duygusallık, sapkınlık vb.'nin olağan sonucu olan büyük ölçekli bir psikolojik kaos aşamasına girdi.*Bhakti*hareket ve*Mahayana*Budizm. Zihne karşı toptan bir psikolojik tiksinti ortaya çıktı ve duygu ve sevgi, adanmışlık ve şefkat dinleri dünyayı kasıp kavurdu.

Bu arada astroloji derin bir dönüşüm yaşamıştı. Vardı

Entelektüel rasyonel ilkenin artan egemenliği, insanın spekülatif olarak kendi düzenini dünyaya yansıtmasını sağladığından, topluluklar için bir düzen ilkesi olarak hayati ve gerekli olmaktan çıktı. Ancak -ve önemli olan nokta da budur- aklın rasyonel düzeni biyolojik düzenden farklı bir niteliğe sahiptir. Akıl, insanın bilincini fizyolojik düzeyden psiko-zihinsel düzeye yükseltmesine yardımcı olan bir araçtan başka bir şey değildir. Bir insan hayatını yaşamsal önemle dolduramaz. Analize dayalı, senteze değil, ayırıcı bir tür bireycilik yaratır ve tüm yaşam sentezdir. Bireyler giderek daha önemli hale geldikçe, astroloji onlara ve korkularına hitap etmeye başladı. Sonra uzun dış yozlaşma döngüsü başladı. Yüzeyde giderek daha fazla hale geldi,

Dönüm noktası muhtemelen astrolojik fikirlerin Chaldea'dan batıya doğru yayılmasıyla geldi; 640 dolaylarında bir okul kuran Babil bilgesi Berosus aracılığıylaM.Ö. Kos Adası'nda ve belki de sayılan Miletli Thales (639-548) öğrencileri arasında." (Bkz.*Britannica Ansiklopedisi*"Astronomi Tarihi"); ve daha da kesin olarak, dördüncü yüzyılın ortalarında M.Ö. (Bouché-Leclercq ve diğerlerine göre). Chaldea'dayken, Çin'de olduğu gibi, Astroloji, Yunanistan'da ve daha sonra Roma'da, merkezi ve devletin yol gösterici ilkesi Kral olan, esas olarak topluluk veya devletle ilgili bir meseleydi.*bireysel burçlar*gelişmiş. Astroloji çok geçmeden, hızla şarlatan olarak bilinen ticari düşünen insanların eline geçti. Roma'da bunlara önce "Mathematici", sonra "Keldaniler" deniyordu ve tıpkı modern zamanlarda olduğu gibi, uygulamalarıyla o kadar çok hile veya aptallık bağlantılı hale geldi ki, zaman zaman imparatorluk fermanlarıyla ticaretlerini bırakmaya zorlandılar.

Eski Hindistan'da her köy topluluğuna resmi bir astrolog bağlıydı ve görünüşe göre onun görevlerinden biri yüksek kastlardan yeni doğan çocukların yıldız falını çıkarmaktı. Ancak bu durumda uygulamanın çok ritüelistik ve *fizyolojik*veya*biyolojik*önem; çünkü evlilikler genellikle doğum haritaları karşılaştırılarak yapılırdı ve evlilik hayatı bile yıldızlar tarafından düzenlenirdi. Başka bir deyişle, burada yine biyolojik bir bireycilik tipini iş başında buluyoruz. bu*bedenler*(yüksek kastlardan) bireylerin, ruhun salıverilmesi için mükemmel araçlar olabilmeleri için "yetiştirilmesi" veya aslında yetiştirilmesi gerekiyordu. Irksal saflık, aynı idealin başka bir ifadesiydi; ve Aryan kanının dikkatli bir şekilde alınması gerektiğinden, koşullar tarafından zorlandı.

yoksa Hindistan'daki Aryan olmayan insanların ezici çoğunluğu ırk tipini bozardı. Bu şu anlama gelirdi*fizyolojik kaos*Böylece burada da astroloji, biyolojik düzeni sağlamak ya da sürdürmek için bir araç olarak hizmet etti; elemental doğaya karşı bir savunma olarak ve "evcilleştirilmiş" doğayı, yani doğa tarafından temsil edilen göksel modele sadık doğayı geliştirme tekniği olarak. *Manu,*büyük ilahi Ata. Böyle bir biyolojik sorun, dağlarda yaşayan az çok göçebe bir ırkın, yozlaşmış bir insanlıkla dolu ovaları işgal etmesiyle her zaman ortaya çıkar.

Bununla birlikte, Yunanistan ve Roma'da astrolojinin bireyselleştirilmesinin ve kişisel amaçlar için kullanılmasının benzer bir fizyolojik temele sahip olduğuna dair hiçbir kanıt yoktur. Tören büyüsüyle bağlantılı arkaik bir Mısır astrolojisi olduğu gibi, Orphic gizemleriyle bağlantılı arkaik bir Yunan astrolojisi türü olabilir; ama bildiğimiz kadarıyla hiçbir iz korunmadı. Bununla birlikte, Pisagor'un astrolojiyi müzikle ilişkili olarak kullandığı açıktır ve belki de daha sonraki zamanların etik-psikolojik-kimyasal astrolojisinin kökenini burada aramamız gerekir.

Ptolemy'nin atıfta bulunduğu türden keskin bir şekilde farklı olması gereken bu tür bir astroloji türü, Yunan uygarlığının (ve benzeri tezahürlerin) yeni vurgusuyla dengesi bozulan insanların içsel doğalarına bir tür psikolojik düzen getirme girişimidir. Doğu'da) aklın üzerine yerleştirmişti. Klasik Yunanistan'ın fiziksel güzellik ve bedensel biçim unsurlarını da vurguladığı doğrudur. Ancak Yunan beden kültü estetikti - biyolojik ya da erken Hindu'daki anlamda "gizemli" değildi.*yoga.*Yunanlılar biçime ve orana tapıyorlardı, organik olana değil.*hayat*beden-toprak içinde yapılan ve şarkı söyleyen. Onlar ideologlardı ve nihayet estetisyenlerdi.

İnsan dünyasını sarsan ve astrolojinin hayati anlamını yok eden, fizyolojik bir temele ve hatta bağlama gerek duymadan düzen, biçim, ölçüyü kendi zihinsel düzleminde geçerli soyutlamalar olarak ele alan, daha önce bilinmeyen bu ideolojizmin etkisi oldu. . Astroloji, biyolojik fenomenler alanındaki düzeni keşfetmişti. Doğal enerjilerin görünüşteki kaosunun bir kozmosa dönüştürülebileceğine dair -dış veya iç- doğanın doğasında var olan bir vaatti; bu nedenle hukuka dayalı öngörünün mümkün olduğunu; Yaşayan geleceğin yaşayan geçmişten çıkarılabileceğini. Artık insanlar soyut bir düzen ile uğraşmaya başlıyorlardı; artık doğada yaşayan kozmos içinde kozmosla değil, ideolojik kalıplarla,*mantık.*

Yunan mantığı fizyolojik astrolojinin anlamını öldürdü. eğer insan yapabilseydi

Kendi düzenini soyut bir şekilde oluşturup, doğuştan gelen güvenlik özlemini bu şekilde tatmin ettiğinden, acı çekerek düzen aramaya çalışmanın artık hayati bir değeri yoktu. *içinde*dış doğa. İnsan emir verebilirdi. Bunu dışa yansıtabilirdi ki bu estetizm anlamına gelir - kendi benliğinden, kendi zihinsel benliğinden. Dünyayı yeniden fikirlerden yaratabilirdi. Ne inanılmaz bir devrim! O zamandan önce, fikirler yalnızca somut olarak algılanan doğal fenomenler arasındaki bağlayıcı bağlardı. Artık kendi dünyalarında, insanın da doğal kaos ve biyolojik korku dünyasından uzakta yaşayabileceği bir dünyada yaşadıkları söyleniyordu. Böyle bir anlayış, özellikle arkaik çağlara dair bildiklerimizin çoğu aşağı yukarı yeniden yazıldığı veya ilk kez kaydedildiği için, biz modernlerin takdir etmesinin çok zor olduğu bir şekilde tüm insan bakış açısını dönüştürdü.*sonrasında*altıncı yüzyılM.Ö

Arketipsel bir dünyada düzen mevcut olsaydı*dışta*nBiyolojik tabiat dünyası, o zaman yapılacak şey elbette ikincisini ve onun korkularını terk etmek ve kutsanmış âleme girmekti. Budistler bunu meditasyonla, fizyolojik yaşamdan koparak ve bedeni tamamen zihinselleştirerek yapmaya çalıştılar. Bu, "arkaik" olandan oldukça farklıydı.*yoga*Bu, bedendeki yaşamsal ruhu canlandırma, onu duyu esaretinden ve "orman" ateşinden kurtarma ve onu "Kutup Yıldızında ikamet eden Tanrı" ile mükemmel bir birlik noktasına - Çinliler gibi - entegre etme girişimiydi. vardı. Yunanlılar, doğanın trajik dünyasından ve onun tutkulu kaderinden kaçışı saf düşünce, saf estetik tefekkür ve "platonik" aşkla aradılar.

Son olarak, bu tür kaçışlar muhakeme ve safsatayla ya da bir safsatanın mutlak bencilliğiyle sonuçlandığında.*nirvana,*sonra güçlü bir psikolojik tepki ortaya çıktı ve duygu dinleri ortaya çıktı:*Boddhisattva*şefkat ideali veya Hindistan ve İran'da*bhakti*bir aşk ideali - en şehvetli tutkulardan alınan sembollerle ifade edilecek kadar kişisel vecd halinde; ya da Hıristiyan sadaka, fedakarlık ve şehitlik ideali. Bu dinler aynı zamanda dünyevi doğanın (artık "günah" haline gelen) korkularından ve ıstıraplarından arınmış bir dünyaya sahipti; ancak bu dünya ancak ölümden sonra elde edilebilirdi. "Öbür dünya"ydı; ve girişi, insanın daha da korkunç bir korku ve kaos diyarı olan cehennemle karşı karşıya kaldığı, başvurulmayan Kilise tarafından korunuyordu. Arkaik dinlerin genellikle ölümlülerin ölümden sonra kabul edilebileceği bir tanrılar dünyası tasavvur ettikleri doğrudur, ancak bu dünyanın anlamı psikolojik olarak Hıristiyan "öbür dünya"nınkinden tamamen farklıydı. Çünkü ikincisi, fizyobiyolojik doğayla bağlantılı her şeye aşağılayıcı ve günahkâr bir anlam veriyordu. önemli olan nokta budur. Sonra inanç, körü körüne itaat, aşk,

yüceldi; yüce*aykırı*doğal biyolojik yaşam. Böylece baskıların, ruhun bedenden ayrılmasının uzun hikayesi başladı. İnsanlar, doğal içgüdülerin sağlam düzenini yitirdiler ve henüz bu düzene ulaşamadılar.*bir sağlamlık daha*psiko-zihinsel düzeyde daha yüksek bir yaşam düzeni. Bu nedenle kendilerini bir ara alemde, bastırmaların, inkarların, bastırılmış duyguların ve entelektüel safsataların sonuçlarıyla dolu bir alemde - gerçekten de psikolojik bir ormanda - yaşarken buldular.

Her ormanda olduğu gibi bu ormanda da korku vardı. Canavar yaratıklar, *kuluçka makinesi,*kötü güçler etrafını sardı; artık dünyevi unsurlarla bağlantılı fizyolojik yaratıklar değil, günahların, kendini aldatmanın ve biyolojik açlığın ürünleri. Bundan psikolojik bir tür ortaya çıktı.*animizm.*Kilisenin, krallığına girenlere düzen ve güvenlik sunduğu doğrudur. Ama kaç tane manastır gerçekten ormanı dışarıda tuttu?

Yine de Kilise bir sığınaktı, yalnızca onun önderlik ettiği ilahi bir dünya olasılığının bir simgesiydi. Ve bu nedenle Kilise astrolojinin yerini aldı. Bunu, yıl boyunca büyük bir düzen içinde düzenlenen birçok festival ve törenle yaptı - aslında arkaik çağın astrolojisine dayanan eski biyolojik festivalleri kopyaladı. Bunu kutsanmış çocukları için gece gündüz uzanan günlük ayinler, dualar, ayinlerle yaptı. Tüm bu kilise törenleri, Hristiyan yılını, Hristiyan zodyakını (artık azizlerin ve başmeleklerin yaşadığı) ve Hristiyan kozmik düzenini temsil ediyordu. Bu törenlere uyulması ormanı ruhtan uzak tutuyordu.

Ama yine de farklı bir kisve altında astrolojiydi! İsimsiz astroloji. Zodyak çarkının yerini dört elementin bir permütasyon sistemi aldı: sıcak, soğuk, kuru, nemli - Çinlilerden farklı değil.*Yi Kral.*Bu permütasyonlara yılın birçok festivali karşılık geliyordu, bunlara uygun bazı ayinler vardı ve bunlara sembolik örnekler olarak iliştirilmişti.
İncil bölümleri.*Boehme, simyayı bir temel olarak kullanarak aynı sistemi genişletecekti - Çinli Taocularınkinden farklı değil.

Kabalistik Astroloji

Bununla birlikte, Orta Çağ boyunca (özellikle on birinci yüzyıldan sonra), Kilise tarafından reddedilip mücadele edilmesine rağmen, dönemin zihinlerini giderek daha fazla kontrol etmeye başlayan astrolojik fikirlerde büyük bir yenilenme meydana geldi. Bu astroloji, daha önce bahsedilen “psikolojik animizm”in sonucuydu; ve genellikle terim ile karakterize edilebilir.*kabalistik.*Oldu

çeşitli törensel büyü biçimleriyle çok kesin bir şekilde bağlantılıydı ve görünüşe göre Avrupa'ya çoğunlukla İspanya ve Arap kültürünün merkezlerinden, özellikle de Fas'taki Fez'den geldi.

Esasen büyülü olan bu astroloji eğiliminin kökeni, Mısır ve İbrani geleneklerinin bir karışımı gibi görünüyor. Mısır gnostisizminin özeti olan Hermes Trismegistus'un kitapları, kısmen onun için bir temel oluşturdu - ve muhtemelen eski Babil ve Yunan Gizemlerinden gelen çok sayıda sözlü gelenek. Her halükarda, orada, birçoğu tamamen şanslı olmayan, oldukça ilginç bir element karışımı buluyoruz. Bir zamanlar olan şey*hayati fonksiyon*arkaik toplumda, insanlığın büyük psikolojik dönüşümünden sonra ortaya çıktı.*düşük işlev*(Jung'un psikolojisinin terminolojisini kullanmak için). Orta Çağ'ın kolektif ruhunun kesinlikle merkezlendiği kaotik "astral" aleme tercüme edilen eski büyülü animizm fikriydi. Böylece korku unsuru güçlü bir şekilde mevcuttu. Sihirbaz, kötü ruhlarla savaşmak için bir kılıç kullanır, büyülü çevrelerle kendini korur. Yine de korku genellikle kalbindedir ve böylece kapı psikolojik çözülmeye açılır. Bugüne kadar Avrupa'da törensel büyünün dehşetine tanık olun.

Bu tür sihir türleri, duruma göre saf veya saf olmayan, astrolojiyi tutarlı bir şekilde kullandı. Kabalistik fikirlere göre Evren, her biri on küreden birinin etkisi altında olan on eşmerkezli küreden oluşuyordu. *Sephiroth,* veya Mutlak'tan Yayılmalar. Bu küreler sırayla idi:

Gezegensel kürelerin her biri, insan ilişkilerinin belirli bir bölümüne başkanlık ediyordu ve bu işlerde başarılı olmak isteyen insan, yönetici gezegenin mistik sembollerini ve faaliyet gösteren cinlerin adlarını ve niteliklerini bilmek zorundaydı. (Bkz. EY Pilcher—*İki Kabalistik Gezegen Tılsımı—Soc.*İncil Arkeolojisi —1906.) Sihirli kareler de kullanıldı ve ruhların makamlarını veya gezegensel kürelerin etkisini güvence altına almak için tılsımlar yapıldı.

Bu cinlerin ne olması gerektiği aşağıdaki alıntıdan görülebilir:

> “Güneş'in hayatı yaratması, onun ışığı kadar süreklidir; hiçbir şey onu tutuklamaz veya sınırlamaz. Etrafında, bir Uydular ordusu gibi, sayısız cin korosu var. Bunlar, Ölümsüzlerin mahallesinde yaşarlar ve oradan insani şeyleri gözetlerler. Fırtınalar, kasırgalar, ateş geçişleri ve depremler, aynı şekilde kıtlık ve dinsizliğin cezalandırılması için yapılan savaşlar aracılığıyla tanrıların iradesini yerine getirirler. . . . Güneşin emirleri altında Genii korosu veya daha doğrusu korolar vardır, çünkü çok sayıda ve çeşitlidir ve sayıları yıldızlarınkine karşılık gelir. Her yıldızın kendi cinleri vardır, iyi ya da kötü

> doğası gereği veya *daha çok işleyişleriyle, çünkü işleyiş cinlerin özüdür.* ...Bütün bu cinler dünyevi meselelere başkanlık eder, Devletlerin ve bireylerin anayasasını sarsar ve alaşağı ederler; benzerliklerini Ruhlarımıza damgalarlar, sinirlerimizde, iliğimizde, damarlarımızda, atardamarlarımızda ve beyin özümüzde bulunurlar. . . . Sürekli olarak değişirler, her zaman aynı şekilde değil, daireler çizerek dönerler. Ruhun her birinden kendi enerjisinin etkisini alabilmesi için vücudun iki parçasına nüfuz ederler. Ancak Ruhun makul kısmı cinlere tabi değildir. Onu güneş ışınıyla aydınlatan Tanrı'nın kabulü için tasarlanmıştır. Bu şekilde aydınlananların sayısı azdır ve cinler onlardan kaçınır; çünkü ne cinler ne de tanrılar, Tanrı'nın tek bir ışınının huzurunda hiçbir güce sahip değildir. Ama diğer tüm insanlar, hem ruhları hem de bedenleri, cinler tarafından yönetilir.
>
> İtibaren *Hermes Trismegistus* (alıntı *Gizli Doktrin,* ben, s. 294)

Burada, doğanın animist bakış açısından kötü bir şey, (değişken, istikrarsız, canavarca üretken ve ahlaksız niteliği nedeniyle) insanın kaçması gereken bir şey olarak kavrandığına göre, muhtemelen Brahman soyundan gelen tipik bir tavırla karşı karşıyayız. İnsan ruhunun, değişmeyen, niteliksiz, sınırsız olan Öz'le temasa geçebileceği bir parçası vardır. Temas kalıcı olarak kurulduğunda, insan güvenliğe ulaşır. Orman zararsız hale gelir. Cinler, iyi ya da kötü, artık insanı baştan çıkaramaz, aldatamaz ya da saldıramaz. O bir Nurdur,

Öte yandan Kabalist, genellikle başka bir taktik izlerdi. Görevi, bu "astral" güçlere hakim olmaktı. O ormanın büyücüsüydü. Bağışlayarak (fizyolojik veya psikolojik fedakarlıklar yoluyla) veya emirle (cinlerin İsimleri ve İmzaları bilgisini kullanarak) doğayı kendi iradesine boyun eğdirdi. Bu, elbette, modern mühendisin yaptığı şeydir. İkincisi, sihirbazı hor görmekten başka bir şeye sahip olmayabilir - ancak iki temel tutumun aynı olduğu gerçeği değişmez; çünkü kimyagerlerin formülleri, elementlerin imzalarıdır - ancak bunlara entelektüel bir analiz süreciyle ulaşılırken, Kabalistlerin hiyeroglifleri bir psikolojik tanımlama sürecinin sonucudur. Ama daha da önemlisi, doğa güçlerinin denetleyicileri tarafından elde edilen sonuçlar, sonunda genellikle benzerdir. Sihirbaz, cinlere komuta etti, ancak kısa süre sonra onların kölesi oldu. Onları kendi ruhuyla beslemek zorundaydı. Yaratıkları onu yuttu. Ve bugün bu toplum

gerçek ya da potansiyel mühendislerden oluşan bizimki, açıkça, kendi makinelerinin, elementleri komuta ettiği tüm araçların ve kurumların kölesi haline geldi.

Böyle bir benzetme, elbette, çoğu insan için konu dışı ve savunulamaz görünecektir; ancak, ahlaki sistemlere ve davranış kurallarına rağmen veya bunlar yüzünden, aklın yönettiği fiziksel dünya ile ilkel ormanı anımsatan bir kaos durumunda bırakılan psişe dünyası arasında yüzyıllardır meydana gelen bölünme fark edilirse - o zaman kişi her şeyi uygun ilişkisi içinde görebilir. Modern bilim, uçurumun bir tarafına aittir; ve tüm sözde okült veya ezoterik sistemler, artı modern psikanaliz ve türevleri, diğerine.

Simya Astrolojisi

Kabalacılık ve onun büyülü uygulamalarında kullanılan astroloji türü bir tür psikolojik animizmi temsil ediyorsa, gerçek simya türü bizim "psikolojik dirimselcilik" diyebileceğimiz şeyi temsil eder. Simya doğadan vazgeçmeye ve bilinci sanki onun dışında, ruhun yüksek doruklarında merkeze almaya çalışmaz; ne de zorlamayla ve entelektüel iradenin kullanılmasıyla ona hükmetmeye çalışmaz. Fiziksel ve ruhsal tüm evreni dolduran evrensel bir yaşam özünü varsayar. İnsanı ve evreni, bu yaşam maddesinin içinde ve aracılığıyla işleyen aynı temel ilkelerin uyumunun iki örneği olarak görür ve tıpkı evrenin kendi seviyesinde bir evren olması gibi, insanı da kendi tezahür seviyesinde mükemmel bir kozmos olarak kurmayı amaçlar. mükemmel kozmos*parça*evrensel niteliktedir ve kendi başına kozmik bir hale gelir.*tüm.*

Bu, arkaik zamanlarda dirimselci felsefenin dünyayı mikro kozmos olarak ve modern zamanlarda onun muadili olan simyanın insanı neden mikro kozmos olarak gördüğünü açıklar. Altıncı yüzyıldan önceM.Ö. Adam*değildi*aslında bir mikro kozmos, ama sadece, bir anlamda, dünyanın semeresi. Buna rağmen, çok az insan gerçekten mikro kozmostur! Ama insan, doğadan bağımsız olarak kendi Düzen ilkesini, kendi Ölçü ve Orantısını, İdea'yı, Tanrı'yı kendi içinde bulduğuna göre, o zaman insanın, en azından jenerik olarak, mikrokozmos olduğu söylenebilir.

> “Simya ve astroloji kelimelerinin anlamını doğru bir şekilde anlamak için, Mikrokozmos ve Makrokozmos'un yakın ilişkisini ve kimliğini ve bunların karşılıklı etkileşimini anlamak ve gerçekleştirmek gerekir. Evrenin tüm güçleri potansiyel olarak kontrol altına alınmıştır.

insanda ve insanın fiziksel bedeninde ve tüm organlarında Doğa güçlerinin ürünleri ve temsilcilerinden başka bir şey yoktur. ... Bünyemde 'man' varsa, cennetten 'man' çekebilirim. 'Satürn' sadece gökyüzünde değil, aynı zamanda dünyanın derinliklerinde ve okyanustadır. Bahçenizde yetişen 'Artemisia'dan başka 'Venüs' nedir? 'Demir' ama 'Mars' nedir? Yani Venüs ve Artemisia aynı özün ürünleridir, Mars ve demir de aynı nedenin tecellileridir. İnsan vücudu, gökyüzündeki yıldızları oluşturan aynı güçlerin bir takımyıldızından başka nedir? Demirin ne olduğunu bilen Mars'ın özelliğini de bilir. Mars'ı bilen, demirin özelliklerini bilir. Evrende Güneş olmasaydı kalbiniz ne olurdu? Venüs olmasaydı 'vaza spermatica'nızın ne faydası olurdu? Görünmez unsurları kavramak, onları maddi karşılıklarıyla çekmek, onları Ruhun yaşayan gücüyle kontrol etmek, arındırmak ve dönüştürmek - bu gerçek simyadır.

Franz Hartmann, *Paracelsus,* s.287-288

Aşağıdaki alıntı, vitalist ve animist astroloji arasındaki farkı (modern anlamda) bir öncekinden daha fazla göstermektedir, çünkü Avrupa tarihinin en büyük figürlerinden biri olan Paracelsus'un kendisi, astrolojiye yönelik popüler tavrı kınamaktadır. o zaman bugün olduğu gibi ve Greko-Latin dünyasının son döneminde olduğu gibi:

"Kimsenin Satürn'ün gidişatını umursamasına gerek yok: Satürn kimsenin ömrünü ne kısaltır ne de uzatır. Mars vahşiyse, bundan Nero'nun onun çocuğu olduğu sonucu çıkmaz: Mars ve Nero aynı niteliklere sahip olsalar da, onları birbirlerinden almamışlardır. "Bilge bir adam yıldızlara hükmedebilir" diyen eski bir sözdür ve ben bu söze sizin anladığınız anlamda değil, benim kendi anladığım anlamda inanıyorum. Yıldızlar, almak istemediğimiz hiçbir şeyi bize zorlamaz; bizi istemediğimiz hiçbir şeye meyletmezler. Onlar kendileri için özgürler ve biz kendimiz için özgürüz. Bir kişinin bilgi edinmede, diğerinin ise güç elde etmede daha başarılı olduğuna inanıyorsunuz. . . ve bunun yıldızlardan kaynaklandığını düşünüyorsun; ama bunun nedeninin, bir insanın belirli şeyleri elde etmeye ve elinde tutmaya diğerinden daha yatkın olması ve bu yeteneğin ruhtan gelmesi olduğuna inanıyorum. Yıldızların insan yaratabileceğine inanmak saçma. Yıldızların yapabildiklerini biz kendimiz yapabiliriz, çünkü Tanrı'dan aldığımız bilgelik göklere hükmeder ve yıldızlara hükmeder. . . . İnsanın ruhu, yıldızlarla aynı elementlerden oluşur; ama Yüce rehberlerin bilgeliği olarak

yıldızların hareketlerine nasılsa insanın aklı, ruhunda dönen ve dolaşan tesirlere hükmeder.

“Gezegensel etkiler tüm Doğa boyunca uzanır ve insan aydan, yıldızlardan ve diğer şeylerden zehirli nitelikler çeker; ama ay, yıldızlar ve diğer şeyler de insandan kötü etkiler çekerler ve onları ışınlarıyla yeniden dağıtırlar, çünkü Doğa bölünmemiş bir bütündür ve parçaları birbirine yakından bağlıdır. . . . Güneş ve yıldızlar bizden bir şeyler çeker, biz de onlardan bir şeyler çekeriz çünkü astral bedenlerimiz yıldızlara, yıldızlar da astral bedenlerimize sempati içindedir; ama aynı şey diğer tüm nesnelerin astral bedenleri için de geçerlidir.”

Franz Hartmann,*Paracelsus,*P. 309 vb.

Bu, düzen ilkesi "Tanrı" olan makro kozmos ile düzen ilkesi "akıl" olan insan ya da "insanın içindeki Tanrı" olan mikro kozmos arasındaki tam uygunluk fikrini açıkça ifade eder. Hem makrokozmos hem de mikrokozmos içinde dolaşan ve farklılaşan yaşam-tözü bir ve aynıdır. Işık, ister Güneş ve yıldızlar olarak parlasın, ister ışıma merkezleri olarak parlasın, aynıdır.*insanın psiko-zihinsel*organizma - ikincisi uzun bir psikolojik bütünleşme süreciyle inşa edildiğinde. Bu gerçek simyacıların Büyük İşi, CG Jung'un psikolojik çalışmasının amacı olan “bireyleşme” süreci, Meister geleneğini izleyen çağdaş mistikokülist Bo Yin Ra'nın “Yaşayan Tanrı”nın doğuşu. Eckhart ve Boehme.

Bu arada, tabii ki, Orta Çağ'dan Rönesans'a ve günümüze kadar uzanan yüzyıllar boyunca, Greko-Latin dünyasının Ptolemy aracılığıyla bize miras bıraktığı şekliyle astroloji, mahkemelerde, tüccarlar arasında gelişti. zenginliklerini artırmaya can atıyorlardı ve insanın doyumsuz gelecek merakı -şimdiki zamanı gerçekleştirmekten kaçmak için!- her yerde hüküm sürüyordu. Ne zaman bir astrolog çarpıcı bir ölüm, doğum ya da felaket kehanetinde bulunsa, ünlü olur, kralların gözdesi olur; ama bazı önemli durumlarda kehanetleri başarısız olduğunda, onun kaderi utanç oldu. Fransa Kralı II. Ptolemy geleneğini oraya buraya ekleyerek, ancak herhangi bir yeni önemli unsur getirmeden sürdürün. Avrupa "klasik" astrolojisi, ruhsal olarak cansız bir astrolojidir.

Greko-Latin entellektüelizminin yeniden doğuşu, neredeyse tüm Avrupa klasisizmi gibi. İnsanlığın tüm ilerlemesi o zaman saf entelektüel analiz ve fiziksel "bilimsel" deney üzerinde yoğunlaşır. Astrolojide olan canlılık şimdi astronomide merkezlenmiş durumda. adamın*sebep*kendini dış dünyada tanımakla oynar,*kendi suretinde yaptığı,*tıpkı pezevenk adamınki gibi *psişik duyarlılık*kendisini kendi suretinde yaratılmış ve "ruhlar" ve insan ruh hallerine sahip tanrılarla dolu bir dünyaya yansıttı. Son zamanlarda elektrik ve radyoaktivite büyüyü bozdu ve insanı yirminci yüzyıl fiziğinin şaşırtıcı kavramlarına, Einstein'ın görelilik kuramına, kuantuma ve Heisenberg'in belirsizlik ilkesine götürdü. Bu, son yüzyılların Aklın sihirli kılıcıyla öldürmeyi umduğu, Bilinmeyene ve Bilinmeyene geniş ölçüde açık olan yeni bir düşünce dünyasının doğuşu anlamına gelir. Artık astrolojiden hesap talep eden bu yeni dünyadır.

Astroloji yeniden doğmalı ve dizginsiz ve sahte bireycilik tarafından kaotik hale getirilen modern dünyamız için ve psikolojik barajların aniden açılmasıyla, her zaman kendisine ait olan pratik entegrasyon görevi olarak yeniden faaliyet göstermelidir. Güneş, Ay, gezegenler ve yıldızların ilişkili hareketlerinin gündelik dünyamızın karmaşasına düzen getirmek için kullanıldığı her yerde astroloji vardır. Astrolojinin ilişkilendirdiği, yorumladığı ve kozmik bir Düzen ilkesi açısından anlamlı kıldığı doğa olaylarının türü ve kapsamı, çağdan çağa değişir. İlk başta fizyolojik ve temeldiler. Şimdi esasen psikolojik ve zihinsel olacaklar. Ancak astrolojinin temel çalışması aynı kalır. İnsan bilinci hangi düzeyde merkezlenmiş olursa olsun, "Kürelerin Uyumunu" ortaya çıkarmaktır. İnsanın kaos bulduğu her yere Düzen sembolünü taşımaktır. Modern terminolojide, bu*hayatın cebiri.*

---

* Levy Bruhl,*Mentales dans les Sociétés inferkures Mentales Fonctions*(Paris, 1912).

* Henri Maspero:*Le Chine Antika*II,*Çatlak.*1.

* Yunan tarihçi Megasthenes (MÖ 302), Brahman astrologunun görevlerini anlatırken şunları ekler: "Tahminlerinde yanılan filozof, hayatının geri kalanında sessizlik içinde yaşar." Eski Sanskritçe metinlerde bulunan, bir astrologdan beklenen niteliklerin listesi oldukça ürkütücüdür.

* Bu, özellikle Suriyeli yazarların yazdığı kitaplarda görülmektedir; çünkü Suriye kiliseleri kalmıştı eski Doğu'nun biyolojik temeline daha yakın; Roma Kilisesi daha çok hale gelirken

Yeni Pisagorcuların ve Yeni Platoncuların etkisi altında entelektüelleştirildi. bkz. kitabı *Bar-İbraniler* isminde *Ethicon,* ve diğerleri (on üçüncü yüzyıl).

BİRİNCİ KISIM

1
ASTROLOJİ MODERN DÜŞÜNCEYLE KARŞILAŞIR

Astroloji Deneysel Bir Bilim Olabilir mi? astroloji*hayatın cebiri.*Böyle bir ifade açıklama gerektirir; ve böyle bir açıklama sağlamak için, ilk önce modern bilim adamlarını en iyi temsil edenlerden birinin bilimsel düşüncenin çağlar boyunca karakteristik evrimine ilişkin görüşlerini kısaca incelemeyi uygun bulacağız. Bu görüşler, son bölümde özetlendiği gibi, doğa bilimlerinin evrimi ile astrolojik düşüncenin evrimi arasında kayda değer bir paralellik gösterdikleri ölçüde özellikle önemlidir. Böyle bir paralellik temelinde, astrolojideki yeni gelişmeleri, -sembolik ve ilişkisel karakterlerinden dolayı- bizi oluşmakta olan astrolojiyi, hayatın cebiri olarak tanımlamaya götüren gelişmeleri anlamak daha kolay olacaktır.

Sir James Jeans'i şöyle yazar:*Bilimin Yeni Arka Planı:*

"İnsanın dış dünyanın işleyişini anlama çabalarının tarihini gözden geçirerek, doğası gereği şu kelimelerin akla getirebileceği üç geniş dönemi ayırt edebiliriz:*animistik, mekanik*Ve*matematiksel.* (İtalik bizimki)

“Animistik dönem, doğanın akışının, aşağı yukarı insanın kendisine benzeyen canlı varlıkların kaprisleri ve tutkuları tarafından yönetildiğini varsayma hatasıyla karakterize edildi. Bebeğimiz canlı ve cansız nesneleri ayırt etmeden önce, ikisini karıştırma aşamasından geçecektir. . . . Kişilik, en dolaysız ve doğrudan deneyime sahip olduğu kavram olduğu için, işe her şeyi kişileştirerek başlar.

"Bireyin tarihi, yalnızca ırkın tarihi olduğundan, bizim ırkımız bebeklik döneminde, bireylerinin kendi bireylerinde hala yaptıklarının hemen hemen aynısını yaptı. . . . Sonra İyonya Yunanistan'ında,*milattan altı asır önce,*insan

zeka, bilinçli olarak kendisini doğa araştırmalarına adamaya başladı. Doğaya ilişkin olgusal bilgisini artırmak için çok az istek duydu, bu nedenle Yunan bilimi, şeylerin neden başka türlü değil de oldukları gibi olduğuna dair yalnızca belirsiz sorgulamalar ve spekülasyonlardan ibaretti.

"Bilimin kozmolojiden mekaniğe ve spekülasyondan deneye dönüşmesi Galileo'nun zamanına kadar değildi. Cansız maddeyi etkilemenin en basit yolu, onu kas gücüyle itmek ya da çekmekti. İnsanlar, yalnızca kendi bedenleriyle karşılaştırılabilir büyüklükteki nesnelerle deney yapabildikleri sürece,*cansız doğa* tıpkı kaslarımızın hareketleriyle onlara uyguladığımız gibi, onu oluşturan parçalar birbirini itiyor ve çekiyormuş gibi davranıyor. Böylece mekanik bilimi ortaya çıkmıştır. Madde parçalarının birbirlerine 'kuvvet' uyguladıkları varsayılırdı ve bu kuvvetler, söz konusu cisimlerin hareketlerinin, daha doğrusu hareketlerindeki değişikliklerin sebepleriydi. Ve her nesnenin davranışının tamamen ve tamamen maruz kaldığı itme ve çekmelerle belirlendiği bulundu" (s. 33-34).

Yazar, bu mekanik doğa görüşünün içerimlerini, bunun nasıl mutlak determinizmi içerdiğini, Descartes'ın bu çıkarımlardan bazılarından kaçınmak için nasıl "zihni ve maddeyi, her biri kendi içinde var olan tamamen bağımsız 'tözler' olarak gördüğünü" tartışmaya devam ediyor. birbirinden tamamen ayrı ve özünde o kadar farklı doğaları var ki, birbirleriyle etkileşime girmeleri mümkün değil." Bununla birlikte, düşüncelerimiz ile dünyamızın atomları arasındaki yakın ilişkiyi göstermek için, Descartes, daha sonraki bir tarihte Leibnitz'in farklı bir şekilde yaptığı gibi, yaratılışın ilk sabahında fevkalade iyiliksever bir Tanrı'nın mucizevi bir şekilde bir bedensel ve zihinsel olaylar arasında mükemmel ve sürekli senkronizasyon.

Kot sözlerine şöyle devam ediyor:

"Bilimin mekanik çağı boyunca bilim adamları, çocuk ve düşüncesiz vahşi ile aynı genel çizgide ilerlemişlerdi. Duyuları aracılığıyla kaydettikleri izlenimlerden, gerçek olduğuna inandıkları ve gündelik deneyimlerde meydana gelenle hemen hemen aynı türden olaylardan etkilenen, nesnelerin çıkarımsal bir dünyasını inşa etmişlerdi. Bunu bilimin "sağduyulu" görüşü olarak tanımladılar; ve bilimi 'organize sağduyu' olarak tanımladı. . . . Sonra deneysel tekniğin yeni iyileştirmeleri

> doğanın işleyişinin günlük hayatın tanıdık kavramlarıyla açıklanamayacağını gösteren yeni gözlemsel bilgiler getirdi. . . . Mekanizma, sonuçlarıyla birlikte, bilim düzeninin dışında kalmıştır. . . . İnsanın, doğanın işleyişlerinin kendi kaprisleri ve kaprisleriyle karşılaştırılabileceğini (animizm) hayal etme şeklindeki antropomorfik yanılgıdan kendini kurtardığını, ancak ikinci antropomorfik yanılgıya düşerek, onların yapabileceğini hayal etmeye başladığını görmeye başlıyoruz. kendi kaslarının ve sinirlerinin (mekanizma) çalışmasına benzetilebilir.
>
> "Determinizm'in de doğadan sürülüp sürülmediği hâlâ tartışma konusu. . . . Ancak yakın zamana kadar determinizmi zorluyor gibi görünen belirli nedenlerin ortadan kalktığı - bu pek de sorgulanamaz. (sayfa 41-43)

Jeans'in bahsettiği üç bilgi aşamasının (animistik, mekanik ve matematiksel), önceki bölümde tartışılan astrolojik düşüncenin üç aşamasına nasıl karşılık geldiğini görmek kolaydır. Bilimin "mekanizması" temelde astrolojinin "vitalizminden" farklı değildir; ilkinin "itme ve çekme"si, maddi etkinlik açısından *"yang* Ve *yin*" hayati operasyonların ilkeleri. Her iki durumda da somut bir kuvvetler düalizmi, gerçekliğin dayanağı olarak kabul edilir; ve eğer mekanizma kas eyleminin genelleştirilmesinden kaynaklanıyorsa, o zaman vitalizm gerçekten de benzer bir üreme eylemi genelleştirmesine, erkek ve dişi organların birliğine kadar izlenebilir. Yeni astrolojik vitalizm türünde, yıldızlar ve gezegenler mıknatıslar veya radyo setleri olarak kabul edilir ve her zaman kutupsal bir doğaya sahip olan elektriksel eylem, eski düşüncenin "yaşam gücü"ne verilen yeni addır.

Düşüncenin üçüncü aşaması Jeans tarafından "matematiksel" olarak adlandırılır. Bunun ana özelliği, saf matematiksel spekülasyonun, her zamankinden daha karmaşık ve incelikli deneylerin sonuçlarına mükemmel bir şekilde uyduğu görülmesidir; aslında genellikle deneylerden önce gelir. Matematiksel teoriler inşa edilir ve fizikçi teorinin uygulanabileceği bir tür fenomen ararken, genellikle şimdiye kadar açıklanmamış, tamamen soyut formüllere mükemmel şekilde uyan bir fenomen bulur. Dahası, çarpıcı olan şey, tüm cebirsel veya matematiksel harfler veya şekiller gibi birkaç sembolün, doğal fenomenlerin uçsuz bucaksız karmaşıklığına düzen ve mantıksal ardışıklık getirebildiğinin görülmesidir. Başka bir deyişle, dünyadaki çok sayıdaki olayın bir kalıba göre düzenlenmesi için birkaç sembolik ilişkinin (yani formüllerin) yeterli olduğu görülmektedir.

Yine Jeans'in kitabından alıntı:

“Einstein yazdı (Giriş*Bilim Nereye Gidiyor?*—sayfa 13): Her önemli ilerlemede fizikçi, deneysel araştırma ilerledikçe temel yasaların giderek daha fazla basitleştirildiğini keşfeder. Kaos gibi görünen bir şeyden nasıl yüce bir düzenin çıktığını görünce şaşırır. Ve bu, kendi zihninin işleyişine kadar izlenemez, algı dünyasının doğasında var olan bir nitelikten kaynaklanır'.*(Bu sonuç birçok düşünür tarafından tartışılmaktadır.*DR)

"Weyl benzer bir yorum yaptı,*(Açık Dünya,*P. 41): 'Şaşırtıcı olan şey, doğal yasaların var olması değil, analiz ne kadar ilerlerse, ayrıntılar o kadar ince, fenomenlerin indirgendiği öğeler o kadar ince, o kadar basit - ve bir bütün olarak daha karmaşık değil. başlangıçta beklerdi - temel ilişkiler olur ve gerçek olayları o kadar kesin olarak tanımlarlar.'

"Bu kitapta basitliğe yönelik bu eğilime dair pek çok kanıta sahibiz. Hero'nun Öklid'in iki yasasının basit sentezinin, evrenin neredeyse tüm faaliyetlerini kucaklayana kadar kapsamının kademeli olarak genişlediğini ve yine de başından sonuna kadar orijinal matematiksel formun basitliğini koruduğunu gördük. Bu, Einstein'ın, eğer tam bir başarıya ulaşırsa, "hareket halindeki fiziksel etmenler ne olursa olsun geçerliliğini koruyacak, böylece doğanın tüm işlemlerini tek bir sentezde birleştirebileceğimiz" yakın tarihli "Birleştirici Alan-Teorisi"ne atıfta bulunur: eğri bir dört boyutlu uzayda en kısa rotalar haline gelir' (sayfa 126). Olağanüstü doğa, dört boyutlu süreklilikte bir dizi olaya indirgenir ve bu olayların düzenlenmesinin son derece basit bir matematiksel türde olduğu ortaya çıkar. . . . Bu basitlik. . . Boyle'un deyişiyle matematik, doğanın yazıldığı dilin alfabesiymiş gibi, çok basit bir matematiksel yoruma izin veriyor ve başka hiçbir şeye izin vermiyor gibi görünüyor. Bu dilin sözcükleri anlam olarak zihinsel olabilir ya da olmayabilir; acil nokta şu ki, alfabede bile, salt zihinsel bir kavramla bağdaştırdığımızdan tür olarak farklı bir gerçeklik keşfedemeyiz. Bu zihinsel kavramlar, mühendisin, şairin ya da ahlakçının eseriyle ilişkilendirdiğimiz türden değil, ham maddesi olarak yalnızca saf düşünceyle çalışan düşünür, çalışmasında çalışan matematikçi ile ilgilidir. . . . Bilim, üç yüzyıl boyunca doğaya mekanik fikirler yansıtmış ve bunu yaparak doğanın büyük bir bölümünü tahrip etmişti. Yirminci- Boyle'un deyimiyle matematik, doğanın yazıldığı dilin alfabesidir. Bu dilin sözcükleri anlam olarak zihinsel olabilir ya da olmayabilir; acil nokta şu ki, alfabede bile, salt zihinsel bir kavramla bağdaştırdığımızdan tür olarak farklı bir gerçeklik keşfedemeyiz. Bu zihinsel kavramlar, mühendisin, şairin ya da ahlakçının eseriyle ilişkilendirdiğimiz türden değil, ham maddesi olarak yalnızca saf düşünceyle çalışan düşünür, çalışmasında çalışan matematikçi ile ilgilidir. . . . Bilim, üç yüzyıl boyunca doğaya mekanik fikirler yansıtmış ve bunu yaparak doğanın büyük bir bölümünü tahrip etmişti. Yirminci- Boyle'un deyimiyle matematik, doğanın yazıldığı dilin alfabesidir. Bu dilin sözcükleri anlam olarak zihinsel olabilir ya da olmayabilir; acil nokta şu ki, alfabede bile, salt zihinsel bir kavramla bağdaştırdığımızdan tür olarak farklı bir gerçeklik keşfedemeyiz. Bu zihinsel kavramlar, mühendisin, şairin ya da ahlakçının eseriyle ilişkilendirdiğimiz türden değil, ham maddesi olarak yalnızca saf düşünceyle çalışan düşünür, çalışmasında çalışan matematikçi ile ilgilidir. . . . Bilim, üç yüzyıl boyunca doğaya mekanik fikirler yansıtmış ve bunu yaparak doğanın büyük bir bölümünü tahrip etmişti. Yirminci- alfabede bile, salt zihinsel bir kavramla bağdaştırdığımızdan tür olarak farklı bir gerçeklik keşfedemeyiz. Bu zihinsel kavramlar, mühendisin, şairin ya da ahlakçının eseriyle ilişkilendirdiğimiz türden değil, ham maddesi olarak yalnızca saf düşünceyle çalışan düşünür, çalışmasında çalışan matematikçi ile ilgilidir. . . . Bilim, üç yüzyıl boyunca doğaya mekanik fikirler yansıtmış ve bunu yaparak doğanın büyük bir bölümünü tahrip etmişti. Yirminci- alfabede bile, salt zihinsel bir kavramla bağdaştırdığımızdan tür olarak farklı bir gerçeklik keşfedemeyiz. Bu zihinsel kavramlar, mühendisin, şairin ya da ahlakçının eseriyle ilişkilendirdiğimiz türden değil, ham maddesi olarak yalnızca saf düşünceyle çalışan düşünür, çalışmasında çalışan matematikçi ile ilgilidir. . . . Bilim, üç yüzyıl boyunca doğaya mekanik fikirler yansıtmış ve bunu yaparak doğanın büyük bir bölümünü tahrip etmişti. Yirminci- Bilim, üç yüzyıl boyunca doğaya mekanik fikirler yansıtmış ve bunu yaparak doğanın büyük bir bölümünü tahrip etmişti. Yirminci- Bilim, üç yüzyıl boyunca doğaya mekanik fikirler yansıtmış ve bunu yaparak doğa

Saf matematiğin fikirlerini doğaya yansıtan yüzyıl bilimi, bunların Külkedisi'nin ayağına tam olarak uyan terliği kadar mükemmel ve benzersiz bir şekilde uyduğunu keşfeder."

"Saf matematiğin fikirlerini doğaya yansıtmak" ifadesi anlamlıdır. Fizik ya da kimya gibi bir bilimde ve genel olarak tüm*ampirik bilimler*—üç unsur dikkate alınacaktır: 1) doğal fenomenler veya veriler; 2) saf matematik fikirleri; 3) insanın gelecekteki doğal fenomenleri az çok doğru bir şekilde kehanet etmesini sağlayan bir yorumlar veya "yasalar" sistemi. Bu dikkate alınması gereken önemli bir gerçektir; çünkü böylece matematik ile ampirik bilimler arasında temel bir ayrımın var olduğu gösterilmiştir. Matematik ampirik bilimlerin inşasında bütünleştirici faktör olarak kullanılır. Bir anlamda, ikincisi matematiksel fikirlerin uygulamalarıdır. *Matematik bilginin biçimini, ampirik bilimler ise bilginin düzenlenmiş içeriklerini sağlar.*

Bu ayrım sermayedir. Çünkü astrolojiyi tanımlayarak*hayatın cebiri,*onu deneysel bilimler kategorisine değil, matematiksel düşünce kategorisine yerleştiriyoruz. Böyle bir anlayışın sonuçları geniş kapsamlıdır.

"Cebir" kelimesi Arapça bir kelimeden gelmektedir.*"el-cebr"*bunun anlamı: parçaların bir bütüne indirgenmesi. Kelime*"jabara"*türetildiği anlam: birbirine bağlamak (Webster). Bu nedenle cebirin temel işlevi, öğeleri formüle edilmiş bir bütün halinde birbirine bağlamak, ilişkilendirmek veya bütünleştirmektir. Bu unsurların doğası, Webster'ın "matematik" için yaptığı tanımı düşündüğümüzde kavranabilir: "Miktarlar veya büyüklükler ve işlemler arasında var olan kesin ilişkileri ve bu ilişkilere uygun olarak Aranan miktarlar, diğerlerinin düşündüğü veya varsaydığı şeylerden çıkarsanabilir.

Böyle bir tanımlamada iki önemli nokta göze çarpmaktadır. Birincisi, matematik "saf korelasyon bilimi" (Bertrand Russell) olarak görülüyor. İkincisi, ilişkilendirdiği şey "nicelikler veya büyüklükler ve işlemlerdir". Cebir, matematiğin bir dalıdır, ancak nicelikleri ilişkilendirmenin yanı sıra, ele alınan herhangi bir öğeyi veya herhangi bir öğe grubu arasındaki ilişkiyi temsil etmek için yapılabilecek bir geleneksel simgeler kategorisiyle de ilgilenir. Bizim anlayışımıza göre, astroloji bir tür cebirdir, çünkü sembolik öğelerle (gezegenler, yıldızlar, yermerkezli uzayın bölümleri, astrolojik Parçalar, Düğümler, ilerlemiş konumlar, vb.) tanımlayan bir formülde "birbirine bağlar". yaşayan bir bütün: yerli. Ancak bu sembolik unsurlar,

miktar alanı. Aksine temsil ederler.*evrensel yaşam nitelikleri.* Dolayısıyla astroloji bir tür nitelikler cebiridir; ve bu nitelikler yalnızca duyusal nitelikler (beyaz, mavi, kalın, ağır, acı verici vb.)*yaşam süreçleri*—ister fizyolojik, ister psikolojik ve süper-psikolojik düzlemlerde olsun.

Bu açıklamaları adım adım ele alacağız; ancak astrolojinin temelde ne olduğunu belirlemeden önce ne olmadığını vurgulamak gerekli görünmektedir. Başka bir deyişle, astrolojinin bir bilim olduğunu kısaca göstermeliyiz.*Olumsuz*örneğin fizik, kimya ve hatta biyoloji, zooloji ve tarih gibi ampirik bir bilim. Bu ampirik bilimler, matematiksel biçimsel kavramları kullanarak düzenledikleri deneysel verilerle ilgilenir. Bu tür deneysel veriler, doğrudan veya doğrudan duyusal algı alanını genişleten araçlar aracılığıyla duyusal olarak algılanır. Daha sonra "bilimsel tümevarım" olarak bilinen bir süreçle, deneysel verilerin temelini oluşturan veriler arasında korelasyonlar kurulur.*kesin bilgi.*

Bilimsel tümevarım, kesin bilimlerin temel varsayımıdır. Çeşitli şekillerde formüle edilebilir, ancak Bertrand Russell'a göre*(Maddenin Analizi,*P. 167), "birkaç durumda doğru bulunan ve hiçbir zaman yanlış bulunmamış bir korelasyonun, en azından belirli bir atanabilir derecede her zaman doğru olma olasılığına sahip olduğu sonucunu vermelidir." Bu tanım bizim için çok önemlidir, çünkü astrologlar arasında kim bunu iddia edebilir?*herhangi*Kesin bir anlamı kabul edilen astrolojik korelasyon "asla yanlış bulunmadı" mı?

Ama bu hepsi değil. Astrolojiyi ampirik bir bilim anlamında "bilimsel" kılma sorunu -"kesin" bir bilim olmasa bile- gezegenlerin veya yıldızların aslında bireysel varlıkları kendilerine göndererek etkiledikleri önermesinde veya inancında yer alır. biyolojik ve psikolojik süreçleri etkileyen dünya radyo benzeri dalgalar veya ışınlar. Şimdi, bu "ışınlar" keşfedilse ve bunların dünya maddesinin atomları ve molekülleri üzerinde kesin ve ölçülebilir şekillerde etki ettikleri açıklığa kavuşsa bile, bu hiçbir şekilde astrolojinin olağan bulgularını kanıtlamaz. Yüzyıllarca süren araştırmalardan sonra deneysel bir bilim statüsü iddiasında bulunabilecek sınırlı bir tür doğum astrolojisi geliştirilebilir; ancak bu, astrolojik fikirlerin toplamında yer alan sorunların yalnızca bir parçasını çözecektir.

Bunun nedeni açıktır. Yıldız veya gezegen ışınlarının atomların ve hücrelerin tözünde fiziksel ve kimyasal değişiklikler meydana getirdiğini kabul edelim ve

böylece psikolojik durumları koşullandırabilirler. Ayrıca, bu değişikliklerin gezegenlerin açısal ilişkisi (astrolojik yönler) açısından ölçülebilir olduğunun kanıtlandığını ve dünyanın yörüngesinin (burç) veya doğumdaki jeosentrik uzayın (ev) kesitinden etkilendiğini varsayalım.) gezegenlerin veya yıldızların bulunduğu yer. Bu kendi içinde asla doldurulamayacak muazzam bir düzendir. Ancak hepsi bilimsel olarak kanıtlanmış olsa bile - aşağıdakiler *temel* astrolojideki faktörler, görebildiğimiz kadarıyla en bilim dışı gizemler olarak kalacaktır.

Birinci ev neden benliği ve vücudun yapısını etkileyen konuları temsil etsin; ikinci ev, finans; yedinci ev, evlilik vs? Zodyak işaretleri neden vücudun belirli bölgeleriyle ilişkili olsun? Neden belirli gezegenler belirli burçları "yönetmeli"? Ayrıca, "ilerlemeler" "bilimsel olarak" nasıl açıklanabilir? ne olabilir ki *kanıtlamak* bilimsel olarak birincillerin doğru olup olmadığı ve ikincillerin yanlış olup olmadığı veya tam tersi; iki gezegen arasındaki derece cinsinden mesafenin (genellikle) doğum ile iki gezegenin doğası tarafından karakterize edilen bir olay arasındaki yıl sayısını verdiğini mi?

Peki ya saat astrolojisi, yani yaşam problemlerini, problem kişinin zihninde ortaya çıktığı anda uzayın ve gezegenlerin konfigürasyonlarını yorumlayarak çözmek? "Bilimsel" astrologlar, horary astrolojisine sadece falcılık olarak bakıp kaşlarını çatabilirler. Bununla birlikte, doğum astrolojisinin (doğum haritaları çalışması) horary astrolojinin özel bir durumu olduğunu göstermek kolaydır; çünkü, Marc Jones'un da belirttiği gibi, bir doğum haritası incelemek, yalnızca "Hayatımın sorunu nasıl çözülecek?" En azından bu, horary astrolojisi ile doğum astrolojisi arasındaki ilişkiye bakmanın, "Bir horary haritası, bir fikrin doğum haritasıdır" diyerek formüle edilen kadar mantıklı bir yoludur. İkinci yorum tercih edilebilir, ancak birincisi kolayca reddedilemez ve meselenin gerçeği bir şekilde her iki yaklaşımı da içermelidir.

Zaten uzun olan bu listeye daha fazla “neden” eklemek faydasızdır. Astrolojiyi gerçek etkilerin ve ışınların ölçümlerine dayandırarak tam bir ampirik bilim haline getirme girişimlerinin, başarısızlığa mahkum değilse bile, en azından yalnızca açıklamak veya kanıtlamak zorunda olduğunun, konu üzerinde biraz net bir şekilde düşündükten sonra herkes tarafından anlaşılacağına inanıyoruz. astrolojiyi oluşturan ve her zaman oluşturmuş olan tüm fikirler bütününün bir parçası. Kozmik radyasyonlar hakkında bilim ne keşfederse bulsun, biz *Felsefe* astroloji, fizik, mekanik veya biyoloji gibi ampirik bir biliminkiyle aynı olabilir veya olmalıdır.

Bununla birlikte, biraz farklı bir bilim kategorisi vardır.

kesin bilimsel tümevarıma ve katı nedenselliğe değil, istatistiksel bilgiye dayalıdır. A. Ritchie-Scott, pratik dünyada bu türe ait olduğundan "Sigorta teorisinin tamamı, Yaşam-Yedekler, modern ısı teorisi, telefon santrallerinin inşası, Mendel'in kalıtım teorisi, Nüfus çalışması" olarak bahseder. İstatistikler, Kan Testi, maden cevherlerinden numune alma, vs... hepsi Olasılık Teorisine dayalıdır ve yine de bu teori için geçerlidir." *(Amerikan Astrolojisi,* Temmuz 1934)

Bu örneklerin yanı sıra, özellikle Heisenberg'in teorilerinin doğru olduğu kanıtlanırsa, atom fiziğinin giderek daha fazla istatistiksel bir bilim haline geldiği artık iyi biliniyor; çünkü "bize bir resim veriyorlar *istatistiksel atom* özellikleri ve nitelikleri, ışığın yayılmasıyla ilgili tüm gerçek atomların özelliklerinin ve niteliklerinin ortalamasıdır." (Sir James Jeans, age, s. 183). Yeni dalga mekaniği "yalnızca olasılıklar ve istatistiksel derlemelerle ilgilenir ve onun görünürdeki determinizmi, ortalamalar yasasını ifade etmenin başka bir yolu olabilir. Determinizm, bir Sigorta Şirketinin veya Monte Carlo'daki Bankanın dayandığı gibi tamamen istatistiksel türden olabilir. Jeans ayrıca şunları iddia ediyor:

> "Bu böyleyken, dalga denkleminin görünen determinizminin tam bir nesnel indeterminizmi gizlememesi için atanabilir hiçbir neden yoktur. "Rastgele yürüyüş" olarak bilinen matematik probleminde, bir yolcunun günde 20 mil yürüdüğünü, ancak birbirini takip eden günlerdeki yürüyüş yönleri arasında nedensel bir ilişki olmadığını hayal ediyoruz - örneğin, onun bir sopayı havaya fırlattığını hayal edebiliyoruz. her sabah rastgele havada ve düşme yönünün o günkü yürüyüşünün yönünü belirlemesine izin veriyor. Art arda gelen gecelerde çeşitli noktalarda var olma şansını göstermek için elbette matematiksel bir formül elde edilebilir. Şimdi zaman birimini bir günden bir saniyeye indirirsek, böylece onun her adımı belirsizleşirse, olasılıkların dalgalar halinde yayıldığını görürüz, Schrödinger'in denklemindeki gibi; dalgaların yayılması katı bir determinizme karşılık gelir, ancak altta yatan fiziksel neden tam bir indeterminizmdir." (op. cit. s. 255)

> "Modern fiziğin kesinlikle emin olduğu tek determinizm, yalnızca istatistiksel türdendir. Hala determinizme uyan moleküllerin veya parçacıkların geniş kalabalıklarının hareketlerini görüyoruz - bu elbette günlük hayatımızda gözlemlediğimiz determinizmdir, sözde doğanın tekbiçimliliği yasasının temelidir. Ancak şimdiye kadar hiçbir determinizm keşfedilmemiştir.

> ayrı bireylerin hareketleri; tersine, radyoaktivite ve radyasyon fenomeni, bunların amansız güçler tarafından itilip çekilirken hareket etmediklerini öne sürüyor. . . önceden belirlenmiş kuvvetler tarafından kontrol edilmezler, sadece istatistiksel olasılık kanunları tarafından kontrol edilirler." (s. 275-276)

Bu ifadeler astroloji konusuyla çok doğrudan ilgilidir ve ayrıca özgür irade ilkesine inananların kalbini neşelendirecektir. Konu burada tartışılamayacak kadar geniş olsa da, herhangi bir sağlam astroloji felsefesinde büyük öneme sahip oldukları için iki temel noktadan bahsedilmelidir. Birincisi, hayatla ilgili her türlü düşüncede her zaman bireysel değerler ile kolektif değerler arasında temel bir iç içe geçme bulacağımızdır. Birey özgür olabilir, ancak bu özgürlük kesinlikle manyetik alanla sınırlıdır veya*hava,*ait olduğu kolektivitenin - Doğu okültizminin "Geçmeyen Yüzüğü". Öte yandan, kolektivite, yalnızca kolektif modelin veya ruhun fotostat kopyaları olarak değil, bireyler olarak hareket eden üyelerinin yaratıcı faaliyetlerinden de etkilenir ve beslenir.

Bu iki unsur, bireysel ve grup, herhangi bir astrolojik yargıda öncelikli olarak yer almalıdır; ve bu, çalışmamızda devam ederken kısa ve öz bir şekilde ele alacağımız çeşitli şekillerde. Bununla birlikte, hiçbir astrolojik doğum haritasının yargılanamayacağını şimdi belirtmek iyi olabilir. *doğrulukla,*yerlinin birey olarak ait olduğu grubun genel koşulları bilinmiyorsa. Bu hem sosyal gruba (aile, ırk, din) hem de bilinçteki diğer gruplara atıfta bulunur.*olma seviyeleri.*Doğum haritası bireysel eğilimleri ortaya çıkaracaktır, ancak bunlar aslında bireyin doğduğu ailenin, şehrin, ulusun, ırkın durumuna göre tezahür edecektir. Çinli bir hamal, aynı enlemde doğmuş, yüksek kültürlü bir aileden gelen Avrupalı bir soyluyla tıpatıp aynı doğum haritasına sahip olabilir. Ve hiç kimsenin, özellikle de Avrupalı bir asilzade olduğuna inanılırsa, Çinlinin yaşamının nasıl olacağını yalnızca doğum haritasından doğru bir şekilde çıkaramayacağı açıktır. Bir yaşam ve hatta bir bireyin karakteri, yalnızca bireysel denklem (doğum haritası) tarafından değil, bunların tezahür ettiği grup tarafından belirlenir. Grup değerleri bir şemada belirsiz bir şekilde önerilebilir, ancak yalnızca bireyin doğum öncesi oluşumunu etkiledikleri sürece.

Yukarıdakiler astrolojiyi geçersiz kılar mı? Biz. buna inanma; ama kendi alanını tanımlamaya hizmet eder. doğum haritası*bir bütün olarak*bir bireyi (potansiyel olarak veya fiilen) ifade eder ve bireysel değerlerle ilgilenir. Ama herhangi bir ayrı

Astrolojik faktörün - örneğin belirli bir gezegenin konumu veya iki belirli gezegen arasındaki açı gibi - yalnızca bir etkisi vardır.*istatistiksel değer.*Ve bu nedenle, belirli bir astrolojik faktör, tüm bireysel doğum haritalarında aynı şekilde kesin olarak işlemez. Sadece istatistiksel olarak doğrudur veya birazdan göreceğimiz gibi sembolik olarak anlamlıdır.

Bertrand Russell'ın istatistiksel ilkeye ilişkin sözleri, yukarıdaki ifadelere daha fazla açıklık katacaktır:

> "İstatistiksel bir ortalamanın istisnalar dışında bir kuraldan çok farklı olmadığı düşünülebilir ama bu bir hata olur. İdeal olarak istatistikler, büyük gruplar hakkında doğru yasalardır; diğer yasalardan, bireylerle ilgili değil, yalnızca gruplarla ilgili olmalarıyla ayrılırlar. Tıpkı diğer yasaların belirli tek olaylardan çıkarıldığı gibi, istatistiksel yasalar da belirli istatistiklerden tümevarım yoluyla çıkarılır. (op. cit. s. 191)

Başka bir deyişle, bir bilim daha az "bilimsel" değildir çünkü tek tek olaylardan çok istatistiksel ortalamalarla ilgilenir; sadece, bireylerle değil, büyük gruplarla ilgilenen bir bilim olarak açıkça görülmelidir.

Buradan, astrolojinin istatistiksel tipte ampirik bir bilim olarak kabul edilebileceği görünebilir. Ancak böyle bir sonuç tam olarak garanti edilmiş gibi görünmüyor. Astroloji, ifadelerini kontrol etmek için istatistiksel yöntemi kullanabilir ve böyle bir tekniği benimsemekle iyi eder - ki bu hiçbir zaman büyük bir bilimsel doğruluk derecesi ile ve yeterince büyük bir ölçekte kullanılmamıştır. Ancak bunu söylemek, astrolojiyi gerçek bir istatistik bilimi olarak iddia etmekten oldukça farklıdır. İstatistikler, ünlü insanlar arasında Güneş-Ay'ın altmışlık oranının yüzde 12 oranında gerçekleştiğini gösterebilir; sıradan insanlarda ise 100 vakanın sadece 5'inde görülür (örnek Fransız matematikçi-astrolog Paul Choisnard tarafından verilmiştir). Bu, o yön ile "ünlü" (bununla ne kastediliyorsa!) arasında belirli bir korelasyona işaret ediyor olabilir. Ancak çıkarım oldukça yetersizdir. Ve özellikle yetenekli müzisyenlerin yüzde 90'ının baskın bir Neptün etkisine sahip olduğu ve birçok önde gelen askerin Güneş'in Koç burcunda olduğu vb. kanıtlanabilse bile, bu yalnızca belirli astrolojik ifadelerin istatistiksel araştırmalarla desteklendiği anlamına gelir. Ne belirtecekti*Nasıl*bu astrolojik gerçekler başlangıçta keşfedilmişti ve inanıyorum ki yeni astrolojik gerçekleri keşfetmenin doğru yöntemi de değildi; ve hala daha az *Neden*ifadeler doğrudur. Ayrıca, astrolojide yalnızca tekil ayrı faktörlere uygulanabilir ve oldukça farklı bir problem olan bir astrolojiyi yorumlama problemine uygulanmaz.

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

bir bireyin sembolü olarak tüm doğum haritası.

Modern fizikte keşifler nasıl yapılır? Klasik açıklama, bir fizikçinin yeni bir olguyu gözlemlemesi ya da eski bir kuramdaki bazı kusurlar üzerine kafa yorması ve yeni olguyu açıklayan ya da eski çözülmemiş bilmeceyi çözen yeni bir hipotez formüle etmesidir. Hipotez daha sonra tüm olası sonuçları test edilerek kontrol edilir; ve bilinen her gerçeğe uyuyorsa ve hiçbiri tarafından geçersiz kılınmıyorsa kabul edilen bir teori olur. Astrolojinin de benzer bir şekilde ortaya çıktığını varsayabiliriz. Çarpıcı bir olay, eşit derecede çarpıcı bir gezegensel kavuşumla çakıştı. Her ikisinin de ilişkili olduğu hipotezi, benzer olaylarla onu kontrol eden bir gözlemcinin zihninde ortaya çıktı ve birkaç nesillik kontrolden sonra, bu birleşimin kesinlikle belirli bir olayı veya en azından belirli bir olay türünü meydana getirdiği kabul edildi.

Astrolojinin bu şekilde ortaya çıkıp çıkmadığını kanıtlamak veya çürütmek pek mümkün değildir. Eğer böyle ortaya çıktıysa, astrolojinin değerinin tamamen farklı bir bilinç düzeyine, başka bir zihinsel düzeye kilitlendiği bir zamana ulaştığını iddia ediyoruz. Bunda, muhtemelen matematik ve geometrinin izlediği gelişim yolunu izleyecektir. İnsanların sayıları yalnızca somut nesnelerle ilişkili olarak düşünmeye başladıklarına inanabiliriz. — iki elma, üç taş, vs.; veya bir üçgeni belirli bir görünür şekle sahip bir nesneler sınıfı olarak düşünmek. Sonra insanın zihninde soyut sayı veya üçgen fikri gelişti - yine de her zaman duyusal deneyimden tamamen ayrı olmayan bir tür somut arka planla. Nihayet, Öklidci olmayan geometrilerin ve cebirin daha yüksek biçimlerinin, sayıları ve geometrik biçimleri herhangi bir temsili öğeden tamamen çaldığı ve onları katı mantıksal simgelere indirgediği modern aşamaya ulaşıldı.

Bertrand Russell (op. cit., s. 171) diyor ki:

> "Mantığın bir parçasını oluşturan veya mantık tarafından kanıtlanabilen önermelerin tümü, *totolojiler*.—yani, belirli farklı simge kümelerinin aynı şeyi söylemenin farklı yolları olduğunu veya bir kümenin diğerinin söylediklerinin bir kısmını söylediğini gösterirler. . . . Bu tür önermeler, bu nedenle, gerçekten simgelerle ilgilidir. Dış dünyayı incelemeden onların doğruluğunu veya yanlışlığını bilebiliriz, çünkü onlar sadece sembolik manipülasyonlarla ilgilenirler. ... Tüm saf matematik, yukarıdaki anlamda totolojilerden oluşur. . . . Basit matematiksel önermelerle ilgili kesinliğimiz, güneşin yarın doğacağı konusundaki kesinliğimize benzemiyor. Birinden diğerinden daha emin olduğumuzu söylemiyorum, belki de öyle yapmalıyız.

> Bu yüzden; Demek istediğim, güvencemizin farklı bir kaynağı var gibi görünüyor. . . . Açıktır ki, iki simge kümesinin aynı şeyi söylediğini veya birinin diğerinin söylediklerinin bir kısmını söylediğini bilmek gerçekten yararlı olduğunda, bunun nedeni, neyin doğru ya da yanlış olduğuna dair bir miktar bilgimiz olması gerektiğidir. kümelerden biri ile ifade edilir. Sonuç olarak, mantıksal bilgi tek başına olsaydı çok önemsiz olurdu; Önemi, tamamen mantıksal olmayan önermelerin bilgisi ile birleşmesi yoluyla ortaya çıkar.
>
> . . . Fizik gibi ileri bir bilimde, saf bilimin oynadığı rol matematik, çeşitli ampirik genellemeleri birbiriyle ilişkilendirmekten ibarettir, böylece onların yerini alan daha genel yasalar daha çok sayıda olguya dayalıdır."

Astrolojinin Mantık ve Matematikle Karşılaştırılması

Bu alıntı, astrolojinin temel doğasına ilişkin araştırmamızın bu aşamasında çok önemli olan birkaç ifade içermektedir. Matematiğin, dış dünyayı incelemeden doğruluğu ya da yanlışlığı bilinebilen sembollerle ilgilendiği söylenir. Matematiksel önermeler, diye ekliyor Bertrand Russell başka bir paragrafta, bu nedenle tamamen biçimseldir. Ayrıca, matematik ve mantığın, örneğin fiziğin bir bilim olduğu anlamından tamamen farklı bir anlamda bilimler olduğunu açıkça ortaya koyuyor. İlki analitik ve biçimseldir; ikincisi ampiriktir. Yine de matematiksiz fizik, genellemelerini mantıksal olarak ilişkilendirme gücünden yoksun kalırdı.

Şimdi, astroloji tanımımıza geri dönersek,*hayatın cebiri,*astrolojinin organik bütünlerin oluşumu, büyümesi, davranışı ve parçalanmasıyla uğraşan tüm ampirik bilimler için matematiğin fizik ve genel olarak cansız nesneler bilimleri için ne anlama geldiğini belirterek anlamımızı daha açık hale getireceğiz. Onun böyle tanındığını söylemiyoruz ama gerçek işlevi bu. Ve bu bir dereceye kadar doğrulanabilir bir ifadedir.

Astrolojinin kendi başına cebirden daha fazla anlamı yoktur. Somutluğu tamamen bir uzlaşım meselesi olan semboller arasındaki ilişkileri ölçer ve ilgili problemlere gerçekten girmez -tıpkı cebir sembolleri gibi,*x, y, n,*sadece sözleşmelerdir. Astrologlar, tıpkı matematikçilerin toplama ve çarpma işaretlerini kullandığı gibi, karşıtlık, bağlaç, kareler gibi terimler kullanırlar. "İlerlemeleri" de hesabın daha karmaşık sembolleriyle -işlev işareti vb.- hemen hemen aynı kategoridedir.*döngüsel olarak değişen kalıplar*

*ilişki.*İster gezegenler, ister gezegen hareketlerinden türeyen soyut noktalar, yörünge parçaları veya meridyen, ufuk ve benzeri sembolik referans noktaları olsun, hiç fark etmez. Gezegenler, sembolik anlam için önemli ve uygun araçlardır, çünkü merkezi bir referans noktasına, Güneş'e veya daha doğrusu Dünya'nın Güneş etrafındaki yörüngesine nispeten basit mesafe, hız, kütle, periyot ilişkileri taşırlar.

Başka bir deyişle, hareket halindeki gök cisimlerinin astrolojik âlemi, mantıksal önermeler âlemi gibidir. Ne birinin ne de diğerinin gerçek içeriği yoktur. Her ikisi de tamamen resmi, sembolik ve gelenekseldir. Yalnızca ilişkilendirmeye hizmet ettikleri gerçek yaşam deneyimlerinin işlevinde gerçek değer kazanırlar. Tek başına, astroloji ve matematik maddeden yoksundur. Ancak tutarlılık, model, mantık ve düzen ile kendileriyle ilişkilendirilen somut gerçeklik ne olursa olsun yatırım yaparlar. Böylece fiziksel deneylerle ilişkilendirilen matematik, modern fiziği üretir. Benzer bir şekilde (ancak kesinlikle aynı değildir) astroloji fizyoloji, jeoloji, tıp, tarih, sosyoloji ile ilişkilendirilebilir ve muhtemelen ilişkilendirilmelidir; ve her şeyden önce, psikoloji ile.

Gerçek şu ki, astroloji eski uygarlıklarda gerçekten hayati bir rol oynadığında - ayaktakımı tarafından değilse bile, en azından şüphesiz inisiye astrologlar tarafından böyle değerlendirildi. İlk bölümümüzde astrolojinin işlevinin, göksel devrimlerin çok göze çarpan ve psikolojik olarak yüceltici bir tezahürü olduğu yüce düzeni Dünya üzerindeki doğal dünyanın kaosuna getirmek olduğunu gördük. Yeryüzünde kaos ve öngörülemezlik ve kör şans; ama yukarıda, göklerde, kusursuz düzen, öngörülebilirlik, yasa. Astroloji önemini böyle bir karşıtlıktan almıştır. Gökyüzü bir olarak kabul edildi*kozmik ölçüm cihazı,*herhangi bir doğal fenomen sistemiyle yan yana konulabilen arketipsel bir düzen örneği. Bu yan yana koymadan, doğal fenomenler sisteminin yeni bir görüşü ortaya çıkacaktır: sistemin gelecekteki davranışına ilişkin tahminlerde bulunma olasılığına yol açacak olan düzenli, tutarlı bir görüş.

Bu, bilimin bir kıstasla ölçüm yaparken ya da bir saatle zamanlama yaparken doğal bir fenomen yaptığından çok farklı değildir. Gezegen, güneş, ay ve yıldız devirlerinin eksiksiz seti,*Dünyadan görüldüğü gibi,* astrolojide, doğal organizmaların -aslında, birazdan göreceğimiz gibi, herhangi bir*tüm*(bir bütün olarak Dünya, yaşayan bir vücut, bir insan ruhu, bir ulus vb.).

Modern fizik haklı olarak bu tür ölçümlerin bazı zorluklar içerdiğini ve gözlemcinin konumu ve hareketine göre olduğunu vurgulamıştır. Bir mesafeyi ölçmek için ölçü çubuğunun başlangıcını önce belirli bir noktaya koymak gerekir. Astrolojide tüm ölçümler başlar.*bağımsız varoluşun ilk noktası;*insan kaderi söz konusu olduğunda, ilk nefes. Burçlar - (unutmayalım ki,*sadece*dünyanın yörüngesi otuz derecelik on iki bölüme ayrılmıştır ve takımyıldızlarla çok az ilgisi vardır veya hiç ilgisi yoktur) - sanki bahar ekinoksunda başlıyormuş gibi ölçülür, çünkü böyle bir zamanda Kuzey enlemlerinde yeni bir bitki örtüsü döngüsü başlar, Görünüşe göre astrolojinin ortaya çıktığı yer.

Başka bir deyişle, araştırmak istersek,*periyodiklik ve yapısal ilişki yasaları* Belirli bir günden itibaren insan yaşamı için geçerli olacak olan kozmik ölçüm çubuğumuzun (doğduğumuz yerden bakıldığında güneş sisteminin) o andaki durumunu kağıda yansıtıp, onunla doğadaki elementlerin organizmasını ölçüyoruz. bağımsız varoluş durumuna yeni ulaştı. Kozmik ölçüm çubuğu ve saat bir araya geldiğinde doğum haritası kendi içinde önemli bir şey ifade ediyor mu? En azından değil - herhangi bir ölçü veya saatten fazla değil. Bu sadece bir ölçüm sembolüdür. Her şeyden önce neyi ölçmek istediğimizi bilmezsek, ölçtükten sonra pratik hiçbir şey bilemeyiz - yalnızca bir tekerlek üzerindeki cebirsel simgeler kümesini. İnsan doğasını bilmiyorsak, bir doğum haritası bize belirli bir insanın doğası hakkında hiçbir bilgi vermez. Hava akımları, atmosferik basınç vb. hakkında bilgi sahibi olmadığımız sürece, bir astrolojik harita bize hava durumu hakkında hiçbir şey söylemez. Jüpiter ve Mars somut bir şey ifade etmiyor. 3 ve 4'ten daha fazla değil, daha az değil, ya da spiral ve düz bir çizgi ya da*M*ve*P.*Ama dersek: İşte yeni doğmuş bir insan vücudu. Kendi içinde tam olarak büyüme gücü, kan dolaşımı, besin metabolizasyonu, cinsel ilişki yoluyla kendini yeniden üretme güçleri ve bu bedeni insan türüne ait olarak karakterize eden diğer birçok yaşam özelliğini içerir - o zaman biz güçlerin, işlevlerin ve yaşam özelliklerinin bu bariz kaosundan, göksel sembollerimizi onlarla yan yana getirerek düzen getirmeye çalışabiliriz.

Jüpiter, genişlemenin gücünü sembolize edecek; Mars giden dürtülerin gücü; Venüs, bilinçli muhakeme ve duygu gibi uyaranlara verilen tepkileri birleştirme gücü, vs. faktörler. Çünkü ikincisi henüz çok az biliniyor ve Dünya gezegeni henüz keşfedilmedi.

anlaşıldı ve çalışıldı*organik bir bütün-astrolojik olarak*sembolizm, meteoroloji ve ilgili bilimler için pek kullanışlı değildir. En iyi ihtimalle astrolog, güçlü bir Jüpiter'in yoğun bir genişleme durumunu gösterebileceğini söyleyecektir. Ama genişleme neye uygulandı? "Ne" ancak bir bütün olarak Dünya'nın organik davranışı iyi anlaşıldığında doğru olarak bilinebilir; yani, bu gezegensel organizmanın tüm işlevleri izole edildiğinde. O zaman astroloji bu işlevleri ilişkilendirebilir ve yorumlayabilir - tıpkı matematiğin atomun iç yapısıyla ilgili olarak mikroskop ve elektrikli cihazlar tarafından sağlanan gözlemleri ilişkilendirip yorumlaması gibi.

Yukarıdakilere şüphesiz itirazlar yapılacaktır. Gezegenlerin, konumlarının ve açılarının en kesin ve somut anlamlarının verildiği astroloji ders kitapları gösterilecektir. Gerçekten de öyledir; ancak bu ders kitapları, astrolojik sembollerin, özellikle erkeklerin ilgisini çeken belirli deneyim alanlarıyla olan ilişkilerine ilişkin geleneksel verilerin yalnızca popüler sunumlarıdır. Esas olarak saf astrolojiyle değil, astrolojik sembolizmin belirli belirli uygulamalarıyla ilgilenirler. Bu uygulamalar, psikoloji ve eski zaman hükümeti gibi şeylerle ilgili geleneksel bilgilere dayanmaktadır; ve ancak bu geleneksel bilgi değerli olduğu sürece değerlidir.

Astroloji üzerine çağdaş ders kitaplarımızın çoğu tarafından verilen astrolojik unsurların yorumları, İskenderiye'de Ptolemy zamanında insan psikolojisi ve hükümet hakkındaki geleneksel bilgi kadar değerlidir. O zamandan beri insan psikolojisi ve sosyolojisi ne kadar değiştiyse, *değersiz.*Ama sonuçta insan doğası genel olarak oldukça sabit olduğundan,*uygulamalar*Ptolemy ve selefleri tarafından yapılan astrolojik sembolizm bugün hala büyük ölçüde doğrudur - ancak sayısız durumda açıkça oldukça yanlış veya konu dışı veya eksiktir.

Bununla birlikte, anlaşılması gereken temel nokta - ve bu pek çok insan için zor görünüyor! - bugün astrolojiyle ilgili sıradan kitapların astrolojik sembolizmin birkaç geleneksel konuya uygulanmasından başka bir şey vermediğidir: karakter, sağlık, mutluluk ve Devleti etkileyen konular. , vb. Bu uygulamalar, ilgili konulara ilişkin geleneksel bir sağduyu görüşüne dayanmaktadır ve bu geleneksel görüşle ayakta durur veya düşer. Düşmeleri, bir sembolizm bilimi olarak astrolojinin dayandığı ilkelerin yanlış olduğu anlamına gelmez. Kuantumun keşfi modern fiziğin tüm dokusunu alt üst ettiğinde, matematik nasıl bir başarısızlık olduğunu kanıtladıysa. Benzer şekilde, psikanalizin keşifleri ve bugün hüküm süren yeni toplumsal koşullar,

modern astrolojik ders kitaplarında psikoloji, sosyal davranış ve profesyonel yeteneklerle ilgili olarak yeniden üretilen geleneksel ifadelerin çoğunu geçersiz kıldı. Ancak gerçek anlamda astroloji bu tür değişikliklerden etkilenmez: çünkü tıpkı Bertrand Russell'ın mantık hakkında söylediği gibi: "Dış dünyayı incelemeden (onun) doğruluğunu veya yanlışlığını bilebiliriz, çünkü (o) yalnızca sembolik manipülasyonlarla ilgilenir." Onu daha da açıklayarak şunu ekleyeceğiz: Basit astrolojik önermelerle ilgili kesinliğimiz, bir kızın hayatının bir döneminde âşık olacağı veya duygusal bir kriz geçireceği gerçeği gibi basit psikolojik gerçeklerle ilgili kesinliğimize benzemiyor. kırklar Güvencemiz farklı bir kaynaktan geliyor.

Bu kaynağın ne olduğunu tanımlamaya veya en azından önermeye çalışmak - sıradaki görevimiz bu; çünkü akademik ve entelektüel uygarlığımızda yaygın olan resmi ve normal olandan oldukça uzak olan hayata ve bilince karşı bir tutum içerir. Konuya ilk olarak, modern düşüncede, aynı zamanda formülasyonu açısından yeni, ancak kökeni bakımından çok eski olan bir gelişme tipini kısaca inceleyerek yaklaşacağız: adı verilen felsefeye atıfta bulunuyoruz.*"Holizm.*

Holizm Felsefesi

Bu felsefe, daha da dikkate değer bir adam olan devlet adamı, filozof ve bilim adamı General Jan C. Smuts tarafından 1926'da yazılan dikkate değer bir kitap olan "Holism and Evolution"da tam olarak açıklanmıştır. dergisinin son sayısında yer alan bir makale *Britannica Ansiklopedisi*General Smuts tarafından da yazılan "Holism" adı altında, kitapta geliştirilen fikirlerin genel bir özeti verilmektedir. Bu makaleden biraz kapsamlı bir şekilde alıntı yapacağız:

> Holizm, 'bütünlerin' varlığını dünyanın temel bir özelliği haline getiren teoridir. Hem canlı hem de cansız doğal nesneleri, yalnızca öğelerin veya parçaların bir araya gelmesi olarak değil, bir bütün olarak görür. Doğayı dağınık, homojen bir süreklilik olarak değil, ayrık, somut cisimler ve şeylerden oluşuyor olarak görür. Ve bu cisimler veya şeyler tamamen parçalara ayrılamaz; bir dereceye kadar parçalarının toplamından daha fazlası olan bütünlerdir ve parçalarının mekanik olarak bir araya getirilmesi onları üretmez veya karakterlerini ve davranışlarını açıklamaz. Sözde parçalar aslında gerçek değil, büyük ölçüde soyut analitik ayrımlardır ve şeyi bir bütün olarak oluşturmaya giden şeyi uygun veya yeterli bir şekilde ifade etmezler.

“Bu nedenle holizm, anahtar kelimeleri süreklilik ve mekanizma olan bilime ek ve tamamlayıcı bir bakış açısıdır. . . (Bilimin) mekanik şeması, canlı bedenler için bile geçerlidir, çünkü onların maddi yapıları, yaşam karakterlerini oluşturan işlevleri belirler. . . . Yaşam ve zihin, maddenin türevi ve yan fenomeni olarak kabul edilir. . . . Bilimsel şema, bilimdeki en son keşiflerle ciddi şekilde baltalandı.
fiziksel ve matematiksel bilim.*. . . Araştırma için mekanik kavramın değeri sorgulanmaz, ancak artık evrenin ve içeriğinin somut karakterinin gerçek bir göstergesi olarak kabul edilemez. Bütüncülük, yine de dirimselciliğin tuzaklarından kaçınacak alternatif bir şema keşfetme girişimidir.

“Bir bütün kavramına neler dahildir? Her şeyden önce, bir bütün, parçalardan ya da öğelerden oluştuğu sürece, bunlar sabit, sabit ya da değiştirilemez olamaz. . . . Bütün ve parçalar karşılıklı ve karşılıklı olarak birbirini etkiler ve değiştirir. . . . Parçalar, bütün tarafından şekillendirilir ve ayarlanır, tıpkı bütünün de parçalarının işbirliğine bağlı olması gibi. . . . Doğal nesnelere uygulanan bütün kavramı, bu nedenle, ortodoks bilimsel şemadan iki büyük ayrılmayı ima eder. Her şeyden önce madde, hayat ve akıl sabit, sabit ve değişmez unsurlardan oluşmazlar. Ve ikinci olarak, şeylerdeki parçaların veya öğelerin yanı sıra, bilimin hiç tanımadığı başka bir etkin faktör (bütün) vardır.

“Evrim, harmanlandıkları örüntü birliğinde eş zamanlı bir artışla birlikte, parçaların veya işbirliği yapan öğelerin aşamalı olarak karmaşıklaşmasıdır. Bu nedenle, en basit malzeme modellerinden en gelişmişlerine kadar yükselen bir bütünler dizisidir. . . . Bütünlük veya holizm, tüm evrim sürecini giderek artan bir ölçüde karakterize eder. Ve süreç, eski türdeki bütünlerin veya kalıpların atılmaması, bunun yerine daha yeni, daha gelişmiş kalıpların başlangıç noktası ve öğeleri haline gelmesi anlamında süreklidir. Böylece, maddi kimyasal kalıplar biyolojik kalıplara ve bunların her ikisi de müteakip psişik kalıplara veya bütünlere dahil edilir. . . . Elektronlar ve protonlar, atomlar ve moleküller, inorganik ve organik bileşikler, kolloidler, protoplazma, bitkiler ve hayvanlar, zihinler ve kişilikler, bu holizm hareketindeki bazı adımlardan başka bir şey değildir. . . .

“Bütün yaratıcıdır; Parçaların bir bütün oluşturmak için birleştiği her yerde, parçalardan daha fazlası olan bir şey ortaya çıkar. . . . Bir bütünün parçalarından türemesi, daha fazlanın daha azdan, daha yüksek olanın daha aşağıdan doğmasının bir örneğidir, bir şekilde akla zarar vermez. . . çünkü kavram

bir bütünün parçalarına göre bir aklın ürünüdür. . . ”

(Britannica Ansiklopedisi.“"Holizm")

General Smuts, tamamen mekanik nedensellik kavramının nasıl tatmin edici olmadığını ve muhtemelen bir kurgu olduğunu daha fazla açıklıyor, çünkü eğer sonuç hiçbir zaman nedenden daha fazla değilse, neden her zaman zorunlu olarak etkinin tam bir ölçüsü ise ve olması gerekiyorsa, bu yaratıcı ilerleyen bir evren olamaz. . Bütüncül nedensellik (birkaç faktörün yeni bütünlerin oluşturulmasına katkıda bulunduğu) gerçek süreçtir ve aslında doğada gerçek olan artışı ve ilerlemeyi mümkün kılar. Ayrıca neden sonucu tamamen belirliyorsa determinizm mutlaktır. Bütüncül evrende özgürlük, doğanın doğasında var olarak kabul edilir.

Bir bütün oluşturan organik birlik, bireyselliğin nihai temelidir. İnorganik alemde neredeyse hiç fark edilmeyen bireysellik, evrimin en son ve en büyük bütününün, insan kişiliğinin temeli haline gelene kadar organik dünyanın her yerinde artar. Maddi, kimyasal, biyolojik ve zihinsel kalıpların ilerleyici evrimsel kombinasyonundan veya entegrasyonundan, bu üç kalıp seti arasında var olan birliği ve karşılıklı ilişkileri oluşturan ve açıklayan tam kişilik doğar.

Dış mekanik bir bakış açısından bakıldığında bütün, parça dediğimiz şeydir. Ancak içsel bütünleyici bir bakış açısıyla, bütün benliktir. Bütün ve parça ilişkisi böylece psikolojide özne-nesne ilişkisi olarak aşina olduğumuz ben-ben-olmayan ilişkisine dönüşür. Bütünlük benliktir. Dünya-süreci maddeden yaşam yoluyla zihne ve ruha yönelir; zorunluluktan özgürlüğe; unsurların dışsallığından bütünün içselliğine ve benliğine. Bütünleştirme, bu süreci her aşamada karakterize eder. Bu, daha düşük olanlardan daha yüksek kalıpların artan bir şekilde inşa edildiği psikolojik süreçler için geçerlidir.*Gestalt*örneğin psikoloji, zihinsel etkinliğin bir bütün olarak davranan ve diğer deneyimlere bölünmemiş ve bölünemez bütünler olarak giren deneyim kalıpları veya yapıları ürettiğini göstermiştir.

Aynı durum sosyal, dini ve siyasi yapılar açısından da geçerliyken bunlar bir bütünden çok holoidlerdir; ve gerçek bütünler her zaman, tüm insan bireylerinin büyümesi ve ruhsal ilerlemesi amacıyla bu yapıları inşa eden kişiliklerdir. General Smuts, bireyin Devlet ya da Kilise için olduğuna inanmaz, fakat*tersine.*Evrenin de bir bütün olabileceği ihtimaline karşı olumlu bir tavır almayı reddeder ve sadece “Bu tamamlanmış bir evren değil, evrende bir evrendir” der.

yapımı; ve sınırlı yetilerimizin kavrayışının ötesinde, yapım aşamasında büyük ve küçük bütünler olabilir. Ve sözlerini şu güzel sözlerle bitiriyor:

> Holizm teorisi, idealizmin yapamadığı gibi, dünyanın maddi temellerini açıkça kabul etmesine ve doğal düzeni tanımasına rağmen, yine de ruhların dünyanın yorumlanmasındaki iddialarını tamamen haklı çıkarır. . . . Sürekli olarak madde ile ruh, geçici ile ebedi, fenomenal ile gerçek arasındaki karşıtlıkla karşı karşıyayız. Holizm, bu zıtlıkları bütün içinde uzlaştırılmış ve uyumlaştırılmış olarak gösterir. Bütünü ve parçaları birbirinin veçheleri olarak gösterir; sonlu sonsuzla, tikel evrenselle özdeşleştirilir. Sonsuzluk zamanda yer alır, madde ruhun giysisi ve aracıdır, gerçeklik aşkın bir öte dünya düzeni değildir, fenomenalde içkindir. Gerçeğe ulaşmak için görünüşten uçmamıza gerek yok; dünyadaki her küçük merkez ve bütün, ne kadar aşağı seviyede olursa olsun, zamanın sonsuzluğa, fenomenal olanın gerçeğe dönüştüğü bir laboratuvardır. Harika gerçek her yerdedir; herhangi bir yerde bırakılan çekül, bilinmeyen derinliklere ulaşacaktır; görünüş dünyasındaki herhangi bir kesit, gerçekliğin dokusunu ortaya çıkaracaktır. Her yerde bütün, hatta görünüşte en önemsizi bile, gerçek mucize, düşünce ve davranışta el yordamıyla aradığımız sırları barındıran mucizedir. Ötesi olan iç vardır. Bir bütün olmak ve bütünün içinde yaşamak, en yüksek etik ve manevi kuralların (Altın Kural gibi) izlediği en yüksek ilke haline gelir. Ve bu kuralları eşyanın doğasına bağlar, çünkü ondan sadece iyilik, sevgi ve adalet değil, aynı zamanda bütünde kök salmış ve ondan ayrı bir anlamı olmayan güzellik ve hakikat de doğar.

Astroloji ve Bütünsel Mantık

Bütün aynı zamanda gerçek astrolojinin “kaynağı ve açıklama ilkesi”dir. Bizim anladığımız ve belki de en temel önemini araştıranlar tarafından her zaman anlaşıldığı şekliyle, gerçek astroloji *bütünlüğün matematiği.*Bu mevcut Batı medeniyetinin "entelektüel mantığına" karşı "bütüncül mantık" tır. Bütünlerle ilgilenir. Yapısal uyumu, büyümeyi, gelişmeyi ve parçalanmayı inceler veya

bütünlerin başkalaşımı - bunlar ister olağan biyolojik organizmalar, ister daha aşkın zihinsel ve ruhsal bütünler olsun.

Entelektüel mantık "parçalarla" ilgilenir; "bütünler" ile bütünsel mantık. Bertrand Russell'ın dediği gibi, entelektüel olarak mantıksal önermelerin tümü özünde totolojilerdir. "Parçalar" alemine ilişkin yargıları eşitlerler. Parçaların nedensel olarak diğerleriyle iyi bir şekilde örtüştüğünü görürler. Bunlar kesinlikle analitik önermelerdir ve insan bilgisinde her zaman temel bir faktör olarak kalacak olan mekanik dünya anlayışına mükemmel bir şekilde uyarlanmıştır. Avrupa uygarlığında (ve onun Yunan prototiplerinde) çok güçlü bir şekilde (neredeyse yalnızca) geliştirilen bu kavram, harika bir bilgi aracıdır. Ama sadece bir enstrüman. Gerçeği anlamamızı sağlamaz. Gerçekliğe yaklaşımımız için sadece “entelektüel dürüstlük” temeli oluşturur. Sübjektif duygusallığın asalak büyümelerini ortadan kaldırmaya yardımcı olur, bu da her türlü hayati bilgiyi kolayca bozar. Bilgi sularını süzer tabiri caizse; ya da başka bir anlamda bilgiyi gerçekten insani bir düzleme yükselten bir iskeledir. Entelektüel mantık ve katı nedensellik fikri (onun sonucu), kristal berraklığında, dürüst ve duygusuz veya adanmış olmayan bir zihnin eğitimi için harika araçlardır. Mucizevi yanılsamanın, dinsel, kabilesel aklın safsatalarının kökünü kazımaya hizmet ederler. Onlar harika katartiklerdir. Ancak, inşa etmek için kullanılan iskeleyi inceleyerek bir binanın şekli tahmin edilebilse de, iskele bina değildir. Entelektüel mantık ve katı nedensellik fikri (onun sonucu), kristal berraklığında, dürüst ve duygusuz veya adanmış olmayan bir zihnin eğitimi için harika araçlardır. Mucizevi yanılsamanın, dinsel, kabilesel aklın safsatalarının kökünü kazımaya hizmet ederler. Onlar harika katartiklerdir. Ancak, inşa etmek için kullanılan iskeleyi inceleyerek bir binanın şekli tahmin edilebilse de, iskele bina değildir. Entelektüel mantık ve katı nedensellik fikri (onun sonucu), kristal berraklığında, dürüst ve duygusuz veya adanmış olmayan bir zihnin eğitimi için harika araçlardır. Mucizevi yanılsamanın, dinsel, kabilesel aklın safsatalarının kökünü kazımaya hizmet ederler. Onlar harika katartiklerdir. Ancak, inşa etmek için kullanılan iskeleyi inceleyerek bir binanın şekli tahmin edilebilse de, iskele bina değildir.

Yapı iskelesi, dünyanın dış görünüşünü temsil eder; bu bakış açısı, parçaları ayrılmaz parçalar değilmiş ve en azından bir anlamda bütünün ürünleriymiş gibi ele alır. Ama bütünün bir hale geldiği an*işletim birimi,* parçalar sadece parça olmaktan çıkar; onlar olur*fonksiyonel organlar*organik bütünün. Organizma, organlar, işlevler gibi terimlerin kullanımını genellikle bilimde biyolojik bütünler olarak bilinen şeylerle sınırlandırırız. Ancak bütüncül evren anlayışında, terimlerin kullanımını, en azından potansiyel olarak, her türlü bütünü kapsayacak şekilde genişletiyoruz. Bir bütünün var olması, mekanik bakış açısıyla bilinenden daha fazla olan parçaların sadece parçalar olarak var olduğunu ima eder. Yine mekanik ve entelektüel olarak analiz edilen parçalar ile bütünsel parçalar arasında bir ayrım yapabiliriz; ikincisi, her bakımdan organlar, hücreler veya hücre grupları ve bütünün ajanlarıdır.

Başka bir yerde İşlemsel Bütünlük felsefesinden uzun uzadıya söz ettik.*(Cam Kovan, Hamsa*bu başlığı taşıyan bir dizi makale; 1929 - 1934). General Smuts'un veya diğer İngiliz filozofların eserlerinden haberdar olmadan yıllar önce kullandığımız bu iki kelimenin “Operatif Bütünlük” çok anlamlı olduğunu hissediyoruz. Her halükarda bir açılış konuşması yaparlar.

astroloji felsefesi. Çünkü gerçek astroloji, yalnızca ve bütünsel olarak işlemsel bütünlerle ilgilenir. Onlarla tam da bütün durumuna geldikleri anda ilgilenir; kendi varlık düzeylerinde bir bütün olarak bağımsız işleyişi sürdürebildikleri zaman; aynı zamanda, en azından potansiyel olarak, bir tür yayılmacı veya çoğaltıcı süreç yoluyla kendilerini yeniden üretebilirler.

Burada iki kesin faktörle karşı karşıyayız: bir uzay faktörü - bütünün yapısı, morfolojisi ve belirli karakterlerinin toplamı; ve bir zaman faktörü - yalnızca bir grup öğenin bağımsız bir bütün olarak işlemeye başladığı bütünleşme, "kutsallaşma" anı. Uzay faktörü astrolojiden bağımsız olarak bilinmelidir. Fizik, fizyoloji ve psikoloji gibi mekansal düzenleme veya yapıyla ilgilenen bilimlere aittir. Bir astrolojik harita, karakterize ettiği bütünün bir insan mı, bir köpek mi, bir buğday tohumu mu yoksa bir fikir mi olduğunu asla kendi kendine söylemez. Haritanın türün bir varlığına atıfta bulunulacağını biliyorsa*homo sapiens,*ve ayrıca o tür içindeki belirli bir ırk (beyaz, sarı, siyah, kırmızı), o zaman pek çok*çıkarımsal bilgi*tablonun temsil ettiği türün bireysel varyasyonu hakkında bilgi sahibi olunabilir; daha fazla değil

Astrolojiyi saf matematikle karşılaştırmamızın nedenlerinden biri de budur; çünkü matematik, denklemlerinin neyi ifade ettiğine dair herhangi bir bilgi vermez. İlk olarak, algısal bilgiye sahip olmalısınız; ancak o zaman bu bilgiye yeni bir nitelik kazandırmak için matematiği kullanabilirsiniz. Aynı şekilde astrolojiyi akıllıca kullanmak için öncelikle haritanın nasıl bir bütünü simgelediğini bilmeniz gerekir. Bir insan mı? Erkek mi kadın mı? Ve en azından bir dereceye kadar, hangi ırksal ve kültürel tipte erkek ya da kadındır? Bunları bilen astroloji, bu bilgiye yeni bir nitelik eklemek için kullanılabilir. Bu kalite, neredeyse yalnızca,*zamanın özü*—bilimde neredeyse tamamen bilinmeyen bir faktör. Astrolojinin kökleri zamanın gizemindedir.

Mantık ve astroloji arasındaki paralelliğimizi yeniden ifade edelim. Mantık, herhangi bir kavramda nedensel ilkenin saflığını test etme yöntemidir. Nedensellik ilkesi ise, yukarıda görüldüğü gibi, evrenin artık uzay-zaman veya uzay-zaman olarak adlandırılan soyut bir matriste nedensel olarak ilişkili öğelerin bir grubu olarak göründüğü harici bir bakış açısına atıfta bulunan mekanik teorinin temelidir. süreklilik Böyle bir teoride uzayın özü, uzayın yalnızca dördüncü boyutu haline gelen zamanın gerçekliğini tamamen soğurur. Bergson'un büyük eserinde işaret ettiği gibi*Yaratıcı Evrim,*bilim zamanı

tamamen matematikseldir ve özünde hayati bir değeri yoktur. Daha sonra “süre” tabiriyle ifade ettiği zaman gerçeğine yaklaşmaya çalıştı.

Zaman ve Döngüler

Bütünsel evrende (genel olarak konuşursak ve General Smuts'un gördüğü gibi olması gerekmez) zaman gerçekten çok gerçektir. Ve onun gerçekliği, bütünün bütünlüğünün gerçekliğiyle özdeşleştirilmeye fazlasıyla uygundur. Gerçek zaman ya da Bergsoncu süre yalnızca bütünlerin bütünlüğünün bir işlevi haline gelmez, aynı zamanda bir tür meta-nedensel bir şekilde herhangi bir öğe grubunun "kutsallaşmasına" girer. Dolayısıyla iki faktör söz konusudur: Birincisi, herhangi bir bütünün bağımsız varoluş süresi, o bütünün bütünlüğünün karakteriyle yakından birleşmiştir. İkincisi, grubun işleyen bir bütün haline geldiği anın kalitesi, bütünün bütünlüğünün kalitesini belirler.

Yani bir bütünün bir dakika mı, bir yıl mı, bir milyar yıl mı diye varlığını sürdürmesi tali bir mesele değildir. Bütünlük kapsamı, bütünün özünden izole edilemez. İkisi arasındaki ilişki nedensellik ilişkisi değil, özdeşlik ilişkisidir. Özel, yaşayan bir varlık olarak düşünüldüğünde, insan ömrünün uzunluğudur: ilk önerme.Ainsan onun anıdır
bağımsız varoluş gücünün varsayımı (ilk nefes): ikinci önerme. "Zaman felsefesi"nin varsayımları bunlardır.

Ancak bunlar, insanın her şeyden önce insan türüne, sonra da belirli bir ırka ve fizyolojik gruba ait bir varlık olduğu gerçeğiyle çelişmez. Bu gerçekler, bir insanın uzay-karakteristiklerini belirler: biyolojik yapısı. Ama insan yalnızca bir kolektivitenin parçası değildir (mekanik görüş). O bireysel bir bütündür (bütüncül bakış). Bu bireysel bütünlüğü karakterize eden nedir? İlk nefes aldığı an ve ömrünün uzunluğu - her ikisi de birbiriyle ilişkili değerlerdir.*gerçek zamanlı.*

Modern bilimin herhangi bir bütünün bütünlüğünün niteliği hakkında söyleyecek hiçbir şeyi yoktur; zamanın özüne ilişkin olarak söyleyecek hayati ve gerçek bir şey de yoktur. Bütünler zamanın yaratıklarıdır. Nedensel olarak ilişkili öğeler olarak parçalar, uzayın yaratıklarıdır. "Yaratıklar" terimi biraz alegorik olabilir; ancak genel fikir doğrudur, çünkü zamanın bütünlerle ilişkisi genetik bir tiptir. tam olarak o zaman değil*yapar*bütünler; ama zaman bütünlerin oluşumunu koşullandırır. Önceki örneğimize dönecek olursak, matematik fiziği yapmaz, ama matematik fiziğin oluşumunu koşullandırır. Matematik, mantıksal korelasyon süreciyle fiziği bir bütün haline getirir.

verilerin Aynı şekilde zaman, bu unsurların bir korelasyon ve "kutsallaşması" süreci yoluyla, unsurların gruplaşmalarını işleyen bütünler haline getirir. Bu ikinci süreç mantıklı değil. Bazı durumlarda buna biyolojik diyebiliriz; ama daha genel anlamda, normalde "yaşam" denen şeyi aşar. Adı olabilir *siklolojik,*çünkü zaman tezahürlerinde esasen döngüseldir.

Böylece döngü bilimi (veya daha doğrusu "döngüsellik" bilimi). *sikloloji* Modern fizik bilimi için matematik ne ise, bütünler bilimi için de odur. Matematik uzayı analiz eder; sikloloji zamanı, gerçek zamanı, canlıların ve bütünün zamanını analiz eder. İlki, evrenin kesinlikle nedensel, entelektüel, dışsal (General Smuts'un kullandığı anlamda) bakış açısıyla başlar.*uzatılmış*zamanın ekstra bir uzamsal koordinat olarak yorumlandığı soyut bir uzay-zaman sürekliliğinde. İkincisi, evrenin eşzamanlı, bütünsel, içsel bir görüşünden başlar.*gergin*birimi "sürenin kuantumu", yani yaratıcı an olarak adlandırılabilecek döngüsel bir psiko-biyolojik zamanda. An, bütünler oluşturmak için gereken gücü serbest bıraktığı ölçüde yaratıcıdır. Zamanın en içteki gerçeği olan bütün-oluşturan enerjinin salıverilme birimini temsil ettiği için bir tür "foton"dur.

Tekrar General Smuts'un fikirlerine başvururursak ve onunla bütünün bütünlüğünü benlik veya ruhla özdeş görürsek (bu kelimelerin tanımlarına bağlı olarak), o zaman anın benliği veya ruhu yaratıcı olduğunu anlayabiliriz; bir ruh, tam da kendisi olan bütünün, bağımsız işleyen bir bireysellik olarak ortaya çıktığı anın işleyişinde belirlenebilir. Böylece zaman, "bireysel ruhların" evrensel matrisi haline gelir. Her ruhun (ya da bütünün) kendi doğum anı ve tezahür döngüsü vardır; bunların her ikisi de onu bir ruh olarak, yani atalarında parçalar olarak uzaya atıfta bulunan parçaların bir bütünlüğü olarak belirler.

Bu, eski mitolojik sembolizme çok iyi uyuyor. Chronos-Saturn için, bu terimlerin tanımlanma biçimine göre, bireysel ruhların veya bireysel benliklerin veya kişiliklerin veya egoların yaratıcısıdır. Döngülerin tanrısıdır, Altın Çağ'ın (yani herhangi bir döngünün başlangıcının) hükümdarıdır. Sınırlamanın, sınırların, sonluluğun, kristalleşmenin ve biçimin ilkesidir. Bu çünkü *her bütünün sonlu olması gerekir;*Bütünlük sonluluğu ima ettiğinden, benlik sınırlamaları ve biçimi ima eder. Yine de Altın Çağ, masumiyet ve mutluluk çağıdır; çünkü tamamen kendi bütünlüğünün sınırları ve döngüsel sınırları içinde yaşamak gerçek masumiyet ve mutluluktur; günah ve trajedi, ancak kişi "sonsuz"u aramak için bu sınırların ötesine geçmeye çalıştığında gelir.

Öğrencilere yazdığı mektuplardan birinde Marc Jones şöyle yazar:

> "Sonsuzluğun aranacak ve bir şekilde elde edilecek bir şey olduğu fikri kadar arayanın ruhsal gelişimine zarar veren bir yanılsama yoktur. . . . Sonsuzluk, olmadığı bir şeye ulaşmak için sonlu zihnin bir kavramıdır ve sonluluk, paradoksal görünse de, sonsuzluğun farkına varmak için bir gerekliliktir. . . . Sevginin sonu olduğu gibi korku da sonsuzdur. Nefret sonsuzdur, tıpkı bir yalan ya da bir ruhun ahlaksızlığa ya da alçaklığa teslim olması gibi; ama tanrısallık sonludur, belirlidir, yani. Sonlu, sınırlı anlamına gelir, sonsuz sınırlama eksikliğini gösterir. Tamamen sınırsız olan tamamen bilinmeyendir, tanımlanan bütün ise mutlak olarak bilinendir. Tanrı, İsa ile sınırlıydı: 'babası'. Kutsallık, varlığının inisiyasyon sınırını, ruhsal sınırını bilen öğrenci için sonludur. Paul kendisini ölümsüz bir efendinin 'kölesi' olarak adlandırıyor, ve bu "kölelik" içinde aynı şekilde gerçek veya ölümsüz bir kişilik haline gelir. Gerçeklik sonludur, asla sonsuz olarak kazanılmaz. Gerçek arayışı, gerçekten de sonlu mutlak arayışıdır."

Bu bizi kolayca Einstein'ın evreni sınırsız ama sınırlı ilan ederek dünya fiziği alanında gerçekleştirdiği devrime geri getiriyor. Bu matematiksel ifadeden bu yana, modern bilim bir bütün olarak evrenle ve ayrıca çok özel parçalardan oluşan bir bütün olarak atomla ilgilenmeye başladı. Bunların hepsi Holizm yönüne götürür. Ancak Einstein'ın genelleştirilmiş teorisinde yer alan bazı felsefi fikirleri ciddi şekilde sorgulamış oluruz. Örneğin, uzayın bizatihi olarak sınırsız olduğunu söylerdik; çünkü uzay, öğelerin, müstakbel parçaların nedensel uzantısıyla ilgilenir. Ve elemanlar arasındaki olası sayı ve ilişkilerde bir sınır yoktur. Ancak zaman sınırlıdır; çünkü bütünleştirmenin alanıdır; ve bütünlük veya benlik, tanımı gereği sınırlıdır. Soyut olarak söylersek, zaman*the*Görünen boyutu ne olursa olsun bisiklet sürün. O, "bütünlük çemberi"dir; Satürn'ün mitolojik-astronomik halkası. Dolayısıyla, uzay-zamanı sınırlı kılan şey, zaman faktörüdür. Sonsuz zaman bir saçmalıktır. Sonsuzluk sonsuz zaman değil, muazzam bir zaman döngüsü veya eon'dur. Mistik olarak konuşursak, herhangi bir döngünün bütünlüğüdür.

Gnostik felsefede bir Eon, yalnızca bir zaman döngüsü değil, aynı zamanda ilahi bir Bilinç veya kozmik Varlık, kozmik bir Bütündür. Bu, ne kadar küçük görünse de her döngü için geçerlidir. Bir an, hem bir zaman birimi hem de bir ruh ya da bir dizi bütünün biçimlendirici matrisi olması anlamında bir eon'dur.

o zaman bütünlüklerine ulaşırlar. "Evrensel Benlik" denen şeye gelince, bu, sonsuz bir Benlik anlamına gelmez, aksine her "sürenin kuantumu" boyunca, her an boyunca mükemmel benliğe ulaşan, yani, bütün olan ve içindeki bütün anlamına gelir. en kısa anların her birinde, benlikte akla gelebilecek herhangi bir kırılma olmadan. Küçüklerin en küçüğü veya enginlerin en büyüğü olabilir. Boyutlar önemli değildir, çünkü onlar uzay alemine aittir. Bir bütünün şu ya da bu sayıda parçaya sahip olması, küçük ya da çok büyük olması da önemli değildir. Parçaların sayısı ve boyutların uzam derecesi bütünlük -ya da zaman- alanına ait değildir, fakat uzamsallık yanılsamasına,*art*Ve*eksi,*entelektüel mantık ve nedensellik. Varlık her an potansiyel olarak bütündür. Yüce Varlık, ölüm olan parçalanmayı bilmeden, her an fiilen bütün olan; Zamanı, hem küçüğün küçüğü hem de enginliğin en büyüğü olacak kadar kesintisiz bir bütünlükle dolu.

Pozitif ve Negatif Zaman

Bunların hepsi şüphesiz çok metafiziktir; henüz çok yoğun pratik! Bu geçiş dönemimizi karakterize eden temel değişikliklerden birini ifade eder; çok karmaşık bir değişim, çünkü bazen bir yöne, bazen tam tersi yöne yönlendirilmiş gibi görünüyor. Altıncı yüzyıldan beriM.Öinsanlık yeni bir zihinsel ve soyut bakış açısına göre kendini yeniden kutuplaştırmaya çalışmıştır. En iyi filozofları ve bilim adamları "biçim" faktörünü vurguladılar. "Beden" ile karıştırılmaması gereken biçim, salt soyut ilişkinin sentetik sonucudur. Bununla birlikte, biçim, maddi unsurların bir "beden" (veya nesne) halinde düzenlenmesinde tezahür ettiğinde, uzayda genişleme anlamına gelir. Böylece uzay, kozmik bir ilke olarak, bu son yirmi beş yüzyıl boyunca temelden vurgulanmıştır.

Öte yandan, gerçek zaman arka planda bırakılmıştır. Arkaik insanlık için zaman, maddi cisimlerin geçirdiği bir dizi ardışık değişiklik anlamına geliyordu. Zaman, bedenlerin ve enerjilerin kadersel parçalanmasına neden oluyormuş gibi göründüğü ölçüde önemliydi. Dolayısıyla zaman, kaderle benzerdi. Satürn kader tanrısıydı ve*karma*-kararları durma ve ölüm anlamına gelen amansız hükümdar. Bırakma, duygu anlamına gelir; ve doğum da öyle. Tüm büyük değişiklikler, zamanın özel bir güç ve önemle hareket ettiği tüm anlar, yoğun duyguların nedenidir. Böylece zaman değerleri, "doğal" insana duygusal değerler olarak görünür. Zaman (Satürn), daha sonra göreceğimiz gibi, duygulardaki (Ay) değişimlerle işler. Ay kalıbındaki değişiklikler

Güneş değişiklikleri tüm canlı bedenlerdeki temel yaşam gücünün işleyişini etkilediğinden, insanın duygularının yaşamı.

Değişimle bu şekilde bağlantılı olan zaman, her zaman yanında durmanın önemini taşır (bkz. Satürn sembolizmi); ve dolayısıyla bilincin, sevginin, gençliğin ve mükemmel işleyen organik formun tüm bu tür sembollerinin sürdürülmesindeki trajik yetersizlik. Başka bir deyişle, ilk başta eşyanın doğuşu (Altın Çağ) ve mutlulukla ilişkilendirilen zaman, yüzyıllar boyunca esasen ölüm fikri ve kişinin kendi kimliğini sürdürememenin yazgısı ile bağlantılı görünmektedir. yani belirli bir biçimi korumak). Satürn zamanı böylece (özellikle Hıristiyanlık dönemi boyunca) hayata karşı çıkan güç olarak giderek daha fazla görüldü; anti-bütünsel bir güç.

Bu kendi içinde oldukça önemlidir. Gerçekte bütünleri yaratan ve ruhları doğuran şey, neredeyse tamamen tüm yıkımın nedeni olarak kabul edilmiştir! Elbette hem doğum sebebi hem de ölüm sebebidir. Ancak "bu dünya" kötü ve yanıltıcı kabul edildiğinden, doğum özellikle neşe verici bir olay gibi görünmüyordu - ve ne tuhaftır ki, ölümden daha da çok korkuluyordu; ölümün pek çok durumda cehennemin doğuşu anlamına geldiği öğretilmeseydi, bu gerçekten de oldukça mantıksız olurdu! Okült felsefe ve daha derin mistisizm türleri, benliğini toprak maddesi bedeniyle özdeşleştiren sıradan insanın ölümde kişisel bilincinin yok olmasıyla karşı karşıyayken, usta kişinin benliğini bedenden bedene aktarmayı başardığı öğretisini vurguluyordu. soyut form (veya astral prototip), ölümde kişiliğin sona ermediğini biliyordu. Maddi bedeni Satürn'ün etkisi altında parçalanacaktı, ama kendi benliğini soyut bir biçimde tesis ettikten sonra, Satürn'ü aldatmayı başardı. Aynı benlik eksi ifade için maddi bir araç olarak kaldı. Bütünün işlemsel gücü (anlam açısından)*dünyevi aktivite)* gitmişti.

Böylece, forma hakim olunarak, durmanın ölümcüllüğünün üstesinden gelindi. "Ölümsüzlük biçimini" inşa eden ya da onu ona beden veren önemli unsurlardan kurtaran insan, tüm değişikliklere ve zamana rağmen benliğini koruyabildi. Zaptedilemez bir kale olarak kendi uzay yapısını inşa ederek zamana meydan okuyabilirdi. Bu ancak akıl kullanılarak yapılabilir. Çeşitli zihin seviyeleri, çeşitli ölümsüzlük türleri üzerinde fikir birliğine varabilir. Çağlar boyunca hatırlanan harika bir kitap, yazarı için bir tür kişisel ölümsüzlüktür. Bununla birlikte, usta, "Mesih-bedeni" veya "diriliş bedeni" veya *nirmanakaya*vücut vb.

Ne yazık ki*yaratıcı*zihin tipi (yani, bütün oluşturma süreciyle ilişkili olarak düşünülen zihin), çok geçmeden zihnin muazzam gelişimi tarafından gizlendi.*mantıklı*zihin türü veya analitik zeka. Analiz yoluyla mekan bütünlüğünü (yani zamanın bütünsel gücüyle bağlantısını) kaybetti ve mekanik ve kesinlikle nedensel hale geldi. Sonsuz oldu, böylece anlamsızlaştı. Her yöne sonsuz bir şekilde uzanan olarak tasarlandı. Nedensellik ve mekanizma, termodinamik yasalarının formüle edilmesine ve entropi fikrine yol açtı. Evren "bitiyor" olarak görülüyordu. Burada da zaman, bütünleri doğurma gücü yerine durmanın yazgısı haline geliyordu.

Ancak son zamanlarda, kozmolojiyi eski Brahma'nın Günleri ve Geceleri'nden farklı olmayan terimlerle yeniden ifade etme eğilimi ön plana çıktı. Evren sadece bir bütün olarak tasavvur edilmekle kalmıyor, aynı zamanda patlayan bir bütün olarak tasavvur edilmek yerine, genişleme dönemleriyle birbirini izleyen daralma dönemleri ile kendini yenileme gücü kazanıyor (Sir James Jeans; a.g.e., s. 138).). Zamanın özüne ilişkin yeni bir anlayışın, bilim adamlarını daha ileri ve daha tatmin edici teorilere yönlendirmesi muhtemel görünüyor.

Bununla birlikte, kavramamız gereken asıl nokta, mümkün olan iki temel zaman kavramı olduğudur:*negatif zaman*durmanın ölümcüllüğü olarak kavranan zamandır.*Olumlu zaman,*veya holistik zaman, bütün oluşturmanın gücüdür. Birinci görüş sübjektif ve duygusaldır. Diyor ki: “İşte buradayım, bütün, canlı, bilinçli; ve her şey bitecek! Her değişiklik ölüme doğru atılan bir adımdır ve bu nedenle her şey acıdır ve her şey boşunadır.” Bireysel benliğin bir serap olduğunu görmüş olan birey böyle konuşur. Buda, "Bütün bileşik varlıklar çürür" dedi. Bundan mantıksal olarak, alınacak tek akıllıca tutumun, kişinin bilincini tüm değişen bileşiklerden geri çekmesi ve saf "soyut formda", tüm bütünlerin ötesinde (veya içinde) saf bütünlük içinde yaşaması olduğu sonucu çıkar. bu*Nirvana* durum.

Pozitif zaman anlayışı, zamanı, ille de bu şekilde ölmek zorunda olmayan ama birbirleriyle birleşmeye devam ederek süreç içinde daha da büyük bütünler oluşturan bütünlerin ebedi doğuşu olarak görür. Başından sonuna kadar*bilince katılım*birey, daha büyük bir bütünün organik bir parçası haline gelebilir ve böylece daha büyük bütünün bütünlüğünün işlevsel bir faili olarak o bütün içinde ölümsüzlüğe ulaşabilir. Bu tür bir ölümsüzlük, anlam olarak katı kişisel ölümsüzlükten farklıdır, çünkü zamanın üstesinden gelmeye değil, her anın yaratıcı gücüyle özdeşleşmeye dayanır.

İnsan her anı dolu dolu yaşamalı ve her şeyden önce temel doğum anını ve tüm Kaderini. Zamana direnmekten vazgeçip, aksine her anın yaratıcı mesajını kabullenince, her an bir doğum olarak görülür. İnsan, yaratıcı bir şekilde yaşarken, sürekli bir bütün oluşturma süreci içinde yaşar. Herhangi bir anın sınırlarından uzaya fırlayarak kaçmaya çalışmıyor, ama her anın gücünün belirlediği uzamı ve formu dolduruyor; ve böyle yaparak bütünlüğünü sürekli yeniler. Olgunluk, ihtiyarlık ve ölüm anlarında olduğu gibi, gençliğin bütünlüğünü belirleyen anlarda da aynı kolaylık ve keyifle yaratır. Tüm bu zaman tanımlamaları, bütünü oluşturmak için eşit derecede yaratıcı fırsatlardır. Her an diğer bütün bütünlerle evrensel Bütün içinde birleşen bir bütündür. Bedeni olarak bilinen uzam-yapı artık yeni bütün oluşturma serilerini tanımlayamadığı zaman, yapı, diğer kiplerde doğum sevincini sürdürmek için Bütün içinde yeniden birleşen öğelerine ayrılır. Ama tam o anda vücut yapısı bütünsel gücünü kaybedip bozulur, aynı anda evrende sayısız yapı doğar. Bir yıldız doğabilir ve zamanı dolduran ve kendini onun döngüsel gelgitleriyle özdeşleştiren kişi, o sırada sona eren uzay yapısında (yani türler, ırk, aile ve her türden gruplandırmalar). Bedeni olarak bilinen uzam-yapı artık yeni bütün oluşturma serilerini tanımlayamadığı zaman, yapı, diğer kiplerde doğum sevincini sürdürmek için Bütün içinde yeniden birleşen öğelerine ayrılır. Ama tam o anda vücut yapısı bütünsel gücünü kaybedip bozulur, aynı anda evrende sayısız yapı doğar. Bir yıldız doğabilir ve zamanı dolduran ve kendini onun döngüsel gelgitleriyle özdeşleştiren kişi, o sırada sona eren uzay yapısında (yani türler, ırk, aile ve her türden gruplandırmalar). Bedeni olarak bilinen uzam-yapı artık yeni bütün oluşturma serilerini tanımlayamadığı zaman, yapı, diğer kiplerde doğum sevincini sürdürmek için Bütün içinde yeniden birleşen öğelerine ayrılır. Ama tam o anda vücut yapısı bütünsel gücünü kaybedip bozulur, aynı anda evrende sayısız yapı doğar. Bir yıldız doğabilir ve zamanı dolduran ve kendini onun döngüsel gelgitleriyle özdeşleştiren kişi, o sırada sona eren uzay yapısında (yani türler, ırk, aile ve her türden gruplandırmalar). Ama tam o anda vücut yapısı bütünsel gücünü kaybedip bozulur, aynı anda evrende sayısız yapı doğar. Bir yıldız doğabilir ve zamanı dolduran ve kendini onun döngüsel gelgitleriyle özdeşleştiren kişi, o sırada sona eren uzay yapısında (yani türler, ırk, aile ve her türden gruplandırmalar). Ama tam o anda vücut yapısı bütünsel gücünü kaybedip bozulur, aynı anda evrende sayısız yapı doğar. Bir yıldız doğabilir ve zamanı dolduran ve kendini onun döngüsel gelgitleriyle özdeşleştiren kişi, o sırada sona eren uzay yapısında (yani türler, ırk, aile ve her türden gruplandırmalar).

Sezgiler ve Semboller

Bu kitapta tartıştığımız yeni Astroloji türü, bu olumlu zaman kavramı üzerine kuruludur. Ve bu nedenle olumsuz zaman kavramının, determinizminin ve korkularının ağırlığı altında ezilen zihinlerde yeri olmayan bir yetinin kullanılmasını içerir. Negatif zaman kavramına göre her bütün, her an kendi parçalarında ölüyor. Böylece bütünün yapabileceği tek şey çılgınca yeni parçalar elde etmeye çalışmak ve böylece parçalar arasındaki nedensel ilişki yasalarında ustalaşmaktır;*mühendislik becerisiyle,*kaçınılmaz parçalanma mümkün olduğu kadar yavaş yapılabilir ve uzay-yapı korunabilir. Savaşta saldırı en iyi savunma aracı olduğu için, kendini koruma en iyi kendini büyütme yoluyla gerçekleştirilir. Bu da sürekli bir korku zemininde emperyalizme ve açgözlülüğe yol açar. Sınırda, her şeyin ölümüyle beslenen, her şeyi yok ederek ve yaşam güçlerini emerek mutlak bir korku içinde biçimsel mükemmelliğini koruyan "kara büyücü" sembolüne sahibiz. Negatif zamanın yüce tezahürü budur. Asimile etmek için her şeyi öğelere indirgeyen güçlü bir aklın kullanılmasını içerir.

gerçek zamanın bütünsel gücünden kesinlikle boşandığı için kesinlikle yaratıcı olmayan onlardır.

Bu belki sadece bir semboldür, ancak yalnızca entelektüel mantığı ve zihnin analitik, nedensel tutumunu öven sürecin tamamlandığını gösterir. Buna karşıt olarak, kendini bütün yapma gücüyle özdeşleştirme gücü olan sezgi yetisinin gelişimini görüyoruz.

zamanın. Sezgi, biyolojik içgüdü ile başlar.*İkincisi, her yeni durumu ve yüzleşmeyi bir bütün olarak kavrar ve buna anında bir bütün olarak tepki verir. Böylece bütünün bütüne mükemmel uyumu ve hem yüzleşmeye dahil olan tüm ilişkilerin hem de anın kendisinin mükemmel bir şekilde yerine getirilmesi vardır.

Sezgi, psiko-zihinsel düzeyde aynı güçtür. CG Jung sezgiden şu şekilde bahseder:

> "Sezgi, içeriğinin doğası ne olursa olsun, bir tür içgüdüsel kavrayıştır. . . . Sezgi yoluyla herhangi bir içerik tam bir bütün olarak sunulur. . . . Sezgisel biliş, Spinoza'nın 'scientia intuitiva'yı' bilişin en yüksek biçimi olarak desteklemesini sağlayan içsel bir kesinlik ve kanaat doğasına sahiptir.

Bize göre en iyi tanım,*sezgi bütünsel algıdır.*Ayrıca şu şekilde tanımlanabilir: *benlik farkındalığı.*Herhangi bir bütünün özünün (bütünlüğünün) farkında olmamızı sağlayan yetidir. Bu nedenle, her zaman parçalı olan ve bu nedenle onları koordine etmek için aklın nedensel mantığına (veya duyumların eşdeğer biyolojik çağrışım gücüne) ihtiyaç duyan duyumlara karşıttır. Sezgi, nedensel mantığa dayanmaz, ancak "bütüncül mantık" olarak adlandırdığımız belirli bir mantıksallığa sahiptir. Sezgisel kavrayışlardan türetilen kesinlik, basit matematiksel önermelerden türetilen kesinlik ile aynı türden değildir; ve yine de sezgisel kavrayış, kendi tarzında bir tür totolojidir.

Bir totoloji, Bertrand Russell tarafından "belirli farklı sembol kümelerinin aynı şeyi söylemenin farklı yolları olduğunu" gösteren bir önerme olarak tanımlandı. Başka bir deyişle, süreç iki sembolik temsili tanımlama sürecidir. Sezgisel kavrayış buna benzer çünkü onun aracılığıyla bir bütün (bir birey ya da bir durum) bir nitelikle tanımlanır. Bir insanın dürüst olduğunu sezgisel olarak biliriz, diyelim. Bu, tuhaf bir şekilde insan ve dürüstlüğün özdeş olarak gerçekleştiği anlamına gelir. Kalite, dürüstlük, kendini empoze etmiştir.

erkek kavramı ve onunla bir ol. Tüm sezgilerin, sanki bilinçaltında tutulan temel niteliklerle belirli bütünlerin ani özdeşleşmeleri olarak açıklanabileceğine inanıyoruz. Bir kişi (ya da bütün bir durum) sezgisel bir farkındalığın konusu olduğunda, bu temel niteliklerden biri ya da birkaçı birdenbire bilinçdışından çekilir ve böylece kişinin (ya da durumun) zihinsel imgesiyle bir bütün haline gelir. ikincisi tamamen olur bu nitelikler açısından önemlidir.*

Astroloji, "düzeni" ve "yıldızların göksel hareketlerini" tanımlayan bu sezgisel kavrayışlardan birine dayanır. "Düzenin" kavramsal niteliği bilinçaltında saklıydı. Bu, gündelik varoluşun bariz kaosuna bir telafi bulma özleminin psikolojik sonucuydu. Ayrıca insan, Güneş'in, Ay'ın, yıldızların hareketlerinde çarpıcı bir düzenlilik olduğunu gözlemlemiştir. Sonra içsel psikolojik faktör ve dışsal algı bir şekilde özdeş göründü. Biri diğerinin simgesi oldu. Tüm sezgiler sembollere dayalıdır.

Semboller nedir? Bunlar *bütünlere ait niteliklerin temsilleri.* Sembollerin aksine, numaralandırmalar ve kategoriler parçalara aittir. Parçalar, bir eşzamanlılık durumunda, yani uzayda var olurlar. Yan yana görülürler ve temelde farklılıkları nedeniyle bizi etkilerler: farklı yerlerde bulunurlar, farklı yönlerdedirler, farklı davranırlar. Ayırt edici özelliklere sahiptirler, bu sayede zihnimiz onları homojen bir alanın arka planına karşı veya zıt olarak birbirlerine karşı analitik olarak tanımlayabilir. Bu nedenle parçalar numaralandırılabilir; nicel değerler ve nedensel bağlantılar verilebilir; kategorilere, bölümlere vb. sınıflandırılabilirler. Ancak bütüne geldiğimizde (ister bütün varlıklar olarak, ister bütün durumlar olarak), anlaşılması ve anlaşılması gereken gerçekten bölünmez bireyselliklerle karşı karşıyayız. *yaşadık* bütün olarak. Bunu yapabilmek için kendimizle (bir bütün olarak) ve onlar arasında bir “sempati” akımı oluşturmalıyız. Bizim bütünlüğümüz onların bütünlüğüyle buluşur ve bir olur. İçimizdeki sonuç, psişik bir durumdur. Bu durum tamamen nitelikseldir; çünkü, Bergson'un kitabında gösterdiği gibi, *Les Données Immédiates de la Conscience,** psikolojik durumlar kendi içlerinde tamamen nitelikseldir ve saf süre "niteliksel değişimlerin birbirini izlemesidir".

Böylece, kısaca konuşursak ve uzun metafizik tartışmalardan kaçınarak, herhangi bir anda deneyimlediğimiz her bütünün, bu bütünün "dehasını", bir bütün olarak durumun dehasını temsil eden bir nitelik tarafından kuşatıldığını söyleyebiliriz: önemi, "ruhu". Bu ruh nasıl olabilir veya

önemi aktarılacak mı? Sadece bütünü oluşturan parçaların bir sıralaması ile değil, bir “işaret” olarak bütünün önemini ortaya koyan bir “sembol” ile.

Zaman değerleri, ruh değerleri, tam değerler -tüm benzer terimler- doğrudan iletilemez. Entelektüel analiz ve onunla ilgili zihinsel işlemler, bir bütünün bütünlüğünü, bütün bir durumun, bütün bir anın dehasını iletmek için hiçbir işe yaramaz. Özdeşleşmeye ve mükemmel sempatiye (veya mükemmel uyumlamaya) dayalı sezgi, tek başına bizi bu bütünlüğün veya dehanın farkına varmaya getirebilir.

Fakat bu özdeşleşme durumunu nasıl uyandırabiliriz? Yalnızca, eylemsel dramatik bir tarzda, bütünün niteliğini dışsallaştıracak ve üstelik başkalarında bu niteliğin deneyimini uyandırma eğiliminde olacak bir durum ya da imge formüle ederek. Bir adamın sık bir ormanda yaşadığını varsayalım, o kadar sık ki, yıldızlarla dolu bir gece göğünü hiç görmemiştir. Ormanda, sürekli olarak düşman canlılardan gelen korku ve saldırıları yaşar. Orman hayatı ona acımasız içgüdülerin müthiş bir kaosu gibi görünüyor. Sonra üstün bir varlık ona gelir ve onu yıldızların muntazam gösterisini seyredebileceği bir dağın zirvesine çıkarır. Ona astronominin temelleri ve göksel hareketlerin düzenli yasaları öğretilir. İlk kez kendi bütünlüğüyle evrenin bütünlüğüyle yüzleşir, düzen ve uyum gerçeğini yaşar.

Sonra ormanına geri döner, tüm varlığı bu deneyimle dolar. Orman arkadaşlarına düzenin anlamını iletmeye çalışır - elbette başarılı olamaz, çünkü onlara düzen "sembolünü" verebilecek hiçbir duyusal deneyimleri yoktur. Sonunda onları yüksek ağaçların tepesine çıkarır ve berrak gece gökyüzünü düşünürler. Her gece yıldızların yarışmasını görüyorlar. Evrensel düzenin gerçekliğini hissedebiliyorlar, çünkü artık bunun bir “işaretini” görmüşler. Ve ne zaman, daha sonra, yüksek ağaçlara tırmanamazlarsa ve ormanın karanlık kaosu tarafından ezilirlerse, bu kaos içinde kaybolmuş hissederlerse, başka bir adam onlara şöyle diyebilir: "Yıldızları hatırla. Dünyada düzen var.” Umutsuzluğa düşen insanlar, yıldızların sembolizminin gücüyle düzenin gerçekliğini yeniden deneyimleyebilirler.

Aynı şekilde kaplan da korkunun sembolü olur; güçlü bir şekilde inşa edilmiş bir ev bir koruma sembolüdür. Başka bir deyişle, insanlığın az ya da çok evrensel deneyiminde, belirli bir psikolojik durumun niteliğiyle kendiliğinden özdeşleştirilebilen bir yaşam durumu, bu durumun simgesi haline gelir. işte o devlet

simgesel bir imge olarak dışsallaştırılmış, imge evrimin sonraki bir aşamasında daha da soyutlanarak bir kelimeye, bir cümleye ya da bir sanat eserine dönüşmüştür.

İmgeyi ya da dramatik eylemi uygun bir sembol yapan şey, her şeyden önce onun*bütün bir durum.*Bir “eylem bütünü” olarak deneyimlenmelidir; aksi takdirde başka bir kişide tamamen belirlenmiş bir psikolojik durum ortaya çıkarmayacaktır. Daha sonra, doğrudan veya en azından dolaylı olarak o kişinin geçmiş deneyimiyle ilgili olmalıdır. Hiçbir sembol, tasvir ettiği "aksiyonun tamamını" deneyimlememiş biri için gerçekten önemli değildir. Bir kaplan, doğrudan veya başka kişilerin deneyimlerinden pay alarak dolaylı olarak bir kaplan deneyimi yaşamamış hiç kimse için bir korku simgesi değildir. Deneyim ne kadar vekaleten ve uzaksa, sembol o kadar az anlamlıdır - çünkü özdeş olması amaçlanan psikolojik durumu uyandırma gücü o kadar azdır.

Tüm sezgilerin sembollere dayandığını söylemiştik. Ama farklı bir şekilde içgüdüler de öyle. Bir hayvan bir durumla karşı karşıya kalır ve ona içgüdüsel olarak tepki verir. Geçmişte, türünün tamamı tarafından benzer durumlar yaşanmamış olsaydı, böyle bir tepki olmazdı - kesinlikle o kadar mükemmel bir davranış olmazdı. Durumun daha önce birçok kez yaşanmış olması, onu oluşturan unsurların dizilişini bir sembol haline getirmiştir. Hemen uyum sağlamaya zorlayan psikolojik-biyolojik bir durumun işareti haline geldi. İçgüdüsel tepki sadece anlık değil, aynı zamanda deneyimleyenin duruma mükemmel bir şekilde uyarlanmasıdır. Bunun nedeni, sembolün*mutlak önem*ve bu nedenle, herhangi bir çekince veya sapkınlık olmaksızın, uygun hayati veya biyolojik davranışı kesinlikle zorlar.

Modern insanda ise tam tersine, hemen hemen hiçbir yaşam durumuna bir sembol olarak mutlak anlam bahşedilmemiştir, çünkü modern insan analitik zihnini o kadar çok kullanır ki artık bir durumu (ya da kendisini) bir durum olarak kavrayamaz. tüm. Birkaç zorlayıcı biyolojik duygunun stresi altında olmadığı sürece, tepkilerinde bütün değildir. Kişileri veya durumları bir bütün olarak görmez. Bu nedenle, sembolleri haline geldikleri "nitelikler" ile onun tarafından hemen özdeşleştirilmezler. Niteliklerin sembolleri olarak idrak edilmedikleri, tamamen ve tamamıyla geçmişte deneyimlendikleri için, parça parça analiz edilmeleri gerekir. Sonuç, en iyi ihtimalle gecikmiş bir reaksiyondur; ya da yanlış bir tepki. Ne içgüdü ne de sezgi, bir insanı ya da bir durumu parça parça incelemez; ama onları bir bütün olarak ve bir anda yakalarlar.

Kızılderili, bugün bile, daha önce hiç tanışmadığı bir kişiye genellikle hemen tepki verir. Bu kişinin sesi ya da sessizliğinin niteliği ya da tarif edilemez bir şey, Kızılderili için kişinin gerçek benliğinin (yani bütünlüğünün) açık bir simgesi haline gelir. Ve sezgisine göre gerçek muhakemeyle buna göre hareket eder. Beyaz adam, aksine, genellikle sezgisel olarak bir bütün olarak bir yabancıyla tanışmaz; ama bunu ve bu özelliği veya özelliği analiz etmeye başlar. Ve niteliklerin önemli bir bütünü yerine az ya da çok ilgisiz parçalar gördüğünde, yabancıya sık sık yanlış olduğu ortaya çıkan bir şekilde tepki verir.

Dolayısıyla sezgi, her bütünü temel bir yaşam kalitesinin sembolü olarak okuma gücüdür. Bu aslında her şeyde ruhu, her bütünde bütünlüğü (niteliği) görmek demektir. Hayvan, içgüdüleri aracılığıyla, biyolojik işlevlerini mükemmel davranış kalıplarıyla tepki vermeye zorlayan, bilinçsizce kavranan simgeler dünyasında yaşar. Tamamen sezgisel olan insan, bilinçli olarak algılanan semboller dünyasında, anlam dolu ruhlar dünyasında yaşar. Tüm bu sembollerin her an bir araya gelmesi başka bir sembolü, o anın tohum sembolünü oluşturur. Bu tohum-sembol, anın gerçekleşmesinde kendini açığa vurduğunu gördüğü için, o adamın ruhunun önemli niteliğini ortaya koyar.

Kozmik olarak konuşursak, evrenin her anı, o anın niteliğini ve Kozmos'un ruhunu ortaya koyan kozmik bir sembol olarak gerçekleştirilebilir.
- Bunu aramak*Tanrı*Eğer istersen. Ancak bu şekilde idrak edilen her an, yeryüzündeki algılayıcıya göre o andır; ve sınırda, tüm insanlığa.

Her anın sayısız bütünün doğuşu olduğunu gördüğümüze göre, kozmik miras yasasına göre, o anın niteliği buradan çıkan bütünlerin temel niteliğini belirler. Ve gök cisimlerinin düzenli dönüşü, doğal ve kozmik düzenin büyük sembolü olduğu için, bu gök cisimlerinin herhangi bir anda oluşturduğu modelin, her evrenin bütünlüğünün (benlik ve kader) kök sembolü olarak alınabileceği sonucu çıkar. bütün o anda doğar. O kök-sembolün ortaya koyduğu nitelik, bu bütünlerin niteliğidir. Ancak kök sembol (astrolojik doğum haritası)*mutlak*bir bütün olarak ve sezgi yetisi aracılığıyla ele alınabilir. Analitik akıl, bütünsel sembolleri gerçekleştirmede hiçbir işe yaramaz; ve eğer doğum haritası bir şey ifade ediyorsa*hayati ve gerçek,* sadece bir sembol olabilir - bu nedenle*toplam konfigürasyon olarak,*bir bütün olarak. Doğumdaki göksel kalıbın bütünlüğü ve yerlinin benliğinin ve kaderinin bütünlüğü aynıdır; ve her ikisi de anın bütünlüğünün ifadeleridir. Entelektüel mantıkta şu formüle sahibiz: A = B ve B = C ise, o zaman A = C. Ancak bütünsel mantık, = sembolüne olduğundan farklı bir anlam verir.

entelektüel mantık; olduğu gibi genetik bir anlam.

Şimdi, anın ruhunun sezgisel bir ifşası için semboller olarak kullanılabilecek tek malzemenin Güneş'in, gezegenlerin ve yıldızların dönüşleri olmadığını eklemeliyiz. Teorik olarak her şey sembolizm için bir temel olarak hizmet edebilir, şu koşulla ki: 1) yorumcu her sembolik durumu bir bütün olarak kendi benliğinin bütünlüğüyle, dolayısıyla tamamen gelişmiş bir sezgiyle karşılayabilir; 2) bu sezgi, eğer iletilecekse, "bütüncül mantık" ilkelerine göre çalışır; kısaca açıklanabilecek ilkeler *fonksiyonel tutarlılık*

Aklın kendine uygun yeri bulduğu yer burasıdır. İçgüdüsel davranışta "işlevsel tutarlılık" bilinçsiz ve biyolojiktir. Örneğin, hayvanlara kur yapmadaki belirli hareketler ve tutumlar, çiftleşmeye yol açan biyolojik dürtünün sembolleridir. Ancak hayvan, bu hareket ve tutumların anlamını doğru, yani bütüncül bir mantıkla yorumlamaktan geri kalamaz. Onun içgüdüsü, üremenin biyolojik işlevi açısından erkeğin dansının veya dişinin uçuşunun ne anlama geldiğini kesinlikle bilir. Onun bilinçsiz, hatasız yorumu "işlevsel olarak tutarlıdır" çünkü yorumlamayı yapan "zihin" yaşamsal ilkeyle, anın bütünlüğüyle kesinlikle birdir. İlkbahar, çiftleşme anı olarak, hayvanın çiftleşme dansının sembollerini yorumlamasını kesinlikle zorunlu kılar. Hayvan anı mükemmel bir şekilde yerine getirir. Anın ruhu ile hayvanın nefsi anlam bakımından özdeştir. Bu nedenle, bilinçsiz ve içgüdüsel olan yorum yanlış olamaz.

Ancak insanın her an bireysel benliği ve kaderi hakkında sezgisel bir kavrayış elde etme girişimleriyle, sorun daha karmaşıktır; çünkü böyle bir farkındalık*zorunda*temelini bilinçli zihinde bulur. Ve bilinçli zihin (ya da düşünme işlevi) ilk başta bütünler üzerinde değil, parçalar üzerinde çalışır. Düşünme, ayrık ve ayırıcı olan duyumlardan gelişir. Duyguları veya duyu çağrışımlarını rasyonelleştirir; ve yeni bir yeti zihne yeniden enerji vermedikçe, pozitif zaman-değerleri ve bütüncül ilkelerden ziyade her şeyden önce uzay-değerleri veya biçim-değerleri ile ilgilenir. İkincisiyle başa çıkmak, daha sonraki bir bölümde göreceğimiz gibi, tüm durumlara doğal olarak tepki veren duyguların işbirliğini gerektirir.

Duyguların tüm tepkileri ile düşünce mantığının birleşimi, zihni yeni bir tutuma veya kutuplaşmaya götürür. O zaman parçalar yerine bütünler olarak işlemeye başlar; daha ziyade psikolojik değerlendirmeler açısından

fiziksel entelektüel kavramlar açısından daha. Mekanistik olmaktan ziyade bütünsel hale gelir. Maddi nesnelere bağlı olmaktan ve onları uzam özelliklerine göre numaralandırma ve sınıflandırma görevinden çıkar. Bu özgürleşmeyi sağladıktan sonra içe döner ve anın yaşayan gücünü “hissetmeye” başlar. O zaman anın bütünlüğü konuşmaya başlar; ve bu tür ifadeler sembollerdir.

Bu tür sembollerin rüyalar veya mistik vizyonlar veya alametler veya okült "imzalar" veya binlerce yıldır kullanılan yaşam yorumlama ve hatta kehanet biçimlerinden herhangi biri olması fark etmez. Mesele şu ki, tüm yaşam karşılaşmaları anlam kazanır. İnsan böylece Yorumlayıcı ve Gören olur. Ruhların dünyasında, önemli bütünlerin dünyasında yaşıyor, çünkü bütünlük ya da holizm onun bilinci aracılığıyla işliyor. Hayvanda bütünlük, fizyolojik organizma aracılığıyla işler. Yeniden kutuplanmış bir zihne sahip adamda, bütünlük psiko-zihinsel düzeyde -böylece bilinçli olarak- işler. Operasyon mükemmel hale geldiğinde, anın sembollerinin sezgisel yorumlarında biyolojik içgüdülerde var olan kesinliğin aynısı vardır; aklın yalnızca mantıkta ve saf matematikte bilebileceği bir kesinlik - bir totolojinin kesinliği; gelen bir kesinlik*belirgin kimlik.*Hayvan çiftleşme dansını kesin olarak yorumlar çünkü o an çiftleşme dürtüsüyle özdeşleşmiştir. Sadece o bilmiyor. Kusursuz sezgi aynı zamanda algılanan bireysel bütün ile algılanan bütün durum arasındaki özdeşleşmenin (Bergson'un yazdığı gibi mutlak "sempati"nin) sonucudur. Bu özdeşleşme, bireyin artık tamamen açık olduğu bütünleştirici enerjiye doğru, anda gerçekleşir.

Sezgileri böyle mükemmelleştirilmiş bir insan için özel bir sembolizm sistemi gerekli değildir; ve astrolojinin özel bir değeri yoktur. Ancak sezgilerini başkalarına iletemez. İletişim bir yorumlama sistemini gerektirir; anın bütünlüğü ile tüm algılayıcılar arasında uzamsal-zihinsel “köprü” görevi görebilecek bir dizi sembol. Bu nedenle bir dile ihtiyaç duyar. Astroloji böyle bir dildir, tıpkı Çinlilerin heksagramları dizisi gibi.*Yi Kral*böyle bir dildir. Bütüncül mantık dediğimiz ve işlevsel tutarlılık ilkesi de böyle bir dilin oluşumunda ve kullanımında devreye girer.

Astrolojinin gerçek temeli öyle bütüncül bir mantıktır ki; ve daha önce de belirtildiği gibi, soyut yorumları daha somut ve kesin hale getirmeye yardımcı olmada büyük değere sahip olsa da, bir veri veya istatistik derlemesi değildir. Bu bütüncül mantık, kullanılan malzemenin bütünlük algısına dayalıdır.

Sembolik unsurlar ve işlevsel tutarlılığı, gerçekten sezgisel olan insan için entelektüel mantık kadar mantıklıdır. Ancak yaratıcı olduğu için, en azından görünüşte katı ve sabit değildir. Gelişen yaşamın bir işlevidir. İçgüdülerin mantığı gibi, kendini yeni durumlara ve yeni varlık düzeylerine uyarlar. Değişkendir - ve yine de gizemli bir şekilde, özünde değişmeden, tüm formülasyon çeşitlerinde bulunur.

Astrolojik Sembolizmin Temeli

Bu alışılmadık düşünceler, astrolojik sembolizme nasıl ulaşılabileceğini kısaca gösterdiğimizde daha net hale gelebilir.

Astrolojik sembolizm sorunu, dünya gözlemcisine göre gök cisimlerinin döngülerinde ortaya çıkan sırayı doğru (yani, önemli ölçüde) tanımlama sorunudur ve genellikle*Olumsuz*insan doğasında ve insan yaşamında tezahür eden, ancak insanın psikolojik olarak özlediği; ve bu, ruhsal olarak uyanmış birey için gerçek bir iç gerçeklik haline gelir. İlkel ve doğal unsurların sürekli savaşının ağına düşen insan, hayatta kaos ve şanstan başka bir şey bulamaz; bundan korku doğar. Bu unsurları kozmik bir bütünün işlevsel parçaları olarak gören, görünüşte karmaşık ama özünde basit olan "işlevsel tutarlılık" yasalarıyla uyumlu hale gelen adam, korkunun üstesinden gelir. Evreni bir bütün olarak, hayatını bir bütün olarak, ruhunu ve bedenini bir bütün olarak kavrayıp gerçekleştirdikten sonra, nihayetinde kendisini bu bütünlerin bütünlüğü ile özdeşleştirebilir; ve bütünlüğün bütünle soyut ve "mistik" ilişkisi içinde durmak. Bu ayakta durmak anlamına gelmez*dışlan*tüm doğanın veya *üstünde*BT. Kişinin tabiatına ve kaderine göre normalde ne denildiği anlamına gelmez.*nesnel olarak*.Bu, tüm bu doğanın ve kaderin "ağırlık merkezinde" sabit bir konumu veya denge durumunu korumak anlamına gelir. Bu bütünün herhangi bir işlevsel parçasının yoğunlaştırılmasıyla dengeden çıkarılmamak (yani dahil edilmemek) anlamına gelir. Bu, böyle yoğunlaştırılmış bir işlevden kendini geri çekmek anlamına gelmez.

Burada, nesnede bulunan gizemli bir "kuvvet" yerine, momentumun ivmesi ile belirlenen bilimsel "enerji" kavramına atıfta bulunmak doğru olabilir. Aynı şekilde psişik enerji de psişik-organik bir işlevin yoğunlaştırılmasıyla üretilir; Temsil ettiği "nitelik", tüm organik dengeyle ilişkili olarak önemini o kadar artırır ki, bilinçte baskın bir faktör haline gelir. Örneğin, hissetme işlevi o kadar ezici bir değer alabilir ki, bilinç neredeyse tamamen bir nefret duygusuyla dolar. Böyle bir durumda

benlik, "BEN'İM", genellikle bu nefret tarafından psişik ağırlık merkezinin dışına atılır, dahil olur. Ve tüm varlık haykırır: "Nefret ediyorum", bu da "Ben nefretim" anlamına gelir.

Dengede kalan adam nefretin yükseldiğini hissedebilir, ama "Ben nefretim" demez, "Bütün içimde bir nefret yoğunlaşması var" der. Bu nedenle kendini hissetme işlevinden koparmayacaktır; çünkü bu kendini yaralama olur. Ama diğer tüm işlevlerini olduğu gibi düzenleyecek ve yoğunlaştırılmış duygu işlevini onlarla dengeleyecektir. Bunu başarırsa, bütünün özü ve bütünlüğü olan o, tüm doğasının ağırlık merkezindeki denge konumunu koruyacaktır. Böylece, kısmi işlevlerinden birinin yoğunlaşması (“hızlanması”) tarafından üretilen enerji tarafından bu ağırlık merkezinden uzaklaştırılmamayı, ancak bu işlevden geri çekilmeden ve böylece bir sakatlamayı kabul etmeden başarmış olacaktır.

Bir veya daha fazla işlev bu şekilde yoğunlaşmadıkça "psişik enerji"den söz edilemez. Güçlü benlik, gücünü bu tür bir yoğunlaştırmaya dayandırır; ve bu nedenle dengesi her zaman istikrarsız ve dinamiktir. Yoğunluğun sürekli ve dönüşümlü olarak artması ve azalması vardır. *Tümü* fonksiyonlar. Yine de benlik her zaman bütünün ağırlık merkezinde kalır, ilişkileri sürekli değişen ama toplam dengesi hiçbir zaman kaybolmayan parçalar üzerinde hareket eder.

Böylece bütün doğanın uyumu, parçalar arasındaki dinamik ilişki açısından resmedilebilir. Bir bütün olarak insan, fonksiyonel parçalar arasındaki dinamik ilişkilerin bir kompleksidir. Yani aslında her organik bütündür. Bu nedenle, her organik bütünde, birbirini izleyen yoğunlaştırma ve işlevlerin engellenmesi döngüleri açısından kurulabilen dinamik bir düzen vardır. Ancak, işlevin yoğunlaşması, çeşitli gezegen ilişkileri türlerinden (uzaydaki konum ilişkileri, Güneş'e uzaklık ilişkileri, kütle, hız, kozmik evrim aşaması vb.).

Farkına varılması gereken önemli nokta, bu sembolik bağlantıların *her zaman birbiriyle ilişkili iki bütünün işlevsel olarak tutarlı ve somut ve tartışılmaz deneyim gerçeklerine dayanan bir yorumuna dayanmalıdır.* Başka bir deyişle, örneğin Satürn ile belirli bir psikolojik işlev arasında kurulan herhangi bir ilişki, aşağıdakilerin tutarlı bir yorumundan türetilmelidir: 1) bir bütün olarak güneş sistemi; 2) bir bütün olarak insan ruhu. Eğer bir ilke

Bir gezegene Güneş'e olan uzaklığı açısından sembolik bir önem vererek korelasyon kurulursa, o zaman tüm gezegenlere aynı şekilde kendi sembolik önemleri verilmelidir. Eğer kesinlikle jeosantrik bir tavır alınırsa, o zaman tüm sembolik yorumlar bundan türetilmelidir. Hiç olmamalı*karıştırmak* yorumlama düzlemleri. Bu türden pek çok yorumlama düzlemi, her biri karşılık gelen bir varlık düzeyiyle ilişkili olarak art arda kullanılabilir. Ancak, çeşitli yorumlama kümeleri için temel olarak kullanılan somut veri türleri arasında herhangi bir karışıklık olmamalıdır.*Her yorumlama seti, kendi somut veri türünü kullanmalıdır.*ve bu özel olarak.

En önemli örnek olarak şunlar verilebilir: Arkaik zamanlarda insanların gök cisimleriyle ilgili somut ve önemli deneyimleri, yalnızca verdikleri ışıkla ilgiliydi. Astrologların elindeki somut veriler, Güneş'in her bakımdan yaşamın, ışık ve ısının kaynağı olduğu yönündeydi. İnsan hayatı, güneş tecrübesi olmayan dönemler (geceler) ve güneş tecrübesi olmayan dönemler (günler) olarak ikiye ayrıldı. Orman geceleri korkularla, trajedilerle ve ölümlerle doludur. Yaşam, Güneş'in ve ışığının varlığına veya yokluğuna bağlı olarak birdenbire iki yoruma tabi oldu. Daha sonra ılıman iklimlerde Kısa bir süre sonra, mevsimlerin ve bitki örtüsündeki ve hayvanların ve insanların biyolojik özelliklerindeki buna karşılık gelen değişikliklerin, güneş ışınlarının dünyaya çarptığı çeşitli açılarla ilişkili olduğu ve bu açıların dünyayı düzenlediği görülüyordu. ışık ve ısı yoğunluğu ile gündüz ve gece uzunlukları arasındaki daha da belirgin ilişki; böylece güneş değişiminin dört temel noktası, ekinokslar ve gündönümleri.

Ay, ışık vermede Güneş'in gizemli bir yardımcısı olarak deneyimlendi. Ay'ın döngülerinin kadınlardaki vb. fizyolojik değişime tekabül ettiği de tahminen çok kısa bir süre sonra fark edildi. Bunlardan ve ilgili somut ve önemli deneyim verilerinden Ay, çok kesin bir simgesel anlam kazandı. Tüm gök cisimleri ışık noktaları olarak görülüyor ve "yıldız" olarak adlandırılıyordu; ancak bazıları birbirleriyle sürekli bir ilişki sürdürüyor ve "sabit yıldızlar" olarak adlandırılıyordu. Sürekli ilişkileri, yani uzayın karanlığında oluşturdukları desenler, doğadaki neredeyse tek şey sabit kaldıkları için anlam kazandı. Bu nedenle sembolleri haline geldiler.*sürekli yaşam kaliteleri,*organizasyon Fikirleri veya Arketipler - takımyıldızlar olarak.

Güneş ve Ay gibi takımyıldızlarına göre periyodik olarak konum değiştiren yıldızlara "gezegen" adı verildi. Periyodik hareketlerine göre Güneş gibi hareket ettiler; yine de sadece küçük bir miktar yaydılar

ışık. Böylece, doğal ve mantıksal olarak, "Güneş'in hizmetkarları" olarak önemli hale geldiler. Bu nedenle, ışıklarının yoğunluğu, Güneş'ten korudukları ortalama mesafe ve görünüş biçimleriyle sembolize edilen nitelikler verildi. Örneğin, sırayla akşamın yıldızı ve şafak yıldızı olan Venüs'e ikili bir anlam verildi. Başka bir bakış açısına göre, sabit yıldızların ve gezegenlerin rengi, onları niteliklerin sembolleri haline getirmeye hizmet etti - Mars ve Antares'in kırmızısı vb.

Bütün bu gerçekler somut ve önemli deneyim verileriydi. Gökyüzünü kozmik bir bütün olarak tasavvur eden sezgi adamı, yaşanmış gerçekler açısından bileşenlerine anlamlar dağıttı. Her parça, yukarıdaki ve aşağıdaki göklerin kozmik bütünü içindeki organik bir işlevin aracı haline geldi. Tüm bu yaşanmış gerçekler, elbette, kozmosun jeosantrik bir yorumuna dayanıyordu. Güneş, güneş sisteminin merkezi olduğu için değil (yer merkezli bakış açısına aykırı bir kavram), ışık ve ısı kaynağı olduğu için en önemli işlevi, yaşam gücünün kaynağı olma işlevini simgeliyordu. ve dünyadaki yaşamın döngüsü, tam olarak onun değişim döngüsünü takip ediyor gibiydi. O zamanlar Ay'ın Dünya'nın uydusu olarak hiçbir önemi yoktu, çünkü o da yermerkezli bir sistemde tamamen ilgisizdi. Üstelik Uranüs ve Neptün gibi gözle görülemeyen gezegenler, yaşanmış deneyimlere dayalı böyle bir sisteme pek giremezler.

Yine de modern astrolojide yermerkezli ve güneş merkezli bakış açıları ümitsizce karışmıştır ve sembolizmin temeli gözden kaybolmuştur. Sonuç tam bir felsefi kafa karışıklığıdır. Yermerkezli astroloji kavramlarının çoğu korunur; Güneş ve Ay'a "ışıklar" denir; "sabit yıldızlar" terimi geçerli bir sebep olmadan kullanılır ve bu sabit yıldızlara eski yer merkezli "takımyıldız" kavramı açısından arkaik bir anlam verilir.

Astrolojik sembolizmimiz için güneş merkezli bir temel kullanmak istiyorsak, o zaman antik yer merkezli astrolojinin geleneksel kavramlarının, deyimlerinin ve mezheplerinin çoğu aşırıya kaçmalıdır. çünkü onlar*mantıksız*güneş merkezli bilgimiz açısından. Bununla birlikte, meseleleri karmaşıklaştıran şey, elbette,*deneyim,*aslında ve duyusal olarak, Güneş'in Dünya'nın sadece bir gezegen olduğu bir sistemin merkezi olduğu gerçeği. En azından çoğumuz yapmıyoruz. Güneş merkezli sistemi kanıtlamak için deneyler yapan bilim adamları, onu deneyimlemeye çok yaklaşabilirler; ama sıradan ölümlüler bunu salt entellektüel gerekçelerle sorgulamadan kabul ederler. Erkekler arasında sadece küçük bir azınlık zihinsel olarak yeterince gelişmiştir.

güneş merkezli sistemin gerçeklerini zihinsel olarak deneyimlediği söylenebilir.*

Böylece kendimizi, her biri sembolizm için temel alınabilecek iki kesin kozmos yorumu tipiyle karşı karşıya buluyoruz. Her ikisini de kullanmak istiyorsak, her birini insan bilincinin farklı bir düzeyine -diyelim ki dirimsel ve zihinsel (veya ideistik veya soyut) düzeylere) tekabül edecek şekilde ayrı ayrı kullanmaya özen göstermeliyiz. Sembolizm temelimizi değiştirerek elde edilecek sonuçların ne kadar farklı olacağı, güneş merkezli bakış açısından elde edilen verilerden mantıksal (bütünsel olarak mantıksal) sonuçlar çıkardıkça kolayca görülecektir. Bu tür verilerin, hemen söyleyelim, bazı insanların bugün "güneş merkezli astroloji" dediği şeyle çok az ilgisi vardır. Yermerkezli bakış açısıyla, tüm göksel hareketleri Dünya'daki bir gözlemciyle ilişkilendiren şeyi kastetmiyoruz - çünkü her durumda açıkça aynı şeyi yapmalıyız.*gerçek duyusal görünümleri açısından.*Günmerkezli bakış açısı, gök cisimlerinin görünürdeki hareketlerini bir ilkeye göre yorumlayan modern bilimsel astronominin bakış açısıdır.*teori* bilimsel deneylerle, yani entelektüel bir bilgi türüne göre kanıtlanmıştır.

Güneş merkezli bakış açısından, güneş sisteminin bir bütün olarak düşünülmesi gerektiği açıktır, en yakın yıldız sistemik bütüne ait olma olasılığının çok ötesindedir. Başka bir deyişle, güneş sistemi kapalı bir birim olarak görünür, onunla dış dünya arasındaki bilinen tek bağlantı kuyruklu yıldızlardır. Bu kozmik bütün, güneş sistemi de görünüşe göre daha büyük bir kozmik bütünün bir parçasıdır, bu ya bizim galaksimiz olan Samanyolu, ya da bu galaksinin bir parçası ya da bu tür galaksilerin bir grubudur; kesin bilimsel gerekçelerle (bildiğimiz kadarıyla). Her ne olursa olsun, fiziksel bir birim olarak güneş sistemi hakkında bir ölçüde doğru bilgiye sahibiz (muhtemelen çok uzak, henüz bilinmeyen gezegenlerin olma olasılığıyla birlikte); ve bu bilgi *mutlak* sembolizmimizin temeli olsun. Tamamen yermerkezli bir bakış açısıyla takip edilebilecek gibi, hiçbir yabancı unsur tutulmamalıdır.

Sistemin merkezi ve tüm gezegenlerin kaynağı olan Güneş, açıkça yaşamın kaynağı, yaşam gücünün kaynağı olarak kabul edilmelidir. Biz, Dünya ve üzerinde yaşayanların onun etrafında döndüğünü bilimsel olarak "biliyoruz". Onun kölesiyiz ve onun gücü (yerçekimi veya başka türlü), evreni bir dizi ardışık bakış açısından görmeye mecbur olduğumuz döngüsel hareketimizin nedenidir. Bu bakış açıları dizisi, fizik biliminin dünyanın yörüngesi dediği şeyin psikolojik (veya bilinç) gerçekliğini oluşturur.*Sabit bir bakış açısı dizisi olarak bu yörünge bizim,*güneş merkezli sembolizmde,*burcu çağır.*Takımyıldızlar oldukça

böyle bir sembolizmde kendi başlarına anlamsız. Yalnızca uygun referans noktaları olarak değer taşırlar. Gerçek hiçbir şeye karşılık gelmediklerini bilimsel olarak "biliyoruz". Yıldızların uzaklığı o kadar fazladır ki, güneş sistemimizin ait olduğu galaksi söz konusu olduğunda, bizim için neredeyse hiçbir önemi yoktur. Ancak eski takımyıldızların galaksimizle hiçbir ilgisi yoktur. En iyi ihtimalle, Güneş etrafındaki yıllık dönüşümüzde birbirini izleyen yörünge istasyonlarımızdan edindiğimiz çeşitli bakış açılarını sembolize edebilirler. Daha doğrusu, Dünya'nın ve insanın Güneş'le sürekli değişen ilişkilerinin bir sonucu olarak deneyimledikleri evrensel uzay manzaralarını sembolize ediyorlar. Bunlar, Dünya'nın Güneş etrafında dönmesiyle oluşan uzayın sembolleridir.

Güneş sisteminin gezegenleri, güneş merkezli sembolojide, Dünya ve Güneş ile konum, mesafe, kütle, hız, yoğunluk vb. Her şeyden önce, Dünya yörüngesinin içindeki gezegenlere ve Dünya yörüngesinin dışındaki gezegenlere ayrılacaklar. Bu yörünge, bize göre, iç ve dış gezegenler arasında bir bölünme çizgisi ortaya çıkardığından, iç ve dış gezegenler arasında bir tür denge veya simetri bekleyebiliriz. Böylece Venüs ile Mars'ı, Merkür ile Jüpiter'i ve biraz farklı bir şekilde Güneş ile Satürn'ü eşleştiririz. Aslında Satürn ile eşleştirilmesi gereken bir Merkür içi gezegen Vulcan olabilir; bu durumda, zorunlu olarak şimdi Güneş'e verilen anlamın bir kısmını taşıyacaktır. Vulcan, Güneş'in fotosferi olarak da anlaşılabilir. Fotosfer için, sembolik mantıkta, Satürn'ü çok doğru bir şekilde dengeleyin. Güneş'in içi, Satürn'ün yörüngesinin dışında bulunabilecek tüm gezegenleri sembolik olarak dengeleyecektir.

Ay, Dünya'nın tek uydusu olarak ilginç bir konuma getirilecekti. Havva'nın Adem'in kaburga kemiğinden yaratılışını anlatan Mukaddes Kitap sembolizmi, onun önemini anlamamıza yardımcı olabilir! Gezegenlerin yanı sıra, astrolojide kullanılan diğer tüm semboller, bu gerçek güneş merkezli bakış açısından, güneş merkezli teorinin gerçeklerine göre yorumlanmalıdır. Dünyanın kendi ekseni etrafında dönüşü sürekli değişen ufku yaratır; bu eksen bir Kuzey Kutbu, bir Kutup Yıldızı ve diğer ilgi noktalarını oluşturur. Semboller, sembollerle birleşerek adeta "ikinci derece" semboller verirler ve bu teorik olarak böyle devam eder. *ebediyen.*Ancak önemi, bütüncül mantık temelinde, sentezlediği somut verilerle gerekçelendirilmeyen herhangi bir sembol, ilgisiz olarak atılmalıdır.

Bu ilgisiz niteliğin, sembolün önemini "kanıtlayan ya da çürüten" vakaların istatistikleri ve çizelgeleri ile hiçbir ilgisi yoktur. Entelektüel ve matematiksel mantık olmasa bile mantıksal bir temele dayanır.

analiz. Gerçekten sezgileri olan kişi, bu mantığın mutlaklığını kabul edecektir.*dahili kanıt.*Ancak şu anda bu kadar mükemmel gelişmiş bir yetiye sahip olan çok az insan var: bütünsel algılama yetisi, kendilerini bütünlerin bütünlüğüyle özdeşleştirme ve bu bütünlerin önemini gerçek ve zorlayıcı semboller açısından serbest bırakma gücü. . Büyük yaratıcı sanatçıların elbette böyle bir yetisi vardır, ancak yalnızca belirli bir yönde gelişmiştir. Yaratıcı sanatçı başladığında*hayatla yaratmak,*sonra, hiç bitmeyen ve her yerde hazır ve nazır bir önem taşıyan bir dünyada yaşamaya başlar, çünkü adeta "ana göre ayarlanmış" hale gelir. O zaman, sözleri evrensel anlamlara, anın imgelerine kök salar. Yaşamın gücüne gebe kalırlar. Böyle Yaratıcı Sanatçılar Buddha, Lao-Tze, Jesus idi.

---

* Bu, özellikle bilimsel Bütüncüllüğün belki de en derin temeli olan kuantum teorisi için geçerlidir. evreni "eylem" bütünleri aracılığıyla işlermiş gibi resmettiği sürece: - kuantum. Teori, sürekli hareket görüşüne karşı çıkarak evrene ayrık bir görünüm verir. Kuantum teorisinin felsefesi henüz formüle edilmemiştir. (DR)

* Bergson sezgiyi, içgüdünün kendi bilincine varması, zorunlulukların köleliğinden kurtulması olarak tanımlar. eylem ve gördüklerini yansıtabilme. Hem içgüdünün hem de sezginin temel doğası, onun tarafından "sempati" olarak tanımlanır. En yüksek düzeyde akıl, maddeyi anlamanın anahtarını elimize verir; sezgi bizi hayatın derinliklerine götürebilir. Sezgisel felsefe, sanata benzer, ancak yaşamın kendisine nesnesi olan bir bilgi türüdür. Diğer canlılarla aramızda sempatik bir ilişki kurarak çalışır. Sezgi zekayı aşar, ancak zeka sayesinde salt içgüdünün sınırlarının ötesine büyümüştür. Zekânın işbirliği olmaksızın -içgüdü olarak- pratik yararı olan özel bir nesneye bağlı kalmış ve kendisini dışsal eylemde harcamış olmalıdır. (Bkz.*Yaratıcı Evrim,*Ch. II.)

* bkz. sonraki iki bölümde bu “nitelikler” ve “ilkel imgeler” hakkında daha ayrıntılı bir tartışma bulacaksınız. bilinçsiz.

* olarak İngilizce'ye çevrildi*Zaman ve Özgür İrade.*bkz. Bölüm I ve II.

* Bu, 1935'te, dünyayı çevreleyen uzayın keşfi başlamadan önce yazılmıştı. [Editör]

2
ASTROLOJİ VE ANALİTİK PSİKOLOJİ

Eşzamanlı İlke

10 Mayıs 1930'da Münih'te, Çin bilgeliğinin büyük temsilcisinin ve Çin psikolojisinde inisiyenin anısına verilen bir konuşmada. *Yoga,* Richard Wilhelm, CG Jung şu önemli açıklamaları yaptı:*

"Bana göre, Wilhelm'in başarılarının en büyüğü, *Yi Kral*.. . .Bu çalışma, belki de başka hiçbir eserde olmadığı gibi, Çin kültürünün ruhunu somutlaştırıyor. Çin'in en iyi beyinleri bunun üzerinde işbirliği yaptı ve binlerce yıldır ona katkıda bulundu. Muhteşem yaşına rağmen hiç yaşlanmadı, ama en azından anlamını anlayanlar için hala yaşıyor ve çalışıyor. . . . Benim gibi, Wilhelm ile ruhani bir değiş tokuşta, dünyanın kehanet gücünü deneyimleme ender şansına sahip olan herkes. *Yi Kral,* Burada Batılı zihniyetimizin temellerinden sarsılabileceği Arşimetvari bir noktaya değindiğimiz gerçeğinden uzun süre habersiz kalamayız.

“. . . Kullanıldığı işlev *Yi Kral* deyim yerindeyse, dayandığı şey, görünüşe göre bizim Batılı, bilimsel-nedensel, *Weltanschauung.* Başka bir deyişle, son derece bilim dışıdır, aslında tabudur ve bu nedenle bilimsel yargımızın ulaşamayacağı ve onun için anlaşılmazdır.

"Birkaç yıl önce, İngiliz Antropoloji Derneği'nin o zamanki başkanı bana Çinliler gibi son derece entelektüel bir halkın bilim üretmediği gerçeğini nasıl açıklayabileceğimi sordu. Bunun gerçekten bir "optik illüzyon" olması gerektiğini söyledim, çünkü Çinlilerin "standart çalışması" Yi olan bir bilimi vardı. *Kral,* ama bu bilimin ilkesi, Çin'deki pek çok şey gibi, bizim bilimsel ilkemizden tamamen farklıydı.

“bilimin *Yi Kral* nedensellik ilkesine değil,

(aramızda rastlamadığımız için şimdiye kadar adı verilmeyen) bu ilkeye geçici olarak *eşzamanlı* prensip. Uzun zaman önce bilinçdışı süreçlerin psikolojisi ile uğraşmam, başka bir açıklama ilkesi aramamı gerektirdi, çünkü nedensellik ilkesi bana bilinçdışı psikolojisinin bazı dikkate değer fenomenlerini açıklamakta yetersiz göründü. Böylece, birbirleriyle nedensel olarak ilişkili olamayacak, ancak başka bir olay dizisi aracılığıyla bağlanması gereken psişik paralellikler olduğunu buldum. Bu bağlantı bana esasen göreli eşzamanlılık olgusunda sağlanmış gibi geldi, bu nedenle 'eşzamanlı' ifadesi. Gerçekten de zaman, bir soyutlama olmaktan çok, nedensel paralellikler ile açıklanamayacak şekilde çeşitli yerlerde aynı anda tezahür eden nitelikleri veya temel koşulları içeren somut bir süreklilik gibi görünüyor, örneğin: aynı düşüncelerin, sembollerin veya psişik durumların tesadüfen ortaya çıkması durumlarında. Başka bir örnek, Wilhelm'in işaret ettiği bir gerçek olan Çin ve Avrupa üslup dönemlerinin eşzamanlılığı olabilir.

Bu, önceki bölümde formüle ettiğimiz temel fikirlerin ifadesidir. "Somut bir süreklilik" olarak zaman, Bergson'un "gerçek süre" dediği şeydir. Fikirlerde, kültürlerde ve psişik koşullarda (bireysel veya kolektif) kendini dışa vuran “nitelikler veya temel koşullar” içermesi, anın üretici gücünün kanıtıdır. Her an, somut bütünler doğuran bir bütündür. Dahası, her an, birim-döngü veya zaman-birimi olarak ele alınmalıdır - tıpkı kuantum veya fotonun enerji salma birimi olması gibi. Enerji fotonlar tarafından salınır. Önem veya benlik, anlarla salınır. Zaman ruhların rahmidir; tıpkı "Işık"ın (kelimenin en genel anlamıyla) tüm fiziksel enerjilerin rahmi olması gibi. Hindu okültistin dediği gibi, *daivi prakriti* (yani Logos'un Işığı) tüm enerjilerin (veya *Şakti).* Tüm Dünya enerjilerinin izi, toplam radyasyonları jenerik olarak Işık terimiyle tanımlanan ana kaynakları olan Güneş'e kadar izlenebilir.

Böylece bir anlamda Işık ve Zaman, fotonlar ve anlar ikiliğine sahibiz. Uzayı eklememiz gereken bu iki unsur, herhangi birinin vurgusuna dayanabilen astrolojinin temelidir. Işık ve Zaman, daha önce gördüğümüz gibi güneş sisteminde Dünya'nın her iki tarafında birbirini dengeleyen Güneş (Vulcan?) ve Satürn'ün fotosferi ile sembolize edilir. Uzun metafizik konulara girmeden

Ancak burada belirtebiliriz ki, tartışmalarda Işık*yayılma*bütünün bütünlüğünün (teorik olarak, mükemmel bir şekilde bütünleşmiş herhangi bir bütünün - böylece "ışık", eğer gelenek doğruysa, büyük azizlerin ve mistiklerin varlığından kaynaklanır). Öte yandan, Zaman her bütünün önemli niteliğidir; yani bütünün tanımlayıcı özelliği.

Her bütün bir bütün olarak teorik olarak Işık yayar (bir dereceye kadar ya da türü, tabii ki genellikle "ışık" dediğimiz şey değildir ve bu kozmik bütünün ışınımıdır: Güneş). Her bütün, bir bütün olarak, belirli bir Zaman anının tezahürü olan bir niteliği temsil eder veya sembolize eder. Zaman ayrıntıları üretir; ve daha önce gördüğümüz gibi, her bütünün tanımlanması, sınırlandırılması gerekir. Bu nedenle özeldir. Işık, bu zerrelerin bütünlüğünün tezahürüdür. Foton formülle tanımlanır*hv*, hangi mektupta*v*tikelliği temsil eder (belirli hız veya frekans veya bütünün "anahtar notu") ve*H*evrenselliği sembolize eder (evrensel olgu

Işık olarak dışsallaştırılmış bütünlük; “operasyonel bütünlük”).*

Sürenin bir kuantumu olarak herhangi bir döngünün şu formülle de tanımlanabileceğini söyleyebiliriz:*hv,*hangisinde*H*Zamanın evrensel kudretini (evrensel Yaratıcı Güç veya Tanrı) ve döngü süresinin özel değerini temsil eder. Tıpkı tüm kuantumlar dışında enerjinin salıverilmesi olmadığı gibi, benlik ya da bütünlükte de tüm döngüler dışında hiçbir ilerleme yoktur. Benlik, döngüden döngüye ilerler ve yalnızca bu döngülerin (ister bir dakika ister bir çağ sürsünler) mükemmel bir şekilde yerine getirilmesi yoluyla ilerler. En küçük anı yerine getirmeyen, daha büyük döngüyü asla tamamlayamaz - bu, Patanjali'nin aforizmalarının son bölümünde ima edilen bir doktrindir.*Yoga.*

Bu hem holistik hem de astrolojik felsefedir; çünkü astroloji var*gerçek değer yok*Anı veya ilerlemekte olduğumuz herhangi bir döngüyü daha eksiksiz ve anlamlı bir şekilde yaşamamızı sağlamadığı sürece. Her anı dolu dolu yaşamak, her an Işığı bulmak ve bu Işıkla aydınlanmak demektir. Karanlık her zaman tatminsizliğin sonucudur. Doldurulmamış anlar veya döngüler, gelecekteki anların üzerine gölge düşürür: bu*karma*-ya da daha önce "negatif zaman" dediğimiz ışıksız zaman.

Benlik, anların gerçekleşmesiyle ilerler; ve her an veya döngü bize yerine getirilmesi gereken yeni bir nitelik sunar. Dolayısıyla her doğum, evrensel bütün için bir tamamlanma sorunudur. Bütün, her doğuşta bir nitelik, yeni bir nitelik bulur.*dharma*(Hindu terminolojisinde) yerine getirilecek. Sadece bu değil*“Zamanın bu anında doğan ya da yapılan her ne ise, bunun niteliklerine sahiptir.*

zamanın anı"(Jung, Op. cit. P. 143), ama her an, her bütün için o anın niteliğini yerine getirme görevini yaratır. Bu ilkenin açıklayıcı bir anlamı olduğu kadar amaçlı bir anlamı da vardır. Ve bu ona her zamankinden daha büyük bir psikolojik değer getiriyor. Daha sonra göreceğimiz gibi, astrolojinin işlevi bize neyin olacağını, daha doğrusu neyin olacağını söylemek değildir.*mayıs,* gelecekte olacak, ama yaşanmış ya da yaşanacak her anın ya da döngünün ne önemi var. Belirli anların ve bu anlarda kök salmış daha büyük döngülerin kalitesini ortaya çıkarır.

Görünüşe göre bu, aynı anma konuşmasında şunları söyleyen CG Jung tarafından iyi anlaşılmıştır:

> "Astroloji, kapsamlı bir şekilde test edilmiş bulgulara sahip olsaydı, eşzamanlılığın büyük ölçekli bir örneği olurdu. ... Gerçekten doğru astrolojik çıkarımlar olduğu sürece; takımyıldızların etkilerinden değil, varsayımsal zaman karakterlerimizden kaynaklanmaktadır. Diğer bir deyişle, bu anda doğan veya yapılan her şey, bu anın niteliklerini taşır.
>
> "Bu aynı zamanda, kullanımı için temel formüldür.*Yi Kral.*Bilindiği gibi, anı karakterize eden heksagram bilgisi, en saf şansa bağlı bir yöntem olan civanperçemi çubukları veya madeni paralarla oynama yöntemiyle elde edilir. Şu an olduğu gibi, runik çubuklar da düşüyor. . . .
>
> "Eşzamanlılık ilkesi üzerine inşa edilen ve en yüksek noktasına*Yi Kral,*genel olarak Çin düşüncesinin en saf ifadesidir. Bizde bu düşünce, Herakleitos zamanından beri felsefede yoktur ve Leibnitz'de yalnızca hafif bir yankı olarak yeniden ortaya çıkar. Ancak aradaki sürede söndürülmemiş, içinde yaşamaya devam etmiştir.
>
> astrolojik spekülasyonun alacakaranlığı ve bugün bu seviyede kalıyor.*

Astroloji ve Psikolojiye Uygulanması

Yukarıdaki alıntıların bizim için en büyük değeri, muhtemelen zamanımızın en büyük psikoloğundan geliyor olmalarıdır. İlk bilim adamı ve pratisyen psikiyatrist, ardından Freud'un öğrencisi ve sonunda Zürih analitik psikoloji okulunun kurucusu olarak kendi bulgu ve yorumlarının savunucusu olan Dr. Jung, psikolojik pratiğinin bir sonucu olarak bu "eşzamanlı" prensibi keşfettiyse, gerçek gerçekten önemli. Çünkü, nedensellik ve mekanizmanın fiziksel fenomenlerin incelenmesinde paha biçilmez bir değere sahip olduğu kanıtlanmış olsa da, psikolojik fenomenler arasında en karakteristik olanların birçoğunu açıklamakta başarısız olduklarını göstermektedir. Böylece Bergson'un tezi bir bakıma haklı çıkar.

Uzamsal değerler maddeyi ifade eder; ama psikolojik açıklama için ihtiyaç duyduğu her şey zamana dayalı değerlerdir - kalıcı olan gerçek zaman. Böylece eşzamanlılık ilkesi, bir zaman değerlendirmesini temsil ettiği için psikolojik tabloya uyar. dayanmaktadır*biçimlendirici güç*o anın. Böylece astroloji ve psikoloji yakından bağlantılı hale gelir. Aslında, Dr. Jung şöyle diyor:

> "Astroloji, daha fazla kısıtlama olmaksızın, psikoloji tarafından tanınma garantisine sahiptir, çünkü astroloji, antik çağın tüm psikolojik bilgilerinin özetini temsil eder." (op. cit. s. 143)

Bu ifade şüphesiz önemli ve değerli olsa da, astrolojinin doğasına ilişkin, tam anlamıyla yanlış olduğunu gösterdiğimiz bir anlayışı ima ettiğini söylemeliyiz. Astroloji, geleneksel olarak Ptolemy tarafından aktarıldığı şekliyle bile, antik psikolojinin özeti değildir. İlk olarak, psikolojinin yanı sıra hükümet meselelerinden hava durumuna ve ekinlerin durumuna kadar pek çok şeyi ifade ettiği için. İkinci olarak, önceki bölümün ilk kısmında gördüğümüz gibi, astroloji özünde herhangi bir deneysel veya ampirik bilimle özdeşleştirilmemeli, aksine*düzenleme ilkesi* "organik bütünler" ile ilişkili olarak yaşam ve anlamla ilgilenen bu tür bilimlerin çoğu, tıpkı matematiğin cansız madde ve "parçalar" alanıyla ilgilenen bilimlerin düzenleyici ilkesi olması gibi.

Batlamyus ve Arap astrologlar tarafından bize aktarılan kavramlar, yargılar ve görüşler bütününün bize antik çağın psikolojisinin ne olduğu konusunda mükemmel bir fikir verebileceği doğrudur. Ancak bunun nedeni, astroloji üzerine elimizdeki kitapların*astrolojik sembolizm ilkelerinin belirli uygulamalarının koleksiyonları.*Astrolojinin çeşitli konulara -psikoloji ve insan doğası başta olmak üzere- nasıl uygulanacağını anlatan ders kitaplarıdır. Doğrudan ve tutarlı bir şekilde katı astroloji ders kitapları değildirler. Bu nokta üzerinde ısrar etmeliyiz, çünkü bu temel bir noktadır. Bunu anlamayan insanların büyük çoğunluğunun astrolojinin değerine ilişkin fikirleri sürekli olarak taraflı olmuştur.

Katı bir astroloji ders kitabı aşağıdakilerle ilgilenmelidir:

1) "Bütünsel mantık" dediğimiz şeyin ilkeleri üzerine bir çalışma

2) Her ikisinin de somut verileri ve sembolik sonuçları üzerine bir çalışma yer merkezli ve güneş merkezli astronomi.

3) Astroloji tarafından kullanılan tüm unsurların incelenmesi, herhangi bir belirli açıdan değil. bunların uygulanması, ancak tanımlarının doğasında bulunan mantık açısından ve

karşılıklı korelasyonlar.

4) Hangi somut alanların (veya ampirik bilimlerin) genel bir incelemesi bu sembolik öğeler uygulanabilir ve bu alanların her birinde biraz farklı olması gereken özel uygulama tekniği. Bu, elbette, karakteristik uygulama örneklerini içerecektir.

Geleneksel astroloji, böyle bir çalışma programını somutlaştırmak yerine, bir doğum haritasının (ya da horary ya da ilerlemiş haritanın) nasıl oluşturulacağını belirtmekle ve her açıya ve konuma verilen geleneksel anlamları karıştırmak suretiyle tablo haline getirmekle yetinir. oldukça umutsuzca psikolojik, fizyolojik ve tamamen kehanet kavramları ortaya attı. arasında*mantık*Yargıda bulunurken kullanılan öğelerden (konumlar, yönler, vb.) genellikle çok az söz edilir. Astroloji kitaplarının astrolojik sembollerin "nedenini" incelemeye başlaması ancak son yirmi yıl içinde olmuştur; ve sadece Marc Edmund Jones tarafından yakın zamanda verilen kurslar söz konusu olduğunda astroloji, tüm varlık alemlerinin şekil, madde ve faaliyet olarak üçlü korelasyonlarında sembolize edildiği geniş bir sistem olarak öğretildi.

Bu kitap, yukarıda sıralanan çalışma türlerini yeterince ele alma girişimi değildir. Amacı, felsefi olarak sağlam olacak ve modern psikolojiye uygulanması erkeklerin daha anlamlı, dolayısıyla daha manevi hayatlar yaşamasına yardımcı olacak yeni bir astroloji türünün yolunu açmaktır.

Felsefi "sağlamlık", fikirlerin mutlak tutarlılığına ve kullanılan temel ilkelerin ve simgelerin geliştirilmesi ve uygulanmasındaki tutarlılığa dayanır. Psikolojik "yardımcılığa" gelince, bu açıkça büyük ölçüde astrolojik sembollerle ilişkilendirilen psikolojik materyallerin türüne bağlı olacaktır. Daha önce de belirtildiği gibi, astroloji ders kitaplarının çoğu yalnızca bir tür "sağduyu" psikolojisi ile ilgilenir, karakter olarak oldukça yüzeyseldir; diğerleri, az ya da çok geçerli teozofik fikirlerden etkilenen bir psikolojiye sahip, felsefi olarak her zaman tutarlı olmayan ve kökleri modern Batılı insanın deneyimine dayanmayan. Amacımız, astrolojik sembolleri, adeta sürekli olarak desteklenen “güncel” bir Batı psikolojisi açısından yorumlamak olmuştur.

Her şeyden önce değerleri vurguluyoruz ve içinde bulunan bir terminoloji kullanıyoruz. CG Jung'un eserleri, çünkü onların içsel geçerliliğine derinden inanıyoruz ve ayrıca astrolojik sembolizmin genel düzeniyle çok dikkat çekici bir şekilde örtüşüyorlar. Bu nedenle ilk görevimiz, okuyucuyu bu konuda bilgilendirmektir.

Jung'un "analitik psikolojisi"nin genel ilkeleri, kökleri Freudcu psikanalize dayanabilecek, ancak kökleri ve çiçekleri, Freudyen düşünceden neredeyse bir Lao-Tze veya Platon tasavvuru kadar uzak katmanlarda yaşayan bir psikoloji. bir laboratuvar dirikesim uzmanınınkinden.

Üç Temel Psikoloji Türü

Sürekli bir kafa karışıklığına neden olan bazı konuları açıklığa kavuşturmak için, “psikoloji” teriminin birkaç farklı bilgi dalını ve türünü ifade etmek için kullanıldığını kabul etmek gerekir. İnsan varlığının ruh, ruh ve beden olarak kadim ayrımını şimdilik olduğu gibi kabul etmek ve psikolojinin üç temel bakış açısıyla ele alınabileceğini ve ele alındığını söylemek muhtemelen çok yardımcı olacaktır. Böylece var:

1 A*manevi*felsefe veya dinin bir dalı olan psikoloji ve inançlar, sezgiler veya aşkın algılar açısından tüm insani değerleri içebakışlı ve sezgisel olarak düşünür.

2) bir*fizyolojik*genellikle tüm süreçleri dikkate alan psikoloji fizyolojik işlevler açısından “psikolojik” (duyum, dikkat, duygu, düşünce vb.) olarak sınıflandırılır.

3) bir*analitik*öncelikle ve doğrudan gerçeklerle ilgilenen psikoloji bilincin ve psişenin çeşitli işlevleri arasında var olan yapısal ilişkinin*kendi başına.*

Manevi psikoloji türü, insanı özünde ve gerçekte, yalnızca madde ile temas halinde üretilebilen somut deneyimler ve belirli yetenekler elde etmek amacıyla bir bedeni kullanan manevi bir varlık olarak kabul eder. Bununla birlikte, kurumsal varoluş bir "düşüşün" sonucu olarak alınır ve bu nedenle aşağılayıcı bir çağrışıma sahiptir. Ruh, manevi özü özümsediği sürece ölümsüzdür ve amaç, doğal enerjilerin esaretinden kurtulmaktır. Özellikle Hıristiyan Babaların fikirlerinde ve çok büyük ölçüde Platonik psikofelsefede örneklenen böyle bir psikoloji, etik ile bağlantılıdır. Fiziksel dünya, günah değilse de gölgeler dünyasıdır; ve hakikat, iyilik ve gerçeklik arketipsel bir dünyada yaşar ki bu bir anlamda somut (veya en azından önemli) bir ruhani alem. Psikoloji, büyük ölçüde, bu arketipsel gerçekliklerin ve (esasen onların alanına ait olan) insan ruhunun, doğal dünyanın yanılsamalarına ve sahteliklerine nasıl tepki gösterdiğini anlama meselesidir; ve bedenin ağında kaybolan ruh hangi süreçle kendini çözebilir ve ilksel statüsünü yeniden kazanabilir - artı bir "bilincin bilinci"

somutlaşmış halin meyvesi olan “ilişki”.

Bu tür psikoloji Doğu'da baskın olarak bulunur (ancak hiçbir şekilde yalnızca orada doğru olarak kabul edilmez) ve fiziksel veya materyalist değerler pahasına dini, etik-ruhsal, simyasal değerlendirmelerin vurgulandığı her yerde. Çok çeşitli tezahürlerde bulunur, her felsefi veya dini sistem ona özel bir formül verir. Bu, geleneksel okültizmin olağan temelidir, ancak orada bazen, okült psikolojiyi tamamen dini tipten ayıran bir tür yapısal psikoloji ile güçlü bir şekilde ilişkili olduğunu görürüz. Yine de ayrım keskin değildir ve en azından görünüşte sadece göreceli bir vurgu meselesidir.

Psikolojinin fizyolojik türü, psişik tepkilerin -duyumlar, hisler, fikirler ve iradeler gibi- fizyolojik süreçlerden kaynaklandığı ve bunlar tarafından katı biçimde şartlandırıldığı kabul edilen bir türdür. Bu tür katı bir şekilde ampirik ve deneysel psikolojinin yöntemi, tamamen bilimsel yöntemdir ve bilim adamlarının genellikle "psikoloji" olarak adlandırdığı şey, yalnızca böyle bir psikolojidir. Hindistan'da bu psikolojik çalışma sınıfına atıfta bulunulabilecek her ne varsa, bu tür bir psikolojinin başlangıcını Aristoteles'ten çıkarabiliriz. Ondan önce elbette uzun bir arkaik psikoloji dönemi vardı; bu, arkaik düşüncede ruhun Pisagor'dan sonra çok belirgin hale geldiği şekilde bedenden farklılaşmaması anlamında "fizyolojik" olarak adlandırılabilir.M.Ö.

Ve bu nedenle beden bakımı (tıp), bir dereceye kadar psişe ile ilgili konuları da içeriyordu.

Bununla birlikte, aslında, birleşik beden-psişe ile ilgili mülahazalar, yeni doğmakta olan simya alanına aitti. Simya, fizyo-psikolojik süreçlerin bir bileşimi olarak kabul edilen insan bilimidir. Astrolojinin dört unsuruna (ateş, toprak, hava ve su) tekabül eden ve Araplarda dört mizacın (iyimser, soğukkanlı) sıralanmasına yol açan vücudun dört mizacının (kan, balgam, kara safra ve sarı safra) doktrini , melankolik ve kolerik), bir simya doktrini. Arkaik simyada (Hindu dilinin orijinal biçimleriyle yakından ilgili olan) *Hatha Yoga,* ve daha fazlası için*daha sonra Taoizm)*ruh kavramı çok iyi tanımlanmamıştır, çünkü ruh ve madde birlikte görülür. Hayati beden (veya pnömatik beden), mango lifleri gibi fizyolojik organizmanın içindedir.

meyveler meyvenin kendisindedir - ve simyanın eski pratik uygulamalarının amacı, birinciyi ikincisinden ayırmaktır - böylece fiziksel bedenin dünyevi niteliğinden arınmış, ruhsal bir bedeni ve yeni bir meyvenin koltuğunu kullanım için serbest bırakır. o zaman Ruh olarak adlandırılabilecek bilinç.

Başka bir deyişle, tıpkı kimyanın simyayla ilişkisi gibi, arkaik psikoloji de fizyolojik psikolojinin bilimsel türüyle yalnızca en yüzeysel olarak ilişkilidir. Aristoteles'ten modern bilimsel psikolojinin soyu Galen'den ve ortaçağ fizyologlarından, Francis Bacon, Thomas Hobbes, Malebranche, James Mill, Johannes Muller, Lotze, Wundt, William James'ten geçerek nihayet Davranışçılara, "Gestalt" grubuna ulaşır. ve Dr. Berman gibi bir endokrinopsikolog*(Kişiliği Düzenleyen Bezler).*İkincisi, "beden-zihin" dediği şeyi - yani fizyolojik ve psikolojik süreçlerin birliğini - pratik yöntemlerinde taban tabana zıt olsa da arkaik simyaya benzer bir şekilde vurgular. Dr. Berman, genelleştirilmiş bez tedavisi ve mükemmel fonksiyonel uyumun kurulması yoluyla mükemmel insanın üretilmesini amaçlamaktadır. Gerçek simyacıların amacı aynıydı, ama bunu farklı temellere dayandırdılar ve ona farklı yöntemlerle ulaşmaya çalıştılar.

Analitik tip dediğimiz psikolojiye yaklaşımın üçüncü temel tipi,*doğrudan ve dolaysız olarak zihinsel yaşamın gerçekleriyle, daha doğrusu "psişik içerikler" dediği şeylerle ilgilenir.

Bu içeriklerin kesin kaynağı sorununa herhangi bir vurgu yapmaz; yani, bir sinir izleniminin ya da bir dizi izlenimin gerçekten psişik bir duyum haline geldiği ve bunun da kendisini alışkanlık, düşünce, içgüdü vb. haline dönüştürdüğü süreci özellikle incelemez. kendi başına bir alan ve esas olarak az çok kendi kendine yeterli ve özerk olarak kabul edilen bu alanda olup bitenlerin incelenmesiyle meşgul.

Ancak bu, analitik psikoloğun psişeyi temelde bedenden farklı gördüğü şeklinde yorumlanmamalıdır. Aksine, Freud ve Jung psikolojik çalışmalarına doktor olarak başladılar; ve Jung tarafından sunulan en son formülasyonlarda bile terapötik unsur çok güçlüdür. Ancak*psişik*sağlık vurgulanır. Analitik psikolojinin yaklaşım noktası aslında bedenden beden dediği şeye doğrudur.*ruh.*Ancak Davranışçı ve kesinlikle "bilimsel" psikolog, kimya ve fizik çalışmalarında laboratuvar araştırmacılarıyla karşılaştırılacakken

ayrı psişik unsurlardan oluşan "analist" -özellikle Jung- esasen bir bütün olarak psişik organizmanın işlevsel dengesiyle ilgilenen hekim veya şifacıdır.

Başka bir deyişle analist, psişik işleyişin gerçeklerini, tüm bu gerçeklerin karşılıklı ilişkisi tarafından yapılan yapısal modeli, tüm psişenin davranışını inceler. Analitik psikolojiyi yukarıda bahsedilen “fizyolojik” tipten ayıran da bir amaca yönelik olmasıdır. Sırf araştırmak için analiz etmez, kesin amacı iyileştirmek, tedavi etmek, bütünleştirmektir. Bütünleştirmeye çalıştığı şey her şeyden önce psişedir. Ancak sadece beden ve ruhun karşılıklı bağımlılığını tanımakla kalmaz. Neredeyse kimliklerini varsayar. Jung yazıyor*Ruh Arayışında Modern İnsan*(P. 85):

> "Zihin ve beden arasındaki ayrım yapay bir ikiliktir, şeylerin doğasından çok entellektüel anlayışın özgünlüğüne dayanan bir ayrımdır. Aslında, bedensel ve psişik özelliklerin birbirine karışması o kadar mahremdir ki, yalnızca bedenin yapısından psişenin yapısına ilişkin geniş kapsamlı çıkarımlar yapmakla kalmaz, aynı zamanda psişik özelliklerden karşılık gelen bedensel özellikleri de çıkarabiliriz.

Aynı düşünce, Şerh'inde daha da güçlü bir şekilde formüle edilmiştir.*Altın Çiçeğin Sırrı*(P. 131):

> “Bilgi amacıyla, hayatın fiziksel ve ruhsal taraflarını birbirinden ayırması Batılıya özgü bir özelliktir; ama bu karşıtlıklar psişede bir arada bulunur ve psikoloji bu gerçeği kabul etmelidir. 'Psişik' hem fiziksel hem de zihinseldir.”

Başka bir yerde şöyle yazar:

> "Ruh, tıpkı beden gibi kendini dengede tutan, kendi kendini düzenleyen bir sistemdir. Aşırıya kaçan her yapı, hemen ve kaçınılmaz olarak telafi edici bir faaliyeti gündeme getirir. Bu tür ayarlamalar olmadan ne normal bir metabolizma var olur ne de normal psişe. Bu şekilde anlaşılan tazminat fikrini, psişik bir olay yasası olarak alabiliriz. Bir tarafta çok az, diğer tarafta çok fazla sonuç verir. Bilinç ve bilinçdışı arasındaki ilişki telafi edicidir.”
>
> *(Bir Ruh Arayan Modern İnsan,*P. 20)

Jung'un terimlere yüklediği anlamın kısa bir incelemesi*bilinçli*Ve *bilinçsiz* okuyucunun, Jung'un kelimeyle anlatmak istediği şeyin daha net bir resmini elde etmesine yardımcı olabilir.*ruh.*

Bilinçli ve Bilinçsiz

Freud'a göre, (dış uyaranların alınması dışında) tüm zihinsel süreçler, aslen içgüdülerin doğasında olan güçlerin karşılıklı etkileşiminden kaynaklanır; yani organik bir kökene sahip olan. Bununla birlikte, zihinde, herhangi bir nedenle kabul edilmeyen tüm eğilimleri bilinçten ve eylem üzerindeki herhangi bir etkiden dışlayabilen bir güç vardır. Bu tür eğilimler "bastırılır". Bilinç eşiğinin altına düşerler ve bilinçsiz içerikler haline gelirler. Ancak bu bastırılmış içgüdüsel dürtüler güçsüz kılınmaz; dolaylı olarak hareket ederek psikolojik ve fizyolojik rahatsızlıklara neden olurlar.

Jung, toplamda "kişisel bilinçdışı" dediği şeyi oluşturan bu bastırılmış içeriklerin varlığını kabul eder; ama aynı zamanda tamamen farklı bir kökene ve anlama sahip olan bir "kolektif bilinçdışı"ndan da söz eder:

> "Nasıl insan bedeni tüm ırksal farklılıkların ötesinde ortak bir anatomi gösteriyorsa, psişe de ortak bir alt tabakaya sahiptir. İkincisine kolektif bilinçdışı adını verdim. Ortak bir insan mirası olarak, tüm kültür ve bilinç farklılıklarını aşar ve yalnızca bilinçli hale gelebilecek içeriklerden değil, aynı tepkilere yönelik gizli eğilimlerden oluşur. Dolayısıyla kolektif bilinçdışı olgusu, tüm ırksal farklılıklardan bağımsız olarak beyin yapısının kimliğinin psişik ifadesidir. Çeşitli mit-temalar ve semboller arasındaki özdeşliğe kadar varan analoji ve genel olarak insanın anlama olasılığı bu sayede açıklanabilir. Çeşitli psişik gelişim çizgileri, kökleri geçmişe uzanan ortak bir soydan başlar.
>
> Tamamen psikolojik olarak ele alındığında, ortak fikir (hayal gücü) ve eylem içgüdülerine sahip olduğumuz anlamına gelir. Tüm bilinçli hayal gücü ve eylem, bu bilinçsiz prototiplerden gelişmiş ve onlara bağlı kalmıştır."
>
> (Yorum*Altın Çiçeğin Sırrı,*P. 83)

Bilinç ile bilinçdışı arasındaki ilişki aşağıdaki ifadelerde daha ayrıntılı olarak açıklanmaktadır:

> “Şüphesiz şuur, bilinçdışından türemiştir. Bu çok az hatırladığımız bir şeydir ve bu nedenle her zaman psişeyi bilinçle özdeşleştirmeye çalışırız; veya en azından bilinçdışını bilincin bir türevi veya etkisi olarak temsil etmeye çalışmak (örneğin, Freudcu bastırma teorisinde olduğu gibi).
>
> (Yorum*Altın Çiçeğin Sırrı,*P. 119)

> "Bilinçdışının kendine özgü içerikleri vardır ve bu içerikler, derinliklerden yukarıya doğru yavaş yavaş büyüyerek sonunda bilince gelir."
>
> *(Bir Ruh Arayan Modern İnsan,*P. 37)

Kolektif bilinçdışının derinliklerinden kaynaklanan bu tür içeriklere genellikle "arketipler" veya "ilkel imgeler" adı verilir. Ayrıca, "içgüdülerin arketipler olduğu" ve "kolektif bilinçdışının içeriğinin, yalnızca insana özgü işleyiş biçimlerinin arkaik kalıntıları olmadığı, aynı zamanda*kalıntı* insanlığın hayvan soyunun işlevlerinin." Onlar . . .

> “tüm zihinlerde bulunabilir. İlkel imgeler, insanlığın en derin, en eski ve en evrensel düşünceleridir. Onlar düşünceler kadar duygulardır ve gerçekten de bireysel, bağımsız bir varoluşa sahiptirler; bilinçdışının kaynak olarak algılanmasına dayanan tüm felsefi veya gnostik sistemlerde kolayca ayırt edebileceğimiz 'kısmi ruhlar'ınkine benzer. örneğin, Steiner'in antroposofik bilimi gibi*Geisteswis-senschaft.*Aziz Paul'daki melekler, başmelekler, 'prensler ve güçler' kavramı,*arhontlar* ve Gnostiklerdeki ışık krallıkları, Areopagite Dyonisius'taki göksel hiyerarşilerin tümü, kolektif bilinçdışının arketiplerinin göreceli bağımsızlığının algılanmasından gelir.
>
> *(Analitik Psikoloji Üzerine İki Deneme,*P. 68)

Bu alıntının son bölümünde yer alan en tartışmalı ifadeleri burada tartışmaya çalışmayacağız, çünkü buradaki amacımız yalnızca, bu kitabın geri kalanında sık sık atıfta bulunacağımız analitik psikolojinin bazı temel kavramlarını sunmaktır. . Bununla birlikte, "tanrılar"ın ve "okült varlıklar"ın "gerçek" varoluşu sorunu, astroloji öğrencilerinin çoğunun büyük ilgisini çektiğinden, "Bireysel, Kolektif, Yaratıcı ve Döngüsel Süreç" bölümünde tekrar değineceğiz. ve Jung'un "ilkel imgeleri" ile en azından bazı kozmik görüntü sınıfları arasında nasıl bir ilişki olduğunu göstermeye çalışacağız.

dinler ve okültizm tarafından bahsedilen varlıklar.

Dikkate alınması gereken temel nokta, Freud bilinçdışına tamamen ikincil ve olumsuz bir karakter verirken, Jung'un onu olumlu ve ilksel bir faktör, aslında bilincin farklılaşarak içinden büyüdüğü matris olarak görmesidir. Bununla birlikte, bilincin farklılaşması sürecinde ortaya çıkan engellemelerin ve sapkınlıkların sonucu olan bir "kişisel bilinçdışı"nın varlığını kabul eder. Bu “kişisel bilinçdışı”, Freud'un bilinçdışıyla hemen hemen aynıdır. Ancak, Jung'un psikoterapisinde temel bir faktör olmakla birlikte, onun genel felsefesinde ve hayata karşı tutumunda asıl önemi “kolektif bilinçdışına” bırakır.

Freud ve Adler ile psikoloji neredeyse tamamen bir psikolojik şifa meselesidir. Birincisi, neredeyse kesinlikle hastalık olarak kabul edilen psişik rahatsızlıkların tedavisini vurgular ve durumun nedenlerini geçici olarak ortadan kaldırdıktan sonra, durumu az çok "doğa" halletmeye bırakılır. Öte yandan Adler, gençlik yıllarında ve sonrasında herhangi bir nedenle doğru bir toplumsal uyum sağlayamayan bireyin toplumsal koşullara ve kolektif değerlere yeniden uyum sağlama sorununu daha özel olarak ele alır. Bireyden ve onun bir birey olarak kolektivite içinde işlev görememesinden yola çıkar; oysa Freud daha çok, kolektifin (aile ve ırk alışkanlıkları, aile ve ırk alışkanlıkları,

Jung, terapötik pratiğinde yalnızca iki yaklaşımı sentezlemeye çalışmakla kalmaz, aynı zamanda çok daha ileri gider. Ruhani öğretmenleri ve Doğulu guruları -özellikle de belki de Japonya'daki Zen okulunun öğretmenlerini- anımsatan bir tarzda "ruhların şifacısı" olma eğilimindedir. Sadece “hatırlıyor” dedik; çünkü belli ki Jung'un tekniği eski "manevi öğretmenlerin" tekniğinden oldukça farklı. Yine de mesele şu ki, müşterilerinin ve genel olarak insanlığın önünde kesinlikle bir insani tamamlanma idealine sahip. Çalışmaları amaçlı ve bütünleştiricidir. Tam bir insanı özlüyor. Tam olarak bir "süpermen" değil, "bütün bir adam" tasavvur ediyor. Ve insanı bu vizyonun gerçekleşmesine, dediği şeyin amacına doğru yönlendirmeye çalışır. *bireyleşme*

bireyselleşme

Bu terimin tam anlamını anlamak için, önce Jung'un dünyayı bölüştürmesinin felsefi ve pratik olarak yarattığı durumu kavramak gerekir.

psişeyi iki pozitif aleme ayırır: bilinçli ve bilinçsiz. Freud'un bilinçdışı, ondan kurtulmaktan başka özel bir sorun sunmuyordu. Artan ve normalleşen bilincin ışığının en azından teorik olarak dağıldığı negatif, yarı-patolojik bir gölgeydi. Ancak Jung'un kolektif bilinçdışı dağıtılacak değil, özümsenecek. Bilinçli egonun içinden çıktığı denizdir; bu egoyu boğabilecek, ama öte yandan organik ve tam bilinçli bir varlığın, bir Benliğin yapısında işlev gördüğünde, onun kanı haline gelen bir deniz - bireyselleşmiş deniz suyu olan kan.

Bu elbette bir sembol. Ancak, bilincin büyük bilinçdışıyla ilişkisinin doğasına ilişkin bazı gerçekleri barındırır. İkincisi, birincisiyle bütünleştirilmelidir ve psişenin iki kutbunu yeniden birleştiren bu bütünleştirme süreci, bilinçdışı içeriklerin bilinç tarafından sürekli özümsenmesi sürecidir. Aynı zamanda bireysel insan içindeki psikolojik "evlilik"lerden biri olan bu süreçte, bilincin merkezi olan ego, adeta kendisinin ötesinde büyür ve tamamen bütünleşmiş Benlik haline gelir.
- insanın tamamen gelişmiş varlığının bütünlüğünün merkezi. Bu tamamlanma (bir anlamda asla nihai değildir, çünkü kollektif bilinçdışı alanlarındaki alanların varlığı tasavvur edilebilir veya varsayılabilir)*bireyleşme:* eski ruhsal gelişim sistemlerinin "bütünleştirilmesi" veya "mükemmelleştirilmesi"
- yine de insanlığın ulaştığı yeni zihinsel seviyeden kaynaklanan bir farkla.

Jung, bireycilik ideali (özellikle “katı bireycilik”!) ile bireyleşme ideali arasında ayrım yapmaya özen gösterir. O yazıyor:

> “Bireyleşme, tek, ayrık bir varlık haline gelmek demektir ve bireysellik kavramı, varlığımızın en içteki, en son ve kıyaslanamaz benzersizliğini kucakladığı ölçüde, kişinin kendi gerçek benliği olma fikrini de içerir. Dolayısıyla bireyleşme, 'kendine gelme' veya 'kendini gerçekleştirme' olarak da tercüme edilebilir. . . . Bireycilik, kolektif düşüncelere ve yükümlülüklere karşıt olarak, bazı görünüşteki tuhaflıkları vurgulamak ve dikkat çekici kılmak için amaçlı bir girişimdir. Ancak bireyleşme, kesinlikle insanlığın kolektif eğilimlerinin daha iyi ve daha eksiksiz bir şekilde yerine getirilmesi anlamına gelir, çünkü bireyin özelliğinin yeterince dikkate alınması, özelliğin ihmal edildiği veya bastırıldığı zamandan daha iyi bir sosyal başarıya yardımcı olur. Çünkü bir bireyin biricikliği sadece tuhaflık olarak anlaşılmamalı,

kendi içlerinde evrensel olan işlev ve kapasitelerin farklılaşması. . . . Bireyleşme, yalnızca verili bireysel eğilimi yerine getiren psikolojik bir evrimsel süreç anlamına gelebilir. Başka bir deyişle, bir insanın temelde kendisi olduğunu hissettiği o belirli, benzersiz varlığı kendisinden yaratabileceği bir süreçtir. Böyle yaparak, kelimenin olağan anlamında "benmerkezci" olmaz; bireyciliğin egoizminden çok farklı bir şey olarak, yalnızca doğasının özgünlüğünü yerine getiriyor.

"Yaşayan bir birlik olarak insan bireyi evrensel faktörlerden oluştuğu için, bu birlik tamamen kolektiftir ve bu nedenle hiçbir şekilde kolektiviteye karşı değildir. . . . Bireyleşme, tüm faktörlerin temel bir işbirliğini amaçlar."

(Analitik Psikoloji Üzerine İki Deneme)

Estetik vs. *etik*

Jung'un bireyleşme hedefini gerçekleştirmek için kullandığı tekniğin ana özelliklerine kısaca işaret etmeden önce, bireyleşme idealinin, "tüm faktörlerin temel bir işbirliği"nin toplam insan içinde nasıl olduğunu hemen belirlememiz önemli görünüyor. olmak, geleneksel etik ve ahlak anlayışımızın gözden geçirilmesine yol açar. Bu elbette ciddi yanlış anlaşılmalara yol açabilecek çok hassas bir konudur ve bu nedenle okuyucularımızdan rica ediyoruz, söyleyeceklerimizden hiçbir şekilde garanti edilemeyecek sonuçlar çıkarmamaları.

İkinci bölümümüzün başında göreceğimiz gibi, yaşama eyleminin kendisi, terimlerle karakterize edilebilecek iki temel işlevsel işlem yönünü içerir. *farkındalık* Ve *deneyim.* Bölünme, bir anlamda, uyaran ve tepkininkinden farklı değildir, ancak ona çok daha genel bir anlam yüklenmiştir. Dışsal olduğu kadar içsel gerçeklerin, öznenin ya da içimizdeki benliğin yanı sıra nesnenin ya da dış dünyanın "farkına varırız". Farkındalık, iyi tanımlanmış bir süreci takip ederek, egonun ve onun farkına vardığı şeyin iç içe geçtiği, az ya da çok somut ya da en azından biçimlenmiş bir tepkiye yol açar. Bu iç içe geçmenin sonucu, terimin felsefi anlamıyla bir deneyim, yani "yaşanan bir an" dediğimiz şeydir.

Her türden "yaşamak", bir tür yargıya varılmasını ima eder: 1) kişinin farkında olduğu her şey; 2) kişinin o şeyle veya nitelikle ilişkisi. Ancak yargı temelde iki türden olabilir. Bir durumda, şu şekilde tezahür eder: *his,* diğerinde olarak *düşünce* Jung duyguyu şöyle tanımlar:

"Duygu öncelikle ego ile verili bir içerik arasında yer alan bir süreçtir, üstelik içeriğe belirli bir anlam kazandıran bir süreçtir. *değer* kabul etme veya reddetme anlamında (beğenmek' veya 'beğenmemek'); ama aynı zamanda, bilincin anlık içeriklerinden veya anlık duyumlardan tamamen ayrı bir "ruh hali" biçiminde izole edilmiş gibi de görünebilir. . . . Ama ruh hali bile. . . bir değer biçmeyi ifade eder; bununla birlikte, belirli bir bireysel bilinçli içeriğin değil, o andaki tüm bilinçli durumun bir değerlendirmesi. . . . Duygu da bir tür *yargılamak,*Bununla birlikte, entelektüel bir bağlantı kurmayı amaçlamadığı, yalnızca sübjektif bir kabul veya ret kriteri oluşturmakla ilgilendiği için entelektüel bir yargıdan farklıdır.

*(Psikolojik Tipler,*P. 544)

Konuya daha fazla girmeden, tüm tamamen ahlaki veya etik değerlendirmelerin duygularla ilgili olduğu açık olacaktır; yani, psişenin bir içeriğinin veya bütün bir durumun değeri hakkında verilen dolaysız yargılardır. Bilince gelen görüntü ya da kişinin diğer nesne ya da kişilerle ilişkisinde içinde bulunduğu durum “iyi” ya da “kötü”dür. Ego, doğrudan ve doğrudan bir şekilde ve ya köklü bir içgüdüye ya da eşit derecede köklü geleneksel kolektif tutuma dayanarak onu kabul eder ya da reddeder. Ahlak, az ya da çok açıkça tanımlanmış durum ve ilişkilerle ilgili bir dizi geleneksel yargıdan oluşur; bunların bazıları biyolojik içgüdü gibi görünen şeylere dayanır, diğerleri ise bir dindar tarafından bilinçli ve kasıtlı olarak vurgulanan hayata karşı bir tutumun sonuçlarıdır.

Neyin "iyi" veya "kötü" olduğuna dair duygu yargıları ve daha spesifik olarak etik yargılar, bir durumun bütününü ve deneyimleyen kişinin tüm organizması üzerindeki etkisini dikkate aldıkları için değerlidir. Entelektüel analiz ve "belki" ile zaman kaybedilmez. Öte yandan, gerçekten içgüdüsel tepkiler olan ve biyolojik gerekliliklerle ilgilenen bu duygu yargıları dışında, etik değerlendirmeler bir "önyargı" ve genellikle bir önyargı ve bilinçli egonun veya bazı güçlü ırksal imajların niteliği ve sınırlamaları tarafından belirlenir. bilinçaltında. Başka bir deyişle, her şeyi olduğu gibi kabul ederler.

Gerçek sezgi, deneyimleyenin bütününün bütün bir duruma -tüm yeni ve daha önce hiç gerçekleşmemiş içerimleri de dahil olmak üzere- anında uyarlanmasından doğarken, etik bir duygu-yargı, her yeni duruma değer verir.

geleneksel tahminlerin belirlenmesi açısından. Bu nedenle, ahlak kuralları periyodik olarak buyruklarını değiştiriyor ve "taze" olduklarında gerçek kolektif sezgilerin ifadesi olabilseler de, insan doğasındaki temel faktörlerin yeni bir düzeni ortaya çıktığı anda ve oldukça kısa sürede gerçek anlamlarını yitiriyorlar. .

Bununla birlikte, belirtmemiz gereken asıl nokta, tüm etik yargıların, deneyimlerin toplamını iki kategoriye ayırdığıdır; biri kabul edilebilir, diğeri reddedilmesi gereken. Bu, zıtlar yasasının hüküm sürdüğü ve tüm "yaşayan bütünün" dışarıdan ve hatta içeriden yıkımla karşı karşıya olduğu bir dünyada yaşamanın bir gerekliliği olsa da, gerçek şu ki, neredeyse tamamen etik standartlara veya duygu yargılarına göre yaşayan insan, yaşam içeriğinin yarısını deneyimlemekten kendini mahrum bırakır.

Etik yaşam, "önce güvenlik" yaşamıdır. Korkuya dayalı yaşamaktır. Ormanda korku gerçek bir şeydir ve gerçekten de koruma içgüdüsünün işleyişidir. Çoğu durumda koş ya da öl temel yasadır. Diğer çözüm, kendinizi bir güvenlik bölgesi (ev) ve bir tehlike bölgesi (dış mekan) tanımlayan duvarların arasına kapatmaktır.

Şimdi, bir önceki bölümde söylenenleri hatırlarsak, insanlık şimdi ve yüzyıllardır bir tür psiko-zihinsel ormanın içindedir;*fiziksel*dünya artık güvenli değil; tam tersi. Zihinsel olarak konuşacak olursak, Avrupa'nın entelektüel mantık ve skolastisizm üzerindeki vurgusunun amacının, yeni girilen düşünce dünyasının ormanında bir zihinsel güvenlik bölgesi inşa etmek olduğunu söyleyebiliriz. Mantık ve matematik disiplini bize, düşünce gücünün güvenle işleyebileceği sınırlar içinde bir entelektüel yuva inşa etmeyi öğretir. Matematiksel formüller, çalışma güvenliğinin bir çerçevesini oluşturur. İçinde kaldığınız sürece fikirlerinizin sonuçlarına güvenebilirsiniz; ama yola çıkarsan, o zaman kaotik hayal gücün seni yoldan çıkarabilir.

Psikolojik olarak konuşursak, aynı şey doğruydu. Avrupa etiği ve felsefesi bize güçlü ve iyi korunan bir ev (veya daha doğrusu müstahkem bir kale) inşa etmeyi öğretti: feodal efendinin her şeye kadir olarak hükmettiği bilinç: ego. Kadın efendi tarafından köleleştirildi ve çocuklar boyun eğdirildi. Kalenin etrafında emek harcayan köylüler (psişenin içgüdüsel içerikleri), düşman kapıları tehdit edip güvenli bir şekilde kilitlediğinde, silahlı bir muhafızın sıkı gözetimi altında kaleye alındı. Tabii ki, kalenin içinde, şefkatli bir Kurtarıcı kılığına girmiş otokratik bir Tanrı'ya tapınılan güzel bir şapel inşa edildi. Feodal resmin tamamı

uygarlık, o zamanlar olup bitenlerin tam bir simgesidir (her zaman olduğu gibi). *insanın ruhunun içinde.*

Ruhun doğrudan ifadesi olan müzik de, her zaman olduğu gibi, bu feodal dünyanın sembolik bir resmini veriyordu; biçimcilik ve tonalite, etik olanın bu egemenliğinin muhteşem örnekleridir.*dışlama ilkesi.*Hıristiyan Avrupa uygarlığının tamamı bu ilkeye dayanmaktadır. Psişik ve zihinsel korkuya dayanır; ve bazen gerekli ama her zaman engelleyici olan "önce güvenlik" ideali üzerine. Kendi kalesinin içine hapsettiği şeyin katı sınırları içinde büyüklüğe ulaştı; ve bu anlamda, Avrupa medeniyeti, değerli ve güvenli olarak kabul ettiği şeye büyük ve nüfuz edici bir ışık saçan bir aşırı odaklanma anlamına gelir. Bu nedenle meyveleri çok değerli bir hazine oluşturur.

Ancak. . . ah! duvarların dışında bıraktıklarıyla ne kadar da korkunç bir karmaşa oluşmuştu! İnsanlık bir Descartes ve Bach için ne kadar pahalıya ödeme yapıyor! Kalıtsal baskılarımızın, ahlaki kınamalarımızın ve korkularımızın toplamı olan bilinçaltının içeriği ne kadar iltihaplı ve çürümüş! Her odaklanma sınırlama ve dolayısıyla deneyimlerin ve psişik içeriklerin dışlanması anlamına gelir. Bu nedenle ödenmesi gerekir. Kişi ne kadar çok dışlarsa -dışsal ve içsel davranışı ne kadar çok etik yargılar kontrol ederse- gelecek nesiller (ya da bireysel yaşamda, 40'tan sonraki yıllar) sonuçlara o kadar çok katlanmak zorunda kalacaktır. Öte yandan odaklanmamak, müstahkem bir ev inşa etmemek (veya bilinçli olarak), dağınık bir yaşam ve (içte ve dışta) düşmanlardan sürekli kaçmak anlamına gelebilir; belki de kişinin kendi özgür benliği dışında hiçbir sağlam ve kalıcı başarının gerçekleştirilmediği bir yaşam. . . sonuçta bu, tüm başarıların en büyüğü olabilir!

Ancak burada duygu yargılarına veya etik değerlendirmelere karşı herhangi bir duygu yargısını geçmek istemiyoruz! Aksine, organik olarak kök salmış ve içgüdüsel-sezgisel duygu-yargıların geçerliliğini reddetmemekle birlikte, farklı bir davranış ilkesini vurgulayan başka bir tutum olduğunu göstermeyi amaçlıyoruz:*estetik.*

Estetik (terimin katı felsefi anlamıyla) etiğe (kelimenin tam anlamıyla da) tıpkı düşünmenin duyguya karşıt olması gibi. Düşünme, Jung tarafından şu şekilde tanımlanır:

> “Kendi yasalarına uygun olarak, verili sunumları kavramsal bağlantıya getiren psikolojik işlev. . . . "Düşünme" terimi, temsillerin birbirine bağlanmasıyla sınırlandırılmalıdır.

Başka bir deyişle, kişinin niyetinin ürünü olsun ya da olmasın, bir yargı eyleminin geçerli olduğu kavramdır."

Düşünmeyi karakterize eden şey, onun bir*Birbirine bağlamak* faktörlerden. Başka bir deyişle, "kavramsal bağlantılar" ya da genel olarak iyi tanımlanmış ilişkiler kurar. İlişkinin farkına varma sürecinin doruk noktasıdır. Şeylerin ve durumların içsel biçimini (yapısı veya konfigürasyonu) gün ışığına çıkarır. Düşünme yargısı, bir şeyin kendisinin "iyi" ya da "kötü" olup olmadığına değil, bir sunum biçiminin geçerli bir ilişkiler dizisi kurup kurmadığına bağlıdır. "Bu şey kötü" demez - her zaman "için" anlamına gelir. *Ben'*İlişki tarafından kurulan durumdaki faktörlerin düzeninin önce tutarlı, sonra anlamlı olup olmadığını söyler. Faktörlerin bu düzenini analiz ettikten sonra, bu faktörlerden bazılarını vurgulayarak veya kısıtlayarak, daha tutarlı ve daha anlamlı olacak yeni bir yapılandırmanın kurulup kurulamayacağı konusunda da yargıda bulunabilir.

Düşünme, toplam konfigürasyonlarında bir form oluşturan bağlantıları kurar veya analiz eder. Form tutarlı ve anlamlıdır ya da değildir. Estetiğin temelini bu süreçte buluruz. Estetik yargı, herhangi bir öğe grubunu dışlamadığı için etik yargıya karşıdır; ama en fazla, bazılarını daha önemli diğerlerine tabi kılar. Estetik sürecin bir seçim olduğu söylenir. Ancak seçim, seçilmeyenlerin kınanması anlamına gelmez. Bir ressamın mürekkep fırçasıyla bir vücudun yalnızca dış hatlarını çizmesi, bu çerçeve içindeki et vb. unsurları kınadığı anlamına gelmez. Onlara karşı etik bir yargıda bulunmaz. Onları dönüştürür*ima edilen değerler*Belirli etkenleri seçer ve yaşam deneyiminin (örneğin gözlerinin seyrettiği sahne) sunduğu toplam konfigürasyonun belirli öğelerini veya aşamalarını vurgular. Ama bu vurgulama öyle üretilmelidir ki,*telkin*Açıkça temsil edilmeden bırakılan tüm unsurların. Gerçekten harika bir sanat eserinde*Tümü*bir yaşam durumunun unsurları kapsanmıştır; ancak bazıları gerçek mevcudiyetle temsil edilir, diğerleri toplam konfigürasyonda ima edilir.

Günlük yaşam açısından tercüme edilen bu, aşağıdaki örnekle açıklanabilir. Bir erkek etik yargı ya da duygu yargısıyla cinsel deneyimlerin "kötü" olduğuna karar verir ve bu yargıya göre hareket ederek kendini hadım eder (örneğin Origen gibi). Bu, şiddetli fiziksel eylemi içerdiği sürece aşırı bir durumdur; ama daha az vurgulanmış bir biçimde, tüm kendini zorlamalı çilecilik aynı türdendir. Öte yandan, normal olarak cinsel deneyim arzusunun ötesine ulaşan manevi bir kişiyi düşünebiliriz. seks-

kuvvet onda etkindir, ama dönüşmüştür. "İma edilir" ancak gerçekte temsil edilmez. Buna karşı verilmiş hiçbir etik yargı yoktur; ama tüm varlığının estetik konfigürasyonunda seks ima edilir, ancak vurgulanmaz ve hatta somut olarak temsil edilmez; kendini yaralamış erkekte ise seks her zaman mevcuttur*ama olumsuz bir biçimde,*yani olumlu bir gölge olarak - dolayısıyla "kötülük" olarak.

etik yargılar*yaratmak*fenalık. Estetik yargılar baskılar, vurgular üretir, *rahatlama,*zıtlıklar, ışık ve gölge, gerçek ve ima edilen temsil, doruklar ve öneriler. Zıtlıkları dengelerler ve asla mutlak olarak kınamazlar. Uyum sağlarlar; asla atma. Öğelerinin bütünlüğü içinde değerlendirdikleri tüm ilişkilerle ilgilenirler. İlişkiyi bozmadan hiçbir öğe iptal edilemez. aslında hayır*herhangi bir ilişkideki öğe iptal edilebilir. Kişi onu ancak görünüşte iptal ederek şeytani bir güce dönüştürebilir.*Ama estetiğin gerçek ilkesine göre hareket eden kişi için "kötülük" yoktur; "iyi" de yoktur. Yalnızca biçim veya ilişki vardır, tüm öğeleri ışık ve gölge, tepe ve çukur, vurgu ve yalnızca ima içeren bir bütünlük içinde birbirine bağlar.*hepsi eşit derecede önemli;*ama her birinin kendine özgü bir anlamı vardır;*eksi*veya bir*artı* imza. Estetikte tek kötülük, anlamsızlıktır; ama o şeyde ya da durumda ikamet etmez. Çünkü her şey ve tüm durumlar, tezahür anlarının ifadeleri olarak, doğası gereği önemlidir. Önem eksikliği, yalnızca insanın önemi algılayamamasından kaynaklanır. Dolayısıyla cehalet dışında kötülük yoktur.

Sonuç, insanın anlamları algılamak üzere eğitilebileceğidir. Korkuya dayalı etik zorlama kötülüğe yol açar. Tutarlı ve anlamlı ilişki algısına dayanan estetik eğitim, kötülüğün karanlık fantazisini yok eder. Tüm yaşamı estetik bir etkinlik, yaratıcı bir etkinlik haline getirir. Geçmiş yargılara ve geleneğin zorlamasına dayanan tüm değerlendirmeleri yok eder veya yok etmelidir, çünkü bunlar anın bütünlüğünü tam olarak yaşamanın önündeki engellerdir. Anın bütünlüğü, anın Ruhudur. Ve anın Ruhu sizin ve benim Ruhumdur, her zaman yeni, her zaman genç, her zaman anlam içinde kök salmış, her zaman bizim olan "nitelik"te kök salmış, "yaşamın" onu bütünleştirerek ve dönüştürerek geliştirdiği büyük tema. bireysel önem, kendi sürekli gerilen ufkumuzun eksiksizliği.

Dolayısıyla insanı eğitmek, bu kitapta özetlenen yeni Psikolojinin ve yeni Astrolojinin görevidir.

Rüya Analizi ve Bilinçdışı İçeriklerin Özümsenmesi

Bu kitapta yeniden formüle edilen Astrolojinin hayata karşı estetik tavırla kurduğu ilişkiye ileride değineceğiz. Bu tutumun tüm "kötü" yönler ve "kötü" gezegenler hakkındaki tüm kavramları nasıl geçersiz kıldığını özellikle göreceğiz. *doğum*astroloji. Ama öncelikle, Jung'un analitik psikolojisine ilişkin kısa incelememizi, onun bireyselleşme sürecini ilerletmek için savunduğu yöntemin ana hatlarını çizerek bitirmek istiyoruz. Gerçekten de çok kabataslak bir taslak olacak ve okuyucuyu Jung'un kitaplarına, özellikle de İki kitabına yönlendirmeliyiz.*Analitik Psikoloji Üzerine Denemeler, Modern İnsan Bir Ruh Arayışında,*ve üzerine yorum *Altın Çiçeğin Sırrı.*

Bireyleşme yolundaki ilk adımın önündeki engelleri kaldırmak olduğunu söyleyebiliriz. Bireyleşme süreci gizemli ya da kutsanmış bir performans değildir. Etik ve sosyal olarak iğdiş edilmemiş bir hayatın dolu dolu yaşanmasıdır. Jung'un dediği gibi: "Hayat ... tam bir bağlılıkla yaşanırsa, benliğin, bireysel varlığın sezgisini getirir." Ne yazık ki, tam bir bağlılıkla yaşamak, insanoğlunun çevre, gelenek ve eğitimin etkisinde kendini hissettiren mirası tarafından zorlaştırılmaktadır. Kolektif unsurlar, kişilik bitkisinin hassas filizlerine baskı yapar; ve böylece hayatın doğal akışı bozulur, engellenir ve ruhun suları zehirlenir. Bastırılan eğilimler ve enerjiler kişisel bilinçdışında birikir, bu nedenle dış davranışları ve fizyolojik sağlığı gizli yollarla etkilerler. Dolayısıyla psikolojik analiz, ilk aşamasında bu bastırmaları serbest bırakmalıdır; bastırılmış arzular bilinçli hale getirilmelidir.

Rüya analizi, bu baskılara ulaşmamıza ve onları bilincin ışığına çıkarmamıza, böylece güçlerini elimizden almamıza yardımcı olur.

> “Rüyalar, içsel hayatın sırları hakkında bilgi verir ve rüyayı görene kişiliğinin gizli unsurlarını açığa çıkarır. Bunlar keşfedilmedikçe, uyanık hayatını rahatsız eder ve kendilerini ancak semptom şeklinde ele verirler. Bu, hastayı yalnızca bilinç yönünden etkili bir şekilde tedavi edemeyeceğimiz, bilinçdışında ve onun aracılığıyla bir değişiklik meydana getirmemiz gerektiği anlamına gelir. Mevcut bilgiye göre, bunu yapmanın tek bir yolu vardır: bilinçdışı içeriklerin eksiksiz, bilinçli bir özümlemesi olmalıdır. "Asimilasyon" derken, bilinçli ve bilinçsiz içeriklerin karşılıklı iç içe geçmesini kastediyorum ve -çok yaygın olarak düşünüldüğü gibi, bilinçdışı içeriklerin bilinçli zihin tarafından tek taraflı olarak değerlendirilmesi, yorumlanması ve deforme edilmesi değil. . . . Bilinç ve bilinçdışı arasındaki ilişki telafi edicidir. Bu gerçek,

rüya yorumu kuralı. Bir rüyayı yorumlamak için yola çıktığımızda şunu sormak her zaman yardımcı olur: Hangi bilinçli tavrı telafi ediyor? . . . Her rüya bir bilgi kaynağı ve bir öz düzenleme aracıdır. . . . (Rüyalar) kişiliğin inşasında en etkili yardımcımızdır."

*(Bir Ruh Arayan Modern İnsan,*s. 18-20)

"Rüya imgelerle konuşur ve doğanın en ilkel düzeylerinden türetilen içgüdüleri ifade eder. Bilinç, doğa kanunundan çok kolaylıkla uzaklaşır; ama bilinçdışı içeriklerin özümsenmesiyle ikincisiyle yeniden uyumlu hale getirilebilir. Bu süreci teşvik ederek, hastayı kendi varlığının yasasını yeniden keşfetmeye yönlendiririz. ... Her analizde bilinçdışının malzemelerinden yetiştirilen ve tüm kişiliğin restorasyonunda tamamlanan yapıyı, taş taş gözlerinizin önünde bir araya getiremedim (bu kadar kısa bir alanda). Ardışık asimilasyonların yolu, hekimi özel olarak ilgilendiren tedavi edici sonuçların çok ötesine geçer.

*(Bir Ruh Arayan Modern İnsan,*P. 30)

Bununla birlikte, bilinçdışının asimile edilebilecek tek yansımaları rüyalar değildir. Jung'un "düşlem" adını verdiği ve kökleri bilinçten çok bilinçdışında olan başka bir psikolojik etkinlik alanı daha vardır. En göze çarpmayan gündüz düşlerinden yaratıcı sanatçının, bilim insanının veya filozofun en önemli ani "ilhamına" kadar, yaratıcı fantezinin alanı genişler. Yaratıcı düşlem duygu ve düşünce arasındaki köprüdür. "İkisinden de doğmaz, çünkü ikisinin de annesidir, üstelik çocuğa hamiledir, karşıtları uzlaştıran nihai amaçtır. . . . İlk fantazi olmayan hangi harika şey ortaya çıktı?"*(Psikolojik Tipler.)*

Düşlem, tıpkı düşler gibi, simgelerin yansıtılması aracılığıyla işler. Bu sembolleri anlayarak bilinçaltının en derin seviyelerine dokunabilir ve bu seviyelerde biriken çağların derin bilgeliğini özümseyebiliriz.

"Bilinçdışı, cömert doğanın sürekli akan bolluk içinde insan için hazırladığı tüm ilerlemeyi ve yardımı bize verebilir. Bilinçsiz .

> . sadece tüm bilinçaltı psişik içerikleri, unutulmuş ve gözden kaçmış her şeyi değil, aynı zamanda sayısız yüzyılların bilgeliğini ve deneyimini, insan beyninde birikmiş ve potansiyel olarak yatan bir bilgeliği de yönetir. Bilinçdışı, geleceğin ihtiyaçlarına hizmet eden maddi kombinasyonlarından yaratarak sürekli olarak aktiftir. Tıpkı bilinç gibi bilinçaltı olası kombinasyonlar yaratır, ancak bunlar hem incelik hem de kapsam açısından bilinçli kombinasyonlardan belirgin şekilde üstündür. Bu nedenle bilinçdışı, insan için eşsiz bir rehber olabilir."
>
> (İki*Analitik Psikoloji Üzerine Denemeler,*s. 118-119)

"Düşlem malzemesi" denen şeyin kullanımı, Jung'un tekniğinin en önemli özelliklerinden biridir. Şöyle yazıyor: "Ruhta bir şeylerin olmasına izin verebilmeliyiz. . . . Bilinç sonsuza dek müdahale eder, yardım eder, düzeltir ve olumsuzlar ve psişik sürecin basit büyümesini asla rahat bırakmaz. "Bilinçteki krampı serbest bırakmalıyız." Yeni bir tutum yaratılmalıdır, "mantıksız ve inanılmaz olanı sırf olup biten o olduğu için kabul eden bir tutum. Bu tutum, olup bitenlerden çoktan bunalan biri için bir zehir olabilir, ancak son derece bilinçli bir kişi için en yüksek değere sahiptir. *eleştiri,*olup bitenlerden ancak kendi bilincine uygun olanları seçer ve böylece yavaş yavaş hayatın akışından uzaklaşarak durgun bir durgunluğa çekilir."

*(Altın Çiçeğin Sırrı Şerhi,*P. 91)

Konuyla ilgili "Yorum"*Altın Çiçeğin Sırrı*bu yaratıcı düşlemin anlamı ve bütünleşme ve bireyselleşme durumuna götüren yolun nasıl açılabileceği konusunda pek çok bilgi verir. Ayrıca, modern yöntemin, psikolojik süreçlere - bilinci dünyadan kopmuş üstün bir kişiliğin bütünleşmesine ve doğuşuna - atıfta bulunduğu düşünüldüğünde, Çin bilgeliğinin en eski kavramlarından bazılarına nasıl uyduğunu gösterir. esareti olmadan içinde barındırdığı saf görüş olmuştur.

Jung'un tüm kavramlarının altında yatan felsefi güdü, karşıtların uzlaştırılmasıdır - Çin ve Ari-Hindu uygarlıklarının her biri biraz farklı bir şekilde öne çıkan ve her biri karşıtlardan birini vurgulayan eski ve evrensel bir güdü. Çin düzeni özellikle açıktır ve yenilenmiş bir formülde yeni çağda daha da büyük bir üstünlük kazanacağına dair çok az şüphe vardır. Jung, Richard Wilhelm aracılığıyla onunla yakından tanıştı ve*Yi Kral,*antik Çin'in içinde bulunduğu büyük kitap

tüm bilgileri ve tüm eylem performanslarını geniş bir formülde kucaklayan, tüm yaşam etkinliklerinin harika bir sentezini simgesel olarak resmeden,*Değişimin Formülü.*

İlkenin, psikolojiye ve bireyselleşme sürecine atıfta bulunarak formülün arkasına uygulanması çarpıcıdır ve derin bir anlamda, Jung'un -onun için bilinçli ya da bilinçsiz olarak- kavramlarının ve tekniğinin arka planını oluşturur. sunulduğu gibi*Altın Çiçeğin Sırrı,*aşağıdaki metafizik resmi buluyoruz:

> *"Tao*bölünmemiş, Büyük*Bir,*iki karşıt gerçeklik ilkesine, Karanlık ve Aydınlığa yol açar,*yin*Ve*yang.*Bunlar, ilk başta insandan ayrı, yalnızca doğa güçleri olarak düşünülür. Daha sonra cinsel kutuplar ve diğerleri de onlardan türetilir. İtibaren*yin*gelir*ming,*hayat; itibaren*yang, hsing* veya öz.

Tao"Kendinden var olan", dolayısıyla "Kendinden Var Olan" ile paraleldir. *(Svayambhuva)*Hindu Budizminin. Ama aynı zamanda Büyük Tamsayı ve Bütünleşme Sürecidir. Çin işareti için*Tao*biri "baş", diğeri "gidiyor" anlamına gelen iki işaretten oluşur. Wilhelm çevirir*Tao*"Anlam" ile; ancak genellikle "Yol" olarak çevrilmiştir. En azından bir anlamda, kafadaki Yol veya daha doğrusu Süreç'tir. Jung, "Baş" ı bilince atıfta bulunarak şu anlama gelir: bilinçli yol.*Tao*sentezidir*ming,*hayat; Ve*hsing,* öz. Öz ve yaşam, başlangıçta bir*Tao,*çocuk ana rahmine düştüğünde ayrılır. Onları yeniden birleştirmek psikolojik gelişimin amacıdır.*Tao*böylece "ayrılmış olanı birleştirmenin yöntemi veya bilinçli yolu", yani (bilinçle değiştirilebilen) öz ve yaşam haline gelir. Yaşamdan ayrılmış bilinç, Jung'un "bilincin sapması veya sapması" olarak tanımladığı durumu ifade eder. Ayrıca "zıtları bilinçli hale getirme sorunu, bilinçdışında temsil edilen yaşam yasalarıyla yeniden birleşmek anlamına gelir." Bilinçli yaşamak, ortaya çıkarmaktır.*Tao.*Bunu tam olarak yapmak, bilinci (özü) ve kollektif bilinçdışının (yaşamı) enerjilerini bütünleştirmektir. Bu, "kendini sembollerle ifade eden psişik bir gelişim sürecinin" bir sonucu olarak gelir. Bireyleşmenin büyük sembolü, *mandala:*yani, bir haç veya başka bir temel olarak dörtlü oluşumu içeren sihirli bir daire.

Böyle bir sembol zodyaktır ve bir astrolojik haritanın tipik dörtgenidir (4 açı). Tüm doğum astrolojisi bunun pratik uygulamasıdır.

“dairenin karelenmesi”—bilinçli Yol: *Tao.* Dört katlı TA-0, astrolojinin 12 burcunu veya evini verir (3 X 4 = 12). Her doğum haritası, *mandala* bireysel bir hayatın. Bu belirli birey için bireyselleşme sürecinin mavi kopyasıdır. onu takip etmek *anlayışla* “bilinçli yolu” takip etmektir; “işlevsel bütünlük” yolu; yani, Öz olan varlığın bütünlüğünün aktif olarak yerine getirilmesinin yolu.

---

[*] Kitapta basılmış *Altın Çiçeğin Sırrı,* Richard tarafından Çince'den bir çeviri Wilhelm. CG Jung'un yorumuyla. Bu alıntıda imla yöntemini kullandık. *“Yi Kral”* yerine *“Ben Çing”* terimi önceki kullanımımıza uyacak şekilde.

[*] Uzay, bütünün bütünle ilişkisini ölçmek için referansın soyut matematiksel temelidir. evrensel Bütün içinde. Bu ilişki, "Işık" veya enerjilerin değiş tokuşuyla işler ve bu nedenle, modern bilimde olduğu gibi, ışığın hızı cinsinden ölçülebilir. Böylece uzay bir anlamda Işık tarafından “yaratılır”. Kollektife tekabül ettiğini daha sonra göreceğiz; Zaman, kişiye. Uzay, bütünlüğün işleyişi için bir çerçevedir, bütünlüğün Işık olarak dışsallaştırılmasıyla yaratılan alandır. Başka bir deyişle, Bütünlük kendisini Işık olarak dışsallaştırır. Zaman kendisini Uzay olarak dışsallaştırır. Dolayısıyla gök cisimlerinin uzamsal ilişkileri, anların ve döngülerin niteliklerinin dışsallaştırmaları veya sembolleridir.

[*] Bu ve alıntılanmayan diğer paragraflarda Jung, sembolizmi *Yi Kral.* Çin heksagramları, kozmik bir değişim formülüne dayanmaktadır. Bilinmeyen İlkeden iki ilke doğar *Yang* ve Yin, pozitif ve negatif, genişleyen ve daraltıcı; ve tüm döngüler, bu iki ilkenin etkileşiminin zaman sembolleri olarak kabul edilir. Özellikle yılın döngüleri ile ilgilidirler, *Yang* yaz gündönümünde, kış gündönümünde ise Yin hakimdir. *Yang* düz bir çizgiyle, Yin ise ikiye bölünmüş bir çizgiyle temsil edilir. Heksigramlar, bu çizgilerin altı kat üst üste binmesiyle oluşan 64 olası kombinasyonu oluşturur. Her biri böylece yıllık döngünün bir bölümüne atıfta bulunur ve o bölüm açısından önemi olan bir sembol taşır. Her heksagram, bu nedenle, Dünya'nın yörüngesinin çevresi üzerinde ölçülen bir tür zodyak işareti veya kozmik bakış açısıdır. Sembollerin kendileri, görünüşe göre MÖ 1100 veya 1000 yıllarında Kral Wen tarafından yazılmıştı; ancak sembolizmlerinin tıpkı astrolojik sembolizm gibi “bütüncül mantığa” dayandığı şüphesiz gösterilebilir. Görünüşe göre Jung, bu gerçeği fark edemeyecek kadar fazla deneyselci.

[*] “Analitik Psikoloji” terimi, GF Stout'un (1896) bir kitabının adı olarak kullanılmıştır. CG Jung'un aramaları onun psikoloji türü “Analitik Psikoloji”. Burada terimi en geniş anlamıyla kullanıyoruz, ancak özellikle Jung'un yorumu doğrultusunda - Dr. Jung muhtemelen bu bölümde söylediğimiz pek çok şeye katılmasa da.

3
BİREYSEL, KOLEKTİF, YARATICI VE DÖNGÜ SÜRECİ

Geçen bölümün sonunda şuna değinmiştik: *Yi Kral* antik Çin'in ve onun iki kozmik kutbun karşılıklı etkileşimine dayanan "Değişim Formülü"ne *Yang* Ve *Yin.* Daha önce de belirtildiği gibi, astrolojik kökenleri olduğu için böyle bir formül bizim için özel bir ilgi alanıdır. Dahası, herhangi bir tutarlı ve geçerli astrolojik düşünce için gerekli arka plan olarak önceki bölümde öne sürdüğümüz gibi, bir zaman felsefesinin karakteristik bir ifadesidir. Astroloji, döngülerin ve her anın yaratıcı gücünün tam olarak anlaşılmasına dayanmadığı sürece felsefi olarak anlamsızdır - özellikle döngülerin hareket noktaları olmaları nedeniyle böyle hale gelen "tohum anları". "Değişimin Formülü" *Yi Kral* tüm döngülerin evrensel ve temel yapısını simgesel olarak belirleme iddiasında olan döngüsel bir formüldür; daha da iyisi, *the* Döngü veya *döngüsellik.* Tüm yaşam süreçleri, dış görünüşte olmasa da özünde döngüsel olduğundan, böyle bir formül tüm yaşam süreçlerinin temel yasası haline gelir. Böylece varlık ve oluşun gerçekten evrensel bir sentezine ulaşılır - sembolik uygulanabilirliği açısından, Einstein'ın tüm doğal fenomenleri basit bir yasaya indirgeyen "birleşik alan teorisi" aracılığıyla tasarladığından muhtemelen daha büyük ve daha mutlak bir senteze ulaşılır.

Çin formülü, insan düşüncesi tarihinde benzersiz değildir. Birazdan eski Hindu uygarlığının da, kutupları varlık ve oluş olan evrensel yaşam sürecini tanımlayan döngüsel bir formülle ifade edilebilecek evrensel bir bilgi sentezi tasarladığını göreceğiz. Ve biz iddia ediyoruz ki, şimdi yavaş yavaş oluşmakta olan yeni uygarlık, yeni bir yaşam analizi temelinde ve yeni bir zihinsel işleyiş düzeyinde böyle bir formül geliştirecektir.

Bu tür konuların tartışılması açıkça bu kitabın kapsamının çok ötesine geçiyor; ve yine de kendimizi bunları kısaca özetlemek zorunda buluyoruz, çünkü

Döngünün yeni formülünün dayandığı değerler, bizim tahminimize göre, astrolojik unsurları sınıflandırmamızın ve yorumlamamızın dayanacağı faktörlerdir. Kozmik kutuplara ilişkin eski Çin ikiliği, var olmaya ve olmaya yönelik modern yaklaşımımızı yorumlamak için yeterli değildir. Daha önce de söylendiği gibi, insanlık bilincini yavaş ama istikrarlı bir şekilde yeni bir zihinsel düzeyde kuruyor; ve bu nedenle evrensel yaşam sürecini başka bir bakış açısından tasarlar. Bu nedenle yeni değerler belirlenmelidir: Bununla birlikte, ne eski Çinlileri ne de Hinduları olumsuzlamayan, ancak onları tamamlayan ve tamamlayan değerler - muhtemelen gelişmekte olan bir medeniyetin merkezi olan Amerika kıtasında yeşerecek olan Batı değerleri.

Yeni döngüsel formülün ana hatlarını çizerken, fikirleri diğer daha geleneksel bakış açılarıyla ilişkili olarak tartışmaktansa, yalnızca fikirleri belirtmemiz gerekecek. Amacımız felsefi bir inceleme yazmak değil, sadece astrolojiye felsefi bir arka plan oluşturmaktır. Zamanın veya Döngünün yeni felsefesi henüz yazılmamıştır. Aşağıdakiler, onun varlığının yalnızca bir önermesi ve daha çok psikoloji ve astrolojiye atıfta bulunan yönlerinin yalnızca bir taslağı olacaktır.

Döngü: Tohumdan Tohuma

Her döngü yapısal olarak başlangıç, orta ve sondan oluştuğu şeklinde yorumlanabilir. Ancak bu üç terim, zamanın değerleri anlamından ziyade metafizik anlamda anlaşılmalıdır. Üçlülerinde döngünün bütünlüğünü oluşturan üç temel faktörü veya ilkeyi temsil ederler. Karmaşık bir konuya yaklaşmanın en basit yolu, bu üç terimin her birini sırasıyla incelemek ve genel anlamda neyi ifade ettiğini belirlemek olacaktır.

BAŞLANGIÇ. Her döngünün başlangıcı bir Bir'dir: bir monad. Tanım olarak, bir monadın herhangi bir yaşam döngüsünün başlangıç yayılma noktası olduğunu söyleyeceğiz. Çimlenmekte olan tohum veya tohum içinde kök ve gövdenin ortaya çıktığı noktadır. Döngünün başlangıcı, birlik anıdır, Bir'in gerçek mevcudiyetini ortaya çıkaran andır. Mutlak birlik bir koyut, bir gereklilik, soyut bir amaç, metafizik bir kavramdır. Yaşamla ya da tezahürle bağdaşmaz. Ama başlangıçtaki-Vahdet, bu soyut ve metafiziksel birliğin bir temsilidir.*avatar*bunların Bu Bir'e - tüm döngünün Anne-Babası'na - bağlılıkla bilinçte birliğe ulaşılabilir. Adanmışlık, Bir'e -sanki bu Bir varmış gibi- odaklanmaktır.

Aslında Bir, tezahür etmiş bir Baba olarak artık “var” değildir; ama Bir *dır-dir*O'nun bütünleştirici gücünün taşıyıcıları olan oğullarının hafızasında psikolojik bir gerçeklik olarak - bu gücün hipostazları veya avatarları. Bu güç *Tao,*ve başka bir anlamda Hinduların AUM'sudur. Bütünleştirici güçtür *hayatın ta kendisidir;*ve son bölümümüzde sözünü ettiğimiz bütünleşme ya da bireyselleşme sürecini tek başına mümkün kılan şey budur. İnsan fizyolojik organizmasında bu güç, kalpte kök salmış kan dolaşımının gücüdür; insan psişesinde bu güç daha az iyi tanımlanmıştır, çünkü psişe çoğu insanda henüz bir "organizma" olmaktan çok uzaktır. Ancak, analizi hastayı psikolojik sağlığa ve nihayetinde bireyselleşmeye götürmek istiyorsa, psikoloğun uğraşması gereken, bütünlük iradesi veya akıl ve sağlık iradesi olarak adlandırılabilecek güçtür.

Bu nedenle, Bir'e bir form veya varlık olarak, Her Şeyin Babası olarak tapan kişi, aslında bir hatıraya, tüm "ilkel görüntülerin" en ilkeline tapar. Bu ibadet, hafızayı canlı tutar ve bu Bir'in enerjisinin akabileceği kanallar sunar. Büyüyen ağaçta artık tohum olmadığı gibi, Bir de artık orada değildir. Ancak tohumda bulunan büyüme gücü, bitkinin tezahür döngüsü boyunca aktiftir. Bu güç, sürekli olarak tek Tohum'a “tanıklık eden” bütünleştirici bir güçtür.

Diğer bir deyişle, çimlenme süresi sona erdiğinde tohum, bitkinin var olabilmesi için kendini feda ederek yok olur. Ama tohumun içindeki enerji işlemeye devam ediyor. İşlemsel bütünlüğün gücüdür. Tezahür etmiş bir varlık olmaktan çıkan Bir, artık bir*işlem.*

ORTA. Bu "süreç", döngünün "ortasının" temel gerçeğidir. Bununla birlikte, "orta" terimi ile anlaşılmalıdır.*tüm oluş:*İlk yayılma anı ile son tamamlanma anı arasında meydana gelen tüm anlar dizisi. Bu iki an (doğma ve tamamlanma) bir anlamda benzersizdir; onlar teşkil*alfa* ve *omega*daha doğrusu varlığın iki veçhesini, Bir'in iki veçhesini temsil ederler. DH Lawrence'ın bir zamanlar ilham verici bir makalede yazdığı gibi, onlar başlangıcın Tanrısı ve sonun Tanrısıdır. İçinde*Gizli Doktrin,*H.P. Blavatsky, özünde bir olan bu iki "Tanrı"dan sırasıyla Kök-Manu ve Tohum-Manu olarak söz eder. Bunların dışında kalan her şey değişim sürecine, oluş akışına aittir; yani, bugün insanların "hayat" dediği şeye -yaşamı oluşturan faaliyetler dizisine.

Ancak, bu değişim süreci boyunca bir bütünleşme gücü daha fazladır.

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

ya da daha az belirgin: oluşumun çok sayıdaki dönüşümüne uyum ve yön veren bir güç. Bu güç Baba'nın, Kutsal Ruh'un, Yorganın enerjisidir. Parçaların tüm çokluğunu organik bütünler halinde bütünleştiren Yaşam gücüdür. "Bütünselliğin" gücüdür.

SON. Döngünün tamamlanma anı, tezahür sürecinin meyvelerinin bir konsantrasyon, sonuç ve toplama anıdır. Okültistlerin “Bizimle-Be-Gün”ü, Yedinci Gün'dür. Bu tamamlanma anına ulaşıldığında, Orijinal Kaynaktan (veya Monad'dan) çıkan ve tek Baba'nın birçok Evladını canlandıran farklılaşmış akımlar olan tüm güçler, yaratıcı olanı oluşturan bir güç ve ışık girdabında toplanır. sonun Tanrısı yaratıcının gerçekliği, çünkü bu Tanrı sırayla, Kendini ortaya koyarak, yeni Döngünün “arketiplerinin” veya türsel Formların Yaratıcısı olacaktır.

Döngünün üç temel teriminin böyle bir nitelendirmesi son derece eksik olsa da, her halükarda, eşit derecede temel üç varlık ve oluş formülüne yol açan ve verecek olan üç temel dünya görüşünü tanımlamamıza yardımcı olacaktır. Her dünya görüşü ve formülü, Döngünün üç teriminden birini vurgular - bu, elbette diğer iki terimi olumsuzlamayan, ancak onları ya arka planda bırakan ya da onlara az ya da çok ikincil ya da olumsuz bir anlam veren bir vurgudur. veya yanıltıcı değerleme. Döngünün "başını" ve "ortasını" vurgulayan ilk iki vurgu türü - orijinal Bir ve oluş süreci - insanlık tarafından iyi bilinir. İlki, eski Hindu uygarlığının ve az ya da çok eski Aryan geleneğine bağlı olan tüm dini ve ruhani hareketlerin tipik özelliğidir. İkincisi, eski Çin uygarlığında karakteristik bir formülasyon aldı ve ayrıca yirminci yüzyılın felsefi-psikolojik ve bilimsel düşüncesinin büyük bir kısmı tarafından örneklendi. Tamamlanmanın değerini ve Döngünün bitişini vurgulayan üçüncü bir vurgu türü, modern düşüncenin genel yapısından yavaş yavaş ortaya çıkıyor. Bu öyle bir vurgu ki, yeni bir döngüsel formülde karakterize etmeye çalışacağız.

Aryan-Hindu Formülü

Hindistan tipik olarak (ama elbette münhasıran değil) adanmışlık tutumunu temsil eder; yani, başlangıçtaki-Bir'e bağımlılık. Pek çok yönden Birinci İlke'yi vurgular.*alfa*evrimin ve

mutlak Birlik özlemi. Hindistan'da evrensel bir bilgi sentezi olduğu gerçeği her zaman kabul edilmez; ama eskilerin harika günlerinde keşfedilebilir *Aryavarta,*Budizm'den çok önce gelen kadim sistemin saf güzelliğini ve sadeliğini bozan pek çok ekleme ve sapkınlığın altında Aryan uygarlığının *Yi Kral*uzun zaman öncesine dayanan Konfüçyüsçülük. Bu sistem, en azından kısmen, biraz gizemli bir şekilde, Bhagavan Das tarafından kurtarılmış gibi görünüyor ve biz öğrenciyi onun büyük eserine,*Pranava Veda.*

Orijinal Bir'e dayanan Hindistan'ın entegrasyonu, esasen *hiyerarşik*-Çin'inkinden çok daha fazla, ki bu*dengeleyici.*Tüm faaliyet ve bilgi, mutlak bilinemez ve anlaşılmaz Birlikten türetilen dünya süreci olan AUM olan üçlü Bir ile olan kök ilişkilerinde görülür. AUM'da A, evrensel monad anlamına gelir,*sen*illüzyon dünyası için,*M*İkisi arasındaki ilişki için. Bu ilişki bir olumsuzlama ilişkisidir. Çünkü Bir'e dayanan eski Hindu bilgeliği, Bu Bir'in gölgeli bir nesnelleştirilmesi dışında Çok'u reddeder.

Böylece dünya sürecinin formülü şu şekilde verilir: "Benlik -benlik-olmayan- değildir." Bilginin formülü, nesnenin (Ben-Olmayan) bilinmesi gerektiğidir, böylece özne (Benlik), özneden başka bir şey olmadığını onun yanıltıcı karakterini görerek idrak eder. Bütünleşme inkar ve feragat ile sağlanır. Dünya süreci bir yanılsama olarak görülüyor*(Maya).*Kişilik ve değişim yanılsamadır; ve döngünün sonunda, orijinal Bir kendini yeniden başlangıçta olduğu gibi bulur - değişim tarafından bozulmamış. Değişim sürecinde ne kazandı? Bu, artık bilinçli olarak "Ben benim" olduğunu biliyor olmasıdır. Dolayısıyla bilinç, sürecin sonudur, ancak kendini tamamen özneyle özdeşleştiren ve nesneden tüm gerçekliği çeken bir bilinçtir. Ancak her ateş kül bırakır; ve dolayısıyla bu külleri yaşayan ve büyüyen yeni bir ağaca yeniden dahil etmek için yeni bir döngü gereklidir. Böylece dünya süreci, aynı Öz'ün enkarnasyonundan enkarnasyonuna kadar sonsuz bir şekilde devam eder. Böylece zaman, varlığın yazgısı haline gelir; *karma*ve sefalet.

Hayata karşı bu temel tutum, zorunlu olarak, başlangıçtaki-Bir'e yapılan güçlü bir vurguyu takip eder. Bu Bir için, orta döngünün "süreci" parçalanma, trajedi veya fedakarlık anlamına gelir. Bitiş, başlangıcın bütünlüğüne dönüş demektir. Böylece AUM: art arda tekrarlanacak olan; çünkü M, bırakma, kurtuluştur. Ama yeniden doğuşu getirir. Ve gerçek AUM duyulamayandır; geri çekilme ve soyutlamada bulunan gerçek. bir ve*sen*

ayrıca benlik ile benlik olmayan arasındaki ayrımın sadece bir kavram, bir yanılsama olduğunu göstermek için O olarak seslendirilir. Böylece OM entegre tondur - en basit vokal ses: havanın dışarı verilmesi ve dudakların kapanması. Saniyesi olmayan Bir'in gerçek bir sembolü.

Evrensel bilgi ve etkinliğin sentezi bu tür kavramları takip etti. OM'nin dışında şu çıktı:*Gayatri,*Güneşe ve tüm yaşamın birliğine kutsal çağrı. itibaren*Gayatri,*ve dört Veda'yı ortaya koyan diğer bazı temel mantramlar; Vedalardan Vedantalar geldi; Benliğin temel bilimlerini temsil edenlerden, en sonunda gizli yedincide sentezlenen Hindu felsefesinin altı okulu ortaya çıktı.*Atma-Vidya*—AUM'un evrensel bir şekilde yeniden dile getirilmesine yol açan "son" bilinci. Tüm bunlar, insanlığın temel bilinç sistemlerinden birinin, hâlâ çoğu dinin ve okült felsefe türlerinin çoğunun temeli olan bir sistemin kabataslak bir taslağıdır.

Çin Formülü

Bu sistem, elbette, "süreç"in gerçekliğini ve bunun içerdiği düalizmi vurgulayan Çin sisteminden temelde farklıdır. *Yang*ve iki kozmik kutup olan Yin, döngüsel etkileşimlerinde görülür. Zaman artık ruhu reenkarnasyona zorlayan bir kader değil, değişim sürecinin temel gerçekliğidir. Tüm yaşam bir değişim ritüelidir, ilgili etkinlikleri resmeden bir dramdır.*Yang*ve Yin ve bunların ardışık permütasyonlarını içeren. Bu permütasyonlar geometrik olarak sembolize edilir, ilk olarak arketip tezahürünün üç katlı bir şemasında (çünkü iki unsur arasındaki her ilişki etki, tepki ve etkileşimi içerir); daha sonra, gerçek dramanın veya dışsal performansın alanı olan altı katlı bir etkinlik alanında. Böylece, altı katlı faaliyet alanında iki ilke arasındaki olası tüm etkileşim aşamalarını temsil eden 64 heksagram oluşturulur. Bu heksagramlar daha sonra tıpkı modern astrolojideki zodyak işaretleri gibi bir daire içinde dağıtılır.

Bu döngüsel heksagram dizisinin temsil ettiği şey, yaşamın evrensel dramasıdır, tüm etkinliklerin ve etkinliğe verilen tüm tepkilerin kozmik modelidir (biz buna bilgi diyoruz). Daha spesifik olarak, yıl döngüsü boyunca Güneş'in Dünya ile değişen ilişkisinin grafiği olarak duruyor. Ancak Dünya'nın yörüngesi boyunca kıvrılan bu ilişki, aslında her şeydeki yaşamsal ilkenin kökenidir. Hayat Güneş'ten gelmez. Hayat, Güneş ve Dünya, enerji ve Dünya arasındaki kanunlaştırılmış ilişkinin sonucudur.

madde, Işık ve Karanlık arasında.

Yaz gündönümünde, *Yang* hakimdir; kış gündönümünde, *Yin;* ekinokslarda dinamik bir denge halindedirler. Ama sonbaharda, *yin* artışlar; ilkbaharda iken, *Yang* artar ve *yin* şiddeti azalır. Böylece dört can alıcı nokta, Haç faaliyeti, dramanın Beşinci Perde'nin sentezleyip sentezleyemeyeceği Dört Perdesi. Bu Beşinci Perde, simya ilminin "Özü"dür. Bu, Beşinci Uzuvdur - ister yukarıda ister aşağıda olsun, Yaratıcı'nın evi. yaşadığı kutsal yerdir *Tao,* Büyük Anlam, yılın dört önemli noktasına dayanan piramidin zirvesi, tüm sembollerin Sembolü. Tao, tüm çatışmaların çözümüdür; ve bu nedenle o bir şey, hatta bir öz değil, bir süreçtir. Kafadaki Süreçtir; İnisiye'nin piramidin tepesine çıkan basamaklardan yukarı çıkışı - başlangıçta düz bir tepe, çünkü tepenin kendisi ancak yüce sunaktan yükselen mistik Ateş olabilir; (aslında sınırlı bakış açıları olan) Dört Hata'nın yakıldığı ve çözüldüğü, çözüldüğü, Tek Anlam'a entegre edildiği sunak.

Tüm çatışmaları dengeleyerek ve aşarak çözen Bu Tek Anlam, Çin İmparatorunda cisimleşmiştir. O, tüm kozmik enerjilerin dengelendiği nötr nokta, Büyük Boşluk, çarkın göbeğidir. Bu, Devlet içinde. Ancak mistik için, her insanın içinde potansiyel olarak bir "imparatorluk sarayı" vardı. Orada, kafanın içinde, *Tao* bir süreç olarak tamamlandı, “Işığın dolaşımı” süreci ve “Elmas Beden” İmparator doğdu: sonun Tanrısı, Işık Tohumu.

Kelime *Tao* üç harfinin her biri Döngünün bir terimini ifade edecek şekilde sembolik olarak analiz edilebilir. A, başlangıçtaki Bir'e, monad'a atıfta bulunur; *Ö* insanda Benliğin (yalnızca bilinçli egonun değil) etrafında merkezlenmiş bütünleşmiş Kişilik anlamına gelen nihai tamamlamayı ve soyutlamanın sonraki bir aşamasında, Özlüğün özünü ifade eder; Ve *T* insandaki dünya değişim sürecini, düşüncelerin, duyguların, sezgilerin ve duyumların sürekli akışı olan varlık durumunu temsil eder; gelişen sürekli değişen kişiliğin durumu. Mektup *T* Çin'in bu kutsal sözünde birinci oldu, çünkü Çin uygarlığı “süreç” unsurunu vurguluyordu; ve mektup *T*, evrensel sembolojide, oluş sürecinde akan yaşam gücünü, Bir'in dualite alemine "çarmıha gerilmesinden" doğan gücü ifade eder. Bununla birlikte, bu yaşam gücü, eylem dengesi içinde insan tarafından kontrol edildiğinde, "Bilinçli yol" boyunca içe doğru götüren enerji haline gelir. *Tao.*

Böylece Bilge'nin amacı, kendi içindeki karşıt kutupları dengelemek, tüm çatışmaların onları nesnelleştirerek ve aşarak sembolik olarak çözülebileceği bir denge noktasına ulaşmak ve nihai benliğinin yaratıcı merkezine, benliğinin özünü çekmekti. gerçek "Göksel Varlıklardan" biri olarak, yani Evrenseller alemindeki arketipsel İlkelerden birinin ruhsal tezahürü olarak, bireysel ölümsüzlüğün göreli bir türü için ruhsal aracı inşa etmek üzere tüm değişim süreci.

"Yeni Dünya" Formülü

Böylece Çinliler ve Hindular*Dünya görüşü,*veya dünya görüşleri. Ne Başlangıçta Bir'i ne de "yaşam" dediğimiz "süreci" vurgulayan üçüncü bir evrensel bütünleşme türünün mümkün olduğunu iddia ediyoruz - nihai toplam, tamamlama, toplama "bütünlük çemberi" içindeki tüm unsurların. Böyle bir sistem, açıkça Çin ve Hindu tipik felsefelerinin bazı özelliklerini bütünleştirirdi. Dahası, Hıristiyanlığın "kişilik" ve çarmıha gerilme süreci üzerine koyduğu özel vurguyu - Çin sisteminde yokmuş gibi görünen bir vurguyu - içerecektir. Son olarak, doğal fenomenler dünyasına eleştirel ve analitik bir yaklaşım ve böylece değişim sürecinin anlaşılmasını derinleştirme girişimi içerdiği ölçüde, yeni bilimsel zihniyete konukseverlik göstermelidir.

Böyle bir sistem, hayata karşı böyle bir tavır, gözlerimizin önünde yavaş yavaş şekilleniyor. Yalnızca bazı temel koordinasyon faktörlerinden, Avrupa önyargısından arınmış daha geniş bir vizyondan, gerçekten estetik ve yaratıcı bir mizaçtan ve şimdi bile eski Avrupa uygarlığının çöküşünden ivme kazanıyor olabilecek kolektif bir ruhsal dürtüden yoksundur. Böyle yeni bir dünya görüşünün inşasına, insan faaliyetinin hemen hemen tüm alanlarındaki öncüler katkıda bulunmaktadır. Terimin anlamı General Smuts'un tanımının ötesine genişletilirse, belki de "Bütünlük" terimi, hayata karşı bu yeni tavrı karakterize etmek için herhangi bir terim kadar iyidir. "İşlemsel bütünlük felsefesi" ifadesini kullandık. Son bölümümüzde hayata gerçekten "estetik" yaklaşımı ve onun yeni psikolojiyle ilişkisini, özellikle de Jung'un formüle ettiği şekliyle tanımladık. Daha önceki bir bölümde, bulguları yeni yaşama ve var olma felsefesini kurmaya yönelik diğer tüm faktörlerden daha fazlasını yapacak olan bilimin yeni tutumuna değinmiştik. Yalnızca yeni insan dilinin ilk cümlelerini kekeleyen toplumsal örgütlenme, siyaset ve hukuk alanındaki hareketlerden değil, her şeyden önce ekonomik faktörlerin,

malzeme değişikliklerinin pratik belirleyici faktörü olacak makinelerimizin ve teknolojimizin etkisi.

Sonra, yeni dinsel bilinç ve okültizm ve mistisizmle, hatta spiritüalizmle ilgilenen hareketlerin gücü var. Alice A. Bailey'nin kitaplarında, her yerde burada burada ortaya çıkan yeni bilinç tipinin özellikleri ve dünya çapında grup çalışması fikrinin en geniş sonuçları, tartışılmaz bir açıklıkla ifade ediliyor. Dünyaya Hizmet Edenlerin Yeni Grubu adını verdiği grubun faaliyetleri üzerine yaptığı çalışma, birkaçını rahatsız edebilecek okült fikirler temelinde yapılmış olsa da, tüm insanlığı kuşatan bir vizyonun ustaca bir ifadesidir.

Bununla birlikte ihtiyaç duyulan şey, eskiden bulduğumuz gibi yaşam ilkelerinin basit bir sembolik sunumudur. *Yi Kral*: tüm yeni fikirleri ve idealleri ilişkilendiren, merkeze alan ve kristalize eden genel bir formül; her alanda yeni bir tür uyum arayışında olan temel güçleri yeni ve anlamlı bir şekilde formüle eden. Görevin görünürdeki büyüklüğünün farkına varıldığında, buna teşebbüs etmek bile küstahça görünebilir. Yine de Yi King'in temel ilkelerinden daha basit ne olabilir? Medeniyetimiz karmaşıklıklarla dolu. İhtiyaç duyduğu şey, en sonunda entelektüel bilgimizin şaşırtıcı labirentini yapısal olarak koordine edebilecek birkaç basit ve sentezleyici fikirdir. Bir veya birkaçına ihtiyacı var,*önemli sembolleri*ansiklopedilerimizi dolduran tüm malzeme, veri ve bilim yığınını entegre etmek. Şu anda böyle bir şey bulunabilir mi? Söylemesi zor. Ama her halükarda nihai çözüme yönelik bir öneride bulunabiliriz. Öte yandan, astrolojik sembolizmin temellerini belirlemede aşağıdaki kavramlar bizim için temel değerde olacaktır. Ve unutmayalım, astrolojik sembolizm,*sembolizm olarak,*yeni uygarlığın felsefesinde yer alan en derin fikirlerden bazılarını somut ve anlaşılır kılmada yine de çok önemli bir rol oynayabilir.

Bireysel ve Toplu

Yaşamın tüm tezahürlerinin bir elementler veya eğilimler düalizmi içerdiği görülebilir. Çinlilerin bahsettiği yer*Yang*Ve*yin*"bireysel" ve "kolektif" terimlerini kullanacağız; ve şimdi bu düalizmin üçüncü bir ilkenin işleyişiyle çözüldüğünü göreceğiz: "yaratıcı". Kelimelerin kendileri elbette yeni değil. Özellikle psikolojide ve sosyal organizasyon, politika ile ilgili olarak kullanıldılar ve hatta son zamanlarda modern fiziğin son teorilerinde ima edildiler (özellikle "parçacık" ve "dalga" ikiliğinde). Bununla birlikte, henüz yapılmayan şey -

bildiğimiz kadarıyla - bu temel kavramları, tüm insan bilgisini bütünleştirme ve varlık ve oluşa ilişkin tutarlı bir yorum sunma girişiminde kullanmaktır. Burada tekrarlamamız gerekir ki, burada böyle bir girişimin nasıl yapılabileceğini ve bunu, astrolojik sembolleri yeniden yorumlamamızı, kapsamı içinde gerçekten her şeyi kapsayan bir temel üzerine oturtmak için yapıyoruz.

General Smuts'un hiçbir şekilde tam olmasa da çok ilginç bir formülasyonunu verdiği Holizm felsefesi, evrimsel yaşam sürecinin ve ona katkıda bulunan faktörlerin, insanlığın ruhuna sadık bir şekilde nasıl yeniden yorumlanabileceğini göstermemize büyük ölçüde yardımcı olacaktır. gelecekteki medeniyet. Bütün ve parçalar, yaşam sürecinin iki terimi olarak sunulur. Ve bu iki terimin kozmik nihai değerler olarak tanıtılması muazzam bir adımdır - General Smuts gerçekten metafizik ve kozmik genellemelerden biraz çekingen görünse de. Bununla birlikte, Dünya sürecinin doğasını şu şekilde karakterize eder:

> "Bu, bir bütün oluşturma evrenidir. . . . Evrenin nihai gerçekliği ne madde ne de ruhtur, bütündür. . . . Aktif bir yaratıcı süreç olarak holizm, evrenin her zamankinden daha fazla ve daha derin bir bütünlüğe doğru hareketi anlamına gelir. Bu temel süreçtir ve tüm organik ve psişik faaliyetler ve ilişkiler bu sürecin öğeleri ve biçimleri olarak anlaşılmalıdır. . . . Bütünün Bütün içinde yükselişi ve kendini koruması, bu Bütüncül evrenin yavaş ama hatasız süreci ve hedefidir."
>
> *(Bütünlük ve Evrim,*1926)

Böyle bir tablo, ruhun ya da benliğin bütünün bütünlüğü olarak anlaşılması gerektiği fikriyle tamamlandığında (bkz. Bölüm 2), insanın hayata karşı tutumunun devrimci bir yeniden değerlendirmesini oluşturur. Fizyolojik ikiliğin başka bir biçimi olan ruh ve madde düalizmi, başlangıçta hareket ve atalet anlamına geliyordu, yerini bütünlük ve parçalar aldı. Ve sürecin birliği, "Bütünizm bir yaratıcı sentez sürecidir. . . evrenin her zamankinden daha fazla ve daha derin bir bütünlüğe doğru hareketi."

General Smuts'un sunduğu tablonun metafizik imalarını ve bazı metafizik zayıflıklarını burada etraflıca tartışamayız. Söyleyebileceğimiz tek şey, görünüşe göre kaostan mükemmel bütünlüğe doğru böyle bir sonsuz ilerleme fikrinde ve aynı zamanda birçok çağdaş bilim insanı tarafından savunulan, evrenin nötr bir seviyeye doğru aktığı şeklindeki zıt fikirde, eksik bulduğumuzdur. zamanın döngüsel doğası ve zamanın bütünlükle ilişkisi kavramı. Bir evrensel bütünleşme formülünün nasıl gerçek geçerliliğe sahip olabileceğini görmüyoruz.

döngüsel olmadıkça - başlangıç ve son olduğu gibi buluşmadıkça; ve bu buluşma noktası mutlak ve zamansız olarak kabul edilebilir - Ebedi Şimdi.

Başka bir deyişle: 1) yaşam süreci sadece yukarı doğru bir ilerleme değildir; 2) ayrı ayrı bakıldığında zıt yönlerde işleyen iki tamamlayıcı hareketi içerir; yine de üçüncü bir terime entegre edilebilecek olan. Bu terim bir hareket değildir. Bununla ilgili bir gelişme yok.

İlk hareket "bireyleşme" olarak adlandırılabilir - tabi ki kelime Jung tarafından verilenden çok daha genel bir anlamda alınır.

İkinci hareket "toplama" olarak adlandırılabilir.

Üçüncü terim "yaratıcı" dır. Bütün meselenin özü, bu üçüncü terimin doğru anlaşılmasında yatmaktadır. Bunun biraz güç önemini kavramak için, sentezlediği ve dengelediği iki hareketin nasıl işlediğini görmemiz gerekecek.

*bireyselleşme.*Nispeten ilgisiz (mutlak ilgisizlik düşünülemez) unsurların bir araya gelmesi veya bir araya getirilerek bir bütün oluşturması sürecidir. Bu şekilde tanımlandığında, terim "entegrasyon" ile eşanlamlıdır.

*Toplama.*Bu, bireyler tarafından bireyler olarak edinilen karakteristik özelliklerin, yeteneklerin veya enerjilerin doğrudan veya dolaylı aktarım yoluyla grupların mülkiyeti haline gelme sürecidir.

Bu tanımları net bir şekilde kavramak için iki kavramı felsefi olarak analiz etmek gerekecektir.*bireyse*Ve*kolektif ve*böylece, genellikle gevşek bir şekilde kullanılan bu terimlerin ne anlama geldiğine dair iyi tanımlanmış bir resim elde etmek için.

Bir*bireysel*bir dizi unsurun benzersiz bir şekilde entegre edildiği bir varlıktır. Bu unsurlar, o bireyin doğrusal atalarından miras alınır veya göreceli bir bağımsızlık durumunda var olmaya başladığından beri onun tarafından şu veya bu şekilde asimile edilir. Bireyselliği oluşturan şey, kalıtsal ve asimile edilmiş bu unsurların bir araya getirilme biçimidir.*eşsiz.*

Ancak bu benzersizlik mutlak olmayabilir. Belirli bir tesadüfi varlık grubuyla veya tesadüfen seçilmiş özelliklere sahip olmakla ilgili olabilir. Örneğin, derede bir yöne giden bir grup balığın ortasında, ters yönde yüzen bir balık görürseniz, bu balık bir birey gibi hareket eder. Davranışının benzersiz bir özelliği vardır. Üç balık bir şekilde ve binlerce balık başka bir şekilde davranıyorsa, üç balığın hala nispeten bireysel davranışlara sahip olduğu söylenebilir. Henüz

kendi başlarına bir varlık olarak düşünüldüğünde, muhtemelen diğer balıklar gibi balıktırlar; ve bu nedenle "bireyler" oldukları söylenemez.

Sonra bir tuğla duvara bakarsanız, tüm tuğlaların aynı olduğunu söyleyebilirsiniz. Yine de her tuğla için ayrı ayrı yer tuttuklarını söyleyebilirsiniz, çünkü belirli bir yeri kaplar, benzersizdir. İki tuğla aynı yeri kaplamaz.

Öte yandan, "kolektif" sözcüğü, en azından göreceli olarak, zaman ve mekanda benzersiz bir şekilde tanımlanmış özelliklere veya temele sahip olmayan kümeleri ifade eder; veya birçok varlığın ortak olarak sahip olduğu bulunan niteliklere. Mavi gözler kolektif faktörlerdir; ama arkadaşım Bay X'in gözleri bireyseldir -çünkü onlar benzersizdir ve Bay X olarak bilinen benzersiz insan faktörleri kümesinin özelliklerinden biridir. Başka bir deyişle, bireysel ve kolektif arasındaki ilişki bir şekilde benzerdir tikel ile evrensel arasındakine; sadece "evrensel" kelimesinin çeşitli çağrışımları ve etimolojik anlamı vardır ki bunlar bizim şu anda değindiğimiz noktanın dışındadır. Şunu da eklemek gerekir ki, bireysel ve kolektifin dar anlamı, uygulandıkları varlıkların türüne göre değişir.

Her canlı varlığın hem bireysel hem de kolektif unsurlara sahip olduğu söylenebilir. Herhangi bir temel ilke düalizminde olduğu gibi, ikisi asla ayrılmaz. Önemli olan ve ölçülebilen, ikisinin bir arada var olduğu göreli orandır. Çin'in yıllık dönüşüm döngüsünde, herhangi bir gün bulunamadı. *Yang* veya *yin* çalışmıyordu. Ancak *Yang* güçte artış, *yin* azaldı; Ve *tersine.* Aynı şekilde Holizm açısından da (en azından potansiyel olarak) daha büyük bir bütünün parçası olarak kabul edilemeyecek hiçbir bütün ve toplamı ve sentezi olduğu daha küçük parçalar için bütün olmayan hiçbir parça yoktur.

Karmaşık varlıklarla, sayısız hücreyi ve yaşamı az çok iyi tanımlanmış bir yapısal düzenleme aracılığıyla bir arada tutan organizmalarla uğraşırken, bireysel ve kolektif terimlerini kurucu unsurları niteleyen sıfatlar olarak kullanma zorunluluğu ile karşı karşıyayız. bu karmaşık bütünlerden Bireysel ve kolektif, var olan her şeyi sonsuza kadar niteler. İki kudretli güç tarafından sonsuza dek bireysel niteliğe veya kolektif niteliğe doğru çekilen her şey. Bu, varlığın büyük evrensel dramasıdır.

Dramanın en önemli ve en önemli olması doğal olarak insandadır.

tamamlandı - en azından erkekler için! Böylece, tüm varlığımızda işleyişini izleyerek, atomlarda veya galaksilerde daha basit veya daha gösterişli şekillerde çalıştığını daha iyi görebileceğiz.

Döngüsel Dönüşümün Formülü

> Aşağıdaki döngüsel formül, besbelli, ancak her özel durumda çok daha eksiksiz bir formülle tamamlanması gereken en basit çerçeve türüdür; ama eşit derecede basit paralellik gösterir*Yang-Yin*Çin'in formülü ve aynı evrensel geçerliliğe sahip olduğunu iddia ediyoruz. Değeri, bize psikolojik faktörler (bilinçli ve bilinçsiz) hakkında yeni bir bakış açısı vermesi ve tüm yaşam süreçlerini psiko-zihinsel düzeyde yorumlamamızı sağlamasında yatmaktadır.

Döngüye bireyle, yani bir dizi kolektif unsurun entegre edildiği benzersiz bir varlıkla başlarız. Bu bireyden, birazdan inceleyeceğimiz bir işlemle, onun bireysel benliğinin dışsallaşması olan yeni unsurlar ortaya çıkar.

Birey tarafından bir kez serbest bırakılan bu unsurlar, kolektif unsurlar haline gelir. Onları asimile eden ya da etmeyen diğer bireylerin zihinlerine kayıt olurlar; tüm insanların ortak malı haline gelirler. Bireyler tarafından yayılan bu tür kolektif unsurların tümü, kolektif deneyim ve kolektif bilgi deposuna eklenir. Bir kültürün veya genel olarak medeniyetin ortaya çıktığı ırksal hafızayı biriktirir ve oluştururlar.

Medeniyet, en yüksek anlamıyla (ve*Olumsuz*sadece gölgesini gören Spengler tarafından resmedildiği gibi), gerçekten bir süreçtir. Kolektif unsurların bütünleşme sürecidir. Her erkek kuşağı, bu kuşaktaki bireyler kendi bireysel benliklerinden yeni öğeler yaydıkları sürece, süreci bir adım daha ileri götürür. Bir süreç olarak uygarlık, mistiklerin "Kutsal Şehir", "Yeni Kudüs" ve en azından bir anlamda "Beyaz Loca" dediği şeyin oluşumuyla doruk noktasına ulaşır. Yani, bireysel bir oluşumun veya varlığın inşasında sona erer.*psiko-zihinsel düzeyde*—HP Blavatsky ile “Seed-Manu” diyebileceğimiz. Uygarlığın psiko-zihinsel bitkisinin tohumudur.

Bu tohum, bir psiko-zihinsel olarak ve bir anlamda,*kozmik*Bireysel, kollektif unsurlar yeni bir döngünün başında ortaya çıkar. Bu kolektif öğeler, Jung'un bahsettiği "bilinçdışının ilkel imgelerini" oluşturur.

Ayrıca teozofinin "ilk vahiyi", diğer felsefi sistemlerin "doğuştan gelen fikirlerin toplamı"dırlar. Bunlar, yeni bir dünyayla veya genel olarak konuşursak, yeni tözsel malzemelerle birleşerek, sırasıyla*arketipsel yapılar* (“astral benlikler") yeni bir ırk tipi. Bu yeni ırk tipinin oluşturduğu matrisin dışında, evrim veya bireyselleşme süreciyle bireyler ortaya çıkacaktır. Ve döngü yeniden başlar.

Bireyin uygarlığın kolektif psiko-zihinsel "malzemesi" haline gelen unsurları yaydığı döngüsel süreç aşaması, kolektivasyon aşamasıdır. Bu "malzemenin" "Tohum-Manu" veya "Kutsal Şehir" ile bütünleştiği aşama, bireyselleşme aşamasıdır. Belirli bir insanın varlığının tüm psiko-zihinsel enerjilerini bütünleştirdiği ve Jung'un kullandığı anlamda "bireyselleştiği" süreci daha geniş ölçekte yeniden üretir. Benzer bir süreç, modern bilimin "evrim" dediği şeydir - amipten insana; ancak bu süreç düz ilerleyen bir çizgi olmak yerine döngüseldir.

Okuyucunun kafasını karıştırabilecek olan şey, bir tür olarak insanın ve görece bireyselleşmiş kişilikler olarak çok sayıda insanın eşzamanlı gelişimidir. Bu nedenle, arasında ayrım yapmalıyız*jenerik adam*Ve*kişisel adam,*"daha küçük birey" ile "Daha Büyük Birey" arasında. Genel insan, önceki kozmik döngünün "Tohum-Manu"sunun yayılan görüntüsüdür (veya "gölgesi"); ve bu Tohum-Manu, "daha küçük bireylerin" - yani insan kişiliklerinin - özünden oluşan "yükselmekte olan bir Bütün" olan "Yüce Birey"i temsil eder. Döngünün sonundaki bu "Yüce Birey", döngünün başındaki "Yaratıcı" olarak tezahür eder. Yeni bir tür “yaratıyor”: kendi imajı. Böylece "Tanrı" insanı kendi suretinde yarattı; ancak "Tanrı", önceki döngünün bireyleri tarafından yayılan tüm kolektif psiko-zihinsel öğelerin bireyselleştirilmiş toplamıdır. Bugün insanlar arasındaki bireyler, uzak bir zamanda tüm insan uygarlıklarının son sentezinde bireyselleştiklerinde, "fikirler" ve "enerjiler" yayıyorlar.*olmak*Gelecekteki kozmik döngünün başlangıcında Dünya'da (veya belki başka bir yerde) bazı yeni "insan" türlerini "yaratacak" "Tanrı".

Bununla birlikte, "Yüce Birey"in yaratılışı ya da yayılımı olan türsel insanın başlangıçta bir kolektif öğeler yığını olduğunu unutmamalıyız. Genel insan bir birey değil, bireyin uzun bir bireyselleşme sürecinden sonra ortaya çıkacağı matristir. Belki daha da önemlisi, bu sürecin gerçekleştiğini fark etmeliyiz,*önce fizyolojik,*

*ve sonra psiko-zihinsel düzeyde.*Bu nedenle eski mitolojiler birkaç "Yaratılış"tan söz eder; Böylece*Gizli Doktrin*önce insanların “astral gölgelerinin” (yani arketipsel biçimlerin) izdüşümünden, ardından “Aklın kıvılcımlarının” - insanın psiko-zihinsel varlığının filizlendiği ve geliştiği çekirdeklerden bahseder. İkisi bir anlamda birdir, ancak farklı varlık düzeylerinde ve farklı türde bir "töz" düzenleyerek çalışırlar.

Bununla birlikte, "okült" kozmogoninin zor noktalarını tartışmaya girmeden şunu söyleyebiliriz:*HAYIR*Yaratılış, yaratıcısından doğar veya yaratıcısından kaynaklanır,*bir birey olarak - o*yalnızca bireysel benliğin bir potansiyeli (az ya da çok zorlayıcı) ile doğar. Bu nedenle, her insanda ırk-benlik ile (potansiyel veya tamamlanmış) bireysel-benlik arasında ayrım yapmalıyız. İlki doğası gereği kolektiftir; ikincisi, bireysel. Başka bir deyişle, genel insan tipi *(homo sapiens)*önce belirli bir kristalleşme noktasına, yani türsel bireyselleşmeye ulaşır; o zaman kişisel bütünleşme süreci böyle bir jenerik temelden başlar.

Genel bireyselleşme, az ya da çok açıkça belirlenmiş bir gruba ait olan insanların toplamını etkileyen bir süreçtir. Nispeten bireyselleşmiş birkaç gruptan ("göçmenler" olarak) yansıtılan ve böylece ırk açısından "kolektif unsurlar" haline gelen insanları belirli bir coğrafi çevrede bir araya getirerek işler. Çeşitli tanımlamalara sahip bu kolektif öğeler yavaş yavaş homojenleşir. Onları türsel bir tipte (ya da daha sonra “kültür”) homojenleştiren şey, bir dizi ortak deneyim ve grubun yaratıcı bireyleri tarafından ortaya çıkan belirli fikirlerin ve “yaratımların” ortak özümsenmesidir. "Yaratıcı bireyler" derken sadece "yaratıcı sanatçılar"ı kastetmiyoruz. Yeni bir fikri olan ve herhangi bir deneyimde yeni bir anlam keşfeden herkes, ya da belirli deneyim gerçeklerini yeni ve özellikle sembolik bir şekilde bir araya getiren bir yaratıcıdır. Bu şekilde yarattığı şey, grubundaki birkaç erkek tarafından asimile edildiğinden, grup entegrasyonuna veya türsel bireyselleşmeye doğru yeni bir adım atılır.

Bedenlerimiz böyle inşa edilmiş, türleri ve işlevleri belirlenmiştir. - ama milyonlarca yıllık genel bireyselleşme yoluyla. İnsanlığın ortak mirası binlerce bin yıldır birikmiştir. Bu ortak kalıtım, Jung tarafından formüle edilen “kolektif bilinçdışı”dır. Muazzam biçimlendirici güce sahiptir. Ve oluşumları, hem bedenlerimizin hem de ruhlarımızın jenerik tipini belirler. Ancak, unutmayalım ki, kolektif bilinçdışının bu enerji oluşumları, yalnızca (yukarıda tanımlandığı gibi) “aşağı bireylerin” yaratımlarının özümsenmesinin sonucu değildir; onlar da bağlı

önceki döngünün "Tohum-Manu"su olan "Yüce Birey"den, şimdiki insanlığımızın döngüsünün başlangıcında ortaya çıkan "ilkel imgeler" veya "doğuştan gelen fikirler" ile nedensel olarak.

Yine meseleleri oldukça karmaşık hale getiren şey, bireyselleşme ve kolektivasyonun çeşitli düzeylerde işlemesi ve birbiriyle iç içe geçmesidir. Ancak aşağıdaki formülü kavrarsak, bir Ariadne ipliği bizi döngüsel yaşam sürecinin labirentinde güvenli bir şekilde yönlendirebilir: bu yaşam süreci, *kolektiften kolektife bireysel aracılığıyla.*Ama şunu da söyleyebiliriz:*herhangi bir bireyselleşme seviyesinden bir sonraki daha yüksek seviyeye yaratıcı aracılığıyla.*İlk formülasyon öz açısındandır; ikincisi, ruhtan ya da birlikten.

Formülasyonu ruha göre alırsak, bu bölümün başında bahsedilen döngüsel formüle sahibiz; başlangıç Orta son; ya da Başlangıcın Tanrısı - düalist yaşam süreci - Sonun Tanrısı; veya Tohum-bitki-tohum; veya monad-kişilik-Benlik, psikolojik olarak konuşursak. Kullanmak*alfa*Ve *omega*sembolizm, formülü kelime ile sembolize edebiliriz*aşk,*Latince'de "seviyorum" anlamına gelir. Latince ile karşılaştırıldığında*Amin,*Sanskritçe *aum*ve Çinliler*Omi,*sembolizm öğrencisi için ilginç olabilir. Mevcut alfabemize göre, sembolik oluşum şöyle olmalıdır:*Amz; M*kollektif anlamına gelir - ki bu elbette ana unsura benzer.*anne,*ve deniz*(marş* Latince);*A*Ve*Z*Tohumun veya Bireyin iki aşamasını temsil eder, başlangıç ve doruk noktası veya sentetik.*A*psikolojik olarak monad'ı temsil eder;*M* kişilik için (bizim anladığımız anlamda, Sanskritçe karşılığı*manas); Z*Jung'la Öz dediğimiz şey için (Sanskritçe'de*Sva; S*için Sanskritçe eşdeğeri olmak*Z*; hemen hemen tüm Hint-Avrupa dillerinde küçük bir farkla bulunan bir kök).

Bununla birlikte, şu formülü kabul edersek: kolektiften bireysel yoluyla kolektife, dünya değişim sürecini, az çok bireysel bütünler oluşturan ve yeniden parçalara ayrılan uçsuz bucaksız kozmik unsurlar denizini ilksel olarak varsayarız. O halde birey, yalnızca bir sürecin anlık çiçeklenmesi, her zaman çalkantılı bir okyanusun dalgalarının zirvesidir.

Kalite, Yapı ve Madde

Kolektif unsurlar (ister kozmik ister insan olsun), ruhu temsil eden bireyin aksine her zaman maddenin kutbunu temsil eder. Her türden ve varlığın her seviyesinde element bulunduğundan, töz birçok tipte olabilir. Böylece fiziksel ve psiko-zihinsel özden söz ediyoruz. Töz, toplama sürecinin sonucudur (ister parçalanma ister yaratma olarak olsun).

Parçalanma sonucu ortaya çıkan madde, yeni Bahar bitki örtüsünü kimyasallarla sağlayacak olan çürüyen yapraklardan oluşan humustur. Yaratılıştan meydana gelen töz, sembolik olarak tohum tözün tabiatını taşır.

Alice Bailey, Doğu ve Batı psikolojileri arasında bir uzlaştırma girişiminde bulunan son derece değerli kitabında şöyle yazıyor: “Maddiliği çağrıştıran 'töz' anahtar kelimesi yanlış bir adlandırmadır. Bununla birlikte, bu sözcüğü Latince köklerine indirgemek yararlı olacaktır: 'alt'*altında,*ve 'bakmak'*durmak.* Öyleyse madde,*altında duruyor,*veya temelini oluşturur. Felsefi anlamda töz şu anlama gelir:*alt tabaka.*Webster'ın sözlüğünde “Tüm dışsal tezahürlerin altında yatan; özelliklerin var olduğu şey. Mantıksal tutarlılığın felsefi temellerinde, tinin (ya da insanda, onun ruhsal gerçekliği olan bireysel "nitelik") psiko-zihinsel etkinliklerinin temeli olarak bir "psiko-zihinsel töz" varsaymalıyız. Ruhun tezahür ettiği her alem, karşılık gelen bir madde tipine sahip olmalıdır, ruh ve madde kesinlikle ilişkilidir. Psiko-zihinsel madde bir yayılım ve fiziksel maddenin rafine edilmiş bir ürünü olarak kabul edilebilir. Ya da fiziksel töz, evrensel bir "akıl malzemesi"nin yoğunlaşmış hali olabilir.

Eğer böyle bir argüman “metafizik” olduğu ve deneyime dayanmadığı için reddedilecekse, o zaman tüm yeni atom fiziğini bir kenara bırakalım. Eter ya da uzayın eğriliği ya da elektronlar ve fotonların tümü, kaydedilen etkinliklerin alt katmanları olarak kabul edilir. Faaliyetler kaydedilir, ancak hiçbir göz esiri veya elektronu göremez ve hele "eğri uzayı" göremez. "Psiko-zihinsel" bir maddenin varlığına dair, elektronların varlığına dair ne kadar çok kanıt varsa, aslında çok daha fazla kanıt vardır.*sadece mantıksal gereklilikler.* Ayrıca, bilincin hayatta kalması veya ölümsüzlük kavramı - Jung'un psikolojik sağlık için normal bir gereklilik olarak gördüğü bir kavram - elbette psiko-zihinsel bir madde gerektirir. Fiziksel madde bir kez gittiğinde, bilince alt tabaka olarak hizmet edecek başka bir türün olması gerekir. Eğer bu reddedilirse, o zaman bu inkar sadece sözcükler üzerine bir tartışma ve bilincin bir kişinin "ilkel imgesine" arkaik bir bağlılığıdır. *somut*madde.

Bununla birlikte, böyle bir farazi psiko-zihinsel maddenin mümkün olup olmadığı sorusu da eklenmelidir.*aslında deneyimli*tarafından algılanması, insanın fizikselüstü duyular veya doğrudan algı organları geliştirmeye duyarlı olup olmadığına bağlıdır. Yapamasa bile “çıkarımsal kanıt” diye bir şey var.

Maddenin aksine, "kalite" dediğimiz şey, yaşayan bütünün ruhsal kimliğini temsil eder. 2. Bölüm'de ve 3. Bölümün başındaki zaman felsefesi tartışmamızda, zamanın her anının, o anda bağımsız varoluş durumuna ulaşan herhangi bir bütüne mecazi olarak damgasını vuran belirli bir niteliğin yaratıcısı olduğunu gördük. Anın kalitesi ile bütünün bütünlüğünün kalitesi aynıdır. Zamanın dışına yansıtıldığı şekliyle bu nitelik, tabiri caizse, ele alınan tikel bütünün monadıdır. O, başlangıçtaki Bir'dir. Bireysel kutbu temsil eder.

Kalite veya monad, bir türe veya tek bir insana atıfta bulunabilir. Daha önce söylenenlerden anlaşılmalıdır ki,*fizyolojik düzeyde kalite geneldir, kişisel değildir.*Başka bir deyişle, fizyolojik olarak konuşursak, tıpkı kedi veya köpek türü veya cinsi için yalnızca bir monad olduğu gibi, tüm insanlık için de yalnızca bir monad vardır. Bireysellik türlerde veya alt türlerde bulunur, bunların belirli örneğinde, belirli bir kedide veya belirli bir köpekte değil. Bununla birlikte, sonsuz sayıda derecelendirme vardır. Bireyselleşmenin, normdan farklılaşmanın fizyolojik düzeyde bir yeri vardır. Ancak, ve bu, yalnızca psiko-zihinsel faktörlere (tözsel bakış açısı) bir temel sağladığı veya (ruhsal bakış açısı) ifadesi olduğu sürece önemli olan noktadır.

Fizyolojik bireyleşmenin psiko-zihinsel bireyleşmeden daha düşük düzeyde olduğunu söylemek daha iyi olabilir. İlki kolektif, ikincisi bireysel bir vurguyu temsil eder. İnsanlık döngüsünün (aslında herhangi bir döngünün) başlangıcının bir*yaratıcı eylem* yalnızca bireysel benlik potansiyeline sahip olan kolektif unsurları serbest bırakmak. Tekrar edecek olursak: Önceki döngünün sonundaki Tohum-varlık, insan döngüsünün başlangıcında yaratıcı bir şekilde bir prototip biçim (veya yapı) yayar. Bu biçim artı sahip olduğu enerji, Tohum-varlık içinde yaratıcı eylemi koşullandıran İdea niteliğinin dışsallaştırılmasıdır. Bu kalite monad *cins homo:*bunun noumenonarketipi. Yaratıcı eylemde hem enerji hem de yapı olarak dışsallaştırılır. Yapı, bir inşaat işlemi sırasında planın yaptığı gibi değişmeden kalır. Ancak enerji bir farklılaşma ve dönüşüm sürecinden geçer; yani operasyonların başında bina için ayrılan para (toplumsal enerji)*olur*ahşap, tuğla, sıhhi tesisat ve inşaatçıların maaşı.

Başka bir deyişle, bina fikri arketiptir. İnşa operasyonlarını, yani yaratıcı eylemi koşullandırır. İkincisi, "bina fikrinin" bir taslak olarak dışsallaştırılmasını içerir; ve ayrıca bir miktar paranın serbest bırakılması — enerji—inşaatı ödemek için. Bina operasyonları tamamlandığında, plan haline geldi*somut bir bedene dönüştürülmüştür.*Enerji işe ve malzeme toplamaya dönüştü; ama bina (apartman diyelim) kiralandıkça, inşa etmek için harcanan para, iş döngüsünün sonunda (her şey yolunda giderse!), bir kârla kaynağına geri dönecektir.

Bu çizim, "yaratıcı eylemin" kolektif unsurları (yani parayı -kesinlikle kolektif bir değer) serbest bıraktığını, ancak bireysellik potansiyeliyle ("fikrin" dışsallaştırılması olarak taslak) ortaya koyduğunu göstermektedir. Bitmiş apartman-ev, belirli bir miktarda jenerik benliğe sahip olacaktır. Harcanan para (enerji) miktarı ve yapısı itibariyle belli bir kaliteye sahip olacaktır. Böylece belirli bir sınıf insanı kendisine kiracı olarak çağıracaktır. Bu kiracılar, birlikte yaşayarak ve etkileşimde bulunarak (eğer bir noktayı zorlamamıza izin verilirse) bir ilgi, düşünce ve davranış topluluğu oluşturacaklar - apartmanın psiko-zihinsel varlığı olarak tanımlanabilecek. Evin jenerik yapısı içinde psiko-zihinsel bireysel bir yapı gelişir. İkincisi elbette bir şekilde birincisi tarafından şekillendirilecektir.*belirli bir insan sınıfının özel niteliklerini çekmek amacıyla.*

Ev sahibi-mimarın, evi içinde yaşamak için inşa eden işbirlikçi bir grup insan olabileceğini eklerseniz, manevi açıdan daha eksiksiz bir resme sahip olabilirsiniz. Bu işbirlikçi grup şimdi önceki döngünün Tohum-varlığını temsil ediyor. Bir grup olarak içinde yaşayacağı ev için harcanan ve yeni faydalar ve daha fazla bütünleşme duygusu elde edeceği kendi enerji-parasıdır. Evin, kooperatif grubunun şehirden tatil yaptığı yaz aylarında inşa edildiği söylenebilir; veya belki de yeni şehirdeki ev inşa edilirken tüm grup başka bir şehirde yaşıyor. Gerçek şu ki, her halükarda, grup kiracı olarak eve taşınmıyor,

Resim açıkçası sadece bir resimdir, tam anlamıyla alınmamalıdır; ancak daha önce belirtilen bazı soyut fikirleri odaklamaya yardımcı olabilir (umarız kristalleşmez). davranışını göz önünde bulundurarak devam ettirebiliriz.

kiracı olarak kooperatif grubu. Evin yapısı, yani dairelerin yerleşim şekli, yataktan banyoya, banyodan kahvaltı salonuna gitmek gibi günlük aktivitelerin büyük bir kısmını belirler. evin genel yapısı. Güçlüdürler ve sabittirler, değişmez yapıyla, "ilkel imgeler"le, yani evin orijinal planıyla (prototip) belirlenirler.*cins homo)*bu da yine bu "fikir"i projelendiren kooperatif grubunun eski alışkanlıkları, bilinci ve zenginliği tarafından koşullanan bina "fikri"nin dışsallaştırılmasıydı. Başka bir deyişle, çok çok uzun bir geçmişin sonuçlarıdır.

Öte yandan, erkeklerin çalışma masalarında yaptıkları düşünme biçimleri ve kendi dairelerinde oturan kiracılar arasında veya birbirlerini ziyaret ettiklerinde süregelen tüm duygusal faaliyetler, bu duruma pek bağlı veya koşullu değildir. evin planı. Oturma odasında veya stüdyoda sevişmekten çay servisi yapmaya, briç oynamaya veya resital vermeye kadar pek çok farklı şey yapılabilir. Kiracıların daha psikolojik ve bilinçli faaliyetleri, ev yapısından nispeten bağımsızdır; oysa fizyolojik ve yarı-bilinçsiz hareketleri bu şekilde daha fazla düzenlenir.

Resim bu noktada oldukça tuhaf bir hal alıyor; ama yine de bir amaca hizmet edebilir. Aktarmaya çalıştığı şey, insandaki türsel olan kalıcı yapılar ile daha kişisel olan süreksiz yapılar arasındaki farktır. İlki bilinçdışına atıfta bulunur; ikincisi bilinçli. Jenerik, çoğunluğun ortak özellikleri olan özellikleri ve sıfatları temsil ettiği ölçüde kolektiftir. Öte yandan, bu jenerik özelliklerin izi, yalnızca aynı uzun süreli coğrafi ve çevresel koşullar altındaki ortak deneyimlere ve tepkilere değil (modern bir bilim adamı olarak Jung'un iddia ettiği gibi); ancak ruhsal bakış açısından, kökenlerinin önceki döngünün "Sonun Tanrısı" olan "Daha Büyük Birey" in yaratıcı eyleminde olduğu söylenmelidir.

Bu nedenle, "ilkel imgeler" gibi temel ortak yapıları içeren unsurlar söz konusu olduğunda "genel bilinçdışı" daha iyi bir terim olacaktır. Öte yandan, "kolektif bilinçdışı" terimi, daha spesifik olarak, psiko-zihinsel düzlemde uygarlık sürecinin sonuçları anlamına gelir.
- adım adım, tüm insanların ruhlarını veya zihinlerini döngünün sonundaki Tohum-varlığa -psiko-zihinsel düzeyde- entegre eden, insanlığın yavaş gelişen idealleri. "Jenerik", daha çok tüm erkeklerde ortak olan fizyolojik yapılardan kaynaklananları ifade eder; oysa "kolektif" daha sıkı bir şekilde uygulanır

insanın evrimi sırasında yaratıcı bireyler tarafından salıverilen ve birçok nesiller tarafından özümsendikten sonra tüm insanlığın ortak mirası haline gelen bu psiko-zihinsel unsurlar.

Vücuttaki Genel ve Bireysel Yapılar

Fizyolojik olanı psiko-zihinselden, bedeni psişeden ayırmakla çok ciddi bir şekilde suçlanmamak için, beden içinde bireysel ve türsel yapıları ayırt edeceğiz ve fizyolojik düzeyde psikolojik ilişkiyle paralellik gösteren ilişkilerini kısaca göstereceğiz. Jung'un psikolojik yönteminin üzerine kurulduğu bilinç ve bilinçdışı arasındaki ilişki.

Böyle bir ayrım elbette görecelidir, mutlak değildir. Vücudun herhangi bir kısmı, belirli bir bireyin özellikleri olan ve başka hiçbir şeye ait olmayan özellikler sunabilir. Tüm fizyolojik işlevler temel olarak geneldir, ancak her vücudun toplam işleyişi, belirli bir benzersizlik karakterini temsil edecek bir formülle tanımlanabilir. Burada, öğelerin kolektif olduğu, ancak her birinin bir dereceye kadar bireysel olduğu karmaşık şekillerde birleştiği şeklindeki temel fikre yeniden rastlıyoruz. Herhangi bir temel düalizmde -*Yang*ve Yin, pozitif ve negatif, bireysel ve kolektif - her zaman iki kutbun birleşme sürecine tanık oluyoruz. Bu süreç acımasız bir çatışma anlamına gelebilir veya telafi yasasına ve döngüsel permütasyona dayalı uyumlu bir uyum anlamına gelebilir.

Kolektif ve bireysel ikiliğini göz önünde bulundurduğumuzda, aşağıdakiler arasında sürekli bir vurgu kayması buluyoruz: 1) türsel tipe sadakat; ve 2) bireysel varyasyonlara vurgu. Bu iki tutum arasında, yaşam sarkacı sürekli olarak salınır - geçmiş uygarlıkların incelenmesinin açıkça gösterdiği gibi. Salıncak, ilk önce insanın fizyolojik doğasıyla ilgili olarak kendini gösterir. Bu beden-doğası göreli olarak yerleşik hale geldikçe ve fiziksel bedenlerde "yaratıcı" arketipsel "fikri" göreli bir mükemmellik derecesine kadar dışsallaştıran bir ırk tipi üretildiğinde, bireyselleşme ilkesi (yani, bireysel farklılıkların vurgulanması) artar. iktidarda. O zaman sanki "Yaşam", türsel fizyolojik yapıdaki en küçük bireysel varyasyonlardan bireyselliği başka bir yöne salıvermek için var olan tüm olasılıkları çıkarmaya çalışır gibidir. veya başka bir seviyede. Örneğin, kafatasının yapısı ırksal olarak nispeten belirlenmişken, beyin kıvrımlarının gelişme olasılığı ortaya çıktı.*derinlik,*veya içten. Göreceli olarak belirlenmiş kemik yapısı içinde beynin önemi arttı: jenerik tipe kemik-yapısal uygunluğuna karşı, bireysel farklılıkların vurgulanabileceği ortam olan beyin. Böylece bilinçli

beyne ve beyin omurilik sinir sistemine dayalı unsurlar giderek daha fazla vurgulanmaya başlandı; sempatik sinir sisteminin gangliyonlarına (esas olarak solar pleksus) ve serebelluma dayanan bilinçdışı unsurlar bir şekilde arka plana yerleştirildi.

Sinir pleksuslarıyla birlikte Büyük Sempatik sistem, genel fizyolojik davranışın (içgüdü) ve kollektif bilinçdışı imgelerin veya dürtülerin merkezidir. Bu, bilinçdışının "ilkel imgelerinin" içinden ya da aracılığıyla işlediği matristir. Bu, 1904 gibi erken bir tarihte (Jung'un önemli eserlerinden önce) Edward Carpenter tarafından kitabında şöyle ifade edilmiştir: *Yaratma Sanatı* (Bölüm VI ila XI). Bilgisini en azından kısmen Güney Hindistan psikolojisinden alan Carpenter, sayısız kuşakların deneyimi yoluyla ırk-imgelerinin aşamalı oluşumunu anlatıyor ve bu ırk-imgelerinin ilgili içgüdüsel faaliyetleri ve duyguları yöneten sinir pleksus ile ilişkili hale geldiğini iddia ediyor. insan vücudunda Bu sinir pleksuslarını büyük içgüdüsel kolektif duyguların kaynakları olarak görüyor. Büyük Sempatik sistem daha sonra "Beynin Düşünce organı olarak görülmesi gibi, Duyguların bir tür organı" olarak görülür. Bu görüş birçok psikolog tarafından benimsenmiştir; ancak burada "duygular" yerine "duygular" terimini kullanırdık.

Daha önce gördüğümüz gibi, duygu yargıları içgüdüler gibidir, bir durumun veya ilişkinin hayati değerine ilişkin anlık bilgilerdir. Az ya da çok bireyselleşmiş insanda duygular, düşüncelerle güçlü bir şekilde ilişkilidir, ancak bunlar, yine de, kolektif içgüdülerin en bariz gelişmeleridir. Duygular bu nedenle bireyselleştirilmiş içgüdüler olarak adlandırılabilir. Beyin-omurilik sistemi Büyük Sempatik'e hükmettiği oranda bireyselleşirler; özellikle beyin, Büyük Sempatik sistemin beyni veya merkezi olan solar pleksusa hükmediyor ve bu nedenle kolektif bilinçdışının ve onun az çok bireyselleşmiş ilkel "mesajlarının" kapısıdır.

Görüntüler.*

Serebro-omurilik sistemi ve beyin, bilinçli egonun koltukları veya organlarıdır - bireysel faktör *kendi başına* erkekte Jung'a göre ego, "bilinç alanımın merkezini oluşturan ve çok yüksek derecede sürekliliğe ve kimliğe sahipmiş gibi görünen bir temsiller kompleksidir. Bu nedenle ben de bir *ego kompleksi" (Psikolojik Tipler).* S. Radhakrishnan tarafından tanımlanmıştır (Alice Bailey tarafından alıntılanmıştır. *Ruh ve Mekanizması)* "bilinçli deneyim akışının psikolojik birliği" olarak

ampirik bir benliğin iç yaşamı olarak bildiğimiz şeyi oluşturur.

Ego, astrolojide Satürn tarafından sembolize edilen “ayrılık ilkesi”dir. O, "Ben bu eşsiz varlığım ve başkası değilim" diyen şeydir. Jenerik tipten değişkenlik organıdır. Bireyleşme sürecinin ilk aşamasını yönetir. Genel olarak bireyleşme sürecini iki aşamaya ayırabiliriz:*farklılaşma*potansiyel bireyin genel normdan kendi farklılıklarını vurguladığı ve*asimilasyon*Bu sırada farklılaşmış birey, kollektif bilinçdışının içeriğini özümser, tıpkı bedenin "kolektif" toprak tarafından sağlanan besin maddelerini özümseyerek büyümesi gibi.

Bu iki süreç bir dereceye kadar eş zamanlı olarak işler, ancak biri ya da diğeri üzerindeki vurgu, bireysel benliğin "yaşını" karakterize eder. Asimilasyon aşaması, insanın psiko-zihinsel doğasının ileri bir gelişimini varsayar - yani aslında çok geniş bir*kolektif hafıza*insan ırkında, birçok ve çeşitli medeniyetlerin tüm başarılarının miras kalan hatırası.

Burada yine, uygarlıktan sonraki uygarlığın birikmiş ürünleri olan ve daha sonraki insanlığın ortak mirasını oluşturan türsel kolektif etkenler ile bu psiko-zihinsel nitelikler arasında ayrım yapmak için bir neden buluyoruz. Bu arada, Büyük Sempatik sistemin (ve serebellumun) sinir pleksuslarının türsel enerjilerin (içgüdüler ve "ilkel imgelerin" en ilkelleri) akışı için geçitler veya aracılar olduğu söylenebilir; oysa beynin lobları (insan tohumunun kotiledonları olan kafa), geçmiş uygarlıkların toplu meyveleri için potansiyel depolardır. Başka bir deyişle, bütün olarak beyin denen şey, iki temel parça grubuna bölünmelidir: (mecazi anlamda) geçmişin depoları olan kısımlar, ve bu depolardan kolektif unsurları çıkaran ve onları bireysel oluşumlarda yeniden birleştirenler. Hatta (Doğu geleneklerine göre) üçüncü bir kümeden söz edilebilir; bu, bireyselleşmenin sonraki aşamasına ve tüm yaşam faktörlerinin nihai bütünleşmesine atıfta bulunur. Buna Çin'de "Yaratıcının Evi" deniyordu ve görünüşe göre hipofiz ve epifiz bezleri ve Dördüncü Karıncık gibi kısımlara ve diğer "boşluklara" atıfta bulunuyor. Kitap, " ve hipofiz ve epifiz bezleri ve Dördüncü Karıncık gibi kısımlara ve diğer "boşluklara" atıfta bulunuyor gibi görünüyor. Kitap, " ve hipofiz ve epifiz bezleri ve Dördüncü Karıncık gibi kısımlara ve diğer "boşluklara" atıfta bulunuyor gibi görünüyor. Kitap,*Altın Çiçeğin Sırrı,*başın tam merkezinde ve burun kökünün arkasında meydana geldiği söylenen bazı "gizemli" süreçlerle ilgilenir. Aynı şekilde Hindu üzerine kitaplar *Kundalini Yoga.*

*Kundalini Yogası*kollektif ve bireysel bütünleşme sistemidir.

fizyolojik seviye. En azından, hiç şüphesiz arkaik zamanlarda, *Tantrik* sistem, insanlığın psiko-zihinsel düzeyde neredeyse hiç işlev görmediği bir zamanda. Bu nedenle entegrasyon gerçekten psikolojik ve hatta zihinsel bir süreç olamaz. Yine de aynı bir gerçekti. Kollektifin enerjileri (kilitli *çakralar*veya Büyük Sempatik sistemin merkezleri), özel nefes egzersizleri ve duruşlar yoluyla, insandaki bireysel irade merkezi tarafından (muhtemelen başın merkezinde veya "kaşların arasında") aşamalı olarak asimile edildi. Bedenlerin tüm türsel enerjileri ve içgüdüleri başa çekildi ve egonun (hatta belki daha da fazlası, monadın) bireysel iradesine tabi kılındı. Buna "geri dönüş süreci" adı verildi; farklılaşmış monadik enerjiler, adeta bir irade eylemiyle yeniden birleştirildi.

Daha yeni tür*Kundalini Yogası,*600'den beriM.Öveya daha sonra, kolektif unsurların bireysel ego tarafından psikolojik entegrasyonunu vurgular. Ancak çoğu hala fizyolojik faktörlere bağlıdır. Bununla birlikte, bu, Hindistan'da, ruhsal irade ve mutlak birlik üzerinde yoğunlaşma yoluyla, başlangıcın Tanrısının canlı hatıra-imgesini koruyan adanmışlık tutumu tarafından henüz kuşatılmıştır. Ancak öyle görünüyor ki, sürecin neredeyse tüm vurgusunu psiko-zihinsel düzeye atacak yeni bir bütünleştirme tekniği gelişiyor (veya Batı'da "yeni çağa" hazırlık olarak gelişmek üzere). Jung tarafından öğrenci sınıflarında verilen bir dizi derste*Kundalini Yogası,*görünüşe göre sistemi kesinlikle bir psikolojik bireyselleşme tekniği olarak - veya bir sembolizm sistemi olarak yorumlama girişiminde bulunuldu. Blavatsky'de*Gizli Doktrin,*ve Alice Bailey'nin meditasyon üzerine kitaplarında ve meditasyon üzerine incelemelerde daha da fazlası var. *Kozmik Ateş*Ve*Beyaz büyü,*hakkında çok değerli bilgiler verilmektedir.*yeni* konumu*çakralar (şimdi*yeni bireysel ve psiko-zihinsel vurgu nedeniyle omurga ile bağlantılı); ayrıca "okült" psikoloji olarak adlandırılabilecek yeni gelişim yöntemleri hakkında.

En eski fizyolojik formdan söz edip etmediğimizi*Tantrika,*daha psikolojik türden*Kundalini Yogası,*Jung'un psikolojisindeki bireyselleşme sürecinin veya çeşitli "ezoterik okullarda" kullanılan yeni meditasyon biçimlerinin - her durumda, genellikle farklı düzeylerde aynı şeyi ifade eden yorumlamalar ve entegrasyon teknikleri ile uğraşıyoruz: kolektif özümsemek. mükemmel Benlik veya Ruh-beden, "Süleyman Tapınağı" veya "Mesih-Beden" veya "Elmas-Beden" in inşasına yönelik unsurlar. Böylece her zaman bireyselleşme süreci, bireysel ve kolektif arasındaki temel ilişkinin ortaya çıkışı.

Bu süreç, insan "kişiliğinin" ağırlık merkezinin kademeli olarak değişmesinden oluşur.*Kundalini*en alt sakral pleksustan yükselir *(Muladhara çakra)*kaşların ortasına*(Ajna çakra)*: bilinçli egonun yeri. Her biri*çakra*sürecin bir aşamasını temsil eder. Kalp aracılığı ile solar pleksus (ve sentezlediği alt pleksuslar) ile baştaki bilinç merkezi bütünleşir. Bu “mistik evlilik”tir; her kişinin içindeki "erkek" ve "kadın"dan çok "bireysel" (ego) ve "kolektif" (solar pleksustaki türsel benlik).

Çince*Altın Çiçeğin Sırrı*birlik "öz" (bireysel) ve "yaşam" (kolektif) arasındadır. Yaşamsız öz, saf soyutlamadır - niteliklerden yoksun "Ben". Özü olmayan yaşam, yalnızca içgüdü veya tamamen yeterli türsel davranıştır. Bu nedenle öz, yaşamı özümsemek zorundadır. Boşluk, Yaşam Suları tarafından doldurulmalıdır. Bu sentezdir. Gerçek birey, iradesiyle genel enerjilere karşı çıkan bilinçli bir ego olarak kollektife karşı durmaz. Gerçek birey, kollektifin çiçek açması ve meyve vermesidir, bu kollektifin içinde ve onun aracılığıyla gerçekleşir. O, kolektivitenin bilinçli ve önemli hale gelmesidir. O, okyanusun karakteristik varlığının bütünlüğünü özümsemiş damladır ve dolayısıyla bir*mükemmel örnek*"deniz suyu başlığı".

Bu, "faal bütünlük"tür - belirli bir bütün olarak ve onun aracılığıyla işleyen bütünlük. Bununla birlikte, bir birey olarak kendi özel kaderine göre, Bütünleyen-İnsan'ın aracısı olarak hareket eden bireysel bir adam. İşlemsel bütünlüğün yolu*Tao.*İlişki yoludur; birey ile kolektifi, düşünme ile duyguyu, estetik ile etiği bütünleştiren “orta yol”. Bu yolun*Kundalini*— döngüsel olduğu için "serpantin" dir. O *dolorosa aracılığıyla*Her makamı belkemiği olan Hıristiyan mistisizmi *çakralar,*"Kafatası Dağı"na - Golgota'ya kadar. alt kısımda*çakralar,*kolektif hakimdir (cinsiyette olduğu gibi); daha yüksekte, birey, kafatasının tabanında (sinirlerin gerçekte kesiştiği yer) Haç'a ulaşılana kadar. Sonra Iesous, iki hırsız arasında başın ortasında çarmıha gerilir. Ancak Üçüncü Günden (veya ventrikülden) sonra yükselir ve "Yükselen Bedeninde" - başın tacının üzerinde, Bin Yapraklı Nilüfer olan ihtişamda - görülür. *Sahasrara çakra,*Batılı Azizlerin yanı sıra Doğu Budalarının “Halesi”; işlevsel Bütünlüğün ışıltısı.

Kişiliğin Doğası

Şimdi şunu sorabiliriz: “Okült” yaklaşımla “psikolojik” (Jung'un anladığı anlamda) arasındaki temel fark nedir? İkincisi, yalnızca "yaşam süreciyle", "kişiliğin" gelişimiyle uğraşır; ilki bu "süreci" daha çok döngünün "başlangıcı" ile "sonu" arasındaki yaratıcı (ya da parçalayıcı) bir geçiş olması açısından ele alırken - burada gördüğümüz gibi "süreç" bunun ortasındadır. bu bölümün ilk kısmı.

"Kişilik" terimini, tüm insan varlığında (beden ve ruh) kollektif ve bireysel etkileşimin ürettiği sürekli değişen kalıbın dışsallaştırılması olarak tanımlayacağız. Yaşam "sürecinin" günlük "bilançosunu" temsil eder - çoğumuz için en ısrarla kırmızıda kalan bir bilanço! Dolayısıyla kişilik, davranışları, düşünceleri ve duygularıyla günden güne ortaya çıkan insandır. Bütünsel insanın dış dünyaya sunduğu “cephe”dir. Arkasında bilinç ve bilinç, bedensel ve psikolojik eğilimlerin sayısız akımları ve çatışmaları vardır; bunların hepsi az ya da çok temsiller kompleksinde, yani kişilikte birleşmiştir. Tüm varlığın yaşam sürecinde şu ya da bu faktöre yapılan vurguya göre birçok durum mümkündür. Kişiliğin merkezi ya da yöneticisi, eğer bireysel değerler egemense, bilinçli ego olabilir; ama bilinçdışının "ilkel bir imgesi" ya da güçlü bir içgüdü de olabilir. Korku ya da seks, kişiliğimizi yönetebilir ve çoğu zaman da yönetir; ya da "ilkel bir imgeye" ya da bir "tanrıya" ya da bir hayalete mutlak teslim olma özlemi.

Gerçek bireyselleşme sürecinin sonuna yaklaşan kişilik, Benlik tarafından tamamen bütünleştirilir ve Benlik etrafında merkezlenir. Sürecin başlangıcında, kişilik normal olarak iki kısma ayrılır: içgüdüler ve kalıtsal dürtüler (veya çevrenin gücü) tarafından yönetilen fizyolojik kısım ve fiili olmaktan çok potansiyel olan psiko-zihinsel kısım ve monad ve "ilkel imgeler" ile bir tane. Bu aşama, bedensel bir hayvan ve "ruhsal" bir psişe olan ilkel insanın aşamasıdır. Bu nedenle, onda hem en iyi adanmışlık özlemlerini hem de en şiddetli içgüdüsel tutkuları - bireyselleştirilmemiş veya nötralize edilmemiş doğal tutkuları - buluyoruz. Daha sonraki bir aşamada ve çeşitli nedenlerle, kişilik "kısmi ruhlara" bölünebilir: tek bir beden içinde ve aracılığıyla işleyen ikili veya çoklu kişilik vakalarımız var.

Kişiliğin gelişim süreci şuna benzer:*Kundalini* her iki durumda da bireysel ve kolektif güçler dengesinin bütünleşmeye veya parçalanmaya doğru aşamalı olarak kaymasıyla ilgilendiğimiz sürece. Ama kesin konuşmak gerekirse,*“Kundalini'nin yükseltilmesi”*gizli bir süreçtir - bir anlamda, bir

zorunlu süreç; bu nedenle, içerdiği büyük tehlike. Yeni psikolojik anlamda, süreç bireyleşme sürecidir (Jung'un anlamında); ve başlangıçta psişenin bilinçli bir gelişimini, bireysel ego üzerinde görece güçlü bir vurguyu varsayar. Çünkü bu ego*odak noktası*kollektif enerjilerin özümsenmesi için. Böyle bir odak noktası ve güçlü bir odak noktası olmadan, kollektif enerjilerin akışı bilinci alt eder ve şüphesiz kişiliğin bölünmesi meydana gelir. Zayıf yapılı bir otomobil motoruna dinamit benzeri bir benzin koyma durumu olurdu. Motor patlayacaktı. Bu nedenle, kollektif enerjileri içine dökmeden önce, direnci ve dayanıklılığı bakımından çeliğe benzeyen güçlü bir bireysel motor inşa etmek gereklidir. Başka bir deyişle: bebeğe et yedirilmez!

Kollektif veya bilinçsiz güçleri simgeleyen Uranüs, Neptün ve Pluto gibi gezegenlerin etkilerini incelediğimizde bunu astrolojik olarak yorumlayacağız. Kişinin bireysel benliği güçlü olmadıkça, bu güçler kişiliğin birliğini yok etmeye mahkûmdur. Aksi takdirde Rolls-Royce motorlarında yüksek güçlü benzin görevi görürler. İşleyiş son derece gelişmiştir. Ayrıca tüm gezegenlerin oluşturduğu örüntünün kişiliği, yani kolektif-bireysel ilişkinin bilançosunu temsil ettiğini göreceğiz. Bu bilanço durağan değildir: dolayısıyla "ilerleme" fikri - bu durumda,*ikincil* ilerlemeler. Bunlar bilançonun ömür boyu hareketlerini ölçer. Grafiğin eksenlerinin ilerlemesi, bireysel faktörlerin gelişimini ifade eder; gezegensel "geçişler" kesinlikle kollektif faktörleri ifade eder. Ama bundan daha sonra.

Kompleksler ve genel olarak Jung'un "kişisel bilinçdışı" (Freud'un "bilinçdışı" da) dediği şey, en azından geçici olarak "kırmızıda" bir dengenin tezahürleridir; kolektif ve bireysel uyum sağlamak için bütünleştirici ve uygun şekilde ilişki kuramamanın sonuçlarıdır. . (Bu tür uyumsuzluklara yönelik kalıtsal eğilimler,*geriye dönük*gezegenler Gezegen örüntüsü -özellikle Güneş- ile doğum haritasının iki ekseni arasındaki ilişki, gelecekteki başarılı veya başarısız uyum potansiyellerini gösterir.)

Kolektif olanın bireye göre ayarlanması ve bunun tersi, psikolojik "evlilik"tir. Bireysel*kendi başına*yalnızca soyut bir yapıdır - bir formül. Yaşam ve ışıkla, kolektif öğelerle doldurulmalıdır. Kişilik gelişim sürecinin ilk aşamasında “yaşam” akar; yani, fizyolojik doğanın jenerik enerjileri. Psiko-zihinsel büyüme gerçekten başladığında ve bilinçli ego kendini ortaya koyduğunda, bireysel benliğin soyut yapısına akması gereken "ışık"tır. “Işık” ile kastedilen, varlığın özüdür.

uygarlık -terimin ruhani anlamıyla; tüm gerçekten yaratıcı bireylerin bir bütün olarak insanlığa armağanının sentezi.

Bu "ışıktan" bireysel insanın kalıcı psiko-zihinsel organizması inşa edilir: tüm bir yaşam gelişimi döngüsünün sentezi ve Tohumu - "Elmas Beden". Bu kesinlikle bireysel beden (muhtemelen teozofik öğretilerin "Nedensel Beden" dediği şey budur), bizim "Ruh" diyeceğimiz şeydir. Erkeklerin büyük çoğunluğu sadece*potansiyel Ruhlar.*Yapı ya da biçim, "bireyler" olarak işlev gördükleri ölçüde ve ölçüde oradadır; ancak bu yapıda genellikle çok az şey bulunur; ve böylece Ruh'un yalnızca potansiyel olduğunu söyleyebiliriz. Bir "organizma" olarak işlev görmez. İçinde gerçek bir canlılık yoktur. Işık parlamaz, çünkü mistik "Işığın Dolaşımı" (bkz.*Altın Çiçeğin Sırrı)*henüz çalışmıyor.

Ancak, bir anlamda yaşam süreci (veya kişilik) haline gelen monad (başlangıçtaki Tanrı), bireysel bilinçli egonun yapısı içinde yeniden doğduğunda, Ruh şu şekilde işlev görmeye başlar: gerçek bir organizma. Ondan önce, sadece monad'ın - kadim ve ilkel Arketip'in - sanki en derinden veya en yüksekten "izleyen" - Ruh gibi göründüğünün hatırlanması veya anımsanmasıydı. Ancak, yalnızca başlangıcın Monad'ı egonun içinde Sonun Benliği olarak yeniden doğduğunda, Ruh ışıkla titreşen gerçek bir psiko-zihinsel madde organizması haline gelir - fizyolojik organizma ışıkla titreşirken. kan.

Bu olurken ego, Benliğin içinde "kendini kaybeder". Ama bu kesinlikle bir kayıp değil. Ego, bireysel farklılaşma evresinin merkeziydi, tıpkı bir yapı iskelesi gibi. Benlik, kolektif enerjileri tamamen özümsediğinde, psişenin tamamı haline gelir. Bilinçdışı ile bilinçli arasındaki ayrım sona erer (en azından bu döngü söz konusu olduğunda). İnsan tamamen bilinçli hale gelir: Uyanmış Bir - bir Buda (mecazi anlamda). Uykuda, hatta ölümde kendini bilinçdışına teslim etmesi gerekmez. Vücut parçalanabilir; ama birey artık "ölümsüzlük bedenini" psiko-zihinsel maddeden inşa ettiği için, bireysel benliğini kaybetmeyecektir -*insanlık yaşadığı sürece.*Çünkü unutmayın, bu psiko-zihinsel madde insan uygarlığının özünden oluşur; "Bütün-insan'ın ışığından" oluşur ve ancak bütün-insan'ın var olduğu sürece devam edebilir.

Böylece, yalnızca bireysel olan ego, bireysel artı kolektif Benlik haline gelir, odaklanmış bir ifade ve Bütün-İnsan'ın bir aracısı olur. Bütün olan İnsan'ın ışığı, onun varlığının özüdür ve hatta belirli bir ışık olarak yayılabilir.

fiziksel bedene giren ve çıkan titreşim. Ancak bu ışık, yapısal olarak onu koşullayan ve odaklayan bireysel benlik türüne göre farklılaşır - ki bu da orijinal monada bağlıdır. Böylece okültist "Yedi Işın"dan söz eder: başlangıçta yedi büyük monad grubu (ve bireyleşmeden sonra Ruhlar veya Benlikler), bunlar bütün İnsan'ın ruhsal gerçekliği için beyaz ışık için renkler ne ise odur.

Vurgulanması gereken şey, öncelikle,*temel yapı*ego, Ben haline gelip bireyselleşmeye ulaşıldığında, bireysel benlik değişmez. Işıkla dolu hale gelir. O zaman, bir yanda, yetkilendirilmiş bir "ilksel imge" ya da "tanrı" tarafından yönetilen ve yalnızca bir aracı olarak hareket eden kişilik arasındaki farkı kavramalıyız; ve diğer yanda, bir Öz olarak, bir varlık haline gelen bireyselleşmiş varlık.*bireysel odak (öküz*Man-thewhole—bir operasyon ajanı*iş*etkinlik ve bütünün ihtiyacı açısından gerçekleştirmek. İlkinin bilgeliği her zaman az ya da çok ayırıcıdır (birleştirici göründüğü durumlarda bile); ikincisinin bilgeliği, tüm geçmiş ve şimdiki insanlığın bilgeliğinin ve uygarlığının odaklanmış bir ifadesidir,*yalnızca belirli ve bilinçli bir kullanım için farklılaştırılmıştır.*Bilincin alanı, görüşlerin ve teorilerin alanıdır. Bilinçdışının alanı, içgüdülerin, ihtiyaçların dolaysız ve karşı konulamaz duygu-anlayışının alanıdır. Benlik alemi, nihai Bütün ile tamamen bir olan herkes tarafından oybirliğiyle algılanan, bilinçli olarak apaçık gerçeklerin dünyasıdır:*Shistalar)*toplamında sonun Tanrısını oluşturan; tek bir varlık değil, on beş yıl kadar önce adını verdiğimiz oybirliğiyle bir Ev Sahibi*sinantropi.*

Özetliyor

Şimdiye kadar ele aldığımız zeminin üzerinden geçmek bu noktada iyi olabilir; bundan sonra döngüsel Formülümüzün genişletilmesi ve uygulanmasıyla ilgili bazı olasılıkların çok kısa bir taslağını çizerek bu bölümü bitirmek daha kolay olacaktır.

Her şeyden önce, astrolojinin hayati ve bütünsel bir sunumu için gerekli arka plan olan Zaman felsefesinin ifadesini esasen iki faktörde bulduğu sonucuna vardık: yani, An ve Döngü; ve ayrıca, anın yaratıcı özünü önceki iki bölümde zaten tartıştığımız için - bu nedenle görevimiz Döngüyü incelemekti. Daha sonra geçmiş uygarlıklarda Döngünün özünü ve yapısını tanımlayan formüllerin üretildiğini; ve bu tür formüller, dayandıkları şekliyle

dikkate alınan uygarlıkların ilgili karakteristik dünya görüşleri, bu tür uygarlıkların sahip olduğu tüm bilgileri bütünleştirmenin yarı cebirsel araçları olarak hizmet etti. Döngünün özünü kısaca analiz ettik ve üçlüleri içinde onun bütünlüğünü oluşturan üç terimi izole ettik:*başlangıç Orta son* —ya da başlangıçta-o-olan-oluş süreci, Sonun Tohum-Sentezi. Her biri Döngünün üç bileşeninden birini vurgulayan üç temel dünya görüşü tipinin belirlenebileceğini bulduk ve Hindu medeniyetinin tipik dünya görüşünü ifade eden döngüsel Formülleri kısaca inceledik. monad ya da orijinal Bir ve Çin uygarlığının, dengelenme koşulu altında "bilinçli Yol" haline gelen dualistik oluş sürecine yaptığı etik vurgu ile.*Tao,*Mükemmel Uyum içinde ve aracılığıyla doyuma götüren Yol.

Daha sonra yeni döngüsel Formülün üç terimini tanımladık:*bireysel, kolektif ve yaratıcı;*ve döngünün çeşitli aşamalarında karşılıklı ilişkileri. Döngüyü, yaratıcının işleyişi yoluyla "küçük bireyden" "Büyük Birey"e giden bir süreç olarak gören görüşü özellikle vurguladık. Daha Büyük Birey" - sırayla yaratıcı bir şekilde geleceğin "daha küçük bireylerin" monadik yapılarını yansıtır.

Karmaşıklık ortaya çıkar, çünkü yaratıcı, toplam Döngünün şu veya bu aşamasının dikkate alınmasına göre birkaç şekilde çalışır. Bu nedenle, ilk başta analojik görünmeyebilecek çeşitli sonraki faktörlere atıfta bulunabilir. Yaratıcılık meselesini psikolojik bir odaklanma noktasına getirmek için, bireysel ve kolektif arasındaki çatışmanın çözüldüğü çeşitli "yaratıcı bütünleşme" türlerini tartıştık. Bireysel ve kolektif eğilimlerin bilançosu, aynı zamanda uyumlaştırılmış insanın yaratıcı bütünü olarak "kişilik" kavramı; kavramı*Kundalini*vücudun jenerik veya kollektif merkezleri ile serebro-omurilik sisteminin bireysel veya bilinçli merkezlerinin bütünleştiği fizyo-psikolojik süreç olarak; - Jung tarafından sunulan şekliyle "bireyselleşme" kavramı, yani bir dizi bilinçsiz yaşam içeriklerinin bilinçli ego tarafından özümsenmesi. . . bunlar ve diğerleri temel terime atıfta bulunur: yaratıcı.

Toplama ve sentez anı olarak döngünün sonundan söz etmişken, bunun yaratıcının en büyük tezahürü aşaması olduğunu da anlamalıyız. Başka bir anlamda, yaratıcı, sonu ve sonu birbirine bağlayan faktördür.

tüm döngülerin başlangıcı. Ve döngüler döngülerin içinde olduğu için,*her an, bir döngünün sonunun yeni bir döngünün başlangıcını doğurduğu o yaratıcı an olarak kabul edilebilir.*Bu Yaratıcı Şimdi'dir - içinde insanın tanrısal hale geldiği, sınırda evrensel Tanrı olan - mutlak Bütünün Yüce Bütünlüğü olan "Yüce Birey"in yaratıcılığının bir aracısı haline geldiği Yaratıcı Şimdi'dir.

Bu bölümü, Döngü Formülünün üç terimi (bireysel, kolektif, yaratıcı) ve Döngünün üç aşamasının (başlangıç, orta ve son) üç temel türle kolayca ilişkilendirilebileceğini ekleyerek kapatabiliriz. insanlar - ve ayrıca evrene ve onun sorunlarına yönelik üç temel tutum türüyle, yani üç temel bilgi türüyle.

Tipik*adanmış*başlangıçtaki-Bir'e geri bakar. Birlik için can atıyor; ancak bu özlem, şanlı ve ruhani geçmişe, döngünün ilk dönemi olan Altın Çağ'a, "ilk-doğanların" -ilahi Ataların- yaşadığı, hâlâ O'nun parlak hatırasıyla yıkandığı Altın Çağ'a yönelik bir özlem biçimini alır. Bir. Adanmış kişi tapınma ve konsantrasyon yoluyla bu Bir'in İmgesini korur. Böylece o, yalnızca Orijinal Kaynak'ın hatırasını değil, aynı zamanda yaşam sürecinin monistik olduğu gerçeğini de canlı tutar, çünkü kökleri bir-Bir'dedir.

bu*bilim adamı*ve*psikolog*(Bergsoncu tipte filozoflar da) süreci inceler ve ya görünüşteki karışıklığa bir düzen getirmeye ya da insanların -doğasını ancak genel çıkarımlarla tahmin ettikleri- sona ulaşılana kadar güvenli bir şekilde içinden geçmelerine yardım etmeye çalışır. Okültist, eğer gerçekse, adanan ve bilim adamının birleşimidir. Başlangıçta Bir'in veya Monad'ın gerçekliğini ve biçimini değişen derecelerde bildiği için, başarılı meyvelerini organik bir sentezde birleştiren entegre toplamın tamamlanması için sürecin sonucunu da bilebilir. tüm süreç.

bu*sanatçı*ve*filozof,*farklı şekillerde, bu tamamlanma ideali açısından faaliyet gösteriyorlar; ilki, Kıyamet Günü'nün organik sentezinin peygamberlik sembolleri olan sanat eserleri üreterek; ikincisi, erkeklere tüm yaşam sürecinin amacının, amacının ve öneminin resimlerini sunarak.

Adanmış kişi, “Yüce Birey”, Yaratıcısı, Anne-Babası olan orijinal Bir ile birleşir; Bu birleştirme, doğrudan olmadığında, aracılar aracılığıyla gerçekleştirilir.*guru,*manevi öğretmen, rahip veya hierophant - kim

orijinal Bir ile böyle bir özdeşleşmeyi başarmış olmaları gerekir. Bilim adamı -olumlu, analitik bir tarzda- ve sıradan emekçi -pasif, çaresiz bir tarzda- oluş süreciyle uğraşır; ikincisi gerçekten içine daldırılmış ve onun bir aracı. Yaratıcı kişiliğe gelince -ister formların yaratıcısı isterse anlamların yaratıcısı olsun- böyle bir kişi, kolektifin ihtiyaç ve özlemlerini kendi içinde toplar ve bunları yaratıcı bir şekilde yerine getirir, bir sonraki aşamanın tohumu ve ilk örneği olacak şeyi peygamberce söyler. döngünün - bir sonraki "Dağıtım".

Bilgiye Üç Büyük Yaklaşım

Bilgiye yönelik üç temel yaklaşım için de benzer bir analiz yapılabilir. Genellikle bu tür yaklaşımlar muhtemelen din, bilim ve felsefe olarak tanımlanır. Bununla birlikte, gelecekte yeni - ve şüphesiz çoğu insan için çok kafa karıştırıcı olan - sınıflandırmanın şu şekilde olması gerektiğine inanıyoruz: *astrolojik,*the*psikolojik*ve*estetik*yaklaşımlar. Bu terimleri şu şekilde tanımlayacağız:

Astrolojik yaklaşım, her şeyin ve tüm döngülerin başlangıcıyla ilgilenir. Psikolojik yaklaşım, tüm döngülerin sözde "ortası", değişim dünyası olan yaşam sürecinin incelenmesine atıfta bulunur. Estetik yaklaşım, var olan her şeyin nihai önemi ve nihai sentezi ile ilgilenir.

Böyle yeni bir tasnif, son otuz yılda din, bilim ve felsefenin derin ve hayati dönüşümler yaşamış olması gerçeğiyle haklı gösterilebilir. Din, "Tanrı"nın yaşamıyla birlik ve özdeşleşmeye dayalı hayata pratik bir yaklaşım olduğu sürece, Monad'a, her şeyin başlangıcına ve ilkesine atıfta bulunmalıdır. Bilim elbette dünya değişim sürecinin, evrensel yaşamın ve onun sayısız dönüşümünün yasalarını analiz etmeye ve keşfetmeye çalışıyor. Burası böyle bir iddiayı kanıtlamanın yeri olmasa da, bilimin atomların ve evrenlerin giderek daha fazla kişilik gibi davrandığını keşfettikçe daha fazla psikolojik yöntem kullanmak zorunda kalacağını iddia ediyoruz. Psikoloji, modern bilimin toplu verilerini “özümseme” görevine bilimsel yöntemlerle hazırlanıyor. Felsefeye gelince, biz onun gerçek işlevinin her şeyin ve tüm süreçlerin nihai anlamını ortaya çıkarmak ve döngünün sonunun büyük sentezine - felsefenin toplamı, özü ve kokusu olan Bilgeliğe - götürmek olduğuna inanıyoruz. tüm uygarlık - Güzel'e. Çünkü Güzellik, yüce "anlam bedeni", ihtişam ve mükemmellik bedenidir.

Yukarıdakilerle astrolojinin bir “din”e dönüşeceğini kastetmiyoruz.

yıldızlar." Bundan çok uzak - umarız! Demek istediğimiz, "ilk Sebep" (yani, başlangıcın Tanrısı veya evrensel Monad) arayışında dinin, yeniden değerlendirilmiş bir astrolojinin kullandığı yöntemlerden farklı olmayan bir yöntem ve bir düşünce temeli kullanacağıdır. kurulacak. İnsanlığın doğum haritası sonunda bilinen bir gerçek olabilir; ve ekinoksların devinim döngüleri ve diğer büyük döngüler gerçekten incelendiğinde, insan kendi türsel varlığının ve kaderinin sembolünü - İnsan Arketipini - görebilir. Bu Arketip'i görmek, her zaman gerçek okültistler tarafından "inisiyasyon" olarak adlandırılan o gizemli sürecin deneyimlerinden biri olarak kabul edilmiştir. Ancak inisiyasyon bile bir bütün-insan deneyimi haline gelebilir; ve bu gerçekleştiğinde, "eski moda din" açıkça değersiz hale gelecektir. A*sembolik sezgi*İnsanın ve belki de tüm güneş sistemimizin (en azından insan bakış açısından) gerçekliği ve kaderi o zaman mümkün olabilir. Bu "din" ve aynı zamanda astrolojinin mümkün olan en yüksek biçimi olacaktır. Çalışmalarımız bu uzak hedefe doğru kutuplaşmış durumda. İlk olarak, her insanın ve kaderin arketipsel sembolünü bilmeyi öğrenmeliyiz. O zaman, çocuklarımız veya torunlarımızın torunları bir gün bütün-İnsan Arketipini görebilirler - mistik esrime veya okült inisiyasyonlar yoluyla değil, sembollerin gerçekliğine tamamen uyanmış ve Öz'le bir olan bir zihnin açık ve bireysel bilincinde. . "Kristal kadar şeffaf" bir zihin, tamamen bireyselleşmiş Kişiliklerin - Tohum-İnsanların zihni.

Bitirirken, bireysel ve kolektif ikiliğinin - ve onun uzlaştırıcı çalışma ilkesi olan yaratıcının - felsefi ve psikolojik sorunların çoğunun ve muhtemelen tümünün kökeninde izlenebileceğini ekleyeceğiz. İddiamız, tüm bilgi dallarının daha uzmanlaşmış formüllerinin altında yatan temel bir formül ve dolayısıyla evrensel bütünleşme girişiminin temel taşı olarak hizmet edebileceğidir.

Birey ile kolektif arasındaki ilişki, siyaset, sosyoloji, hukuk ve ekonomi de dahil olmak üzere toplumsal örgütlenme biliminin ve sanatının tüm dallarının temelidir. Tüm bu alanlarda amaç, bireyin ve kolektifin, bireyin ve Devletin ilgili hak ve ödevlerinin tatmin edici bir uyumudur. İktisatta, temel uzmanlık ikiliği üretim ve tüketimdir; ancak eşit derecede önemli bir faktör dağıtımdır. Tüketim bir bireyselleşme türüdür; dağıtım, toplama; yaratıcı için burada duran üretim. Tüm ekonomik sıkıntılar, bu faktörlerden birinin veya ikisinin gereksiz görece öne çıkmasından kaynaklanır; bazı durumlarda, şu anda olduğu gibi, bir krize gerçekten aşırı bir

üç faktörün de uyarılması ve bunların yeni bir seviyede çalışması. Makinelerin ortaya çıkışı, dünyada derin bir değişikliğe neden oldu.*"üretim"in hayati anlamı -- öküz*iş. Bu nedenle insanlık, çalışmanın önemine ilişkin yeni bir kavrama kendini yeniden uyarlamak zorundadır. — fizyolojik-kas düzeyinden zihinsel düzeye. Bunu kavramanın, 18. yüzyıldan bu yana yaşanan toplumsal değişimlerin tüm örüntüsünü kavramak olduğuna inanıyoruz.

Demokrasi elbette insan toplumundaki bireysel faktöre yapılan yeni bir vurguydu; ancak bireyin yaratıcı görevi ve sorumluluğu gerektiği gibi vurgulanmadığı için, "katı bireycilik" tutumunda ve uygun kollektifleştirme (malların dağıtımı) pahasına bireysel kârda bireysel faktör gereksiz yere baskın çıktı; böylece tröstler ve tekeller ortaya çıktı. Bireyin baskınlığına tepki olarak görüyoruz. komünizmde. Faşizm, Nazizm, kolektif ve jenerik faktörlerin vurgulanması.

Yaratıcı olana yapılan vurgu, boş zaman kullanımı, topluluk müziği ve birey ile kolektiviteyi uzlaştıran tüm faaliyetler gibi hareketlerde bulunur. Modern hukuk aynı zamanda bireyin kolektifle ilişkisine dair yeni bir kavram üzerine kuruluyor, bir zamanlar yalnızca bireye ait olan suçun çoğunu kolektiviteye kaydırıyor ve yaratıcının değerini -hapishanede bile- vurguluyor.

Tarih incelemesinde de aynı kayma açıkça fark edilir ve bireysel kahramanlar yerini kolektif eğilimlere, ekonomiye ve şu ya da bu tür iş ve üretimin önemine bırakır. Öte yandan, daha sonraki yılların kollektif eğilimleri, biyografileri kitaplar arasında en popüler hale getirerek kitle psikolojisinde tepki verir. Geçmiş kültürlerin incelenmesi, bireysel ve toplu vurgunun birbirini izlediğini gösterir. İskenderiye Atina'yı, Hıristiyanlık ise Yunan kültürünü izler. Mümkün olan en geniş bakış açısından, eski Asya'da Hindistan'ın bireysel odağı temsil ettiğini söyleyebiliriz; Çin, kollektif; Hint-Çin (özellikle Khmer uygarlığı), yaratıcı.

Bu tür genellemeler besbelli tehlikelidir; ama insana, psikolojik olarak çok değerli olan ve sonsuz ve görünüşte biçimsiz değişim dalgasında çok küçük fenomenlerin analizinde kaybolan insanın tutumunu ve zihniyetini telafi etmek için gerekli olan bir düzen duygusu ve geniş bir vizyon getirebilirler. . Form, yalnızca döngülerin başlangıcının algılanmasından ve bunların nihai amacının ve öneminin sezilmesinden gelir.

Bireysel, yaratıcı ve kolektif üçlüsünün doğasında bulunan ilişki ilkesinin uygulanmasının belki de en büyüleyici örneği,

ancak, yeni fizikte bulunacak. Maddenin (fotonlar ve elektronlar) olduğu kadar ışığın da özü gibi görünen dalga ve parçacık ikiliğine özellikle atıfta bulunuyoruz. Işığı yaratıcıyı temsil eden bir şey olarak kabul ediyoruz. Zaman-Uzay-Işık paraleli Bireysel-Kolektif-Yaratıcı, daha önce gördüğümüz gibi. Işığın birimi olan foton, belirli koşullar altında dalga, bazı koşullar altında parçacık olarak hareket eder. Foton, enerjinin serbest bırakılması birimidir - ki bu açıkça yaratıcıya işaret eder. Yeterince ilginçtir ki, tüm okült felsefeler ilkel Işıktan ve insan monadlarından bu Işık içindeki parıltılar olarak bahseder. Böylece fotonlar.*"Fohat"*Tibet'te, ilk yayılımı Işık olan evrensel Yaratıcı'nın adıdır,

Atom, bir çekirdek ve dönen elektronlardan oluşur. İlk başta çekirdeğin kesinlikle pozitif ve elektronların negatif olduğu düşünülüyordu. Ama bu eski*Yang-Yin*düalizm yerini yeni bir türe bırakıyor: çekirdek kolektifi, elektronu, bireyi temsil ediyor. Foton yaratıcıdır ve kuantum yaratıcı yayılma yasasıdır. Bir kez serbest bırakıldığında, enerji birimi, tıpkı yayılan görüntü veya fikrin diğer birimler tarafından özümsenen kolektif bir öğe haline gelmesi gibi, çeşitli ışın türlerine dönüşür. Böyle bir formülasyon doğru olmayabilir ve atom içi fizik hala büyük ölçüde*bilinmeyen yer.*Yine de, sunduğumuz temel düalizmin, atomik yapının felsefi (nihai) bir yorumu olarak yerini bulabileceğine inanıyoruz.

Bir başka önemli nokta da, yeni fiziğin, en azından, bizi, hiçbir birey biliminin mümkün olmadığı, yalnızca grupların istatistiksel biliminin mümkün olduğu sonucuna varmamıza götürüyor gibi görünüyor. Hatta, birey ve grup arasındaki etkileşimin bilimi demek daha doğru olabilir - ki biz buna yaşam süreci diyoruz. Tüm ampirik bilimin, yaşam süreciyle ilgilendiğine ve yalnızca onunla ilgilendiğine inanıyoruz - ve bu sürecin özü, bireysel ve kolektifin sürekli ayarlanmasıdır. Bu anlamda, yaşam süreci her zaman "kişilikler"le, yani bilançolarla ilgilenir. Evrenimiz bir kredi evrenidir. Ölüm iflastır. Entropi ve "evrenin tükenmesi" Buhran kavramlarıdır!

Benzer felsefi yorumlarla uğraşmaya devam edebiliriz; ama uzay (kolektif meşguliyet!) bize bu (bireysel) hazzı yasaklıyor. Son bir düşünce olarak ve uydurma olarak*koda*Öncelikle evrensel bir Döngü Formülünün kurulmasıyla ilgilenen bir çalışmaya göre, okuyucuyu Tibet'te duyulan güzel arkaik duaya yönlendireceğiz: OM MANI PADME HUM. Bu "sihirli formül", bu bölümde ana hatlarıyla belirtildiği gibi, tüm yaşam sürecinin bir formülüdür. OM, başlangıcın monadıdır - döngünün Orijinal Dürtüsüdür. MANI, yaratıcı zihne, o merkezi "mücevhere" atıfta bulunur.

yaratıcı ilke budur. PADME "nilüfer" anlamına gelir ve tamamlamayı, sentezi, bireyleşmeyi, "parfüm"ün ya da yaşam sürecinin özünün - bir anlamda bilincin - çıktığı sonun kardeşliğini sembolize eder. HUM yayılan parfümdür, tamamlanan bedenin öze ve soyuta çekilmesidir. 14 harfin tamamında veya iki defa 7 harfte; 7, iki yönlü olan yaşam sürecinin sayısıdır.

Böylece: OM,*Lotus'un içindeki Mücevher, HUM!*Yani: Bir'de Yaratıcı doğar; ve Yaratıcı'nın işleyişi aracılığıyla kolektif, sentez içinde toplanır; ve sentezden özü, enerjisi yine Bir olan İdea çıkar.

* Böylece, solar pleksus üzerinde yoğunlaşma, insanın az ya da çok olmaya istekli olduğu yerde uygulanır. "ilksel bir imge" ya da "tanrı"ya edilgen bir özne. Solar pleksus astrolojik olarak, dini ibadeti, "tanrılar" ile teması simgeleyen ve genel olarak evrensel olarak kolektif olanın yansıması olan Jüpiter tarafından yönetilir.*Parabrahman*ya da*Para*Hindu felsefesinde bilincin durumu.

4
ASTROLOJİK SEMBOLİZMİN ANAHTARI

Astrolojik sembolizm alanını daha spesifik ve pratik olarak ele almaya başladığımızda, onun birçok unsurunun önemini incelerken, önceki bölümlerde sunulan kavramların astrolojik sembolizmi tutarlı, mantıklı ve doğal bir şekilde yorumlamamızı sağlayacağını göreceğiz. astrolojik faktörlerin dizisi. Özellikle bireysel ve kolektif arasındaki karşıtlığın, genellikle karşıt kutup çiftlerinde üretilen astrolojik unsurların hayati ve pratik anlayışının en harika anahtarı olduğunu bulacağız. İlk başta, astroloji tamamen düalist bir sistem gibi görünebilir, tıpkı Çin'in *Yi Kral.*Ancak bu bariz düalizmin arkasında her zaman karşıtları bütünleştiren üçüncü bir terim bulunabileceğini belirtmemiz kolay olacaktır. Ve astrolojinin bu yeniden formüle edilmesinde belki de en önemli nokta budur: tutarlı bir şekilde bütünleşmeye giden bir yolu, yaratıcı bir şekilde kullanılırsa herhangi bir bütünün bütünlüğünü, parıltısını görmemize yol açabilecek bireysel öneme sahip bir faktörü ortaya çıkarmasıdır. Zıtlıkları tek başına bütünleştirebilen ve böylece onları anlamlı kılan yaratıcı ışık.

İmzalar ve Önemli Gerçekler

"Önemli kılmak", kişinin karşılaştığı her bir durumu veya varlığı Ruh'un işleyişinin işaretleri olarak görselleştirmektir. Dünya kalıbının en küçük ayrıntılarının her birinde, bütünün Bütünlüğünün iş başında olduğu görülebilir; yaşam döngüsünün, herhangi bir yaşam döngüsünün çözgü ve örgüsü olan tüm temel güçleri hissedebiliriz. Her durumda, herhangi bir organik varlıkta, tüm bu güçler çalışır; tıpkı her anın tüm geçmiş anların sentezi ve gelecekteki tüm anların kaynağı olması gibi. Bütün her yerde aktiftir.

Ancak bu eylemi nasıl görebilirim? Her ayrı varlığı kaplayan ve onu geri kalan her şeyle ilgisiz bir şey yapıyormuş gibi görünen "yanılsama perdesi" nasıl aşılır? İç desene nasıl ulaşılır,*belirli düzenleme*

evrensel elemanlar"gerçek" varlık hangisidir? Burada kastedilen, durumlarla veya canlı varlıklarla bir bütün olarak ilgilenme gücüdür; daha önce bahsettiğimiz bir güç. Bilinçdışı seviyedeki içgüdüdür. Sezgi veya bütünsel algı veya "duru görme" dir.*(Olumsuz*sıradan durugörü!) bilinç düzeyinde. Belirli organizmaların veya süreçlerin işleyişinde iş başında olan evrensel yaşam kalıplarını görme gücüdür.

Örneğin, her insanda bireysel, kolektif ve yaratıcı işler, ama tabii ki çok çeşitli oranlarda. Sıradan bir izleyici, karışımın görünüşte benzersiz olan dış sonucundan etkilenir. İş başındaki güçleri çözümleyemez, bunların birleşiminin önemini kavrayamaz. Adam sadece Bay falanca. "Gören", bu adamda bir dizi temel yaşam ilkesinin özel bir odaklaşmasını görür ve her yaşam ilkesini ait olduğu yere "yerleştirebilir", çıkarımlarla soyunun izini sürerek, bir anda adamın tümünü kavrayabilir. evrensel bütünle bağlantılar. Böylece adamın önemini görür; ve ayrıca, adamın kendisiyle olan ilişkisinin önemini de görür.

İçgüdü, tüm bu bilgileri ona göre hareket eden ama neden hareket ettiğini bilmeyen hayvana verir. Hayvan için her şey bir yaşamsal anlam taşır. Hayatın bazı temel gerçeklerinin işaretidir. Bu gerçekler azdır, ancak söz konusu olduğunda hayvan "görünürdür". Bir durumun veya bir kişinin her özelliği, onda ve onun aracılığıyla odaklaşan hayatın bir "İmzası" olarak okunur.

Ortaçağ simyacıları, eski Çin geleneğini -hatta arkaik insanlığın evrensel geleneğini- izleyerek bu İmzalar teorisine büyük önem verdiler. Bitkinin, kayanın, ağacın, hayvanın, yüzün vs. şekli ve özellikleri, ikamet eden ruhun İmzası olarak kabul edildi. Simyacının İmza'yı hemen deşifre eden uzman bir grafolog olması gerekiyordu; Burç'tan doğrudan hayata giden; sembolden gerçeğe.

Bir erkeğin imzası, aşağıdakileri içermedikçe genellikle yasal değildir: *bireysel* ilk isim ve aile*(toplu)*isim. Aynı zamanda, genellikle bireyin ritmine gönderme yapan başka bir özellik veya çizgi içerir - yani *yaratıcı*onu hesaba katın.

Bu, elbette, sadece eğlenceli bir sembol - çoğu kişi söyleyecektir. Gerçekten, ama neden "yalnızca" bir sembol? Yaşamın anlamlı kılınması, bu tür simgelerin değerinin algılanmasıyla olur. Her nesne ve her durum, nesne ve durumu evrensel bütüne bağlayan bağlantıların toplamının işaretleri haline gelir. İnsanın böyle bir nesneye verdiği dikkat, tüm yaşam sürecini bir anda onda odaklar. Evrensel hayatın dramı o küçücük sahnede oynanırken görülür, böylece sahne olur.

bir mikro kozmos - bütünün bir görüntüsü.

Yine, gerçekten içgüdüsel bir eylemde meydana gelen şeyin aynısıdır. Oyuncu sadece cılız bir küçük hayvan değildir. Eylemde bulunan tüm hayvan türleri ve onun arkasında tüm gezegensel varlıktır. Hayatın tamamı içgüdüsel bir performansa odaklanır: anlam derinliği ve derinliği - ama bilinç yok *önemli görmek*Doğaldır - ama insan sahneye çıkıp onda ebedi ve evrensel ilkelerin İmzasını "görene" kadar önemli değildir.

Göreceğimiz gibi, defalarca astrolojik bir doğum haritası gerçek bir İmzadır. - ve bu şekilde okunmalıdır. Kişi onda bireysel ve kolektif adları - artı yaratıcının işaretini bulmalıdır. Ama şimdi harita yorumlamayı tartışma noktasına henüz gelmedik. Bu noktaya gelmeden önce deşifre edilmesi gereken bir İmza daha vardır: Dünya varlığının İmzası.

Dünya, insanların uçsuz bucaksız bir bedenin yalnızca hücreleri olarak “yaşadığı ve var olduğu” o gezegensel Bütünün İmzasıdır. Tüm kolektif - veya daha doğrusu jenerik - insandaki değerler Dünya'dan gelir. Dünya, kozmik bir Spiritüel varlığın, Gezegensel Logos'un (okültistlerin O'na verdiği adla) bedeni olabilir. Ancak tüm bildiğimiz ve gerçekleri saptayabildiğimiz kadarıyla, Dünya bütün-insan'ın engin matriksi olarak kabul edilmelidir. İnsanlık dünyanın her yerine yayılmıştır. Dünyayı anlamak, insanlığı anlamaktır. Her bir insan, insanlığın bir temsilcisi olduğundan, belirli bir insanı evrensel bağlantılar ve ilkeler açısından anlamayı ummadan önce yapılacak ilk şey, Dünya'yı anlamaktır. Bir İmza Olarak Dünya. İsimlerin her harfini okumalı ve Dünya'nın tüm gerçeklerini anlamalıyız. Bizim için önemli hale gelmeleri gerekiyor. Dünyanın nasıl hareket ettiği, konumu, hızı, etrafında hareket eden her şeyle olan bağlantıları, görünüşe göre nereden geldiği Güneş ile olan ilişkisi: Bütün bunlar İmza haline gelmelidir. Astroloji bunların hepsinden yapılmalı *önemli gerçekler*Yeryüzünün. Dünyayı terk edemez, çünkü bu gerçekler alemini terk etmek olur. Ve*astroloji sadece gerçeklerle ilgilenir ama*Dünya yaşamının İmzaları olarak görülen gerçekler.

Belli ki pek çok türden gerçek var. Astrolog, varlık*aslında*bir "gören", hangi gerçeklerin yaşamsal öneme sahip olduğunu, hangi gerçeklerin tamamen yüzeysel olduğunu açıkça görebilecektir. Ayrıca astroloji, birçok olası yaşam-sembolizm sisteminden yalnızca biri olduğundan, yalnızca belirli bir olgu kategorisi aracılığıyla işleyebilir. Bu gerçekler her şeyden önce yerküre yüzeyinde yaşayan insanları etkileyen ya da deneyimledikleri gerçeklerdir. İnsan onu doğrudan veya dolaylı olarak deneyimlemedikçe ve fiilen görmedikçe, hiçbir gerçek insan için bir İmza olmaya elverişli değildir. İçin

Örneğin, Uranüs ve Neptün, erkeklere kadar İmzalar olarak hiçbir değere sahip değildi.*testere*onlara. Şu anda bildiklerimizin dışında gezegenler varsa, ister çıplak gözle ister teleskopla yaşanacak gerçekler olmadığı sürece bizim için bir anlam ifade etmiyorlar. Anlamlı bir deneyimin nesnesi olmadıkça hiçbir şey simge olamaz.

Bu anlaşıldıktan sonra, insanlık için en önemli olan Dünya-yaşamının gerçekleri kategorisini incelemeye başlayacağız. Mevsimler, iklimler vb. gibi bu gerçekler, Dünya'nın çeşitli hareketlerinin sonuçlarıdır. Bu hareketler, astrolojinin sembolizmi için kullandığı malzeme olacaktır. Her hareket, yaşamın ve varlığın en temel ilkelerinden birinin İmzası olarak görülecektir.

Hareket: Öznel ve Nesnel

Astrolojinin hayatın cebiri olduğu önermesini defalarca belirledik. Henüz yeterince ilgi görmemiş olabilecek şey, esasen*hayat döngüsel harekettir.*Önceki bölümlerde zaman, uzay ve ışık üçlüsünden söz etmiştik; ve "ışık" terimi altında, özünde "yaşamı" oluşturan tüm enerjileri dahil ettik. Işık ve yaşam, hem felsefi hem de pratik olarak eşanlamlıdır. Her ikisinin de altında, daha ileri bir soyutlama süreciyle hareket öğesini algılayabiliriz. Hareket, uzay ve zaman, tasavvur edilemeyecek kadar temel olan eski bir metafizik üçlü oluşturur. “Varlık” üçünün sentezidir. Ama daha özel olarak “yaşam” dediğimiz şey, hareket unsuruyla sembolize edilir. Kadim sembolizmde, Yaşam olan bu hareket, Yaratıcı Brahma'nın nefes alıp vermesi olan “Büyük Nefes” olarak anılırdı. Ancak şimdiki astrolojik sembolizmimizde, başka tür bir hareket düalizmiyle uğraşıyoruz.

Tüm hareketler aslında uzay ve zamanı gerektirir. Yine de felsefi olarak konuşursak, iki tür hareket arasında ayrım yapmak gerekir: Varlığın merkezinin yer değiştirmesini içermeyen hareket ve böyle bir yer değiştirmeyi içeren hareket. Bu iki türün, bu şekilde tanımlandığında, en açık şekilde gök cisimlerinin davranışlarında örneklendiğini gördüğümüz için, tanınması kolaydır. Her gezegen kendi ekseni etrafında döner (birinci tip) ve güneşin etrafında döner (ikinci tip). Bu iki tür bize yeni bir yaşam yönü ikiliği verir ve en mantıklı şekilde bireysel ve kolektif ikiliğimize uyar.

İlk hareket türü çağrılabilir*“zamanda hareket”*veya*“sübjektif hareket”* çünkü bir bütün olarak vücudun herhangi bir yer değişikliği yaratmaz. Bu

benliğin sınırları içinde hareket; dolayısıyla, uzantı olarak, içsel veya öznel hareket. İçsel değişimleri ve Bergson'un gerçek zaman ya da süre dediği şeyi, yani bilincin içsel durumlarının bir dizi değişikliğini sembolize eder. Öznel varlığa, bireye atıfta bulunur.

İkinci tür hareket ise kesinlikle *"uzayda hareket"* veya *"nesnel hareket"* varlığın merkezinin yer değiştirmesine ve yer değiştirmesine neden olduğu için. Uzayda görünür, somut harekettir. Uzay, önceki bölümde gördüğümüz gibi, bir bütün içindeki parçaların ilişkilerinin etkileşimi için bir çerçevedir. Tüm ilişkilerin, tüm değiş tokuşların temelidir. Uzayda hareket yoluyla, kişinin kendi merkezinin fiilen yer değiştirmesi yoluyla, kişi kendini başkalarıyla ilişkilendirir, başkalarının somut, nesnel deneyimlerini kazanır, aynı zamanda yalnızca bir parçası olduğu daha büyük kolektif bütünün gerçekliğinin farkına varır.

Böylece bireysel ve kolektif ikiliğimizi gök cisimlerinin ana hareketlerinde örnekledik. Bizim "yaşam cebirimiz" bu iki tür hareketi sembolizminin temeli olarak kullanacaktır. Eksenel dönüş ve yörünge dönüşü, astrolojik sembolizm tapınağının dayanacağı iki sütun olacaktır - bir kez dengeli bütünlüğü ve inşa mantığı içinde anlaşıldığında, Dor sadeliğinin bir tapınağı. astroloji *önemli harekette bir çalışma.* Gök cisimlerinin hareketlerini sembolik olarak yorumlar ve bunları tüm organizmalar ve tüm döngüler içindeki yaşam gücünün hareketleriyle ilişkilendirir. Yaşam gücünün bu hareketleri, hem bir dizi bilinç durumu hem de bir dizi organik olay tarafından temsil edilir; bireyin içinde olanlarla ve kollektif açıdan önemi olan olaylarla.

Bu önemli hareketin temeli elbette Dünya'dır; Dünya maddi bir nesne olarak değil, daha çok yorumlayıcı ve sembolleştirici olan İnsan'ın sembolü olarak. Bizim sunduğumuz şekliyle astroloji zorunlu olarak "insan merkezlidir", yani İnsan merkezlidir. Yaşam görünümlerinin şaşırtıcı labirentini karmaşık düzenli ve döngüsel hareketler dizisine indirgemek için İnsanoğlunun gösterdiği bir çabadır. Astroloji, daha derin yönüyle, İnsanın Doğaya hem içeride hem de dışarıda düzenin, kozmosun anlamını verme çabasıdır. Elbette bütün bilimler bu amaca yönelik çalışır. Ancak büyük olasılıkla hepsinden önce gelen astroloji, hedefi diğer tüm düşünce yöntemlerinden daha geniş ve daha yapısal bir şekilde takip eder, çünkü o sadece bir bilim değildir. gerçekleri tablolaştırmak; ama aynı zamanda bu gerçekleri fikirler açısından yorumlayan bir felsefe ve yorumları bireysel durumlara uygulayan bir sanattır.

Her tür yaratıcı yorumlama, tercümanın etrafında toplanmalıdır. Birey, tüm yaratıcı yorumların temelidir. Astrolojide sonuç olarak her şey, gözlemcinin veya yerlinin zaman ve mekan açısından noktasına atıfta bulunur. Bir doğum haritası, doğum olayının zaman ve uzayda görüldüğü noktadan görülen evrendir. Doğum haritası yorumlanan kişi, kendi evreninin merkezinde görülür. Doğum gerçeği, uzaydaki konumu ve zamandaki anı, kendi etrafında bir evren yaratır. Her yorumlama faktörü bu doğum gerçeği etrafında döner.

İnsanlar dünyanın tek bir noktasında değil, tüm yüzeyinde yaşadığı için, Dünya bir bütün olarak İnsan'ın sembolü olarak düşünülmelidir. Dünya hareketlerinin ritimleri, Dünya'nın ritimlerini sembolize etmek için kullanılacaktır. *genel* insan oğlu. Öte yandan, bir *bireysel* insan, Dünya yüzeyinin belirli bir noktasında doğar; ve bu nedenle, jenerik insanlık Dünya'nın eksenel dönüşünden etkilenmezken, belirli bir insanın bireysel benliği bu çok eksenel dönüşün fonksiyonu olarak belirlenecektir. Diğer bir deyişle, insanlığın bir bütünü için gündüz veya gece (eksenel dönüşün sonuçları) yoktur, insanlığın bir yarısı için her zaman gündüz, diğer yarısı için gecedir. Ama yerkürenin yüzeyinde belirli bir yeri işgal eden belirli bir adam için gece ve gündüz vardır. Öte yandan, Dünya'nın sistemin diğer gezegenleriyle ilişkisi (veçheleri), kollektif İnsan ve herhangi bir bireysel insan için tamamen aynı öneme sahiptir, tek fark, tek tek insanın yerküre yüzeyindeki konumunun bu veçheleri odaklamasıdır. bir bölümünde *Kendi* ufkun altında veya üstünde ve daha doğrusu astrolojinin "evlerden" biri dediği yerde.

Böylece, bireyi ve birey olarak onun bilinç problemlerini ele alan tüm değerler, sembolik olarak Dünyanın eksenel dönüşüne ve bunun yarattığı astrolojik faktörlere, esas olarak ev çemberi ve dikey ve yatay iki eksenine atıfta bulunacaktır. Öte yandan, ırksal ve türsel bir varlık olarak insanın davranışına ilişkin kolektif değerler, Dünya'nın Güneş etrafındaki yörüngesel yıllık dönüşüne atıfta bulunacaktır. Dünyanın Güneş ve gezegenlerle olan ilişkisini sürekli değiştiren bu yörünge devrimidir. İkincisi de Güneş'in etrafında döndüğü için, gezegensel hareketlerin ve bunun sonucunda ortaya çıkan ilişkilerin karmaşık bir modeli üretilir. "Zodyak" fikri, sürekli değişen bir örüntüyü çizebilmek için ortaya çıkmıştır. veya en azından soyut ve sembolik düzeyde yeniden formüle edilmiş bir astrolojide kullanılmalıdır. Böylece zodyak, tüm gezegenlerin ve Güneş'in konumunu doğru bir şekilde çizmemizi sağlayan bir dizi referans noktası haline gelir. *ilgili*

*Dünyanın yörünge hareketine.*Yılın döngüsünü yaratan bu harekettir.

Gün ve Yıl—Bireysel ve Toplu

Dünya'nın ekseninin eğimi nedeniyle (Dünya'nın yörüngesine dik olmayan) Güneş ışınlarının geliş açısının yıl boyunca değiştiğini ve değişime neden olduğunu fark edersek, yıl döngüsünün ortak anlamı daha açık olacaktır. mevsimlerin. Mevsimler ve iklimler, insan ırklarının ve gruplarının kolektif varlığını ve bilincini etkiler. Kolektif aleme ait olan bedenlerin ve tüm fizyolojik unsurların büyümesini ve gelişimini etkilerler.

Yıl döngüsü, bireyin gelişiminde gerçekten büyük önem taşır; ama çoğunlukla dünyevi bedenin fizyolojik büyümesi veya çürümesi, vücudun yaşamsal güçlerinin periyodik değişimleri açısından böyledir. İnsandaki bitkisel ve hayvansal enerjiler buna tabidir - özellikle birincisi, çünkü ikincisi belki de ay gelgitleriyle daha da güçlü bir şekilde bağlantılıdır. Solar pleksusun hakim olduğu Büyük Sempatik sinir sistemi, "kolektif bilinçdışı" enerjilerinin bilince akışını da etkileyen bu yıllık ritimden güçlü bir şekilde etkilenir.

İncil'in dediği gibi, Rab'bin bir gününün bir insan yılı gibi olduğu da eklenebilir. Bu, Rab'bin (kolektif Irk-ruhu: Yehova) bireysel benliğin birim döngüsünü yıl içinde bulduğu anlamına gelir. Bütün-İnsan'ın kolektif bilinci için, Dünya'nın Güneş etrafındaki yörüngesel dönüşü bir "gün" anlamına gelir. “Gün” her zaman benliğin birimidir. Kolektif İnsan'ın benliği, temel bir birimle çalışır: yörünge döngüsü. Bireysel bir insanın benliği, temel bir birim aracılığıyla işler: eksenel dönüş döngüsü.

Büyük Kutup Döngüsü

Bunların yanı sıra başka bir temel döngü daha var: ekinoksların devinim döngüsü. Bunun yerine "Büyük Kutup Döngüsü" olarak adlandırılmalıdır. Bir okul çocuğunun tepesinin hareketine benzetilebilecek olan, Dünya'nın ekseninin kendine özgü bir dönme hareketiyle yaratılmıştır. Bu dönme hareketi, kutup ekseninin yönünü ve sonuç olarak Dünya ekvatorunun ekliptik düzlemini (Güneş'in görünen yıllık yolu) kestiği noktaları çok yavaş değiştirir. Böylece, bir yandan Kuzey Kutbu, yaklaşık 25.868 yılda tam bir daireyi tanımlayan bir dizi yıldıza arka arkaya işaret eder; diğer yandan ilkbahar noktası (Bahar Ekinoksu) takımyıldızlar arasında geriye doğru kayar (böylece "presesyon" terimi

ekinoksların") ekliptiğin dairesi boyunca.

Ancak önemli olan, Dünya'nın kutup ekseninin birbiri ardına yıldızları göstermesidir. Kutup Yıldızı değişir: şimdi Küçük Ayı takımyıldızındaki Polaris'tir, ancak 5.000 yıl sonra Alfa Cephei olacaktır. Astronomik-telürik gerçeklere göre, dünyanın Kuzey ve Güney kutupları sırasıyla kozmik manyetik enerjilerin girişini ve çıkışını temsil eder. Bunu yorumlayan ezoterik gelenek, Kuzey Kutbu'na her zaman kozmik Gücün Dünya'ya aktığı kapılar ve ilahi Bilincin sembolü olarak atıfta bulunmuştur. Bunda, büyük olasılıkla, Dünya'nın kutup ekseni ile insanın içinde ruh enerjisinin hareket ettiği “güç çubuğu” olan insanın omurgası arasında bir benzetme kurulmuştur. Kuzey Kutbu o zaman başın tepesine, gizemli merkeze karşılık gelir.

Dünyanın bu "güç çubuğunun" yönünü değiştirdiğini söylemek,*kalite* Dünya tarafından alınan kozmik gücün miktarı, Dünya'nın ekseninin dönme hareketini takiben döngüsel olarak değişir. Şimdi, ilginç olan nokta, bu dönmenin Dünya'nın merkezinin yer değiştirmesi anlamına gelmemesidir. Dolayısıyla, "zamandaki hareket" veya "öznel hareket" şeklindeki ilk kategorimize aittir. Ancak burada söz konusu olan "özne", fiziksel merkezi Dünya'nın merkeziyle bir olan, yani daha önce sözü edilen büyük gezegensel Bütün olan Bireydir. Kutup ekseni, en azından sembolik olarak, bu büyük gezegensel Bütünün "BEN'İM"idir. Hareket ettikçe, bağlantılı göründüğü yıldızlarla olan ilişkisini değiştirir. Başka bir deyişle, gezegensel Bütün'ün benliği kendisini değiştirir, farklı kozmik tonlara uyum sağlar. Gezegensel benliğin bu değişimleri, "Balık Çağı" dediğimiz şeyin gerçekliğini oluşturur.

Böylece "gün", öğlen güneşi tarafından her gün tüm noktalarının aydınlatılması için dönmesi gereken (kutup bölgeleri hariç) bu küre yüzeyinin bir sakini olan bireysel insanın birim döngüsüdür. "Yıl", dünyanın tüm yüzeyine yayılmış bir varlıklar toplamı olan kolektif İnsan'ın birim döngüsüdür. "Büyük Kutup Döngüsü", merkezi Evren ile bir olan gezegensel Bireyin birim döngüsüdür.
dünyanın merkezi.*

Bu son döngüde, kozmik olarak Yaratıcı olarak adlandırılabilecek şeyle ilgileniyoruz. Balık Çağı gibi her “Çağ”, kozmik bir salınımla başlar.

insanların uygarlıkların inşası için kullanacakları toplu malzemeler haline gelen yaratıcı güçler. Bunu düşünerek, Dünya'nın eksenindeki bu dönüşün iki şekilde işlediğini daha iyi anlayabiliriz. Kutup Yıldızını değiştirmek, eksenin yönünü değiştirmek anlamına gelir - ki bu bir şeydir. Başka bir şey, ekinoksların zodyak konumunu değiştirmektir. İlki, ruhsal bütünleşmenin kutup ekseni eksenini ifade eder; ikincisi ekvatora - fizyolojik canlılığın çemberine veya kuşağına atıfta bulunur. Bu kutup ekseni ve ekvator ikiliği en önemli olanıdır ve birazdan incelenecektir.

Bu iki faktör normalde açıkça birbirinden ayrılmaz ve bu, "Kova Çağı"nın başlangıcıyla ilgili kafa karışıklığının çoğunu açıklayabilir. Kutup ekseni, hareket halindeyken, Dünya'yı simgeleyen "yeni yıldız" (veya her ne ise!) ile çoktan bağlantılı hale gelmiş olabilir.*manevi yaratıcı dürtü*yeni çağın. Yine de Güneş, Ekinoksların presesyonel hareketiyle Kova takımyıldızına - ki bu*fizyolojik canlılık ve tezahür*yeni çağın yaratıcı dürtüsünden. Başka bir deyişle, ruhsal olarak yaratıcı dürtü üzerimizdeyken, yeni çağın dış yapılarını oluşturan yaşamsal güçlerin tam olarak işlemesi biraz daha zaman alabilir.

Tuhaf bir nedenden ötürü (yine de günümüz insanlığının gelişimini oldukça temsil eden) tüm vurguyu fizyolojik tezahürün yönüne -ekvatorun ekliptikle ilişkisiyle ilgili olana- veriyoruz ve manevi yaratıcı yönü unutuyoruz - Kutup ekseninin hareketi ile ilgilenir. Çalışmamız gereken ve gelecekteki okült astrolojinin çalışacağı şey, 25.868 yıllık dönemde kutuplar tarafından tanımlanan dairedir - bizim "Büyük Kutup Döngümüz".

Hareket Merkezleri

Yukarıda, Dünya hareketinin üç temel tipini kısaca ele aldık. Açıklığa kavuşturulması gereken bir diğer önemli nokta da, tüm döngüsel hareketlerin (yalnızca yaşam-sembolizminde dikkate alınanlar), önemlerini bu tür hareketlerin merkezine atfedilen anlamdan alması gerektiğidir. Dünya'nın günlük dönüşünün "merkez"i Dünya'nın kutupsal eksenidir. yıllık dünyanın dönüşü güneşin etrafındadır.*Dünya'nın ekseninin dönme hareketine gelince, aslında Dünya'nın etrafında merkezlenmiştir.*ekliptik kutbu,*yani, dünyanın yörünge düzlemine tam olarak dik olan - bir soyutlama, ancak önemli bir soyutlama.

Dünyanın iki kutbunu birbirine bağlayan soyut çizgi, gezegenimizin dönme eksenidir. Dolayısıyla bu eksen, günlük dönüş döngüsünün "merkezi" olarak kabul edilmelidir. Daha önce bahsedildiği gibi, bu kutup ekseni, tıpkı insan omurgasının insanın güç çizgisini temsil etmesi gibi, gezegenin güç çizgisini sembolize eder. Bu "güç", bireysel bir benlik, bir "Ben" olma gücüdür. Kutup ekseni, kozmik bir varlık olarak kabul edilen gezegenin BEN'inin tezahür çizgisidir. Bireysel benlik olma gücü bu çizgiden akar. Genel anlamda beyin-omurilik sinir sistemini ifade eder.*Öyleyse*Dünya küresinin bu eksen etrafındaki döngüsel hareketi*mutlak*Dünya yüzeyinde veya Dünya'nın küresinde yaşayan ve "bireyler" olmaya duyarlı tüm varlıkların bireysel benliklerinin döngüsel gelişimine atıfta bulunur. Bunun, "Astroloji Modern Düşünceyle Yüzleşiyor" bölümümüzde tartıştığımız "bütüncül mantık" - sembolizm mantığı - nedeniyle böyle olması gerekir.

Astrolojik sembolizmde, Dünya'nın bu eksenel dönüşü, evlerin çemberi veya çarkı aracılığıyla çizilir. On iki ev, Dünya'nın bu günlük hareketinin on iki aşamasıdır. Böyle bir hareketin "öznel hareket" veya "zaman içindeki hareket" olarak düşünülmesi gerektiğini söylediğimiz gibi, bundan, evlerin dairesinin daha özel olarak anlaşılması gerektiği sonucu çıkar.*aramak*bir saatin Bu "evlerin kadranı", dolayısıyla daha özel olarak sıralı bir gelişmeye, insanın hayatı boyunca bireysel benliğinin gelişimine atıfta bulunur.

Felsefi olarak konuşursak, bu günlük dönüşü gerekli kılan şeyin, Dünya'nın katı ve opak maddeden oluşan geniş bir küre olduğu gerçeği olduğunu aklımızda tutmalıyız. İnsanlar bu kürenin yüzeyinde yaşarken, evrene (ve genel olarak hayata) ilişkin farkındalıklarının, bütünlüğünün yarısıyla sınırlı olduğunu fark ederler. Katı dünya, varlık dünyasının yarısını gözlerimizden kapatır. Bu gerçek hemen sembolik olarak, normal fiziksel insanın dönüşümlü olarak bir tezahür etme ve bir tezahür etmeme dönemini deneyimleme ihtiyacı olarak yorumlanır. Günlük yaşam açısından bu, uyanık bilinç ve uyku anlamına gelir.

Dünya, evrenin yarısını insanın benliğine kapattığı için, yüzeyinde yaşayan her canlıya her gün dünyanın bütün bir görüntüsünü getirmek için Dünya dönmelidir. Böylece doğum anında yıldız falının çarkı bu temel bilinç gerçeğinin bir yansımasını temsil edecektir. Çarkın alt yarısı, Dünya yüzeyinin altında olanı, üst yarısı ise üzerinde olanı ifade edecektir. Grafiğin yatay ekseni o zaman aslında ufuktur.
- yaşayanların dünyasını görünür ve görünmez olmak üzere iki aleme bölmek; ve buna bağlı olarak, nesnel ve öznel, dış ve iç.

Doğum haritasının bu yatay çizgisi, Dünya yüzeyinde yaşayan herhangi bir birey için bilincin zorunlu olarak iki aleme bölünmesi olgusunu temsil eder. Ancak dikkate alınması gereken başka bir şey var. Bireysel benlik ve bilinç, varoluşları için hayata ve ışığa bağlıdır. Evrenin, ışınları Dünya'yı delip geçen yıldızlarla dolu olduğu doğrudur. Ancak bu yıldızlardan biri Dünya için odaklanmış bir yaşam ve ışık merkezi -bir Güneş- olmadıkça, Dünya üzerinde bireysel benlik veya bilinç olamazdı.

Bu nedenle, haritadaki ufuk ve yatay çizgi bilinç düalizminin ifadeleri iken, yaşam ve ışığın Güneş aracılığıyla odaklaşması gerçeğine atıfta bulunacak bir nokta olması gerektiği açık olmalıdır; yaşam ve ışık için gereklidir*idame*bilincin. Bu nokta açıkça öğlen noktasıdır. Dünya kendi ekseni etrafında dönüyorsa, bu yalnızca (insanmerkezci bakış açısından) insanın her gün tüm evrenin farkında olabilmesi için değildir; ama aynı zamanda güneş enerjisi ve ışığının doğrudan akışıyla her öğlen ona enerji verilsin diye. Dünya dönerken öğle vakti dünyanın her noktasına gelir ve bu sayede canlanır ve aydınlanır.

Bu açıdan bakıldığında, eksenel dönme olgusunun içerdiği şeyin, herhangi bir bütünün tüm parçalarına aynı anda yaşam gücü tarafından enerji verilmesinin imkansızlığı olduğu söylenebilir. Bu nedenle ardıllığa veya zamana ihtiyaç vardır. Bir örnek bunu daha somut hale getirebilir. Kanın vücutta dolaşarak tüm fizyolojik fonksiyonları ve organlarını canlandırması zaman alır. Kan dolaşımı döngüsü ile Dünya'nın eksenel dönüşü arasındaki böyle bir benzetme, tam anlamıyla alınmamalıdır; yine de önemi büyüktür. Çünkü tıpkı yaşam gücünün kan dolaşımı aracılığıyla olduğu gibi.*dağıtılmış* tüm organizmanın tüm parçalarına, yani Güneş'ten yayılan yaşam gücünün (“kalp” sembolü) eksenel dönüş yoluyla her gün tüm Dünya'ya dağılmasıdır.

Daha sonra bu "dağıtılmış" kelimesinin tüm anlamını kavrayacağız, ancak şimdi sadece evler çemberinin iki ekseninin temel anlamını belirlemek istiyoruz: bilincin ikiliğini (öznel ve nesnel) temsil eden yatay eksen. , ben ve diğerleri) - ve tepesi öğlen noktasını temsil eden dikey, güneş tutma noktası; aynı zamanda, belirli bireyin kendisini Güneş tarafından sembolize edilen evrensel varlığın canlandırıcı güçleriyle mümkün olan en tam bağlantı içinde bulduğu nokta.

Ufukta insan kendini saf bir varlık olarak görür.*özel*yapı; ama onun gibi

kendini Güneş'le ilişkilendirir, hayatı içine çeker ve ona ortak olur.*evrensel* yapı. Ufuk (ve özellikle Doğu ufku: Doğum haritasının yükseleni) tanımlar, sınırlar, özelleştirir. Meridyen veya başucu (doğum haritasının Orta Cenneti) canlandırır, kolektifleştirir, evrenselleştirir.

Bu bizi Dünya'nın ikinci hareketinin, Güneş etrafındaki yıllık devriminin incelenmesine götürür. Zodyak denen şeyi doğuran da bu harekettir. Her döngüsel hareket, etrafında meydana geldiği merkezin önemini kazandığı için, zodyakın Güneş ile aynı temel anlama sahip olduğu görülecektir - tıpkı ev çemberinin Dünya'nın kutup ekseni ile aynı temel anlama sahip olması gibi. . Güneş'in önemi, yorumlama düzeyine göre farklı şekillerde formüle edilebilir. Ancak şu temel gerçeklere dayanmalıdır: İnsan için yaşam ve ışık kaynağıdır; merkezini işgal ettiği bir bütün olarak güneş sisteminin ana-babasıdır.

Birinci zeminde, Güneş yaşam gücünü temsil eder. İnsanı varlığın her düzleminde bütünleştiren, canlandıran, bütünleştiren güçtür; her şeyi meyve veren ve her canlı organizmayı yaratıcı bir doyum noktasına getiren. İkinci zeminde Güneş, tüm güneş sistemini bir arada tutan kuvveti temsil eder. Böylece gezegenler arası tüm ilişkiler organik ve Güneş açısından anlamlı hale getirilir; tıpkı başka bir şekilde, erkek ve kız kardeşler arasındaki karşılıklı ilişkilerin, ortak kökenleri olan anne ve baba açısından esasen önemli olması gibi.

Zodyak bu nedenle bize her şeyden önce yaşam gücünün hem doğada hem de insanda döngüsel açılımının bir resmini verir; o zaman bize gezegenler arası veya sistem içi ilişkilerin karmaşık modelinin gelişimi için bir arka plan da sağlar. İlk olarak, yıl döngüsü boyunca evrensel yaşam gücünün gelgitlerini temsil eder. İkinci durumda, güneş sisteminin tüm öğelerinin konfigürasyonunu her an formüle etmemizi sağlayan bir koordinat sistemi oluşturur. . . ama her zaman, elbette,*tercüman açısından,*Bu, büyük önemi bir sonraki bölümde açıklanacak olan bir noktadır.

İlk bölümümüzde gördüğümüz gibi, ilk zamanlarda zodyak sadece bir tür

Initiate-Priests tarafından Kral veya İmparatorun emriyle ciddiyetle çizilen ve mevsimdeki değişiklikleri gösteren tarım takvimi. Güneş'in görünürdeki hareketi, takımyıldızlar tarafından sağlanan kalıcı referans modelinde kontrol edilerek çizelge haline getirildi. Güneş ışınlarının kalitesi ve yoğunluğu yıl boyunca değiştikçe ve bu değişikliklerin Güneş'in yıldızlar ve yıldız gruplarıyla art arda kavuşmasına tekabül ettiği görüldükçe, yaratıcı astrologlar muhtemelen*bir şey yaptı*ışınlarının kalitesini ve yoğunluğunu değiştirmesine neden olan Güneş'e. Böylece Güneş bir zodyak takımyıldızına “girdiğinde”, enerjileri takımyıldızın doğasına benzer bir şey aldı. Güneş, takımyıldızların gizemli gücünün odaklandığı bir mercek olarak görülmeye başlandı. On iki büyük kozmik enerji türü bu şekilde tanımlandı ve güneş yaşam gücü, her ay, art arda bunların her birinin özelliklerini aldı.

Bununla birlikte, modern zihin için, güneş enerjisinin kendisinin, kendi içlerinde mesafeleri ve özellikleri çoğu zaman herhangi bir olasılığa engel olacak kadar değişken olan yıldızları birbirine bağlayan görsel konfigürasyonlar olan takımyıldızların "etkisi" nedeniyle değişmediği açıktır. grup önemi olmak *takımyıldızına böyle.*Zodyak, yörüngesel dönüş döngüsü boyunca Güneş'ten Dünya'ya akarken yaşam gücünün döngüsel açılımını tanımlayan ve ölçen sembolik bir cihazdır. Çizelgelemeye yardımcı olan şey, Güneş-Dünya ilişkisinin döngüsel değişimleridir (yani, özelden evrensele; bireyden topluya). Zodyakın önemi, yörünge hareketinin önemidir. Daha önce de söylendiği gibi, güneş sistemindeki yörünge hareketi, merkezin yer değiştirmesini gerektiren hareket tipini temsil eder; nesnel hareket, uzayda ilişkinin değişmesini içeren hareket. Organik bir bütün içindeki parçaların hareketidir. Her bütün, en mükemmel sistemlerde (güneş sistemleri ve atomlar gibi) ortak bir merkez etrafında yörüngelerde dönen ve birbiriyle ilişkili parçalardan oluşur.

Yörünge hareketi bu nedenle ilişkinin ritmik hareketidir; eksenel dönüş ise kendi kendine açılma döngüsünü temsil eder. İlişkinin gelişmesi, merkezin yer değiştirmesini gerektirir. Ancak bireysel benliğin açılımı*kendi başına* diyelim ki bir meditasyon veya iç gözlem süreci gerektirir. Bir süre önce dünyanın eksenel dönüşünü kan dolaşımı döngüsüne benzetmiştik. Kanın dolaşımı, bir bütün olarak insan organizmasının uzayda yer değiştirmesini içermez. Ancak bir insanın memleketinde hayatını sürdürürken yaptığı tüm faaliyetler uzayda yer değiştirmeyi içerir, çünkü bunlar onun hemcinsleriyle olan ilişkilerinin yürütülmesine atıfta bulunur. Bu ilişkiler onun hareket etmesine neden olur.

hakkında, ofisine, kulübüne, ailesinin evine vs. gitmek; ve tüm bu yer değiştirmeler, şehrin sokaklarının ve binalarının az çok kalıcı arka planında çizilebilir.

Aynı şekilde, Dünya'nın Güneş etrafındaki devriminin, Dünya ile Güneş ve Dünya ile diğer gezegenler arasındaki çeşitli ilişkileri çözme ihtiyacından kaynaklandığı söylenebilir. Böyle bir devrim, takımyıldızlar (evrenin blokları ve sokakları!) Bir astrolog Güneş'in Koç burcunda olduğunu söylediğinde, Güneş-Dünya ilişkisinin gökyüzünün belirli noktalarına göre konumlandırılabileceğini kasteder. Bu konum, ilişkiye az çok doğru bilinen özellikler verir; örneğin, iki iş adamının ofisinde buluşması, onların temasını ticari işlemler açısından tanımlarken, temas bir balo salonunda gerçekleşmişse bunun başka bir anlamı olacaktır.

Bu nedenle yıldızlar, astrologun değişen Güneş-Dünya ilişkisinin ve tüm gezegen ilişkilerinin eğrisini çizmesini sağlayan referans noktalarıdır. Güneş-Dünya ilişkisi durumunda, mevsimler ilişkinin aşamalarını tanımlamaya hizmet edebilir; ancak Güneş'in yıldızlara göre konumu, ekinoksların devinim fenomeni dikkate alındığında çok daha doğru bir belirleme yöntemidir. Bu fenomen, sadece insanların şehir içinde hareket etmediğini, aynı zamanda şehrin topografyasını da değiştirdiğini gösteriyor - örneğin, bir yerleşim bölgesi bir iş merkezine dönüşüyor, gecekondu mahalleleri yerini malikanelere bırakıyor veya*tersine.*

Bu çizim açıkça mükemmel olmaktan uzak; yine de kelimesi kelimesine alınmazsa, incelediğimiz üç yer hareketi türünün göreli değerlerinden bir şeyler ortaya çıkarır. Bununla birlikte, çalışmamızın bu bölümünü tamamlamak için, Dünya'nın ekseninin dönme hareketinin "merkezinin" doğasını ve önemini - "Büyük Kutup Döngüsü"nün ya da Dünya döngüsünün nedenini belirtmemiz gerekiyor. ekinoksların presesyonu.

Söylenmesi gereken tek şey, Dünya'nın ekseninin Dünya'nın etrafında döndüğüdür. *ideal eksen*Dünya'nın: ekliptiğin kutuplarının çizgisi - yani, Dünya'nın yörüngesinin düzlemine dik. Gezegenlerin eksenleri yörünge düzleminde eğimlidir ve hepsi de az ya da çok Dünya'nın eksenleri gibi dönmelidir. Gezegensel eksenlerle uğraştığımızda, Güneş'in zıt kutbuna sahip bir şeyle uğraşırız. Güneş, sistemin kolektif merkezidir. Tüm gezegenleri birbirine bağlar. Ve Güneş'in gücü özellikle ekvatorda hissedilir. Ekvator düzlemi, Güneş'in en büyük eyleminin düzlemidir.

bu nedenle, Güneş'in birleştirici kuvvetlerinin Dünya'ya nüfuz ettiği düzlem. Kolektif yaşam enerjilerinin maksimum yoğunluğunu temsil eder. İnsanda, ırksal içgüdülerin ve büyük ölçüde duyguların merkezi olan solar pleksus tarafından yönetilen Büyük Sempatik sinir sistemini ifade eder.

Öte yandan, kutupsal eksen gezegen yaşamının en bireysel enerjilerini temsil eder. Böylece ekvator düzlemi ve kutup ekseni karşıtlıkları simgeler. Dünya'nın ekvator düzleminin Dünya'nın yörünge düzlemi (ekliptik) ile örtüşmemesinin önemli nedeni, Güneş'in kolektif gücünün aşırı odaklaşmaması ve aşırı güçlü olmaması olabilir. Ancak bunun bir sonucu olarak, kutup ekseni artık yörünge düzlemine dik değildir ve bu nedenle (felsefi anlamda) dönmesi gerekir. Kendini sırayla çeşitli yıldızlara yöneltmelidir; ve böylece kutup ekseniyle bağlantılı bireyselleştirici kozmik güçler güçlendirilebilir ve daha iyi hareket edebilir.
Güneş'in toplu çekimini dengeler.*

Güneş'in Dünya'ya çekimi, kan-bilincinin ve ırksal benliğin bir birey olarak işlev görmeye çalışan bireye çekilmesi gibidir. Çocuklardaki bireysel faktörlerin gelişmesini engelleyen ve çoğu kez engelleyen anne sevgisi gibidir. Böylece, belki de Dünya bireyselleşme eksenini yıldızlara, genç birey aile ve yuva çemberinin ötesinde öğretmenlere yönlendiriyor. Ardından, artık annenin benzersiz baskın çekimi olmadığı için, sırayla, her biri bireysel benliğin belirli bir niteliğini veya aşamasını uyandıran çeşitli öğretmenler ve ilham vericiler gelir. Ve Bütün-İnsan'ın açılımı açısından "Büyük Kutup Döngüsü"nün anlamı bu olabilir. Kutupsal dönme, Dünya'nın merkezinin yer değiştirmesini içermez. Dolayısıyla sübjektif bir harekettir,

Ancak astrolojinin bu büyüleyici aşamasından ayrılmadan önce, bu Kutup Döngüsünün bölünmesi sorununu kısaca tartışmak istiyoruz. Burada Dünya'nın ekseninin tam bir hareket döngüsüne sahibiz ve şu soru ortaya çıkıyor: Sanki bir tür "kutupsal (yani ruhsal yaratıcı) zodyakmış gibi, onu on iki bölüme ayrılmış olarak mı düşünelim? Her ihtimalde, bu kadar bölünmemesi gerekir. Büyük olasılıkla, yedi veya yetmiş bölüme ayrılmalıdır. Böyle bir bölümlemenin somut nedeni, "nutasyon" denilen olay nedeniyle kutupların yollarında doğal bir ayrım olmasıdır. Nutasyon, ekliptiğin kutupları etrafında seyahat ederken, Dünya'nın kuzey ve güney kutuplarının küçük ve periyodik sallanması veya titreşimidir. Ay'ın konumunun periyodik olarak hafifçe değişmesinden kaynaklanmaktadır.

Ay'ın Dünya'nın ekvatoral tümseği üzerindeki çekim yönünü değiştirmek. Bu periyodik değişimler Ay'ın bir döngüsünü ortalama 18,6 yılda tamamlayan düğümlerindeki değişimlere karşılık gelir. Bu nedenle, her Büyük Kutup Döngüsü içinde nütasyon nedeniyle 1400'e yakın kutupsal salınım vardır. Kutupsal hareket çemberi basit bir eğri değil, dalgalı bir eğridir. Ortalama olarak 1400'e yakın böyle dalga olduğu için bu gerçek, kutupsal hareket çemberinin doğal bir bölümlemesini oluşturmamıza yardımcı olabilir.

On dört, 7'nin iki katıdır ve okültistler tekrar tekrar 7 Işın'a veya kozmik tezahürün evrelerine atıfta bulunurlar; ayrıca 7 Irklara, alt ırklara, aile ırklarına ve benzer gezegen döngülerine. O halde, Büyük Kutup Döngüsünün 7 döneme (ve belki de 70 alt-döneme) bölünmesini önermek mantıklı görünüyor;

Böylece Büyük Kutup Döngüsünü her biri yaklaşık 3700 yıllık 7 döneme ayırırdık. Bu dönemlerin her biri, 200 nütasyon ve Ay'ın düğümlerinin 200 tam döngüsünü kapsayacaktır. Bununla birlikte, HP Blavatsky'nin kitabında ima edilen başka bir alternatif daha var.*Gizli Doktrin,*ve Kabala'ya atıfta bulunur. İçinde*Gizli Sırlar Kitabı (Siphra Dizenioutha)* Kabala'nın temeli olan aşağıdakileri okuyoruz (V. bölüm):

> “31. Hafifletilen ağaç içinde bulunur. Dallarında kuşlar *(ruhlar ve melekler)*yuvalarını kurar ve kurarlar. Altında güce sahip olan hayvanlar*(insan kişilikleri)*gölgeyi ara.
>
> “32. Bu, aynı amaç için iki yolu olan ağaçtır. Ve onun etrafında yedi sütun (ya da saray) vardır ve dört ihtişam onun etrafında dört yanında döner.
>
> 33. 370 sıçrayışla ileri atılan yılan. (İncil'de) yazıldığı gibi 'Dağların üzerine atlar ve tepelerin üzerinden hızla koşar'. Kuyruğunu ağzında dişlerinin arasında tutar. Her iki yanında delinmiş.”

Blavatsky, son dörtlük hakkında şunları söyleyerek yorum yapıyor:

> “370 sıçrayışla koşan kozmik yılandan bahsedildiğinde, bu, bir güneş yılının 365 güne bölünmesi gibi, Ezoterik hesaplamada 370 döneme veya döngüye ayrılan 25.868 yıllık büyük Tropikal Yılın döngüsel dönemleri anlamına gelir. ”

*Gizli Öğreti, II,*P. 531 (üçüncü baskı)

Yukarıda bahsedilen “ağaç” dünyanın eksenidir - en azından bir yorum düzeyine göre; dalları, bir bütün olarak gezegenin "hayati bedenini" veya "aurasını" oluşturduğunu söyleyebileceğimiz gezegensel manyetizma akımlarıdır. "7 sütun veya saray", Kutbun yedi malikanesine, yani büyük kutup dönme döngüsünün yedi bölümüne atıfta bulunur. “Dört ihtişam”*belki* döngüsel yoldaki en parlak dört yıldıza bakın (Polaris ve Wega; Alpha Cephei ve Alpha Dra-conis). Kuzey Kutbu işaret etti ve bu yıldızları sırasıyla yaklaşık 2700 işaret edecek.M.Ö. (Alfa Draconis), 2100AD. (Polaris), 7500 AD. (Alfa Cephei), 13.000AD. (Wega).

"Yılan"a gelince, büyük gezegensel yaşam dalgasını, "gezegensel omurgadan" geçen yükselen ve alçalan enerjiyi, gezegensel "Ben'im"i, yani dünya eksenini ifade eder. “Gezegensel” olarak adlandırılabilir.*kundalini”* Kabala'nın kutup hareketinin toplam döngüsünün (doğal olarak serpantin hareketini kontrol edecek olan) olduğu fikrini iletmek isteyip istemediğini söylemek zor.*kundalini*hareket) her biri yaklaşık 70 yıllık 370 döneme (Blavatsky'nin önerdiği gibi) veya 7 "sütun veya sarayın" her biri 10 yıllık 370 döneme bölünecektir. Çeşitli bölme olasılıkları akla geliyor, ancak bir şekilde 7 (veya 70) ve 370 (veya 3700) sayıları temel sayılar gibi görünüyor.

Bununla birlikte, kutbun izlediği yolun, nütasyonun ikincil hareketinden dolayı aslında serpantin bir yol olduğu önemli bir noktadır. [redacted] "kuyruğu ağzında" (ya da neredeyse öyle,
Kutup hiçbir zaman tam olarak göksel kürenin aynı noktasına geri dönmez, aslında hareket o kadar karmaşıktır). O halde, tüm döngünün en azından her büyük bölümünde daha küçük eğrilerin kesin bir sayısına sahip olmak mantıklı görünebilir, bu da sonuç olarak ya her biri 370 on yıllık döneme bölünmüş 7 büyük çağ verir; ya da daha iyisi, her biri sırasıyla 370 ve 37 yıllık 70 ve 700 alt-dönem. 7, 70 ve 700 periyotlara bu bölünme, Blavatsky'nin atıfta bulunduğu “777 enkarnasyonun gizemi”nin gezegensel anahtarı olabilir; ayrıca A'daki Alice Bailey*inceleme*
*Kozmik Ateşte**

Bununla birlikte, Büyük Kutup Döngüsü için bir başlangıcın nasıl seçileceğine dair büyük bir sorun var. İki olasılık bizim için özellikle çekici görünüyor. Birincisi, Dünya'nın kutup ekseni tam olarak takımyıldızdaki mevcut Kutup Yıldızı'nı, Polaris'i işaret ederken döngüyü başlatmaktır.*küçük ayı,*2000 ile 2100 arasında gerçekleşmesi gerekenAD. İkincisi, döngüyü kutupsal olarak başlatmaktır.

eksen, takımyıldızdaki büyük yıldız Wega'ya mümkün olduğunca yakın noktalar*Lyra.*

İlk çözüm iki gerekçeyle öneriliyor: 1) Polaris muhtemelen Dünya'nın ekseninin uzantısıyla tanımlanan dairenin tam üzerindeki en parlak yıldızdır; 2) Fikirlerin her zaman kabul gördüğüne inanırız.*hakkında*Fikrin atıfta bulunduğu şeyin ortaya çıkmasında çok önemli bir noktanın meydana geldiği zaman. Başka bir deyişle, bir olayın yakınlığı, onun yeterli bir yorumunu gerektirir.

İkinci çözüm, Wega'nın her zaman özel öneme sahip bir yıldız olarak görüldüğü ve muhtemelen şu noktaya yakın olabileceği için çekicidir:*bir bütün olarak güneş sistemi*taşınıyor.

Ancak önemli olan, Kuzey Kutbu'nun Wega ve Polaris arasındaki hareketinin kapsadığı yayın yaklaşık dört katı 51° 43' olmasıdır, yani yedi köşeli bir yıldızın 4 noktası arasındaki boşluktur - yaklaşık 14.800 yıllık bir zaman aralığı (4 X 3700). Aşağıdaki tarihleri ve yazışmaları, kesin bir hesaplama olarak değil, daha fazla çalışma için bir öneri olarak yazabiliriz:

1. Polaris—Kutup Yıldızı—23.800M.Ö
2. Cepheus—kutup takımyıldızı—20.100M.Ö
3. Alpha Cygni—Kutup Yıldızı—16.400M.Ö
4. Wega—Kutup Yıldızı—12.700M.Ö
5. Herkül—kutup takımyıldızı—9.000M.Ö
6. *Draco...*kutup takımyıldızı—5.300M.Ö
7. *Draco...*kutup takımyıldızı—1.600M.Ösonra tekrardan*Polaris*—Kutup Yıldızı — 2.100AD

Bununla birlikte, bu tarihlerin en yakın tarihler olduğu ve diğer kutupsal hareketlerin (dünya ekseninin eğimindeki değişim döngüsü gibi) ritmik değişiklikler getirdiği asla unutulmamalıdır. Ayrıca, birkaç bin yıllık bilimsel ve kesin gözlemlerden sonra, şu anda beklenmedik faktörler keşfedebiliriz. Örneğin, kuantum yasasına göre bir elektron, atomun çekirdeği etrafında dönerken yörüngeden yörüngeye atlıyor gibi görünüyorsa, neden bir gezegenin ani yörünge değişiklikleri, ani ritim değişimleri olmasın - ki bunlar henüz yasalara uyabilir. keşfedilmemiş? HP Blavatsky, Sinnett'e hitaben yazdığı mektuplarından birinde, Patriklerin İncil'deki yaşam sürelerinin,

geniş zaman aralıklarında değiştikçe yılın uzunlukları. Buna göre Dünya düzenli olarak Güneş'e yaklaşacak ve böylece yıl uzunluğu kısalacaktı. Bu, Brahminik kayıtlarda gezegenin tarihine verilen muazzam dönemleri açıklayabilir.

Bununla birlikte, sembolik ve felsefi olarak önemli olan nokta, bu kutupsal hareketi astrolojideki yaratıcı faktörün temel tezahürü olarak düşünmemizdir - tıpkı eksenel dönüşü bireysel faktörün bir ifadesi olarak ve yörünge devrimini kolektif faktörün bir ifadesi. Ancak "yaratıcı" terimiyle burada kozmik bir yaratıcılığa, tüm yeni gezegensel döngülerin başlangıcına işaret eden arketiplerin ve ilkel fikirlerin döngüsel taşmasına atıfta bulunuyoruz. Daha sonra, "yaratıcı"yı da temsil eden ama daha kişisel bir anlamda başka bir astrolojik faktörün olduğunu göreceğiz. Bu faktör "Zodyak Derecesi"dir - eksenel dönüş (bireysel) ve yörünge devriminin (kolektif) bir kombinasyonunun ve entegrasyonunun ürünü.

Yaratıcı her zaman öğelerin sentezinin ve entegrasyonunun sonucudur. Bu nedenle, Dünya ekseninin dönmesi, bir yandan Güneş ve Ay'ın Dünya'nın ekvator kuşağı üzerindeki yerçekimi çekmesini (yerçekimi yörünge dönüşünden sorumlu olan ve dolayısıyla kollektifle ilişkili olan) içeren çeşitli faktörlerin sentezidir. diğeri Dünya'nın eksenel dönüşü. (Bkz. Dipnot, sayfa 147.)

---

* Aşağıdakiler, devinimin (ve kutupsal dönüşün) nedenlerinin açık bir bilimsel ifadesidir:

"Dünya ekvatorunun bu tuhaf davranışı (devinim), dünyanın şişkin ekvator kuşağı veya bölgesi üzerindeki güneş ve ayın yerçekimi ile dünyanın ekvatorundaki merkezkaç kuvveti ile birleşmesi nedeniyledir. Ekvator ekliptiğe meyilli olduğundan, bu çekim, genel olarak, çıkıntılı halkasını ekliptik düzlemine doğru çekme eğilimindedir. Ancak dünyanın kendi ekseni etrafında dönmesi bunu engeller ve ortaya çıkan etki, bir jiroskopun dış halkasına küçük bir ağırlık takılarak örneklenene benzer şekilde, çekim kuvvetinin yönüne dik açılarda çok yavaş bir devinim hareketidir. Presesyonun üretilmesine üç neden katkıda bulunur: eğer dünya mükemmel bir küre olsaydı veya ekvatoru, güneş etrafındaki yolu (ve ayın yörüngesi ile) aynı düzlemde olsaydı veya dünyanın kendi ekseni üzerinde dönüşü yoksa,

A *Yeni Astronomi* David P. Todd tarafından

* Dünyanın yörüngesi eliptiktir. Böylece güneş, elipsin iki odağından yalnızca biridir. Biri olabilir orada fiziksel bir varlık bulunmasa bile diğer odağa sembolik bir anlam atfeder. Ancak bu, şu anki incelememiz için çok soyut olacaktır.

* Dünya ekvator düzlemi ile ekliptik düzleminin oluşturduğu açı sabit değildir. BT yaklaşık 2 içinde değişir*V2*derece sınırları ve varyasyonların döngüsü yaklaşık 40.000 yılı kapsıyor gibi görünüyor. Bu tabii ki Dünya'nın ekseninin eğiminin de değişmesi anlamına geliyor; bu da söz konusu eksenin dönmesiyle izlenen daireyi de değiştirir. Dünyanın başka döngüsel hareketleri ve Dünya'nın yörüngesindeki döngüsel değişiklikler hâlâ var. İkincisinin apsis çizgilerinin eksantrikliği ve konumu, sırasıyla yaklaşık 250.000 ve 21.000 yıllık döngüsel değişimlere karşı hassastır. Tüm bu yavaş hareketler, bir bütün olarak gezegensel Varlığa ve bir yaşam krallığı olarak İnsan'ın ilerleyen gelişimine atıfta bulunur.

* Meraklı ve iyi bilinen bir kitapta, A*İki Gezegende Sakin,*sözde dikte altında yazılmış Tibetli Phylos adlı görünmez bir varlığın (1886 civarında) bir diyagramı yeniden üretilir (s. 382), kişinin yaşayan Mesih'le (mükemmelleştirilmiş BEN'im) yüz yüze geldiği "Kutsal Yer"de sembolik bir resim olduğu iddia edilir (s. 382).). Bu, sembolik olarak her insanın "Kuzey Kutbu", "Ölmeyen Ülkesi" olacaktır. Şekil, üzerinde yedi köşeli 7 yıldızın göründüğü geniş bir daireyi temsil ederken, bu dairenin her iki yanında Kuzey Kutbu'nun nutated yolunu temsil eden veya en azından düşündüren bir yolu tanımlayan daha küçük yıldızlardan oluşan bir sıra görülüyor. Daireyi çapsal olarak kesmek bir*güç çubuğu*eğimi neredeyse tam olarak ekliptik üzerindeki kutbun eğimidir. Dairenin içinde dört büyük sembol (Göz, Yıldız, Yaprak ve Kitap) görülmektedir. Açık kitabın iki sayfasında 10 anahtar kelime verilmiştir (Düzen, Adalet, Hakikat, Merhamet, Hikmet—Güzellik, Sevgi, Kardeşlik, Güç, Yarar). Resmin tamamı tipik olarak Kabalistiktir ve çok düşündürücüdür.

5
ASTROLOJİK BİR SINIFLANDIRMA
BAKIŞ NOKTALARI

Üç Tür Astroloji

Gezegensel hareketin üç temel türü ve astrolojik sembolizm açısından göreceli önemleri üzerine yukarıda bahsedilen çalışma, çoğu astroloji öğrencisinin kafasını karıştıran karışık bir duruma düzen getirmemizi sağlayacaktır. Bu kafa karışıklığının sebebi astrolojinin bir dönüm noktasında olması; onu modern zihin tarafından kabul edilebilir değerler açısından yeniden formüle etmek için genelleştirilmiş bir girişimde bulunulduğunu; ve böyle bir girişimde, normalde çelişen bakış açıları arasında hiçbir sınır çizgisi çizilmemiştir.

Hayatın her aşamasına ve her tür bilgiye en az üç temel yönden yaklaşılabilir; bunlar sırasıyla bireysel, kolektif ve yaratıcı tutumu vurgular - ikincisi yine en az iki yönlü bir yoruma açıktır. Belirli insan tiplerine (psikolojik ve fizyolojik olarak) karşılık gelen bu tutumların her biri, kendi özel bakış açısını vurgular ve diğerlerini unutur veya geçerliliğini reddeder. Özellikle astroloji ve genel olarak okültizm veya ezoterik felsefe gibi alışılmışın dışında bilgi türlerinin alanına girdiğimizde, fikirleri dönüştürmek için daha az ortak deneyim ve ortak kanıt olduğu için, çelişen bakış açıları daha da indirgenemez görünüyor. gerçeklere, hipotezler yasalara dönüşür. Bu nedenle, eğer kaostan kaçınılacaksa, özellikle gereklidir.

Astrolojinin esas olarak gök cisimlerinin hareketleriyle ilgilendiğinin anlaşılması, böyle bir sınıflandırma geliştirmemize yardımcı olacaktır. Gezegensel hareketin üç temel tipini tanırsak, bu tür hareketler açısından üç temel yaklaşımı karakterize edebilmek için bunların ilgili anlamlarını genişletebiliriz.

astrolojiye. Bir tür astroloji, öncelikle eksenel hareket açısından işlev görecek ve bir erkekteki (doğum astrolojisi) veya bir durumdaki (horary astroloji) bireysel faktörü vurgulayacaktır. Başka bir tip, yörünge dönüşü, Güneş ve ekliptik ile bağlantılı her unsuru vurgulayacak ve insan davranışındaki ve bu davranışı belirleyen etkideki ortak faktörü vurgulayacaktır. Henüz çok az gelişmiş olan başka bir tür, daha okült bir karaktere sahip olacak ve yıldızların ve İlahi Hiyerarşilerin kozmik (ruhsal ve yaratıcı) etkisi gibi geniş gezegensel faktörlerle veya yaratıcı önemi ortaya çıkaran okült olarak algılanan sembollerle ilgilenecektir. her astrolojik faktörün.

Her tür normal ve mantıksal olarak kendi yorumlama tekniğini, genel ilkelerin özel durumlara uygulanmasındaki prosedürünü, kendi veri tablolarını geliştirmelidir; ve kesinlikle diğer tiplerin vurgularının ürünleri olan özel faktörlerin önemini pratikte fark etme noktasına kadar, doğal olarak kendi temel faktörlerini vurgulayacaktır. Böyle bir odaklanmada kesinlikle yanlış olan hiçbir şey yoktur. Bununla birlikte, birisinin, tüm durumu kavramak ve herkesin yararına çeşitli yöntemlerin, tekniklerin ve teorik vurgulamaların veya hariç tutmaların göreli önemini ifade etmek için yeterince felsefi anlayışa ve yeterince geniş bir vizyona sahip olması gerekir.

Astrolojinin tarihsel arka planına dair üzücü derecede kısa incelememizde (Bölüm 1) astrolojinin geçmişteki gelişimi ve evriminin yeterli bir resmini çıkaramadığımız gibi, bu sonuca eksiksiz ve tamamen tatmin edici bir şekilde ulaşmayı umut edemeyiz. Aynı zamanda, aşağıda günümüz astrolojisinin tutarlı, verimli ve geçerli görünen dallarının en temel özelliklerine ilişkin kabataslak ama kapsayıcı bir fikir sunabilmeyi umuyoruz.

1. BİREYİN ASTROLOJİSİ

Bu, özellikle bireysel insanın astrolojisini (doğum astrolojisi) ve bireysel durumun astrolojisini (horary astroloji) içerir.

Bir bakıma bu, en azından potansiyel olarak en kapsayıcı türdür. "Kutsal astroloji" olarak her türlü duruma uygulanabilir ve "doğum astrolojisi" olarak atomik, insan veya kozmik herhangi bir varlığın "doğumunu" ifade edebilir. Ama daha spesifik olarak, “bireyin astrolojisi” ile kastettiğimiz, bireysel özellikleri ve bunların bireysel yorumunu vurgulayan bir yaklaşım türüdür. Dünyanın eksenel hareketi ile ilgili değerleri vurgulayacaktır.

"Kutsal astroloji", astrologun belirli bir durumun unsurlarını, bunların yakın gelecekteki olası gelişimini yargıladığı ve böylece müvekkiline ilgili herhangi bir sorunun en iyi çözümünün ne olduğu konusunda tavsiyelerde bulunduğu astrolojik uygulama türüdür. eldeki durum. Durumun astrologun dikkatine sunulduğu zaman için bir harita çıkarmak anlamına gelir. Harita öncelikle "evler" (Dünya'nın eksenel dönüşünün ürünleri), bunların gezegensel yöneticiliği açısından ve çoğunlukla bireysel bir tekniğe göre yorumlanır. Bireysel yorumlama faktörü çok önemlidir. Saat astrolojisinin geçerliliği tamamen astrologun "kişisel denklemine" bağlıdır.

"Doğum astrolojisi", kelimenin tam anlamıyla, bireysel doğum anlarını ifade eder. Önkoşul olarak, "ilk nefes" anının -insanın bireysel ya da en azından bağımsız varoluş durumuna ulaştığı an- bilgisinde mutlak doğruluk talep eder. Böyle bir mutlak doğruluk, evlerin çerçevesini, yerlilerin çerçevesini şüpheye yer bırakmayacak şekilde oluşturmak için gereklidir. *bireysel benlik ve benzersiz kader.*Elbette, Güneş'in, gezegenlerin, zodyak burçlarının vb. konumundan türetilen kolektif faktörlerin kullanıldığı doğrudur; ama bunlar bile özel olarak bireysel bir durumun gelişimiyle ilgilidir: yerlinin hayatı. Ayrıca doğum astrolojisi, büyük ölçüde, çalışılan bireyin kolektif ortamı ve doğası hakkında bir bilgi gerektirir (tıpkı horary astrolojisinin, incelenen genel durumu belirleyen bir "soru" varsayması gibi). Çünkü böyle bir bilgi olmadan, astrologun doğum haritasının bir insana mı yoksa bir hayvana mı, gecekondu mahlukuna mı yoksa yüksek kültürlü bir aristokrata mı ait olduğunu söylemesinin hiçbir yolu yoktur. Bu nedenle, yerlinin türü, ırkı ve sınıfı hakkında genel bir bilgi olmadan, doğum astrolojisi yalnızca çok belirsiz olabilir ve işlevini yerine getirmez;*bireysel bir kaderin ve benzersiz bir kişiliğin önemini serbest bırakın ve artırın - böylece onun bireyselliğini ve benzersizliğini artırın.*

Bu nedenle, böyle gerçek bir doğum astrolojisi esas olarak psikolojik anlayışa dayanmaktadır. Nesnel gerçeklerin öznel yorumuyla ilgilenir. Bireysel bir kişiliğe uygulanan yaratıcı yaşam yorumu ve yaratıcı sembolizm sistemidir. Teorik olarak, tıpkı bir insanı aşağı yukarı yeterli bir şekilde bireysel bir eksen, "Ben'im" veya ego, Bu insanın omurgası ve serebro-omurilik sistemi.

Bu kitabın geri kalanında özellikle inceleyeceğimiz bu tür astrolojidir.

2. KOLEKTİFİN ASTROLOJİSİ

Bu, genel olarak konuşursak, insan yetiştirme ve kültürünün doğuşuyla ilişkilendirilen "doğal" veya "dünyevi astroloji" türüdür. Yaşam gücündeki değişikliklerin, özellikle de Güneş ve Ay'ın etkilerinin incelenmesine dayanan bir Tarım Takvimi'ni doğurdu. Daha sonra etik ve ruhani bir Yasanın sembolü haline geldi. “Doğal” astroloji olarak mevsimlerdeki, iklimdeki, havadaki değişiklikleri ifade eder; "dünyevi" astroloji olarak, krallıkların ve ulusların yükselişi ve düşüşüyle ve grupların ve toplulukların mizacını şekillendiren engin etkilerin belirlenmesiyle ilgilenir.

Bu tür bir astrolojinin değerlendirilmesinde iki nokta göze çarpar: 1) Güneşten, yıldızlardan ve gezegenlerden yayıldığı ve tüm Dünya varlıklarında değişiklikler ürettiği söylenen gerçek etkiler, ışınlar ve manyetik akımlarla ilgilenir. Bu değişiklikler ilk başta fizyolojiktir, ancak hemen psikede, özellikle de duygularda tepki verirler. 2) Yaklaşımı bu nedenle özünde nesneldir ve bu da onu “bilimsel” muameleye tabi kılar. Yani büyük ölçüde deneyseldir. İstatistiksel yargılar yoluyla gelişir ve bir tür nesnel testlerle ve ölçümlerle kontrol edilebilir. İşleyiş tarzı, dünyadaki tüm biyolojik türleri etkileyen tellürik kuvvetler, depremler, hava durumu ve az ya da çok döngüsel koşul değişiklikleriyle ilgilenen bilimlerden özünde farklı değildir. Tıpkı diğer bilimlerin ağaçların, kayaların ve kıtaların dünyevi büyümesiyle ilgilenmesi gibi, o da insanların ve ulusların ortak ruh halleriyle ilgilenir. İnsan toplulukları veya topluluktaki insan psikolojik değişimleri ile ilgilenir.

Daha önce de belirtildiği gibi, böyle bir astrolojinin en net tezahürü, TO McGrath'ın çalışmasında, Güneş lekesi döngülerine (11.2 yıl) ve Ay düğümleri döngüsüne (18.6 yıl) karşılık gelen iş döngüleri üzerine yaptığı çalışmalarda görülmektedir. yıl) ve sırasıyla 40 aylık ve 56 yıllık diğer iki döngü ile. Çalışmasına "astroloji" demiyor çünkü gezegenlerin güneş merkezli konumlarıyla ilgileniyor - bunlar daha çok güneş operasyonlarını serbest bırakan tetikleyiciler olarak görülüyor ve çünkü genel olarak yaklaşım tamamen gerçekçi ve somut. Güneş, yıldızlar ve gezegenler devasa mıknatıslardır; hareketleri elektrik kuvvetlerini serbest bırakır. Bir bütün olarak güneş sistemi ve özellikle her gezegenin çevresi, birbiriyle etkileşime giren geniş, manyetik alanlar olarak görülüyor. Tüm bilim "kozmik elektrodinamik" bilimidir.

Bir radyo mühendisi olan Edward Johndro, bu yaklaşımı büyük bir karmaşıklık noktasına getiren belki de ilk kişiydi. Doğum astrolojisi alanını tamamen terk etmiyor. Ancak, bireysel doğuşları ele alırken bile, görünüşe göre, neredeyse tamamen bireyin içindeki kolektif ve somut faktörlerin oyununa vurgu yapıyor. Örneğin, coğrafi konum -kişinin ikamet ettiği yer- çok önemli hale getirilir: insan neredeyse tamamen bir çevrenin ürünü, geniş bir gezegensel ve göksel ilişkiler sisteminde yalnızca bir birim olarak görülür; özel bir örnek. cinsin*homo sapiens.*Başka bir Kabalist ve astrolog olan Paul Counsil de aynı yaklaşımı izliyor; ve bu alandaki bir dizi başka çalışan onu istikrarlı bir şekilde geliştiriyor.

Bununla birlikte, dünyevi sorunlarda uzmanlaşırlar: Depremlerin belirlenmesinde, şehirlerin ve ulusların "doğum haritaları"nda ve insan topluluklarını etkileyen tüm konularda. Genellikle "bilimsel" veya "matematiksel" olmaktan çok gurur duyarlar - gerçi aslında terimin en derin anlamıyla "matematiksel" değillerdir, daha ziyade genişletilmiş bir elektrodinamik sisteminin savunucularıdırlar. Newton yerçekimi olarak değil, elektrik kuvvetleri cinsinden ifade edilse bile, gezegenlerin birbirlerini itip çekmesi çok gerçek ve somuttur. Atom fiziğinin en son türünün yaptığı gibi "semboller" ile değil, yıldızlardan ve Güneş'ten yayılan "yaşamsal kuvvetler" ile ilgileniyorlar.

Böyle bir astroloji türünde Güneş, tüm sistemin yaşam gücünün kaynağı olarak normalde en çarpıcı şekilde göze çarpan bir konumu işgal eder. Yaklaşım mantıksal olarak çoğu durumda güneş merkezlidir. İncelenen, her şeyden önce güneş yayılımlarıdır; ve gezegenler büyük ölçüde güneş deşarjlarına karşı yansıtıcılar veya uyarıcılar olarak hareket eder. Eski Batlamyus astrolojisinde Güneş, ekliptiğin her iki tarafında 23 dereceden fazla uzanan bir gök kuşağı olan zodyakın odak noktası olarak görülüyordu. Zodyak, Güneş'in krallığıydı. Sınırları içinde tüm gezegenler hareket ediyor gibiydi. Dünya küresine yansıtılan, ekvator kuşağıydı - aynı zamanda Güneş'in krallığıydı. Bu nedenle, "bireyin astrolojisi" daha çok kutup eksenine atıfta bulunurken, "kolektifin astrolojisi" esas olarak ekvatoral kuvvetlerle ilgilenir. İnsanda bu kuvvetler, Büyük Sempatik sistem ve esas olarak solar pleksus (ve diğer merkezler) aracılığıyla hareket eden kuvvetlerdir. Hindu olarak *yoga,*bu merkezler "nilüferler" veya*çakralar.*Ancak iki sistem ayırt edilmelidir: kolektif bilinç ve varlığın odakları olan bu "nilüferlerle" ilgilenen sistem; ve omurgadaki merkezlerle ilgilenen sistem. Görünüşe göre kafanın içinde üçüncü bir "merkezler" sistemi de bulunabilir.
- bize üç temel terimimizi tekrar veriyor:*kolektif, bireysel ve yaratıcı.*

Yeni tip "kolektif astroloji"de sorun daha karmaşıktır. Güneş, çalışmanın daha da odak noktasıdır; ama görünüşe göre meseleleri mantıklı ve tutarlı hale getirmek için - sırasıyla Dünya'yı çevreleyen Dünya'nın ve tüm güneş sistemini kapsayan Güneş'in manyetik alanını tanımlayan bir gezegensel zodyak ve bir güneş zodyakının kullanılması gerekiyor. Bununla birlikte, Batlamyus astrolojisi, günümüzün sıradan astrolojisine hala hakimdir; ve hem pratik kaygılar nedeniyle hem de çoğu insanın hâlâ yaşadığı düzey -fizyolojik, ekvatoral ve kolektif düzey- nedeniyle böyle olması gerektiği açıktır. İlk olarak, hızlı ve profesyonelce ucuz astrolojik yorumlama amacıyla, "Güneş burcu okumaları"ndan başka hiçbir şeyin sunulamayacağı açıktır: solar pleksus, duygusal-hayati,*on iki temel ırksal içgüdü türü ve kolektif enerji odaklaması.*O halde, çok az kişi tam doğum anını bilir, bu da eksenel dönüş faktörleri (Evler, Yükselen, Parçalar, vb.) açısından doğru bir okumayı imkansız hale getirir. Bu nedenle, kesinlikle bireysel faktör şüphe içinde kalır; çoğu zaman yalnızca bir potansiyeldir ve yalnızca "kader durumu örüntüsü" açısından görülebilir. Kolektif ekvator astrolojisi, tamamen kollektif bir hayat yaşayan insanlara yakışan astrolojidir.

Irksal ve kültürel ayrışma çağımızda kolektif yaşam, genellikle şehir davranışının çılgın temposunda yürütülen kaotik, telaşlı bir yaşam anlamına gelir. Ancak eski çağlarda, bitkilerin ve ağaçlarınkinden farklı olmayan, uyumlu bir şekilde toprak büyümesi anlamına geliyordu. Büyük adam, kabilesinin veya ırkının çiçeği ve meyvesiydi, yapısal mükemmellik noktasına getirilmiş kolektif bir ifadeydi. O, ırksal kolektivitesinin niteliklerini mükemmel bir şekilde tezahür ettirdiği ölçüde mükemmel bir adamdı. Bunu yaparken, daha yüksek bir kolektivitenin bilinçli odaklaşması olarak görüldü - bir anlamda mükemmel ataların kolektivitesi; daha da uzak (ama aynı zamanda "atalara ait") anlamda geniş bir Göksel Hiyerarşi. Böyle bir adam cennet ve dünya arasında bir Aracı oldu. Bu da bizi astrolojiye yönelik üçüncü bir yaklaşıma götürür.

3. GİZLİ ASTROLOJİ

Okült astroloji, önceki iki türden tamamen ayrı olarak düşünülmemelidir, bireysel ve kollektiften ayrı olarak yaratıcıyı asla düşünemezsiniz. Kutupların dönme hareketinin bir dizi faktör tarafından belirlendiğini gördük: başlıca, gezegenin kendi ekseni etrafında dönmesi ve Güneş'in (ve Ay'ın) şişkin ekvator kuşağı üzerindeki çekim kuvveti (ki bu da şişkinliğin yine bir nedenidir). eksenel dönüşün sonucu ve

ürettiği merkezkaç kuvvetleri). Aynı şekilde astrolojiye -ya da herhangi bir şeye!- okült yaklaşım, bireyin yaklaşımının kalitesi ve bireyin odaklandığı kolektif içgüdülerin (kalıtsal canlılık) düzeyi tarafından belirlenir.

Arkaik zamanlarda insanların bilinci esas olarak fizyolojik düzeyde merkezlenmişti. Zekâ o zamanlar organik içgüdüydü, bilinçli hale getirildi, sonra aşamalı olarak belirli koşullardan soyutlandı ve evrensel bir anlamla donatıldı. Bu süreç aslında İnisiyasyon ile kastedilen şeydi. İnisiyasyonun sonucu olarak insan, bilinçli ve evrenselleştirilmiş içgüdülerini göksel küreye - Tanrı'nın Bedenine (Kabala'da Makrokozmos ve Makroprosopus) yansıtabildi. Ama aynı zamanda kendi dünyevi organizması içinde Tanrı'nın Bedenini de alabildi. Başka bir deyişle, tikel evrensel olduğu ölçüde, evrensel de tikel olmuştur. Ve bunun tersinin de doğru olduğuna inanılıyordu: Evrensel -Tanrı ve İnşaatçıların Göksel Hiyerarşileri- Kendisini Dünya'ya yansıttığı için, bu Dünya'dan, arketipsel göksel dünyanın ve onun Hiyerarşilerinin benzerliğine, tam da Tanrı'nın benzerliğine dönüşmüş bir yaratık evrimleşmişti; ancak gerçekte değil, potansiyel olarak bir mikro kozmos - ilk bahsedilen inisiyasyon sürecini takip edene kadar, potansiyel "Tanrı benzerliği" her insanda saklı olan "Ben'im" yaratıcı iradesiyle enerjilendi ve gerçek bir varlık olarak ortaya çıktı. manevi gerçek - sözde Mesih-bedeni.

Bu ikili süreci tam olarak açıklamak için koca bir cilt gerekir ki bu aslında sürecin kendisi deneyimlenene kadar çok az şey ifade ederdi; ancak kavranması gereken asıl şey, bunun şunları içermesidir: 1) a*yapısal odaklanma*evrenselin, insanın dünyevi bedeninde gizli bir prototip olarak; 2) bir*bilincin genişlemesi*belirli ego-bilincinden bir*organik*evrensel bilinç Bu iki süreç, evrim ve evrim olarak adlandırılabilir. İnvolüsyon burada, insanın potansiyel kutsallık biçimi olarak dünyevi insan içinde bir “astral” prototipin Göksel Hiyerarşiler tarafından inşa edilmesi anlamına gelir. Öte yandan, evrim, tüm ilahi "erdemlerin" veya Işınların gücünü özümseyen bu "Ben" olana kadar, kendi bireysel "Ben'im"in çabalarıyla insanın bilincinin genişlemesine ve evrenselleşmesine atıfta bulunur. kendini Tanrı'nın bir avataarı ile özdeşleştirmiştir.

Okült astroloji (doğru anlaşıldığında!) bu iki süreçte kafa karıştırıcı ve girift olan birçok şeyi temizler.*Evrimsel süreç, ekvator alemini ve burçları ifade eder; evrimsel süreç, kutup ekseni ve hareketleri.*Şimdiye kadar, neredeyse hiçbir doğrudan söz edilmedi

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

bu okült evrim sürecinde yer alan astrolojik faktörlerin herhangi biri. Bahsedilen tek şey, değişimin *insanlığın içgüdüsel seviyesi* ekinoksların devinimiyle Güneş'in zodyak takımyıldızlarına girişiyle aynı zamana denk gelir. Ancak bu, hikayenin sadece yarısı, bir nedenden çok bir sonuçtur. Ekinoksların deviniminin nedeninin kutup ekseninin dönmesi olduğunu bir kez daha tekrarlayalım.

Batlamyus sisteminde zodyak, dünyayı çevreleyen yaratıcı bir ateş kuşağıdır, bu ateş Güneş diski tarafından gezegenimize odaklanır - Güneş, zodyak Bütününün on iki kat enerjisini üzerine odakladığı yalnızca bir mercektir. Dünya. Zodyak Hiyerarşileri, İnşaatçıların hiyerarşileridir. —*Cosmocrea-tores* çağrıldıkları gibi. Birlikte Kozmik Biçimlendirici Gücü oluştururlar. *(Mahat* Sanskritçe). Müzikte, Çin müziğinin temelini oluşturan 12 "lyus" döngüsü olan "tonaliteler" dizisini yöneten 12 Beşinci Döngü ile sembolize edilirler. Bunlar, Büyük Atalar dizisi, İncil'in ve Hindu kozmogonisinin Ataları, insanın "Mesih-bedeni" içindeki "Kutsal Şehir"in On İki Kapısı vb. Büyük Sempatik sisteme ve onun "nilüferlerine" atıfta bulunurlar (her bir "lotus" için iki Hiyerarşi ve her gezegen tarafından yönetilen iki zodyak işareti - Güneş-Ay sembolik olarak bir gezegendir). Özellikle solar pleksus ve diyaframa atıfta bulunurlar: yukarıda (kalp) ve aşağıda (cinsiyet) "tropikal" tutkuların merkezileştiği ekvator kuşağı. Zodyak içinde ve onun aracılığıyla, toprak-tözü İnsan olur. Ama kutup ekseni yolu boyunca, "Ben'im"in "ağacı", İnsan *polarize eder* kendisi de Logos'un veya Tanrı'nın yedi büyük Işınına döner. Kendisini Kozmik Mesih'in (veya Vişnu'nun) yedi Işınıyla ve yedi Avatarıyla özdeşleştirir—ve *sekiz olur*—Krishna, İnsan Mesih, Yaşayan Tanrı, bedendeki İşvara.

Böylece zodyak Hiyerarşileri, kozmik sembolojide, insan bedenlerinin veya araçlarının Yapıcıları iken (İncil'de mecazi olarak temsil edilir. "Çöldeki Çadır" ve "Süleyman Mabedi"),* Ebedi Evin (Kuzey Kutbu) Yıldızları, Ruhsal Öğretmenleri ve Avatarları sembolize eder; *Işınların Permütasyonu,* İnsan'ın "Ben"ini uyandırır ve ona enerji verir. Başı Wega'yı gösteren, kuyruğu Büyük Ayı'yı Küçük Ayı'dan ayıran ve ön gövdesi ekliptiğin kutbu etrafında kıvrılan Bilgelik Ejderhasının (Draco takımyıldızı) büyük okült enerjilerini kişileştirenler onlardır. Büyük Boş. Bu, Çin kozmogonisinin "Merkez Sarayı"dır. *Tien-ki,* kimin rengi mor.

Ezoterikçilerin çok kötü davrandıkları Rays konusunda,*Gizli Doktrin,* öğretinin görünüşe göre ilk kez modern teozofik biçiminde ortaya çıktığı yer:

> Okült öğretiye göre, bir insan Varlığının altında doğduğu yıldız, bir Manvantara'daki enkarnasyonlarının tüm döngüsü boyunca sonsuza kadar onun yıldızı olarak kalacaktır.*Ama bu onun astrolojik yıldızı değil.* İkincisi, ilgili ve onunla bağlantılı*kişilik,*birincisi BİREYSELLİK ile. O Yıldızın "Meleği" ya da Dhyani-Buddha, monadın her yeni yeniden doğuşunda ya yol gösterici ya da basitçe "Melek"i yöneten olacaktır. *kendi özünün bir parçası olan,*gerçi aracı olan insan, sonsuza dek bu gerçekten habersiz kalabilir. Üstadların her birinin kendi Dhyani-Buddha'sı, yaşlı 'ikiz Ruhları' vardır ve onlar bunu bilirler, ona 'Ekşi Baba ve 'Ateş Baba' adını verirler. Bununla birlikte, parlak 'İmge' ile karşı karşıya geldiklerinde bunu ancak son ve yüce inisiyasyonda öğrenirler. . . . Bu tür Dhayan Chohan'ların yedi ana grubu vardır, bu gruplar her dinde bulunacak ve tanınacaktır, çünkü onlar ilkel YEDİ Işındır. . . . Dolayısıyla yedi ana gezegen,*küreler*Her birinin altında, yönlendirilen ve etkilenen (yedi) insan grubundan biri doğan, ikamet eden yedi ruhtan.
>
> *Gizli Doktrin,*cilt ben, s. 572. İlk Baskı.

Büyük Ayı'nın yedi Rishisi de genellikle yedi kozmik Işın ve yedi "kutsal" Gezegen ile ilişkilendirilir; ancak Büyük Ayı takımyıldızının*dışarı*Kuzey Kutbu tarafından tanımlanan çemberin. Bu dairenin etrafındaki ve kısmen içindeki bu takımyıldızların sembolojisi başlı başına büyüleyici bir çalışma konusudur. Draco, muhtemelen en kutsal ve gizemli olanıdır. Ejderhanın gövdesi, 3102'de Kuzey Kutbu'nun olduğu yerin etrafındaki kutupsal dönme çemberini keser.M.Ö.—başlangıcı
büyük döngüsü*Kali Yuga,*Hindu kozmogonisinde. Bu belki de, tüm kutup döngüsünün başlangıcı olarak değilse bile, en azından onun ana bölümlerinden birinin başlangıcı olarak kabul edilmelidir.

İçinde*Kozmik Ateş Üzerine İnceleme,*Alice Bailey tarafından yazılmış, astrolojiye okült yaklaşımla ilgili verilen çok şey var. Ancak konu bir bütün olarak ele alınmamış ve Büyük Ayı, Sirius, Ülker vb. gibi takımyıldızlar ve yıldızlar hakkında sadece biraz kafa karıştırıcı ipuçları verilmiştir. henüz

pratik olarak dokunulmamış.

Ancak şunu da eklemek gerekir. Okültist için bu takımyıldızlar ve yıldızlar görünüşte semboller değil, gezegenimizi ve insanlığı etkileyen kozmik Varlıkların tezahürleridir. Bu nedenle okült astroloji, yaşam gücü, güneş ve kozmik Işınlar ve benzerleriyle ilgilenen dünyevi ve dirimsel astroloji ile bağlantılıdır. Aynı zamanda A.*Kozmik Ateş Üzerine İnceleme* tamamen Tekabül Yasasına dayalıdır - Kabala ve*Gizli Doktrin.*Ancak Tekabül Yasasını kullanmak, sembolizmi kullanmanın başka bir yoludur! Makrokozmos ile mikrokozmos arasında, insanın kılı ile Göklerin Büyük Adamının saçı arasında (Kabala'da olduğu gibi) bir “Tekabül” varsa, o zaman “karşılık gelen” nesnelerden biri veya diğeri, diğerinin bir “sembol”ü; veya her ikisinin de tamamen öznel, formüle edilemeyen bir gerçekliğin eşit derecede sembolik olduğu söylenebilir. Bu nedenle, "gizemli astroloji", aslında ve özellikle felsefi eğilimli tüm öğrenciler için, İnsandaki ekvatoral ve kutupsal doğaları Dünya çevresindeki göklerin ilgili bölgelerine bağlayan bir kozmik sembolizm sistemidir.

Okült astrolojinin bu kez dramatik veya eylemsel bir tarzda sembolik olan başka bir biçimi, zodyakın her derecesi için bir dizi sembolik resim ortaya çıkaran astrolojidir. Astrolojinin bu aşamasını daha sonraki bir bölümde uzun uzadıya tartışacağız. izinden gittiğini burada söylemekle yetinelim.*Yi Kral*e tüm Çin ve Tibet ezoterizmi; ve onlardan önce, genellikle insanlığın İlkel Vahiyi olarak bahsedilen şey. Bu konuyu "Döngüsel Süreç" bölümünde İlkel İmgeler ve Arketiplerden bahsederken ele almıştık. Tüm bunlar, tıpkı okült astroloji gibi, kozmik Yaratıcının tezahürleridir. Çünkü tüm Gökyüzünün kendisi ilk ve en güçlü İlkel İmgelerden biridir. Ve kimilerinin Evrenin Büyük Mimarı dediği, kimilerinin de Tanrı diye taptığı Tek Birey'in Yaratılışı olarak da değerlendirilebilir.

“Harmonik Astroloji”de Temel Unsurlar

Astrolojik sembolizmin "mantıksal" temelini tartıştıktan ve astrolojik yorumlamaya yönelik üç büyük yaklaşımı, astrolojinin üç temel türünü ayırdıktan sonra, şimdi bu astrolojik sembolizmi "bireyin astrolojisi" ile ilişkili olarak inceleyeceğiz. Daha özel olarak, astrolojinin evrensel olarak kabul edilen unsurlarının -evler, burçlar ve gezegenler gibi- psikolojik değerleri vurgulayan bir astroloji türünde nasıl yorumlanacağını göstereceğiz. Sık sık böyle bir astroloji türü olarak adlandırdık.

*Harmonik Astroloji,*çünkü insan ruhunun uyumu ve bütünleşmesi için bir temel sağlar. Doğum haritasını dikkate alır*bireysel varlığın ve kaderin yaşam akoru olarak sembolize eder;*ayrıca doğru olarak söyleyebiliriz *İsim*bu bireysel varlığın Çoğu insanın sadece kendi parçalarında yaşadığını, parçalı, eksik ve ne yazık ki tamamlanmamış hayatlar yaşadığını fark eder. Tam Bireyler olarak esasen oldukları bütünlük, potansiyeldir, arketiptir, ancak yalnızca bitlerde ifade edilir veya tezahür ettirilir. Bu bütünlük, onların bireysel benliklerinin gerçek Akorudur; ancak akorun yalnızca birkaç notası aynı anda çalıyor, bazıları hiç titremiyor ve tüm yaşam performanslarında hiçbir yoğunluk veya dolgunluk yok.

İnsanın varlığının bütünlüğünü tamamlamasına ve Kaderinin toplam puanını gerçekleştirmesine yardımcı olmak - Harmonik Astrolojinin amacı budur. Doğum haritası, bireyin bütünlüğünün ve dış tezahürünün, yani Kaderinin anahtarıdır. Yaşayan bir adam senfoninin notasıdır. O, tüm varlığın arketip modeli, simgesel formülü, İmzasıdır. Bu, onun kusursuz benliği olan binanın planıdır ve aynı zamanda, insanın Kaderi dediğimiz, inşa operasyonunun çeşitli aşamalarının sıralı bir sırayla ilerleyeceği zaman çizelgesini de içerir.

Astroloji, sadece ilginç bir sembolizm sisteminin incelenmesi değildir; özünde kişisel merakı tatmin etmek için falcılık da değildir. Bu, genellikle anlaşılmasa bile çok kesin bir amacı olan pratik bir çalışmadır. Hayati bir amaç. Bu, en azından potansiyel olarak, yeni bir yaşam tekniğinin, yeni bir davranış ilkesinin (ya da yeni bir davranış biçimi diyebiliriz) temelidir.*yoga)*-Analitik psikoloji tekniğinde (Jung'un tekniği) aşağı yukarı zaten ima edilmişti ve önceki bir bölümde terimlerle karakterize edilen idealler ikiliğini incelediğimizde ima edilmişti.*etik*Ve*estetik.*

O halde astrolojiye karşı böyle bir tavır alırken, kendimizi büyük ölçüde psikolojik değerler alanıyla sınırlamak zorundayız. Ruhu bedenden gerçekten ayıramayacağımız doğrudur. Fizyoloji ve psikoloji birbiriyle yakından ilişkilidir. Eskiler bu gerçeği biliyorlardı, ancak korelasyon açısından çalıştılar. *ince bedenler*(hayati ve astral, çoğunlukla). Modern bilim, -tam olarak çalıştığında- arkaik ya da "okült"e değer veren işlevle muhtemelen tamamen aynı işlevi -bir bağıntı işlevi- yerine getirecek olan "manyetik alan" ve "elektrik yayılımları" fikrini kabul etme eğiliminde. kavramlar.

Bununla birlikte, şu anda ve pratik zorluk göz önüne alındığında,

astrolojiyi fizyoloji ve tıbba uygularken, astrolojik yorumu psikolojik düzeyde odaklamak çok daha akıllıca görünüyor, sadece fiziksel-organik korelasyon olasılığını, bu türler özellikle açık göründüğünde ve psikolojik gelişim üzerinde en önemli etkiye sahipken gösteriyor.

Dolayısıyla insanı doğum haritası üzerinden çoğunlukla psikolojik bir varlık olarak karşı karşıya getiriyoruz. O özel, eşsiz bir varlıktır. başka varlık yok *Kesinlikle*Onun gibi. Yine de bu eşsiz varlığın, yalnızca onda değil, birçok başka varlıkta, özellikle de topluca onun uzay-zaman ortamını, yani çevresini ve atalarını oluşturan unsurların bir bileşimi olduğunun da farkındayız. Bu benzersiz varlık, kolektif unsurların belirli bir akoru veya kombinasyonudur. Bu nedenle bireysel olan, *yapı iskelesi*Kolektif unsurların az ya da çok yeterli bir şekilde organize edildiği yer. Benliğin biçimidir. Öte yandan töz, kolektif bir doğaya sahiptir. İnsan vücudu, bu Dünya'nın engin deposunun parçaları olan moleküllerden oluşur. Aynı şekilde insan psişesi de psişik öğelerden oluşmuş olarak görülebilir -bunlara psişik öğeler diyebilir miyiz?*psikonlar mı?*—bir bütün olarak insanlığın veya insanlık içindeki belirli grupların (ırklar, kabileler, uluslar, aileler, kiliseler vb.)

Son bölümde gördük ki,*evler*doğum haritasının ve Dünyanın eksenel dönüşünden kaynaklanan tüm unsurlar, insandaki bireysel faktöre, onun bireysel benliğinin yapısına atıfta bulunur. Öte yandan *zodyak işaretleri,*ve Dünyanın yörüngesel dönüşünden kaynaklanan tüm unsurlar, varlığının özü olan kolektif faktöre atıfta bulunur. Şimdi ekleyeceğiz ki,*gezegenler* kolektif ve bireysel faktörlerin sürekli değişen ilişkisi tarafından üretilen enerjileri ifade eder.

Zodyak, Güneş'in ve gezegenlerinin krallığıdır. Yerçekimi olarak ifade edilebilecek yaşam ilişkilerinin genel sembolüdür. Yerçekimi, bir grubun üyeleri arasındaki ilişkinin, çekimlerin ve itmelerin sembolüdür. Sembolik olarak "ekvatoral" kategorisine ait bir faktördür. Çünkü, daha önce gördüğümüz gibi, ekvatoral, yörüngesel, güneş terimleri aynı temel faktöre atıfta bulunur: kollektif. Dolayısıyla zodyak, gezegenlerin çeşitli yörüngesel hareketlerinin gerçekten bir arka planı ve ifadesidir. Gezegen ve Güneş ile gezegenler ve gezegenler arasındaki karmaşık karşılıklı ilişkileri modellemenin ve kaydetmenin uygun bir yoludur.

Dolayısıyla gezegenler, zodyak konumları açısından, yaşam için odak noktalarıdır.

kolektif enerjiler. Öte yandan, ev konumları açısından (yani ufka ve meridyene göre) tüm varlığın (ve kaderin) bireysel yapısı içindeki faaliyet merkezlerini temsil ederler. Böylece, iki temel referans setine (işaretler ve evler) göre yorumlanabildikleri için, karakterleri, yoğunlukları ve işleyiş tarzları, sürekli değişen kollektif-birey dengesi tarafından belirlenen kuvvetler ve faaliyet merkezlerini temsil ederler: yani: , kişilik.

Örneğin, Koç burcundaki Jüpiter, Koç burcu tarafından temsil edilen organik madde tipinin ve organik fonksiyonun belirli bir enerjilendirme ve aktivasyonuna atıfta bulunur. Yedinci evdeki Jüpiter, bireyin bilincinde ve kaderinde yedinci ev tarafından sembolize edilen her şeyin Jüpiter tipi bir faaliyetten etkileneceği gerçeğini ifade eder. Yedinci ev ilişkilere ve hislere atıfta bulunduğundan, bunlar geniş bir Jüpiter ritmine göre çalışacak; ve yerlinin bakış açısını ve eylem alanını genişletecek ortakları ve ortakları olacaktır.

Bugün “kişilik” dediğimiz şey, davranış kalıplarının bir sentezidir. İnsanın tüm dış hareketlerinin ve duygularının toplamıdır: Yürüme şeklinden dudaklarını seğirmesine, savaş alanındaki veya bir konser platformundaki davranışına kadar yaşam operasyonlarının toplam ritmi. Bu bir faaliyetler kompleksidir. Etkinlik olmadan "kişilik" olamaz. Ve kişilik davranışı, açıkça, benliğin soyut bir yapısı olan bireysel faktör içinde işleyen kalıtsal ve çevresel etkilerin bir karışımıdır. Aynı şekilde gezegenler de doğaları gereği zodyak konumlarına göre karakterize edilirler ve evlerin yapısındaki konumlarına göre belirli şekillerde çalışırlar. Güneş ve Ay dahil olmak üzere gezegenlerin toplamı -*gezegen deseni,*dediğimiz gibi - böylece kişiliği bir bütün olarak temsil eder.

Okuyucu muhtemelen öncekinden gezegensel kalıbın üçüncü temel terimimiz anlamına geldiğini çıkaracaktır: yaratıcı. Yapar, ancak yalnızca potansiyel olarak. Her şeyden önce etkinliği temsil eder. Ancak etkinliğin yaratıcılık anlamına gelmesi gerekmez. Herkes aktif ama kaçı yaratıcı? *Yaratıcılık, nispeten bireyselleşmiş bir kişiliğin önemli etkinliğidir.* Önem unsuru vurgulanmak içindir; ve, birazdan göreceğimiz gibi, bu unsur, *derece*üzerinde bulunan gezegenlerin faaliyetleriyle enerjilendirilen ve ortaya çıkan. Bununla birlikte gezegen, derecenin sembolik önemini ortaya çıkarmaya ihtiyaç duymaz ve çoğu zaman da göstermez; bu durumda, gezegen tarafından temsil edilen faaliyet tipi.

gezegen*yaratıcı değil*İnsan kişiliği göreli bireyselleşme noktasına bile ulaşmamış ve birey henüz hayatına verebilecek güce sahip değildir. ve kader yaratıcı bir anlamdır.*

---

* bkz. A*Kozmik Ateş Üzerine İnceleme*Alice A. Bailey tarafından, s. 934 ve başka yerlerde.

* Kutupların dönüşünden ve onunla ilgili faktörlerden artık bahsetmiyoruz, çünkü için*gezegensel*Belirli bir kişiliği değil, bütünün içindeki İnsanı etkileyen yaratıcı ve genel değişiklikler.

İKİNCİ BÖLÜM

6
EVLERİN KADRANI

Başlangıçta, astroloji öğrencilerinin kafasını karıştıran bir noktayı aydınlatmaya çalışmak iyi olabilir. Sıradan bir doğum haritasına bakarsak, en basit aşamasında (s. 187), on iki parmakla geometrik olarak eşit on iki 30 derecelik yay parçasına bölünmüş bir tekerlek buluruz. Sonra, parmaklıkların bittiği çevrede zodyakın işaretleri ve derecelerinin -bu parmaklıkların boylamını vererek- yani ekliptik veya zodyak konumlarının yazıldığını görüyoruz. O zaman soru şu: Tam olarak bir ev olarak ne düşünülmeli?

Evlerin bireysel faktöre atıfta bulunduğunu söyledik - ancak yine de her harita aynı on iki açısal bölüme, aynı bariz çerçeveye sahip. Astrolog, soruyu pek anlamsız olarak değerlendirebilir; ancak "birey" teriminin önemini derinleştiren felsefi bir yönü vardır. Kısaca ifade edersek, tüm insanlar bir temanın varyasyonlarıdır.ADAM. bu
tüm insan bireylerinin jenerik yapısı temelde aynıdır. Evlerin yapısının bireysel benliğin simgesi olmasına rağmen, bu yapının tüm bireyler için geometrik olarak aynı olması gerçeğinden kastedilen budur. Bir bireye göreceli benzersizlik getiren şey, bu on iki katlı çerçevenin zodyak ile ilişkilendirilme şeklidir. Ve bu korelasyon, başlangıçta (veya *doruk*) her evin Dünya ekseninin Dünya'nın yörünge düzlemindeki eğimi, doğum yerinin enlemine göre daha büyük varyasyonlar sunar. Sonuç olarak, genellikle her evin içine zodyakın 30 dereceden fazlası veya azı yazılır.

Buna rağmen, açıkça sınırlı sayıda olasılık vardır ve bu nedenle her birey, sözde bireysel ev özelliklerinde benzersiz değildir. Bu yine sınırlı sayıda bireysel model türü olduğu gerçeğine atıfta bulunur. Ancak mesele şu ki, her model tipi bir *bireyselleştirici faktör*"Bireysel"den bahsettiğimizde "kesinlikle benzersiz"i kastetmiyoruz; benzersizliğin konumunu ve önemini üstlenen şeye atıfta bulunuyoruz.

Tamamen aynı olan başka bir varlık olabilir; ama evlerde, bu özdeş "benzersiz"lerin her birinde, onlara kendilerine ait, onlar için benzersiz "Ben'im"in bilincini ve içsel farkındalığını zorlayan şeyi göreceğiz. Psikolojik olarak önemli olan da bu.

On İki Evin Önemi

Şimdi evlerin on iki katlı yapısını göz önünde bulundurarak, doğum haritasının yatay ve dikey eksenlerinin -ufuk ve meridyen- önemi hakkında son bölümde yazılanları hatırlayacağız. Yatay eksenin altında kalanlar Dünya tarafından görünmez kılınır. Dünyanın altında ne varsa bize ulaşmalı *Dünya aracılığıyla.*Bu içsel öznel alandır. Yukarıda olan bize ulaşır *hava yoluyla.*Dış, nesnel alemdir. Yayılmalar varsa, ilk durumda bize ayaklarımızdan ulaşırlar; ikincisinde, büyük ölçüde kafa yoluyla (gizli bir şekilde önemli bir gerçek). Bu, başı simgeleyen burç Koç'un neden nesnelliğin başlangıcını ele aldığını açıklıyor; ayakları simgeleyen Balık ise öznel içsel bilince işaret eder.

Evlerin anlamlarının doğuşu iki şekilde anlaşılabilir. İlkinde, tüm tekerlek aynı anda çalışan statik bir yapı olarak kabul edilir. Yukarıda sözü edilen iki eksen, yeni doğan varlığın özel uzamının, uzam yapısını temsil eder. Onun enkarnasyon haçını oluştururlar. O, Uzayda dörde bölünmüş ve böylece özel bir varlık olarak biçim alan evrensel Yaşamdır. Bu çerçeve-yapı içinde ve aracılığıyla kolektif insan doğası, insanı bireysel bir varlık olarak karakterize eden özel bir şekilde işler. İki eksen, grafiği geleneksel olarak Doğu-Kuzey, Kuzey-Batı, Batı-Güney, Güneydoğu-Doğu bölümleri olarak adlandırılan dört çeyreğe böler. Bunlar sırasıyla Yükselen'in anlamını çözer,*imum Coeli*(Nadir), Torun ve Orta Cennet; çünkü astrolojide uzayın veya zamanın her bölümü, başlangıç noktasının önemini taşır. Böylece Doğu-Kuzey bölgesi (ilk üç ev) Yükselen'in, Güneydoğu bölgesi Cennet Ortası'nın vb. önemini taşır. etki, tepki ve her ikisinin (bilinç ya da parçalanma) sonucu da dahil olmak üzere temelde üçlü - ayrıca benlik, benlik olmayan ve arasındaki ilişki. İnsan için özel benlik haçı, bir birey olarak yaşama sürecinde dört temel varlık kipi, dört temel işlem üretir. Bunlar (CG Jung'un terminolojisi kullanılarak) şu şekilde tanımlanabilir: Sezgi, Duygu, Duyum, Düşünme.

Ama evleri bir saatin kadranı, bir saatin kadranı olarak düşünmek daha mantıklı.

gerçekten zamanda meydana gelen periyodik bir hareketi kaydeden bir dizi işaretçinin (veya sayıların) uzayda yalnızca izdüşümüdür. Bu durumda, ufuk çizgisini saat yönünün tersine hareket eden bir saatin ibresi gibi hayal etmeliyiz. Birinci ve yedinci evlerin başlangıç noktaları, ilk nefes anında gerçekte olduğu gibi ufkun konumunu temsil eder. İkinci ve sekizinci evlerin çizgileri ufkun konumunu temsil eder.*iki saat sonra;* üçüncü ve dokuzuncu evlerin uçlarının çizgisi, dört saat sonra ufkun konumu. Her ev iki saatlik bir aralığı temsil eder. Evin başlangıç çizgileri, her iki saatte bir Yükselen'in (ufkun doğu yarısı) ardışık konumlarını verir; tıpkı bir saatin üzerindeki rakamlardan, 12 saatlik bir süre içinde küçük ibrenin sırayla göstereceği noktaların görülebilmesi gibi. Astrolojik "evlerin kadranı" tek ibreli 24 saatlik bir kadrandır.

Bireysel benliğin 28 yıllık açılım döngüsünü incelemeye geldiğimizde, bu anlayışın önemini birazdan göreceğiz. Şimdilik evleri, yeni doğan çocuğun etrafındaki boşluğun ufuk ve meridyen olmak üzere iki temel eksen tarafından oluşturulan 30 derecelik on iki bölüme ayrılması olarak düşünmek daha basit olacaktır. Bu durumda vurgu bu iki eksene yapılmalıdır. Aracı evlerin dorukları çeşitli şekillerde hesaplanabilir, ancak ufuk ve meridyen ile, diğer tüm ikincil unsurların türediği bireysel varlığın iki temel faktörüne sahibiz. O halde iki eksen, uzay-dörtleme olarak adlandırılabilecek şeyi temsil eder - bireysel varoluşun haçı.

Ufuk*farkındalık çizgisi*Sembolik anlamın en bariz mantığına göre bu böyledir; çünkü en temel iki farkındalık türünü birbirinden ayırır. Ufkun ötesinde, duyularla algılanabilen her şey vardır; ufkun altında, Jung'un haklı olarak "sezgi" dediği bu içsel farkındalık alanı vardır. Sezgi, içsel gerçekleri algılamamızı sağlayan farkındalık fakültesidir. Duyum, benlik olmayanın, başkalarının farkındalığıdır. Yükselen, alt yarıkürenin tohum noktası olduğundan, zorunlu olarak*saf öz-farkındalık;*Üst yarımkürenin tohum noktası olan Torun,*başkalarının farkındalığı.*Böylece sezgi ve duyum, sırasıyla Doğu ve Batı ile ilgili iki tamamlayıcı faktör olarak görülür.

Kişi, sezgi olan içsel bir süreçle kendi varlığının bir "Ben" olarak farkına varır, oysa duyum, duyu izlenimlerine atfedilen dış nedenlerin farkındalığının sonucudur. Gerçek bir duyum, yalnızca bir izlenim değildir, daha çok bir duyu-izlenimi ile bizim özel duygularımızın birleşiminin sonucudur.

benlik duygusu. Bir fotoğraf plakası, retinamızın aldığı izlenimlere benzer izlenimler alır; ancak bu izlenimlere karşılık gelen görsel duyumlar, ikincisinin yanı sıra, uyaranlara karşı kendi özel tepki verme kapasitemizi içerir. Bu nedenle, tüm duyumlar nesne ve özne arasında bir ilişki içerir. Bu nedenle duyum, geleneksel olarak ilişki, ortaklık, evlilik vb. konularda hüküm süren Torun'a gerçekten atfedilebilir.

Sezgi yoluyla, özünde ne olduğumuzun farkına varırız. Bu farkındalığa dayanarak -"Ben buyum ve buyum"- ruhumuzda deneyimlediğimiz değişiklikler hakkında anında yargılarda bulunmaya başlarız. Kendiliğinden, içgüdüsel olarak, bu değişikliklerden yana ya da karşı olduğumuzu hissederiz. Böylece yeni bir çalışma modu ortaya çıkar:*his.*Benzer şekilde, duyumlardan ve onların bağıntılarından yeni bir süreç doğar:*düşünme*Duygunun sezginin sonucu olması gibi, düşünce de duyumun sonucudur. Sezgisel farkındalık olarak soyut olan, duygu olarak somut hale gelir. Duyum olarak belirsiz, uçucu, süreksiz olan şey, düşünce olarak yerleşir, görece kalıcı hale gelir. Bundan da öte, salt bir farkındalık meselesi olan şey, biçim ve amaca -dolayısıyla da öneme sahip- gerçek, somut bir deneyim haline gelir. Duygu, deneyimi içerir ve deneyim ya duygu olarak tezahür eder (eğer temeli*öznel)*veya düşünce olarak (temeli ise *amaç).*Deneyimlemek, yalnızca bir izlenim edinmek veya bir şeyin farkında olmak değildir. Hissederek ya da düşünerek, şeyin (ya da benliğin) içine çıkmak ve onun anlamını tesis etmektir.

Böylece dikey eksenin önemini kavrarız.*somut deneyim.*Yatay farkındalık, somut deneyim olarak dikey noktalarda odaklaşır. Ufuk meridyen haline geldikçe, alıcı aktif hale gelir. Farkındalığa atıfta bulunan yatay eksen, Jung'un terimini kullanırsak, *mantıksız*eksen; dikey eksen ise*akılcı*benliğin işlemleri. Farkındalık, ister kendi, ister başkaları, hiçbir ussallaştırma içermez. Bu hayatın doğrudan bir gerçeğidir. Bir izlenim kendi başına rasyonel değildir. Bu sadece*dır-dir.*Sonra onu rasyonelleştirmeye başlarız. Eğer bu içsel bir deneyimse, önce hissederek onun hakkında hemen yargıya varırız. Hissetmek, düşünmek gibi rasyonel değildir; yine de her ikisinin de yargı olarak bir değeri vardır ve bu değere dayanarak daha sonra önem verenler olarak hareket ederiz. Dolayısıyla, içerdikleri belirli bilinç işlemi nedeniyle onları rasyonel olarak adlandırabiliriz. Bununla birlikte, bu terimlerin katı psikolojik anlamlarına göre kullanıldığını ve günlük dilde yaygın olarak kullanılmadığını vurgulamalıyız.

O halde, yükselen Akrep, alçalan Boğa, Cennetin Ortasında Aslan ve Cennetin Ortasında Kova'yı bulduğumuz bir doğum haritasını psikolojik olarak yorumlamak istersek.

the*Ben Coeli;*Sonuçlarımızı şu şekilde çıkarmaya başlayacağız: Sezgi, Akrep bazında çalışır. Yerli “kendini bulacak”*doğal olarak,*Akrep'in özelliklerine uygun yöntemler kullanarak. Bu Akrep özellikleri ona en iyisini sağlayacaktır, çünkü onun için özünde ne olduğunun tam farkındalığına giden en doğal yol budur. Seks yoluyla, yaşam enerjilerinin kullanımı ve kontrolü yoluyla, gücün istikrarlı bir şekilde serbest bırakılması yoluyla, tam öz-farkındalığa ulaşacaktır. Aynı tür muhakeme dört açı için de geçerli olacaktır.

Harmonik Astrolojinin amacı, insanları tüm doğalarının ve varlıklarının gerçekleşmesine yönlendirmektir; yerine getirme, korelasyon, bütünleşme - ve dolayısıyla yüceltme. O halde gerekli olan, haritası incelenen kişinin, eğer işi varsa yapması gerekenleri yapabilmesini sağlamaktır.*içgüdü*aile ve toplum tarafından hüsrana uğramamış olsaydı, bunu tamamen kendiliğinden yapardı. Zodyakın dört açıdaki burcu (ve derecesi), bu nedenle, sembolize edilen faaliyetin yerine getirilmesine giden doğal yolu, duruma göre sezgisel olarak veya duygular veya düşünceler aracılığıyla işlev görmenin en iyi yolunu gösterir. Esasen var olanı temsil eder - ama çoğu durumda toplumsal ve entelektüel yaşam tarafından yok edilmiş olanı; böylece yüzeysel ve edinilmiş özelliklerin altından, gerçekten bize ait olan temel niteliklere nasıl gidileceğini gösterir.

Zodyak işaretleri bize, onları düşünmek isteyebileceğimiz şekilde, on iki karakteristik yaşam maddesi veya varlık niteliği veya hayata karşı tutum sağlar. Herhangi bir kişinin benliği çerçevesinde göründükleri yerde, atfedilecek nitelikleri gösterirler.*doğuştan*kişinin çeşitli yeteneklerine ve faaliyet tarzlarına. Doğulu bir terim kullanmak gerekirse,*dharma*bu kişinin bu*dharma*ateşin yanması, kaplanın vahşi olması, sanatsal bir doğa ile doğmuş bir insanın yaratması vs.*dharma*yerli.

Bu, diğer evlerin kenarlarındaki işaretlerin yorumlanmasıyla desteklenecektir. "Ardışık" evler (ikinci, beşinci, sekizinci, onbirinci), "köşeli" evlerde (birinci, dördüncü, yedinci, onuncu) ifade edilen eyleme verilen tepkiyi ifade eder. Bu, olumlu veya olumsuz bir tepkiyi ifade edebilir. Tepki olumluysa, "açısal" evde gösterilen şey şu hale gelir:*konsolide*Ve*odaklanmış*sınırlamalar ve zıtlıklar aracılığıyla. Eğer birinci ev benliğin farkındalığı anlamına geliyorsa, bu farkındalık geçmiş kalıtımın (fizyolojik ve psişik) kendisine dayattığı sınırlamalarla pekiştirilir; veya daha sonraki bir aşamada, her türlü mal varlığıyla. Ama tepki olumsuzsa, o zaman bu miras ya da bu sahiplenmeler benlik farkındalığını bastırır, materyalizmin tüm ataletiyle "ruhsal" Ben'in sezgisine ağırlık verir.

Aynı şekilde, beşinci ev, örneğin ev (dördüncü ev) gibi, dördüncü evin temsil ettiği deneyimleri ve duyguları pekiştirebilir; ya da zevk ve spekülasyon evin kaybına yol açabileceğinden, içindekiler dördüncü evin meselelerinin kaybı anlamına gelebilir. Çok fazla zevk ve aptalca kendini beğenmişlik duyguları köreltir; ama öğretim ve sanat-ifadesi, bu duyguları söz konusu malzemelerle (çocuklar veya estetik malzemeler -beşinci ev) yüzleşmeye ve onlara şekil vermeye zorlayarak geliştirir ve odaklar. Aynı düşünce çizgisi, sekizinci evin (ilişki gücünün sağlamlaşması veya kaybı) ve on birinci evin (profesyonel ve kamusal yaşamın sağlamlaşması veya kaybı; kişiyi gerçeklikten uzaklaştıran arkadaşlar veya hayali umutlar) yorumu için de geçerlidir.

"Cadent" evler ile ya ardışık evlerde ima edilen kaybın sonucuyla ya da psikolojik işleyiş tarzının (açısal) odaklandıktan (ardışık) sonraki işleyişi ve ifadesi ile karşı karşıya kalırız. Böylece üçüncü ev, entegre bir psikofizyolojik kalıtımın işleyişiyle ilgili meseleleri sembolize eder. Vücudumuzun özü, soyut benliği ırksal olarak miras alınan hücrelerle ilişkilendiren sinir sistemi aracılığıyla gerçekten bizim olur. İkinci evin bu atasal etkileri, üçüncü evde kardeşler veya daha doğrusu onlarla olan ilişki tarzımız olarak tezahür eder. Mümkün olan her türlü yakın bağlantı (kişinin kendi vücudunda, aile çevresinde veya küçük yolculuklarla ulaşılan alanda) burada tanımlanır. Diğer taraftan,

Altıncı evde, yapıcı bir beşinci evin sonuçlarını hizmet olarak başkalarından biçeriz ya da hastalık ve başkalarına hizmet etme zorunluluğu, kendini ifade etme, evde eğitim vb. konularda savurganlığımızı ve keyfimize düşkünlüğümüzü takip eder. Dokuzuncu evde duyumların veya ilişkinin gücünün kaybı (ölüm, iflas vb.) bizi sınır boyunca “uzun bir yolculuk” yapmaya zorlar. . . ülkemizin veya bu varoluş düzleminin. Ancak ilişki ve evlilik evinin olumlu olduğu kanıtlanırsa, insan temaslarından elde edilen fırsatların pekiştirilmesinden elde ettiğimiz yeni güç, ister fiziksel geziler ister zihnin zihinsel genişlemesi yoluyla operasyonlarımızı genişletmemizi sağlar. Torunda, duyum gücümüzün indeksini buluruz.

On ikinci ev, sosyal ideallerimizin ve umutlarımızın -hayatın anlamı konusunda kendimizi sorgulamamız- olumsuz anlamda yok oluşunu ifade eder. Hayallerimizin ve yanılsamalarımızın hapishanesi, yeni bir vizyonla ortaya çıkana veya aydınlanmadan yeni bir esaret döngüsüne geri zorlanana kadar bizi kapalı tutar. Ya da iyi yaşanmış bir dönemin kapanış bölümünü ve asil ve yüce ideallerden ilham almış, toplum ve dostlarımız için fedakarca çalışmamızın temellerini oluşturacak olan daha yüksek bir benlik düzeyinde yeni bir doğuma geçişi ifade eder.

Yukarıdakileri daha grafik hale getirmek için, evlerin geleneksel ve psikolojik-felsefi anlamlarıyla paralellik gösteren aşağıdaki şema öğrenciye yararlı olabilir:

*DİYAGRAM**

EV	GELENEKSEL TERCÜME	FELSEFİ TERCÜME
1.	Bedensel form; kişisel görünüm ve hayata bakış.	Benlik farkındalığı; sübjektif bakış açısı. "Ekici." Form ilkesi. Özel kader.
II.	Sağlık; mal varlığı; kazanç veya kayıp.	Nefsin kullanacağı yaşam maddesi; kurtarılacak malzeme. "Toprak." Kalıtım. Kaderi (zenginlik, mülkiyet) hesaplamak için atılabilir sosyal madde. Vücudun kimyasal maddesi. Yiyecek. Metabolizma.
III.	Kardeşler, komşular, kısa yolculuklar, mektuplar; alt zihin.	Kişisel benliğin fiziksel maddeyle, Ekincinin Toprakla ilişkisi: Tohum. Duygu izlenimlerini sentezleyen ve bireysel kader ile sosyal unsurları bir araya getiren biçimlendirici akıl. Çevre.
IV.	Ev ve ebeveynler; baba; hayatın sonu. Arazi ve mülklerle ilgili işler.	Benliğin somutlaştırılması; ruh. Operasyon üssü. Tohumu astral modeli, beden planını taşıyan baba.
V.	Evlatlar, çocuklar, sanatsal yaratımlar; spekülasyon, eğlence.	Benliğin dışsallaştırılması. Yaratıcı ve yaratıcı aktivite. Rekreasyonlar.
VI.	Hastalık. Hizmetçiler ve bağımlılar. Özel düşmanlar.	Benliğin dışsallaştırılmasından kaynaklanan çatışmalar. Kişinin kendi vücudunun hücreleri de dahil olmak üzere diğer kişisel benliklerin düşmanlığı. Hastalık. Efendi ile köle, işveren ile işçi arasındaki ilişki.
VII.	Evlilik ve ortaklık.	Verme ve alma temelinde insan ilişkisi duygusu. Hayati enerjilerin ve fikirlerin değiş tokuşu.
8.	Ölüm ve miras.	İnsan alışverişinin bir sonucu olarak kişisel sınırlamaların yok edilmesi. Bakış açısının genişletilmesi. Rejenerasyon ve ölüm. Pratik

		okültizm, aynı zamanda sözleşmeli ve taksitle satın almaya dayalı modern ticaret.
IX.	Din, felsefe. Bilim, yazılar, uzak yolculuklar.	Soyut zihin ve ilişkiler arasındaki ilişki duygusu. Dünya çapındaki kişiler; ırksal fikirlere ve kolektif ihtiyaçlara zihinsel uyum.
X.	Onur, tercih, şöhret; kamu pozisyonu; ayrıca anne.	İlişkilerin somutlaştırılması. İnsan toplumunda operasyon temeli. İş, devlet işleri. Irk bilincinin ve ulusal Ruhun somutlaştığı anne.
XL	Arkadaşlar; dilekler ve umutlar. Dalkavuklar.	Sosyal konumun dışsallaştırılması. Tanıdıklar ve arkadaşlar çemberi. İnsan ve sosyal ilişkilerin yeni idealleri. Reformcu'nun hayalleri ve çabaları.

* Babanın dördüncü eve ve annenin onuncu eve atfedilmesi çok güçlü olmuştur. tartışmalı Orta çağda oğul neredeyse her zaman babasının mesleğini takip etti, bu nedenle meslek her zaman onuncu evle ilgili olduğundan, baba fikri de özellikle oğullar söz konusu olduğunda onuncu evle bağlantılı görünüyordu. Ayrıca birçok astrolog burçları evlerle şu şekilde ilişkilendirir: Koç birinci eve, Yengeç dördüncü eve, Oğlak onuncu eve karşılık gelir. Yengeç (anneyi simgeleyen) Ay ve Oğlak burcu (babayı simgeleyen) Satürn tarafından "yönetildiğinden", anneyi dördüncü evle ve babayı onuncu evle ilişkilendirmek mantıklı göründü. Kişinin kendisini kurduğu varlık düzeyine göre, bu karşılıklı ilişkilerin birbirinin yerine geçebileceğine inanma eğiliminde oluruz. Fizyolojik olarak doğru olan bir karşılıklı ilişkinin psikolojik düzeyde tersine çevrilmesi gerekebilir. Anne fiziksel eve (dördüncü ev) hakim olabilir; ama psikolojik yuvayı baba oluşturabilir: ruh.

Bununla birlikte, evlerin anlamlarının böyle bir şeması, önem olasılıklarını tüketmez. Bu olasılıklar aslında sonsuzdur, tıpkı herhangi bir karmaşık cebirsel formülün uygulama olasılıklarının pratikte sonsuz olması gibi. Kendiliğin on iki temel işleminin haritasını çıkarmanın anlamını gerçekten anlayan herkes, bir şeyi her düşündüğümüzde yeni anlam kümelerinin ortaya çıkacağını kolayca görecektir.*yeni seviye*benliğin. Evlerin çarkı evrensel bir formüldür. Benlik ve benlik olmayan, farkındalık ve deneyim, soyut ve somut arasındaki kutupsal karşıtlıkların geçerli olduğu her yerde, her ne olurlarsa olsunlar, fenomenlerin görünürdeki karışıklığına bir düzen modeli getirmek için ev çarkı en verimli şekilde kullanılabilir. Önemli unsurların herhangi bir yığılmasının organik bir varlık olarak, yaşam enerjilerinin görece kapalı bir devresi olarak düşünülebildiği her yerde, evlerin çarkı ve onun dörtlü ve onikili farklılaşması vardır.*bakış açıları* uygula. Bunun nedeni, yaşam enerjilerinin kapalı bir devrede hareket etmesi (metabolik eylem), hücrelerin kolektivitesini oluşturmasıdır.

bu enerjiler bir organizmayı canlandırır. Her organizma bir dereceye kadar bireysel bir varlıktır. Bireysel bir varlık olduğu sürece, onda belirli bir tür farkındalık (kendi ve diğer benlikler hakkında) ve belirli bir tür somut deneyim (öznel - duygu veya içgüdü olarak; nesnel - edinilmiş duyum grupları olarak veya düşünceler).

İnsanın altındaki tüm krallıklarda, eğer varsa, benlik hakkında çok az farkındalık olduğu doğrudur; ve bireysel kendini ifade etmenin temeli olarak çok az belirli bir biçimlenmiş ego duygusu. Başka bir deyişle, öznel, ufuk-altı benlik alanı, ayrı bireysel varlıkta gelişmemiştir. Ancak böyle bir alanın, Bergson'un "Türlerin Dehası" dediği şeyi oluşturan, bir bütün olarak bitki veya hayvan türlerinde geliştiğini söylemeye istekli olabiliriz.

Yalnızca insanda, bildiğimiz kadarıyla, insan türünün her örneği, en azından potansiyel olarak tam bir bireydir. "Türlerin Dehası", yani arketip gerçekliğiADAM(Hinduların "Manu" dediği şey),*olabilmek*olmak İkincisi usulüne uygun olarak "bireyselleştiğinde" kişiliğin merkezi. Böyle yaptıkça, yaşayan Mesih, içindeki Tanrı olur. Başka bir deyişle, bir insan Dünya yüzeyinin bir yaratığı, bir hayvan olmaktan çıkar. Ufkun hem üstünde hem de altında, nesnel ve öznel olarak yaşamaya başlar. Kendi merkezi, Dünya'nın merkezi ile özdeşleşir. Böylece gezegensel bir varlık, bir mikro kozmos haline gelir.

Bu nedenle, doğum haritasının alt yarıküresi, içerideki Tanrı'nın potansiyel oluşumuna ve ifadesine atıfta bulunur. Orada, en alt noktada (Masonluğun "Gece Yarısı Güneşi"), insanın bilinçli benliği "duygular" yemliğinde doğar. Daha sonra, tüm insan ilişkilerinde ve sosyal yaşamda yer alan denemelerle yeniden yaratıldıktan sonra, bu ego sonunda giderek daha kapsayıcı hale gelir. Zirve ve öğle noktası ile sembolize edilen kolektif varlığın merkezi, bireysel ego tarafından asimile edilir! Bu da, kendisi ve başkaları hakkında daha derin bir farkındalık için yiyecek sağlar. Nihayetinde haritanın dört "açı"sı, haritanın merkezinde veya başka bir anlamda, bu dört "açı" üzerine inşa edilmiş bir piramidin tepe noktası olarak üçüncü bir boyutta bütünleşir. Bütünleşme -ya da bireyselleşme- noktası, Jung'un dediği şeydir: Benlik.

Gül Haç sembolojisinde Benlik, haçın ortasında açan Gül'dür. Aynı zamanda Swastika'nın dönen merkezinden yükselen ateştir. Bu, bir inisiyasyon odası olan Mısır piramidinin tepe noktasıdır.

Bireysel Benliğin Açılması

Yukarıda belirtilenlerden, astroloji öğrencisi için, ev çarkının doğası gereği durağan varlıktan ziyade oluş terimleriyle yorumlanması gerektiği açık olacaktır. Bu bir zaman modelidir; bir açılım modeli, esasen bir kayıt *işlem.*Ve bu süreç, bireyselleşmenin büyük psikolojik sürecidir: simyasal "Büyük İş" - İncil'deki "Tapınağın inşası".ADAM-
evrensel Arketip veya "Manu" - fizyolojik varlık (mükemmel insan hayvanı) olarak çarmıha gerilir ve sonrasında*üç gün*Mesih - mükemmelleştirilmiş insan "Birey" olarak ortaya çıkar.

Bu "üç gün"ün sembolizmi, tıpkı yaratılışın "yedi günü"nün sembolizmi gibi, sonsuz sayıda uygulamaya açıktır. İkincisi, fizyolojik varlığın inşasına atıfta bulunur; ve daha geniş anlamda gezegensel Varlığınkine (böylece Büyük Kutup Döngüsünün yedi katlı bölümü). İlki, insan "bireyinin" psiko-zihinsel bir varlık olarak inşasına atıfta bulunur. Astrolojik olarak konuşursak, insan bireyinin bu yapısının haritasını çıkarmak için ev çarkını kullanabiliriz. Her “gün”ün gerçekte 28 yıllık bir döngü olduğunu göreceğiz. Böylece, tüm süreç teorik olarak 84 yıl sürecek - bu, Uranüs'ün güneş etrafındaki devrim döngüsüdür, şu anda Uranüs sembolünü incelerken daha fazla anlam kazanacak önemli bir gerçek.

İki süreç (fizyolojik ve psiko-zihinsel veya jenerik ve bireysel) yakından ilişkilidir; ve bu, kişi 7 sayısını "kabalistik" olarak çalıştığında ilginç bir şekilde belirgindir. Kişi bu sayıya gelen tüm rakamları eklerse (Kabalistik toplama işlemi) 28 sayısını alır; 1 + 2 + 3 + 4+ 5 + 6 + 7 = 28 için. Ama 7'ye kadar her bir sayıya kadar işlem yapılırsa, toplam olarak 84 sayısını elde ederiz. Yani aşağıdaki gösterimi elde ederiz:

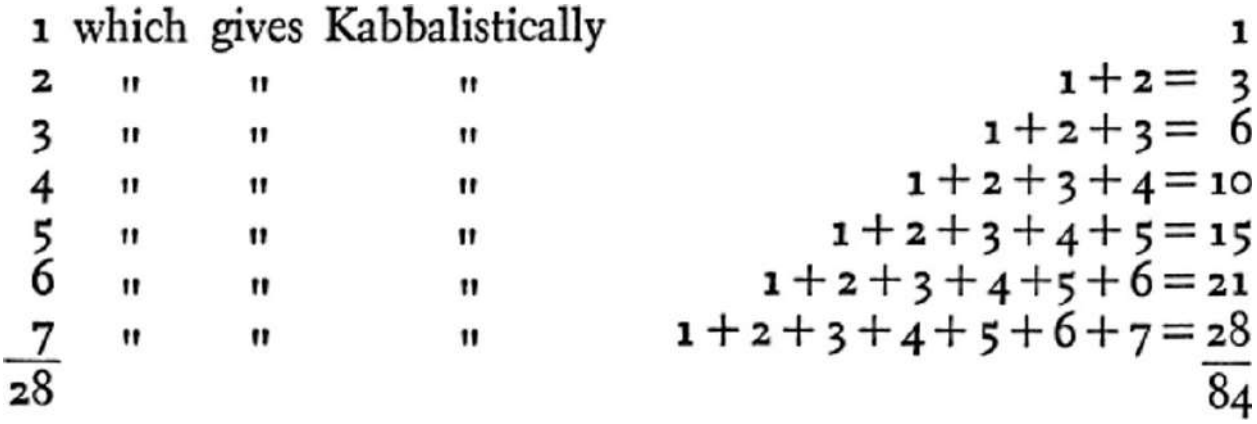

"Kabalistik ekleme"nin anlamı, belki de bu süreçte özel bir önemi olan sürecin geometrik bir örneğinden sezilebilir.

dava.

28 eşit ve teğet çemberden oluşan bu şekilden, 28 sayısının böyle bir analizle ifade ettiği anlaşılmaktadır.*üç varlık alanı.*

Dış bölge, 18 dış daire ile işaretlenmiştir; 9 orta daire ile orta bölge; ve 1 merkezi daire tarafından iç bölge.

Bir daire etrafında merkezlenmiş simetrik bir şekil veren önceki tek sayı 4 sayısıdır;— kabalistik olarak eşittir

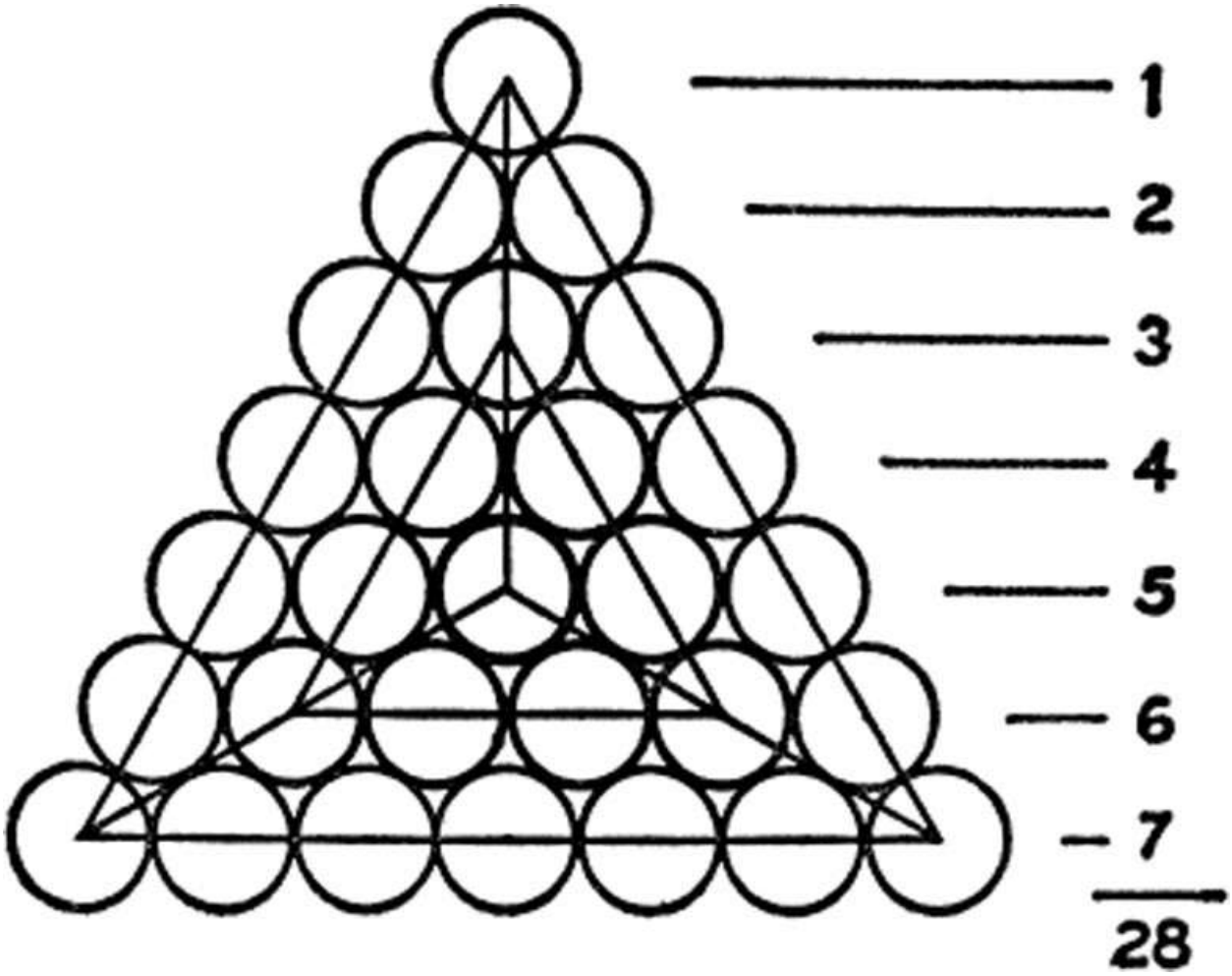

10. 10 sayısı kozmik anlamına gelir; ama 28 sayısı*üçlü Adam:*Ruh, ruh ve beden olarak insan. Ruh 1'dir; Ruh 4'tür; Beden 7'dir. Kusursuzlaştırılmış bireyin sayısı bu nedenle 28'dir. Ancak tam olarak işlenmiş bireyleşme süreci, her bileşen faktörün (veya sayının) da tam olarak geliştirilmesini gerektirir; ve dolayısıyla süresi 84 yıldır. geliştirerek*sadece*temel sayılar (1, 4 ve 7) toplam 39'a sahibiz; yani 1 + 10 4-28. 39 yaşında

insan ruhsal gelişiminde özel bir öneme sahip bir duruma ulaşır - kırkıncı yıl aynı zamanda 40 ile 50 arasındaki on yılın tohum yılıdır; *beşinci*on yıl, ADAMbeş köşeli yıldız olarak da sembolize edilmiştir. beşinci bölüm yıldız, yaratıcının organı olan kafadır. Bu beşinci on yıl boyunca, bir adam kaderinin işini bulur. Nitekim bu anlamda “hayat kırkta başlar”!*

Sayısal veya Kabalistik sembolizm alemine bu kısa geziden sonra, şimdi 28 yıllık döngünün astrolojik analizine dönüyoruz. O halde böyle bir döngü, İsa'nın "Bu tapınağı yıkın ve ben onu üç gün içinde yeniden kuracağım" derken bahsettiği "günler"den biridir. Her gün, Dünya'nın kendi ekseni etrafında gerçek bir dönüş döngüsünü değil, insanın bireysel benliğinin ruhsal ekseni etrafında bir dönüş döngüsünü, ruhsal Kutup Yıldızı - monad veya "Baba" tarafından gölgelenen gerçek "Ben"ini temsil eder. Cennet” her insanı izliyor.

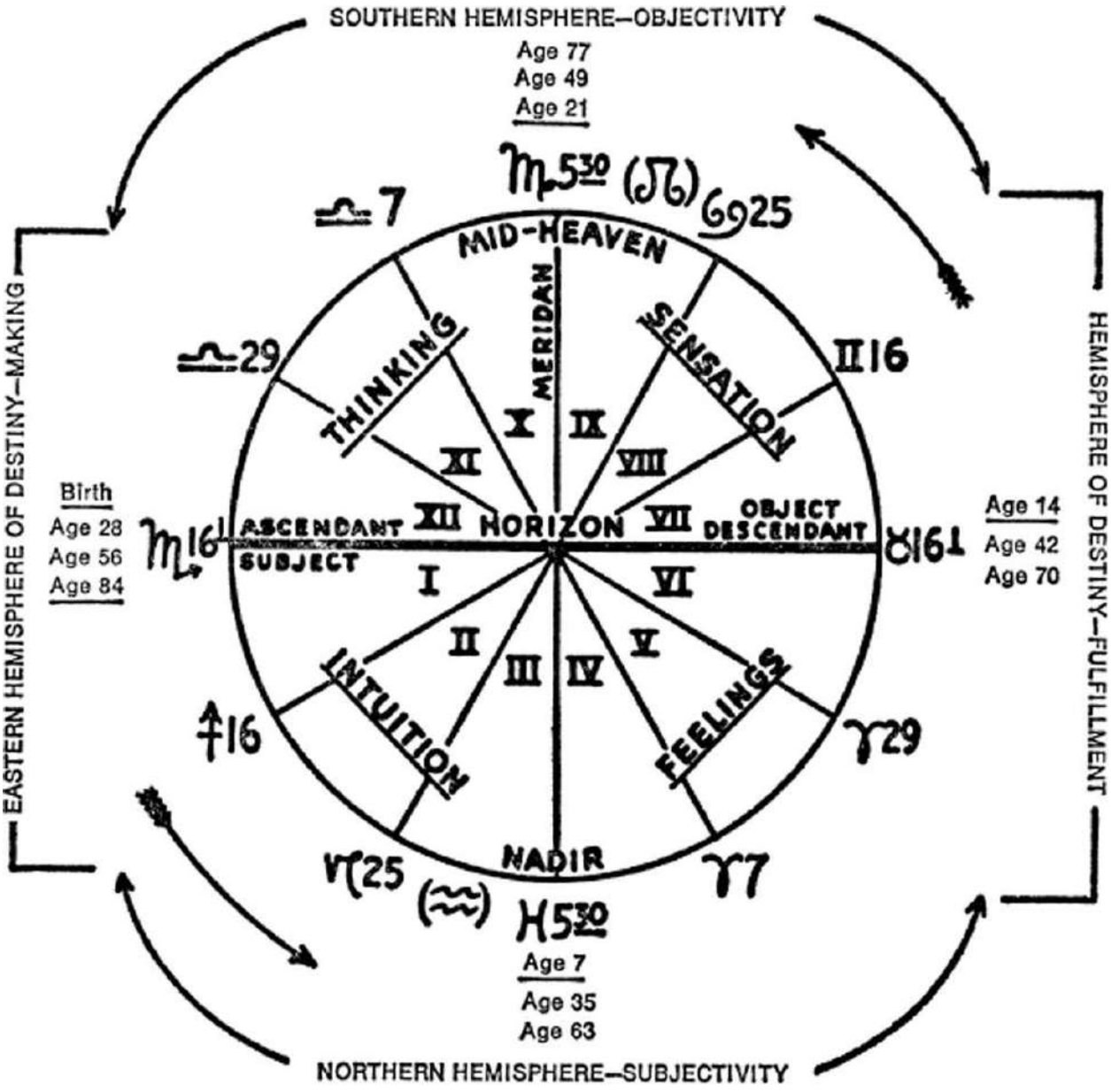

A Symbolic Interpretation of The Dial of Houses

Bu 28 yıllık döngü, doğum haritasında çizilebilir. Başka bir deyişle, doğum haritası yalnızca tamamlanmış benliğin mavi-baskısını ortaya çıkaran bir uzay-modeli olarak kullanılmaz, aynı zamanda binanın işlemlerinin zaman sıralaması da Yükselen'den başlayarak keşfedilebilir. binanın başlangıcı ve haritanın çevresi boyunca saat yönünün tersine hareketle takip edilmesi. Yükselen'e tekrar ulaşıldığında, yirmi sekiz yıllık ilk döngü kapanır ve 56. yıl ile biten ikinci döngü başlar; Bunu üçüncü 28. yıl döngüsü izler ve 84 yaşında sona erer.

insanın varoluşunun teorik ve sembolik olarak tamamlanması*iç tapınak.*Bu, Bireyselleşme sürecinin sonudur.

Bununla birlikte, tapınak hiçbir zaman tamamlanamayabilir ve şu anda neredeyse her durumda*Olumsuz*tamamlanmış. Aynı şekilde, yerine getirilmiş olsun ya da olmasın, açılım eğrisi bir potansiyel olarak oradadır. İle birlikte*planlar,*Büyük Mimar (Çinlilere göre Kutup Yıldızında oturan Tanrı) insana bir*operasyon zaman çizelgesi.*Mekan strüktürü belli bir zaman diliminde tamamlanacak ve inşa işlemleri belli bir sıra ile ilerleyecek; Planın önce bu kısmı, sonra o, sonra sonraki, vs. Temel, birinci kat ve hepsini kapsayan büyük Kubbe dahil ikinci kat. Böylece üç dönem: fiziksel doğumdan yirmi sekiz yaşına kadar; sonra psiko-zihinsel doğum olması gerekenden (28) 56'ya; son olarak, bu potansiyel üçüncü veya ruhsal doğumdan sonuna kadar (84).

Bu yine, insan doğasının üç yönlü olduğu şeklindeki eski geleneğe karşılık gelir: beden, ruh, ruh. Üstelik 28 yıllık üç büyük döngü, eski ilk doğan, iki kez doğan ve üç kez doğan fikrinin gerçek temelini oluşturur. Ancak popüler Brahmanizm, kolay anlaşılır, pratik amaçlar için ikinci doğum olayını hızlandırdı. İlk 28 yıl boyunca insan, fizyo-psikolojik bedenini (her zaman teorik olarak) ya da daha iyisi,*ırk-öz.*Soyunu ve ailesinin ve ırkının geçmişini yerine getirir. Sonra yeni doğmuş bir bebek olarak ortaya çıkıyor.*bireysel öz.*İnsanlığın geçmişinin kendisine sunduklarından kendi bireyselliğinin temelini ayırmış, seçmiş, reddetmiş ve seçmiş olarak, bu geçmişin temeli üzerine (çünkü her tapınağın bir temeli olmalıdır) bireysel benliğinin yapısını inşa eder. .

Son olarak, eğer bu yapı bir şekilde tamamlanırsa, elli altı yaşında evrensel Ruh'un kendi içinde doğduğu noktaya -üçüncü ya da ruhsal doğuma- ulaşır. Bu, tapınağın kubbesinin inşa edilmesiyle sembolize edilir - gökyüzünün kubbesinin bir kopyası, kendisi Evrensel Benliğin veya Tanrı'nın bir sembolüdür. O da tamamlandığında insan başka alanlara geçer; kendisi için bir "ölümsüzlük aracı" inşa etmişse, bilinçli olarak ve kişisel kimliğini kaybetmeden. İlk döngü potansiyel olarak vücudun tamamlanmasını görür. *toprak;*ikinci döngü, vücudunki*ses;*üçüncüsü, vücudununki*ışık*Fiziksel annenin rahminden et ve kemikten bir organizma doğar. İkinci doğumda bir *ton*ses çıkarır,*İşvara*veya Logos, İçimizdeki Tanrının Sesi. Üçüncü doğumda, *Işık*kutsanmış Benliğin üzerine dökülür - Wagner'in onu son perdenin Kâse kutsamasında sembolize ettiği gibi.*Parsifal.*

Her döngü, tüm "benlik modelinin", yani doğum haritasının ekseninin tam bir devrimini temsil eder. Bu sim-*bolik*devrim, her yedi yılda bir haçın bir kolu, sonraki kolun başlangıçta işgal ettiği konuma gelecek şekilde zamanlanır. Başka bir deyişle, yedi yaşında Yükselen, doğumda işgal ettiği konuma gelir.*Ben Coeli;*ikincisi doğumsal Torun'unkine vs. On dört yaşında Yükselen Torun'un doğum pozisyonuna gelir; yirmi bir yaşında, Cennetin Ortasında. Yirmi sekiz yaşında kendi doğum konumuna ulaşır; ve aynı şekilde ikinci bir döngü başlar.

Teorik olarak, 28 yılda dönen eksen çaprazının tamamıdır. Pratik amaçlar için, Yükselen'in devrimi genellikle çalışılması en değerli olanıdır. Çünkü Yükselen benliğin özünü, insanın kendisine karşı tutumunu ve yolunu sembolize eder. Yaşama ilişkin o özel bakış açısını, bireysel bir kimlik olarak insanın temsil etmesi gereken o özel yaşam kalitesini temsil eder. Bireysel bir benlik olarak insanın değer standardıdır. Böylece tüm bilincin tam merkezidir. 28 yıllık döngü boyunca döndüğü görüldüğü için, insanın hayata karşı orijinal veya merkezi tutumunun sıralı açılımının çok değerli bir grafiği elde edilir.

Aynı şekilde, bilincin diğer üç temel noktasının ardışık dönüşümleri de büyük bir değerle izlenebilir. İnsanın başkalarına, genel olarak dış dünyaya karşı tutumundaki değişiklik, Torun'un devrimi tarafından çizilecektir. Düşünme ve hissetme konusundaki temel tutumu, doğum haritasının dikey ekseninin simgesel hareketinden çıkarılabilir. Somut olayların meydana gelmesi açısından kesin bir doğruluk bulmayı beklememek koşuluyla, her durumda son derece değerli göstergeler verilecektir. Tüm bu tartışmada, dışsal yaşam olaylarının haritasıyla değil, bireysel benliğin içsel işleyişindeki değişikliklerle ilgileniyoruz; yani psikolojik bakış açılarındaki ve öznel ve nesnel hayatın bütününe yönelik içsel tutumlardaki değişikliklerle. Bunlar dış olaylarla ilgili olabilir; ama o zaman bile önemli olan, kişinin "tespit edebileceği" herhangi bir kesin tarihten ziyade öznel değişikliklerin yönüdür. Bu açılım döngülerinin analizine uygun yaklaşım tipi tamamen psikolojiktir.

Böyle bir analiz, aynı zamanda, psikolojinin insan ruhunun ve onun işlevlerinin veya faaliyet biçimlerinin ilerleyici gelişimiyle ilgili genel bulgularını kontrol etmeye ve matematiksel olarak yorumlamaya hizmet eder. Ayrıca, insan yaşamının her biri 7 yıllık döngülere bölündüğüne dair eski "gizemli" fikri doğrular.

Bu, bireyin karakterinin belirli bir yönünün ve kendini ifade etme araçlarının açılımını işaret eder. İlk yedi yıl, CG Jung'un anladığı şekliyle, öz-farkındalık veya sezgi gücünün gelişimine tanık olur. Küçük çocuk her şeyi kişilik açısından görür. Nesnel ile öznel, cansız ile canlı arasında ayrım yapmak onun için zor çünkü tamamen öznel bir dünyada yaşıyor. Objektif algılardan ziyade, şeylere dair bir “sezgiye” sahiptir. Henüz özne ile nesne (veya diğer özneler) arasında, ben ve ben arasında bir uçurum yaratan "ayrılık sapkınlığına" yenik düşmedi.*sen*Böylece, Her Şeyle tam bir bütünleşmeye ulaşmaya çabalayan mistik, yeniden "küçük bir çocuk" olmaya teşvik edilir - bu, teorik olarak üçüncü doğumdan sonraki, elli altı ile altmış arasındaki dönemle ilgili bir aşamadır. -üç. Bu ilk septenat, insanın her nesnede psişik bir varlık veya "ruh" gördüğü, görünmeyen (öznel) ile görülen (nesnel) arasındaki duvarın neredeyse yok olduğu, insanlığın bebeklik dönemine de karşılık gelir. Genel anlamda hayata yaklaşım tipini temsil eder.*animizm.*

Yedi yaşından on dört yaşına kadar duygular olgunlaşır. "Duygular" ile kastedilen, bir kez daha tekrarlamamız gerekir ki, daha önce açılmış benlik farkındalığına dayalı olarak deneyimler üzerine konulan doğrudan yargılardır. Sezgisel olarak kavranan soyut benlik, yedi civarında somut bir ruh ya da ego olur. Bu ego, çocuğun güçlü bir şekilde öznel deneyimler yaşamasını sağlar. Her ilerici eğitimcinin söyleyeceği gibi, yaratıcı kendini ifade etme çağıdır (dokuz ve on yaşları civarındaki beşinci ev dönemi). Bunun sonucu genellikle hastalık, en azından ergenlik krizidir (altıncı ev dönemi).

On dört yaşında, dış dünya ile gerçek temaslar başlar. Nesnel dünya kesinlikle öznel olandan ayrılır. Bu, cinsel gelişim anlamına gelir: karşı cinsle, düşmanla ve eşle yüzleşmek. Bu, korku, nasıl "uyum sağlayacağını" bilmemek, kişinin tehlikeli bir şekilde karşı karşıya geldiği ve bir şekilde - ama nasıl? - uyum sağlaması gereken bir dünyada kendini güvende hissetmemesi anlamına gelir. Yirmi bir yaşında, nesnel ilişkinin oyunundan (ya da dramasından) olgunlaşan zihin, kamusal yaşamla, toplumsal sorumluluk temelindeki dışsal deneyimle sağlamlaşır. Adam reşit oluyor.

O zaman zihin kendini kanıtlamalı ve kendi ideallerini, kendi arkadaşlarını bulmalıdır. Bu, on ikinci ev aşamasıdır. Bu 7 yıllık döngünün orta noktasında, yani yirmi dört buçuk yaşında (en azından teorik olarak), insan, çeşitli idealler ve yoldaşlar arasındaki büyük ayrımcılık kriziyle karşı karşıyadır. Ne olacağı konusunda “kararını vermesi” gerekiyor. Genellikle bu, yirmi sekizdeki "ikinci doğumun" doğasını ve karakterini belirler; ancak, bir dönemden önce değil

belki de derin ıstırap pahasına, yeniden uyum süreci on ikinci ev aşamasından (yirmi altı ile yirmi yedi yaşları arasında) geçilir.

Bu ikinci doğumun ne olacağı, ilk 28 yıllık döngünün tümünün sonuçlarına bağlıdır. Yeni döngü, selefi gibi, Benliğin dört temel yetisinin ve bunların alt bölümlerinin ilerici bir farklılaşmasını ve gelişimini görecek; ama şimdi gerçekten bireysel benlik düzeyinde - eğer *bu seviyeye hiç ulaşılabilir;* hangisi elbette ilk döngüde (ırksal benlik döngüsü) meydana gelenlere bağlıdır. Irksal, bireysel, evrensel benlik-üç döngü; bir kesinlik ve iki potansiyel. En azından tohumda, yirmi sekiz yaşında bireysel benlik düzeyine ulaşılmamışsa, o zaman insan yalnızca ırk-bilinç modeline uyar ve sayısız binlerce kişiden biri olarak yaşamaya devam eder. O, toprağa düşen, kök salmayan binlerce tohumdan biridir.

Bu, yirmi sekiz yaşındaki bir gencin gerçek bir birey olacağı anlamına gelmez, ancak o zaman gerçekten bireysel gelişim aşamasına başlar. Daha önce (ırkının ve reenkarnasyon kabul edilirse kendi Nefsinin) geçmişini gerçekleştirdi. Şimdi ise bugünü inşa ediyor. Elli altı yaşından sonra olgunlaşacak ve geleceğin (ırkının ve kendi Nefsinin) tohumları olacaktır. . . eğer yapabilirse. Otuz beş yılı, dönen Yükseleni en yüksekte görür. *Ben Coeli.* Bu, daha yüksek bir düzeyde (eğer ikinci doğum başarılı olursa) yedi yaşında meydana gelenlere tekabül eder. Yaklaşık otuz yedi ile kırk arası, bu psiko-zihinsel düzeyde yine kendini ifade etme aşamasıdır (beşinci ev aşaması). Yeni fikirler doğar, yeni çıkışlar başlar; Kaderin gerçekten bireysel çalışması netleşir. İnsan tekrar dış dünyayla ve işiyle yüz yüze geldiğinde, kırk iki yılı civarında nesnel olarak tezahür edecektir. Bu yine bir dönüm noktasıdır: genellikle yapılması çok zor olan yeni bir ayarlama türü talep edilir. Psikanalist, hastalarının çoğunu bu yaşam döneminden alır, çünkü o zaman kesin bir zihinsel psikolojik yeniden yönlendirme zorunludur. Bu, "hayatın değişmesi", ikinci ergenlik dönemidir - en azından psikolog için çok ilginç bir dönemdir!

Sonra kırk dokuz gelir, çoğu zaman en büyük sosyal aktivite zamanı. İnsan, üretebileceği bireysel başarı temelinde insan toplumunda bir güç haline gelir. Elli altıda üçüncü döngü başlar. İnsanın Ruh'la yüzleşme ve belki de Ruh ya da Çalışması tarafından şekil değiştirme zamanıdır. İnsan ölüme veya ölümsüzlüğe yönelir. Başarısız olursa ölüm. Başarılı olursa ölümsüzlük. Nede, başarılı mı? Kendi ölümsüzlük aracını yaparken. Bu, üç şeyden biri veya daha fazlası anlamına gelir:

1) Bir aile kurma ve “ata” olma başarısı
onun soyu fiziksel ve psikolojik olarak devam edecek. Örneğin, erkek kökenli Konfüçyüs'ün doğrudan torunu şimdi yaşıyor, genç bir adam - yanılmıyorsak seksene yakın nesil sonra. Bu*dır-dir*fizyopsikolojik ölümsüzlük.

2) Nesillerce hatırlanacak bir Eser inşa etme başarısı
nesilden sonra. Din, sanat, edebiyat, bilim, siyaset alanındaki bütün büyük dehaların durumu budur.

3) Benliğin devam edebileceği bir “ruhsal beden” inşa etme başarısı
ölümden sonra bilinçli olarak çalışmak. Bu ruhsal ölümsüzlüktür.

Altmış üçte, 7 ve 9 yıllık döngülerin birleşik doruk noktasını görüyoruz. Bir anlamda en azından ruh ve madde veya bireysel ve kolektif (7 ve 9) tam olarak uyumlu hale gelebilir. Yedi, otuz beş ve altmış üç yaşlarında, bilinçli ego yeni bir yaşamla derinliğine kadar harekete geçirilir. Sonra yetmiş, yeni bir ilişkiye girişle birlikte - genellikle ölüm anlamına gelen - "üçüncü ergenliği" görür. Ve bu nedenle gelenek, insan hayatından normalde "üç puan on" olarak söz eder. Burada kastedilen, yetmiş yaşında insanın kendini yeni bir hayatla ilişkilendirdiği son aşamanın başladığıdır. Genellikle vücut bu yeni ilişki türünün baskısına dayanamaz ve bu ölüm anlamına gelir. Ama organizma (fizyolojik ve psikolojik) yeni bir yaşam teması ritmine göre kendini yeniden kutuplandırabilirse, o zaman gerçek iç dünya*mayıs*açık; ve insan "öteki dünyanın" ritmine, "öte"nin varlıklarına ya da enerjilerine aşina olmayı öğrenir - terim tam olarak ne anlama geliyorsa. Kollektifin yeni bir şekilde hareket ettiği, saf ve dingin bir öneme sahip bir dünyanın vizyonlarını dünyaya getiren bilge yaşlı Bilge olur. Bu olursa, yetmiş yedide (7 çarpı 11) manyetizmada başka bir değişiklik olur çünkü 11, Güneş'in ve güneş sistemi boyunca güneş enerjisinin dolaşımının sayısıdır. Sonra, seksen dört yaşında, insanı tamamen yeni bir anlam ve kader alanına götüren bir "dördüncü doğum" meydana gelir: bu, kişiliğin parçalanması veya (göreceli) ölümsüzlük anlamına gelir.

Böylece bireysel kaderin döngüsü - olduğu gibi*arketipik olarak*dır-dir. Her kişilik, kendi özel kalıplarını bu çerçeve içinde örer ve genellikle büyük yapısal ana hatları dıştan siler. Ancak kader ne kadar önemliyse, burada özetlenen temel döngüye o kadar sadıktır: aynı şekilde birey ne kadar önemliyse, belirli bir gezegendeki İnsan'ın arketip formuna o kadar sadıktır.

çağ. Büyük paradoks budur. Son derece bireyselleşmiş kişilik, karakter, bilinç ve yazgı taslağında en mükemmel biçimde İnsan türünün biçimini açığa vurur. En bireysel olan, sırf en bireysel olduğu için en evrensel olur. Bunun nedeni, yaratıcının mutlak bir tezahürü haline gelmesidir. O, eylemleri ve kişiliği evrensel olarak önemli olan bir "güneş Kahramanı" - bir Örnek veya Avatar olur.

---

* Bu paragraflarda ima edilen formül, tüm olayların arketipik önemini belirlemek için kullanılabilir. insan yaşam döngüsündeki ana dönüm noktaları; ancak özen ve anlayışla uygulanması gerekir. Konuyu açıklığa kavuşturmak için daha fazla örnek verebiliriz.

Yukarıda tarif edilen şekilde düzenlenmiş 15 daireyi düşünürsek, bunların iki dizi oluşturduğunu görürüz - 12'lik bir dış üçgen, 3'lük bir iç üçgen. 15 sayısı, 5'in "kabalistik toplamı"dır; ancak bu toplam, yukarıdaki prosedür izlenerek tam olarak geliştirilirse, 35 sayısını verir. Birazdan göreceğimiz gibi, 35, hayatta sembolik olarak Gök ve Yerin Evliliğini getiren noktadır. 5 numaranın çalışması
— Büyük Başlatıcının sayısı. 15 daireli şekil simetriktir, ancak yalnızca iki dizi içerir: iç manevi daire hala kayıptır. Bu iç daire, 22 ve 56 yıllarını veren 6 sayısından geliştirilen şekilde görünecektir (bkz. yukarıdaki şekillerin sol ve sağ sütunları). Bunlar ruhsal uyarılma yıllarıdır; ancak şekil yalnızca 22 daire ile temelden yoksundur. Bu temeli elde edecek ve 28 daireyle -bireyleşmenin tam sayısıyla- simetrik hale gelecektir.

7
BURÇ BURÇLARI

Aslında Zodyak Nedir?

Zodyak burçlarına tek başlarına ve geleneksel gruplandırmalarına atfedilen önemi incelememize kolayca devam edebiliriz; ancak bunu yapmak, her şeyi olduğu gibi kabul etmek ve aslında zodyak ve onun herhangi bir tutarlı ve bütünsel olarak işgal ettiği yer ile ilgili ciddi sorunlarla karşılaşmaktan çekinmek olacaktır. *mantıklı*astrolojik yorumlama sistemi. Bu nedenle, tekrar temellere dönmeli ve bir zodyakın kurulmasıyla ilgili gerçeklerin neler olduğunu anlamaya çalışmalıyız.

Batlamyus burcu zaten Dünya'yı çevreleyen yaratıcı bir ateş kuşağı olarak tanımlanmıştı ve esas olarak Güneş ve ikincil olarak gezegenler tarafından Dünya'ya odaklanmıştı. Bu ateş kuşağının merkezi, Güneş'in görünen yolu olan ekliptiktir. Zodyak işaretleri, takımyıldızlarla (en azından Ptolemaios öncesi astrolojide) ve ayrıca Kozmik Kurucuların göksel hiyerarşileriyle tanımlanır. Bu hiyerarşiler topluca, makrokozmosun etkin yaratıcı enerjisi olan Evrensel Zihni oluşturur. Zodyak bir bütün olarak, hiyerarşilerin birleşik güçlerini dünyaya odaklayan, böylece bir bütün olarak Dünya'yı veya bütün olarak İnsan'ı bir mikro kozmos yapan geniş bir kozmik mercektir.

Güneş sırayla on iki zodyak takımyıldızının önünden geçerken, Dünya'daki yaşamın faal süreçleri başlar ve tamamlanmaya zorlanır. İlkbahar ve Sonbahar, ılıman bölgede mevsimin kesin değişikliklerini işaret ettikleri ve mevsimin bitki örtüsü üzerindeki etkisiyle Dünya yüzeyinin fizyonomisini değiştirdikleri için mantıklı başlangıç noktalarıdır. Bu bariz gerçek, gün doğumu ve gün batımının konumlarındaki değişikliklerin ölçülmesiyle daha kesin hale getirilir. Güneş, kış gündönümünde en güney noktasından batar; daha sonra yaz gündönümünde en kuzey noktasına ulaşana kadar "kuzeye doğru hareket eder" (ve ayrıca zirveye daha da yaklaşır). Böylece güneş yılı normal olarak kendisini iki yarıya böler:

Güneş kuzeye doğru hareket eder” ve “Güneş güneye doğru hareket ettiğinde.” İlk yarısı ruhani, ikinci yarısı - çoğu okült-mitolojik sistemde. Ekinoks noktaları ise Güneş'in hareketsiz göründüğü zamanlar olan denge noktalarını temsil eder.

Bu eski sistemlerde tüm yıl büyük bir gün olarak görülür.*entegrasyon senfoni dramasıGüneş'in üstün liderliği altında ve göksel solistlerin icra ettiği ikincil çalışmayla: gezegenler. Bu bir dram**toplu* entegrasyon, bir bütün olarak ırkı, bir bütün olarak gezegeni etkiler. gerçek yok *astrolojik*bireysel entegrasyon Bireysel entegrasyon daha sonra gizli inisiyasyona ayrılmıştır; ve bir anlamda, bireysel "bütünleşme" değil, daha çok dünyevi bir varlık olan bir Yıldız tarafından bir dünya bedeninin varsayılmasıdır. Ve böylece inisiyasyon, yıldız döngüleriyle ilişkilidir; piramitte yer alan Mısır inisiyasyon sürecinden geriye kalanların incelenmesinden görülebileceği gibi, inisiyasyon süreciyle bağlantılı belirli yıldızları işaret eden teleskopik delikler.

*O halde, bireyin astrolojisi yoktur ve Dünya'nın eksenel dönüşü gerçeğine dair hiçbir kamu bilgisi yoktur.*Dünyanın dönüşünün kamuoyu tarafından kesin olarak keşfedilmesi, bireycilik çağının başlangıcına, yani Rönesans'a tekabül eder - sembolizmimizin doğruluğunun bir başka "kanıtı"! Yunanistan'daki Pisagorcular Dünyanın dönüşünü biliyorlardı, ama onlar için bu az çok kutsal ve gizli bir meseleydi -tıpkı o zamanlar tamamen gizli bir inisiyasyon meselesi olan bireyselleşme süreci gibi.

Şimdi, Dünya'nın kutup ekseni etrafında döndüğünü ve Güneş etrafında döndüğünü kamuoyunun keşfetmesi gerçeği, astrolojik sembolizmin temelini tamamen alt üst etti. Her halükarda, yeni oluşan astronomi ile geleneksel astroloji arasında bir bölünmeye neden oldu. Astrologların görmediği ve şimdi bile tam olarak göremediği şey, Dünya'nın küreselliğinin ve dönüşü gerçeğinin, zodyakın yeniden değerlendirilmesini gerektiren tamamen yeni bir uzay duygusu getirdiğidir. Batlamyus astrolojisinde hiçbir *esas* sabit yıldızlar küresinin ve çeşitli gezegen göklerinin dönme hareketi arasındaki fark. Ama şimdi Dünya kendi ekseni etrafında döndüğüne göre, hareketin bir düalizmi apaçık ortaya çıkıyor: Gördüğümüz gibi, tüm bireysel faktörleri doğuran eksenel dönüş ve tüm gezegenlerin katıldığı yörüngesel devrim ikiliği.

Başka bir deyişle, zodyakın birliği bozulur: Formları, bedenleri ve ruhları inşa ederken yaşamın basit işleyişinin simgesi olan şey, en az iki temel anlam türüyle karmaşık bir hareketler sistemi haline gelir.

*Ve bu gerçekle yüzleşmeliyiz.*Ya bir Batlamyus dünyasına bağlı kalmalıyız ve tamamen görünür harekete ve bizim tarafımızdan verilen somut verilere dayanan bir yaşam-simgecilik sistemiyle uğraştığımızı söylemeliyiz.*duyular,* ya da burçları entelektüel, bilimsel bir şekilde açıklamak için yeni kanıtlar ve yeni teoriler üretmeliyiz. Batlamyus sistemi ile modern sistem arasındaki fark, doğrudan duyusal algı ile entelektüel bilgi arasındaki farktır. Astroloji hangisini takip etmek istediğini seçmelidir.

Bizim bakış açımız şu ki, eğer modern astronomik bakış açımızı benimsersek, Batlamyus burcunu astrolojideki temel faktör olarak kabul etmekten vazgeçmeliyiz; ve bunun yerine evlerin çemberini veya kadranını vurgulamalıyız. Çünkü ikincisiyle, yeni tarzımızla, eskilerin zodyak'tan -kolektif ve gezegensel- bütünleşmenin yıllık dramının sembolü olarak söz ettiklerinde yaptıklarını yapıyoruz.

Biraz önce yazdığımız gibi, gerçek bir tür kavramı yoktu. *bireysel entegrasyon,*gizli inisiyasyon süreci söz konusu olduğu sürece hariç. Bireysel bütünleşme, CG Jung'un "bireyleşme" dediği şeydir. Ve anlamamız gereken şey, bu bireyselleşme sürecinin zamanla inisiyasyon sürecinin yerini alacağıdır. Artık dönen, sınırsız yaşamın yıldız boşluklarını kolektif Dünya üzerinde odaklayan Güneş değildir. Ancak Dünya şimdi dönüyor ve bu dönüş, bireysel insan için bireysel bir öneme sahip. Daha geniş anlamda, bireyselleşme sürecinin sembolü haline gelir.

Bu süreci aslında insan yaşamının evlerin kadranı boyunca ölçülen 28 yıllık üç döngüsünü ele aldığımızda inceledik. Böylece evlerin bu kadranı artık güneş burcu yerine temel faktör olarak kabul edilebilir; bir bütünleşme veya yaşamı gerçekleştirme modeli olarak. Birey, Dünya'nın dönüşünün bu tür sembolik döngüleri aracılığıyla kendi bilinç döngülerini deneyimleyebilir: çünkü o artık, en azından potansiyel olarak, kendi Kutup Yıldızında merkezlenmiştir ve artık Güneş'in bir yaratığı değildir. yaşamın biçimlendirici enerjileri akar.

Zodyak, elbette, kolektif gelişimin ve evrensel yaşam işleyişinin modeli olmaya devam ediyor; ancak bireyselleşmenin psikolojik sürecini vurguladığımız gibi, bir dizi referans noktası, yani benliğin temel döngülerini belirleme olarak evleri de vurgulamalıyız. Yine de sembolizmin güzelliği şunda gösteriliyor: Aslında hiçbir şey değişmiyor.*bakış açısı hariç.* Bu, aşağıdaki şekilde hemen açıklığa kavuşturulacaktır.

"Yıl Rabbin günüdür." Ama astrolojik olarak Rab kimdir? Kuzey Kutbu, gezegensel "Ben'im"in (kutup ekseni) bütünleştirici ucu veya başıdır.

Ve hepimiz biliyoruz ki, en azından teorik olarak, Kuzey Kutbu'nda yıl ikiye bölünür.*6 ay gündüz ve 6 ay gece!* Gerçekten de Kuzey Kutbu yılı bir "gün"dür; ve böylece burada ev kadranımızın değiştirilmiş bir şekilde geçerli olduğunu görüyoruz: 6 ay, Güneş ufkun altında - 6 ay, ufkun üzerinde: gezegensel bir gece-gündüz döngüsü ve dolayısıyla bir gezegen kadranı olasılığı Rab'bin bu "günü" sırasında bilincin on iki katlı sürecini ölçen evler!

Güneş yılının başlangıçta mevsim değişikliklerinin bir kaydı olduğunu kabul edersek, bu çok mantıklıdır. Ancak bu mevsim değişiklikleri, Dünya'nın ekseninin eğiminden kaynaklanmaktadır; kutuplarda 6 ay gündüz ve 6 ay gece yaşanmasına (yine göreceli olarak) neden olan da budur. Bu, bir yıllık döngünün ne olduğunu gösterir.*(toplu)* Ilıman bölgelere göre, bir günlük döngüdür*(bireysel)* kutuplarla ilgili olarak. Bunu, bütün bir organizma içindeki hücreler için kollektif olanın, bir bütün olarak bu organizmaya atıfta bulunarak bireysel olduğunu söyleyerek yorumlayabiliriz. Bireysel ve kolektif göreceli terimlerdir. Neye göre? Alınan bakış açısına göre.

İncil'in ve tüm okült kitapların dediği gibi, insanlar Rab'bin vücudundaki hücrelerdir. Kutup astrolojisi, gezegensel Birey ("Rab") ile ilgilenir ve *onun* bireyselleşme döngüsü yıldır. O yalnızca kutup ekseni aracılığıyla işlev görür ve bu kutup ekseniyle ilgili gerçekler (eğim, dönme vb.), gezegen-kutup astrolojisinin sembolizminin temellerini oluşturur. Eksen eğimi gerçeği, tüm gezegenin Güneş etrafında dönmesi gerçeğiyle birleştiğinde, kutup "günü"nün temelini oluşturur - tıpkı yerkürenin yüzeyinin kendi ekseni etrafında dönmesi gerçeğinin Dünya "günü"ne neden olması gibi. biz erkekler. . . gezegen gövdesinin hücreleri.

Bununla birlikte, hücreler olarak kendimizi sürekli olarak birbirimizle ilişkilendiririz - ve zodyakta sembolik olarak resmedilen bu ilişki, bu toplu değiş tokuştur. Bu durumda Dünya'yı, içinde insan hücrelerinin "hareket ettiği ve var olduğu" devasa bir cisim olarak düşünebiliriz. Zodyak, Dünya bedeni içindeki bu insan hücrelerinin hareketlerinin ve ilişkilerinin bir resmiyse, mantıksal olarak şu sonuç çıkar: *zodyak işaretleri, Dünya bedeninin anatomik bölümlerini temsil eder.* Ancak dikkate alınması gereken maddi gezegen değil, gezegendir.*ilişkiler alanı olarak* Bu alan gerçekten Dünya'nın dönüşü ve kutuplar tarafından üretilen manyetik akımlar tarafından yaratılır. Ayrıca şu ile bağlantılıdır: *iyonosfer* (stratosferin üzerinde), Güneş'in ultraviyole ışınlarından etkilenir. Kısaca zodyak, astrologların-bilim adamlarının Dünyanın "manyetik alanı", okültistlerin "Dünyanın aurası" veya gezegensel Varlığın aurik yumurtası dediği şeydir.

Soyut olarak, Dünya üzerindeki tüm canlılar arasındaki tüm ilişkilerin iç içe geçtiği alandır. Kollektifin büyük matrisidir, güneş ışınları ve muhtemelen kozmik ışınlar ve benzerleri tarafından ritmik olarak harekete geçirilir ve karıştırılır. Bu bir manyetik alandır - ancak bilimsel olarak daha az ateş veya elektrik zarfı olarak resmedilebilir.*Dünya'nın içinde döndüğü, ancak kendisi sürekli olarak aynı yönde kutuplanmış olarak kalır: ekliptiğin kutbuna doğru.*

Ekliptiğin kutuplarının bu çizgisi, gerçek eksenin etrafında 25.868 yılda döndüğü Dünya'nın ideal eksenidir. Zodyak böylece tasavvur edilebilir*ideal Dünya,*insanların hücreler ve hücre grupları olarak yaşadığı gezegensel Bütünün arketip bedeni.

Böyle bir ifadenin, zodyakın Dünya'nın Güneş etrafındaki yörüngesel devriminin sonucu olduğunu ve tüm gezegenlerin yörünge hareketlerinin bir arka planı olduğunu belirten önceki ifadelerimizle çelişiyor gibi görünmesi muhtemeldir. Ancak şunları eklediğimizi de hatırlamalıyız: Her zaman Dünya ile ilişkili!

Bunu hatırlayarak, zodyakın Dünya'ya göre güneş sistemi olduğunu söyleyebiliriz. Bir adım daha ileri: Dünya'nın güneş veya ruhsal zarfı üzerine yansıtılan gezegen-güneş ilişkisinin tamamıdır. Ya da tekrar: Dünya'nın kollektif yayılımlarının Güneş ve gezegenlerden gelen kollektif yayılımlarla bütünleştiği Dünya çevresindeki bölgedir. Ve bu bölge, Dünya'yı çevreleyen bölgelerde, yerkürenin yüzeyindeki ekvator kuşağına gerçekten karşılık geliyor olabilir. Doğrusu*önemli değil* Bizim bakış açımızdan, kişinin hangi tanımı veya formülasyonu benimsediği.

Zodyak, Batı astrolojisinin kullandığı şekliyle, hem bir fikir hem de bir gerçektir. Gibi*bir fikir,*Güneş, Ay, gezegenler ve Dünya arasındaki birleşik hareketlerin ve ilişkilerin bir ifadesidir. Kolektif varlığın ve birlikte organik bir bütün oluşturan parçalar veya organlar arasındaki ilişkinin ifadesidir. Organik bütünlüğün ifadesidir. Her şeyin Dünyadaki gözlemciyle ilgili olması gerektiğinden, bu "ifadeyi" Dünya'nın etrafına yansıtabilir ve ona "kulak yumurtası" veya "ideal Dünya" veya dinamik operasyondaki yaşamın bütünlüğünü gösteren her neyse diyebiliriz. Zodyak fikrini Dünya yüzeyine bile yansıtabilir ve böylece hangi bölgenin hangi zodyak burcuna ait olduğunu belirleyebiliriz - Johndro ve Counsil'in yaptığı gibi, her biri projeksiyon için belirli bir "dünya temeli" ile başlayarak. Her durumda, yapılan şey, kolektif unsurların ve organik değiş tokuşun bir çizelgesidir.

Bu, zodyakın geleneksel projeksiyonu ile daha da belirgin hale getirilmiştir.

insan vücudunda -ya da daha az olağan ama daha iyi olan insan "aurası"nda ya da aurik yumurtasında. Burada, vücudun her yerine atanmış belirli bir zodyak işareti görüyoruz. Gerçekten de zodyak, o zaman bir organik değiş tokuş modeli, yaşam gücünün (Güneş) devrelerinin bir şemasıdır ve bütünleşmiş hücre kolektivitesinin çeşitli parçalarına ve organlarına - vücut dediğimiz - enerji verir. Dolayısıyla zodyak, her "beden" için ideal model ve biçimlendirici kalıp olarak görülür.

Gibi*pratik astrolojik uygulama gerçeğiz*odyak, şu anda Batı dünyasında kullandığımız şekliyle, Dünya'nın "manyetik alanı" olarak düşünülmelidir, bu, astrolojik ölçümlerimizi güneş merkezli bilimsel güneş sistemi açısından haklı çıkarmanın tek yolu. Bu, en açık biçimde Alan Leo'nun*Burç dökümü*içinden aşağıdakileri aktaracağız:

> “Kullandığımız zodyak gerçekten Dünyanın Aurası. Kutupları Ekliptik'in kutuplarıyla çakışan ve orta veya ekvator düzlemi Ekliptik olan bir küre veya ovaldir. . . . Şu anda açıklanamayan bir nedenle, bu küre bir yönde kutuplanmıştır; yani, Dünya'nın yörüngesindeki yeri ne olursa olsun her zaman aynı konumda kalır, bu açıdan dairesel kartı her zaman Kuzey Kutbu bir yönü gösterecek şekilde yüzen sıradan denizci pusulasıyla karşılaştırılabilir. Bu küre, bir portakalın bölümleri gibi on iki parçaya bölünmüştür ve zodyakın “burçlarını” oluşturan da bu bölümlerdir. Bununla birlikte, esas olarak onun ekvator düzlemiyle ilgileniyoruz, çünkü burçlar veya derecelerle ölçtüğümüz ve bir gezegenin zodyak konumunu belirleyen bu düzlemdir.
>
> “Şimdi, Dünya güneşin etrafında dönerken bu kürenin veya auranın tek bir konumda sürekli 'yüzmekte' kaldığı için, güneş ışınlarının sırayla burçların her birinden geçeceği açıktır. Bir masanın ortasına bir lamba koyar ve masanın etrafında, her zaman odanın belirli bir köşesine bakacak şekilde yürürseniz, ışık ışınları sırayla başın her bir kısmına -burun, sol yanak- parlar. , başın arkası, sağ yanak vb. . . .
>
> "Bu 'aura'nın her gün Dünya'nın kendi ekseni etrafında dönmesiyle kendi etrafında dönmediğini, Dünya'nın kendi etrafında döndüğünü söylemeye bile gerek yok.*içinde* jiroskoptaki tekerlek gibi.”

Başka bir deyişle, bu “aura” tüm güneş sisteminin Dünya ile ilgili kolektivitesini temsil eder. Dünya kendi etrafında döner,*tıpkı herhangi bir bireyin kendi çevresi içinde hareket etmesi gibi,*için hangi ortamı temsil eder?

birey kolektif, yani bu bireyin deneyimleyebileceği ilişkilerin toplamı. Zodyak, Dünya'nın ve dolayısıyla bir bütün olarak insanlığın kolektif ortamıdır. Dünyanın girebileceği tüm kozmik ilişkiler, Dünya'nın atmosferine nüfuz edebilecek tüm dış radyasyonlar ve dolayısıyla Dünya'da nefes alan her organizmanın akciğerleri ve kanı - hepsi zodyaktan geçmek zorundadır. O halde başka bir anlamda zodyak, embriyonik Dünya-bedeninin plasentasıdır. Embriyonun büyümesini sağlayan tüm yapı enerjileri plasentadan geçmelidir. Plasenta biçimlendirici bölgedir, tıpkı annenin enerjilerinin embriyoyu canlandırması gibi, makrokozmosun yapıcı enerjilerinin ve maddelerinin mikrokozmosa hayat verdiği bölge.

Güneş ve gezegen ışınları burçların her birinden art arda geçerken, büyüyen mikro kozmos buna göre "beslenme" veya uyarı alır - ta ki sonunda mükemmel gelişme durumuna ulaşana kadar. Dünya mükemmel bir şekilde gelişmemiştir, insan ırkı da değildir. Böylece her yıl Dünya, insan ırkı ve bu küre üzerindeki diğer tüm yaşam türleri daha fazla "kozmik madde", daha fazla "makrokozmik yiyecek" alıyor - okült sembolizmde Göksel Hiyerarşilerin özü; evrensel Yaşamın göksel Ekmeği ve Suları.

Yukarıdakileri iyice kavrayan okuyucu, o zaman kolayca görecektir. *Dünyanın Güneş'in etrafında mı yoksa Güneş'in Dünya'nın etrafında mı döndüğünün söylenmesi zerre kadar önemli değil.*Astrolojide ele aldığımız üç faktör vardır: mikro kozmos, makro kozmos ve ikisi arasındaki ilişki. Bu, başka bir deyişle, tikel, evrensel ve aracılığıyla evrenselin tikel bir organik bütün olarak odaklandığı faillerin toplamı anlamına gelir. Bu ajansların toplamı zodyak'ı oluşturur. Ve biz erkeklere göre, tüm evren bizim etrafımızda dönüyor.*tıpkı annenin hayatının çocuğun etrafında dönmesi gibi.* egoizm mi? Hiç de bile; sadece sağduyu. Kişisellikten tamamen uzak ve nesnel olmaya çalışan modern bilim, her şey söylendiğinde ve yapıldığında, kişisellikten uzak ve nesnel olduğunu henüz fark etmemiştir. *bireysel insanlar* ilgilenirler. Bilimin tek yaptığı, bize tüm insanlar için geçerli bir bilgi vermektir.*bu Dünya'da*Felsefi olarak, hatta pratik olarak konuşursak, bilimsel bilgi tamamen şartlandırılmış ve Dünya'nın sınırları tarafından sınırlandırılmıştır. Dünya, plasenta içindeki bir embriyo gibidir. Embriyo, kendi başına ve çevresinde olup bitenleri ancak doğrudan doğruya bilebilir ve bu da anne karnındaki yaşam açısındandır. Ve böylece zodyak aslında teosofistlerin Dünya'nın "Geçmeyen Halkası" dediği şeydir.

Bilimsel terminolojide, Dünya'nın tüm sakinlerinin bakış açısı ve bilgisi, kesinlikle Dünya'nın manyetik alanı içinde meydana gelenlerle sınırlıdır. Dışarıyı ancak bu manyetik alandaki bozulmalar aracılığıyla bilebilirler. Güneşi, gezegenleri ve yıldızları biliyoruz,*sadece*Dünyanın manyetik alanı üzerindeki etkileri. Yıldızların ışınlarının Dünya'nın manyetik alanı tarafından düzenli bir şekilde saptırılıp saptırılmadığını kesinlikle bilmemizin hiçbir yolu yok. Yapabileceğimiz tek şey, bu manyetik alandaki bozulmaları veya "Dünya'nın aurasını" doğru bir şekilde ölçmektir. Bilmenin hiçbir felsefi ve teorik olasılığı yoktur. *direkt olarak*aslında bu alanın sınırlarının ötesinde olan şey. Sadece "çıkarım yoluyla" bilebiliriz. Başka bir deyişle, yeni idealistler ekolünün özellikle İngiliz fizikçiler arasında popüler hale getirdiği terimleri kullanacak olursak, bilgimiz yalnızca benimsediğimiz “entelektüel çerçeve” açısından geçerlidir. İnsanın belki de en büyük nesnel yaratımı olan bu “çerçeve”, insana göredir. Modern bilim, onun "insan merkezli" olduğu gerçeğini kabul etmektedir.

Dünyadaki insanlık için toplu olarak geçerli olan, toplu olarak deneyimlenen gerçeklerin yorumu.

Zodyak, her astrolojik fenomenin atıfta bulunulması gereken çerçeveyi sembolize eder. Dolayısıyla insan merkezli ve Dünya merkezlidir. BT*dır-dir* bir soyutlama ve bir sembol, tıpkı on iki kapısı olan Kutsal Şehir'in -İncil alegorisinde- bir soyutlama ve sembol olması gibi. Zodyak, Dünya yüzeyinin tüm sakinlerini evrenden ayıran Duvar'dır. Sembolik olarak, bu Duvar'ın on iki kapısı, on iki burcu, evrensel enerjilerin aktığı on iki kanalı vardır. Bir atomun "duvarı"ndan söz ediyoruz, ama yalnızca bir manyetik alanın sınırlarını kastediyoruz; ve şimdi bu duvardan yüksek güçlü parçacıklar fırlatıyoruz ve böylece atomun “Kutsal Şehri”nden bir veya daha fazla foton salıyoruz.

Neden bir "duvar" içindeki "kapılardan" bahsediyoruz? Neden açık alan değil? Belki de bunun nedeni: 1) bir manyetik alanın sınırları, iç kısmı dış yüzeyden katı bir duvar gibi görünecek kadar keskin bir şekilde ayırır; 2) çünkü dışarıdan gelen ve içten dışa giden enerji, yalnızca modern fizikte "kuantum" olarak adlandırılan yığınlara girebilir veya çıkabilir. Ve bu "kuantumların" davranış biçimleri, ritmik olarak açılıp kapanan "kapılar" kavramıyla kesin olarak ama elbette sembolik olarak ifade edilebilir.*kalp kapakçıkları gibi.*

Bu ne olursa olsun, gerçek şu ki, modern astrolojide kullandığımız zodyak, Dünya'yı çevreleyen olarak kabul edilmelidir, ancak Dünya'nın dönen bir küre olarak yaratılışı değildir. Dünya-evren ve daha özel olarak Dünya-Güneş ilişkisinin ifadesidir. Bu, Dünya etrafındaki varsayılan veya sembolik kürenin ekliptiğe ve ekliptiğin kutbuna yönelik olması gerçeğiyle açıklanır. Dünyanın eksenel dönüşüne veya Dünya'nın ekseninin eğimine katılmaz. Bu nedenle, her yönden Batlamyus burcuyla aynıdır! - yalnızca modern astronomi gözlükleriyle görülebilir. Gökbilimcilerin "gök küresi"dir, ancak Dünya'nın çevresi ile sınırlıdır - modern fizikte olduğu gibi "komşuluk" terimini kullanır.

Bununla birlikte, birçok astrolog, genellikle basitlik uğruna, daha sıklıkla kullandıkları sistemin mantıksal temellerini dikkatlice düşünmedikleri için, Zodyak'tan sanki Güneş merkezli ve tüm Güneş'i kapsayan geniş bir küreymiş gibi söz ederler. sistem. Sonra, bundan kasten "Güneş'in manyetik alanı" diye söz edenler var. Elbette bu son fikirde yanlış olan bir şey yok, sadece olgusal, pratik olanla da uyuşmuyor.

gerçeklik ya da zodyakın felsefi fikri ile, bugün "zodyak" terimini kullandığımız şekliyle.

Bunun en basit örneği şu olguda saklıdır: Zodyak burçları, Güneş etrafındaki uzayın on iki katına bölünmüşse ve Dünya, Güneş etrafında dönerken her ay bu parçalardan birinden geçiyorsa, o zaman Diyelim ki Nisan ayında Terazi burcunda kalır (ve Güneş bu nedenle Koç burcunda görünmektedir). Ama öyleyse, Dünya'ya yakın dönen Ay, yaklaşık Dünya kadar, yani tam bir ay boyunca bu Terazi burcunda kalır! Başka bir deyişle, bugün kullandığımız şekliyle astrolojinin tüm dokusu çok fazla paramparça oluyor. Ay'ın içinden geçtiği bir Dünya zodyakını düşünmeliyiz (belki de geçmişin ay zodyağı?); geri giden gezegenler fikrinden vazgeçmeliyiz. Başka bir deyişle, tamamen yeni bir astrolojik referans çerçevemiz olmalı. Ancak fikir, bilimsel astrolog tipi için çekicidir. Bizim açımızdan astrolojik sembolizmin temel ilkelerine uymaz. Çünkü kendimizi meşru bir şekilde Güneş'te hayal edebileceğimiz ve oradan yaşam ve gezegen ilişkilerini yorumlayabileceğimiz fikrini içerir. Bizim için bu felsefi olarak kabul edilebilir değil. Daha önce de söylediğimiz gibi, astrolojide deneyim olgularının yorumlanmasıyla uğraşıyoruz. Bu nedenle, Dünya'da doğmuş ve Dünya'da şartlandırılmış bedenlerin içinde ve onlar aracılığıyla deneyimlediğimiz sürece, gerçek bir Güneş'te doğmuş ve Güneş'te şartlandırılmış bedene sahip bir varlığın hayali bakış açısını kabul edemeyiz. Bizi etkileyen bir radyasyon merkezi dışında, aslında Güneş hakkında hiçbir şey bilmiyoruz. Biz bu merkeze “Güneş” diyoruz. Ve sembolik ve teorik olarak her şey çalışıyor astrolojik sembolizmin temel ilkelerine uymaz. Çünkü kendimizi meşru bir şekilde Güneş'te hayal edebileceğimiz ve oradan yaşam ve gezegen ilişkilerini yorumlayabileceğimiz fikrini içerir. Bizim için bu felsefi olarak kabul edilebilir değil. Daha önce de söylediğimiz gibi, astrolojide deneyim olgularının yorumlanmasıyla uğraşıyoruz. Bu nedenle, Dünya'da doğmuş ve Dünya'da şartlandırılmış bedenlerin içinde ve onlar aracılığıyla deneyimlediğimiz sürece, gerçek bir Güneş'te doğmuş ve Güneş'te şartlandırılmış bedene sahip bir varlığın hayali bakış açısını kabul edemeyiz. Bizi etkileyen bir radyasyon merkezi dışında, aslında Güneş hakkında hiçbir şey bilmiyoruz. Biz bu merkeze “Güneş” diyoruz. Ve sembolik ve teorik olarak her şey çalışıyor astrolojik sembolizmin temel ilkelerine uymaz. Çünkü kendimizi meşru bir şekilde Güneş'te hayal edebileceğimiz ve oradan yaşam ve gezegen ilişkilerini yorumlayabileceğimiz fikrini içerir. Bizim için bu felsefi olarak kabul edilebilir değil. Daha önce de söylediğimiz gibi, astrolojide deneyim olgularının yorumlanmasıyla uğraşıyoruz. Bu nedenle, Dünya'da doğmuş ve Dünya'da şartlandırılmış bedenlerin içinde ve onlar aracılığıyla deneyimlediğimiz sürece, gerçek bir Güneş'te doğmuş ve Güneş'te şartlandırılmış bedene sahip bir varlığın hayali bakış açısını kabul edemeyiz. Bizi etkileyen bir radyasyon merkezi dışında, aslında Güneş hakkında hiçbir şey bilmiyoruz. Biz bu merkeze “Güneş” diyoruz. Ve sembolik ve teorik olarak her şey çalışıyor Çünkü kendimizi meşru bir şekilde Güneş'te hayal edebileceğimiz ve oradan yaşam ve gezegen ilişkilerini yorumlayabileceğimiz fikrini içerir. Bizim için bu felsefi olarak kabul edilebilir değil. Daha önce de söylediğimiz gibi, astrolojide deneyim olgularının yorumlanmasıyla uğraşıyoruz. Bu nedenle, Dünya'da doğmuş ve Dünya'da şartlandırılmış bedenlerin içinde ve onlar aracılığıyla deneyimlediğimiz sürece, gerçek bir Güneş'te doğmuş ve Güneş'te şartlandırılmış bedene sahip bir varlığın hayali bakış açısını kabul edemeyiz. Bizi etkileyen bir radyasyon merkezi dışında, aslında Güneş hakkında hiçbir şey bilmiyoruz. Biz bu merk

Bu çelişkili önceki ifadelerde değiliz. Modern bilimin Güneş ve gezegenlerin göreli hareketlerine ilişkin yorumunu pekala kabul edebiliriz, ancak yine de az önce tanımlanan tutumu benimseyebiliriz. Güneş sisteminin astronomik kavramı, gözlemlenen gerçeklerin bir yorum sistemidir - çok uygun ve entelektüel açıdan harika bir sistem. Ama bizim için önemli olan gerçeklerdir. Astronomi, bu gerçeklere dayanarak güneş sisteminin bir modelini kurar. Aynı gerçeklere dayanarak, astroloji bir yaşam yorumu sembolizmi kurar. İkisi de eşit derecede mantıklı. Ve eğer birincisi ikincisinden daha doğru çalışıyor gibi görünüyorsa, bunun nedeni muhtemelen ikincisinin olaylardan çok anlam açısından daha kesin olan bir varlık âlemini ele almasıdır; "belirsizlik ilkesinin" güçlü bir şekilde işlediği bir alan.

Zodyak Burçlarının Anlamı ve Sınıflandırılması

Batlamyus'un evren anlayışına dayanan antik astrolojide evler, düz Dünya'nın üstündeki ve altındaki uzayın statik bölümleriydi. Gezegensel hareketin bir ifadesi olmadıkları için, Yaşamın bir ifadesi olamazlar. Böylece, Yaşam faaliyetleri için belirli bölümler kurarak, tamamen dış koşullarla ilgilendiler. Bu nedenle, yaşam işlemlerinin tüm sınıflandırmasının temeli, zodyak ve burçları aracılığıyla Güneş'in döngüsel seyriydi. Ekinokslar ve gündönümleri, zodyakın mevsimlere karşılık gelen dört büyük çeyreğe bölünmesini en doğal şekilde gerçekleştirmeye hizmet etti. Bu bölünme, tam olarak Dünya'nın ekvator düzleminin Güneş'in görünen yolu olan ekliptik ile ilişkisine dayanmaktadır. Bu iki düzlemin kesiştiği yerde ekinokslar vardır; birbirlerinden en uzak oldukları yer, gündönümleri.*kardinal*Burçlar: Koç ve Terazi, ilkbahar ve sonbahar ekinokslarında - Yengeç ve Oğlak, yaz ve kış gündönümlerinde.

Bu dört işaret, yılın en önemli zamanları, yaşam gücünün özel faaliyet dönemleri ve gücün özel olarak serbest bırakıldığı dönemler olarak görülüyordu. Bununla birlikte, bu dört önemli dönemde meydana gelen salıverme türlerinin farklı nitelikte olduğu açıktı. Ekinokslarda, yaşamın en büyük ivmesinin olduğu zamanlar geldi; gündönümlerinde, en az momentum; Tıpkı bir sarkacın salınımlarını izliyormuşuz gibi, hareketinin en hızlısının denge noktasını geçtiğinde ve en yavaşının son konumuna geldiğinde olduğunu görürüz.

Eskiler için ekliptik, Dünya'ya göre güneye ve kuzeye doğru salınıyor ve her yıl tam bir salınımı tamamlıyor gibi görünüyordu. Biz modernler için, Güneş'e göre salınım hareketini gerçekleştiren, kendilerini Güneş'e çeviren ve Güneş'ten uzaklaştıran Dünya'nın kutuplarıdır. Kuzey Kutbu Güneş ile karşı karşıya geldiğinde, bu kuzey yarımkürede yaz mevsimidir; yüzünü güneşten gizlediğinde ise kıştır. Aynı sarkaç salınımı, ancak ya ekvator-ekliptik ilişkisi açısından ya da kutup-Güneş ilişkisi açısından görülüyor.

Sonuç, her iki durumda da, zodyakın ekinoks işaretleri olan Koç ve Terazi'nin büyük bir pozitif momentumun işaretleri olduğudur; gündönümü burçları Yengeç ve Oğlak ise negatif momentumun işaretleridir. Öte yandan, gündönümü noktalarında yaşamın kutupları (*Yang*Ve*yin*Çin felsefesinin) sırasıyla en saf kalitelerinde deneyimlenmelidir. en saf*Yang*(en az katkı ile*Yin*)yaz gündönümünde Dünya tarafından deneyimlenir; en saf*yin*(en az katkı ile*Yang*)Dünya tarafından deneyimlenir

kış gündönümü; ekinokslarda ise iki kutup eşit olarak harmanlanmıştır.

Böylece iki faktör setimiz var. Ekinokslarda yaşamın momentumu en yüksektir. Gündönümlerinde yaşamın kutuplarının nitelikleri en saf şekilde hissedilir. Bu bize yılın dört önemli döneminin dört "element" açısından nitelendirilmesinin anlamını verir: Ateş ve Hava, Su ve Toprak. Ateş (Koç) ve Hava (Terazi) momentumun ifadeleridir; Su (Yengeç) ve Toprak (Oğlak) yaşam niteliklerinin veya kutuplulukların ifadeleridir. Ekinokslarda uç noktalara sahibiz *hareket*ve aktivite (Güneşe doğru veya Güneş'ten uzağa, pozitif veya negatif yönde); gündönümlerinde potansiyel olarak aşırı uçlar buluyoruz *gerçekleştirme* (ikisinden biri*Yang*ya da*yin*kutuplar).

Şartlar*Yang*Ve*yin*yine de kafamızı karıştırmamalı. Bu açıdan gerçekten de nesnel ve öznel, dışsal ve içsel; bu nedenle eski geleneklere göre erkek ve kadından bahsediyorlardı. Koç'tan Terazi'ye: Bu, nesnel olarak yaşama dönemidir, bitki örtüsünün tezahür ettiği dönemdir. Bu, krallığı *yaprak.* Terazi'den Koç'a: Bu, öznel olarak yaşama dönemidir, bitki örtüsünün yer kabuğunun altına gizlendiği dönemdir. Bu, krallığı *tohum.*Yaprak ve tohum, dış ve iç, nesnellik ve öznelliğin iki büyük simgesidir.

Bu nedenle Koç, yaprak durumuna doğru ivmenin uç noktasını, nesnel gerçeklik içinde ve aracılığıyla gerçekleştirmenin uç noktasına, yani Yengeç'e - meyvede yerine getirilen bitki: nesnel olgunluğa - temsil eder.

Öte yandan Terazi, tohum durumuna doğru ivmenin uç noktasını, öznel gerçeklik içinde ve aracılığıyla gerçekleştirmenin uç noktasına, yani Oğlak'a, yani içindeki Mesih bilincinin doğuşuna, öznel olgunluğa doğru temsil eder.

Böylece Ateş (Koç), nesnel tezahüre doğru harekettir: - tezahür için ilkel arzu, bir vücutta yaşama susuzluğu:*Tanha*Budist felsefede ayrı bir benlik olarak yaşama isteği. Ateş Suda (Kanser) doyurulur: Olma dürtüsü, tüm hayvan yaşamını sürdüren bitkilerin özünde, lenfte ve sütte doyurulur; kişisel ruh da.

Hava (Terazi), öznel gerçekleşmeye doğru harekettir - içinizdeki Tanrı'ya duyulan özlem, "Kurtuluş" ya da*Nirvana.*Neyden kurtuluş? Esaretten bedene ve ayrı benliğe. Fiziksel güneşten uzağa ve ötesine doğru harekettir. Hava Dünya'da (Oğlak burcunda) doyurulur: Tanrı'ya duyulan özlem, içinizdeki Mesih-bedenin -ruhsal Dünya, Yeni Kudüs- doğumunda doyurulur.

Önceki terminolojimiz açısından -bireysel, kolektif ve yaratıcı- aşağıdaki şemaya sahibiz:

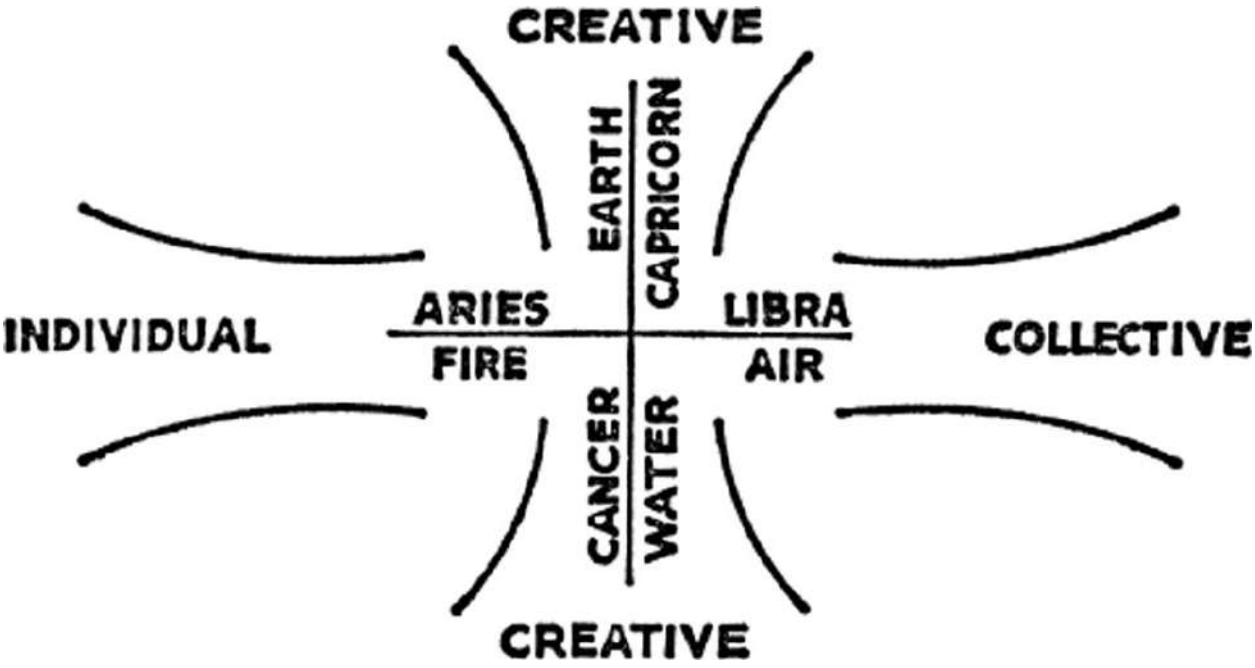

Bu, zodyakın bir bütün olarak kollektife atıfta bulunması hakkında söylediklerimizle çelişiyor gibi görünebilir. Ancak bireysel ve kolektif kavramların tamamen göreli terimler olduğunun farkına varmalıyız. Beden, bireysel benlik için "kolektiftir"; yine de bir bütündür, dolayısıyla bireysel bir organizmadır. Zodyak'a atıfta bulunarak "birey"den bu şekilde bahsettiğimizde, herhangi bir bütünün bütünlüğünü inşa eden bu kozmik enerjilerden bahsediyoruz. Bütünlük ve bireysel benlik neredeyse eşanlamlıdır - aynı gerçeğe iki farklı bakış açısından bakılır.

Ateş bireyseldir, çünkü o tüm bireysel benliklerin canlandırıcı ilkesidir. Dünya'dan Güneş'e doğru yükselen şeydir. Tohumun çekirdeğini Güneş'e, her yerde olan Tanrı'ya doğru iten çimlenme ateşidir.

Hava "kolektiftir" çünkü her bir bireyi ve bedeni nefesin süptil birlikteliğine getiren odur. Hava, nefes alan her varlığın akciğerlerini ve kanını birbirine bağlar. O, Sudan tüm dünyayı kapsayan Boşluğa doğru yükselen şeydir. Tüm bedenlerin yayılımı, tüm yaşamların parfümüdür. Onun içinde ve onun aracılığıyla, tüm yaşamlar, Gizemin Tanrısı olan her şeyi kucaklayan tohumda birliğe ulaşır:UZAY.

Su, ayrı bir birey olma dürtüsünün “yaratıcı” tezahürüdür. Dünya, mutlak bir aşamaya ulaşma dürtüsünün “yaratıcı” tezahürüdür.

manevi*dayanışma.*Madde için sağlamlık ne ise, ruh için de dayanışma odur. Her iki durumda da Dünya anlamına gelir. Belirli bir insanın yaşamı kapsamında, Mesih-bedeni şekillenmeden önce tüm organik ve manyetik yaşam merkezleri arasında dayanışma kurulmalıdır - bu mükemmel dayanışmanın bir simgesi veya işareti.

Bireysel-kolektif karşıtlığını ekinokslarla örtüştürme biçimimiz okuyucunun kafasını karıştırabilir, halbuki karşıtlığı bulmuştuk.*Yang-Yin* gündönümü ile çakışıyor. Çelişki gerçek olmaktan çok görünüştedir. Çin ilkelerinin veya kutuplarının ikiliği *somut gerçekler,*oysa bireysel ve kolektiften bahsederken,*hareket ilkeleri,*ya da diyelim ki, bilinç eğilimleriyle. Diğer bir deyişle, kendimizi odak noktamızı değiştiren soyut bir düzeye yerleştiriyoruz. Pratik olarak konuşursak, çok az fark var. Yengeç geleneksel olarak "evi" ve Oğlak burcunu, "kamusal yaşamı" veya "mesleği" yönetir - gerçekten de bireysel yaratıcılığın ve kolektif yaratıcılığın alanını.

Astrolojik sembolizmin uygulanmasında çok fazla kafa karışıklığı meydana gelir çünkü yorumlamaya ilişkin çeşitli bakış açıları yeterince açık bir şekilde farklılaştırılmamıştır. Sıradan bir ders kitabı, Yengeç'in temsil etmesi gereken her şeyi listelediğinde, aslında, çeşitli yorum türlerinin sonuçları olan bir yığın "anlam" biriktiriyor. Kanser, bir bakış açısından başka bir şey, başka bir bakış açısından başka bir şey ifade eder. Bu gerçek, anlamların açıklığa kavuşturulmasını ve sınıflandırılmasını amaçlayan mevcut tutumumuzu haklı çıkarır. Zodyak burçlarını, her biri belirli bir anlamlar dizisi veren çeşitli bakış açılarından yorumlamaya çalışılabilir; ancak, her bir setin nasıl üretildiğini ve*üretim mantığı,*çok fazla kafa karışıklığının ortaya çıkması kaçınılmazdır.

Şimdiye kadar, yıl döngüsünün dört temel anını göz önünde bulundurarak zodyak yorumunun en genel ve arketip temelini ele aldık. Daha fazla farklılaştırmanın tavsiye edilebilir, hatta gerekli olduğu açıktır ve bunun yapılabileceği iki temel yol vardır. “Ana” burçların (Koç-Terazi; Yengeç-Oğlak) dört katlı yapısı bize her biri 90 derecelik dört bölüm verir. Her bölüm, her biri 45 derecelik iki alt bölüme ayrılabilir; veya her biri 30 derecelik üç alt bölüme. İkinci prosedür olağan prosedürdür; ancak ne yazık ki çok az anlaşılan birincisiyle bağdaştırılmadığında anlamının çoğunu kaybeder.

*Enerji farklılaşması:*Zodyakın şimdiye kadar incelediğimiz dörtlü bölümü bize dört temel kozmik tür verir.*madde:*Ateş-Hava; Su-

Toprak. Zodyak bir bütün olarak, daha önce de söylendiği gibi, bir mikro kozmosun inşasını sembolize ettiğinden, bu en temel zodyak farklılaşmasıdır. Madde, herhangi bir binadaki en temel şeydir. Ancak "enerji" ve "biçim" de bir o kadar önemlidir. Bu nedenle, zodyakın en mantıklı olarak, sırasıyla enerji ve forma atıfta bulunan diğer iki farklılaşma türüne duyarlı olduğunu göreceğiz.

Enerji maddeden çok farklı değildir. Modern fiziğin kesinlikle gösterdiği gibi, aktifleşen ve salınan maddedir. Bu nedenle, "enerji farklılaşması" ilkesinin "töz farklılaşması" ilkesine benzer olmasını bekleyebiliriz. Her ikisi de kutupsal düalizm ilkesine dayanmaktadır; etki ve tepkiden oluşur. bu*enerji zodyak*böylece sekiz kat olacak,*madde zodyak* dörtlüdür.

TO McGrath'a göre*(Zamanlama İş Aktivitesi ve Güneş, s.*12):

> "Güneş ve uyduları gibi tüm cisimlerin yüklü cisimler olduğu ve bir manyetik alanla çevrili oldukları bilinmektedir; - iki kutbu olan herhangi bir manyetik cisimde (güneş ve uyduları böyle cisimlerdir), manyetik akımlar kuzeyden güney kutbuna, her 90 derecede nötr hale gelir ve her 45 derecede maksimum yoğunluğa ulaşır.

Durum böyleyse, enerjinin maksimum salınım noktalarının ekinokslar ve gündönümleri arasındaki yolun ortasında bulunacağı açıktır. Dolayısıyla bu noktalar dairenin şu derecelerindedir: 45-135-225-315; veya olağan zodyak terminolojisi açısından: Boğa 15; Aslan 15; Akrep 15; Kova 15. Bu noktalar bazı okültistler tarafından bilinmiyor değil. Bunlar, Avatarik İnişin Dört Kapısı olarak adlandırılan şeye karşılık gelir. Antik terminolojide bir “Avatar” olarak aslında*kozmik enerjinin serbest bırakılması,*cümlenin anlamı oldukça açıktır. Bu Dört Kapı, dört sembolik yaratık tarafından sembolize edilir: Boğa - Aslan - Kartal - Melek. Her biri belirli bir dinamik salıverme türünü, belirli bir Güç Işını türünü ve gücü serbest bırakan "başlangıcı" tasvir eder.

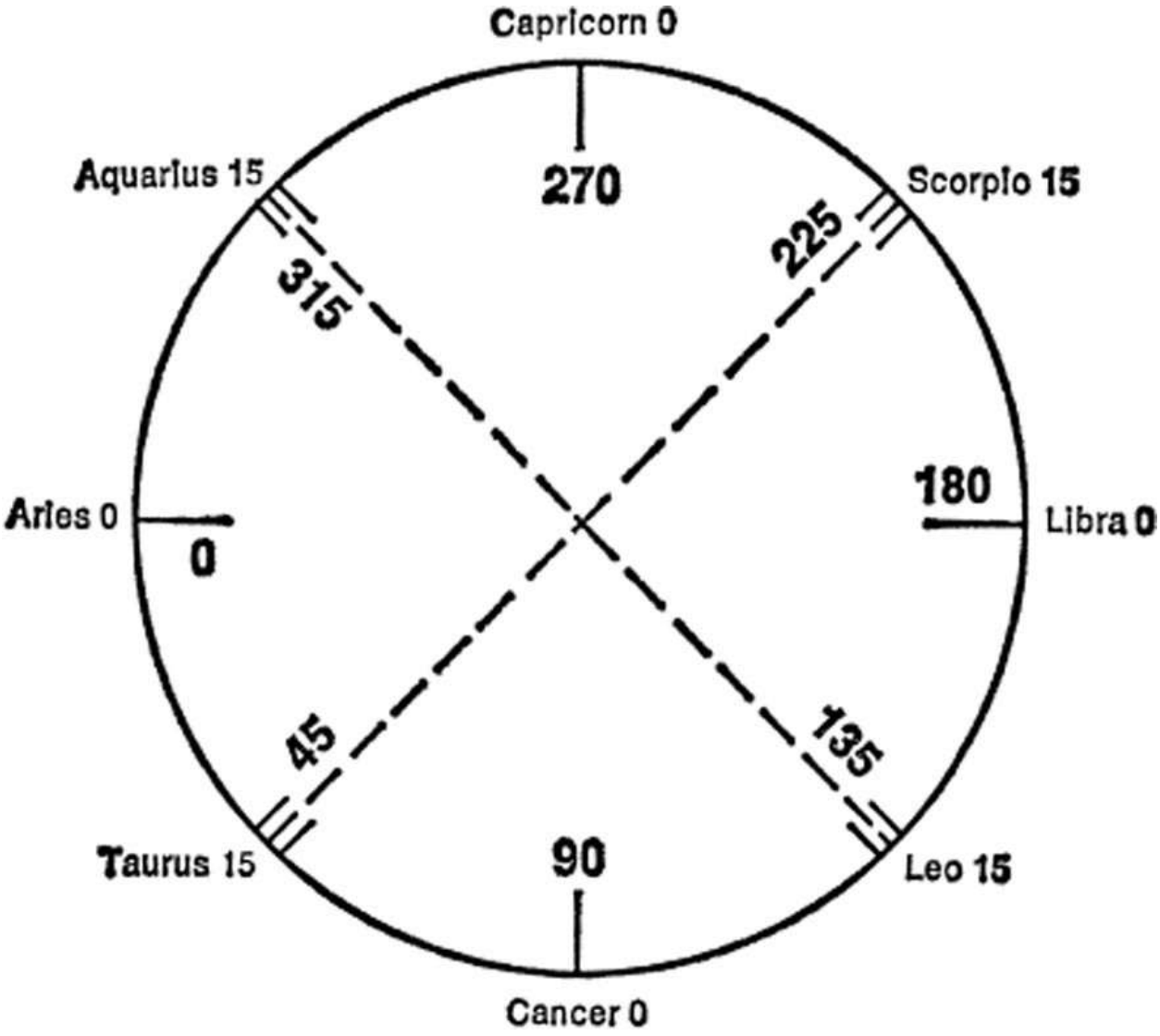

Boğa ve Aslan temsil eder *bireyselleştirici* güç, gezegende, yani somut benlikte kök salmış güç. Öte yandan, Kartal ve Melek simgeliyor *toplama* güç; bireyi kolektife ve evrensele doğru genişleten güç. Boğa'nın bireysel varlığın oluşumuna yönelik güç olduğunu, Aslan'ın ise bireysel varlıktan yayılan güç olduğunu ekleyebiliriz. Kartal, evrensel varlığın oluşumuna yönelik güçtür, Melek ise evrensel varlıktan yayılan güçtür.

Yıl döngüsünde dört “avatarik” nokta yaklaşık olarak 6 Mayıs'ta meydana gelir; 8 Ağustos; 8 Kasım; 5 Şubat Bu zamanlarda ekinokslarda ve gündönümlerinde toplanan enerjiler veya aydınlanmalar salınır ve etkin hale gelir. Çemberin bu sekiz noktasının her birinin sayısındaki rakamların toplamının, sayının toplamını oluşturduğunu düşünmek, nümerologun ilgisini çekebilir.

basamak 9: (45, 90, 135, vb.). Pek çok kişinin yeni Kova Çağı'nın Avatarı olarak kabul ettiği büyük Pers peygamberi Bahaullah, 12 Kasım'da Kartal noktasına çok yakın bir yerde doğdu; evrensel din" ve genel olarak her şeyi kapsayan bir gezegen sentezi. Mesajının sembolü olarak 9 sayısını aldı.

Form farklılaşması: Enerji, etki ve tepkinin kutupsal bir ritmiyle işler; bu nedenle, herhangi bir enerji farklılaşması teorik olarak eşit bölümlere ve alt bölümlere dayanır: 2 — 4 — 8. Eski sembolojide 8, Güneş'in sayısıdır; 888, Mesih'in sayısı, üçlü Güneş. Dolayısıyla 9 sayısı, 8 kat gücü elinde bulunduran O'nu temsil eder. Ama gücün bir biçimi -bir motoru- olmadıkça, kişi gücü nasıl kullanabilir? *tutmak* ve hangisinden *serbest bırakmak* irade gücü? anlamı üzerine tam olarak tartışmaya giremeyiz. "iktidar biçimi" terimi.* Bu salınımın gerçekleştirildiği bir tür "motor" olmadıkça enerjinin kontrollü ve ritmik salınımının olamayacağını söylemekle yetinelim. Tüm motorlar "güç biçimleridir"; yani gücün üretimini, yoğunlaşmasını ve dağıtımını kontrol eden biçimler.

Her zaman üç işlem: üretim, konsantrasyon ve dağıtım. Bu nedenle, tüm güç biçimlerinin (ve muhtemelen tüm mühendislik türleri için söyleyebiliriz) temel sayısı 3'tür. Mühendis itme ve çekmeyi kullanır. İtme ve çekme iki şeydir; ancak "kullanımlar" üçüncü bir ilkeyi içerir. Etki ve tepki: saf enerji ritmi böyledir. Ancak üçüncü bir terim gereklidir: etkileşim, eğer enerji organik bir vücut inşa edecekse. Vücut, enerji gelgitlerinin içinden geçtiği bir boru değildir. Maddeyi özümser. Enerji tutar. Gücü dönüştürür. Enerjinin seviyesini veya potansiyelini artırmak için gelgitleri kullanır. Ve bu, her zaman üç temel yetiyi içeren "organik yaşam"dır: kendini sürdürme, kendini yeniden üretme, kendini gerçekleştirme.

Varlığın ve oluşun tüm alemlerinde neredeyse sonsuz sayıda ilke üçlüsünü sıralamaya devam edebiliriz. Ancak burada, zodyak ve tüm "ekvatoral" unsurlarla, esas olarak güçle - organizmaları veya bedenleri inşa eden ve yeniden üreten güçle - ilgileniyoruz. Ve bu inşa işleminde devreye giren elementler üçlüsünün en tatmin edici formülasyonu, daha önce bahsedilendir: *nesil, konsantrasyon* Ve *dağıtım.*

Yıl döngüsünün dört önemli noktasında bir güç üretimi olduğunu gördük. Bu neslin sonuçları dört temel "madde" türüdür: Ateş-Hava, Su-Toprak. *Başından sonuna kadar* bu dört "madde" veya kozmik element gücü, yukarıda bahsedilen üçlü ritme göre işleyecektir.

Bu bize aşağıdaki çalışma şemasını verecektir:

At the spring equinox:	Fire-power is generated	*Aries*
	then concentrated	*Taurus*
	lastly distributed	*Gemini*
At the summer solstice:	Water-power is generated	*Cancer*
	then concentrated	*Leo*
	lastly distributed	*Virgo*
At the fall equinox:	Air-power is generated	*Libra*
	then concentrated	*Scorpio*
	lastly distributed	*Sagittarius*
At the winter solstice:	Earth-power is generated	*Capricorn*
	then concentrated	*Aquarius*
	lastly distributed	*Pisces*

Güç üretiminin zodyak işaretleri denir:*Kardinal*işaretler. Güç konsantrasyonunun zodyak işaretleri denir:*Sabit*işaretler. Güç dağılımının zodyak işaretleri denir:*değişken*işaretler.

Sırasıyla ruha, cana ve zihne atıfta bulunulabilir -*üçü de toplam "beden" veya "kulak yumurtası" içinde çalışır: mikrokozmos.*Bu mikro kozmos, terimi en kapsayıcı anlamıyla kullanarak da adlandırılabilir: kişilik. Kişilik, ya da belki daha da iyisi, Yaşayan Kişi, bir beden (veya bedenler, eğer kişi görünür olanın etrafında toplanmış ruhsal, hayvansal ve zihinsel enerjiler için birkaç farklı aracın okült kavramını kabul ederse, bedenler) içinde işleyen ruh, can ve zihnin sentezidir. fiziksel yapı).

Ruh - veya Yaşam - üretir. Ruh konsantre olur. Akıl dağıtır. Kişilik tezahür eder veya gizlenir! Her insan için yaşamı geliştirme işi, kişiliğin işleyişinde ruhun kuşaklarını, ruhun yoğunlaşmalarını ve zihnin dağılımlarını ortaya çıkarmaktır.

Sembolik tabloyu tamamlamak için dörtlü ve üçlü sınıflandırmayı ilişkilendirmemiz yeter. O zaman nasıl olduğunu anlamaya çalışacağız:

Fire-power (Aries) concentrates through Earth (Taurus),
is distributed through Air (Gemini).
Water-power (Cancer) concentrates through Fire (Leo),
is distributed through Earth (Virgo).
Air-power (Libra) concentrates through Water (Scorpio),
is distributed through Fire (Sagittarius).
Earth-power (Capricorn) concentrates through Air (Aquarius),
is distributed through Water (Pisces).

Bu oldukça ilgili ve rahatsız edici görünebilir; ve böylece zodyak "formülünü" ifade etmenin başka bir yolunu deneyebiliriz:

Ruh-Ateş (Koç) üretici Ateştir: Elektrik Ateşi. Ruh Ateşi (Aslan) konsantre Ateştir: Güneş Ateşi. Zihin Ateşi (Yay) dağıtıcıdır Ateş: Sürtünme ile ateş.

Bu şu demek:

Ateş ürettiğinde, ruh açısından çalışır. Ateş konsantre olduğunda, ruh açısından çalışır. Ateş dağıttığı zaman zihin açısından çalışır.

Başka bir deyişle:

Üretken Ateş, bireysel benliğin (Koç) başlangıç noktasıdır.

Konsantre Ateş, ruhun kendisini bütün ve tanrısal (Aslan) olarak bildiği, benliğin yaratıcı salıverilmesi anlamına gelir.

Dağıtıcı Ateş, evrensel varlığın doğumu olan Mesih'in doğumundan önceki tüm elementleri ve enerjileri harmanlayan, sentezleyen ve evrenselleştiren ateştir. (Yay Burcu) .*

Aynı prosedür, diğer unsurların önemini daha net bir şekilde ortaya çıkaracaktır:

Generatif Su (Yengeç) ruhu açısından çalışır. Somut benliği doğuran, bireysel benlik için somut bir işleyiş temeli -bir yuva- yaratan güçtür.

Konsantre Su (Akrep) ruhu açısından çalışır. yoğunlaşır ve

ruh-Hava'nın (Terazi) kollektif dürtüsünü, "Mesih'te yeniden doğuş" dürtüsünü sürdürür.

Dağıtıcı Su (Balık) zihin açısından çalışır. Oğlak burcunda yaratıcı odaklanmaya getirilen ve Kova burcunda canlanan enerjilerin sentezini etkiler.

Üretici Hava (Terazi) ruh açısından çalışır. Bireylerin yayılımlarını toplayan ve ortaklaştıran güçtür.

Konsantre Hava (Kova) ruh açısından çalışır. Manevi Dünyaya (Oğlak) canlılık ve momentum verir. Kolektif ruhun nefesidir.

Dağıtıcı Hava (İkizler) zihin açısından çalışır. Bir zamanlar Boğa'da odaklanmış ve temelsizleştirilmiş olan Koç'un bireysel dürtülerini dışsallaştırır ve yorumlar.

Üretken Toprak (Oğlak) ruh açısından işler. Bu, enkarnasyonun gücüdür, kapsayıcı ruhun bakış açısından bir beden alma gücüdür.

Konsantre Toprak (Boğa) ruh açısından işler. Koç dürtülerine madde ve derinlik verir.

Dağıtıcı Toprak (Başak) zihin açısından çalışır. Leo'nun benliğinin yaratıcı salıverilmesini, bir kutup enerjileri kütlesi (Işık Bakiresi) olarak görüldüğü uzaya yayar. Kutupluluklarla, ışık ve gölgeyle başa çıkma sorunu ortaya çıktıkça, zihinde ayrımcılık uyanır.

Buradan, her bir kozmik unsurun nasıl üç farklı işlevi üstlenmeye yatkın olduğunu görebiliriz, tıpkı bir insanın aynı anda hareket edip, hissedip düşünebilmesi gibi: 1) oğlunun babası olarak; 2) karısına koca olarak; 3) ortakları ve arkadaşlarıyla bir yoldaş ve iş arkadaşı olarak, böylece (kabaca konuşursak) kendi varlığının enerjilerini üretir, yoğunlaştırır ve dağıtır.

Gezegensel Bireyin Döngüsü Olarak Zodyak

Buraya kadar zodyak işaretlerini çoğunlukla Makrokozmos (Oniki Hiyerarşi) tarafından mikrokozmosa yansıtılan bir dizi kozmik enerji olmaları açısından inceledik; başka bir deyişle, bir dizi biçimlendirici işlem veya bu mikro kozmosun inşasının aşamaları olarak. Bu, ekvator-kolektif bakış açısıdır. Ama burçları bir döngü olarak da düşünebiliriz.

"Kuzey Kutbu'nda ikamet eden" ve en azından teorik olarak konuşursak, altı ay güneş ışığı (Koç'tan Terazi'ye) ve altı ay karanlık (Terazi'den Koç'a) ile bir yılı bir gün gibi gören gezegensel Bireyin evlerinin . Böyle bir bakış açısından zodyak şu terimlerle yorumlanır hale gelir:*bilinç*enerji açısından değil.

Böyle bir bilinç-yorumu, zodyak burçlarını evlerle ilişkilendirdiğinden çok değerlidir ve böylece hem evlerin hem de evlerin önemine ilişkin karışık geleneksel ifadelerin çoğunun anlaşılmasına yardımcı olan anlamların iç içe geçmesi gösterilir. işaretler. Ayrıca, astroloji ve okültizm öğrencilerinin bildiği zodyakın tüm dramatik ve mitolojik yorumlarının altında yatan alt yapı olduğu kolayca gösterilebilen bir tür cebirsel formül de böylece gelişmiştir. Bu yorumların en dikkat çekicisi şüphesiz Sampson'ın kitabında detaylandırılanıdır.*Burçlar.*Alice Bailey, bir dizi derste Herkül'ün On İki Görevi'nin öyküsünü anlatırken başka bir geleneksel yorum yaptı. Herkül Güneş'tir ve On İki İşi, zodyakın biçimlendirici değil, yenileyici bir bakış açısından görülen on iki kozmik işlemidir.

Sıradan astrolojik çalışmalarda burçlar, temel önem faktörleri olarak sunulur ve evler anlamlarını onlara göre model alır. Ama bizim bakış açımızdan, evlerin kadranının on iki katlı deseninde, bireysel açılımın temel bir formülünü buluyoruz; ve en evrensel anlam dizisini oluşturan da bu -tamamen soyut olan- kalıptır. Tabii ki, 1'den 12'ye kadar olan sayıların önemi ile ilgilenen, tamamen numerolojik bir kalıptır; ancak sayılar, adeta geometrik olarak yansıtılarak anlamlı hale getirilir. Bu projeksiyon, evlerin çarkı veya kadranıdır. Koç burcu, 1 numaranın ekvatoral-organik bir izdüşümü olduğu için bu şekilde önemli hale gelir; 2 numaradan Boğa vb., 12 numara olarak Balık burcuna kadar. 1-6 ekseni benlik ve benlik olmayan, "Ben ve Sen" ikiliğini temsil eder. 4-7 ekseni, deneyim ikiliğini temsil eder: öznel deneyim ve nesnel deneyim - veya özel ve kamusal davranış. Aşağıdaki tablonun konuyu açıklığa kavuşturacağını umuyoruz. 181. sayfadaki evlerin anlam tablosu ile bağlantılı olarak çalışılmalıdır. CEO Alan Leo tarafından yazılanlar gibi modern astrolojik ders kitapları Carter,*AG Terazi, Parker, vb., zodyak burçlarının anlamlarına tek tek ve gruplar halinde eklenen değerli referanslarla doludur. Carter'ın yazdığı gibi:

> “Zodyak yazısını yorumlama görevi, her biri esere kendi bakış açısıyla yaklaşan birçok yazar tarafından denenmiştir. uzak

> hatta vardıkları sonuçlardan zımnen ayrılma veya daha önce yazılmış herhangi bir şeyin yerini almaya çalışma arzum. Burçlar Bilgeliği Çemberinin içeriği tükenmez ve Gerçeğin bütünlüğünün tüm çeşitli yönlerini sunar.
>
> *Zodyak ve Ruh,*P. 14.

Bu alıntının son cümlesi, uzun uzadıya geliştirilebilecek pek çok şeyin ipucunu bize veriyor; özellikle "içerik" terimi. Zodyak, "tözün" unsurunu temsil eder dedik, ama töz aynı zamanda içerik anlamına da gelir. Zodyak bize her canlı varlığın yaşam içeriği hakkında bilgi verir. Evler bize bu içeriklerin benlik ve kader biçiminde nasıl dağıldığını anlatır. Gezegenler, tüm yaşam aktivitelerinin odak noktaları ve sembolleridir. Dereceler bize tüm etkinliklerin ve tüm odaklanmaların doğasında var olan yaratıcı öneme dair bir ipucu verir.

THE ZODIACAL FORMULA

Signs of Zodiac	Abstract Meaning	Concrete and Traditional Meaning	Parts of the Body Ruled
ARIES 1	The idea of self. The primordial archetypal structure of the individual. The Will-to-be-manifest.	Desire, pioneering, initiative, courage. Forceful entrance into things. Rashness and impulsiveness. The male power.	Head: The cerebro-spinal system.
TAURUS 2	The primordial substance of manifestation for the self. The synthesis of the past, as inherited tendencies. All basic possessions.	Inertia, practicality, concreteness, bondage to the Earth and to the energies of the Earth. Determination, Energy, Fruitfulness. The female power.	Neck: Cerebellum and ears.
GEMINI 3	The relaxation between self and substance. The function of linkage and the urge to integrate through rhythm and form.	Intellect, sensation and nerve-action. Changeability, Duality. Restlessness. Cleverness. Literary and artistic ability. Skill.	Nerves, lungs. Hands, arms and shoulders.
CANCER 4	The concrete foundation for the expression of the I AM. The living organism and its power of growth.	The home and all domestic feelings. The soul and all psychic feelings. Imagination. Receptivity. Sensitiveness. Mediumship. Suggestion.	The chest cavity; the breasts and the stomach; the mucous membranes.
LEO 5	The power to express the I AM. All modes of self-expression and creative activity. Man, the Actor and Performer.	Imperious self-expression. Assumption of authority. Love of pleasure and luxuries. Speculation. The Arts. Childbearing. Intuition. Dynamic intensity.	The heart and the spine.
VIRGO 6	The judgment of self and of life upon all creative activities. Discrimination through a critical analysis of the fruits of action. Adjustment.	Critical discrimination of the mind. Analytical faculties. Susceptibility. Readiness to serve or to be served. Selfishness. Orderliness. Fastidiousness. Utilitarian outlook.	The small intestines and the general food metabolism. The solar plexus. The spleen.
LIBRA 7	The realization of the Not-Self. Meeting "the others." Objectivation of consciousness through association and partnership.	Social consciousness. Affableness. Love of beauty. The longing for comradeship. Sympathy. Equipoise. Justice. Spiritual devotion. Operative wholeness.	The kidneys and perhaps the liver.
SCORPIO 8	The substance of association and marriage. Manifestation of the urge to unite with others. Regeneration of the attitude of self-centeredness.	Sex. Occultism. All types of power and magical operation. Regenerative function. Will. Obstinacy. Revengefulness. Jealousy. Driving force.	The sex-organs. The lower intestines. The bladder.
SAGITTARIUS 9	Expansion of relationship. The relation between relationships. Abstract linkage and interpretation through perspective.	Open-mindedness. Vision. Honesty. Tendency to generalize. Compassion. The will to conquer new fields. Passion for ideas. Love of outdoor and travels.	The thighs and the pelvic region. The ovaries. The sciatic nerve. The muscular system.
CAPRICORN 10	The concrete foundation for relationships. Life in the social organism. The sustainment of marriage.	Ambition, perseverance, political genius. Reserve. Strong reliance upon social factors and all permanent structures —including spiritual ones. Industry. Stability.	The skeleton. The knees and all joints.
AQUARIUS 11	The power to express ideals and to create in terms of social behavior. The creativeness of relationship and of marriage.	Idealism. Humanitarianism. Self-expression through collective movements, brotherhoods. Group-feelings. Sensationalism. Dramatic sense. Creative genius, as a mouthpiece of the race.	The legs and ankles. The sanguineous system.
PISCES 12	The judgment of society upon ideals and their modes of operation. Relationship judging itself and "the two" withdrawing, each in his or her own self-meditation.	Openness to life. Resignation. Psychism. Mysticism. Memory. Conventionality. Devotion. Introspection. Self-abnegation. Inferiority complex. Otherworldliness.	The feet. The lymphatic system.

[*] Bu nokta, Sanat adlı kitabımızda tartışılmıştır. *Gücün Serbest Bırakılması olarak* (1929).

[*] Bu üç Ateşin neyi temsil ettiğini burada daha detaylı açıklamaya çalışmayacağız; ama HP'de Blavatsky'nin *Gizli Doktrin* ve Alice Bailey'nin A'sında *Kozmik Ateş Üzerine İnceleme* Tüm canlı organizmaların içinde ve aracılığıyla faaliyet gösteren bu üç Ateş hakkında çok şey söylendi. Kişi böyle bir performans için gerekli olan zihin tipine sahipse, yazışmaları çözmek nispeten kolay olacaktır. Değilse, kabul edilen astrolojik formülasyon veya birazdan tanıtacağımız ve zodyak burçlarının daha önce çalışılan evlerin düzenine göre yorumlandığı formülasyon kullanılabilir.

[*] Özellikle okuyun *Zodyak ve Ruh*, "Kozmik İdealler Olarak Burçlar ve Gezegenler" bölümü.

8
GEZEGENLER VE KİŞİLİK

"Kişiliği" "davranış kalıplarının bir sentezi" olarak tanımladık; insanın tüm dış hareketlerinin ve duygularının toplamı olarak: yaşam operasyonlarının toplam ritmi - yürüme şeklinden ve dudaklarını seğirmesinden savaş alanındaki veya bir konser platformundaki davranışına kadar" dedik , faaliyet olmadan "kişilik" olamayacağına göre, ondan bir faaliyetler kompleksi olarak bahsedebiliriz. Bu tür ifadeler, terime teosofistlerin ve ezoterik felsefe öğrencilerinin genellikle ona yükledikleri aşağılayıcı anlamı vermediğimizin yeterli kanıtıdır.

Kişiliği, sözde bireysellik ya da "içsel" varlıktan farklı olarak "dış" varlığı temsil eden bir şey olarak görmüyoruz. Bu karşıtlığın veya düalizmin, insan gelişiminin şu anki aşamasında özellikle verimli olmadığını hissediyoruz. Daha ziyade, insan davranışını bütünleştirici ve estetikten daha adanmış-etik bir şekilde odaklama eğilimindedir - ikinci terim daha önce tanımlandığı gibi kullanılmaktadır. Kişilik, bize ve muhtemelen General Smuts gibi insanlara ve çoğu modern psikologa göre,*tüm insan operasyonda.*Özünde veya soyut olarak tüm insan değil, fiili tezahürde ve işlev gören diğer kişilikler tarafından algılanabildiği ölçüde.*aynı seviyede* operasyonun.

Hiçbir astrolog -ve psikanalist de- bir hayatı ve kaderi kendisinin içinde bulunduğu seviyeden daha yüksek bir seviyede yorumlayamaz. Küçük bir kasaba ofisindeki dar görüşlü bir katip, büyük bir azizin veya dehanın kişiliğini olduğu gibi bilemez. Elbette onun hakkında yargıda bulunacak veya muhtemelen ona tapacaktır, ancak bazı özelliklerine çok sert tepkiler vermesine rağmen, onu bilecek ve bir kişilik olarak değerlendirecek konumda değildir. Kişilik bütünlüğü ifade eder*aslında.*Ve kişiliğin bileşenlerinin tümü bilinçli olarak ya da sezgisel duygular yoluyla kavranmadıkça, kişiliğin gerçek bir algısı ya da en azından anlayışı yoktur. Ve kimse yapamaz

insan gelişiminin aynı seviyesinde olmadıkça veya daha yüksek bir seviyedeyse, kendisini geçici olarak daha düşük seviyeye koyabilmedikçe bu bütünlüğü kavrayamaz.

Bu açıklamalar gereklidir, çünkü insanlar çoğu kez kişilikten sanki herkes tarafından aynı şekilde anlaşılan kesinlikle apaçık bir şeymiş gibi söz ederler. Bir kişiliğin bazı evrelerine tepki vermek ve gerçeği -yani kişiliğin kendisi olan insan bütünlüğünü- anlamak ve hatta farkında olmak çok farklı iki işlemdir. Davranış kalıplarının bir sentezi olarak kişilik, kavranması en zor olan pek çok faaliyet aşamasını kapsayabilir. Burada abartılı bir ifadeden bahsetmiyoruz.*ikiye katlama*Tek bir fiziksel organizmayla ilgili olarak tamamen farklı iki davranış türü üreten kişiliğin, ancak yalnızca kişiliğin bugün olduğu gibi insanlığın normal bilinçli gelişimini aşan bir dizi faaliyeti içerebileceği gerçeğiyle. Kişilik, tüm insanda bilinç ile bilinçdışı, bireysel ile kolektif faktörlerin sürekli değişen ilişkisini gösteren bir “bilanço”dur. İç varlıkları "kolektif bilinçdışının" daha derin katmanlarından gelen yansımalarla dolup taşan erkekler, kişilik olarak karmaşık ve kavranması zor kişilerdir. Sadece akranları onları tanıyabilir, her seviyedeki davranışlarının toplam modelini bilebilir. Çünkü, Walt Whitman'ın gizemli bir ifade güzelliğiyle yazdığı gibi:

> "Yalnız kendileri anlar kendilerini ve benzerlerini ve ruhlar
> ancak ruhları anlar."

Kuşkusuz, astrolojik tekniğin en büyük başarılarından biri, kişinin bu konuda uzmanlaşarak, bir doğum haritasında tam bir kişiliğin planını görme gücü kazanmasıdır. Kişiliğin çözgü ve örgüsünü oluşturan bireysel ve kolektif faktörlerin nasıl izole edilip yorumlanabileceğini daha önce gördük. Ancak goblenin deseni yalnızca renk odakları, aktivite odakları, önem odakları olan astrolojik varlıkları inceleyerek kavranabilir. İzole noktalar olarak değil, sonsuz bağıntıları içinde ele alınan bu varlıklar hep birlikte yaşam halısının tasarımını oluşturur. Kişiliği, en gerçek maddeden en yüce veya aşkın fizyo-psikolojik faaliyet kiplerine kadar simgeleyen çok yönlü bir davranış modeli olarak ortaya koyarlar.

Bu astrolojik varlıklar iki genel kategoriye girer. Birincisi, Güneş ve Ay da dahil olmak üzere gezegenlerin kendileri; ikincisi, gezegenlerin yörüngeleri (düğümler) veya gezegenlerin yörüngeleri arasındaki ilişkilerden türetilen soyut noktalar.

söz konusu gezegenlerin ufuk ve meridyene (parçalara) göre konumları. Bu bölüm, kişilik analizi açısından gezegenlerin temel öneminin kısa bir analizine ayrılacaktır; sonraki, düğümlerin ve parçalar arasında en önemlilerinin incelenmesi.

Bununla birlikte, çalışma alanımızı bir kez daha bölmemiz ve gezegenleri en az iki temel şekilde sınıflandırmamız gerekecek. İlk sınıflandırma türü, gezegenlerin sembolize ettiği faaliyetlerin motive edici gücü ve kaynağı ile ilgilidir. arasında ayrım yapacağız*bilince atıfta bulunan gezegenler*Ve*bilinçdışına gönderme yapan gezegenler*—CG Jung tarafından kullanılan ve önceki bölümde tanımlandığı gibi "bilinçli" ve "bilinçsiz" terimlerini kullanarak (Karş. s. 85,*Astroloji ve Analitik Psikoloji).* Bu iki kategorinin dışında, Jung tarafından "psişenin bütünlüğünün merkezi" olarak tanımlanan Benliğin bütünleştirici enerjilerinin sembolü olarak Güneş'i yerleştireceğiz. Psişe hem bilinçdışı hem de bilinçli içerikleri içerir. Bu içerikleri bütünleştirmek, yani bilinçdışının içeriğini bilinçli olarak özümsemek, Güneş'in aktif simgesi olduğu bireyselleşme sürecinin özüdür.

Bütünleştirici Olarak Güneş

Astroloji, önemli astronomik olguların sembolik bir yorum sistemi olarak, ait olduğumuz astronomik sistemin merkezi olan yaşam ve ışık veren bir yıldız olan Güneş ile yalnızca yansıtıcı veya verici olan gezegenler arasında açıkça güçlü bir ayrım yapmalıdır. ışığın ve Dünya'nın kendisinin bir olduğu. Egodan "benim bilinç alanımın merkezini oluşturan ve çok yüksek derecede sürekliliğe ve kimliğe sahip gibi görünen bir temsiller kompleksi" olarak söz edersek, onun astrolojik sembolünün Dünya'nın kendisi olduğu açıktır.*yerlinin doğum yerinden görüldüğü gibi.*Herhangi bir insanın sürekli bilinç alanı, ufkunun sınırları içinde yer alan şeydir ve dolaylı olarak, ufkun altında olsa da, onun bilinç alanına çıkacak olan şeydir.

Başka bir deyişle, astrolojik haritanın karelenmesi (ufuk ve meridyen) - ve özellikle Yükselen ve Orta Cennet) bilinç alanının biçimini temsil eder. Ego, doğum noktasının kendisi, haritanın merkezi veya daha doğru bir sembolizasyonla, haritanın dört açısı üzerine inşa edilmiş piramidin tepe noktası olarak düşünülebilir. Ego bütünleştirici değildir çünkü o yalnızca soyut bir noktadır. Ne Yükselen ne de Cennetin Ortası bütünleştirici faktörler değildir, çünkü onların da yalnızca yapısal çıkarımları vardır. onlar belirler*biçim*

entegrasyon süreci tarafından alınması gerekecek. sembolize etmezler*enerji kalitesi*bu sürecin nihai olarak tamamlanacağı veya tamamlanabileceği serbest bırakılmasıyla.

Bilinç alanını inşa etmek*tam olarak egoda merkezlenmiş, açıkça biçimlendirilmiş bir yapı olarak*lens ve göz kasları aracılığıyla hassas odaklama gücüne sahip mükemmel bir göz inşa etmeye benzer, böylece retinaya yansıyan görüntü tam olarak retinanın ışığa karşı tam duyarlılığa sahip tek “sarı noktasına” düşer. Büyük göz uzmanı ve filozof Dr. Bates'in "merkezi fiksasyon" dediği şey budur; ve bu operasyon, gevşeme de dahil olmak üzere kas pratiği ve görselleştirme veya imgeleme pratiği gerektirir.

Psikolojik anlamda "merkezi saplantı", aklın -mantık ve biçimsel düşünce yasalarına göre- bilinçli odaklanma mekanizması olarak kullanılması anlamına gelir. Klasik ve klasik-sonrası Yunan felsefesinin (özellikle Aristoteles'ten beri) ve tüm Batı biliminin (özellikle Rönesans'tan beri) ve modern bilim felsefesinin (örneğin, Bertrand Russell) tümü değilse de çoğu, zihinsel alanda geniş bir kolektif eğitim oluşturmuştur ve oluşturmaya devam etmektedir. "merkezi sabitleme." Psişik-spiritüel alemde, bazıları Doğu'daki Budist dünya görüşünden, diğerleri Pisagor felsefesinden türetilen, ruh-enerjilerinin biçimlenmiş bir "Ben" yapısı içinde benzer bir "merkezi sabitlenmesini" amaçlayan belirli ezoterik uygulama türleri. benlik.” Daha önce de söylendiği gibi, altıncı yüzyıl civarındaydı.M.Ö. bu zihinsel odaklanma sorununun insanlığın elit kesiminin bakış açısına hükmediyor. Bilinç alanındaki bu "merkezi saplantı" süreci, Avrupa döngüsü boyunca (özellikle Abelard'dan beri) devam etmekte ve Jung'un çok açık bir şekilde "bilinç krampı" dediği Batılı insanı üretmiştir.

Tıpkı Dr. WH Bates'in hastalarından tamamen siyah bir nokta hayal ederek gözlerini gevşetmelerini istemesi gibi, Dr. Jung da hastalarından "olayların olmasına izin vererek" ve spontane kullanımı gibi psişik gevşeme uygulamalarıyla bilinçli entelektüalizmlerini gevşetmelerini ister. yaratıcı "fantezi".

Harita eksenleri bilinç alanının yapısını -sembolik olarak "gözün" yapısını- temsil ediyorsa, Güneş, görmeyi mümkün kılan enerjiyi (fotonları) serbest bırakan "ışığı" temsil eder. Gerçek anlamda bir görme organı olarak göz, yapısal olarak ışığın doğası tarafından şekillendirilmiştir. Aynı şekilde ego - bilinçli "Ben" - Benlikten yayılan güç tarafından şekillendirilir. Bu nedenle, uygun bir şekilde, yükselenin ve haritanın diğer "açılarının" olduğu söylenir.*dağıtmak*İleride göreceğimiz gibi, Güneş'in gücü

bölüm. Güneş yaşam enerjisidir. Haritanın eksenleri, bu güneş enerjisinin bilinç alanı içinde dağılımı ve “dönüşümü” için kanallardır.

Ancak Güneş, Benliğin simgesi olarak görülmemelidir. temsil eder *güç* Benliğin; ama Benliğin kendisi sadece güç değildir. Biçimle ilişkili güçtür. Bir form ve yenileyici madde aracılığıyla işleyen güçtür. Başka bir deyişle, eğer doğası astrolojik olarak tespit edilebilirse, Benlik, Güneş ile eksenler, ufuk ve meridyen arasındaki ilişkidir.

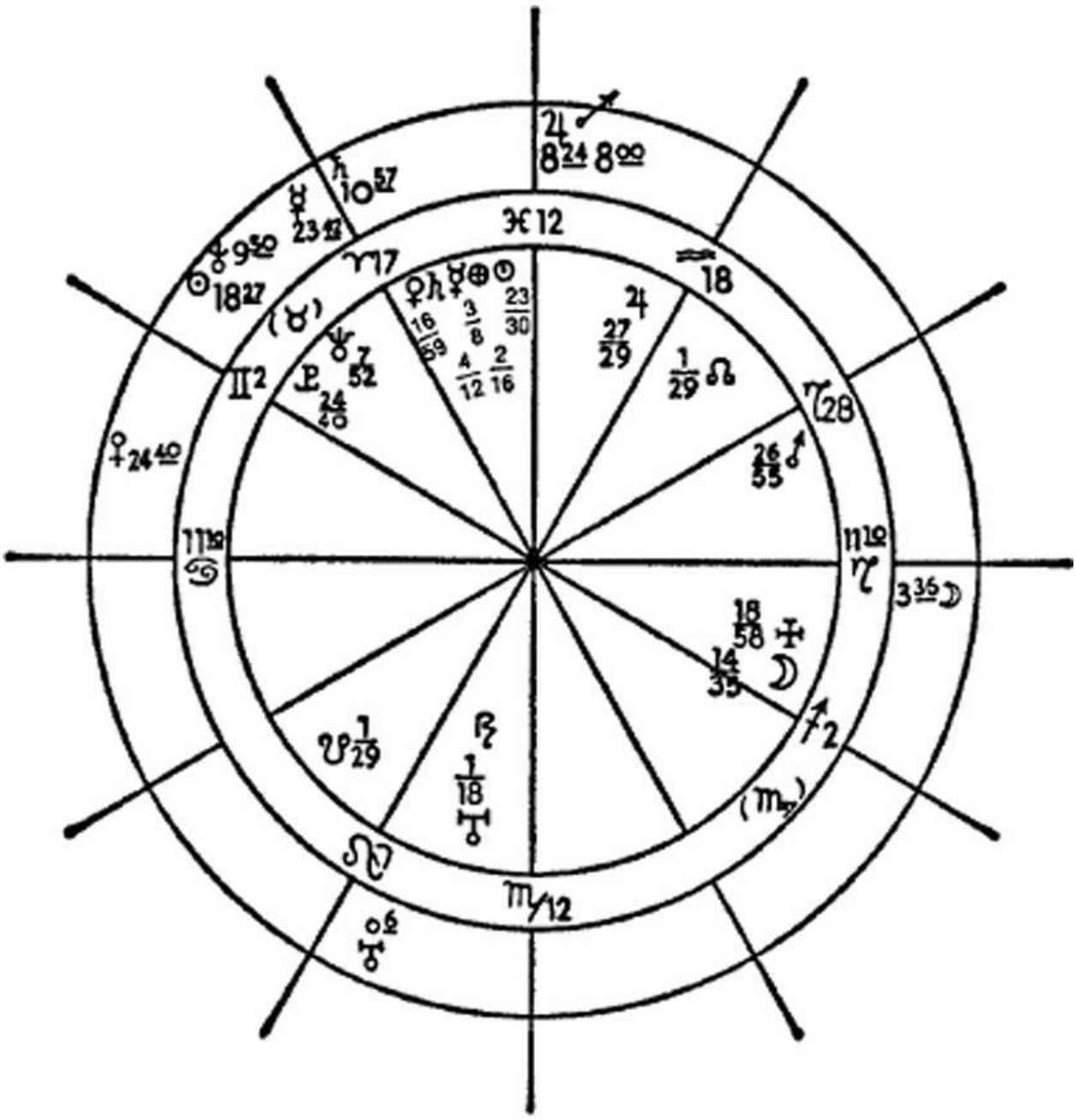

ALBERT EINSTEIN
March 14–1879
(local time, 11:26 A.M.)
Ulm, Germany
Planets in outer circle are progressed for early April, 1935.

Daha doğrusu, zodyakın anlamı arasındaki ilişkidir.

Güneş ve dört açı tarafından işgal edilen konumlar - zodyak işaretleri (veya burç alt bölümleri), derece ve bu konumlar arasındaki açısal ilişki açısından önem. İkincisi, Güneş, Yükselen ve Orta Cennet arasındaki açıları ifade eder; ama daha çok Güneş'in ev konumu için.

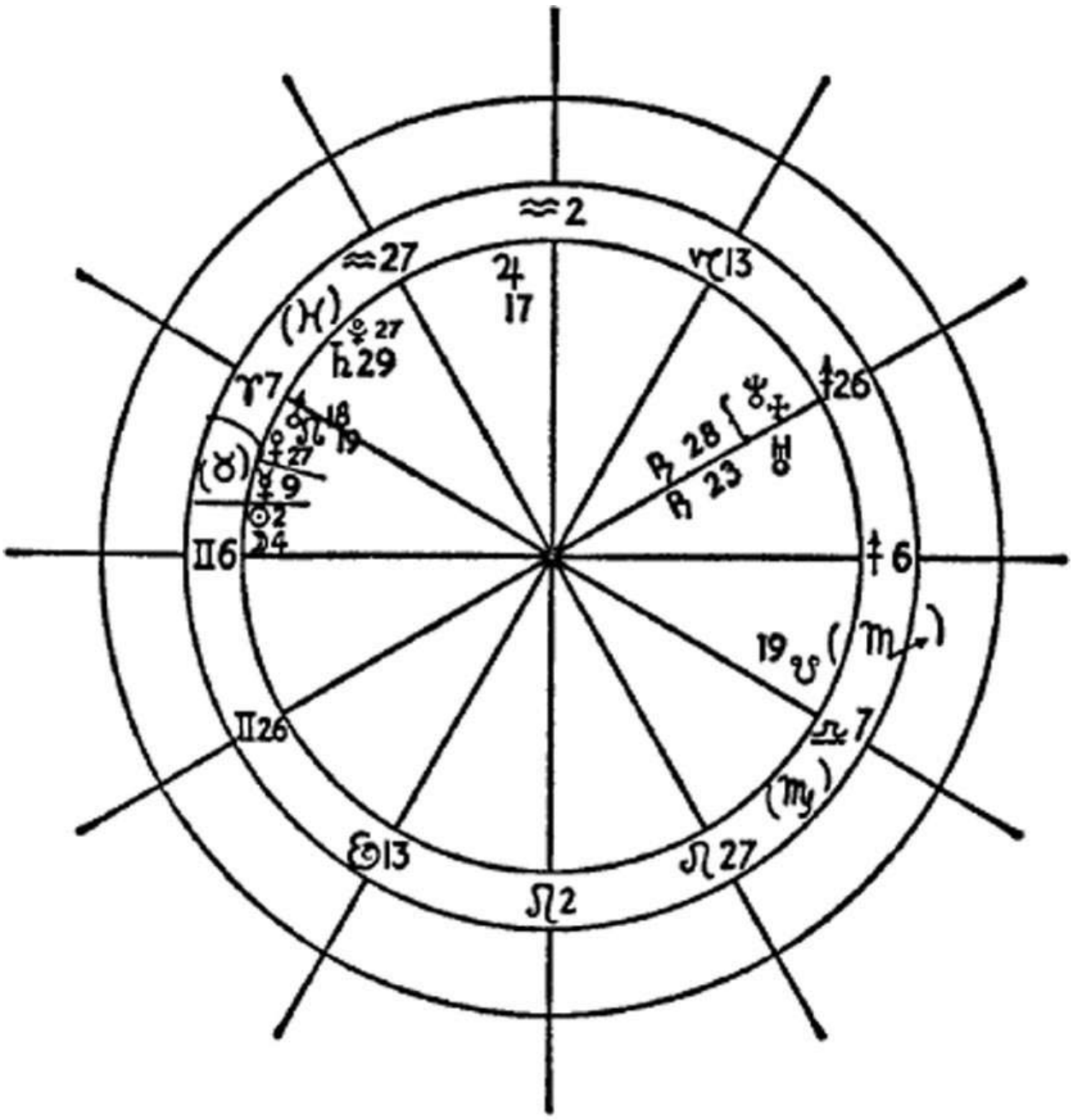

QUEEN VICTORIA
born May 24–1819
4:15 A.M.

(Bu, aşağıda verilen tablodur.*"Bin Bir Önemli Doğuş"*Biraz farklı bir okuma için*Amerikan Astrolojisi:*"Kraliçe Victoria'nın Doğum Haritasından Görülen Viktorya Dönemi, D. Rudhyar.)

Güneş'in bu ev konumu, bireysel benlik evresini ve Benliğin bütünleştirici gücünün en güçlü şekilde faaliyet göstereceği yaşam dönemini belirtir. Evlerin anlamlarıyla ilgili önceki tablomuza ve 28 yıllık döngü çizelgesine atıfta bulunarak, kişiliğin ve kaderin bu iki unsuru kolayca tespit edilebilir - tabii ki tam doğum anının bilinmesi şartıyla. Güneş'in zodyak konumu (ve derece konumu), bu bütünleştirici gücün niteliğini kendi içinde gösterecektir.

Örneğin Einstein'ın tablosunu ele alalım. Güneş, onuncu evde Balık burcunun yirmi dördüncü derecesindedir. Bu nedenle, Benliğinin bütünleştirici gücünün niteliği şu olacaktır: sentez, tamamlama, meditasyon ve iç gözlem. Ancak Güneş kamusal faaliyetin, mesleğin ve düşünmenin (bireysel benliğin bir işlevi olarak) onuncu evinde olduğundan, bu güç bu onuncu ev özellikleri aracılığıyla işleyecektir. Güneş'in konumu, Einstein'ın yirmi ikinci yaşına geldiğinde, yani 1901'de kaderinin önemli gücünün yoğunlaştığını da gösteriyor. Daha sonra İsviçre'nin Bern kentinde patent müfettişi oldu; ve muhtemelen o sıralarda, Planck'ın kuantum teorisi üzerine makalelerinin yayınlanmasından kısa bir süre sonra, görelilik teorisinin en azından temelleri geliştirildi. Bilim dünyasının dikkatine 1905'te Einstein'ın “benlik noktası” Pluto ile kavuştuğunda getirildi. Dahası, daha önce de söylediğimiz gibi, “tüm faaliyetlerin ve tüm odaklaşmaların içsel yaratıcı önemine dair bir ipucu veren” Güneş'in derecesi şu en uygun sembolü taşır: “Okyanusun ortasında küçük bir ada; mutlu sakinleri kendilerine ait bir dünya yarattılar.” Hatta "ada evrenleri" yazan ve yeni kozmik manzaralar yaratan adamın haritasında bundan daha önemli ne olabilir! “Okyanusun ortasında küçük bir ada; mutlu sakinleri kendilerine ait bir dünya yarattılar.” Hatta "ada evrenleri" yazan ve yeni kozmik manzaralar yaratan adamın haritasında bundan daha önemli ne olabilir! “Okyanusun ortasında küçük bir ada; mutlu sakinleri kendilerine ait bir dünya yarattılar.” Hatta "ada evrenleri" yazan ve yeni kozmik manzaralar yaratan adamın haritasında bundan daha önemli ne olabilir!

Başka bir örnek olarak, Kraliçe Victoria'nın sadece bir kişiliği değil, en azından dolaylı olarak onun adını taşıyan dönemi de simgeleyen haritasını verebiliriz. Güneş doğduğunda yeni doğmuştu ve İkizler burcundaki yeniayın üzerinden yaklaşık bir saat geçmişti. Burada, ender entelektüel yeteneklere sahip bir kişiliğe sahibiz (İkizler), aşırı vurgulanmış entelektüalizmin tüm katılığına ve dar bakış açılarına sahip bir çağ; üstelik ulaşım ve seyahat araçlarında ve sinirsel rahatsızlıklarda inanılmaz bir artış görüldü. On ikinci evin anlamı, kocasının ölümünden sonra Kraliçe Victoria'nın uzun yaşamının büyük bir bölümünde pratikte inzivada yaşaması ve en iyi perde arkasında ve örneğin Disraeli gibi bazı büyük Başbakanlar aracılığıyla hareket etmesi gerçeğinde gösterilir. Güneş'in derecesinin sembolü, aristokrasinin anlamını ve bireyselliğin verimli gücünü verir. Tüm Viktorya döneminin bir

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

tipik on ikinci ev tezahürü - bir özet, bir karmik çökelme dönemi, çarpıcı biçimde yeni bir başlangıçtan önceki, belki de şimdi tezahür etmek üzere olan bir döngünün sonu.

Hayatının en önemli anı, 56 yaşında Britanya İmparatorluğu'nun kutsanması için kesin planlar yapıldığında ve ilk jest olarak oğlunun Hindistan'a gönderildiğinde geldi. Sonra "benlik noktası Güneş'ine geldi ve kişiliği gerçekten dünya çapında bir sembol haline geldi, kaderinin gücünü - dolayısıyla gerçek Benliğini - tam olarak tezahür ettirdi. "Hindistan İmparatoriçesi" olarak kutsanması bir yıl sonra geldi, çünkü "benlik noktası" Jüpiter ile üçgen ve onun ilk evindeydi. Bu ve 1897'deki Elmas Jübile ("benlik noktası" onuncu evde Jüpiter ile birleştiğinde) gücün dışsal jestleriydi. Ancak Kraliçe'nin gerçek benliği onlarda değil, on ikinci evdeki Ay'ın çok uygun bir şekilde sembolize ettiği daha gizli "sahne arkası" hareketlerinde bulunabilir.

Bilince Yönelik Gezegenler

Şimdi, "Ben şu ya da buyum" idrakine odaklanan bilinç alanı olan belirli egonun alemini düşünüyoruz. Bilinçli "Ben"in, kendisinin o özel varlık olduğunu ve başkası olmadığını fark etmesi, bilinçli yaşamdaki ilk temel faktördür. Her canlı varlık önce*olmak*kendisini belirli bir dışlayıcı form olarak. Bu, Satürn'ün yönüdür. O zaman gerekir*sürdürmek*ve böyle bir kendi kendine bakım faktörü, tüm organik yaşamın temeli olan telafi edici eylem ilkesi aracılığıyla işler. Bu Jüpiter yönüdür. Sonunda olmalı *çoğaltmak*astrolojik olarak Mars'a atıfta bulunan bir tür yaratıcı eylem aracılığıyla kendini gösterir.

Bu üç gezegen (Satürn-Jüpiter-Mars) üç pozitif veya "eril" gezegen olarak kabul edilmelidir ve daha sonra ele alacağımız nedenlerle, negatif veya "dişil" gezegenler olarak kabul edilen diğer üç gezegenle eşleştirilmiştir. : sırasıyla—Ay, Merkür ve Venüs. "Erkek" ve "dişil" terimleri pek şanslı değil. Satürn, Jüpiter ve Mars'ın yaşam süreçlerini başlattığını söylemek daha doğru olur. olarak hareket ederler*nedensel ajanlar;*Ay, Merkür ve Venüs ise aynı süreçleri oluşturur veya canlandırır, tamamlar veya meyvelerini verir. Bu nedenle, bu altı "bilincin gezegenini" üç çift olarak ele alacağız, her bir çift yukarıda belirtilen üç temel yaşam faaliyetinden biriyle bağlantılıdır. Bu prosedürün nedeni daha sonra daha ayrıntılı olarak açıklanacaktır, çünkü bunu şimdi yapmak gereksiz yere karmaşık hale getirecektir.

*Satürn-Ay.*Satürn, Yunan mitolojisinde Altın Çağ'ın hükümdarıdır,

çocukluğun ve masumiyetin ilk yaşı. Evrensel yaşam gücünün canlı bir hücre olarak farklılaştığı, sınırlandığı ve özelleştiği ilk süreci ifade eder. - ilk tohum olarak. Böyle bir farklılaşma süreci, bireysel varoluşun, yani kendi kendine yeten ayrı bir varlık olarak varoluşun kesinlikle gerekli koşuludur. Psikolojik olarak konuşursak, Satürn, bu nedenle, "Ben varım" idrakine götüren süreci sembolize eder. Ancak bu, göründüğü ve birçok kişiye göründüğü kadar basit bir farkındalık olmayabilir. Böylece modern psikolog, daha önce tanımlandığı şekliyle "ego kompleksi"nden söz eder: "Bir bilinç alanımın merkezini oluşturan temsiller."*

"Bilinç alanı" içinde yaşam akar; yani değişimler olur, etki ve tepkilerde enerji açığa çıkar. Bilinç alanımda (sembolik olarak Satürn tarafından belirlenen egomun sınırları içinde) bulunan ve faaliyet gösteren bu "psişik enerji" astrolojik olarak Ay tarafından temsil edilir. Ay, Güneş'in Satürn tarafından kuşatılan kısmıdır - eğer astronomik olarak böylesine tuhaf bir cümleye izin verilebilirse. Bu, kendim olarak, ben olduğum bilinçli ego olarak farkında olduğum, tüm varlığın yaşam enerjisinin o kısmıdır. Satürn, bu egonun soyut yapısını ifade eder. Ay bu yapıya "psişik enerji" akıtır ve sonuç bilinçli bir varlıktır, belirli bir canlı varlıktır. Satürn-Ay ilişkisi bu nedenle ilişkidir: formdan enerjiye. Form koşulları enerji,

Jüpiter-Merkür. Jüpiter, çoğu astrologun inandığından çok daha gizemli bir semboldür. Katıksız bir iyi talihin işareti olarak ünü, soyut anlamda ve nihayetinde sembolize ettiği süreç her zaman bilincin artmasına ve genişlemesine yol açsa da, psikolojik analizin testinden geçmiyor gibi görünüyor - ama bazen çok korkunç sınavlar. Genişleme büzülmeye karşı olduğu için Jüpiter normalde Satürn'e karşıdır. Satürn, özel varlığı evrensel yaşam matrisinden ayırır. Jüpiter, bağlı egoya, onun tekyanlılığını telafi edecek ve böylece onu bir kez daha bütün ve evrensel kılacak şeyi getirir.

Jüpiter'in işlevi en iyi şekilde pratik veya analitik psikolojide "telafi" terimiyle ifade edilebilir. Bir organizma olarak psişenin kendi kendini telafi edici karakterinden, analitik psikoloji ile ilgili bölümümüzde söz edilmişti. Jüpiter böylece ifade eder *animasyon* Ve *animus* Jung'un teorisinden. Ama daha fazlasını ifade ediyor. Mümkün olan tüm yönleriyle telafi işlevidir. Marc Jones, Jüpiter'i "ruhun kendisinden dışarı, kendi içine çöktüğü nokta" olarak tanımlar.

somut yaşam ve kesin varlık. "Gerçek benliğin, enkarnasyon amacının ifade noktasını" gösterir. Bu aynı zamanda metafizik anlamda “telafi” anlamına da gelmektedir. Çünkü ruh, uyum ve bütünleşme için sürekli çabalayan ve "enkarnasyonun amacı", geçmiş uyumsuzlukların ve başarısızlıkların etkisiz hale getirilmesi - tamamen bilinçli bir düzeyde uyumun kurulmasına yönelik olarak görülebilir.

Dolayısıyla Jüpiter, içimizdeki doğru eylemin gücü, gerçek Kaderimizin sesidir. Bilinçli egomuz (Satürn-Ay) geçmişimizin sonucudur, sınırlamalarımızın ve atalarımızın sentezidir. Geçmişin toplamı olarak şimdidir. Ama Jüpiter gelecek, bu şimdiyi ileriye doğru çekiyor. Bizim olacak olan kaderdir, geçmişteki yetersizliklerimizi dengeleyecek ve tamamlayarak bütün olacağımız kaderdir. Ruh ve ego, telafi yoluyla işleyen bir ilişkinin iki kutbudur. Dolayısıyla eril bir bilinç için ruh, eğer bir imge olarak yansıtılırsa, normalde bir kadındır; İlham Perisi, bizi ileriye çeken Ebedi Dişil vb. muzaffer vs. Bizi tamamlayan, bizi bütün yapan her zaman budur. aynı zamanda,*guru:*Bütünün temsilcisi olarak bize gelen o ilahi şahsiyet, bu bütünlüğü nasıl hayal edersek edelim. Bu nedenle Jüpiter, Tanrı'nın insanlara giden yoludur. Bu dindir. Bu törensel. Aynı zamanda Devletin bütünlüğünün bir sembolü olarak Kral'dır; adaleti ve gücü (ideal olarak) vatandaşın zayıflığını ve başarısızlıklarını telafi eden kişi. Demokratik bir devlette bu Anayasa'dır.

Merkür, Jüpiter işlevini işler hale getirir. Ve bu nedenle zekadır, ruhun aracıdır. Ama ne yazık ki! Ay'ın ruh halleriyle kışkırtılan veya Satürn'ün ayırıcı kristalleştirici gücünün hakim olduğu, genellikle taşıdığı ilahi Kişiliği fırlatan ve çılgınca koşan bir araç. Sinir sisteminin yöneticisi olarak Merkür, egoya, egonun dış dünyadaki nesnelerle ilişki dersini öğrenebileceği hissini getirir. Vücudun tepkilerini birleştirir. Zeus-Jüpiter'in hizmetkarıdır - ama çoğu zaman değersiz bir haberci ve bir hırsızdır. Satürn'ün dişil kutbu olan Ay'ın ruh halleri vardır ve sürekli değişir. Jüpiter ile benzer bir ilişki içinde olan Merkür, her zaman huzursuzdur ve kendisini duyum veya düşünce nesnesine göre şekillendirir. Hindu*yoga*Jüpiter işlevinin Merkür işlevini bastırdığı büyük ölçüde bir konsantrasyon sistemidir.

Eğer Jüpiter öç alan bir Tanrı konumunu üstlenirse - Satürn'ün kristalleşmelerine karşı koymanın başka bir yolu yoksa - Merkür muhtemelen eşit şekilde dönecektir.

yıkıcı ve Ay'ın gelgitlerini paramparça edecek; çünkü Merkür her zaman Ay'a az çok düşmandır - Satürn, birazdan inceleyeceğimiz bilinçdışı işlevlerine boyun eğdirmediği sürece.

*Mars-Venüs.*Bu çiftle, deneyimin merkezkaç ve merkezcil kuvvetlerini ele alıyoruz. Mars, "dış koşullara özel bir önem vermeksizin kendinden dışa doğru hareket ederek yaşamın kendini ifade etme eğilimini gösterir." Bu, "benliğin tüm dış ifşasında var olmanın ilk dürtüsüdür" (Marc Jones). Başka bir deyişle, merkezden, ilksel Eros'tan, *libido,*psişeden dışarı doğru akarken. Tüm başlangıçları, tüm başlatıcı dürtüleri sembolize eder; katıksız enerjinin bir salıverilmesi olarak kendini yansıtma.

Ruhtan Mars olarak çıkan şey, ona Venüs olarak geri döner. Venüs, dış dünyanın Mars'a gidişimize tepki verme biçiminin bir sonucu olarak yaşanan etkidir. Mars dürtüsü, deneyimlerle, muhtemelen yara berelerle ve muhtemelen bilgelikle dolu olarak eve döner. Venüs, deneyimin ve bunun sonucunda biriktirdiklerimizin sonudur; bu nedenle egoya bilinç, bilgi ve bilgelik tedarikçisidir. Arılar ile sembolize edilir, çünkü arılar bitkinin son ürünü olan çiçeklerden topladıkları balları kovana geri getirirler. Bu nedenle, tüm sanatların, tüm sosyal bilgeliğin, deneyimle olgunlaşan her şeyin simgesidir. Aynı zamanda duygular anlamına gelir; çünkü dış temaslarımızın bir sonucu olarak duygular veya etkiler elde ederiz. İlişkiden neşe ya da acı doğar, şarkılar ya da umutsuzluk, sanat veya duygusallık. İlişkinin ruhu aşktır. Mars-sevgisi, arzu, kendini yansıtma, başkalarında ve onlar aracılığıyla kendini yeniden üretmeye yönelik kaba kuvvet olan, ancak diğerlerini dikkate almayan aşktır. Venüs-sevgisi bilge olan aşktır, gerçek değiş tokuştan, özgecil arkadaşlıktan doğan aşk: aşk-bilgelik.

O halde bu, astrolojinin Satürn-Ay, Jüpiter-Merkür, Mars-Venüs olarak sembolize ettiği, her biri aktif ve reaktif olan temel yaşam güçlerinin bilinçli üçlüsünün ana hatlarıdır. Her canlı varlık önce*olmak*kendisini belirli bir form olarak (Satürn); o zaman olmalı*sürdürmek*kendi kendini dengeleyen bir sistem olarak kendisi (Jüpiter); sonunda olmalı*çoğaltmak*yaratıcı eylem (Mars) aracılığıyla kendini. “Varlık” duygularla tezahür eder (Ay); "bakım" zeka veya içgüdü (Merkür) aracılığıyla işler; "kendi kendini yeniden üretme", çocuk veya fikir doğurma gücünde (Venüs) gösterilir.

Böylece bilinç alanı. Şimdi bilincin kendisini aşması veya yok etmesi sürecine geliyoruz.

Bilinçdışına Yönelik Gezegenler

A. KİŞİSEL BİLİNÇ DIŞI

Neptün ve Pluto gezegenlerinin keşfedilme şekli, bilinç ve bilinçdışı arasındaki ilişkinin sembolik bir örneği olarak hizmet ediyor. Uranüs'ün davranışındaki bazı anormalliklerin ancak yörüngesinin ötesindeki başka bir gezegenin etkisinin varsayılmasıyla açıklanabileceği bulundu. Böyle bir etki dikkatlice ölçüldü ve Neptün'ün yeri yaklaşık olarak belirlendi; bundan sonra astronomlar bu gezegeni bu şekilde analitik olarak keşfedilen yerde bulabildiler.

Pek çok psikolojik anomalinin, nevrozun ve olağanüstü durumun varlığı, benzer şekilde, bazı psikologları, varlığını şimdiye kadar çoğunlukla bilinçli davranışı alt üst etmesi yoluyla kavradığımız bilinmeyen bir psikolojik alemin haritasını çıkarmaya yöneltti. Bilinçli egomuzun her zaman evinin efendisi olmadığı, bazen hiçbir yerden ya da atalarımızdan kalma bir sisten fışkıran güçlerin bilincimizi alt ettiği açıktır. Küçük kategorilerimiz ve engellerimiz gitti; kendimizi koruma duygumuz ve sosyal eğitimimiz unutulur - ve tanınmayan güçler tarafından seslendirilen derin komutların etkisinde, şaşkın bir şekilde hareket ederiz.

CG Jung, modern psikologların belki de bunu fark eden ilk kişiydi. bu bilinmeyen güçlerin krallığı gerçekten de ikili bir alemdi. Bunda, yalnızca (belki bilinçsizce) bir "Doğanın hafızasından", aynı zamanda iki yönlü, daha düşük ve daha yüksek, aldatıcı ve alt kısımlarında, göksel ve saf olan bir "astral ışıktan" bahseden eski Kabalistik geleneği takip ediyordu. daha yüksekte. Jung'un kişisel ve kollektif bilinçdışı yorumu, astral ışıkla ilgili okült öğretiden doğal olarak dışsal olarak çok farklıdır; yine de ikincisi, bir gün birincisini sürdürmek ve derinleştirmek için gerekli olabilir.

Daha önce gördüğümüz gibi, kişisel bilinçdışı, bir erkek ruhunun bastırılmış ya da bastırılmış içeriklerinin toplamıdır. Freud, nevroz tohumlarının saklı olduğu ve bilinçli varlığımızın mabedine kabul etmeyi reddettiğimiz ve korku, tiksinti içinde ürktüğümüz tüm duygu, düşünce ve izlenimleri havale ettiğimiz bu alanı incelemeye başladı. veya bastırılmış nefret. Hayat bize bu psişik gerçekleri getirdi ve onları hayati enerjiyle doldurdu; ama bu hayati enerjinin egomuzla bağlantılı olarak bilinçli düşünce, duygu ve davranış alanımızda kendini harcamasına izin vermek yerine, bu enerjinin akışını adeta geri çevirir ve rahatsız edici düşünce veya hisleri, izlenimleri iteriz. veya hafızanın artık onları çağıramadığı karanlık mağaralara sezgiler

bilincin ışığına. Orada, bilince zehirli yayılımlar göndererek iltihaplanıp çürüyebilirler; ya da uyguladıkları yer altı baskısı bizi bilinçsiz nefsimizi şaşırtan işlere ve düşüncelere sevk edebilir.

Astrolojinin muhtemelen kişisel bilinçdışının bu gizli ve bastırılmış içeriğini kontrol etme yolu yoktur, ancak sembolizminde, psikolojik işlevlerin normal akışını çarpıtan ve engelleyen baskıcı eğilimlerin eylemini ayırt etmemizi ve analiz etmemizi sağlayan belirli faktörleri içerir. . Başka bir deyişle, psişik enerjinin psişede meydana geldiği şekliyle bilinçten bilinçdışına geri akışını tespit edebilir. Bazıları baskıcı ve içe dönük, bazıları da normal şekilde işleyen psikolojik işlevlerin kutupsallığını merkezden dışa doğru belirleyebilir.

Burada gezegensel gerileme faktörüne geliyoruz. Dünya'da güneş sistemini merkezden değil de biraz periferik bir noktadan gördüğümüz için, sistemin diğer gezegenleri görünüşte düzensiz bir şekilde hareket eder. Bazen hareketsiz görünürler, bazen de Güneş etrafındaki normal rotalarının aksi istikametinde geriye doğru hareket ederler. İlk durumda durağan bir gezegenden bahsediyoruz; ikinci durumda, geri giden bir gezegen. Aksi halde gezegenin hareketi doğrudandır. Gezegenlerin bu yermerkezli özellikleri (Güneş ve Ay dahil değildir, çünkü her zaman doğrudandırlar) psikolojik olarak büyük önem taşır. Direkt, geriye dönük, durağan: Gezegensel hareket modlarının bu üçlüsü, diyebileceğimiz bazı çok temel öğelere karşılık gelir.*psikolojik dinamikler.*Bu tür hareketlerin gerisinde, daha da genel olan faktörü buluruz.*gezegen hızı*(görünür hız, bu durumda). Dünyevi gözlemcinin bakış açısından, gezegenlerin gökyüzünde hareket etme hızları sürekli değişiyor. Bu hız değişimleri, gezegenler tarafından sembolize edilen psikolojik faktörlerin işlevsel yoğunluğundaki değişimlere karşılık gelir. İşlevsel yoğunluk birçok nedene bağlı olarak değişir; ama hız değişimleri, simgesel olarak konuşursak, bu nedenlerden en az biridir. Bu, özellikle Merkür ve Ay'ın hız değişimlerini düşündüğümüzde kanıtlanabilir, ancak bu tüm gezegenler için geçerlidir.

Hız ne kadar yüksek olursa, dikkate alınan işlev içinde ve aracılığıyla psişik enerji akışı o kadar hızlı olur. Gezegen durağan hale geldiğinde, hız elbette sıfıra eşittir. Sembolize edilen fonksiyonun aşırı kararlılığa sahip olduğu gösterilmiştir. Tuhaf bir tür inatçılık bu durumu gayet iyi tanımlayabilir. Kişinin bilinçli yapısındaki o özel faktör peşini bırakmaz. Değişime direnecek. Muazzam bir atalet gücü sunacak. olduğu gibi

başlangıç, bundan sonra da öyle olacak. Durağan gezegenlerle doğan kişiler her zaman bu doğanın bir özelliğini sergileyecektir. Durağan gezegen aynı zamanda haritanın yöneticisiyse veya güçlü bir şekilde yerleştirilmişse, bu elbette vurgulanacaktır. Karşılık gelen psikolojik faktör, ne olursa olsun, bilinçte sessizce ama inatla yerini koruyacaktır.

Pek çok örnek verilebilir, ancak zorluk şu ki, durağan bir gezegen tarafından tasvir edilen psikolojik özellikler, psikolojik analiz bakış açısı dışında genellikle açık değildir. Richard Strauss'un haritasındaki durağan Satürn, güçlü benmerkezciliğin ve eşit derecede güçlü bir biçim duygusunun iyi bir örneğidir. Terazi burcunda olması sanatsal bir anlam katar.

Durağan bir gezegenin sonraki hareketinin yönüne göre “doğrudan durağan” veya “geri hareket halinde” olduğu söylenir. Psiko-astrolojik analizde bir gezegen, tam olarak rotasının yönünü değiştirdiği noktadan birkaç dakika sonra durağan kabul edilebilir. Buradaki hız faktörü tamamen görecelidir ve pratik olarak dikkate alınması gereken veya yararlı olan tek şey, gezegenin hızının ortalamanın üzerinde (bu durumda hızlı hareket ediyor) veya ortalamanın altında (yavaş hareket ediyor) olup olmadığıdır.

Retrograd gezegenler, libidonun (psişik enerji veya yaşam gücü) bilinçten bilinçaltına dönüşünü sembolize eder. Bir gezegen geri gidiyorsa, temsil ettiği işlev bilinçli işlem için etkinleştirilmez. Bu işlevle ilgili psişik içerikler, doğrudan bilinçte ortaya çıkıp davranışlarımızı doğrudan etkilemek yerine, geçici olarak bilinçdışına geri atılır. Bu, enerjilerinin tamamen tükendiği anlamına gelmez. Diğer bilinçdışı içeriklerle birleşirler ve daha sonra, birazdan inceleyeceğimiz bilinçdışının bu işlevlerinden birinin aracılığıyla bilinçte yeniden ortaya çıkarlar. İkincisi, Uranüs, Neptün ve Plüton gezegenlerine karşılık gelir.

İlk başta ego kompleksinin kurucusu Satürn gezegenini düşünebiliriz. Farklılaşma ve izolasyon yoluyla Satürn, belirli bir miktarda yaşam enerjisini ayırır ve onu bir forma bağlar. Bu şekilde şartlandırılmış ve çevresinden izole edilmiş belirli bir varlığı korumak ve ayırt etmek için duvarlar örer. Başka bir deyişle Satürn, egonun ayrı özelliklerini vurgulayarak dış dünyaya karşı bir savunma sistemi kurar. "Ben bu özel özelliğim ve başka hiç kimse ona dokunamaz veya dokunamaz."

Satürn doğumda geri hareketteyse, kişi doğal olarak geri hareket etmeyecek ve

bunu kendiliğinden deneyimleyin veya hissedin. Özellikle dış dünya ile ilgili olarak bunun doğru olduğunu hissetmeyecektir. Onun Satürn savunma mekanizması, dış dünyanın tecavüzlerine karşı -en azından hemen ve kendiliğinden- yönlendirilmeyecektir. Bilinçli varlığının kalıbı çok katı olmadığı için, kendisini dış dünyaya karşı güçlenmiş hissetmeyecektir. Bilincinin bu modelini sürekli olarak bulanıklaştırma eğiliminde olacak olan dış etkilere kolayca boyun eğecektir. Dış temaslara karşı biraz savunmasız olacak ve utangaç, içe dönük, huzursuz, özgüvensiz görünecek veya zayıf duruşunu korumak için kibirli bir tavır alacaktır. Davranışları daha sonra ani ve patlayıcı olabilir.

Geri giden Satürn, bu kalıp kristalleştirici ve duvar yapıcı gücü içe doğru yönlendirecek. Kendinden emin olma, içsel etkilere karşı olacaktır. Kişi dışa dönük olarak boyun eğer, ancak içsel, bilinçsiz telkinlere karşı büyük bir direnç gösterir. Kolektif bilinçdışından, ırk geleneğinden ve kollektif standartlardan gelen etkilere karşı kendini kendiliğinden güçlendirecektir. Dostları ve düşmanları tarafından kendisine yöneltilen taleplerin baskısına karşı koyamayacakken, kendisini hemcinslerinden içsel olarak ayıran bir kader duygusu geliştirecektir. O, iyilik veya hediye isteyen birine karşı koyamayabilirken, en derin benliğinde inatla benmerkezci olacaktır.

Ayrıca, Satürn geri giden bir adam, kendisini çoğunlukla büyüyen bireyselliğini inşa etmek veya güçlendirmekle meşgul buluyor olabilir. Farklılaştırma işlevi daha sonra içe doğru çalışır, Benliğin manyetik alanını güçlendirir ve içeriğini henüz bilinçsiz bir forma kristalize eder. O, yalnızca içinde daha iyi dayanabilmek için dışarı teslim olacaktır. Böyle bir astrolojik faktör, bireyselliklerini özellikle yakın aile çevrelerinde güçlü olan psişik, dinsel veya ırksal etkilere karşı korumak zorunda olan kişilerde bulunur. Düşman bilinçaltında, içeriden baskı yapıyor. Geçmiş, bugünü tehdit ediyor. Bu nedenle ilk psikolojik görev, *iç*kendini koruma ve kendini kanıtlama. Böylece Satürn işlevi içe doğru çalışır ve etkisi genellikle yalnızca dolaylı olarak diğer bilinçdışı unsurlarla harmanlanmış olarak bilinçte ve davranışta hissedilir. Rusya'nın son Çarı II. Nicholas, Satürn retrosuna sahipti. Büyük Hindu mistik Ramakrishna ve kahin Swedenborg başka örnekler verir.

Bu gibi durumlarda Ay (Satürn'ün zıt kutbu) kendisini adeta korumasız bulur. Ay asla geri hareket edemez; ama Dünya'nın etrafında hareket ettiği için*Dünya yörüngesinin içinde veya dışında*İçerideyken (bir güneş kavuşumuna daha yakın), gezegenin güneş enerjisiyle daha bağlantılı olarak çalışır.

Öz. Olmadığında (güneş muhalefetine daha yakın), duygular daha "dışa dönük" veya nesnel zihnin hakimiyetindedir. Ayrıca Ay'ın, Dünya'nın yörüngesinin dışında, tüm başlangıçların gezegeni olan Mars'ın merkezkaç çekimini takip ettiği de söylenebilir; içerideyken, tamamlanma ve tamamlanma gezegeni olan Venüs'ün merkezcil çekiciliğine teslim olur. Ay, Dünya'nın yörüngesinin içindeyse ve Satürn geri gidiyorsa, duygular içe dönüktür; açık bir içe dönüklük vakamız var. Aşk, gerçek ve gerçek kişilerden ziyade içsel bir imgeye gider. Her halükarda, Satürn geri hareketteyken duygular biraz savunmasızdır. Bilinçli egoya sıkı sıkıya bağlı değillerdir ya da ona çok fazla sorun çıkarabilirler.

Jüpiter gerilediğinde, ruh-telafi işlevi içe döner ve bilinci neredeyse yalnızca bilinçdışı yoluyla, yani rüyalar ve benzeri projeksiyonlar aracılığıyla etkiler. Aynı zamanda Uranüs güçlüyse, bilinçdışından gelen bu yansımalar olağanüstü derecede canlı hale gelebilir. Jüpiter burç konumuna göre zayıfsa, bu *mayıs* dengeleme işlevine çok az enerji verildiği anlamına gelir; ama aynı zamanda evin konumuna göre güçlüyse, telafisi, zayıf da olsa, koşulların gücüyle sürekli olarak bilince çıkarılır. Bu açıklama aşağı yukarı tüm gezegenler için geçerlidir. Bununla birlikte, diğer gezegenlere olan açılar, başka ve zıt faktörleri ortaya çıkarabilir. Köşeli bir evde (birinci, dördüncü, yedinci, onuncu) Jüpiter, evin konumuna göre tipik bir güçtür. Doğrudan ise, yerli, genellikle bir grup amacı için, bilinçli olarak Kaderi tarafından yönetilir. Bu içsel gücü, kendisini belirlenmiş amaçlara götüren büyük bir Şahsiyet biçiminde deneyimleyebilir. Bu, özellikle Jüpiter geri gidiyorsa böyle olabilir. Yerli, durağansa, neredeyse tamamen bu yönetici güce tabidir. Avusturya İmparatoru Francis Joseph, Kuralları Avrupa karmasının çökelme merkezi gibi görünen, Alan Leo'ya göre Jüpiter dördüncü evde geri harekette, Torun burcunda Mars'ın kare karesindeydi. Onunki tamamen olağanüstü bir tabloydu. Bismarck da Jüpiter geri hareketine sahipti. Ünlü Fransız Başbakanı Aristide Briand'ın dördüncü evinde Jüpiter ve Satürn geri giden kavuşumu vardı.

Merkür retrosu, ya mistik bir eğilim nedeniyle ya da doğuştan gelen bir algılama yavaşlığı ve düşünceleri dışa yansıtamama nedeniyle içe dönük bir zihni sembolize eder. Marc Jones'a göre Merkür'ün Güneş'ten önceki ve sonraki konumu sırasıyla zihinsel hevesi veya kasıtlılığı temsil eder. "Zihinsel kimya", Merkür'ün bu konumları ile Ay'ın hareket hızı arasında bağlantı kurularak gösterilebilir. Paul Clancy, aklın çabukluğu ile Merkür'ün hareket hızı arasında bir paralelliğin izini sürdü.

Dıştan bakıldığında, geri giden bir Merkür yavaş bir zihin verebilir; ama kesinlikle böyle olması gerekmez. Çoğunlukla kollektif bilinçdışıyla meşgul bir zihin, bir görücünün zihni de olabilir. Bahailerin ilahi bir Şahsiyet olarak kabul ettiği Abdul Baha, Merkür ve Satürn retro ve üçgen açıdaydı. Merkür, Güneş'ten altı derece ileride İkizler burcundaydı; Ay, İran'ın büyük yıldızı Regulus ile birlikte Kova burcunda Neptün ile üçgen açı yapıyor. Diğer durumlarda, tuhaf zihinsel kompleksler için temelimiz var. Kararsız bir zihnin bir örneğini, devrimciler tarafından idam edilen Fransız kralı XVI. Louis verir. Güneş ile tam kavuşumda Merkür geri hareketine sahipti, ayrıca Satürn ve Uranüs de geri hareketteydi.

Mars retrosu, eyleme yönelik dürtülerin egodan dışa doğru kendiliğinden ifadeye akmadığını, bunun yerine bazı bilinçdışı içeriklerle (genellikle toplu imgeler) birleştikleri bilinçdışına geri döndüklerini gösterir. Yerliyi gerçekten eyleme iten, ikincisinde içkin olan güçtür. Dolayısıyla eylem, kendiliğinden, açıkça bilinçli dürtülerden değil, az ya da çok bilinçsiz bir motivasyondan kaynaklanır. Teosofi Cemiyeti'nin merhum lideri Annie Besant'ın haritasındaki birkaç geri giden gezegen arasında Mars'ı buluyoruz. Eylemleri, ister kişisel ister toplu olsun, genellikle bilinçaltında gizlenmiş güdülerden kaynaklanıyordu.

Böyle bir durum cinsel güçleri etkileyebilir. Kompleksler ve nevrozlar oluşturarak bilinçdışına geri atılabilirler. Öte yandan, arzu-doğasını yüceltmeye yönelik kesin bir girişimle uğraşabiliriz.*yoga* disiplinler. Annie Besant'ın durumunda, onun ilk olarak bir doğum kontrol havarisi olarak tanındığını da not ediyoruz.

Geri giden Venüs ile, deneyim meyvelerinin bilinçli egoya getirilmediği ve normalde çeşitli duygular yoluyla özümsendiği veya salıverildiği bir durum elde ederiz. Genellikle dış yaşam koşullarına güçlü bir uyum eksikliği vardır. Duygusal yaşam tatminsizdir ve bilinçdışı içerikler, bilincin ve sevginin doğal akışını bozar. Bazen sanatsal yaratıcılığa güçlü bir vurgu bulunur, ancak bu genellikle anormal duygularla renklenir. Sarhoş edici maddelere duyulan istek bununla bağlantılı olabilir. Romantik şair Alfred de Musset, Venüs'ü sabit bir geri harekette tuttu.

Geriye giden gezegenlerden çok fazla şey anlatmaları istenmemelidir, çünkü onlar sadece bazı psikolojik işlevlerin işleyiş yönünü gösterirler, ama bu geriye doğru akan hareketin sonucunda ne olduğunu göstermezler. bir bütün olarak çizelge. Bir erkek ve bir kız gitmek yerine

fabrikada çalış, trene bin ve şehre git. Şehre gittiklerini biliyor olabiliriz; ama bu bize nasıl davranacaklarını ve bu şehirde nelerle karşılaşacaklarını söylemeyecek. Aynı şekilde, bir gezegen geri hareket ettiğinde sembolize ettiği işlevin sözde normal şekilde çalışmadığını biliyoruz. Bu işlev tarafından kullanılan psişik enerji bilinçdışına doğru gider. Orada ona ne olacağı haritanın diğer tüm faktörlerine bağlıdır.

B. KOLEKTİF BİLİNÇ DIŞI

Şimdiye kadar incelenen gezegenlerde, parçası olduğu kolektivitenin ortasında işlev gören bireysel insanın yapısını ve yapısını analiz etmenin bir yolunu bulduk. Aile, ulus, ırk, dini grup, kulüp, sendika ve fabrika çeşitli kolektivite türleridir. Birey onların ortasında hareket eder ve onları yaratmaya veya dönüştürmeye yardımcı olabilir. Ama aynı zamanda bireye de etki ederler. Kolektivite içindeki temaslardan ve deneyimlerden çekinirse, çekingen hale gelir ve geri giden gezegenlerin diğer astrolojik unsurlarla birlikte analiz etmemize yardımcı olduğu kompleksler veya özel tutumlar edinir.

Birey normal olarak grubuyla ve genel olarak toplumla yüzleşirse, o zaman toplum onu etkiler. Grubundaki tüm insanlarda özdeş olan ondaki kolektif, bireye eskimeyen standartlarını dayatır. Toplum, bireyi içgüdüleri ve gelenekleri aracılığıyla ele geçirir. İlkel imgeler bilincinin iç duvarlarını döverek kabul edilmesini istedi. Bu görüntüler ilahi olabilir veya şeytani olabilir. Onlar, bütünün tek tek parçalarını dikkate almaya zorlayan bütünlüğün sesidir. Bu kolektif sesin alt tonları karanlık ve sahiplenicidir; onun yüksek armonileri, insanın nihai amacına doğru yükselen özgür ruhların şarkıları olan ışık titreşimleridir.

Kollektifin bu sesi, bireyler üzerinde etkili olduğu ölçüde, uzak gezegenlerin üçlüsüyle sembolize edilir: Uranüs, Neptün ve Plüton. Bunların bu hale gelmesi anlamlıdır.*alenen*insanlığın inanç ve dogmaların tecrit edici engellerini aştığı ve henüz ruhsal olmasa da maddi olarak tüm insanların ortak bir insanlık okyanusuna aktığı bir zamanda biliniyor. Uranüs, Amerikan ve Fransız Devrimleri olarak tanındı, feodalizmin ve ortaçağcılığın ağırlığını kırdı; Neptün, hümaniterizm ve dinsel ruhun (ya da zıt kutbu olan materyalizmin) yeniden doğuşu olarak dünyayı kasıp kavurdu; Pluto, insanlık yeni sosyal ilişki yapılarına doğru ilerliyor.

Bireyin yaşamında bu gezegenler çeşitli şekillerde ve çok çeşitli yoğunluk derecelerinde hareket ederler. Bilinç ne kadar evrensel veya "bütünsel" olursa, bu gezegensel varlıkların eylemi o kadar yapıcı ve etkili olur.

bütünlüğün temsilcileri. Yenilenmemiş durumda ya bireysel olarak etkisiz kalabilirler ya da kabuklu egonun yok edilmesinin sembolleri haline gelebilirler. Her halükarda bireysel egoya bilincin ötesinden gelen güçler olarak gelirler, mesajlar taşırlar, darbeler vururlar veya tanrıların ruhsal körlüğe ve deliliğe mahkum ettiği kişilere neden olurlar. İster Muzaffer Kilise, Kutsanmışlar meclisi veya İnisiye Adeptlerin Beyaz Locası olsun, kolektif insanlığın ruhani zirvesini sembolize edebilirler. Ayrıca gazetelerin "toplum" dediği şeyi veya ayaktakımının gücünü temsil edebilirler. İnsanların din adı altında tanımayı öğrendiği kolektif güçlerin ajanları olabilirler. Güneş sistemimizin ötesindeki kozmik olaylardan bile söz edebilirler. ve galaksimizden inisiye edilen haberleri ve ötedeki boşluklardan önsezileri getirin. Her halükarda onlar, bireysel parçacıklarla konuşan bütünlüktür.

Kendimizi psikolojik yaklaşımla ve kolektif bilinçdışının özel egoyla ilişkisiyle sınırlarsak, Uranüs'ün *projektif* bilinçaltının gücü, Neptün, onun *çözme* güç ve Pluto, onun *canlandırıcı* güç. Uranüs bilinçli sembolik temsiller ve dürtüler getirir. Bu, rüyalarda veya uyanık bilinçte ortaya çıkabilir. Uranüs'ün altında şairin, sanatçının, mucidin, bilim adamının, devlet adamının, dini reformcunun ilhamları gelir. Uranüs, görüntü oluşturma gücü ile karakterizedir. Bütünün manzaralarını, evrensel Zihnin imgelerini ve fikirlerini getirerek bilinci yeniden canlandırır. Açıkça söylemek gerekirse, "yenilenmez". Bunun yerine, yaratma gücüne sahip olan imgeleri ve fikirleri yansıtır. *dönüştürmek,* bunlar yeni bilincin tohumlarıdır. Dönüşüm ve yaratma, egoyu alt üst eden, harekete geçiren, harekete geçiren, bozan, ilahi hoşnutsuzluğun ruhuna, anarşistin ve kanun tanımazın çılgınlığına sürekli olarak yeni dinamik nicelikler akıtan bu devrimci gezegenin anahtar sözcükleridir. Dahi veya delilik; ilham veya sapkınlık.

Neptün daha incelikli ve gizemli şekillerde hareket eder. Güçlü bir asit gibi egonun kristalleşmelerini yer, tikeli ve bağlı olanı evrenselin sınırsız durumuna çağırır. Bu, bütünün, kendisinin bir "parça" olduğunu bile bilmeyebilecek ayrı bir parçaya duyduğu ısrarlı, şefkatli, taşkın sevgidir - en hassas olabilen, ancak genellikle kozmik ufuklar ve evrensel tarafsızlıkla o kadar dolu olan bir aşktır ki, Sınırlı, dar duygular, ince bir huşu içinde onun önünde irkilir. Neptün, içindeki Mesih tarafından şekil değiştiren adamdır; ama aynı zamanda "yapay bir cennette" kaybolmuş, uyuşturucudan normal algı ve günlük rutin hapishanesinin ötesine,

rüyalar ve vizyonlar.

Sınırları reddeden ve bizi bütünleştirme eğiliminde olan, belirli bir bakış açısının gücünü tüketen ve ona dünya dışı arzuların sıvısını enjekte eden her güç; kristalleşmeleri çözen ve egonun merceğini odaktan çıkaran, bizi ikinci ergenlik günlerinde ilahi özlemlerle harekete geçiren ve bizi aileden ve evden uzaklaştırıp manastırların kar beyazı huzuruna ya da dünyanın canlı mayalanmasına sürükleyen her aracı. orman—hepsi Neptün sembolüne aittir.

Fizyolojik olarak konuşursak, Neptün'ün konumlandığı zodyak işareti tarafından yönetilen bedensel kısım, farklılaşma ve odaklanmış büyümeden yoksundur. Gelişmemiş görünüyor. Yaşam enerjisi kendini yeterince somutlaştırmayı başaramadı. Uranüs'ün yerleştirildiği yerde, aksine, genellikle anormal büyüme, bir tür fazlalık buluruz; yaşam gücü bolluğundan çok dehaları ya da ucubeleri yaratan özel bir enerji gerilimidir. Neptün, denizin, farklılaşmamış olanın, doğum öncesi aşamadaki kozmik maddenin veya*nirvana* ve sonsuz şefkat. Toplumun birey üzerinde nasıl davrandığını gösterir; Uranüs ise daha çok bireyin doğurganlık gücünü, toplum üzerinde nasıl yapıcı veya yıkıcı bir şekilde hareket ettiğini gösterir. Neptün'ün ana notları kefaret, evrenselleştirme veya odaklanmamadır.

Pluto, ikinci doğumun gezegeni, Gizemlerin yöneticisidir - her türden grup meclisinin, kolektivite için yeni politikaların kararlaştırıldığı parlamenter organizasyonun veya bireyin ve toplumun göre yeniden ayarlandığı törenlerin yöneticisidir. yeni bir varlık yasasının uygulanması. Jüpiter aynı zamanda yönetim organları ve dini törenlerle de ilgilenir - ama *Satürn'ün belirlediği sınırlar dahilinde.*Başka bir deyişle, Jüpiter ırksal tanrıları ve akrabalık ve kan bağına dayalı dini sembolize eder. Politik veya dini hiyerarşi ve otokrasiyi temsil eder, çünkü Satürn her şeyden önce egoyu, Bir'i belirli sınırlar içinde bir yönetici olarak belirlemiştir. Jüpiter bu sınırlar içinde hareket eder. Zeus'un yönetimi, Kronos-Satürn'ünkini izler. Guru, manevi öğretmen veya dini rehber olarak Jüpiter, kişisel ilişki unsurlarını içerir.

Öte yandan, Pluto kesinlikle kişisel değildir ve kişisel bir Tanrı veya Kral tanımaz; olduğu gibi sadece seçilmiş bir başkan. Kralı Yasadır. Acımasız ve kesinlikle adil - ama çoğu zaman sınırlı anlayışımızı aşan ve acımasız görünebilecek bir Yasa açısından. Pluto, egoyu kısmen bilinçli, kısmen bilinçsiz olarak daha büyük bir varlık merkeziyle ilişkilendirir. CG Jung'un neye yol açtığı

Benliği, varlığın bütününü çağırır. Bireyleşme sürecinin son aşamasını, ikinci doğumu, "mükemmelleştirmeyi", inisiyasyonu, "Yaşayan Tanrı'nın doğumunu" sembolize eder. Pluto için derinliklerdeki Tanrı'dır, Tanrı kişiliğin içinde ve merkezinde somut ve gerçek kıldı. Böylece kişilik, Yaşayan Bir Kişiye dönüşür. Bu anlamda Pluto, Tanrı'nın Enkarnasyonunun, Apostolik Kardeşliğin sembolü, kozmik zodyak düzeninin yansımasıdır; Dünya üzerindeki Beyaz Loca'nın.

Pluto, belirli egonun yasasına (Satürn-Jüpiter) karşıt olarak Tüm Benliğin Yasasını temsil eder. Onun saltanatı, bu egonun Uranüs tohum fikirleri ve arketipleriyle emprenye edilmesinden ve Neptün vaftiziyle tüm direncini ve gururunu kaybetmesinden sonra gelir. Daha sonra Pluto, egoyu bilinçli ve bilinçsiz, somut ve soyut, özel ve evrensel olan ölçeklerde yargıladıktan sonra, onu Mükemmelin Topluluğuna başlatır. Onun açılış konuşması bu nedenle*yeniden doğuş;*ayrıca Tüm'ün evrensel Bir'de somutlaştırılması.

Büyük Savaş'ın sembolleri (veya nedenleri) olarak öne sürülen tüm astrolojik işaretlerden yalnızca biri geçerli görünüyor. Pluto, Haziran 1914'te yaz gündönümü ile kavuşumdaydı ve görünüşe göre ilk kavuşumuna Balkan Savaşı'nın planlandığı Eylül 1912'de kısa bir süre için gelmişti. Yaz gündönümü, kozmik doğurganlığın noktasıdır. Hayat anne karnında somutlaşır. "Kan dökmenin" gizemi, geniş kozmik doğurganlıklara veya inisiyasyonlara da eşlik edebilir.

Plüton 1761-62'de Oğlak burcuna giriyordu. Bu, Swedenborg'un "Yeni Kudüs"ün yeryüzüne inişi olarak bahsettiği zamana yakındı. Bu andan itibaren Amerikan Devrimi şekilleniyordu. 1938'de Plüton Aslan burcuna girecek. Bu, yeni bir dönemin başlangıcı olabilir. Piramit sayı-sembolizmine göre bu dönem 16 Eylül 1936'da başladı.

Neptün ve Pluto'nun astrolojik sahneye gelişinin, bilinçdışının farklı yönlerinin toplum tarafından kabul gördüğü zamana denk gelmesi ilginçtir. Pluto, Neptün'den (1846) tam olarak 84 yıl (Uranüs döngüsü) sonra keşfedildi. 1848'de Avrupa büyük bir devrimci ayaklanmaya tanık oldu. Marx'ın Komünist Manifesto'sunun tarihidir. Spiritüalizmin yayılmasının başlangıcını işaret ediyor. Büyük ruhani hareket olan Bahaizm 1844'te başlatıldı. Her bakımdan bir dinsel coşku ve insancıl idealler zamanıydı - gerçekten bir Neptün zamanıydı. Aynı şekilde Uranüs de tanındı.

tüm Batı dünyasını yeni sosyal ilişki arketiplerinin farkına varmaya sevk eden devrimci çağın ortasında. Pluto, 21 Ocak 1930'da Güneş Kova burcuna girerken görüldü. Böylece on yıl, Uranüs ve Neptün'ü bilinen yapanlarla önem açısından yarışacak vaatleri başlattı. New Deal'ın idealleri, bu New Deal'da tüm sosyal sınıfları, bireycilik ve kolektivizm olmak üzere iki faktörün uyumlaştırılacağı bütünleyici bir örgütlenme tipine dahil etme girişimimiz olduğu ölçüde, tipik olarak Plütoncudur. Neptün bütünleştirir ama aynı zamanda biçimsizliğe de yol açar. Pluto, somut biçim, organizasyon mesajını getirir. Bunu genellikle düzensizlik olarak görüyorsak, bunun nedeni sürecin yalnızca ilk aşamasını keşfedebilmemizdir. Büyük Savaş, düzensizlik anlamına geliyordu; yine de insanların örgütlenme gücünü daha önce hiç hayal edilmemiş bir ölçekte test etti. Verimliliği ve hassasiyeti öğretti. İnsanın isterse yapıcı bir şekilde kullanabileceği makineyi yarattı.

Paul Clancy'nin öne sürdüğü gibi, Pluto rejimi altında insanın ölümsüzlüğünün somut ve bilimsel kanıtlarının ortaya çıkması hiç de olasılık dışı değil. Alice Bailey de aynı şeyi duyurur; ve hiç şüphe yok ki Plüton yeni düzenin tüm somut tezahürleriyle ilgilenir.

Uranüs, Neptün, Pluto, bilinçdışı ve bilinçaltı güçlerini bilinç ve ego eşiğine getiren süreçleri sembolize eder. Dolayısıyla onlar, asıl Güneş sistemi ile galaksi arasında aracıdırlar. Kuyruklu yıldızlar da aracılardır, ancak daha uçucu niteliktedirler. Bilinçdışını hem kişisel hem de kolektif bilinç içeriklerinin birikimi olarak tasavvur edebiliriz; aslında, eğer bilinci fiziksel organizmalara bağlı olarak düşünürsek, bunu yapmalıyız. Ancak okültist, elbette, kollektif bilinçdışının, insanüstü ve dünya dışı Varlıkların yanı sıra geçmiş insan nesillerinin ürünü olduğunu iddia edecektir. Sabit yıldızları astrolojik olarak bu tür kozmik varlıkların sembolleri olarak kabul edecek, çünkü uyanmış sezgi insan zihninin bildiği alemlerin ötesini belli belirsiz hissedebilir. Uranüs, Neptün,

Geriye değinilmesi gereken bir nokta daha kalıyor: Geri hareket halindeyken üç uzak gezegenin önemi nedir? Kolektif unsurun kolektiviteye geri dönüşü, ancak bireyin bunu yeni bir şekilde etkili kılmak için ek gücü ile işaret edilen şey muhtemeldir. Daha açık ifade etmek gerekirse: Er ya da geç ırklar ve gruplar her zaman yozlaşır. Bu toplulukları oluşturan bireyler, biyolojik veya ruhsal olarak insanoğluna ait en derin içgüdülere ve arketipsel doğrulara göre hareket edemezler. Bu özel başarısızlıkların toplamından genel bir sapkınlık ya da

kolektivitenin çöküşü. Bir ırk veya millet veya dini grup şeytani yollara düşer, kristalleşir veya parçalanır. Bireylerin neden olduğu şeyi, bireylerin yeniden ayarlaması gerekir. Eski unutulmuş gerçekleri, muhtemelen yeni bir kisve altında ilan eden reformcular ortaya çıkıyor. Bu adamlar, kolektif insanlığın yaşayan ruhu tarafından, parçası oldukları kolektivitelerin hasta bedenini ıslah etmeye yönlendiriliyor. Kolektivitenin kolektivite tarafından, birey aracılığıyla bu yeniden biçimlendirme eylemi, Uranüs, Neptün, Plüton'un geriye dönük hareketleriyle sembolize edilir.

Uranüs, bilinçli egoyu “yönlendiriyor” veya daha doğrusu dönüştürüyor; "geriye dönük" olduğunda, bilinçdışının, egonun içinden çıktığı gizli derinliklerin reformu sembolize edilir. Bazı durumlarda bu, tüm karanlık dolapların havalandırılması ve aile iskeletlerinin dışarı atılması anlamına gelebilir; diğerlerinde, insanın aslında kendi ırkının veya grubunun fikrini değiştirmeye yönelik bir tür reformcu dürtünün aracısı olduğu anlamına gelir. Yansıttığı Uranüs imgeleri her şeyden önce ikonoklastik bir enerjiyle doludur. Sadece ırkın bilincine meydan okumakla kalmayacak, aynı zamanda bilinçaltında fırtınalar yaratacaklar. Neptün retrosu, genellikle dini sahtekarlıkların ortaya çıkarıldığı ve kınandığı yerlerde bulunur; iç bilinçaltı gururunun ustaca yok edildiği yer. Mistikler genellikle haritalarında öne çıkan böyle bir faktöre sahiptir, özellikle de zamanlarının inançlarına karşı olumlu bir duruş sergiliyorlarsa. Geri giden Pluto'ya gelince, sadece organize yıkımı serbest bırakma eğiliminde olacağı tahmin edilebilir - bu, bireysel bir haritada, yerleşik toplum düzenine karşı özel bir protesto ile bağlantılı olabilir.

Kişilik Olarak Güneş Sistemi

Şimdiye kadarki yaklaşımımız tamamen psikolojik faktörlerle ilgilendi ve gezegenleri, herhangi bir canlı organizmanın karakteristik özelliği olan üç ana faaliyet türünün şemasını çıkarmamızı sağlayacak semboller olarak ele aldık: organizmanın ne olduğunu, kendini nasıl koruduğunu, nasıl koruduğunu belirleyen faaliyetler. kendini yeniden üretir. Ardından, geri giden gezegenlerde sembolize edilen doğal organik faaliyetlerin bastırılmasından kaynaklanan sorunları inceledik. Son olarak, özel egonun kendilerini aşabilmesini ve evrensellik karakterini paylaşabilmesini sağlayan üç faaliyet tarzını analiz ettik. Belirli bir benliğin temeli olan Satürn-imgesi daha sonra karakter olarak Plutonik bir temsil tipine dönüşür. Telafi edici aktivitenin Jüpiter modu yerini Neptünvari bir yüceltme sürecine bırakır.

Ancak konuya ters yönden yaklaşacak olursak, yani güneş sisteminin bir bütün olarak analizinden yola çıkarak ve bunun sonucunu tahmin ederek.

fizyo-psikolojik deneyimlerimizde daha mantıklı ve daha düzenli bir tablo elde ederiz. Kişilik kavramımız genişler ve kozmik perspektifler alır. Karmaşık bir yaşam organizması olarak görülen tüm güneş sistemi, kozmik bir kişilik haline gelir. Ancak, operasyon üssümüz olan Dünya'yı kaybetme hatasından dikkatle kaçınmalıyız. "Kozmik" olsak da, her zaman ve sonsuza dek Dünya'da kök salmış durumdayız. Bildiğimiz tek güneş sistemi, Dünya atmosferi aracılığıyla ve dünyevi duyular ve aletler aracılığıyla görülen sistemdir. Aslında Dünya'nın ve Dünya'nın dışarıdan deneyimlediği tepkilerin ötesinde hiçbir şey bilmiyoruz. Her zaman Dünya merkezli kalmalıyız, çünkü ne kadar rafine olursa olsun, Dünya'dan doğan bilinç araçlarıyla çalıştığımız sürece, tüm deneyimlerimiz gezegenimizin kalitesi tarafından koşullanır ve tüm *hayati*Bu deneyimlerin zorunlu olarak yorumları ve uzantıları olan kavrayabileceğimiz semboller, Dünya'nın ve gezegensel bir varlık olarak İnsan'ın bakış açısına dayanmalıdır.

Bu nedenle, güneş sisteminden bahsediyorsak, bilimsel araştırmacıya göründüğü gibi, her yıl Dünya tarafından tanımlanan yolun her iki tarafına yayılıyor. Dünyanın yörüngesinin sınırları içinde gök cisimleri var ve onun dışında da var. Güneş'in bu eliptik Dünya yörüngesinin ve ayrıca diğer tüm gezegen yörüngelerinin odak noktalarından biri olduğu ispatlanabilir bir gerçektir. Ancak bunun tek anlamı, insan gözlemciler olarak, yalnızca bir gezegen olarak ait olduğumuzu fark edecek kadar bildiğimiz sistemin merkezinde olmadığımızdır. Sistemin merkezinin Dünya değil Güneş olduğunu bilmemiz, gerçekten güneş merkezli bir bakış açısını meşru kılmaz. Bu gerçeği entelektüel olarak biliyoruz, ancak tüm deneyimlerimiz zorunlu olarak Dünya merkezlidir. Başka bir deyişle, ben, ego, Bilincimin alanı (kendi Dünyam) tüm varlığımın merkezi değil. Güneş benzeri, bu toplam varlığın merkezi olan bir Benlik olduğunu varsayıyorum. Yine de yapmıyorum*deneyim*bir Benlik olarak, ama yalnızca bir ego olarak. Bu egonun Öz ile özdeşleşme olasılığını öne sürüyorum. Ama eğer ben*yaptı*Böyle bir özdeşleşme yaşarsam, artık ego-merkezli bir kişilik olmayacağım. Her ne anlama gelirse gelsin, bilincin güneş aracına sahip ilahi bir Şahsiyet olurdum. Topraktan doğan bir beden aracılığıyla faaliyet gösteren ilahi Şahsiyetler olabilir, ancak öyleyse, o bedende kök salmış ve sıradan insan tarafından algılanan kişilik, onların gerçek Şahsiyeti değildir. Ve bu nedenle, biz Dünya varlıkları olarak hiçbir zaman tam olarak deneyimleyemeyeceğimiz bir "Güneş Kişiliğini" yararlı bir şekilde tartışamayız; sembolik bir yaşam yorumu sisteminin temeli olarak Güneş merkezli bir bakış açısını varsaymanın da geçerliliği yoktur. Kozmik uçuşlarımız Dünya'dan başlamalı ve Dünya'da bitmeli - yoksa rüyalar ve spekülasyonlar olarak kalmalılar

hayati anlamı olmayan

Bu nedenle, güneş sistemini Dünya ve İnsan açısından bir gezegen bütünü olarak ele alalım. Güneş sistemini Dünya yörüngesinin içinde bulunan kısım ve Dünya yörüngesinin dışında kalan kısım olarak ikiye ayıracağız.*İçeri*Dünya yörüngesinde iç gezegenler Venüs, Merkür ve Güneş'i buluruz;*dıştan*dış gezegenler Mars-Jüpiter-Satürn ve Uranüs-Neptün-Pluto. Bu iki göksel alemdeki bu gezegenlerin göreli konumları, her gezegene temel sembolik anlamını verecektir; çünkü defalarca tekrar edelim, gezegenlerin temel anlamları onlara aittir.*Dünya'ya göre konumlarının mantığı ve astronomik özellikleri sayesinde,*dönme ve dönme hızı, kütle, renk, uydu sayısı vb. Yani Venüs, Dünya ile Güneş arasındaki ilk gezegen olduğu için belli bir temel anlama sahiptir. Aynı şekilde Plüton'un temel anlamı hakkında da hiçbir şüphe olamaz, çünkü bu anlam onun konumundan, yörüngesel özelliklerinden vb. türetilmiştir. Elbette böyle bir anlam hem çok temel hem de çok soyut veya geneldir - neredeyse onunki kadar soyut veya genel. 2 ve 3 sayılarının anlamları. Bu nedenle, bu anlamı belirli doğuşların yorumuna uygularken, istatistikler ve birikmiş deneyim kesinlikle paha biçilmezdir. Bununla birlikte, temel anlamı doğurmazlar.

Ay'ı astrolojik bir faktör olarak düşündüğümüzde bu özellikle önemlidir. Eskiler için Ay, geceleri parlayan ikincil "ışık" olan Güneş'in hizmetçisiydi. Güneş ve Ay'ın tüm sembolizmi, Güneş ve Ay'ın ışığıyla ilgili bu deneyim verileri ve güneş ışığı (gün, sıcaklık, vb.) ile ay ışığı (gece, gizem, korku, vb.) arasında kurulan fizyopsikolojik ilişkiler üzerine inşa edildi.

Bu tür bağıntılar artık modern bilimsel bilgi ve davranış açısından ana önem üreteçleri değildir. Bir kere, yapay ışık geceyi gündüze çevirdi ve modern şehir yaşamı ofis günlerini bir nevi geceye çevirdi. Ancak bundan daha da derin bir şekilde, gezegenlere (ve tüm astrolojik faktörlere) anlam atfedilmesi, biz modern insanlar için temel bilgimiz olan bilimsel, entelektüel bilgi üzerine kurulmalıdır.

Bu astronomik açıdan Ay, Dünya'nın uydusu olarak gerçekten de özel bir yere sahiptir. Dünya etrafında aylık olarak dönerken, zamanın yarısı Dünya yörüngesinde, yarısı dışında bulunur. Bunun bir sonucu olarak Ay, *bağlantı*iç ve dış alemler arasında

Güneş Sistemi; iç ve dış gezegenler arasında. Bu bağlantı işlevi nedeniyle, görünümlerinde sürekli değişiyor gibi görünüyor. Aşamaları vardır, büyüyen ve azalan gelgitler; kesin bir düalist ritim. Yeni Ay'da Ay, Dünya yörüngesinin en iç noktasındadır. Dolunay'da, Dünya yörüngesinin dışındaki en dış noktasındadır. Öznellik ve nesnellik.

Daha önce gezegenleri çiftler halinde incelerken, Ay'ın Satürn'ün dişil karşılığı olduğunu söylemiştik. Ancak böyle bir ifade, belirli bir anlamda doğru olmakla birlikte, kesin olarak alınmamalıdır. Orada*dır-dir*Ay ile bağlantılı bir "gizem" ve arkaik çağların sonunda (yaklaşık 600) meydana gelen değişimle (en azından potansiyel olarak) ilgili.M.Ö). Şimdi, güneş sistemini incelersek Dünya yörüngesi açısından bakıldığında ve dış ve iç gezegenleri eşleştirmeye devam edersek, aşağıdaki sonucu elde ederiz:

Dünyanın her iki tarafında duran Mars ve Venüs zıt kutuplar haline gelir; Jüpiter ve Merkür de öyle; sonra Satürn ve - Güneş. Burada Güneş'in neyi ifade ettiğini tartışmadan önce, dış gezegenlerin Güneş'e atıfta bulunmak anlamında pozitif olduğunu tekrar edelim.*nedenler*çiftler tarafından temsil edilen faaliyetlerin; iç gezegenler ise sonuçları ifade eder ve bu nedenle negatif olarak adlandırılır. Mars, tüm yaşam aktivitelerini başlatan başlatıcı ve dürtüsel gücü sembolize eder; Venüs, tüm aktivite döngülerini kapatan, tamamlayıcı, sonuçlandırıcı, meyve veren enerji. Jüpiter, her organik bütün içindeki dolaşımın gücünü ve onları içten genişleten ve onları bütün yapan şeyi sembolize eder. Merkür sinir sistemidir ve daha sonra Jüpiter gücünün aracı haline gelen ve pekiştiren düşünce gücüdür; Satürn, farklılaşmamış yaşam okyanusundan belirli bir parçasını izole ederek her yaşam tezahürünü başlatan orijinal güçtür. bu parçanın etrafına duvar örerek ayrı bir bağımsız varlık olmasını sağlar.

O zaman Satürn'ün zıt kutbu ne olacak? Mantıken Güneş olması gerekir. Ancak Merkür içi bir gezegen olan Vulcan hakkında, hatta bir efemeris hakkında çok fazla konuşma yapıldı. Vulcan'ın var olup olmadığını bilmiyoruz. Ancak astrolojik önem yalnızca olası astronomik gerçeklere dayandırılamaz. Vulcan var olabilir. Ancak, var olsun ya da olmasın, anlam olarak neyi temsil ettiği, çok daha tatmin edici bir şekilde*Güneşin fotosferi.*Okültistler, gerçek Güneş'i bilmediğimizi, gördüğümüzün sadece açık bir pencereden gelen ışık olduğunu söylediler. Bu ışık, Güneş'in yüzeyi olarak adlandırılabilecek kısmı, aktif olarak ışıyan kısmı oluşturur.

Güneş. Aslında, duyusal ve fiziksel olarak Güneş hakkında bildiğimiz her şey bu. “Güneş titreşimlerinin” kaynağıdır; ve bunlar bizim için anlam ifade ediyor, hayat ve ışık. Satürn, her canlı organizmanın sınırlarını belirler ve böylece yıldızlararası veya galaktik uzayın dağınık ışığını bir mercek aracılığıyla sanki bu sınırlar içinde odaklamaya yardımcı olur. Güneş bir anlamda merceğin kendisidir. Fotosfer, canlı organizmanın sınırlarını dolduran ve odaklanmış ışık ve ısı ışınlarının bütünüdür. Satürn farklılaşır. Fotosfer, farklılaşmış varlığı canlı kılar.

Böylece iki katlı bir iç-dış gezegen üçlüsüne sahibiz. Bu gezegenlerin her biri üçlü yaşamın bir kutbunu temsil eder: üç pozitif ve üç negatif. "Yedinci" nedir? -çünkü, tüm felsefelerde bize tüm yaşam tezahürlerinin büyük sayısının 7 olduğu söylenir. Yedinci, zıt kutuplarla ilişkili olandır. Dahası, bu kutupsal enerjileri toplayan ve onları döngüsel bir gelgit süreciyle canlı organizmaya dağıtan da odur. Bu Ay.

Ay olmasaydı, iç ve dış gezegenler arasında hiçbir değişim, hiçbir ilişki olmazdı. Dünyanın içinde ve içinden enerji akışı olmazdı. Dünyanın her iki tarafında gezegenler duruyor. Ama en iç ve en dış arasında gidip gelirken enerjilerini toplayan Ay'dır. Bunları toplayıp harmanladıktan sonra Dünya'ya dağıtır. Dünyayı bu enerjilerle besler.

Böylece Ay, Dünya'nın rahmi ve annesidir. Lenfatik sıvıdır. Sulu akıştır, bitkinin içindeki özsuyudur. Tüm kozmik güçleri toplar ve rahmindeki embriyoya dağıtır. Toprağın tüm mineral tuzlarını toplar ve tüm bitkiye dağıtır. Plasenta embriyoyu çevrelediğinden, Dünya'yı yörüngesel olarak çevreleyen plasentadır. Ay gerçekten de "o" - anne olarak adlandırılabilir. O ana güçtür, yaşamın sularıdır. Ama aynı zamanda çocuğu boğan ve saran, psikolojik olarak onu beşiğe geri çeken sahiplenici anne sevgisidir: - anne kompleksi, duyguların ve duygusallığın esareti.

Ancak biz sadece elbisenin saçaklarına dokunduk. Sadece bir iç gezegen ve bir dış gezegen mi var? Burada "Ayın gizemi" açılmaya başlar. Çünkü, elbette, her kutupsal dualite için bir "Ay", bir bağlayıcı kurum olmalıdır. Her canlı organizmada üç çift gezegen, üç temel yaşam gücü (ben olmak, kendini sürdürmek, kendini çoğaltmak) olduğunu gördük. O zaman üç "Ay" olmalıdır ve fiziksel Ay'ımız yalnızca en yakın gezegen çiftini, Mars ve Venüs'ü birbirine bağlayan aracıdır. Çünkü bu

en yakın, en görünür, en bariz, en dışsal ve bilinçli olarak zorlayıcı olandır; en bariz arzu ve duygularımızın kaynağı. Ancak Jüpiter-Merkür çiftini ilişkilendirmek ve onların uyumlu enerjilerini Dünya'ya dağıtmak için bir "Ay" da olmalıdır; ve yine bize Satürn ve fotosferin ilişkili enerjilerini dağıtmak için bir "Ay".

Ama bu "Aylar" nerede? - okuyucu sorabilir. Belki de yoktur *gerçek* yukarıda bahsedilen iki "yüksek Ay"ın ofisini dolduracak göksel fiziksel madde kütleleri. Belki de görünmez bir durumda bulunuyorlar, ışığı görünür olamayacak kadar kızılötesine veya morötesine doğru çok fazla yansıtıyorlar. Belki de "durugörücülerin" gördüğü ve Güneş'in etrafında dönen gezegenler sandığı bu "yüksek Aylar"dır. Belki de Ay'ın arkasındaki "gizemli gezegen" bir sonraki "yüksek Ay"dır. Pek çok "belki" var. Ama ne oldu?

bahsettiğimiz şeyler*hareket döngüleri ve enerji dağılımı.* Bu döngülerden biri, görünür Ay'ımızla birlikte veya aracılığıyla işliyor ve yaklaşık 28 günlük bir döngü. Bu döngülerden bir diğeri de 40 aylık döngü olarak bilinmeye başlanması, finansal değişiklikleri ve Güneş'in ısısını etkiliyor. Başka bir döngü, on bir yılı aşkın iyi bilinen "güneş lekeleri döngüsü" dür. Tüm bu döngüler, enerjinin gerçekten döngüsel yollarıdır (ya da daha soyut olmak isteniyorsa, hareketin soyut bağıntılarıdır). İster Ay'ımız gibi fiziksel bir bedenin aracılığıyla, ister etkilerinde gelgit oluşturan manyetik parçacıkların bir akışı aracılığıyla işlesinler, hiçbir fark yoktur.*astrolojik sembolizm söz konusu olduğunda.* Döngüsel aktivitede önemli olan, astrologun sembolik olarak bir yaşam işleviyle (bireysel olduğu kadar kolektif ve toplumsal) ilişkilendirebileceği "bir şeyin" akışıdır. "Bir şey"in ne olduğu, katı bir gezegen mi yoksa elektrik parçacıklarının bir dalgası mı, hatta saf ve basit bir soyutlama mı - bu astrolog için çok az önemli olmalıdır. Bununla ilgili tüm bilimsel gerçekleri öğrenmek astronomlara aittir.

Aşağıdaki çizim şematik olarak tabii ki “Aylar”ın nasıl ve nerede çalıştığını netleştirmeye yardımcı olabilir. İlki (bizim fiziksel Ayımız) Mars ve Venüs'ün kürelerini birbirine bağlar ve yaklaşık 28 günlük bir periyoda sahiptir. Fiziksel eylem ve fizyolojik üreme alanını ifade eder. O alemle bağlantılı tüm “duyguları” temsil eder. Her şeyi, hatta seksle en uzaktan bağlantılı olanları bile canlandırır ve bu tür bir faaliyetin bedensel hareketler yoluyla tezahür ettiği maddi somut bir temele sahip olduğu sürece tüm yaratıcı faaliyetler (tüm güzel sanatlar, şu veya bu türden kas faaliyetini içerdiklerinden). Bu nedenle, neredeyse yalnızca, bir arada işleyen kadın ve erkeği canlandırır.

içgüdüsel ve fizyolojik aşama. Dahası, tüm biyolojik organizmaların büyüme ve çürüme döngüsü içinde ve bu döngü boyunca işler.

İkinci "Ay", Jüpiter ve Merkür'ün kürelerini birbirine bağlar, enerjilerini toplar ve Dünya'ya dağıtır. Bu faaliyetin süresi muhtemelen 40 aydır. Sayı önemlidir ve döngüyü 40 haftalık gebelik döngüsü ile ilişkilendirir. Bu 40 sayısı İncil sembolizminde en sık bulunur ve bir sıkıntı ve iç oluşum dönemine atıfta bulunur (elbette gebelik dönemi olduğu gibi). Son zamanlarda bile, Bahai davasının lideri Abdul Baha'nın 40 yıl boyunca ("rahim" anlamına gelen) Akka'da hapsedildiği söyleniyor: ölümünden sonra girilen yeni manevi çağın oluşumunun bir sembolü, ya da onun doğumu.

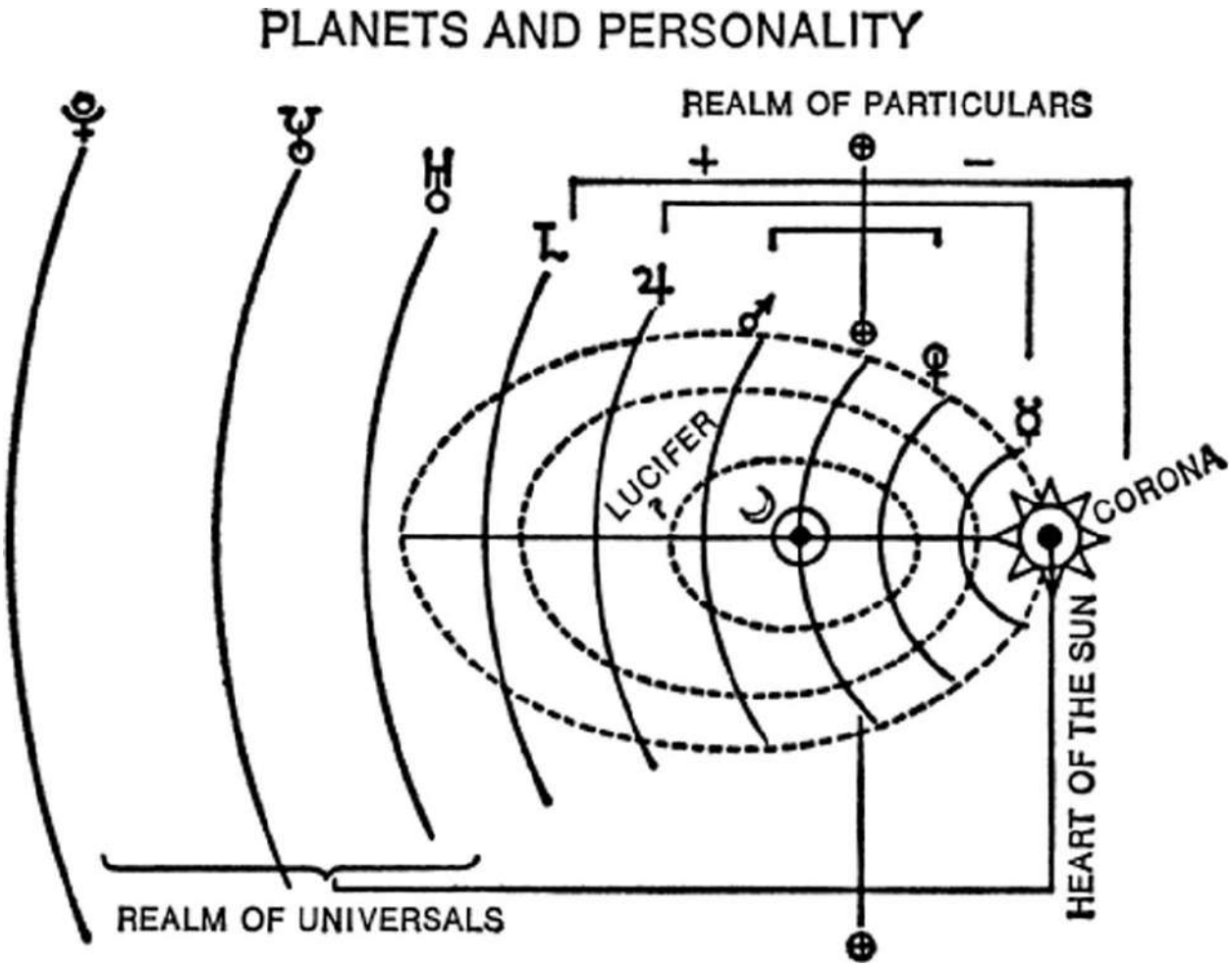

Görünüşe göre 40 aylık döngünün iki anlamı var, tıpkı Jüpiter'in iki anlamı olduğu gibi: 1)*manevi*—Ruh-büyüme ve psiko-zihinsel gelişim veya "inisiyasyon" süreçlerine atıfta bulunarak; 2)*finansal olarak*20 aylık yukarı ve 20 aylık aşağı yönlü bir ortalama döngü, fiyatlardaki ve işlem hacmindeki hareketleri hesaba katar.

(Bkz. TO McGrath, "Solar Radyasyon ve İş Faaliyeti", *Bülten*Nisan-Mayıs-Haziran 1934). İlginç bir şekilde, Jüpiter sembolü 24 gerçekten 4 numara bir rakam. Mars ve Jüpiter arasındaki asteroitlerin, bazı geleneklerin belki de "Lucifer" olarak adlandırdığı böyle bir "Ay"ın patlamasının sonucu olabileceği de eklenebilir.

Üçüncü "Ay", Satürn'ün küresi ile Güneş'in fotosferini birbirine bağlar. 11.2 yıllık “güneş lekesi döngüsü” anlamına gelir. HP Blavatsky'ye göre, bu döngü güneş sisteminin kalp atışlarını, "kan dolaşımını" ölçer. Bu kozmik-manyetik “kan”, beş yıl içinde fotosferden Satürn'e (güneş sisteminin katı bir birim olarak kabul edilen sınırı) akar; beş yıl sonra fotosfere geri döner ve bir yıl daha Güneş'in kendi içinde dolanır. 11 yıllık döngü, insan vücudundaki belirli manyetik değişikliklere ve omurga içindeki koşullara atıfta bulunur. Muhtemelen aynı zamanda Doğu okültizminde “dinsel ruhani bütünleşme” olarak bilinen dinamik ruhsal bütünleşme sürecini de ifade eder.*Kundalini* işlem." Omurganın tabanındaki Satürn merkezini başın tepesindeki çok yapraklı "lotusa" - azizlerin ve budaların "halesine" - başın içindeki "ruhsal güneşin" gerçekten bir fotosferi veya koronasına bağlar.

Şimdi en dıştaki gezegenler olan Uranüs, Neptün ve Plüton'u dikkate almalıyız. Dünya yörüngesini hala bir menteşe olarak alırsak, bu evrensel gezegenlerin yalnızca "Güneş'in kalbi" içinde dengelendiğini göreceğiz.

Bir önceki tartışmamız olan "Bütünleyici Olarak Güneş"te Güneş'in Benliğin gücünü temsil ettiğini yazmıştık - Benliğin kendisini değil. Benliğin bu bütünleştirici gücü, her şeyden önce, İnsan ruhunun gelişimi sırasında, bilincin Satürn tarafından tanımlanan sınırları içinde işler. Satürn artı Güneş gücü (fotosfer) "Ben"i oluşturur - Satürn "Ben"dir ve Güneş gücü "ben"dir - her zaman Dünya merkezli güneş sistemimizi "kozmik bir kişilik" olarak düşünür.

Sonra Satürn "Ben"i, Uranüs-Neptün-Plüton tarafından sembolize edilen üçlü yaşam süreci aracılığıyla aşılır. Bu üç gezegen, Jung'un "Ben Olmayan" dediği, "Ben" tarafından özümsenmesi gereken şeyi temsil eder. Bu özümseme gerçekleştikçe “kozmik kişilik” genişler; daha da iyisi, bir yeniden kutuplaşma veya "dönüşüm" yaşar. "Güneşin kalbi" içinde, şekil değiştirmiş bir "Ben" yükselir ve bu "Ben", "ben"ini Uranüs-Neptün-Pluto üçlüsünün gücünde bulur. Bu gezegensel üçlü, "kozmik kişiliğin" kendisini bulduğu süreci oluşturur.*bağlı*daha geniş astronomik bütüne, diyelim ki,*gökada.*

Şu sorulabilir: Ama “Güneşin kalbi” ile gerçekten kastedilen nedir? O

Öz. Ve Benlik, tamamlanmış ve bütünleşmiş kişiliğin bütünlüğüdür - bir soyutlama. Ve yine de bu soyutlama bile bir sonraki engin bütün açısından somut olarak sembolize edilmeye elverişlidir. Böylece (Dünya merkezli) galaktik bütün açısından “Güneş'in kalbi”nin, (galaksimizde) Güneş'in tam arkasında yer alan yıldız olduğunu söyleyebiliriz. Bununla birlikte, bunun biz sıradan insanlar için neredeyse hiçbir pratik önemi yoktur!

Bununla birlikte, önemi olan, Uranüs küresi ile "Güneşin kalbi", dördüncü "Ay" arasında bir bağlantı döngüsü olduğu fikridir. Bu döngü, üç kez (en dıştaki üç gezegenin her biri için bir kez) tekrarlanan 28 yıllık bireysel benlik döngüsüdür ve sembolik olarak "Sol-o-Mon Tapınağı'nın inşası"nın (Güneş'in Güneşi) zamanını verir. Erkek): 84 yıl—Uranüs'ün Güneş etrafındaki devrimi dönemi. Bay McGrath'a göre, iki 28 yıllık döngü (biri 56 yıllık), ana iş döngüsüdür. Bu döngü, her biri 18,6 yıllık üç düğüm döngüsüne ve her biri 11,2 yıllık beş güneş lekesi döngüsüne eşittir. Bu tür yazışmalar, tam olarak anlaşıldığında Neptün'ün önemine ışık tutar; Neptün'ün yıldız dönemi üç 56 yıllık döneme eşittir.

Daha yüksek "Aylar" olarak kabul edilebilecek tüm bu döngüler, "kozmik kişilik" çalışmasında çok önemlidir, çünkü tamamen bütünleştiklerinde bunun özü olan ruh enerjileri arasındaki "bağlantı işlevlerini" sembolize ederler. "kozmik kişilik", Dünya'dan anlaşıldığı şekliyle güneş sisteminin karmaşık modeli tarafından bizim için çok uygun bir şekilde sembolize edilmiştir. Bu tür "bağlantı işlevleri", arkaik kozmo-psikolojide ezoterik ve gizemli bir şekilde kutsal kabul edildi. Böylece "Ayın gizemi".

Eskiler için bu gizem, Ay'ın Satürn'ün zıt kutbu olarak nitelendirilmesinde yatıyordu. İnsanlık tamamen fizyolojik düzeyde işlev gördüğünde ve zihin pek de bir *bağımsız* yaşam enerjilerinin odaklaşması için bir faktör ya da bir temel ise, o zaman gerçekten de Ana Güç olarak insanların egolarını (Satürn sınırları) canlandıran Ay'dı. Erkekler psikolojik olarak hala Annenin rahmindedir ve bu, fizyolojik içgüdüsel (Mars-Venüs) işlem düzeyindedir. Ancak erkekler zihinsel olarak kutuplaştıkça ve psikolojik Anne rahminden saf enerji ve bağımsız düşünce alemine yükseldikçe, o zaman kademeli olarak güneş fotosferinin gücüyle dolarlar. Satürn egoları aydınlanır ve "daha yüksek Ay", Lucifer (yani, Işık Taşıyıcı), onlara "ışık taşır", ilişkili Jüpiter ve Merkür'ün ışığı. Manevi gelişimde bir sonraki adım, onları Tanrı'nın gücüyle aydınlatacaktır. *Kundalini* Satürn ile güneş fotosferini birbirine bağlayan Ay (Isis?); başka bir adım, onların korelasyonla canlandığını görecek

Uranüs-Güneş (Osiris?). "Ayın arkasındaki gizemli gezegenin" gezegen olmadığına, Lucifer dediğimiz bu ikinci "Ay" olduğuna, Jüpiter-Merkür bağlantısı olduğuna inanıyoruz. Asteroitler bu Lucifer'in kalıntılarıdır -yoksa daha çok doğum öncesi durumları değil midir? Binlerce asteroit, insanların psiko-zihinsel enerjilerinin veya ruh güçlerinin dağınık halinin bir simgesi olamaz mı? Ruhun Büyük İşi, bu dağınık ruh güçlerinin ruhsal bir organizmaya, "yaşayan Tanrı'nın tapınağına" entegrasyonudur. Bu nedenle, her insan bu "asteroidleri" kendi içinde bütünleştirmeli ve onları ruhun gücünün (Jüpiter) ve akıl gücünün (Merkür) ilişkilendirileceği ve döngüsel olarak çalışır hale getirileceği bir "Ay" haline getirmelidir.

Bu psiko-zihinsel bütünleşme, konsantrasyon veya *yoga,*ile sembolize edilen daha ileri bir aşama gelecektir.*Kundalini*—İsis. İsis'in perdesi daha sonra inisiyasyon adayı tarafından kaldırılacaktır. İnsan kendini yaşayan Tanrı'nın halesiyle, Corona'nın çok alevli parlaklığıyla çevrili bulur. Sonunda insanın kendisi Güneş olur. Kalbi "Güneşin kalbi" ile uyum içinde atıyor.

Fiziksel ay bugün normal insanlığı temsil ediyor. Üç "yüksek Ay", Masonik inisiyasyonun üç aşamasını temsil eder: Çırak - Arkadaş - Usta. Bu aşamalar, ayinsel olarak, kişilik bütünleşmesi sürecinin üç temel aşamasını - psişede "Yaşayan Tanrı", Mesih-çocuk'un gebeliğinin üç temel aşamasını sembolize eder.

---

* *Psikolojik Tipler,*P. 540.

9
GEZEGENSEL DOKUMALAR

Daha yüksek “Aylar”ın ve sembolize ettikleri “bağlantı fonksiyonlarının” incelenmesi, bizi aynı düşünce doğrultusunda daha ileri değerlendirmeler için hazırladı. Bu bölümde "düğümler" ve "parçalar" olarak bilinen geleneksel astrolojik unsurları yeniden yorumlayacağız. İlki, özellikle Ay'a atıfta bulunularak Hindistan'da çağlar boyunca kullanılmıştır. İkincisi, Arap astrolojisinin özel bir özelliği gibi görünüyor. Bu faktörlerin her ikisi de gezegenler ve Dünya arasında ilişki noktaları oluşturmaya hizmet eder. Kişiliğin birleşik bir bütün olarak işleyişine ve sosyal ilişkinin sonsuz derecede karmaşık iç içe geçmesinde bir birim olarak atıfta bulunurlar.

Gezegen Düğümleri

Bir gezegenin düğümleri, gezegenin yörünge düzleminin tutulumla kesiştiği iki zıt noktadır. Ekliptik yalnızca Güneş tarafından göksel küre üzerinde (yani takımyıldızlar arasında) tanımlanan görünen yol değil, aynı zamanda "Güneş'in merkezinden geçen ve Dünya'nın ortalama yörüngesinin uzandığı bir düzlem" olduğundan, bundan şu sonuç çıkar: gezegen düğümleri, bir gezegenin yörünge düzlemi ile Dünya'nın yörünge düzleminin kesiştiği çizginin göksel küreyle buluştuğu noktaları temsil eder (yani, “göklerin kubbesi”). Güneş doğal olarak bu kesişme çizgisinin orta noktasındadır.

Bu nedenle, düğümler fikrinde yer alan şey, gezegen yörüngelerinin düzlemleri ile Dünya'nın yörüngesinin düzlemi arasında var olan bir tür ilişkidir. Gezegenlerin yörüngelerinin ekliptiğe göre çeşitli eğim açılarının boyutları, bu yörünge ilişkilerinin temsilleri olarak alınabilir; ama bu bize sembol olarak yalnızca sayısal değerler verirdi - bunlar bir astro-nümerik sembolizm sistemine uyabilir, ancak astrolojiye uymaz; astrolojik ilişkinin tüm ölçümleri için her zaman zodyak konumu faktörüne atıfta bulunulmalıdır. Gezegen düğümleri çizgisi, göksel küre üzerinde iki noktada sona erer.

zodyak boylamı olan; dolayısıyla bu noktalar, gezegenin ve Dünya'nın yörüngeleri arasındaki ilişkinin sembolleri olarak alınır.

Gezegenlerin yörüngelerinin önemli kabul edilmesinin nedeni, yörünge ile hareket değerlerini ele almamızdır. Yörünge düzlemi, periyodik hareket düzlemidir. Ve daha önce gördüğümüz gibi, tüm gerçek astrolojik faktörler hareket faktörlerine soyutlanabilir. Astroloji, döngüsel hareketleri sembolleri olarak kullanan bir cebirdir. (Krş. bölüm: "Astrolojik Sembolizmin Anahtarı" s. 142.) Dolayısıyla, yörünge hareketlerinin düzlemleri gerçekten de önemli kabul edilebilir, önem bize onların kesişme çizgilerinin zodyak konumu tarafından ifşa edilir.

Bir gezegenin yörüngesi, bu gezegenin Güneş'e göre toplam dinamik faaliyet döngüsünü temsil eder. Güneş, onu bir arada tutan ve nihai toplam önemini temsil eden tüm sistemin bütünleştiricisi olarak orada durur. Gezegenin kendisi, belirli ve bir dereceye kadar bağımsız bir yaşam faaliyeti tarzını sembolize eder. Ancak yörüngesi, bu karakteristik aktivitenin kendi başına bir şey olarak değil, daha çok Güneş'e göre bir temsilidir. Bu nedenle yörünge, gezegensel etkinliğin bütünleştirici yönünü, yani bu etkinliği, kesinlikle organik bütünün içinde ve kişiliğin bütünleşmesinin merkezi amacının yerine getirilmesi için işlediği şekliyle ifade eder.

Gezegenin yörüngesinin Dünya'nın yörüngesiyle olan ilişkisinin göstereceği şey, Dünya'da doğan insanlığın gelişim şemasında herhangi bir zamanda gezegenin temsil ettiği yaşam faaliyetinin işgal ettiği kısımdır. Uranüs, Satürn'ün kalıplaşmış ayırıcı egoizm formülünün yerini alacak evrensel imgeleri bir bütün olarak insanlığa getirme eğiliminde olan yenileyici gücü sembolize ediyorsa, o zaman Uranüs'ün düğümleri bize bu yenileyici gücün şu anda nasıl işlediğini söyleyecektir. Verilen gösterge geniş olacak ve büyük bir yıl veya yüzyıl aralığını kapsıyor, çünkü gezegen düğümleri zodyak boyunca çok yavaş hareket ediyor, görünüşe göre dönüşümlü olarak doğrudan ve geriye doğru hareket ediyor. Şu anda, Uranüs'ün düğüm çizgisi İkizler 13.40'tan Yay 13'e kadar uzanıyor. 40; ve böylece vurguladığı şey, Uranüs'ün yenileyici gücünün insan zihni aracılığıyla işlediği ve yüzyıllardır işlemekte olduğu gerçeğidir.

Düğümlerin anlamının daha yakından analizi, düğüm hatlarının iki terminaline, Kuzey Düğüm ve Güney Düğüm'e zıt ve tamamlayıcı anlamlar atfedecektir. Bu düğümsel düalizm mantıklıdır, çünkü organik sistemin bütünleşme merkeziyle ilgili her türlü yaşam etkinliği olumlu ya da olumsuz bir değer alabilir. Bütünleşme ve parçalanma hiç gider

el ele. Her yaşam unsuru, yaşamın evrensel yasası gibi, yıkıcı veya yapıcı bir fail olarak işleyebilir.

Kuzey Düğümü, entegrasyonun pozitif kutbudur; Güney Düğümü, bir tür parçalanmanın (yine de "kötü" olmayabilir) meydana geldiği negatif kutuptur. İlki bir sindirme ve özümseme noktasıdır; ikincisi, bir tahliye ve tahliye noktası. Yaşam etkinliklerinin bu kutuplaşmasını Ay'ın düğümlerini ele aldığımızda daha ayrıntılı olarak inceleyeceğiz. Bu arada bu kısa açıklamalar, iki düğümde tezahür eden genel anlam karşıtlığını belirtmek için yeterli olacaktır.

Bu nedenle, Uranüs'ün düğümlerinin şu anki konumuna tekrar atıfta bulunursak, Kuzey Düğümünün, İkizler'in on dördüncü derecesinde olmasının, şu anda somut aklın kullanımıyla insanlığa olumlu yenilenmenin geldiğini gösterdiğini göreceğiz. İkizler'in temel özelliklerinden ikisi olan mekansal bağlantıların kurulması yoluyla; ayrıca sinir sisteminin, posta iletişiminin vb. gelişimine bütünleştirici bir Uranüs vurgusu vardır.

Öte yandan, dini idealizmin, otoriteye itaatin vb. Yay nitelikleri - hatta metafiziksel soyutlanmışlık - gezegensel Uranüs eylemi açısından olumsuz olarak görülür. "En az direnç hattını" oluştururlar; büyük ölçüde geçmiş bütünleşme alışkanlıklarından kaynaklanırlar ve bu nedenle psikolojik açıdan çoğunlukla "kaçış mekanizmaları" oluştururlar. Bununla birlikte, güçlü bir şekilde yaratıcı ve Uranüs salıvermeleri, geleneksel aktivite dürtülerinin doruk noktası olarak hareket eden bireyler aracılığıyla Yay çizgileri boyunca gelebilir, binlerce yıldır baştan sona geliştirilmiş olan, yaşam için zorlayıcı hayati hiçbir şeye sahip olmayabilecek bir başarı alanında "son söz" olarak hareket edebilir. teklif - yine de mutlak biçimsel mükemmellik üretebilir.

Uranüs'ün Kuzey Düğümü'nün şu anki derece pozisyonunun sembolü şudur: "Birbirinden çok uzak iki kişi telepatik olarak iletişim kuruyor."*Alice Bailey'nin kitaplarında sık sık tekrarlanan, telepatik yetinin gelişiminin şu anda ırkın ruhani öncülerinin karşı karşıya olduğu en önemli görev olduğu ifadesine inanacaksak, bu çok anlamlıdır. Öte yandan, Uranüs'ün Güney Düğümü, "Sfenks ve Piramitler geçmişin görkemli kalıntılarıdır" ile sembolize edilen bir derecededir; arkeolojiden okült metafiziğe kadar pek çok insan etkinliğinin doruk noktası. Yine de bu, aynı zamanda bu geçmişe bağımlılığın

ulusal ya da dini zaferler, çoğunlukla geleceğin görevinden çekinmenin sonucudur ve korkuya dayalı bir kaçış biçimidir.

Aşağıdaki tablo, 1935 için gezegen düğümlerinin zodyak konumlarını vermektedir. Yıllık değişim her durumda bir dakikadan azdır.

	North Nodes			*South Nodes*		
Mercury	Taurus	17°	33′	Scorpio	17°	33′
Mars	"	19°	3′	"	19°	3′
Uranus	Gemini	13°	40′	Sagittarius	13°	40′
Venus	"	16°	5′	"	16°	5′
Jupiter	Cancer	9°	47′	Capricorn	9°	47′
Pluto	"	19°	25′	"	19°	25′
Saturn	"	23°	5′	"	23°	5′
Neptune	Leo	11°	3′	Aquarius	11°	3′

Düğümlerin şu anda zodyaktaki dağılım şekli çok ilginçtir, çünkü onlar Kuzey veya Güney'de 90 dereceden daha az bir alanı kaplarlar - aslında 84 derecedir, bu da Uranüs döngüsünü ve "Tapınak'ın inşasını" anımsatır. Yaz gündönümünün şu anda neredeyse tam olarak konfigürasyonun merkezinde olduğunu görmek özellikle ilginçtir. Bu gündönümü, en yoğun güneş tezahürünün zamanıdır (Çin felsefesinde, aktif prensibin egemenliği).*Yang*); kış gündönümü ise güneş enerjisinin en düşük olduğu noktadır (pasif prensibin hakimiyeti).*yin*). Birleştirilmiş gezegensel düğümlerin konumları, güneş dinamizmi noktalarına tam olarak benzer şekilde karşılık gelir. Bu, güneş sisteminin bir bütün olarak Dünya üzerindeki bütünleştirici gücünün şu anda zirvesinde (veya ona yakın) olduğunu gösterme eğiliminde olacaktır; çünkü gezegenlerin maksimum bütünleştirici faaliyeti, bir bakıma bütünleyici olan Güneş'in azami faaliyetiyle eşzamanlıdır. Önceki örneğimizde (Uranüs) özetlendiği gibi, gezegensel düğümlerin bulunduğu derecelerin sembollerinin incelenmesi, çağdaş gezegensel eğilimler öğrencilerinin derin ilgisini çekecektir.

Yukarıdakilere şunu da eklemek gerekir ki, gezegenler aylık veya günlük seyirlerinde, düğüm noktalarının bulunduğu zodyak derecelerine ulaştıkça, olumlu veya olumsuz özelliklerinin belirgin bir vurgusu görülür. Gezegenler Kuzey Düğümlerini geçtiklerinde olumlu, aktif bir şekilde çalışırlar; onların yanındayken

Güney Düğüm noktası, alıcı ve pasiftirler; yani, işaret ettikleri nitelik veya işlev, pasif (yine de güçlü) bir şekilde işler. Bireysel haritada, Kuzey Düğümü üzerinde yer alan bir gezegen psikolojik olarak çok baskındır; etkisi, yerli tarafından alınan tüm bütünleştirici yaşam enerjisinin kendisini gezegen tarafından ifade edilen özel nitelikle ilişkilendirme eğiliminde olması anlamında bilinci harekete geçiriyor. Öte yandan, Güney Düğümü üzerinde yer alan bir gezegen, belirli bir tür psikolojik kaçışa işaret edebilir. Kişi, gezegenin temsil ettiği sorundan kaçma eğiliminde olabilir veya gezegenin işaret ettiği etkinlik alanında pasif olup "olayların olmasına izin verme" eğiliminde olabilir.

Bir haritadaki önemli gezegenler, diğer gezegenlerin düğüm noktaları olan derecelerde yer aldığında, genellikle çok kesin bir sonuç da fark edilir (muhtemelen daha gelişmiş kişilik tipinde daha kesindir). İkincisinin özellikleri*alt ton*tıpkı öncekilerin faaliyetleri gibi. Örneğin İngiltere'nin merhum Kralı V. George, Güneşini Uranüs'ün Kuzey Düğümü üzerinde tuttu. Kuşkusuz onun saltanatı Uranüs olaylarıyla dolu olmuştur. Franklin D. Roosevelt'in tablosu da bu açıdan karakteristiktir. Onun Jüpiter'i Merkür'ün Kuzey Düğümü üzerindedir ve Uranüs'ün Kuzey Düğümü Orta Cennetine karşılık gelir. Üstelik Güneşi, Neptün'ün Güney Düğümü üzerindedir. Neptün, kolektivitelerin gücünü temsil ediyorsa, Neptün'ün Güney Düğümü, gücün dağıldığını ve en az direniş çizgisini izlemeye bırakıldığını sembolize eder. Roosevelt'in Güneşi daha sonra böyle bir durumun ortasında parlar ve Neptün elementine güneş enerjisi eklerdi. Satürn ve Jüpiter (ikincisine daha yakın) arasına yerleştirilmiş kendi Neptün'ü, sembolik olarak, bir yandan karanlık ve Satürn'ün "engebeli bireyciliği" (yeniden üretilecek,

Bir gezegenin düğüm çizgisinin bir doğum haritasındaki ufuk veya meridyen ile çakıştığı yerde daha da güçlü bir etki beklenebilir; hatta iki karşıt evin doruk çizgisiyle bile. Bu durumlarda gezegenin kalitesi, iki karşıt (ve tamamlayıcı) evle ilgili tüm konuları güçlü ama ince bir şekilde etkiler.

Ay Düğümleri

Ay'ın düğümleri ayrıca ay yörüngesi ile tutulumun kesişmesiyle üretilirken ve bu temel gerçek nedeniyle, düğümler çizgisinin ve iki düğümün önemi daha önce belirtilen genel ilkeyi takip ederken, yine de onlar gezegen düğümlerinden birçok yönden farklıdır. Her şeyden önce, tamamen jeosantriktirler ve heliosentrik değillerdir;

uydu ve Dünya'nın bir diğer gezegeninin uydusu değil. Ay'ın düğümleri aslında bir gök cismi olarak Ay'ın Dünya'dan görüldüğü, kuzey enleminden güney enlemine ve tersinin geçtiği noktalardır. Başka bir deyişle, gezegen ile uydu arasındaki ilişkide kritik noktalardır -diyelim ki Dünya'daki -analoji yoluyla- "Güneş'in düğümleri" olarak adlandırılabilecek ekinoks noktaları kadar kritiktirler. göksel ekvator ve*Olumsuz*ekliptiğe) ve Güneş-Dünya ilişkisinde kesin değişim anlarıdır.

Ay-Dünya ilişkisindeki diğer kritik anlar, Ay'ın Dünya'nın yörüngesiyle mecazi olarak sınırlanan uzay alemine girişini ve çıkışını işaret eden anlardır; yaklaşık olarak Ay'ın son ve ilk dördünlerine karşılık gelen anlar. Ancak bunlar daha özel olarak, gök cisimleri arasındaki “görünümler” genel konusuna atıfta bulunur - bu bu çalışmada zar zor değinebileceğimiz bir konu; ya da önceki bölümde bahsedildiği gibi, Dünya'nın yörüngesinin içindeki ve dışındaki astrolojik faktörlerin faaliyetlerini bütünleştiren “bağlantı işlevlerine”.

Ay'ın düğümlerini incelerken, Ay'ın yörünge düzlemi ile Dünya'nın yörünge düzlemi arasında kurulan bir ilişkiyi ele alıyoruz. İkincisi, tüm gezegen yörüngeleri gibi Güneş'in etrafında ortalanmıştır. Ancak ilki, Dünya'nın etrafında ortalanmıştır. Böylece Ay-yörüngesi ile Dünya-yörüngesi arasındaki ilişki, bu iki yörüngenin merkezleri arasındaki ilişki olarak tercüme edildiğinde, Dünya-Güneş ilişkisi haline gelir! Ancak bu, Dünya-Güneş ilişkisinin yeni bir türüdür ve bir yandan Dünya merkezli ego ile onun iradesi, diğer yandan güneş Özü ve O'nun iradesi arasındaki uyum olasılığının en derin anlamına atıfta bulunur. irade.

Bu nedenle Ay'ın düğümleri aracılığıyla görülen şey, "insan" iradesi ile "ilahi" irade arasındaki, ego-merkezli bir kişiliği bütünleştirmeye yönelik bilinçli çabalar ile gerçekleştirmeye çalışan süper-bilinçli rehberlik veya motive edici dürtü arasındaki ilişkidir. toplam "kozmik" veya ilahi Kişiliğin. Birincisi, büyük ölçüde bireyin kalıtım ve çevre tarafından şartlandırılmasının sonucudur; ikincisi, Kader'in gerçek faktörüdür. Kader derken, bireyin doğumunun tohum anında, yani "monad"da potansiyel olarak içerildiği gibi, mükemmel bir kişiliğin hayatın bir gerçeği haline gelebileceği düzenli planı kastediyoruz.

Ay'ın Kuzey Düğümü'nde Kader'in iş başında olduğunu görürüz; Güney Ay Düğümünde, insan iradesi. Düğüm çizgileri bize Kader'in direktiflerini, Kader'in amacını ve bu amacın geçmişte ne olduğunu gösterir. Her şeyden çok bireysel yaşamın “Neden”ini anlatır. Belirli bir egonun neden dışarı yansıtıldığı

evrensel Yaşam okyanusu - neden doğduk ve ne için. Düğüm çizgisi, varlığın ilk kutuplaşmasını temsil eden bir tür “bölünme çizgisi”dir. Bu çizginin bir ucunda geçmişi (Güney Ay Düğümü), diğer ucunda ise geleceği görürüz; kişiliğin neden ortaya çıktığı, neyi başarması gerektiği; bu şeyler somut olaylar açısından belirlenebilir olmayacak, ancak genel bir yön netleştirilecek - düğüm çizgisi bir haritada iki evi ve dolayısıyla benliğin iki kesin aşamasını gösterdiği sürece. Olumlu ve olumsuz*Kader direği* belirlenecektir.

Bireyin kendisini bu Kader çizgisinde nasıl yönlendireceği, hayatının başarılı mı yoksa başarısız mı olacağını büyük ölçüde belirleyecektir; veya daha doğrusu, başarılarının olumlu ya da olumsuz olarak tablo haline getirilip getirilemeyeceği. Olumsuz başarılar derken, gerçekten ruhun geçmişine ait olan, ya öğrenilen şeylerin neredeyse otomatik hale gelen bir tekrarı ya da psiko-zihinsel kristalleşmelerin parçalanması olan şeyleri kastediyorum. Pozitif başarılar ise, aksine, ileriye doğru yapıcı bir adım, yeni bir yetinin doğuşunu oluşturan şeylerdir.

Dekolte çizgileri boyunca bu yönelim sorunu, astrolojik sembolizmin köklerine dokunur. Bir astrolojik haritayı, karşıt evleri ve daha az ölçüde burçları birbirine bağlayan çapsal ilişkilere dayalı olmadan asla anlayamayız. Bir haritanın temel dörtgeni, ufuk ve meridyenin oluşturduğu dikey ve yatay çizgiler, tüm daha derin astrolojik yorum türlerinin anahtarıdır; çünkü burada en ilkel hücre bölümleme ve çoğalma sürecini ele alıyoruz. Her büyüme, yaşamın her tezahürü belirli eksenler üzerinde gerçekleşir; ve uzayın geleneksel eksenleri (Kuzey, Güney, Doğu, Batı, Zenith, Nadir) gelişim yapısını oluştururken*bireysel benlik,*düğüm eksenleri (veya düğüm çizgileri) bize yön kuvvetlerini verir.*Kader.*

Bu, her şeyden önce, Ay düğümleri ekseni için geçerlidir; ama aynı zamanda, daha az belirgin bir şekilde, tüm gezegen düğümlerinin. Her gezegen, tüm yaşam sürecinin belirli bir niteliğini ve dolayısıyla psikolojik bir işlevi temsil eder. Gezegenin düğüm ekseni ana anlamına gelir*stres hattı*bu kalitenin geliştirilmesinde. Daha önemsiz bir ifadeyle, bu nitelik söz konusu olduğu sürece, her şey bu çizgide gerçekleşecektir. Bu "stres hattından" etkilenen iki evin özellikleri, yaşamın hangi bölümlerinin, bireysel benliğin hangi aşamalarının gerilimi deneyimleyeceğini gösterecektir.

Ay düğümlerinin oluşturduğu eksen, en doğrudan Ay düğümleri ile ilgilidir.

süreci*bireyleşme*Burada belirli "Ben" ile daha büyük Benliği bütünleştirmeye çalışan güçlerin iş başında olduğunu görüyoruz; yaşamın yeni özünü özümseme ve bireysel kişilik için yaşamsal zorunluluk olan her şeyden yoksun bırakıldıkları için artık yararlı olmayan değerleri reddetme yetisi. Hatta ağızdan anüse uzanan tübüler kanaldan farklı olmayan bir metabolik eylem hattımız olduğunu söyleyecek kadar ileri gidebiliriz. Kuzey Düğümü'nde yaşam emilir, deneyimin özü sindirilir ve asimile edilebilir malzemeye indirgenir; Güney Düğüm'de hayatın içeriğini otomatik olarak, zahmetsizce özümseriz ve çöpleri ortadan kaldırırız.

Bu fizyolojik örnekte Dünya diyaframı temsil etmektedir. Diyaframın yukarısında Kuzey Düğümü alanı, altında Güney Düğümü alanı bulunur. İlki, yeni gıda maddelerini ve aktif sindirim sürecini temsil eder; ikincisi, artık sindirilen ve özümsenen eski yiyecek, otomatik içgüdüsel etkinliğe -artı özümsenemez tortunun reddine- dönüşmüştür. Marc Jones, Ay'ın düğüm eksenini "kader ekseni" olarak adlandırır. Ama şüphesiz sindirim ekseni, mide, bağırsaklar vb. vücudumuzun "kader ekseni"dir - çoğumuz için gerçek bir ölüm!

Bununla birlikte, bu örnek tamamen mükemmel değildir. Daha genel anlamda Kuzey Düğümü, belirli bir varlığın yaşamın özünü emdiği veya aldığı noktayı temsil eder. Bütünleşme gücünün (Yaşam olan) Dünya'ya ve onun sakinlerine girdiği kanaldır; çünkü orada Ay, bu gücün döküldüğü ve tüm gezegenlere aktığı bir vazo haline gelir. Güney Düğümü, aksine, Ay'ın bir zamanlar güneş olan Dünya'ya asimile edilmiş gücün otomatik dağıtıcısı (ve fırlatıcısı) haline geldiği noktadır. Güney Ay Düğümü'nde Güneş ve Ay kesinlikle ilgisizdir. Ay, Güney Düğümde dağılır ve Kuzey Düğümde odaklanır. Böylece entegrasyon (eksenin Kuzey kutbunda) ve parçalanma (Güney kutbunda): veya içeri çekme ve dağıtım.*İlerlemek* Kuzey Düğümünde eforla yapılır.*Alışkanlık*tekrara dayalı otomatizm yoluyla Güney Düğümünde kurulur.

Düğüm ekseni boyunca uzanırsak, Kuzey'e bakan geleceğe bakar ve Güney'e bakan geçmişi kabul ederiz. Bu nedenle Kuzey Düğümü, yapılacak işle, yeni başarıyla, geliştirilecek yeni yetenekle ilgilenir; ve eğer istekliysek*zorlamak*kendimizi bu yönde, bol bol güç alacağız. Güney Düğümü, yapılmış işi, iyi bilinen başarıyı, zaten birçok kez yaşanmış rutin performansı, belki de kolay çıkış yolunu temsil eder. Böylece, biri arasındaki karşıtlık

el, kendi kendine bütünleşme, bireyselleşme, çaba, çaba yoluyla en büyük bağlantı çizgisi; ve diğer yanda kendini bozma, otomatizm, atalet, en az direnç çizgisi.

Güney Düğümü, herhangi bir haritada, özellikle ev konumu aracılığıyla, her zaman en az direnç çizgisinin harika bir indeksidir. Kolay performans değilse bile, en az dirençli çizgi ile neyi kastediyoruz? Kolaylık ise benzer performansların önceden tekrarlanmasına, bu tekrarın alışkanlık olarak inşa edilmesine veya içgüdüye bağlıdır. Yapılması kolay olan, reenkarne olan bireysel ruhlar olarak veya uzun bir kalıtsal aktarım zincirinin son noktası olarak daha önce yaptığımız şeydir. Bu nedenle geçmiş bir başarıyı temsil eder. Geçmişte yeterli ve verimli bir araçsallığın inşa edildiğini, edinilmesi için bilinçli olarak mücadele etmek zorunda kalmadığımız bir yeti veya eğilimin doğuştan miras kaldığını gösterir.

Böyle bir kalıtsal yetenek veya içgüdünün kötü olmadığı ve bu nedenle bir haritadaki Güney Düğümü'nün kendi başına kötü veya yıkıcı bir anlamı olmadığı açık olmalıdır. Buna "kendini mahvetme" noktası denmesinin nedeni, çoğu zaman en az direnç gösteren çizgiyi takip etme, yani zaten iyi bilinen şeye, kendimizi gösterebileceğimiz performansa bağlı kalmamızdır. en avantajlı şekilde. Böyle yaparak ilerlemeyi, yeni başarılara geçmeyi reddediyoruz. Büyük doğal hediyemizin kölesi oluyoruz. Yerine *kullanarak*yeni bir gelişme türü açısından bu doğal yetenek, "bizimle birlikte kaçar" ve bizi kendi sonumuza götürür. Doğuştan gelen yeteneklerimizi kontrol etmek yerine onlar tarafından kontrol edilirsek, hayatımızın asıl amacını kaçırmış oluruz.

Kuzey Düğümü ruhsal gücün alındığı bir noktaysa, Güney Düğümü hiçbir şekilde iktidarsızlığın sembolü değildir. Bununla birlikte, yeni koşullara uyumsuzluğun bir simgesidir. Doğuştan gelen yetiyi ifade eder, ama genellikle hayatın bir dereceye kadar bu yetiyi kullanmamızı yasakladığını görürüz. Bir şekilde geçmişe aittir ve onu yeni bir amaca boyun eğdirmez ve oldukça sıkı bir şekilde kontrol etmezsek, bir sonraki adımımızı temsil eden yeni bir yaşamsal yetinin doğru gelişimini engelleyecektir.

Öte yandan, Kuzey Düğümü'nün konumuyla karakterize edilen yeti türünü düşündüğümüzde, yaşamın bizi birçok yönden sürekli geliştirmeye zorladığını görürüz. Hayat bu gücü ister ve kendimizi bu yönde gösterirsek üzerimize yağdırmaya hazırdır; bir kanal açarsak Güney Düğümünün temsil ettiği tutuma her zaman inatla bağlı kalmadıkça, bu yönde gösterilen her çaba genellikle karşılığını fazlasıyla alacaktır. yapabiliriz

bilinçli olarak yapmamaya özen gösterirsek bilinçsizce. Eğer öyleyse, psikolojik bir kompleksin gelişmesi kaçınılmazdır. Şimdiki zaman umutsuzca geçmiş ve gelecek arasında bölünecek. O zaman sonuç iktidarsızlık olacaktır. Ve "kader" trajedisini yaşayacağız. Gelecek yaşamadan önce geçmişin ölmesi gerekecek. Ve Kaderin bir darbesiyle kendimizi doğuştan gelen hediyemizden mahrum bulacağız, çünkü onunla özdeşleşmiş, onda kaybolmuş, onun tarafından "çözülmüştük". Böylece gerçekten "kendimizi mahvetmemiz".*

Verebileceğimiz en basit örneklerden biri, dördüncü ve onuncu evlerdeki düğümlerdir. Burada ev ile meslek, özel hayat ile kamusal hayat arasında bir karşıtlık var. Kuzey Düğümü onuncu evdeyse, kamusal yaşam ve meslek kendi kendine bütünleşmeye giden kanal olacaktır. Dördüncü evdeki Güney Düğümü, kişinin bir ev inşa etmeye yönelik doğuştan bir çekimi olduğunu gösterecek ve bu onun kamusal yaşamdan uzaklaşmasına neden olabilir. Çok fazla küçülürse, ev hayatı yıkıcı bir hal alacaktır. Hasretle, ümitsizce koşsa da elinde dağılıp gidecektir. Aksine, mesleki ideali üzerinde yoğun bir şekilde çalışırsa, evini (terimin en geniş anlamıyla) ve kendi somut benlik temellerini kamusal yaşamının gerçek temeli haline getirebilir.

Bununla birlikte, kamusal faaliyetin ve profesyonel çabaların, o sırada mevcut olan enerjinin üreteçleri olarak görüldüğüne göre başka bir olası yorum daha vardır.*piyasaya sürülmüş*Güney Düğümünün evinin veya ruhunun (dördüncü ev) küresine. Bu ikinci yorum, daha olumlu veya manevi olanıdır. Örneğin, Wagner gibi büyük bir dehanın neden Güney Düğümü'nün onuncu evinde olduğunu açıklar. Duyguları ve evi veya iç yaşamı (dördüncü ev) aracılığıyla üretilen enerjiyi yaratımı aracılığıyla herkesin önünde serbest bıraktı.

Düğümlerin işleyişini, yalnızca yerel ile tanışarak tespit etmek her zaman kolay değildir. Çoğumuz en az direnç gösteren çizgiyi takip ettiğimiz gerçeğini dikkatle saklarız. En çok kendimizden saklarız. Ve belirli türden eylemleri gerçekleştirmedeki bariz kolaylığımız, onları gerçekleştirmeye devam etmemiz gerektiğine inanmamıza neden olabilir. Bazı durumlarda; ama o zaman onlara yüklediğimiz anlam farklı olmak zorunda kalır. Burada, davranışın manevi takdiriyle ilgili her durumda olduğu gibi, önemli olan eylemin kendisi değil, eylemin arkasındaki veya içindeki güdü veya iradedir.

Ay'ın düğüm noktalarının incelenmesi, hem kendi güdülerimizi hem de başkalarının güdülerini araştırmamıza büyük ölçüde yardımcı olur. Çünkü birçok durumla karşı karşıya kaldığımızda, eylemlerimizi ve tepkilerimizi düğüm kutuplarının asit testine tabi tutabiliriz. Bunu takip ettik mi?

durum en az direnç çizgisi mi yoksa en büyük bütünleşme çizgisi mi? Düğümler, "kendimizi kandırma" şansımızın en yüksek olduğu zamanı bize söyleyecektir. Muhtemelen, horary çizelgelerinde bile, belirli bir durumda gerçek motivasyonumuzun ne olduğunu oldukça doğru bir şekilde bulabiliriz. Ancak horary çizelgelerini bu kadar psikolojik bir şekilde okumak gerçekten de çok az kişinin ustalaşabileceği ender bir sanattır.

Gezegenlerin "Yükselenleri"

Bizi daha da genel olan "Parçalar" kavramıyla tanıştıran bu genellikle kafa karıştıran konu, bu kitapta sıklıkla tekrarlanan fikirleri biraz farklı bir tarzda yeniden ifade edersek kolayca anlaşılabilir. Güneş'in, insanı varlığın her düzleminde bütün yapan, bireyselleştirici, bütünleştirici, canlandırıcı gücü temsil ettiğini biliyoruz. Doğuşta ufuk çizgisi ve Zenith-Nadir çizgisinin oluşturduğu uzamsal haça gelince, onun bireysel varlığımızın tüm işlemleri için sembolik bir çerçeve oluşturduğunu gördük, insan doğasının içinde ve aracılığıyla bizi karakterize eden belirli bir şekilde faaliyet gösteriyor. bireysel bir varlık olarak. Başka bir deyişle, bu Haç, insanın bireysel benliğinin en üstün özü olan ruhsal "niteliğin" -yapısal, işlevsel bir modelde- dışsallaşmasını temsil eder.

Bu, ilk nefes anındaki Güneş'in zodyak konumunun, kişinin doğduğu, Dünya'nın Güneş etrafındaki yörüngesinin tam noktasını temsil ettiğini bir kez anladığımızda kolayca anlaşılır; doğum haritasının Haçı, doğumun gerçekleştiği günün tam anını belirlerken; böylece, Dünya'nın kendi ekseni etrafındaki günlük dönüşünün tam aşaması.

Doğuştaki Güneş, insanın bireysel benliğinin temel niteliğinin dinamik yayılımını temsil eder, çünkü sembolik olarak bu tür "temel nitelikleri" üreten, Dünya'nın uzayda gerçek yer değiştirmeyi içeren Güneş etrafındaki hareketidir. Bu "niteliklerin" her biri, yaşamın belirli bir yönünü, insan doğası ile güneş sistemindeki tüm yaşamın kaynağı arasındaki belirli bir ilişkiyi temsil eder. Dünyanın yörüngesi (burçlar), bu tür tüm olası ilişkilerin, dolayısıyla insan bireyselliklerinin tüm farklı türlerinin (veya Işınlarının) toplamıdır.

Ancak Dünya, yörüngesinde yaklaşık bir derece hareket ederken, kendi ekseni etrafında dönerek, küresinin tüm parçalarını sırasıyla Güneş'in ışığına sunar - yani kendinin tüm parçalarını anlamla verimli hale getirerek canlandırır. bu özel Güneş-Dünya ilişkisinin. Görülecektir ki,

dünyanın herhangi bir noktası (kutuplara çok yakın olmadıkça) yılda yaklaşık 365 kez Güneş'ten bu doğurganlık etkisi alır. Bu, (anlamı daha sonra tartışılacak olan küçük bir tutarsızlıkla birlikte) zodyakın bir bölümü olarak derecenin ruhsal gerçekliğini oluşturur.

Aktarmak istediğimiz nokta, Dünya'da yalnızca 365 (veya 360) temel bireysel benlik türü olduğudur, her biri belirli ve belirli bir sonucun sonucudur.*tam dolu*Dünya ile Güneş arasındaki ilişki, doğumdaki Güneş'in zodyak derecesi ile sembolize edilir. Bu tam ilişki anlık değildir, çünkü tam olması için Dünya'nın kendi ekseni etrafında tam bir dönüşünü gerektirir. Bu dönüş, Dünya'nın tüm parçalarını art arda Güneş'in yayılımıyla (öğle vakti) doğrudan temas haline getirir. Bir doğum haritasındaki eksenel Çapraz, bu hareketin belirli bir aşamasını tanımlar. *Güneşin gücünü yerlinin tüm varlığına (ruhu ve bedeni) dağıtan.*Yani doğumun gerçekleştiği günün saatini ve dakikasını gösterir. Üstelik bu bütün varlığın yapısını da belirler; çünkü belirli bireysel varlığı oluşturan şey, bu güneşsel yaşam gücünün onun tüm organizması boyunca dağıldığı özel yoldur. Bu "özel yol", organizmanın yapısı olarak kendini gösterir.

Haritanın iki ekseni - ve özellikle bireyin "eşsizliğini" daha kesin olarak simgeleyen Yükselen, böylece hem bedenin hem de ruhun temel yapısını belirler. Dahası, Güneş-Yükselen ilişkisi, insandaki hayati, bireyselleştirici gücün, onun bireysel benliğini karakterize eden yapısal faaliyet türüyle ilişkisini temsil eder. Bu ilişki sadece Güneş'in evlerdeki konumu ile değil, aynı zamanda Yükselen ile Güneş arasındaki zodyak boylamında ölçülen mesafe ile de tahmin edilebilir. Bu mesafe özellikle önemli değerlere ulaştığında (örneğin yarım, üçüncü, dördüncü, beşinci, altıncı,

Yükselen-Güneş ilişkisine ilişkin bu ilkeyi diğer gezegenlere de genişletebiliriz, çünkü gezegenler farklılaşmış yaşam-aktivite modlarını sembolize eder. Gezegensel güç, tıpkı güneş yaşam gücü gibi, Dünya'nın eksenel dönüşüyle tüm yüzeyine dağıtılır. Gezegenlerin ev konumu, bu dağılımın nasıl etkilendiğine atıfta bulunur. Ama daha kesin ve anlamlı bir şekilde bilmek istiyorsak*yerlinin bireysel benliğinin bir faktörü olarak bu dağılımın benzersiz karakteri,*Yükselen ile aynı ilişkiyi göz önünde bulundurduğumuz gezegene taşıyan noktaları belirlememiz gerekecek.

güneşe ayılar. Başka bir deyişle, analojik çıkarımla veya "ikinci derece"nin bir tür simgeleştirmesiyle, "gezegenlerin Yükselenleri"ni belirlememiz gerekecek.

Bu prosedürün genelleştirildiğinde neye yol açtığını şimdi göreceğiz, ancak şimdilik onu olduğu gibi kabul edeceğiz ve en önemli durumda nasıl işlediğini göreceğiz: Ay'ın durumunda. Amacımız, Ay gücünün organizma boyunca dağılma biçimini tanımlamak olacaktır. Bunu yapmak için, ufuk ve meridyenin oluşturduğu haç Güneş'e göre olduğu gibi, Ay'ın zodyak konumuna göre sembolik bir "Haç" dikeceğiz. Özellikle Yükselen'in Güneş'e göre konumu gibi Ay'a göre zodyakın durduğu noktayı hesaplayacağız. Böylesine soyut bir noktaya "Ay'ın Yükselişi" diyebiliriz. Bu nokta astrolojide uzun süre adı altında kullanılmıştır.*Pars Şansı:*Şansın Parçası. Yükselen ve Ay boylamlarının toplanması ve toplamdan Güneş'in boylamının çıkarılmasıyla bulunur.

Yükselen, bireysel benliğin karakteristik faaliyetini temsil ediyorsa, Talih Kısmı böylece, büyük ölçüde duygu-tepkiler ve "aysal" ruh halleri tarafından koşullanan sıradan ben-merkezci kişiliğin karakteristik faaliyetini sembolize edecektir. "Sabian Sistemi"nde, "Talih Parçası, herhangi bir haritada, yerlinin kendini en iyi şekilde ifade ettiği ya da bir bütün olarak yaşam tarafından ifade etmeye zorlandığı yaşam bölümünü gösterir.
kendisi."*"Yerli" terimine yalnızca "bilinçli bir ego olarak" ekleriz. Talih Parçası, bir erkeğin yalnızca bilinçli bir ego olarak doğuştan gelen faaliyetini temsil eder.
- ve tüm derin sezgilerini ve bilinçsiz veya süper bilinçli güdülerini göz ardı ederek. Hayata karşı tamamen kişisel tepkileriyle, inşa ettiği veya hayatın ona dayattığı bilinçli kişiliğin kendiliğinden tepkileriyle ilgilenir.

Ortaçağ astrolojisinde Şans Parçası'nın yerlinin "zenginliğini" temsil ettiği söylenirdi. Parçanın bulunduğu E. Parker'a göre, hayatın böyle bir bölümünde kişi mutluluğunu bulacaktır; bu özellikle evin konumu açısından. Üç yorum kesinlikle birbiriyle ilişkilidir. Çünkü insan, spontane kişisel tepkilerine göre faaliyet göstermekten mutludur ve hem mutluluk hem de kişisel tepkilerin kendiliğindenliği genellikle parayla veya en azından (paranın simgesi olduğu) toplumsal işbirliği ve krediyle ilgilidir.

Kısmet Kısmının değeri, örneğin

Jüpiter veya Satürn ile birlikte olan bireyleri gözlemleyen herkes. Burada hayata karşı iki tür temel bilinçli tepkiniz var: iyimserlik ve kötümserlik - diğer faktörler tarafından değiştirilmiş olabilecekleri gibi. Burada da bir yandan herhangi bir kişisel girişim için kredi ve sosyal işbirliği alma eğiliminiz var; öte yandan, yerlinin sanki yabancı bir diyardaki bir yabancı gibi, hayata karşı doğal bilinçli tepkileri belki de içinde yaşadığı topluluk için alışılmadık ve şaşırtıcı olan bir yabancı gibi sürekli olarak kendi üzerine atılma eğilimi.

Ay ile ilgili olarak açıklanan aynı prosedür, tüm gezegenlerle ilgili olarak izlenebilir. Tüm gezegenlerin "Yükselenleri" önemlidir ve incelikli bir astrolojik analiz türünde incelenmeye değerdir. Pratik olarak en değerlilerinden biri, "Görüntüleme Parçası" adını verdiğimiz Uranüs'ün "Yükselen"idir. Bilinçdışının imge yansıtma gücünün bireyin varlığı ve Kaderinde nasıl işlediğini gösterir. Bireyin yaratıcı dehasını, varlığının en derin kaynaklarıyla temas biçimini ve böyle bir temasa verdiği tepkileri sembolize eder. Ay'ın "Yükselen"i, kalıtım ve çevre tarafından koşullanan dış durumlara karşı bilinçli tepkileri açığa çıkarır. Uranüs'ün "Yükselen" durumu, tüm bilinç alanını etkileyen durumlara karşı bilinçsiz, yaratıcı tepkileri karakterize eder.

Astrolojik "Parçalar"ın Genel Teorisi

Gezegenlerin "Yükselenleri", Güneş ile gezegenler arasındaki "yaylar" (veya boylam farkları) hesaplanarak ve bu yayların değeri gerçek Yükselen'in boylamına eklenerek belirlenir. Bu prosedür, herhangi iki gezegen veya hatta önceden belirlenmiş herhangi iki astrolojik nokta durumunda izlenebilir. Böyle bir prosedürün sonucu olarak, sınırlarına kadar gerçekleştirilirse, zodyak üzerinde neredeyse sonsuz sayıda sembolik nokta bulabiliriz. Bunlar, Arap astrologlar tarafından çok yaygın olarak kullanılan "Parçalar"dır.

Prosedür iki faktör içerir: Birincisi,*mesafe*zodyak boylamı cinsinden ölçülen iki gezegen arasında. Böyle bir mesafe, iki gezegen veya herhangi iki astrolojik olarak geçerli referans noktası arasında önemli bir ilişki kurmak olarak kabul edilir. Bu, tüm astrolojik "açıların" üzerine kurulduğu faktördür. Bununla birlikte, "görüntüler", tüm çevrenin basit paydalar (çoğunlukla 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10, 12) kullanılarak bölünmesiyle belirlenen yalnızca birkaç önemli mesafe değerinden oluşur.
— 180°, 120°, 90°, 72°, 60° gibi. Yine de teorik olarak, herhangi bir mesafe önemlidir ve bu mesafe faktörü, eğer

Yükselen ile bağlantılı.*

Parçalar'ın gerçekliğini oluşturan şey tam da budur. A*Kısım, Yükselen için önemi nedeniyle atıfta bulunulan iki gezegen arasındaki mesafedir.* Yükselen bireysel farkındalık noktasıdır. Bu nedenle, bir Parça, bireyin yaşam ve Kadere ilişkin sezgisel algısı açısından iki özel yaşam etkinliği modu (gezegenler) arasındaki ilişkiye önem verir. Böylece Talih Parçası, güneş ve ay enerjileri arasındaki ilişkinin, bireyin kendisine ve Kaderine karşı tutumunu belirlemede nasıl işlediğini gösterir. Görüntüleme Kısmı, varlığının bütünleştirici (Güneş) ve yenileyici-dönüştürücü (Uranüs) faktörlerinin, yerlinin yaratıcı bireyselliğini, benzersizliğini geliştirmek için nasıl işbirliği yaptığını gösterir.

Güneş'in yerine başka bir gezegen koyun, aynı prensip işe yarayacaktır. İki gezegen pozitif-negatif bir çift oluşturduğunda özel anlamlar açığa çıkar: Satürn-Ay, Jüpiter-Merkür, Mars-Venüs. Karşıt yaşam aktiviteleri söz konusu olduğunda diğerleri; en önemlisi Jüpiter ve Satürn'ün durumu. Sadece gezegenler değil, "doğumdan önceki Yeni Ay" gibi astrolojik noktalar da eşleştirilebilir ve Yükselen ile olan mesafeleri ilişkilendirilebilir, böylece Parçalar oluşturulur. Parçalar, başta evleri olmak üzere, burç ve derece konumları, diğer gezegenlerle kavuşumları açısından anlamlar ortaya koyarlar. Bir tablodaki "hassas noktalar" dır. Ancak o kadar çok olmaları mümkündür ki, sayıları önemlerini azaltır.

Bu sayı, iki gezegen arasındaki mesafenin sadece Yükselen ile değil, aynı zamanda Orta Cennet, Alçalan ve Nadir (veya*Ben Coeli).*Bu dört noktanın her biri benliğin bir işlevini temsil eder ve bu nedenle gezegensel faaliyetlerin kombinasyonları için bir referans merkezi olmaya hak kazanır. Ve hepsi bu değil! Zodyak çevresinin iki noktası arasındaki mesafe düşünüldüğünde, iki ölçüm yayı elde edilebilir. Zodyak burçlarının arttığı yönde (saat yönünün tersine) mesafeyi ölçtüğümüzü varsayalım, o zaman Güneş'ten Ay'a olan mesafeyi ölçebiliriz; ama aynı zamanda Ay'dan Güneş'e. Aşağıdaki çizimde Güneş'ten Ay'a 25 derece ve dolayısıyla Ay'dan Güneş'e 335 derece sayıyoruz. Bu 335 dereceleri Yükselen boylamına eklersek (veya aynı olan, eğer*25 çıkar*boylamından derece), şimdiye kadar yeni bir Kısmet Parçası elde ederiz. *üstünde*orijinal Parça olduğu gibi ufuk *altında*Ufuk. Ve eğer çalışırsak

aynı şekilde dört açıyla ilgili olarak, buluruz*sekiz*Güneş-Ay ilişkisinin yarattığı sembolik noktalar!

Parçaların astrolojisi gerçekten de doğum formülünün orijinal öğeleri arasındaki neredeyse sonsuz korelasyonları ve permütasyonları işleyen bir tür "grup cebiri"dir. Karmaşıklığı onu elbette çok hantal yapıyor; yine de astrolojik düşüncenin nihai ve en soyut tipini temsil ettiğine hiç şüphe yok - bu sayede hayatın kendisine ve onun çok çeşitli ilişkiler ağına en yakın hale geliyoruz. Bir an için insan vücudundaki her biri çeşitli türdeki hücreler arasında bir bağlantı yolu oluşturan sayısız sinir yolunu düşünün. Duyular, tepkiler, iradeler, hisler, içgüdüler, düşünceler, hepsi bu inanılmaz derecede karmaşık yaşam iplikleri ağında yol alır. Kişilik sonuçtur. Ve eğer analiz araçlarımızla analiz edilecek bağlantıların sonsuz çeşitliliğine yaklaşacaksak, çok sayıda Parça dışında hiçbir şeyin işi yapamayacağı açıktır. Açık görüşler, neredeyse kavranamayacak kadar geniştir, çünkü kişilik her yerde mevcuttur. Astroloji hayatın her dakikasının, her durumun kişiliğini inceler; bireylerin olduğu kadar ulusların da. Gerçekten de çok yönlü ve değişken Yaşamın cebiridir.

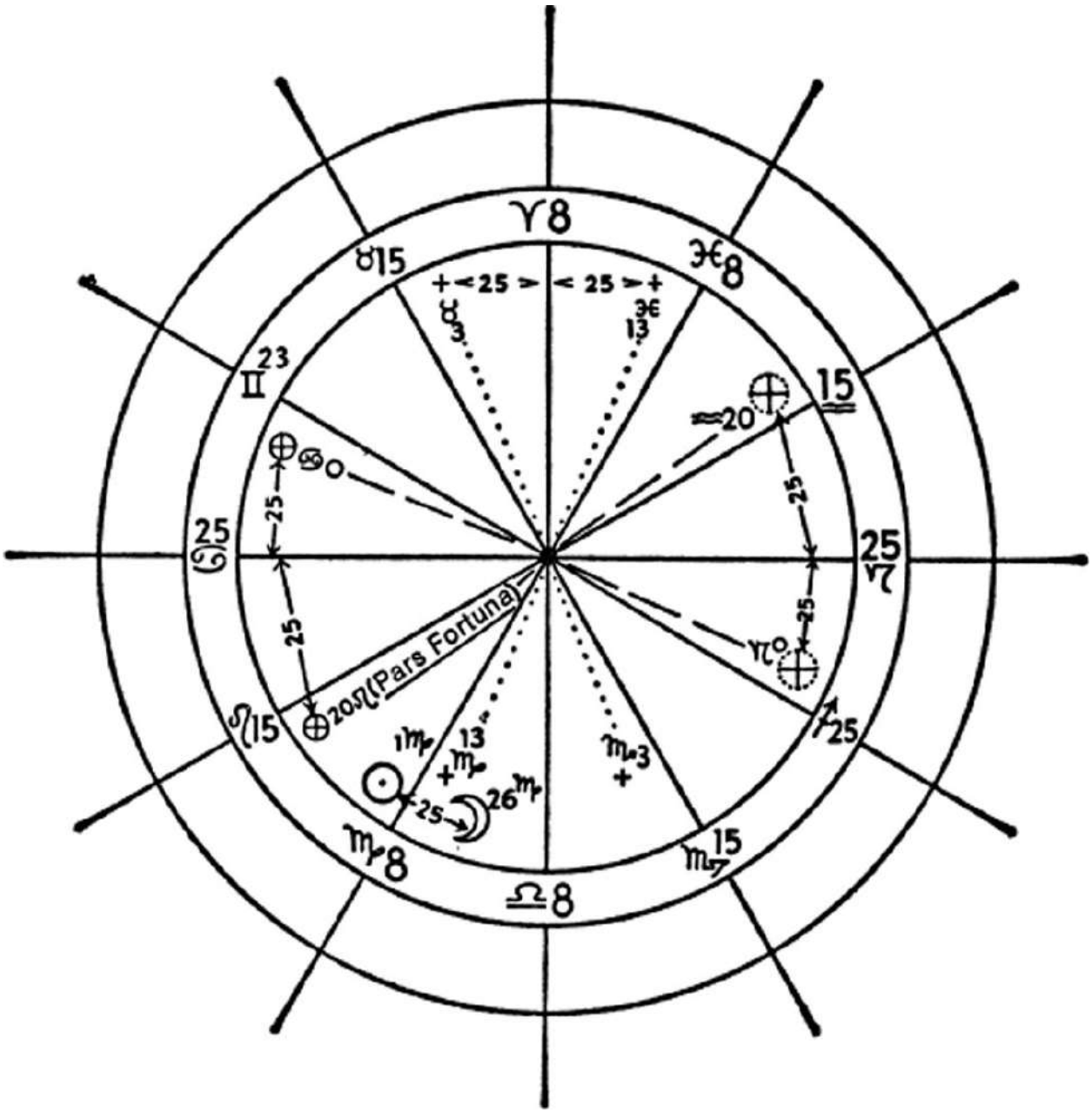

Güneş ile Ay arasındaki ilişkiyi "Parçalar" olarak yorumlayan sekiz olası nokta - iki yönde ve dört açının her birine uygulanır.

---

* bkz. Derece sembollerinin önemi üzerine bir çalışma için aşağıdaki bölüm.

* Güney Düğümü aynı zamanda Jung'un çabalarının sonucu olan "persona" dediği şeye de atıfta bulunabilir. Birey tarafından, davranışını sosyal bir kalıp ya da en iyi ihtimalle toplam varlığının sadece bir kısmını tatmin eden bazı "imaj" terimleriyle bütünleştirmek için yapılmıştır. Birey, davranışını bu “imge” şeklinde kristalize eder ve böylece ya benmerkezci irade gücüyle ya da toplumsal geleneklerin zorlamasıyla ya da toplumsal zorunlulukla sürdürdüğü bir rolü üstlenir. Bu "persona" sahte bir kişiliktir, çünkü bireyin toplam Kaderi onun içinde ve aracılığıyla işleyemez.

* Marc Jones'un *Profesyonel Astroloji,* Ders XII.

* Marc Jones, bu uzaklık faktörünü bir yorumlama sisteminde en orijinal şekilde kullanmıştır. Kısmen "açıların" tamlık derecesi veya yaklaşıklığı ile ilgilenen "Pisagor Astrolojisi" adı altında incelenir. bkz. "Gezegensel Özelliklerin Biçimi ve Örüntüsü" (s. 317) ile ilgili Bölüm.

10
BURÇLARIN DERECELERİ VE “SABIAN” SEMBOLLER

Derece, yalnızca zodyak burcunun veya tüm zodyakın bir alt bölümü değildir. Astrolojik bir unsur olarak tek başına ve (çok az anlaşılsa da) üstün bir öneme sahip bir konumda duruyor. Derece, astrolojideki en gizemli unsurdur ve aslında tüm derin astrolojik yorumların anahtarıdır. Çünkü Derecede, Dünyanın iki hareketinin ve sembolik olarak tüm yaşamın iki büyük ilkesinin bir sentez noktasına gelinir: kolektif ve bireysel, evrensel ve özel. Derecede, yaratıcının bireysel bir kişilik veya belirli bir durum içindeki işleyişine tanık oluruz. Sembolleri okumayı bilenler için "anlam" burada açığa çıkar.

365 gün ile 360 Derece arasındaki sayısal farklılığı şimdilik göz ardı ederek, Derecenin Dünya'nın yörünge dönüşünde tam bir eksenel dönüş gerçekleştirirken kapladığı alan olduğunu görüyoruz. Dolayısıyla Derece, zaman birimi olan günün uzaydaki izdüşümüdür. Derecede, zaman-değeri ve uzay-değeri entegre edilir ve Dünya'nın iki hareketi birleştirilir. Her tam eksenel dönüş *dağıtır* Dünya'nın her yerinde, içinde bu özel dönüşün meydana geldiği zodyak burcuyla (veya Dünya yörüngesinin bir bölümüyle) ilgili Yaşam fonksiyonunun bazı evreleri. Dünya kendi ekseni etrafında dönerken yörüngesinde de hareket ettiğinden, Güneş etrafındaki yıllık devrimi içinde yalnızca sınırlı sayıda eksenel dönüş olabilir. Böylece her dönüş, yörüngesel olarak bir Derece oluşturur. Bu Dereceler *Olumsuz* zodyakın yalnızca alt bölümleri; çünkü onların varlığı gerçeği, zodyakın kendisinin veya evrensel Yaşam-gücünün doğasından kaynaklanan herhangi bir içsel farklılaşmaya bağlı değildir. Yalnızca Dünya'nın eksenel dönüşüne bağlıdır. Derece böylece iki tabiattan pay alır. Eksenel dönüş tarafından şartlandırılmış bir yörünge elemanıdır. Bu nedenle, yaşamdaki "karşıtları uzlaştıran" faktörü temsil etmelidir.

Bu karşıtları uzlaştırma işlevinin ne olduğu araştırılabilir.

Jung'un analitik psikolojisi üzerine önceki çalışmamızdan ve “Bireysel, Kolektif, Yaratıcı” bölümümüzün içeriğinden vb. . Açık bilinçten en derin bilinçsizliğe kadar tüm aşamalar teorik olarak mevcuttur. Ama eğer bir "gün" varlığın temel bir döngüsüyse, tüm bu aşamaları bütünleştiren bir şey, bilinç ile bilinçdışı arasındaki bir ilişki işlevi olmalıdır. Bu işlev çeşitli şekillerde kendini gösterir; esas olarak bir yanda rüyalarda, diğer yanda yaratıcı fantazide. İlkinde bilinçdışı baskındır; ikincisinde, bilinçli. Ancak her iki durumda da bir bağlantı ya da bütünleştirme sürecinin iş başında olduğunu görürüz; ve bu süreç, sembol olan görüntülerin yansıtılmasıyla kendini gösterir. rüyalar, ya da dehanın en büyük ilhamları, bilinçle bilinçaltını birbirine bağlayan bütünleştirici bir sürecin ürünleri gibidir. Bir anlamda, onlar daha çok bilincin durumuna göre şekillenmeye şartlanırlar - Derecenin Dünya'nın eksenel dönüşü tarafından şartlandırılması gibi - ama *enerji* Onlara bahşedilen bilinçdışından gelir - Derece *dır-dir* zodyakın bir parçası.

Uranüs gezegeninin (ve başka bir şekilde Jüpiter'in de) bilinçdışının bilinçle ilişkisindeki bu faaliyetini simgelediği söylenebilir; ama bir gezegenin temsil ettiği şey saf aktivitedir. Birey, etkinlikten “önem mücevherini” çıkarsa da çıkarmasa da, gezegen *Kendisinin* ifşa etmez; ne de en iyi ihtimalle bireyin sahip olduğu anlamın özel niteliğini göstermez. *abilir* bu aktivitenin tamamlanmasından elde edin; yani, "önem mücevherinin" doğası.

Derecede görülen, sınırları içinde meydana gelen her şeyin arketipsel "niteliğidir"; orada odaklanan herhangi bir yaşam tezahürünün potansiyel benliği. Derecelerin tam bir döngüsel dizisi olarak kabul edilen zodyak, kolektif enerjilerin bir temsilinden çok daha fazlası haline gelir. Anlamların evrensel rahmi olur. En yüksek anlamıyla Zaman olur: Her biri, o an içinde bağımsız varoluşa ulaşan her varlığın "monad'ı" haline gelen bir "nitelik" salıveren "ruhların rahimleri" olan yaratıcı anların döngüsel bir dizisi. Bu şekilde anlaşılan zaman, büyük ile özdeştir.

Çince kavramı *Tao.** Dereceler, yaratıcı Zamanın birimleridir. Bu Dünya üzerindeki insanlar için büyük yaratıcı "anların" sınırlarını ortaya koyuyorlar.

Bu tür Derecelerin 360 olması, var olduğu anlamına gelir, *gezegensel bir bakış açısıyla,* Yeryüzünde bireysel benliğin pek çok temel türü veya kipliği; "insan grupları" kadar çok "anlam" enkarne olur. Bu bir gezegensel

sayı. Her gezegen için farklı bir sayı vardır ve bu sayı (göreceğimiz gibi fenomenden çok arketipsel olarak) gezegenin dönüş süresi ile eksenel dönüşü arasındaki ilişki tarafından belirlenir. İki süre arasındaki bu ilişki, bizim anladığımız şekliyle Zaman'ın mistik ve yaratıcı anlamıdır. operasyon numarasıdır*Tao*Dünya'da diyebiliriz - örneğin, sayı kadar*pi*(3.14159), evrensel olarak kabul edilen, yaşamın işlemsel sayısıdır.

Yukarıda belirtilenlerden, böylesine aşkın bir doğaya sahip olan Derecenin gerçekliğinin, yalnızca kendisine bağlı belirli bir sembolik temsil açısından değerlendirilebileceği ve incelenebileceği açık hale gelmiş olabilir. Zodyakın her Derecesi bu nedenle bir sembol taşımalıdır; ve bu sembol anlamını ortaya çıkaracak - bu Derecede bulunan her şeyin potansiyel benliği; ister bir gezegen, ister doruk noktası veya başka herhangi bir soyut nokta olsun.

Bu semboller nasıl algılanabilir veya görselleştirilebilir? Cevabını vermek o kadar kolay değil. "Önemli rahimler" olan sembolleri algılamak için kişinin ruhsal bir algı yetisine sahip olması gerekir; dahası, görselleştirilen görüntüleri açık ve kendini açığa vuran hale getirme gücü. “Kahinlik” terimi pek açıklayıcı değildir, ancak bu bağlamda kullanmalıyız. Uzay, ne tür bir "durugörü"den bahsettiğimizi açıklamamızı yasaklıyor. Salt "psişik" yeteneklerden çok gerçek sezgiye kesinlikle daha yakındır. Bunun özel bir tür "bütüncül algı" olduğu söylenebilir - ancak gezegensel kapsamdadır. Ayrıca sembollerin vahyinin halka ancak birkaç aktarım aşamasıyla ulaşabileceğini de eklemeliyiz. Böyle bir gezegensel “bütüncül algıya” gerçekten sahip olanlar, sembolleri müritlerine aktarabilir,

Her ne olursa olsun, Alan Leo Astrological Manuals serisinde, başlıklı kitapçığı görüyoruz.*Burçların Sembolize Edilen Dereceleri*Derecelerin iki takım sembolik yorumunu verir. Charubel'in yazdığı ilki oldukça değerlidir; ikincisi, bir ortaçağ kaynağından, tamamen yararsız görünüyor. Marc Edmund Jones açık ara en iyisi olan başka bir set verdi; Aslında, gerçek uygulama, sembolleri nasıl kullanacağını bilenler için kesinlikle paha biçilmez olduğunu kanıtladı. Semboller oldukça modern resimler olarak sunulur, bu nedenle bugünün ortalama öğrencisi için daha önemli bir kıyafet içinde; ancak çok eski Mısır kaynaklarından türetildiği söyleniyor. Bu bölüme, kayıt cihazının özel izniyle, bu sembollerin kendi yoğunlaştırılmış formülasyonumuzu ekliyoruz. Bunların önemi ve önemi yıllar geçtikçe daha da artabilen çok önemli bir astrolojik vahiy oluşturduklarına inanıyoruz.

geçmek.

Bu “Sabian” semboller döngüsünde, Sabian döngüsüne benzer bir şeye sahibiz. *Yi Kral*yaklaşık 3000 yıl önce Kral Wen tarafından yorumlandığı gibi. Çinli kahin, başka türlü ifade edilemeyen anlamları imgelerin aracılığıyla iletmek için doğadan ve zamanının basit tarım hayatından alınan resimler ve sahneler kullandı. Bu tür resimleri ve sahneleri kullanmak zorundaydı çünkü bunlar, zamanının insanlarına aşina olmadıkça ve onlar tarafından kolayca deneyimlenmeselerdi, bu adamlar gerçeği çıkaramazlardı. *hayati*önemi orada kilitli. Bugün de aynı şey geçerli. Bu nedenle, Marc Jones tarafından kaydedilen “Sabian” sembolleri, biz modernlere görece tanıdık ya da en azından dolaylı deneyimlerimiz kapsamında olan resimler ve sahneler sunuyor. Bu 360 sembolün formülasyonunun henüz mükemmel olmaması mümkündür; bazı durumlarda sembol olarak tasvir edilen sahnelerin, insanlığın ortak deneyiminde yeterince derin köklere sahip olmadığı ve evrensel veya hayati olarak zorlayıcı olmadığı. Ancak esas olarak, böyle bir semboller dizisinin, içinde bulunduğumuz çağ için gezegensel anlamın köküne indiğine ve burada burada rafine edildikten ve yapısal ritminin çeşitli düzeylerde yorumlayıcı çalışmalarla açıklığa kavuşturulduktan sonra olduğuna inanıyoruz. Yi King serisinin 64 sembolüyle karşılaştırılabilir bir anlamla duracaktır. Her halükarda astroloji pratiğindeki pratik değeri bizim için kesinlikle şüphe götürmez. Yüzlerce vakada kendini kanıtlamıştır; aslında, pratik olarak hem doğum haritalarında hem de önemli horary haritalarında test edildiğinde.

Konunun daha iyi anlaşılması adına, farklı manevi "niteliklere" sahip kişiler tarafından aşağı yukarı aynı şekilde kaydedilen birkaç geçerli sembolün her bir Dereceye eklenmesinin çok makul nedenleri olduğunu ekleyebiliriz. Saf önem alanında değerlerin entelektüel veya bilimsel analizde karşılaşılanlardan çok farklı olduğunu fark etmeliyiz. İlk olarak, bireysel unsur çok önemlidir; ikincisi, zaman faktörü ile bağlantılıdır. Bir sembol şimdi geçerli olabilir ve birkaç yüzyıl sonra değersiz olabilir. Mesele doğruluk ya da doğruluk meselesi değil, değer meselesidir. Ve değerler döngüsel olarak değişiyor. Bir dizi değer şu anda "doğru" veya daha doğrusu hayati derecede önemli olabilir; ayrıca 5000 yıl önce de önemli olabilir. Yine de 1000 yıl önce çok az geçerliliği olmuş veya hiç geçerliliği olmayabilir. Aynı nedenlerle kültürler ve sanat-ifadeleri dönemsel olarak değişmektedir. Döngüler içinde önemli döngüler vardır. Her ırk, her döngü, engin bir gezegensel veya kozmik anlamın sembolik görüntüsüdür. peşinden koşan bazı erkekler*gerçek*Manevi değerler, içsel farkındalıklarını, alıcı olabilecekleri noktaya kadar rafine eder.

"Önemli şarap"ın içine aktığı ve yalnızca içine akabileceği "kaseler". Onlar "görücüler", ırkın yaratıcı dehaları - Zamanın avatarları ve kendileri de manevi hakla ait oldukları monadik grup için önem taşıyan tohumlardır.

Bu monadik gruplar astrolojik analiz yoluyla keşfedilebilir. Bir anlamda zodyakın arkasına gizlenmişlerdir. Ama normalde anlaşılan değil *burçlar burcu;*bunun yerine, daha gizemli*360 Derece döngüsü.*Böyle bir döngüdeki anahtar sayı 12 değil, 6'dır. Döngü farkındalık döngüsüdür, farkındalık anlam aracıdır. Bu itibarla, onun birinci bölümü, kavramına tekabül eden bölümdür.*ufuk;*ve ayrıca gündüz ve gece arasındaki teorik bölünmeye; bilinçli ve bilinçsiz, dış ve iç, erkek ve kadın, duyum-düşünme ve sezgi-duygu arasındaki ayrımı ifade eder. kavramı*meridyen,*Öte yandan, "güç" unsurunu ifade eder. Bireyin doğum haritası her iki ekseni de kullanır, çünkü doğum uzayda çarmıha gerilme anlamına gelir ve 4 sayısı oluşum sayısıdır. Bu nedenle, aynı zamanda bir bütün olarak evrensel "oluşturma gücünü" simgeleyen sıradan zodyak, 4 bölüme ayrılmak zorundaydı; bu, üçe bölmeyle on ikili bölümü - ya da ikiye bölmeyle sekizli bölümü verdi.

Önem, sürekli olarak "karşıtları uzlaştıran" ruhsal faaliyet türüne bağlıdır. Mutlak anlamda bu etkinliğin kaynağıdır; göreceli ve somut anlamda bunun sonucudur. Bu nedenle açılış konuşması 2 çarpı 3'tür; 3 rakamı, temel tezahür veya bireyselleşme ilkesine atıfta bulunur. Yani önem açısından döngüyü 6 aşamaya bölünmüş buluyoruz. Her aşama, okültist-teozofistin "Işın" dediği şeyin ruhsal gerçekliğidir. Her Işın, tezahür ettiği şekliyle*somut olarak,*kendini 4 kısma ayırmak zorundadır: Işın'ın çarmıha gerilmesi. Böylece, Tanrı'nın tahtının etrafında duran İncil'in 24 Yaşlısına sahibiz. Kadim zamanlarda, tezahür somuttan daha potansiyel ve enerjik olduğu ve fiilen somutlaştığı için, her Işın oldukça üçe bölündü ve 18 sayısını verdi;*Bhagavad Gita.*Bahai hareketinin ilk aşamasında olduğu gibi, Krişna on dokuzuncuydu, Bab (müstakbel Avatar'ın Müjdecisi) ve en yakın arkadaşları 19 "Yaşayan Harfler"i oluşturdular - çünkü onlar Hz. “Tanrı'nın İzzeti”nin somut tezahürü—Baha'u'llah.

24 Kıdemli, günün 24 saatini temsil eder, çünkü gün, Zamanın birimidir ve Derecenin gerçekliği, ki bu da önem birimidir. Bu nedenle her “saat” tam*anlamlı zodyak*15 derece için; tıpkı her Işın'ın iki aylık bir dönemi veya birbirini izleyen iki işareti temsil etmesi gibi.

zodyak (geleneksel olarak eril-dişil bir çift olarak anılır; örneğin, Koç-Boğa çifti).

Marc Jones, "Sabian" semboller döngüsü yorumunda bu "saatler"den şu şekilde söz eder:*açıklıklar,*ve her birini beşer derecelik üç kısma ayırır: “Her saatte ilk beş derece, insandaki huy âleminin faktörünü ifade eder; ikinci beş, duygusal bölge; üçüncü beş, zihinsel alem - . . . maddeden ruha doğru evrim”*(Sembolik Astroloji:*Ders II.)

Ancak bu noktada, son paragrafları okurken muhtemelen birçok kez okuyucunun aklına gelmiş olan iki soruyu yanıtlamak gerekli görünmektedir. Birincisi: Yılda 365'ten fazla gün varsa, neden sadece 360 derece?—İkincisi: Altı yerine yedi Işın yok mu?

Bu iki soru aynı anda yanıtlanabilir, iki yanıt da aynı ilkeden çıkar. Bu ilkeyi, Doğa'da her zaman iki temel kutbun birbirine göre yorumlanacağı bir belirsizlik değeri olduğunu söyleyerek kısaca ifade edebiliriz. Dünyanın eksenel dönüşü, kozmik olarak öznel ve bireysel bir zaman faktörüdür. Yörünge devrimi nesnel ve evrensel bir uzay faktörüdür. Ve ilki, ikincisini belirlemek için kesin bir ölçü birimi olarak hizmet edemez. Bir değerler kümesini başka bir değer alanına ait bir birimle ölçemeyiz. Kolektivite, bireylerin tam bir toplamı değildir. Bir grupta 360 kişi olabilir; ancak grubun değeri, her bireyin değerlerinin tam toplamı değildir. Herhangi bir kolektivitede bir büyüme artışı, bir *artı;*bir anlamda bir nicelik olmayan, en azından asla bir nicelik olmayan gizemli bir nicelik.*rasyonel sayı.*

Süreç tersine çevrilebilir ve bireyin grup değerinin tam bir kesri olmadığı söylenebilir. Hayat sandığımız kadar matematiksel değil; ve modern fizik bunu elektronların davranışını araştırırken keşfetti. Sonuç, Heisenberg'in belirsizlik ilkesi oldu: Bir elektronun konumunu ve hızını aynı anda ve doğru olarak bilemezsiniz. Aynı şekilde, farklı derecelerdeki iki gezegen hareketi niceliksel olarak rasyonel sayılarla ilişkilendirilemez. Bu kozmik ilişki yasasının belki de en evrensel simgesi,*pi*çevrenin çapa olan ilişkisini ölçen; 3.14159. Çevrenin 3 çap veya 6 yarıçap içermesi mantıklı görünüyor. Ancak, yıl 6 X 60 günden fazla gün içerdiği gibi, 6'dan fazla yarıçap içerir.

“Daha”, tüm bütünleştirici süreçlerdeki belirsizlik katsayısını temsil eder. Ruhun özgürlüğünü, Yaradılışın Yedinci Gününü,*Atman*Hindu felsefesinin: Önlenemez. Okültistler Yedi Işın'dan bahseder. Ama yedinci gerçekten bir Işın değildir; varlığın altı katlı iki ölçeği arasında bir köprüdür. Müzikal olarak konuşursak, majör ölçeğin "baş notasıdır". Çevre uzunluğunun altı yarıçapın uzunluklarının toplamından fazla olduğu irrasyonel değerdir; yani .14159. ... Tüm Işınların özgürlüğünü temsil eder; olduklarından daha fazlası olabilecekleri şey. Aynı şekilde, %365'i 360'a bölersek, her yıl bireyin daha yüksek bir benlik durumuna erişebileceğini simgesel olarak temsil eden bir ondalık değer elde edilir. Bu değeri, merakla, yine 14 sayısını verir - .014+.*

Başka bir anlamda, fazladan günler aynı zamanda Dünya'nın yörüngesinin mükemmel olmadığı ve Dünya'nın hızının sabit olmadığı anlamına gelir. Bu, kutup ekseninin ekliptik düzlemi üzerinde eğilmesine atıfta bulunulabilir. Konuya hangi yönden bakılırsa bakılsın, 360, Dünya üzerinde bireyin kolektifle ilişkisini ölçen arketipik sayı olarak alınmalıdır: Önem arketipi olarak Dünya'nın yaratıcı sayısı. önem alanı*dır-dir*arketipsel alan; Ve*HAYIR*somut tezahür her zaman arketipinin mükemmel bir kopyasıdır. Aynı şekilde, tam sayılarla hiçbir astronomik döngü hesaplanamaz; ve şunu da ekleyebiliriz ki, hiçbir gerçek hayat asla doğum haritasının sunduğu kalıba tamamen ve katı bir şekilde bağlı değildir; hiçbir kehanet grubu kesinlikle doğru olamaz. Bir yerde, bir zamanda, her zaman bir miktar tutarsızlık olacaktır. Aksi takdirde, evren zaten statik bir mükemmellik noktasına ulaşmış olurdu. Hayatın var olduğu gerçeği, ruh ve maddenin, anlam ve formun hiçbir zaman mükemmel bir şekilde ayarlanamayacağının ve zıt vurgularının asla tam olarak uzlaştırılamayacağının en kesin göstergesidir. Bu nedenle her zaman yıkım ve yenilenme olmalıdır. "Belirsiz"den Shiva'nın yaratıcı özgürlüğü doğar - tüm geçişlerin simgesi, "İlk Işın"ın tanrısı.

Artık yıllarda 29 Şubat'ta kadınların erkeklere evlenme teklif edebileceği geleneğinde büyük bir sembolik gerçek var. Çünkü o fazladan gün, herhangi bir döngünün tamamlanmamış kısmını simgeliyor; ve o kısımda tözün ruhla evlenmemiş çağrısı ruha yükselir. Ve duyulması gerekir. Ve cevap Avatar, Mesih-varlığı, Birinci olan Yedinci'dir.

Şimdi yoğunlaştırılmış dosyamızda “Sabian” Derece sembolleri serisini veriyoruz.

sürüm. Sadece Marc Jones'un kursundan alıntılar olan şu birkaç sözü ekleyeceğiz:

> “Sembolik astroloji yaşayan bir sanattır ve bu şekilde çalışılmalıdır. Zodyak dereceleriyle bağlantılı semboller nadiren gerçek anlamıyla alınır. Onlar daha ziyade, astrologun daha yüksek anlayışı için katalitiktirler ve gelişimi, onun yaşamın her faktörüne içerik ve imalar eklemesini sağlayacaktır.”

Marc Jones, her sembolün olumlu ve olumsuz bir yorumunu verir. Mevcut versiyonda, bazen her iki anlamdan da söz edilse de, genellikle yalnızca olumlu anlam verilir. Bu anlam düalizmi, tüm varlıkların kendisini ruha veya maddeye doğru yönlendirebileceği ve tüm koşullanmaların iki temel yorum türüne duyarlı olduğu gerçeğinin ifadesidir ve bu da birkaç (en az üç) seviyeden biriyle ilişkilendirilebilir. bilincin. Bu nedenle, sembollerin bireysel durumlara uygulanması, daha yüksek anlayışa dayalı bir teknik gerektirir.

Bir derecenin herhangi bir kesri, tam bir derece olarak kabul edilmelidir. Koç 15° o', Koç 15° olarak okunmalıdır; ancak Koç 15° 1' ve Koç 15° 59', Koç 16°'yi temsil eder. Semboller, bir faaliyet aralığının, bir döngünün ifadesidir ve başladığı anda önemi bir anda ortaya çıkar.

KOÇ BURCU

I. GERÇEKLEŞTİRME SÜRESİ

1°OKYANUSTAN BİR KADIN ÇIKTI; BİR FOK ONU KUCAKLAR

Kendilik potansiyeli: birey kollektiften çıkıyor ve ilk kez kendini gerçekleştiriyor.

2°BİR KOMEDYEN BİR GRUP ARKADAŞLARINI EĞLENCELENDİRİYOR

Varlığın göze çarpan unsurlarını çıkararak nesnel anlayış. Yaşamı keşfetme sevinci; veya mizah yoluyla kaçmak.

3°AMAN'IN PROFİLİ ÜLKESİNİN ANAHTARLARINI GÖSTERİYOR

Daha büyük kolektif gerçekliğin bir avatarı olarak bireysel benlik; toplumun veya yaşamın daha geniş planının katılımcısı olarak.

4°İKİ AŞIK UZAKTAN BİR PARK YOLUNDA GEÇİYORLAR

Sorumluluk almadan hayata bilinçli katılımın doluluğu. Doygunluğu ima eden bir faaliyet döngüsünün kapanışı.

5°ÜST KENARINDA ALTIN KANATLI BEYAZ ÜÇGEN

İç benlik alanında değerlerin evrimi, ancak henüz kanıtlanmamış bir aşamada. Manevi bir amaç için isteklilik.

6°SİYAH BİR KARE; YANLARINDAN BİRİ KIRMIZI AYDINLATILMIŞTIR

Bireysel benliğe yönelik birincil çaba. Herhangi bir şeye ilk ve kontrolsüz ilgi. Büyük iç huzursuzluk.

7°AMAN KENDİNİ İKİ ALANDA BİRDE İFADE EDER

İnsanın kendisini hayvanlardan gerçekten farklılaştırdığı bilinçli ikilik. Çalışmada çok yönlülük. Kendini genişletme.

8°FLAMALARI DOĞU RÜZGÂRININ UÇURDUĞU BİR KADIN ŞAPKASI

Kendini dışsallaştırma ve bilinçte somutlaştırma için ilk gerçek girişim. Doğu kuvvetlerinin bireyselleştirilmesi önerilmektedir.

9°BİR KAHİN, KRİSTAL BİR KÜREYE KONSANTRE OLARAK BAKIYOR

Yön içeriden. Belirli bir durumda tüm faktörlerden yararlanmak ve ne zaman karar vereceğini bilmek. Güvence.

10°BİR ALIŞVERİŞ ESKİ SEMBOLLER İÇİN YENİ FORMLAR YARATIR

Derin anlayış, normalin ötesinde demektir. İç ve dış olanı bütünleştiren soyut kâhinlik. Yorumlayıcı hediye.

11°BİR ÜLKE YÖNETİCİSİ RESMİ OLARAK TANITILIYOR

Kolektif ırksal ideallerin iyi idaresi. İyi ve gerekli, ancak standartlara hayal gücünden yoksun uygunluk. İdealleştirme.

12°BİR BEYAZ KAZ SÜRÜSÜ BERABER GÖKLERDE BAŞ ÜZERİNDE UÇUYOR

Henüz sosyal olarak olgunlaşmamış ve ayarlanmamış bir ruh; tam ve sabit somut ifadeye inmemek. Kendini keşif.

13°PATLAMAYAN BOMBA ARTIK GÜVENLE GİZLENİYOR

Gelişmekte olan benliğin somut olmayan korkuları: aniden ortaya çıkan yeni bir bakış açısının ve yeni bir kimliğin yaratıcı kıpırdanması.

14°BİR YILAN, İNSAN VE KADINI YAKIN KUTLAMADA ÇEVRİYOR

Yüksek bilgeliğin gücü, iki kutuplu doğada kendini gösterir. Benliğin daha yüksek dehası tarafından korunma. Gerçeğin yerine getirilmesi.

15°GÜNBATIMININ ALTIN IŞIĞINDA SEPET DOKUYAN HİNTLİLER

Geçmişte kazanılan tüm güçlerin hafızası aracılığıyla benliğin tam ve bilinçli olarak gerçekleştirilmesi. Kalıcılık.

KOÇ BURCU

II. SINAV SÜRESİ

16°PARLAK KAPLANMIŞ BROWNİLER, BOYANAN SICAK IŞIKTA DANS ETMEKTEDİR

Hayatın bilinçli ve bilinçsiz tarafları arasındaki ilişki. Görünmez yardım genellikle dış güçlere karşı yükümlülük gerektirir.

17°İKİ PRIM SPINSTER SESSİZLİK İÇİNDE BİR ARADA OTURUYOR

Ya büyük bir haysiyet ve benlik bütünlüğü ya da hayatı tam olarak yaşayamamayı içeren dengeli ve tarafsız bir bakış açısı.

18°BOŞ BİR HAMAK İKİ GÜZEL AĞACIN ARASINDA ASILIYOR

Önemli bir başarıdan sonra dinlenin. Faaliyetin meyvelerini toplamak için eylemden sonra bilinç kapasitesi. Önyargısız olma.

19°ÇİRKİN BİR ENDÜSTRİYEL BÖLGENİN ÜZERİNDE GÖRÜNEN AMAGİK HALI

Yaratıcı anlamın gücüyle gündelik hayatı dönüştürme kapasitesi; ya da boş hayallerde kaçmak.

20°GÜZEL BİR GÜNDE PARKTA KUĞU BESLENEN GENÇ KIZ

Benliğin herhangi bir benlik kavramından daha büyük bir hayata katılımı. Koruma veya buna duyulan ihtiyaç.

21°GÜÇLE PARÇALANMIŞ BİR BÖCEKÇİ YÜZÜĞE GİRİYOR

Tamamen fiziksel şeylerde benliğin tamamen kurban edilmesi. Fiziksel ve psikolojik yoğun bir özgüven.

22°İSTENEN TÜM ŞEYLERİN BAHÇESİNE AÇILAN KAPI

Nesnel yaşamda neşe ve mutlak kısıtlama eksikliği. Kendini yüceltme veya mutluluk arzusuna esaret.

23°YAZLIK ELBİSELİ KADIN DEĞERLİ BİR ÖRTÜLÜ YÜK TAŞIYOR

Deneyimin herhangi bir aşamasında bilinçli yaşamın ilk olgunluğu. Değer duygusu ve incelik ya da müsriflik. masumiyet

24°PENCERE PERDE İÇTEN ÜFLENMİŞ, BONUCOPYA BİÇİMİNDE

Çaba gösterilmesine katılan iyi şans. Ruhsal güçlerin bilinçli egoya hücumu. Koruma.

25°ÇİFT BİR SÖZ, İÇ VE DIŞ ANLAMLARINI ORTAYA ÇIKARIR

Varlığın iç ve dış unsurları arasındaki tesadüfi işbirliği. Kendine veya topluma karşı sorumluluk duygusu.

26°AMAN, VERDİĞİ ŞEYİN MALINDAN PAYLAŞIR

Tüm olası yaşam alemlerinde kaynakların tükenmezliği ve üstün yetenek. Bazen potansiyele bağlı takıntı.

27°HAYAL GÜCÜYLE, KAYBEDİLEN FIRSAT GERİ KAZANDIRILIR

Zihinsel olgunluğun başlangıcı ve yaratıcı fakültenin yavaş büyümesi. Tutumun gözden geçirilmesi. Zihinsel ev temizliği.

28°SEVGİLİ BİR İLLÜSYONU PARÇALAYAN AMAN'I KALABALIK ALKIŞLIYOR

Değerli fikirlere yeni bir ışık tutulur. Varlığın gerçekleriyle korkusuz, yapıcı ve alenen yüzleşmek. Ayarlama.

29°KOZMİK ARMONİLERİ SÖYLEMEK İÇİN GÖKSEL BİR KORO ORTAYA ÇIKTI

Bilincin kozmik güçlerle birleşmesi. Hayatın düzenine ve anlamına uyumlu anlayış ve inanç.

30°ÖRRDEK ÖRRDESİ GENÇLERİ BİR GÖLETTE NEŞELE OTURUYOR

Temel sosyal işbirliği ve benliğin takdir edilmesi. Aynı zamanda bir iç kısıtlama duygusu. memnuniyet.

BOĞA BURCU

III. DENEYİM SÜRESİ

1°KAYALIK BİR DEFİLDEN TEMİZ BİR DAĞ AKIŞI AKIYOR

Varlığın gücünün ve gücünün saflığı, mükemmelliği ve anında kullanılabilirliği. Ferahlatıcı. Kendini idame ettirme.

2°ELEKTRİKLİ BİR FIRTINA GÖKYÜZÜNÜ MÜKEMMEL BİR ŞEKİLDE AYDINLATIR

Doğanın güçlerinin gücü ve harikası hissi. Tüm varlığın içeriminin tam dönüşümü. Huşu.

3°DOĞAL TERASLAR ÇİÇEKLENEN YONCA ÇİMLERİNE ÇIKARILIYOR

Doğası gereği insana kendini ifade etmesi için gönderilen davet. Tüm deneyimlerde ilham verici olanaklar. Umut.

4°GÖKKUŞAĞININ ALTIN ÇANTASI KÖPÜKLÜ YAĞMURUN ORTASINDA PARLAK OLUYOR

Sınırsız kaynaklar. Taşan güç duygusu. Manevi sevginin müsrifliği, en yüceyi arayanların üzerine yağdı.

5°KEDERDEN DOLU GENÇ BİR KADIN MEZARIN BAŞINDA DİZ ÇÖKÜYOR

Uçup giden görünüşlerin ardındaki anlamın açığa çıkması. Anlamak için huzursuz arayış. İllüzyondan gerçeğe doğum.

6°DERİN BİR KANYONUN ÜZERİNE İNŞAATI YAPILAN BİR KONUK KÖPRÜ

Zeka ile zorlukların ve sınırlamaların fethi. Bir sorunu çözmeye yönelik yönlendirilmiş çaba. Kanal gemisi.

7°SAMARİYELİ KADIN KUYUDAN SU ÇEKMEYE GELİYOR

Kadim varlık kaynaklarına dönüş yoluyla perspektif kazanma. Kolektif bilinçdışına içe dönük yaklaşım.

8°BİR KIZAK, HENÜZ KARLA KAPLANMAMIŞ YER ÜZERİNDE HIZLA GİDİYOR

Benliğin iradesinin dış koşullardan bağımsızlığı. Öncünün kehanet vizyonuna göre hayatı şekillendirme gücü.

9°HEDİYELER VE YANAN MUMLARLA DOLU BİR NOEL AĞACI

Dış hayatın kalbi saf olana sunduğu vaadin sembolü; ile ilgili

kendini ırka vererek ölümsüzlük.

10°GÜZEL BİR KIZIL HAÇ HEMŞİRESİ BİR MERHAMET İŞİNDE ACELE EDİYOR

Kişinin hemcinslerine hizmet için doğal, dizginsizce kendini dökmesi. Şefkatli anlayış yoluyla kendini ifade etme.

11°AWOMAN TAM ÇİÇEKÇİ ÇİÇEKLERİ SULAMA

İnsan ve doğanın yaratıcı hizmet ve güzellik ortaklığı. Doğanın insanın bakımına ya da bakım eksikliğine zengin tepkisi.

12°GENÇ ÇİFT ANA CADDEDE YÜRÜYÜYOR, VİTRİN ALIŞVERİŞİ YAPIYOR

Bütün ruhlu katılıma ve başarıya götüren dış hayata içsel ilgi. Kendini yansıtma. Tahmin.

13°BİR TAŞIYICI, BAGAJ MİKTARINI NEŞELİ BİR ŞEKİLDE DENGELEMEKTEDİR

Ortaya konan çaba sevinci. Olaylarda basit bir dalmanın nihai sonuçlarına olan inanç. Aşırı özgüven.

14°ÇOCUKLAR kabuklu deniz hayvanlarının arasında azalan dalgaya sıçradı

Yaşamın birliğini, biçimlerinin çokluğu içinde gerçekleştirme ihtiyacı. Varlığın daha yüksek aşamalarıyla bilinçsiz temas.

15°KIRMIZI İPEK ŞAPKALI, BOYUNCA ADAM FIRTİTANA CESUR OLUYOR

Bilinçli zihnin kaba doğa güçleri üzerindeki üstünlüğü. Dış zorlukların tam takdiri. Büyük iç kaynaklar.

BOĞA BURCU

IV. KEYFİN SÜRESİ

16°YAŞLI ADAM GİZLİ GERÇEKLERİ BİR KALABACA AÇIKLAMAK İÇİN ÇOK ÇALIŞIYOR

Kullanılabilecek olandan daha fazla bilgi ve potansiyele sahip olma bilinci. Büyük iç dolgunluk. Manevi yalnızlık.

BOĞA BURCU

17°"KILIÇLAR" VE "MEŞALELER" ARASINDA SEMBOLİK BİR SAVAŞ

Kudret ve aydınlanma, fiziksel arzular ve daha yüksek arasındaki mücadele

ilhamlar. Kendini yönlendirme. İlahi coşku.

18°BİR KADIN GÜNEŞLİ BİR PENCEREDEN KETEN ÇANTAYI HAVALANDIRIYOR

Varlığın küflü, karanlık köşelerine başkaldırı. Psikanaliz. Kendinden memnuniyetsizlik. Kendini dönüştürmek için güçlü irade.

19°YENİ BİR KITA, TAZE VE YEŞİL, OKYANUSTAN DOĞUYOR

Tüm varlıklarda somut kendini gösterme potansiyeli. Taşan özgünlük. Kendiliğinden, zengin yaratıcı dürtü.

20°KANATLAR GİBİ DÜZGÜN BULUTLAR GÖKYÜZÜNDEN AKIŞIYOR

Yüce bilinç durumu; varlığın ve anlayışın hafifliği ve genişliği. Mistik ve coşkulu kendini genişletme.

21°BİR KİTAPTAKİ ÖNEMLİ PARÇALARA PARMAK NOKTALARINI HAREKET ETMEK

Manevi ayrımın, herhangi bir konunun özüne inme kapasitesinin sembolü. Güzel anı. anlayış.

22°KAHVERENGİ GÖVDE GÜVERCİNİ FIRTINALI SULAR ÜZERİNDE DÜZ UÇAR

Anlama özgürlüğü; gerçek bir misyona sahip olmaya dayalı güç. Aşkın aktivite. Kendini kurtarma.

23°EN MUHTEŞEM MÜCEVHERLERLE DOLU BİR TAKI MAĞAZASI

Kalıcı manevi değerlerin bolluğu; veya geleneksel ırksal başarıların sosyal gösterimi. İç armağanların bolluğu.

24°KEMERİNDEN ASKILI HİNTLİ, İNSAN DERİLERİ, GURURLA SÜRÜYOR

Temel enerjilerin aşırı bilinçli benliğe zorla girişi. İlk değerlere geri dönün. Engellemelerin fethi.

25°GENİŞ KAMU PARKI MUHTEŞEM VE İLHAM VERİCİ MANZARALAR GÖRÜNTÜLER

Kolektivitelerin sosyal gücü. Geleneksel kültürün gücü. Yerleşik başarılara sadakat. Değişmezlik.

26°SEVDİĞİNİN PENCERE PANJURUNDA BİR İSPANYOL SERENADERİ

Tüm yaşam temaslarında başarıyı garanti eden iyi tanımlanmış arzunun gücü.

Tezahürü zorlayan hayal gücü.

27°KIRMIZI YAŞLI KADIN PARLAK GÜLÜMÜŞLE BİBER SATIYOR

Coşkulu gençliğe bilgeliğin meyvelerinin onurlu sunumu. Hasta kader anlayışı; yoksa işgüzarlık.

28°YENİDEN ROMANSA UYANAN OLGUN KADIN KENDİNE HAYIR VERİYOR

Hayata yeni bir bakış açısı, gerçek bir gençleşme. Olgun deneyimin çekici cazibesi. İçsel umutların isyanı.

29°ESKİ BİR BANKA ÜZERİNDE OTURMUŞ İKİ AYAKKABI AYAKKABI ÇALIŞIYOR

Söylemsel aklın sembolü, içsel varlık içindeki "artıları ve eksileri" savaşı. Analitik, özetleyici yargı.

30°Tavus kuşu tüylerini eski malikanenin çimlerinde sergiliyor

Kişisel ihtişam veya bilinçsiz ihtişam. Yalnız ruh için en içteki ihtişamını ortaya çıkarabileceği kesin bir sığınak.

İKİZLER BURCU

V. HAYRET SÜRESİ

1°CAM TABANLI TEKNE DENİZ ALTINDAKİ HARİKALAR ÜZERİNDEN SÜRÜYOR

Hayatın kaynaklarıyla sürekli temas halinde olan bir bilinçteki farkındalığın derinliği. Kolektif görüntülere duyarlılık.

2°NOEL BABA YILBAŞI ÇORAPLARINI GİZLİCE DOLDURUYOR

Herhangi bir normal insan kalbindeki doğal iyilik. Başkalarının isteklerine karşı uyanıklık; hayırseverlerin genellikle gizli gururu.

3°LOUIS XIV'İN TUILERIES BAHÇELERİNDEKİ MAHKEMESİ

Bir dereceye kadar gerçek aristokrasi ve davranış mükemmelliği. Form ve gelenekte kendini gerçekleştirme. Toplu güç.

4°HOLLY VE ÖKSE OTU BİR EVE NOEL RUHU GETİRİYOR

Bireyler için ırksal geçmişin zenginliğini ve gücünü koruma girişimi olarak tatil ruhu. Sosyal sıcaklık.

5°RADİKAL BİR DERGİ, SANSASYONEL BİR ÖN SAYFA GÖSTERİYOR

Sosyal propagandanın zorlayıcı gücü. Organize reformda duygusal sempatinin dışsallaştırılması. Yeterlik.

6°GECE İŞÇİLERİ GÜRÜLTÜ VE KARMAŞIKLIK ORTASINDA PETROL ÇALIŞIYOR

Maddi zenginlik peşinde abartılı faaliyet. Gelecek ve spekülatif kazançlar açısından kendini yönlendirme kapasitesi.

7°AĞAÇLARIN GÖLGELEDİĞİ, SAF SU İLE DOLU ESKİ BİR KUYU

İnsan ile çevresinin hayat veren temel gerçekliği arasındaki derin ve olgun ilişki. İç güvence; duruş.

8°KAPALI BİR FABRİKA ÇEVRESİNDE MEYDAN OKUYARAK Strikers Değirmeni

Varlığın kolektif, bilinçsiz faktörlerinin, bilinçli egonun yeniden kutuplaşmasına doğru bir kıpırdanması. Boş protesto.

9°YAYLI VE OKLU, SAVAŞA HAZIR ORTAÇAĞ OKÇU

Eğitime dayalı üstünlük ve kolaylık. Elbette nişancılık. Belirli kendi kendine yönlendirme. hazırlık Sorunda görünmez yardım.

10°UÇAK, BİR BURUN DALIŞINDAN SONRA KENDİNİ GÜZEL BİR ŞEKİLDE SAĞLIYOR

İlkelerinden veya öz denetiminden vazgeçmeden deneyime dalma kapasitesi. Fedakarlık yoluyla kendini genişletme.

11°YENİ AÇILAN ARAZİLER BAKİR DENEYİM ALANLARI SUNAR

Somut, bilinçli gelişimin yeni görünümü. Yenilenen ve genişleyen fırsatlar. Doğanın öncü ruhu çağrısı.

12°KARA KÖLE KIZ METESİNDEN HAKLARINI İSTİYOR

Irksal koşullanma ve sınırlamaların üzerine çıkma isteği; ya da şeylere oldukları gibi uyma ihtiyacı duygusu.

13°DÜNYACA ÜNLÜ PİYANİST ÇALMAYA BAŞLIYOR

Sosyal konumun aşırı yüceltilmesi. Benlikte doruğa ulaşmak. Görevin sonunda korkunç bir boşluk hissi.

14°UZAKLARDA YAŞAYAN İKİ KİŞİ, TELEPATİK İLETİŞİM İÇİNDE

Sıradan varoluşun uzay-zaman sınırlamalarına bilinçli hakimiyet. Her durumda temel gerçeklerin gerçekleştirilmesi.

15°HOLLANDA İKİ ÇOCUK DERSİNE BİRLİKTE ÇALIŞIYOR

Manevi gerçeğe ve altta yatan anlamlara bilinçli yaklaşım. Açık fikirlilik. Geleneksel çizgiler boyunca düşünce netliği.

İKİZLER BURCU

VI. HUZURSUZLUK SÜRESİ

16°KADIN AJİTATÖR KALABALIK İÇİN HAREKETLİ BİR YARDIMDA BULUNUYOR

İnsan ruhunun, içsel varlığın ihtiyaçlarının dış doğası tarafından tanınması talebiyle yükselmesi. Kendini kanıtlama.

17°BİR GENÇİN KAFASI, OLGUN DÜŞÜNÜRÜN KAFASINA DEĞİŞİR

Dışsal şeylere güçlü katılımdan daha derin gerçekliklerin farkına varmaya doğru ilerleme. Doğuştan bilgelik. İstikrarlı büyüme.

18°BATILI BİR KALABALIK İÇİNDE İKİ ÇİNLİ ÇİNCE KONUŞUYOR

Yabancılık, aynı zamanda çevreden bağımsızlık. Tüm koşullara rağmen bilinçli olarak kendini idame ettirme. Bireyselleştirme.

19°BÜYÜK ARKAİK CİLT AMÜZE ARŞİVLERİNDE SERGİLENİYOR

Gerçek bireysel kendini ifade etmenin ötesinde kolektif bilgi ve bilgelik rezervi. Geçmiş deneyime saygı.

20°SELF SERVİS RESTORAN BOL BOL YİYECEK GÖSTERİR

Yaşam kaynaklarının müsrifçe dağıtılması. İç zenginlik. Doyma veya doğal enerjilerin ayırt edici kullanımı. Zengin arz.

21°BÜYÜK BİR ŞEHİR MEYDANA BİR İŞGÜCÜ GÖSTERİSİ

Bilinçli ego alanında doğal içgüdülerin ani yükselişi. Kör mücadele. Kaderin zorlayıcı gücü.

22°DANS EDEN ÇİFTLER BİR HASAT FESTİVALİNDE AHIRI KALAPA TAŞIYOR

Doğal içgüdülere dayalı çağrışımlarda yaşam zenginliği. Sadeliğin sıcaklığı

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

yaşamak. Normal kendini gerçekleştirme.

23°ÜÇ ÇEVRE YÜKSEK YUVALARINDAN GURURLA BAKIYOR

Ruhta bilinçli kendini kurma ve onun üçlü doğası. Doğuştan özgüven. Gerçek varlığın üstünlüğü.

24°SORUNSUZ ÇOCUKLAR DÜZGÜN DONMUŞ GÖLETTE KAYMAKTADIR

En zorlu ortamlarda bile kendi kendine eğlenmek veya rahatlamak için her fırsatı kullanma kapasitesi. Takdir.

25°BİR BAHÇI GÜZEL PALMİYE AĞAÇLARINI SON DERECE ÖZENLE BUDAR

İnsanın çevresini ve en yoğun doğasının dürtülerini kontrol etme kapasitesi. Eşyalar için aktif bakım.

26°DONDUĞU AĞAÇLAR, DANTEL GİBİ, KIŞ GÖKLERİNE KARŞI

Her şeye yaratıcı bir anlam bahşedilmesi. Güzelliğin dönüştürücü gücü. Doğal süreçlerin keskin takdiri.

27°ORMANDAN ÇIKAN GENÇ ÇİNGENE UZAK ŞEHİRLERE BAKIYOR

Bilincin içgüdüselden entelektüele doğru büyümesi. Beklenti ve artan özgüven. Derin özlem.

28°İFLAS VERDİ, AMAN MAHKEMEDEN ÇIKTI

Dayanılması imkansız kolektif baskıdan benliğin kurtulması. Yeni bir girişim için güçleri yeniden toplama kararlılığı. Koruma.

29°BAHARIN İLK ALAYCI KUŞU AĞACIN tepesinden şakıyor

Yeni bir deneyim döngüsünün eşiğinde geçmiş fırsatların tekrarı. Yeni potansiyellerin gerçekleştirilmesi.

30°BÜYÜK PLAJ KALABALIKLARININ ÖNÜNDE YÜZME GÜZELLERİNDEN BİR GEÇİT GETİRİ

Irk standartlarını yükseltmede bireysel gösterişin kullanılması. Ruh yaşamında kullanılmak üzere entelektüel değerlerin incelenmesi.

1°DENİZCİ ESKİ BAYRAĞIN DEĞİŞTİRİLMESİNE YENİ BİR BAYRAK DİKMEYE HAZIR

Kendini daha büyük ve daha önemli bir yaşam trendiyle hizalamak için yeni ortaya çıkan arzu. Zorlayıcı karar. repolarizasyon.

2°AMAN MAGIC HALI ÜZERİNDE ALTINDA GENİŞ MANZARALAR GÖRÜYOR

Bakış açısının genişletilmesi. Zekanın koşullar üzerindeki üstünlüğü. Dürüstlük. Nesnel kendini kontrol.

3°BİR KUTUP KAŞİFİ BUZLU KANYONLARDA BİR REN GEYİĞİNİ YÖNLENDİRİR

İnsanı her şeyin ötesine geçmeye teşvik eden öncü, çığır açan içgüdü. Hayatın bakir olasılıklarına dalın.

4°AÇ BİR KEDİ KENDİNİ YEMEYDEN ÖNCE MUSE İLE TARTIŞIYOR

Entelektüel safsata veya sosyal-etik kaygılar yoluyla kendini haklı çıkarma dürtüsü. Kendini beğenmişlik duygusu.

5°HIZLI TRENLE ÇILGINCA YARIŞAN OTOMOBİLİSÇİ ÖLDÜ

Bireysel insan, topluma karşı yükümlülüklerinin hesabını verir. Kontrolsüz pervasızlık. Boşluktan trajik kaçış.

6°SAYISIZ KUŞ YUVALARINI DÜŞÜRMEKLE MEŞGUL

Benliğin olgun ve tam ifadesi için içgüdüsel hazırlık. Bilinçaltı planlama veya boş rüyalar görme.

7°AMOONLIT FAIRY Glade'DE İKİ KÜÇÜK CİN DANS ETMEKTEDİR

İnsanın, doğadaki temel güçlerin anlaşılmaz oyununu tanıması. Görünmeyenle işbirliği. Olağandışı iyi şanslar.

8°KUSURSUZ İNSAN GİYSİLERİNDE TAVŞANLAR ONURLA GEÇİT YÜRÜTÜYOR

Taklitçi davranış yoluyla daha yüksek bir düzene katılıma ulaşmak. büyüme isteği; aynı zamanda kendini sömürme.

9°ÇIPLAK KÜÇÜK BAYAN ALTIN BALIK YAKALAMAK İÇİN BİR GÖLETE EĞİLİR

İlk varlık merakı; anlamak için uzanan masum. Bitmeyen heves. Sosyal olmayan veya çocuksu istekler.

10°HARİKA ELMAS MÜKEMMEL ŞEKİLDE KESİLİYOR

Manevi tatmin veya uygar varlığın zirvesi. Potansiyellerin gerçekleştirilmesi ve gerçek benliğin bastırılması.

11°BİR PALYAÇO İNSANIN HER TÜRLÜ ÖZELLİĞİNİ NEDENLE KARİKATÜRLER

Keskin ayrımcılık ve insan doğası anlayışı. Ustaca yaşamanın hafif dokunuşu; Oto kontrol; veya anlamsızlık.

12°ÇİNLİ KADIN İLAHİ IŞIKTAN HALOED BEBEĞİN EMZİRMESİNDE

Tüm insanlara, Tanrı'nın ruhlarında doğabileceği vaadi. Kişilik entegrasyonu. Aydınlatma; veya hayal kırıklığı.

13°BAŞPARMAĞI ÇIKARILMIŞ BİR EL, KARŞILIKLI BİR ŞEKİLDE UZATILMIŞTIR

Güçlü, aktif ve kendinden emin irade ya da ısrarcı ama körü körüne gerçekliğe dalmak. Yumuşak illüzyonlardan özgürlük.

14°YALNIZ BİR ADAM KUZEYDOĞU'DA KARANLIKLA YÜZLEŞİYOR

Korkusuzluk; ve bilgiden kaynaklanan asil, kendi kendini devam ettiren güç. Manevi problemlerle yüzleşmede cesaret.

15°BÜYÜK BİR ZİYARETTEN SONRA DİNLENEN MUTLU VE MÜKEMMEL İNSANLAR

Kendini güçlendirmek için yüzeysel şeylere yönelmek. Duygulara düşkünlük. akılsız doygunluk; donukluk.

KANSER 8. YETENEK SÜRESİ

16°AMAN BİR PAROŞÜR TUTAR. ÖNÜNDE BİR KARE ÇİZİLİR

Varlığın temel kalıplarına geri dönme eğiliminin altında yatan: kendini günlük gerçeklikle "kareleme". Hayat üzerinde kontrol.

17°ARKETİPAL RUH YAŞAM İÇERİĞİYLE DOLU OLUR

Tüm yaşam değerlerinin ve deneyiminin mükemmel bir şekilde oluşturulmuş bilinçte toplanması. Ruhsal olarak bütünleştirilmiş bilgi.

KANSER

18°Kalabalık bir ahırda bir tavuk tavuğunun arasında gıdıklıyor

Hayata ve onun daha basit zevklerine yapıcı bir şekilde pratik, doğal bir yaklaşım. şeyler hakkında endişe. Çocuksu bir grup bağlılığı.

19°Aristokrat ve Kırılgan Bir Kız, Proleter Bir Gençle Evleniyor

Geçmişin kültürel ürününün yeni kanın aceleciliğiyle harmanlanması. Bilinçsiz içeriklerin özümsenmesi.

20°BİR GRUP SERENATÇI BİR VENEDİK Gondolunda Şenleniyor

Geleneksel tarzda sosyal ilişkinin yüceltilmesi. Eski yaşam ideallerine duygusal bağlılık. Romantizm arzusu.

21°BİR OPERATİK PRIMA DONNA PARLAYAN BİR İZLEYİCİYE ŞARKI SÖYLÜYOR

Sosyal bir faktör olarak sanat aracılığıyla insani değerlerin yükseltilmesi ve yaygınlaştırılması. Yaşam hırsının yüce gerçekleşmesi.

22°GENÇ BİR KADIN HAYAL DÜĞÜNDE YAKLAŞAN BİR YELKENLİYİ BEKLİYOR

Hayatı büyük bir macera olarak yaşama özlemi. Tüm sürekli arzuların ve rüya görmenin zorlayıcı gücü.

23°BİR GRUP ENTELEKTÜEL BİREYLER TARTIŞMA İÇİN BULUŞUYOR

Bütünün kültürel gelişimi için bir temel olarak herhangi bir 61ite arasında fikir alışverişi. Zihinsel veya fiziksel arkadaşlık.

24°GÜNEY DENİZLERİNDEKİ BİR ADADA KADIN VE İKİ ERKEK KAZALAR

İnsandaki üç "ruh" -eylemsel, duygusal, zihinsel- bedende "sürgün edilmiş"tir. Potansiyel yerine getirme. Hayatın içinde kaybolmuşluk duygusu.

25°GÖRÜNMEYEN BİR GÜÇ PERFİNİNE SAHİP İNSANLARIN LİDERİ

Egonun her korkusuz ve olumlu duruşunda bilinçdışı unsurların desteği. gücün restorasyonu; ya da kendini keşfetme.

26°MİSAFİRLER LÜKS BİR EVİN KÜTÜPHANESİNDE OKUYORLAR

Hayat normal seviyelerde gerçekleştiğinde, bilincin varlığın daha yüksek seviyelerinde ortaya çıkması. Bilinçli sonuç.

27°YERLEŞİM KANYONUNDA HIRSIZ BİR FIRTINA

Gizli olasılıkları uyandırmak için gerekli unsurların yoğunlaştırılması. Duruma göre yükselmek. Kozmik gücün düşüşü.

28°Hintli kız üniversiteli erkek arkadaşını kabilesiyle tanıştırdı

İlkel doğal güçler ile entelektüel düzen arasında aracı olarak insan ruhu. Kendi kendine bütünleşme. bağlantı.

29°BİR YUNAN MÜZESİ ALTIN TERAZİLERDE AĞIRLIYOR YENİ DOĞMUŞ İKİZLER

Yaratıcı hayal gücünün gücüyle her şeyde gizli değerin açığa çıkması. Görünüşün ötesinde delici.

30°Aristokrat Kökenli Bir Hanımefendi Bir Kulube Gururla Hitap Ediyor

Tamamen yerleşik geleneğe dayalı bir sosyal üstünlüğü sürdürme iradesi ve yeteneği. İç veya dış aristokrasi.

aslan IX. GÜVEN SÜRESİ

1°DUYGUSAL STRES ALTINDAKİ KAN AMAN'IN KAFASINA AKIYOR

İnsan'ın temel bir sembolü: Ruh alemine güçlü, tehlikeli giriş. Benliğin karşı konulamaz taşkınlığı. Aktivite*kendi başına.*

2°OKUL SALGIN NEDENİYLE KAPATILDI, ÇOCUKLAR BİRLİKTE OYNUYOR

Toplumsal değerlerin geliştirilmesinde hayatın sakıncalarının yapıcı sonucu. Öz-hassasiyet. Şeylerden çıkarma.

3°OLGUN KADIN, SAÇLARINI KISA KIRMIZI KIRMIZI, AYNAYA BAKIYOR

Yaştan kurtulma ve gençliğin değerinin farkına varma duygusu. Kendini yaratma ve kaderden bağımsızlık. İrade.

4°YAŞLI ADAM KULÜP ODASINDAKİ GELDİĞİN KAFASINA BAKIYOR'SDUVAR

Erkeksi faaliyetler kültürü aracılığıyla kendini geliştirme. Bireyin sosyal davranış kalıplarına boyun eğmesi. Tatmak.

5°ÖNERİLEN RAKAMLAR, BİR KANYONUN ÜZERİNDEKİ GRANİT KÜTLELERİ

Doğadaki temel elementlerin geçici değişimler altında kalıcılığı ve

vurgular. Dayanıklılık. Kendini tanıma kararlılığı.

6°ESKİ MODA BELLE VE FLAPPER BİRBİRLERİNE HAYIR VERİYOR

Değişmeyen öznel değerin, değişen görünüşlerin ötesinde gerçekleştirilmesi. Sempati alışverişi. Geliştirilmiş öz farkındalık.

7°TAKIM YILDIZLARI ÇÖL GÖKLERİNİN KARANLIĞINDA PARLIYOR

Hayattan önce ilkel merak ve huşu duygusu. Bizimkini tamamlayan manevi bir varlığa olan sarsılmaz inanç. gerçekleştirme.

8°TOPLUMSAL TUTKUYLA YANAN PROLETER KALABALIKLARI KARIŞTIRIYOR

Baskı ve talihsizlikten doğan güçlü bir vizyonla yeni bir düzenin olgunlaşmamış malzemelerinin terk edilmesi. Devrim.

9°CAM ÜFLEYİCİLER NEFES ALAN FORMLARIYLA ŞEKİLLENDİRİR

Duygusal yoğunluk anlarında ruhun biçimlendirici gücü. Kontrollü kendini ifade etme. Manevi bir gerçek olarak sanat.

10°SABAH ERKEN GÜNEŞ TARLALARA DOĞDUĞUNDA ÇİY PARLAKLAR

Hayata ve duygulara kendiliğinden tepkinin tazeliği. Deneyimde canlandırıcı hafiflik; ya da yüzeysel çekicilik.

11°ÇOCUKLAR GÜNEŞTEN KORUNACAK BÜYÜK MEŞE ALTINDA OYNUYOR

Atasal geçmişin duygulara karşı sürdürücü ve koruyucu gücü. Doğuştan gelen kültürel kısıtlamanın takdir edilmesi.

12°JAPON FENERLERİ ALTINDA BİR BAHÇE PARTİSİ HAYATIYLA DEVAM ETMEKTEDİR

Gerginlikten rahatlama anlarında insan ruhlarının kolay ilişkisi. Sosyal değerlerin incelenmesi veya kendini kaybetme.

13°ESKİ DENİZ KAPTANI DENİZ KENARINDAKİ TEMİZ KÜÇÜK KÖYDE DİNLENİYOR

Dış alemlerden iç alemlere büyümenin ödülü. Fırtınaların üstesinden gelen huzur. Kendi kendine kazanılan yumuşaklık. Emeklilik.

14°KELEBEK GİBİ, İNSAN RUHU FISLIYOR, GÖSTERMEK İSTİYOR

Ruhu Dünya'ya getiren olma, acı çekme ve büyüme arzusu. Tüm-

ruhlu özveri. Deneyim için özlem.

15°MARDI GRAS KARNAVALI YENİ ORLEANS SOKAKLARINI KALABALIKTIR

Bilinçaltı enerjilerin muhteşem, dramatik salınımı. Sosyal onay için kendini yüceltme. Kendini beğenmişlik ve ehliyet.

aslan X. YORUM KAPSAMI

16°FIRTINAYLA TAZELENEN, TARLALAR VE BAHÇELER GÜNEŞTE BASKI

Büyük bir yaşam krizinden sonra değerlere dönüş. Üstesinden gelinen acıların temizleyici gücü. Gerilme ustalığı - ya da kayıtsızlık.

17°GÖNÜLLÜ KİLİSE KOROSU SOSYAL ETKİNLİK PROVASINI YAPTI

Yüksek çabanın temeli olarak normal insan içgüdülerinin kullanılması. Gizemlere sıradan katılım. İnançta sevinç.

18°KİMYASTAN ÖĞRENCİLERİNİN ÖNÜNDE DENEY YAPTI

İlkelerin sıradan hayata pratik uygulaması. Aktif aydınlanma; veya içsel potansiyellere zorla uyanış.

19°BİR KULÜP BİNASINA YAPILAN BARJ, AYLAŞICILARLA KALABA OLUYOR

Saf neşenin rutin varoluş üzerindeki dönüştürücü gücü. Hayatı daha mutlu, daha özgür kılma çabasında insan kardeşliği.

20°AMERİKAN KIZILDERİLERİ GÜNEŞE GÖRE MUHTEŞEM BİR AYİN GERÇEKLEŞTİRİYOR

İnsanın sürdürmek için temel yaşam enerjilerine içgüdüsel veya geleneksel çağrısı. Davranışta uygunluk duygusu. Tapmak.

21°ZEHİRLİ EVCİL KUŞLAR BAŞ DÖNDÜĞÜ GİRİŞİMLERLE ORTADA UÇARLAR

Manevi varlığın kararsız ilk farkındalığı. Egonun sürdüremeyeceği zorunlu ilham. Yanlış kendi kendine zehirlenme.

22°BİR TAŞIYICI GÜVERCİN ŞAFAK SAHİBİNİN ÖNÜNDE İNER

Önemli bir deneyimden sonra ruh enerjilerinin merkezi Benliğe dönüşü. macera. Pratik aydınlanma.

23°SİRKTE GÖSTERİMSİZ SÜRÜCÜ KALABALIKLARI HEYECANLANDIRDI

Duyularına ve duygularına hakim olan adama verilen üstünlük. İç güçlerin tam kullanımı. Cüret.

24°AŞKIN GÜÇLERE SAHİP BİR YOGİ - AMA DÜZENLİ, DÜZENLİ

Dış incelik pahasına manevi vurgu. Enerjilerin içsel odaklanması. Kendini feda etme. Karakter.

25°AMAN, YALNIZCA, CESUR BİR ŞEKİLDE ÇÖLÜ GEÇİYOR

Bilginin ve iradenin düşman doğaya üstünlüğü. Zihinsel öz kontrol. Geçmiş Karma ile yüzleşmede manevi güç.

26°IŞIK BULUTLARIN ARDIĞINDAN KUSURSUZ BİR GÖKKUŞAĞI OLUŞUR

Yararsız şeylerin ölümünden sonra bilinçli ölümsüzlük vaadi. Duygusal stres yoluyla manevi bağlantı. nimet.

27°DOĞUDA IŞIK YAVAŞÇA ARTAR, YILDIZLARI SİLİR

Fikirleri somut tezahüre getirirken yaratıcı dürtülerin dönüştürücü gücü. Fırsat için karıştırmak. Ruh gücü.

28°BÜYÜK BİR AĞACIN ÜZERİNDEKİ BİNLERCE KUŞ MUTLU cıvıldar

İnsan varoluşun daha geniş bir bütününde destek bulurken, deneyimin toplumsal doğası. Normal, toplu kendini ifade etme.

29°DENİZ KIZI KENDİNİ ÖLÜMSÜZ YAPACAK PRENSİNİ BEKLİYOR

Yeni bir benlik düzeni için saf özlem. Acil evrimde kritik nokta. Perspektif; ya da yetersizlik duygusu.

30°ÖNEMLİ VE GİZLİ HABERLERLE DOLU MÜHÜRLÜ BİR MEKTUP

Tüm yaşamın iyiliğine olan temel inanç. Düşünmeden güven ya da her şeyin altını görme arzusu. Kendinden emin.

BAŞAK 11. İDEALİZASYON SÜRESİ

1°BİR PORTREDE AMAN'IN EN İYİ ÖZELLİKLERİ İDEALİZE EDİLMİŞTİR

Fikir veya idealin dış biçim ve davranış üzerindeki biçimlendirici gücü. bütünlük

gerçekleştirme. Saf büyütme. niyet.

2°BÜYÜK BEYAZ BİR HAÇ YÜKSEK BİR TEMENİN ÜZERİNDE TEK BAŞINA DURUYOR

Bireyci kendini gerçekleştirme yoluyla çevreye hakimiyet. Mücadele pahasına seçkinlik. Tam özgüven.

3°İKİ MELEK VAHŞİ YERDEKİ AİLELERE KORUMA GETİRİYOR

İnsana tüm ihtiyaçlarını karşılamanın ilahi garantisi. İnsan çabaları başarısız olduğunda ilahi yardım. Bilinçsiz güç duygusu.

4°ZENCİ ÇOCUK YARIŞ HATINDAN HABERSİZ BEYAZ OĞLANLARLA OYNUYOR

Sosyal inançların altındaki tüm yaşamın altında yatan kardeşlik. Farklılık duygusunu uyandırmak. Kontrastların üzerinde yükselen.

5°İRLANDALILAR AĞACIN ALTINDA "KÜÇÜK İNSANLAR" DÜŞÜNÜYOR

Varlığın bilinçsiz alemlerini ortaya çıkardığı için yapıcı hayal gücü. Yaratıcı fantezi. İç yaşam enerjileri ile temas.

6°HEYECANLI ÇOCUKLAR BÜYÜK, GÖLGELİ BİR ATLIK ATILIK ARABAYA SÜRÜYOR

Dönüştürücü bir güç olarak zevk kültürü. Hayata korkusuzca dalmak. Deneyimin sonsuz ve beyhude tekrarı.

7°BİR SARAY HAREMİNDE PARLAK GÖZLÜ KADINLAR MUTLU GÜLÜYOR

Tam ama bağlayıcı yaşam koruması ile bireysel ruhun gelişiminin erken aşaması. Sorumluluktan veya kısıtlamadan özgürlük.

8°BEŞ YAŞINDAKİ Aristokrat Kızdan İlk Dans Dersi Alındı

Varlığın üstün unsurlarının erken sosyal koşullanması. Öz disiplinde doğru başlangıç. Geleneksel geliştirme.

9°AMODERN EKSPRESYONİST SANATÇI TUHAF BİR TUVAL BOYAYOR

Kolektif değerlerle ilgilenmeyen her bireysel ruhun orijinal dehası. Mutlak, gelenekten bağımsız kendini ifade etme.

10°İKİ BAŞLI AMAN ÖTESİNE BAKIRKEN GÖRÜLDÜ

İç ve dış alemlerde işleyen bilinç. yeterlilik

anlayış. Yaşam akımlarına karşı aşırı duyarlılık.

11°TİPİK BİR ÇOCUK, ANCAK ANNESİNİN HEDEFLERİNE GÖRE YAPILANDIRILMIŞ

Yaşamdaki imaların etkinliği; dış maddi şeylere gerçeklik veya derinlik kazandıran ideallerin. İç ışığa uygunluk.

12°BİR GELİN, GÜLEREK, TUTUNU AÇAN DAMADI Azarlıyor

Cesaret edene ve sevene doğanın gizli meyvelerinin ifşa edilmesi. Yaşamın tam takdiri. penetrasyon.

13°GÜÇLÜ BİR DEVLET ADAMI DAVETİNE KAZANDIRDI.

Bilinçaltı ırk ideallerinin vücut bulmuş hali olarak kişiliğin gücü. Güdülerin yüceltilmesi. Enerjilerin dönüşümü.

14°BİR PARŞÖMEN YAPRAĞI ÜZERİNDE İŞLENMİŞ MUHTEŞEM BİR AİLE AĞACI

Tüm başarılarda ataların geçmişinin önemi. Derinlemesine deneyimleme gücü. Kültürel duyarlılık. Miras.

15°ESKİ DANTEL MENDİL; BAZI NADİR PARFÜMLER; BİR AYNA

Manevi gölgelenen maddi değerlerin nihai inceliği. Okullu ve aristokrat incelik. Kültürlü kısıtlama.

BAŞAK 12. DENEY SÜRESİ

16°ÇOCUKLAR HAYVAN BAHÇESİNDEKİ ORANG-OUTANG KAFESİNİN ETRAFINDA BULUNUYOR

Çok yaşlıların çok gençlere her alanda verebileceği ders. Vekaleten yapılan deneyim. İçgüdülerin ataleti. duruş.

17°BİR VOLKANİK PÜSKÜRME GÜÇLÜ TELLÜRİK ENERJİLERİ SAĞLAR

Bastırılmış dürtülerin yaratıcı veya yenileyici bir şekilde karşı konulamaz şekilde patlaması. "Komplekslerin" parçalanması. Bütünlüğe irade.

18°İKİ HEYECANLI GENÇ KIZ OUIJA TAHTASI İLE DENEY YAPIYOR

Ötesiyle temas için insan arzusu. Sorgu. Varlığın yüzeysel gerçeklerinin huzursuzca sorgulanması. Olgunlaşmamış merak.

BAŞAK

19°BİR YÜZME YARIŞI BÜYÜK BİR KALABALIK ÖNÜNDE TAMAMLANMAK ÜZERE

Bireysel başarının sosyal olarak sürdürülmesi. teşvik. Grup bilinci yaratmanın bir yolu olarak rekabet.

20°BİR GRUP YERLEŞİMCİ YOLCULUĞUNA ESKİ ARAÇLARLA BAŞLIYOR

Yetersiz donanıma rağmen başarıya ulaşmak. Hayatın zorluklarını karşılamanın sevinci. İnançla girişimde bulunmak.

21°İKİ KIZ TAKIMI BASKETBOL MÜSABAKALARINA KATILIYOR

İç bütünleşmenin başlangıcı olarak fiziksel bütünlük. Kendini değerlendirme veya kendisiyle yüzleşmeyi reddetme. İçgüdülerin ritmi.

22°MÜCEVHER TAKIMI KRALİYET ARMASI AMİZEDE GÖRÜNTÜLENİYOR

Genç bireyler tarafından sağlıklı saygı için eski ırk değerlerinin korunması. Liyakat sertifikası. Aristokrasi.

23°BİR ASLAN-TERCİCİSİ KORKUSUZCA SİRK ARENASINA KOŞUYOR

Kişinin doğasının uyanmış enerjileriyle yüzleşmeye ve ahlaki gücünü test etmeye hazır olma. Kendine olan inanç. Cesaret ve ustalık.

24°ÇOCUKLAR İÇİN KİTAP RESİMLER KÜÇÜK MARY VE KUZUSU

Bakış açısının tazeliği, sosyal entellektüel meşgaleler tarafından engellenmez. Canlı sadelik. Ruhtan doğan hayal gücü.

25°BÜYÜK KAMU BİNALARININ ÖNÜNDE YARIYA BIR BAYRAK

Bir görevi tamamlamaya kadar taşıma yeteneği. Geçmiş başarıya saygı. Halk ruhunun yetiştirilmesi.

26°MUHTEŞEM GÖZLÜ, BİR ÇOCUK TOPLU OLARAK HİZMET VERİYOR OTOMATLAR TARAFINDAN OKUNUYOR

Günlük rutinde ilham bulma yeteneği. Kalbin tüm ölülüğünün ortasında yükselen umut. Ruhun gençleşmesi.

27°GÜZEL EVDE İKİNCİ ÇAY İÇEN YAŞLI BAYANLAR

Sosyal ve kültürel değerlerin korunması. İçsel, göze batmayan üstünlük veya

başka saf kendini beğenmişlik. Pozisyonun prestiji.

28°DEL BAŞLI ADAM ULUSAL RAKAMLARIN TOPLANMASINA HAKİM OLUYOR

Kriz anlarında gerçek kişiliğin itici gücü. Sıkı çalışma kapasitesi. İç benliğin zorlayıcı tezahürü.

29°ARKAİK MS. ESKİ GİZEMLERİ ALMANLARA AÇIKLAR

Sabırlı istikrarlı çalışma ve ısrarlı istek üzerine inşa edilen anlayış. Kadim bilgeliğin doğurgan gücü.

30°BİR ACİL ÇAĞRI EV SAHİBİNİ RUTİN GÖREVDEN KURTARIR

Hayat ufkunu genişleten bir göreve katılmanın sevinci. Duruma göre yükselmek ya da dar kaderden kaçmak.

TERAZİ 13. BEKLENTİ SÜRESİ

1°BİR IŞIK OKUNUN DELDIĞI BİR KELEBEK "MÜKEMMEL YAPILMIŞTIR"

Manevi gerçekliğe ve bilgeliğe inisiyasyon olan sembolik ölüm. Ani uyanış. İç ışık için özlem.

2°İNSANIN KAHRAMAN YÜKSELİŞİNİ dramatize eden BİR SENFONİ ÇALINIYOR

Geniş döngü yelpazesiyle yaratıcı tanımlama yoluyla ilham. Ruhsal genişleme. Yenilenen teşvik

3°YENİ BİR GÜN ŞAFAKTA, TAMAMEN DÖNÜŞMÜŞ BİR DÜNYAYI GÖSTERİYOR

Heyecan verici açıklamalara yol açan sessizlik ve karanlık dönemlerinin dönüştürücü gücü. Kozmik süreçle gerçek temas.

4°HACILAR KAMP ATEŞİNDE SESSİZ BİRLİKTE TOPLANIYOR

Bireyleri Gerçekliğe giden çetin yollarında ayakta tutan daha yüksek ideallerin kardeşliği. Hayata yumuşak katılım.

5°İLHAM ALAN ÖĞRENCİLER ÖĞRETMENLERİNİN SÖZLERİNİ DİNLİYOR

Bilgi ve deneyim sınanır. Büyüklük, kendisini kendisine çağırıyor. Arama emri verildi. Görünüşe güvensizlik.

6°BİR HACI TRANS DURUMUNDA İDEALLERİNİN BETON OLDUĞUNU GÖRÜYOR

Kişinin ideallerinin somut sonuçlarıyla kaçınılmaz yüzleşmesi. Bundan çıkarılacak dersler. Gönül rızası.

7°CADI, EVCİLLEDİĞİ ŞAHANEDEN KORKAN TAVUKLARI BESLER

Yüksek zeka tarafından doğal güçlerin kontrolü. Güçlüyü evcilleştirmek, zayıfı yüceltmek. Hizmet yoluyla dönüşüm.

8°BİR ŞÖMİNE BIR ÇİFTLİK EVİNDE GİZEMLİ BİR ŞEKİLDE YANAR

Her değerli faaliyette görünmeyen, destekleyici kurumların sürekli varlığı. İlk çabanın büyük derinliği. İlahi Takdir.

9°ÜÇ “ESKİ USTA” BİR SANAT GALERİSİNDE TEK BAŞINA TAKILIYOR

İnsanın üç "ruhunun" verimli uyumu; zihin, duygu ve içgüdü. Entegre bilgelik. Bilge davranış.

10°DAR HIZLARDAN AYRILAN KANO SAKİN SULARA ULAŞIYOR

Hayattaki tüm samimi ve cüretkar benlik çabalarının ödülü. Kesin Kader. Beceri ve koşullara güvenme.

11°SEVGİLİ YAŞLI PROFESÖR BİR SINIF GENÇLERE EĞİTİM VERİYOR

Daha az evrimleşmiş varlıklarla gerçekten üstün faillerin işbirliği. Yardım etmek ve korumak için memnuniyetle istekli. Lütuf.

12°MADENCİLER DERİN BİR KUYUDAN GÜNEŞ IŞIĞINA ÇIKIYOR

Dünyanın çalışmasına katılımın derinliği. Kendini hizmete bütün benliğiyle vermek; veya kendini çabaya getirememe.

13°ÇOCUKLAR GENÇLER PARTİSİNDE SABUN KÖPÜĞÜ ÜFLÜYORLARSağlıklı

oyun ve insan ilişkisinin neşesi yoluyla uyarım. Yaratıcı fantezi; boş hayallerin dönüşü. Gevşeme

14°ZENGİN ARAZİ SAHİBİ TROPİKAL BAHÇELERİNDE SİESTA YAPIYOR

Doğanın ritmine uygun uyum. Sıralanmış düzene inanç; başkalarına karşı tedbirsiz bağımlılık.

15°MAKİNE PARÇALARINDAN BİR Yığın; HEPSİ YENİ VE TÜM DÖNEMLİDİR

Evrensel düzene kusursuz ve zahmetsiz katılım. Kendini ifade etmeye pürüzsüz yaklaşım; hareketsiz kişisel tatmin.

TERAZİ XIV. VAHİYİN SÜRESİ

16°MUTLU BİR EKİP FIRTINANIN HARAR OLDUĞU PLAJ İSKELETLERİNİ RESTORASYONU YAPIYOR

Görünüşte yıkıcı güçlerin yapıcı sonuçları; yeni başarı için teşvik. Gerekli işe memnuniyetle yanıt.

17°EMEKLİ DENİZ KAPTANI Üniformalı Nöbetlerde GEMİLER UZAKLARA ÇIKTI

Hayata dolaylı veya yumuşak katılım. Aktivitenin fizikselden zihinsele aktarılması; veya geçmişte kendi kendine katılım.

18°TUTUKLANAN İKİ KİŞİ MAHKEMEYE HAZIRLANIYOR

Normal davranışlar açısından bireyin topluma karşı sorumluluğu. Değerlere dön. Objektif gerçeklerle yüzleşme zorunluluğu.

19°AĞIR SİLAHLI KARAVANA SALDIRIYA HAZIR HIRSIZLAR GİZLENİYOR

Kazanılmamış sosyal ayrıcalıkların ve zenginliğin sürdürülmesine karşı protesto. Köleliğin reddi. Geleneğe meydan okuyun.

20°YAŞLI HAHAM KİTAPLARLA DOLU ODADA MEMNUN OTURUYOR

Geçici değerler yerine kalıcı değerlere ilgi. Eski bilgeliğin birikimi kullanılmaya başlandı. Yetkili servis.

21°SICAK PAZAR KALABALIKLARININ SERİN DENİZ RESİMİYLE LOKUMU

Doğal değerlerin temel popülerliği. Gerçek ve evrensel olarak tanınan değere sahip nesnelerde komünyon. Dernek.

22°ÇOCUK ESKİ BİR ÇEŞMEYE KONUŞAN KUŞLAR GİBİ GÜLÜYOR VE İÇİYOR

Manevi konularda basit ruhların sezgisel anlayışı. Genç yaşam keyfi. Ruhun ihtiyaçlarının taze kavranışı.

23°CHANTICLEER DOĞAN GÜNEŞİ COŞKUN SESLE SELAMLIYOR

Gözden geçirilmiş hayatın içsel kaynaklarında kendini tazeleme kapasitesi.

Fırsat beklentisi. Kendinde Güvenlik.

24°BİR KELEBEK KANATLARINI AÇAR, EKSTRA BİR SOL GÖSTERİR

Her yaşamda yeni biçimlerin ve fırsatların potansiyeli. Benliğin içgüdüsel genişlemesi; ya da benlik olmayana dalma.

25°DÜŞEN ALTIN YAPRAK ASİ ÖĞRENCİYE HAYATI ÖĞRETİYOR

Entelektüel bilgi yorulduktan sonra bilgeliğin daha derin unsurlarının keşfi. Temel anlamların farkındalığı yoluyla büyüme.

26°KARTAL VE BEYAZ GÜVERCİN HIZLA BİRBİRİNE DEĞİŞİYOR

Akıl, irade, ruh ve kalp, aşk arasında gerekli işbirliği. Psikolojik denge ve telafi gücü. Birlik.

27°AÇIK GÖKYÜZÜNDE BİR IŞIK NOKTASI, BİR UÇAK SAKİN SÜRÜYOR

Varoluşun normal stresinin üzerinde yaşamak. Üstün zihinsel görüş. Sakin nesnel gözlem; sessiz iç güç.

28°DERİN HUZUR İÇİNDE AMAN. FARK ETMEYEN MELEKLER YARDIMINA GELİYOR

Kendini tam kaderine açan kişiye manevi destek verilir. İyileşmenin yavaş gerçekleştirilmesi. İstenmeyen yardım.

29°BÜYÜK ERKEK KİTLELERİ BİLGİYE ULAŞMAK İÇİN İLERİ GİDİYOR

Tutkunun kör yaşamının üstesinden gelmek ve başkalarını yüceltmek için yoğun arzu. Entelektüel vizyon. Gergin zihinsel erişim.

30°BİR FRENOLOJİ BİR BAŞIN ÜZERİNDE Yığınla BİLGİ KEŞFEDİYOR

Somut nesnelerdeki manevi anlamları okuyabilme. Soyut gerçeklerin nesneleştirilmesi. Anlayıştaki zeka.

AKREP XV. SAKLAMA SÜRESİ

1°KALABALIKLARI VE BİNALARI GÖRMEK İÇİN BİR OTOBÜS ZORUNDA GEZİCİLER

Boş zamanın günlük işlere verdiği bakış açısı. Daha büyük şeyler için iştah. Hayatı bir bütün olarak görmek. Sosyal ilişki.

2°KIRIK ŞİŞEDEN PARFÜM İZLERİ HALA ÇIKAR

İnsanların hafızasında kalıcı olduğu için iyi yapılmış işlerin güzel kokusu. Uyarıcı hatırlama. Manevi ölümsüzlük.

3°BATI ÖNCÜLERİ ARASINDA MUTLU EV YÜKSELTME PARTİSİ

Sosyal değerleri inşa eden yapıcı deneyim paylaşımı. Çabaların değişimi. İşbirliğini öğrenme gerekliliği.

4°GENÇ KİLİSE İLK AYİNİNDE YANAN BİR MUM TAŞIYOR

Dünyanın çalışmasına manevi katılımın başlangıcı. Sürekli ilham. İç gerçekliklere bilinçli bağlantı.

5°YÜZYILLARDIR GEÇEN FIRTANALARLA DEĞİŞMEYEN BÜYÜK KAYALIK KIYI

Tüm yaşamda kesinlikle kararlı unsurların ifşası. Temel algıdan doğan güçlü güven; veya manevi atalet.

6°CALIFORNİAN HILLS: “ALTINA HAREKET” HUZURLARINI PARÇALAYIYOR

Kültürel yaşam kolaylığını yok eden evrensel değerler için tutkulu arayış. Fırsata sıçramak. Hevesli arayış.

7°DERİN DENİZİN DALGIÇLARI SULARA İNDİRİLİYOR

Hayatın gizemlerine maksatlı, cüretkar dalma. Bilinçsiz enerjilerin incelenmesi yoluyla bireysel benliğin gerçekleştirilmesi.

8°BİR YÜKSEK DAĞ GÖLÜ TAM AY IŞIĞINDA YIKANIR

Ruhun aşkın bilgelikle aydınlanması. Kozmik güç ile sessiz dokunuş; ya da büyüklük için asi karamsar bir çaba.

9°BİR DİŞ HEKİMİ UYGARLIK ALIŞKANLIKLARI TARAFINDAN HARALANAN DİŞLERİ ONARIR

İnsanın zihne ve kendine yaptığı vurguyu dengelemek için mekanik yaratıcılık ve doğa üzerinde kontrol gerekiyordu. Uygulamalı yaratıcılık.

10°BİR DOSTLUK YEMEĞİ, UNUTULMAZ İÇ BAĞLARI YENİDEN UYANDIRIR

Geçmiş performansa dayanan arkadaşlık. Grup kişiliğinin ortaya çıkışı. Bireysel çabaları yücelten ideallerin kardeşliği.

11°Boğulmakta Olan Bir Adam Kurtarıldı, Kalabalığın Arasına Geri Getirildi

İnsan karakterinin ulaşılmaz sıcaklığı. Aşırı duygusal ruhlar için sosyal kısıtlamanın gücünden tasarruf etmek. İnsani idealler.

12°YÜKSEK YETKİLİLER ÖNEMLİ BİR ELÇİLİK TOPUNDA TOPLANIYOR

İnsan ilişkilerinin bir ritüelinin özü olarak başarının sosyal olarak tanınması. Rütbenin onaylanması. Tutku.

13°DOĞALTMA BİR LABORATUVARDA BİR MUCİT BAŞARIYA YAKINDIR

İnsanlığın tüm hayırseverlerinde olduğu gibi başarıya doğru itici güç. Kendi kendine yeterli aktivite. Zeki alt etme.

14°İŞÇİLER TELEFON HATTIYI YASAKLANAN MESAFELERDEN GEÇİRİYOR

Zaman ve mekandan bağımsız çağrışım iradesi. Ayrı alemlerin bağlantısı. Doğaya “rağmen” manevi yaşam.

15°GÜLEN ÇOCUKLAR BEŞ Yığın BEYAZ KUM ÜZERİNDE OYNAMAKTADIR

Tanrı ve Ruh'un oyun alanı olarak beş duyunun dünyası. Kendini ifade etmede dürüstlük. Duyu kalıplarına esaret.

AKREP XVI. TAKDİR SÜRESİ

16°ARISTOKRATİK ÖZELLİKLERE SAHİP KIZ BÜYÜK GÜLÜMÜŞLERE SAHİPTİR

En saf güzelliğin anlarında benliğin hararetli bir şekilde uzanması. Yaşamın potansiyellerini karşılamak için sıçramak. Çiçek açması

17°RUHUYLA DOĞURMUŞ KADIN “ÇOCUK İLE İYİDİR”

Kendine güven ve bireysel kaderin doluluğu. Manevi ve maddi ajanslar arasındaki işbirliği. Saf kendini ifşa.

18°DÖNÜŞLÜ YOL MUHTEŞEM SONBAHAR ORMANLARINDAN GEÇİYOR

Tutkuların ardından ruhu büyüten ışık söndü. İç zenginliğin açığa çıkması. Parlak tamamlama.

AKREP

19°HİÇBİR YAŞLI PAPAĞAN DUYDUĞU KONUŞMAYI TEKRAR EDER

Anlayışın özü için iç veya dış çevreye bağımlılık. Bilgi aktarımı. Kanal gemisi.

20°KADIN KUTSAL YOLU KAPANAN KARANLIK PERDELERİ AÇAR

Varlık alanını genişletmek için cesaret gerekiyordu. Kendini aşmaya hazır olma. Ruh'a kapıları açan, içindeki "kadın".

21°ASKER AŞK UĞRAĞINA firar suçlamalarıyla yüzleşmeye hazır

Eski ve yeni bakış açıları arasındaki çatışma. Yeni bir düzen uğruna kaosla yüzleşme isteği. Duygulara teslim olmak.

22°YABAN ÖRDEKLERİNİ ATIŞ ALAN AVCILAR AMARŞ'TA YÜRÜYÜYOR

Dış veya iç beslenme için agresif arayış. Arzunun maksatlı doyumu. İdeallerin trajik birleşimi. Egzersiz yapmak.

23°SAKİN BEYAZ TAVŞAN DANS EDEN BİR CİNE DÖNÜŞÜYOR

Tüm varlıklarda gizli olan beklenmedik yaşamsal dürtülerin açığa çıkması. Büyük yaratıcı potansiyeller. Kendi kendine bakım kapasitesi.

24°MUHTEŞEM BİR MESAJLA ÇIKAN KALABALIK EVE DÖNÜYOR

İyi formüle edilmiş fikirlerin gerçek gerçeklere dönüşme gücü. Pratik ilham; ya da hayati bir zorlukla yüzleşememe.

25°GÜZEL BİR RÖNTGEN TANI SAYESİNDE AMAN'IN HAYATI KURTARILDI

Gerçekliğin nüfuz edici gücü. Dış gerçeklerin temel yapılara veya nedenlere bağımlılığı. Keskin ve uygulamalı ayrımcılık.

26°HIZLA, KIZILDERLER TIPESLERİNİ KURARLAR. KAMP YAPILIYOR

Herhangi bir dış veya iç ortamda evde hissetme yeteneği. Verimli çalışma. Tanıdık ve bilinenin içine çekilmek.

27°ASKERİ BAND, GÖSTERİLİ VE GÜRÜLTÜLÜ, BÜYÜK BİR ŞEKİLDE YÜRÜYOR

Kişinin sosyal üstünlüğünün ihtişamını başkalarına etkileme arzusu. Normalde öznel değerlerin somutlaştırılması. Göstermek.

28°FAIRYLAND'IN KRALI, ÜLKELERİNE CİDDİ BİR ŞEKİLDE HOŞ GELDİNİZ

Hayati güçleri bir arada tutan sembolik değerlere gerekli saygı. Bir'e bağlılık yoluyla kendini gerçekleştirme.

29°PRENSES, YAKALANAN OĞULLARI İÇİN İNKA KRALINA YAKLAŞTI

Ruhun ruh ve madde arasındaki arabuluculuğu. İçgüdülerin sürdürme gücü. Harekete geçme ihtiyacına kendini uyandırma.

30°HALLOWE'EN, GENÇLERİN HATALARINI TOPLUMSAL OLARAK SAĞLIYORverme ihtiyacı

sosyal gelenekler çerçevesi içinde asosyal içgüdülerin dizginlerini serbest bırakın. İç basıncın planlı tahliyesi.

YAY BURCU 17. ALICILIK SÜRESİ

1°EMEKLİ GAZİLER ESKİ ANILARI YENİDEN CANLANDIRMAK İÇİN TOPLANIYOR

Sosyal deneyimin birleştirici gücü. Benliği hızlandıran kolektif başarılardan doğan yoldaşlık. Ateşli buluşma.

2°BEYAZ KAPLI DALGALAR RÜZGAR ALTINDA RİTMİK BİR ŞEKİLDE DANS EDER

Hayati bir faaliyet çağrısına memnuniyetle yanıt. Malzemeler üzerinde karıştırma ve kendi ritmini etkileme gücü. Gururlu süsleme.

3°İKİ SEDATE ADAM, RAHATLIK İÇİNDE BORU İÇEN, SATRANÇ OYNAYAN

Semboller ve zeka aracılığıyla bir tezahür dünyasının yeniden yaratılması. Kendini yargılama konusunda okullu güven.

4°MUTLU EBEVEYNLER TARAFINDAN İZLENEN BİR ÇOCUK İLK ADIMLARINI ATIR

Büyümek için güvenli fırsatlar yaratmada hayatın nezaketi. Fırsatın tam takdiri. Kendini geliştirmede kriz.

5°YALNIZ BİR AĞACIN YÜKSEĞİNE YALNIZ BİR BAYKUŞ CİDDİCE Tünemiş

Hayatın draması üzerine dengeli bir gözlem. Yumuşak yargı. Duruma ve benliğin değerine kökleşmiş güven.

6°BİR KRİKET MAÇI RENKLİ BİR KALABALIK TARAFINDAN İZLENİYOR

İnsanın rekabetçi dürtülerinin toplumsallaşması. İçgüdüsel dayanışma inşa etme yarışı

bilinç. Beceriden yararlanmak.

7°AŞK İNSAN KALBİNİN KAPISINI GÜLÜMSEME ÇALIR

Bütünlüğünü kabul etmeye istekli her insanı bekleyen mutluluk. Deneyimin yuvarlanması. Aşk ziyafetine çağrı.

8°EVRENİN KAZANINDA METALLER OLUŞUYOR

Karşı konulamaz kararlılık*olmak.*Sıkı çalışma için sonsuz kapasite. Amacın kristalleşmesi ve deneyim dışı irade.

9°ANNESİ ÇOCUKLARINI GENİŞ BİR MERDİVENDEN YUKARI YÜKSELTİYOR

Benliğin uçaktan uçağa bilinçli ilerlemesi. Hayata her yaklaşımda gerçek cesaret. Tüm büyümede içsel rehberlik.

10°"FIRSAT TANRIÇASI"NIN SAHNE SEMBOLİZASYONU

Salt gerçekleri evrensel simgelere dönüştürdüğü için yaratıcı öneme sahip güç. İç dürtülerin dışsallaştırılması.

11°SÜREKLİ YANAN BİR LAMBA, ARKAİK BİR PUTUN ÜZERİNE IŞIK YAPAR

Toplumsal kitlenin birey üzerindeki etkisi. "Bilinçdışının ilkel görüntüleri"nin gücü. Kaderin hakim olduğu aktivite.

12°BAYRAK KARTAL OLUR; KARTAL GURURLANAN BİR ŞAHİNCİDİR

Bilincin soyuttan somuta, genelden kişisele doğru gelişimi. Montaj ustalığı. Aşırı şans.

13°GENÇ DUL AŞKIN YENİ DOĞUMUNA ŞAŞIRDI

Kişisel duyarlılığın üstesinden gelen ve kalıplar oluşturan sevgi aracılığıyla sonsuz tatmin çağrısı. Tutumun gözden geçirilmesi.

14°MUHTEŞEM BİR GEÇMİŞTEN KALANLAR SFİNKS VE PİRAMİTLER AYAKKABI

Geçmiş büyüklüğe dayalı başarı. Sayısız ölünün yaşayanlar üzerindeki gücü. Benlikteki engin kaynaklar. öncekiler.

15°KIŞ UYKUSUNDAN ÇIKAN YER DOMUZU GÖLGESİNİ ARAR

Kehanetler yoluyla temel yaşam amaçlarının ve döngülerinin ifşası. Evrensel

yaşam-ilişkisinin modellenmesi. Keskin kehanet.

YAY BURCU XVIII. AYRILMA SÜRESİ

16°SAKİN BİR OKYANUS; HAREKETSİZ BİR GEMİ; TEMBEL YÜKSELEN MARTILARanları sürdüren ve değişimin habercisi olan duraklama. Harekete geçmeye hazır olma; ya da ileride ne olduğunu bilmemenin verdiği sıkıntı.

17°İNSANLAR ŞAFAKTAN ÖNCE DIŞ MEKANDA BİR PASKALYA AYİNİ İÇİN TOPLANIYOR

Doğal yasalara uygun olarak manevi yaşam. Şüphe ve umutsuzluktan geliyor. Neredeyse daha yüksek bir güce sarsılmaz inanç.

18°SICAK PLAJDA ÇOCUKLAR OYNANIYOR, ŞUNELERLE KORUMALI

Bireylerin özgür davranışlarını koruyan koruyucu kurum. Kolektif yaşam enerjileri ile canlandırıcı temas.

19°ERKEKLER TARAFINDAN RAHATSIZ EDİLEN PELİKANLAR BİLİNMEYEN YERLERE SÜRÜYOR

Temellerin içsel olarak yeniden vurgulanması. İçine çekilerek iyileşme. İçedönüklerin kaçışı. Yeniden oryantasyonda hareket etmek.

20°YAZ KULLANIMI İÇİN DONMUŞ GÖLETİN BUZUNU KESEN ERKEKLER

Hayatın bir sonraki aşamasına hazırlanmak için gerekli operasyon derinliği. Bugünün geleceğe kurban edilmesi. Eylemin sürekliliği.

21°ÇOCUK VE KÖPEK BURUNLARINDA GÖZLÜKLERLE CİDDİ BİR ŞEKİLDE OYNUYOR

İnandırmanın kullanışlılığı. Hayal gücüyle durumlara yükselmek. Doğal gelişimin önünde bir rol üstlenmek.

22°MAĞAZA KAPANDI, ÇİNLİ ÇAMAŞIRCILAR YARIŞ TİPİNE DÖNÜYOR

Dış başarıdan sonra benliğin iç dünyasına çekilin. Atalardan kalma davranış kalıplarına güvenli dönüş. Kolay duruş.

23°ELLIS ADASI GÖÇMENLERİ NEW YORK'TA KARŞILAMAKTADIR

Daha fazla benlik uğruna kendini riske atmaya istekli olan herkese gelen yeni açılımlar. yeniden yönlendirme varsayım.

24°SEMBOLİK “MAVİ KUŞ” KÜÇÜK BİR KÖYÜN ÜZERİNE KONUYOR

Nefsine sadık olan herkese bahşedilen nimetler. Beklenmedik yardım. Mutluluk. Tamamen şans.

25°ZENGİN KÜÇÜK OĞLAN PARLAK RENKLİ ATININ ÜSTÜNE SÜRÜYOR

Hayatın bizden esirgediği dolaylı, hayali deneyimlerle büyümek. Gerçeklikten kopma. Kendini koruma.

26°BAYRAK TAŞIYICISI, EL EME MÜCADELEDE KENDİNİ AYIRT EDER

Yüce ırk ideallerine gerekli destek olarak fiziksel cesaretin yüceltilmesi. Muhteşem çaba. Gerçekleşmenin ötesinde bağış.

27°HEYKELDERİN GÖRÜŞÜ ELİNİN ALTINDA ŞEKİL ALIYOR

Madde üzerinde biçimlendirici zekanın ustalığı. Kesin karakterizasyon ve anlayış. Kalıcı kendini ifade etme.

28°ANTİK KÖPRÜ UNUTULMUŞ ADAMLARIN BECERİLERİNE ŞAHİTLER

İnsan, ölü ve diri görünmez topluluğun sembolleri olarak anlayışta kalıcı unsurlar. Sabit koordinasyon.

29°TERLİ ŞİŞMAN ÇOCUK, AZALTMAK İSTİYOR, ÇİM BİÇİYOR

Tüm canlı varlıkların doğasında var olan zindelik arzusu. Bilinçli bir şekilde inşa edilmiş, dolayısıyla güvenilir kararlılık. Kalıcı çaba.

3O°PAPA, VATİKAN'IN BİR SALONU'NDA TOPLANTI YAPIYOR

Her ilişkinin yüceltilmesi için kullanılabilecek manevi kaynakların zenginliği. İdeallerin somut biçimi.

OĞLAK 19. YANLIŞLIK SÜRESİ

1°HİNDİSTAN REİS TOPLANMIŞ KABİLDEN GÜÇ İSTEDİ

Amaçlı planlama ve risk alma yoluyla bir duruma hakim olmak. Fırsata doğru cesur yükseliş. Aşırı özgüven.

2°GOTİK BİR KATEDRALDEKİ GÜL PENCERELER; BİR, SAVAŞTA HASAR GÖRMÜŞ

Yaşam temellerinde değişime karşı direncin altında yatan. Kendine sadakat.

Kaba kuvvete karşı güzelliğin tanıklığı.

3°RUH, DENEYİM KAZANMAYA HAZIR OLAN HAVALANDIRICI BİR RUH OLARAK

İçsel ve saf motivasyon. Fiziksel sınırlamalardan üstün kalma gücü; özgür irade göstermek. Önyargısız olma.

4°ŞAMPİYONLAR FENER IŞIKLI GÖLDE BÜYÜK BİR KANOYA BİNİYOR

Irkın kolektif dürtülerinin bireyler aracılığıyla içselleştirilmesi. Zevk için aptalca aşk. Kendini sömürmek.

5°BİR AMERİKAN KIZILDERİ KAMPI: ŞİDDETLİ BİR SAVAŞ DANSI BAŞLIYOR

Belirlenmiş kişisel çaba için gizli enerjilerin seferber edilmesi. Temel güçlerin saplantısı. Gerçeğe şiddetli uyanış.

6°DAHA KOYU ORMANLARA GİDEN KEMERİN ALTINDA 10 kütük yatıyor

İnsan tamamlanmadan daha büyük doyuma doğru ilerlerken, deneyimin sınırsızlığı. Bilme keskinliği. titizlik

7°AĞIR ÖRTÜLÜ BİR HIEROPHANT BİR GÜÇ RİTÜELİNİ YÖNETİYOR

Bir grubun gücünün tek bir amaç için ve bireysel bir iradede bir araya toplanması. "Avatar" -gemi. Sorumluluk.

8°GÜNEŞ IŞIĞI ALAN BÜYÜK BİR OTURMA ODASINDA KANARYALAR SÖYÜYOR

Bütünleşmiş bir kişilikten yayılan mutluluk. Sosyal rahatlık veya saygınlık konusunda sağlam bir kendini kurma.

9°ARP TAŞIYAN MELEK GÖKSEL BİR YOLDAN GELİR

Gerçekleşmiş benliğin temel uyumu. Tarafsız ve kibirli bir anlayışla günlük yaşamda uyumu gerçekleştirmek.

10°BİR YELKENDE DENİZCİLER EHİLLENDİRİLMİŞ BİR ALBATROSU BESLENİYOR

Nazik ikna yoluyla içgüdüsel korkuların üstesinden gelmek. Nazikçe fetih. Manevi değerler kültürü. Zararsızlık.

11°SÜLÜNLER GENİŞ BİR ÇİMDE PARLAK RENKLERİNİ SERGİLER

Doğal kaynakların gizli zenginliği seçici süreçlerle ortaya çıkar.

Fırsat üzerine büyük harf kullanımı. Lüks.

12°DOĞAL MUCİZELER BİLİM KONUSUNDA BELİRLENİYOR

Görünüşleri delmek; şeylerin özünün sihirli ihtişamını ifşa ediyor. Evrensel bir yaşam dokunuşu. Keskin görüş.

13°KARLA KAPLANMIŞ ZİRVELER ALTINDA ATEŞE TUTACAK BİR KİŞİ MEDİTASYON YAPIYOR

Kadim ilkelere dayanan sağlam kuruluş. Mutlak birlik bilinci. Ruha nüfuz etme derinliği. Kendini fetih.

14°YOĞUN ORMANDA, MÜKEMMEL BİR ŞEKİLDE KORUMUŞ BİR MAYA KESME KABARTMASI

İnsanın başarılarının kalıcı kayıtlarını bırakma gücü. Kişisel ölümsüzlük. Geleceğin geçmiş tarafından döllenmesi. Güvence.

15°BİR HASTANEDEKİ ÇOCUK KARDEŞİ OYUN EŞYALARIYLA DOLU

Kendini yenilemeye yönelik ilk girişimlerin trajik denemelerinde hayatın iyiliği. Yönetilen sorumluluk; veya kaçış.

OĞLAK XX. BAĞIMLILIK SÜRESİ

16°OKUL ALANLARI SPOR KIYAFETLİ GENÇLERLE DOLU

Fiziksel uyarıma normal bağımlılık. Hayatın yarışmalarına yaklaşırken güçlü bir coşku; veya olgunlaşmamış dürtüsellik.

17°BASTIRILMIŞ KADIN NUDİZMDE PSİKOLOJİK BİR RAHATLIK BULUYOR

Esaretten sosyal engellemelere kaçış. Ruhun bedenle ilişkisinin yeniden ayarlanması. Kendini arındırma. Kendi kendine yüzleşme.

18°BİRLİK BAYRAĞI YENİ BİR İNGİLİZ DESTROYER'DAN UÇUYOR

İç kaynakların aşırı derecede nesnelleştirilmesi. Hayata meydan oku. Muhteşem kendini gerçekleştirme. Tam rekabet bilinci.

19°BEŞ YAŞINDAKİ KIZ ANNESİNİN PAZARLAMASINI GURURLA YAPAR

Normal standartların üzerinde yer alabilme kapasitesi. Artan özgüven. Koşulların kendine yetişmesini beklemek.

20°BOŞ KİLİSENİN ARACINDAN KORO DUYULUR, PROVA YAPILIR

Hayatın en boş saatlerinde bile gerçekleşmeyen doluluğu. Faaliyet için hazırlık. Tüm zorlukların içinden bir umut ışığı.

21°BAYRAK YARIŞI. HER KOŞUCU HEYECANLA YERİNE YERLEŞTİRİR

Yaşam ilişkilerinde aşırı işbirliği ve alıp verme. Kendini tamamen hizmete teslim etmek. Planlı grup davranışı.

22°MAĞLUP GENERAL KILIÇLARINI ASİL BİR ONURLA VERİYOR

Gerçek ruhsal zafer anlamına gelen bariz yenilgi. Geleneğe boyun eğmek. Yerleşik normlara uygunluk yoluyla fetih.

23°BİR ASKER CESARET İÇİN İKİ ÖDÜLÜ GÜZEL BİR ŞEKİLDE ALIR

Bireysel sorumluluğun yerine getirilmesi için toplum tarafından sunulan ödül. değer tanıma; kazanılmamış şans.

24°BİR MANASTIRININ GÜVENLİ LİMANINA YÜRÜYEN BİR KADIN

Yorgun kalplere hayatın koruyucu nezaketi. Gerçek varoluşun sessiz dip akıntısı. Zorunlu yardım. Zamanında kurtarma

25°KÜÇÜK ÇOCUKLAR DOĞU'DAKİ BİR MAĞAZADA YUMUŞAK HALILAR ÜZERİNDE EĞLENİYOR

Duyusal zevk yoluyla kültürel değerlerin ilk gerçekleştirilmesi. Duyguların rafine edilmesi. Psikolojik zenginleşme.

26°ŞELALENİN SİSİ ÜZERİNDE IŞILTI SPRITE DANSLARI

Ruhun beden ve çevre üzerindeki aşkınlığı. Anlamanın hafifliği. Tükenmez ruh kaynakları. köpürme.

27°İNSANLAR KUTSAL BİR ZİRVEYE TIRMANIR: ALTTA DÜNYA YUKARIDA BARIŞ

Arayanın kişisel deneyiminde yukarı ve aşağının gerekli bağlantısı. Öznel-nesnel yaşamın dengeli ikiliği.

28°ÖTÜYEN KUŞLARLA DOLU BİR KÖŞKÜN KUŞHANESİ

Manevi değerlere aşinalık yoluyla kişiliğin geliştirilmesi. Şeylerin öneminden keyif almak; veya zihinsel karışıklık.

29°BİR ÇİNGENİ SOSYAL KADINLARIN ÇAY BARDAKLARINDA fal OKUYOR

Tüm yaşam koşullandırma yoluyla içsel anlayış arayışı. Gerçeğe ilk yaklaşım. Rutini aşma arzusu.

30°BÜYÜK BİR FİRMANIN YÖNETİCİLERİ GİZLİ KONFERANSTA BULUŞUYOR

Gerçek kişiliğin içsel biçimlendirici unsurlarının etkinliği. Acil bir durumda ruh enerjilerinin toplanması. Manevi liderlik.

KOVA XXI. SAVUNMA SÜRESİ

1°ESKİ ADOBE MİSYONU KALİFORNİYA'NIN KAHVERENGİ TEPELERİNDE YERLEŞTİ

İnsanın, çevrenin ayrılmaz bir parçası haline gelirken çevre üzerindeki hakimiyeti. Yerleşik değerlerin tanınması. Etkileyicilik.

KOVA

2°BEKLENMEYEN FIRINTA, YANMIŞ TARLALARA YARDIM GETİRİYOR

Şiddetli muhteşem gelişmeler yoluyla olumsuz koşullardan kurtuluş. Harekete geçirmek için galvanizleme. Kozmik ziyaret.

3°BİR FIRSATÇI DAVRANIŞLARININ YANLIŞLIĞINI ANINDA ANLAR

Geçmiş deneyimleri yeniden kavrama ve hesaba katma yeteneği. Keskin kendi kendine muayene. Uyanmış yeni korkusuzluk. Karar.

4°BİR HİNDU UZMAN KENDİNİN ANINDA BÜYÜK BİR ŞİFACI OLDUĞUNU ORTAYA ÇIKARDI

Derinlerde gizlenmiş, beklenmedik yeteneklerin üstünlüğü. İlahi gücün bilinçli kullanımı. Benliğin ifşası.

5°DÜNYA LİDERİ ATALARININ RUHLARININ YÖNTEMİNDE GÖRÜLDÜ

Karakterin güçlü temeli olan her bireyin zengin atalarından kalma mirası. Doğrudan, gerçek ilham.

6°ALEGORİK GİZEMLİ BİR RİTÜELDE AMAN YALNIZCA GÖREVLİLER

Bilinmeyeni ifade etmek için her ruhta zorlayıcı bir dürtü ve yüksek amaca karşı fiziksel Duyarlılık. Anlaşmazlık.

7°KOZMİK YUMURTADAN HAYAT TAZE VE BAKİR DOĞUR

Gerçekleşmemiş amaçların gücüyle çabanın yeni harekete geçirilmesi. Tüm beklentilerin ötesinde kendini ifade etme. Manevi koruma.

8°BALMUMU FİGÜRLER MAĞAZA-VİTRİNLERDE GÜZEL ÖNLÜKLER SUNAR

Erdemlerin ve yaşam standartlarının halka sunulması ihtiyacı. Başkalarıyla paylaşılabilecek şekilde değerin dışsallaştırılması.

9°MEDİTASYONDA BİR BAYRAK GÖRÜNÜR, KARTAL OLUR

Dış standartlardan iç standartlara doğru ilerlerken ruhsal gerçekleşme süreci. Yeniden doğuş ya da angaryaya karşı isyan.

10°POPÜLERTEN BOZULMAMIŞ ŞİMDİ AZALMA AMAN YENİDEN PLANLAR

Geçen talihin iniş çıkışlarının üstesinden gelme yeteneği. Kendine sadakat. Yerel bağışlara bağımlılık. Projeksiyon.

11°DÜNYADAN UZAKTA SANATÇI YENİ BİR İLHAM ALIR

İnsandaki yaratıcı güç: sosyal davranışla ilişkisi. Bir güç biçiminde kendi kendini kristalleştirme; ya da kendini sömürmek.

12°HAYATIN GENİŞ MERDİVENİ: HER İNİŞ, YENİ BİR YAŞAM SEVİYESİ

Ruhun ilerleyişini değerlendirebileceği duraklama ve geçiş noktaları. Kademeli çaba. Geçmişi boşamak için gereklilik.

13°SESSİZ BİR KIRSAL HANININ SUNDURMASININ ALTINDA BİR BAROMETRE ASILIYOR

Hayatın huzur içinde gözlemlenebileceği ve ölçülebileceği bilinçteki bakış açısı. Gerçeği arayan bir ruhun içsel inzivası.

14°DİP BİR TIRMANIŞTA, BİR TÜNEL TRENE KISA YOL SUNAR

Dış başarıya giden yol. Gerçeklerle yüzleşmeye hazır emekçiler için kesin bir rahatlama. Penetrasyon ve doğrudan başarı.

15°ÇİTİN ÜZERİNDEKİ İKİ AŞK KUŞU SAF MUTLULUKLARINI SÖYLÜYOR

İnsan derneklerinde mutluluğun bulaşıcılığı. Yapıcı gerçekliğin açığa çıkması. Kendiliğinden inancın radyasyonu.

KOVA XXII. PERSPEKTİF GENİŞLİĞİ

16°İŞLETME MÜDÜRÜ MASASINDA KOMPLEKS BİR PROJEYİ ÇALIŞIYOR

Tüm organize işletmelerde ihtiyaç duyulan operasyonların merkezi kontrolü. Baş işlevi. Karar da kefil. Yönetmek.

17°ALTIN MADENCİSİ GREVİNİN YAKININDA UYUYORKEN NAKİT KÖPEĞİNİZİ BEKLEYİN

Kendilerini yeni koşullara uydururken tüm erkeklerde ortaya çıkan koruyucu yetenekler. Yetkili iş organizasyonu.

18°MASKELİ SÖZLEŞMEDE, KIZLARIN TEŞVİK ETMESİYLE MASKESİNİ ÇIKARAN SON ADAM

İçedönük kişinin kendisini toplumsal yargılardan koruma arzusu. Kendini değerlendirmeye sarılmak. Deneyimin korunması.

19°ORMAN YANGINI SÖNDÜRÜLDÜ, Yorgun Savaşçılar Seviniyor

İnsanın gerçek yapısını ortaya çıkaran ve onu genişleten yaşam sorunlarının abartılması. Sabırsız meydan okuma. Yükseliş.

20°BAŞ ÜZERİNDEKİ BEYAZ GÜVERCİN HALKALARI; İNİŞLER, YATAK TUTUCU

Her çabanın “Kutsal Ruh” tarafından kutsanması, önemi açığa çıkardı. Tüm bireysel çabaların yüceltilmesi. Ünlü.

21°BİR KADIN, YATAK ODASINDAN ÇIKARILDIĞINDA HAYAL KIRIKLIĞINA UĞRADI

Manevi gerekçelendirmenin kazanıldığı talihsizlikten yararlanma. Tecrübeye üstünlük. İç emeklilik.

22°ÇOCUKLAR KREŞLERİNDE YUMUŞAK YENİ BİR HALIYI SEVİYOR

Hayatın sıcaklığı ve zenginliği, yaşamayı hevesle öğrenenlere verilir. Lüks kendini tanıma veya kendini takdir etme. Konfor.

23°BÜYÜK EĞİTİMLİ BİR AYI BÜYÜK BİR KOLYEYE OTURUYOR

Kozmik güç için yeterli bir beton araç inşa etmek gerekiyor. Yerel donanımın ötesinde performans. Denge için bir çaba.

24°ARTIK TUTKUDAN KURTULAN AMAN, DERİN BİLGEYİ ÖĞRETİYOR

Geride kalan zekanın deneyim ve tutkudan faydalanması

dahil olmuş. Kendini fethetmek. Gerçek tarafsızlık.

25°KELEBEĞİN KOZASINDAN ÇIKIYOR, ÖNCE SAĞ KANATTAN

Refleks unsurları üzerinde gerekli irade ilerlemesi. Varlık sorunlarına istekli yaklaşım. Yabancı fikirlere uydurma. Seçenek.

26°BİR GARAJ ADAMININ ARABA AKÜSÜNÜ TEST ETMEK İÇİN HAZIR GÖRÜNDÜ

Benliğin ruhsal gücü alma ve verme kapasitesi. Duygular aracılığıyla gücün kontrollü olarak serbest bırakılması. Ölçüm.

27°NADİR KİTAPLAR ARASINDA, ESKİ BİR ÇÖMLEK KASESİ TAZE MENEKŞELERİ TUTMAKTADIR

En yükseği arayan kuşakları birbirine bağlayan manevi veya estetik değerlerin gerçekliği. Değere ekleme veya taahhüt.

28°BÜYÜK BESLENMİŞ AHŞAP Yığınları KIŞ İÇİN ISI SAĞLIYOR

Öngörü ile çalışan herkese doğanın zengin katkısı. Akıllı hazırlık. Providence'a sakin ama güçlü bir inanç.

29°METAMORFOZ TAMAMLANDI, KELEBEK KANATLARINI AÇTI

Gerçek benliğin ölümsüzlüğü. Mezuniyet yeni bir varoluş alemine. Kendine güvenen projeksiyon; özgüven eksikliği.

30°BİR KEZ BABİL OLAN AY IŞIKLI TAHLALAR BEYAZ ÇİÇEKLER AÇIYOR

Varlığın ruh tazeleyici içsel şiiri. Kalbi aydınlatan manevi olarak beslenmiş duygu. Geçmişten gelen sesler.

BALIK BURCU

XXIII. MASUMİYET DÖNEMİ

1°CUMARTESİ GEÇ ÖĞLEDEN SONRA: KALABALIK HALK PAZARINI DOLDURDU

İnsan sorumluluklarının sosyal doğası. Bir görev için son anda, neşeli bir toplanma. Döngülerin sonunda tohum sentezi.

2°İNSAN AKÜMENİ GÖSTEREN SİNCAP, AVCIDAN GİZLENİR

Daha fazla gerçekleştirmenin temeli olarak kendini koruma içgüdüsü. Kendini daha emin temellere yükseltmek. Aktarım.

3°TAŞLANMIŞ BİR ORMAN: ESKİ YAŞAMLARIN KALICI KAYDI

Formun madde üzerindeki hakimiyeti. Arketipik ölümsüzlük. Varoluşun bilinçli olarak ele alınması. Yarış dürtülerine katılım.

4°ARABALAR İKİ TESİS ARASINDAKİ DAR BİR KISTAK KALABALIK

Tüm topluluk değerlerinin etkinliğindeki bağlantı. Fikirlerden tamamlamaya serbest akış. İlişkide önem duygusu.

5°SICAK YÜREKLİ KALABALAR KİLİSE PAZARINDA BULUNUYOR

Hangi grupların inşa edildiği üzerine ruh ve anlayış alışverişi. Yeni kendini geliştirme. Cesaret kırıcı hakim. Ticaret.

6°GÜNEŞ BATTIKÇA WEST POINT KADETLERİNİN GEÇİT GETİRİ YAPILDI

Kolektif değerleri savunma görevine adama yoluyla kendini yüceltme. Kendi kendini test etme. Yüksek hedef algısı.

7°SİS KIYAYI GİZLER; AMA BENZER BİR KAYA ÜZERİNDE ÇAPRAZ BİR DİNLENME

Dış yaşamın kaosu içinde değerlerin yoğunlaşması. Yüksek farkındalığın berrak ışığı. Hayatın sınırlarını kabul etmek.

8°KAMPTAKİ KIZ İZCİ BORAZINI MUAFİYETLE ÇALIŞTIRIR

Bütüne hizmette tezahür ettiği şekliyle yaşamın doluluğu. Manevi sosyalleşme. Yarış çalışmasına katılım çağrısı.

9°YARIŞ BAŞLIYOR: BİR JOKEY ATINI BÜYÜK HIZA ÇIKARDI

İnsanın kendini tamamen herhangi bir faaliyete verme kapasitesi. Kendi kendine hızlanma. Erken enerji harcaması.

10°HAVACILIK GÖKYÜZÜNDE YÜKSELİYOR, YÜKSEK ÂLEMLERİN USTASI

Normal sorunların aşılması. Göksel sorumlulukların kazanılması. En yüksek ideallerin tamamlanması. Taç giyme töreni.

11°AYDINLATMA ARAYANLAR MAĞAZAYA YÖNLENDİRİLİR

Bilinçli zihnin sezgisel ruh alemlerine girişi. Kendini adama. Kendini uyandırma; ya da içsel korkulara teslim ol.

12°ADAYLAR, İNİSİTELER LOCAĞI TARAFINDAN İNCELENİYOR

Her gerçek arayıcının önündeki iç çile. Kolektif bilgelikle yüzleşen birey. Amacın yeniden doğrulanması. Tanrı-vahiy.

13°AMİZEDEKİ ESKİ SİLAHLAR: CAM KASA İÇİNDE, KUTSAL BİR KILIÇ

Ruh ve gerçek anlayış arayışında gerekli olan cesaret ve korkusuzluk. Kendine olan gerçek inanç; ya da korkunun boşluğu.

14°KÜRKLERE SARILI GENÇ KADIN MUHTEŞEM BİR ZARAFET GÖSTERİYOR

İç değerin gerekli yüzeysel reklamı. Gerçek liyakatin belgelenmesi. Okullu saygı. Utanç verici zenginlik.

15°Dağınık Harekât Üniforması Giymiş Bir Subay, Adamlarına Tatbikat Yapıyor

Dış görünüşlerin gerçek ihtiyaçlara tabi kılınması. Gerçekleştirilecek büyük bir görevin güçlü zorlaması. Fırsat ele geçirildi.

BALIK BURCU

XXIV. KORUMA SÜRESİ

16°SESSİZ BİR MÜZEDE BİR SANAT ÖĞRENCİSİ İLHAM ALINARAK İÇİYOR

Tüm tezahürlerin etrafındaki sübjektif güç kaynağı. Birikmiş ırk gücüyle birliktelik. Derin, canlı farkındalık.

17°PASKALYA: ZENGİN VE FAKİR AYNI ŞEKİLDE SAHİP OLDUKLARININ EN İYİSİNİ GÖRÜNTÜLEYİN

İnsanın kendine meydan okuduğu ve koşullara olan inancını tazelediği, hayattaki "yüksek anların" sembolü. Öz gelişim.

18°BÜYÜK BİR ÇADIRDA ÜNLÜ BİR CANLANDIRICI TOPLANTISINI YÖNETİYOR

Yeni bir ortam açabilen inancın güçlendirilmesi. Kaynağa geri dönen fikirlerin gözden geçirilmesi. Eleştirel yaşam araştırması.

19°UZUN BİR YÜRÜYÜŞTE ÖĞRETMEN VE ÖĞRENCİ GÜÇ İÇERİSİNDE BİRLEŞİYOR

Ruhun vücut güçlendirme işlevi. Irk karmasından kurtulmak. Günlük gerçeklerin zekaya dönüştürülmesi.

20°AKŞAMIN SESSİZLİĞİNDE ÇİFTÇİNİN YEMEĞİ ONU BEKLİYOR

Belirli bir sıkıntı sona erdiğinde, kuşatıcı deneyim zenginliği.

Manevi beslenme. Kuvvetlerin toplanması.

BALIK BURCU

21°ÇİNLİ HİZMETÇİ TARAFINDAN İZLENEN ÇOCUK BEYAZ KUZUYU OKŞUYOR
Ruhun birçok potansiyeline ve daha yüksek erişimlerine hevesli bir araştırma. Kendini genişletme: veya Ruhta büyümeyi reddetme.

22°SEMBOLİK BİR SANAYİ DAĞINDAN AŞAĞIYA YENİ BİR MUSA GELİYOR
İnsanın yeni bir düzenin meydan okumasını karşılamadaki başarısı. Yeni değerlerin kodlanması. Kendini en yüksek standartlarda tutmak.

23°"MADDELEŞTİRİCİ BİR ARAÇ", TUHAF HAYALET ŞEKİLLERİ ÇAĞIRIYORgösterimi
fiziksel olmasına rağmen normal farkındalığımızı aşan güçler. Yaşam güçlerine karşı öznel hakimiyet veya pasiflik.

24°KÜÇÜK BİR KAYIP ADADA İNSANLAR MUTLU BİR ŞEKİLDE KENDİ DÜNYALARINI KURARLAR
İnsanın uyarlanabilirliği ve doğuştan gelen yaratıcılığı. Kendini ifade etmede aşırı kesinlik. Yüce güçlerin merkezileştirilmesi.

25°KÖKLÜ REFORMLARDAN SONRA ARINDIRILMIŞ BİR RUH BIRLIĞI YENİDEN GÖREVLİLER
Ruhsal hizmet kanallarını tüm bencil cüruflardan periyodik olarak temizleme yeteneği. Gerçek vizyon. Ruh reformu.

26°İKİ Rapsever ve BİR FİLOZO YENİ AYI İZLEYECEK
İnsan çeşitli bilinç düzeylerinde yaşarken değerlerin çok sesliliği. Gerçekleşmeye yönelik içsel çağrı. Anlam dönüşümü.

27°HASAT AYI, ŞEFFAF SONBAHAR GÖKLERİNDE YÜKSELİYOR
Büyük Hayalperestlerin dış gerçekliği aşmasını sağlayan yaratıcı görselleştirmenin gücü. Koşulların tam hakimiyeti.

28°DOLUNAY ALTINDA TARLALAR TUHAF BİR ŞEKİLDE CANLI GÖRÜNÜYOR
Normalde fark edilmeyen güçler, doğal süreçlerin sonucunda açığa çıkar. Evrensel aklın kalbe çağrısı. Dolgunluk.

29°BİLİMSEL SPEKTRUM ANALİZİ YOLUYLA TESTLER YAPIYOR

Aklın güçlerini makinelere aktarma kapasitesi. Algının genişletilmesi. Bir görüş kapanışı. İnce analiz.

30°BİR KAHİNİN DÜŞÜ ARTIK YAŞIYOR: KOCAMAN KAYALARA OYMUŞ BİR YÜZ

Tüm yüksek şiirsel imgelerin ve ırkın kalıcı gerçeklerinin nihai somut tezahürü. Çabanın kesin sonucu.

---

* Bu fikirler bu kitabın ilk bölümünde geliştirilmiştir: Bkz. P. 99 ve s. 108.

* 365¼ sayısı,*güneş*gün ama 366¼ var*yıldız*bir güneş yılında günler. biri alabilir (1) Dünya'nın yörüngesi boyunca, yani Güneş'e göre hareketi; veya (2) Dünya'nın sabit yıldızlara göre eksenel dönüş döngüsü (yıldız günü). Aradaki fark ince, felsefi olarak konuşursak. Yıldız günü, bireyi bir birey olarak ifade eder; güneş günü, manevi kaynağına (sembolik olarak Güneş) göre bireye.

11
GEZEGENİN BİÇİMİ VE DESENİ

BAKIŞ AÇILARI

Form, genel olarak konuşursak, tikeli evrenselden ayıran varlık unsurudur. Yaşamın her özel tezahürü, kendisini bir bütün olarak evrensel yaşamla ilişkilendirme tarzı açısından ona belirlenebilir bir önem veren, onu özünde ve ruhsal olarak karakterize eden bir biçime sahiptir. Form bir soyutlamadır. Biçimden somut bir gerçeklik olarak bahsetmek, terimi yanlış kullanmak ve onu "beden" ile karıştırmak olur. Modern Teosofi'deki en talihsiz uygulamalardan biri, "beden" kastedilen yerde "biçim" terimini kullanmak olmuştur. Karışıklık görünüşe göre Hindu felsefesinde geçerli olan eski bir ayrımdan kaynaklanıyor, ancak bu büyük olasılıkla kelimelerin hatalı bir çevirisinden kaynaklanıyor; ya da belki daha da fazlası, kelimelerin ardındaki kavramın yanlış yorumlanması ya da yanlış anlaşılması.

Form bir soyutlamadır. Bu bütünün belirli bir varlık olarak tanımlanması yoluyla, bir bütün içindeki parçaların temel örüntüsüne veya ilişkisine işaret eder. Form bir ilişkiler kompleksidir: parçaların parçalarla ve parçaların bütünle olan ilişkilerinin toplam formülü. Bu bütünün bireyselliği böylece tamamen tanımlanmış ve bu form tarafından anlamlı hale getirilmiştir.

Vücut, kanıtlanmamış form ve dahil edilmiş maddedir. Form, başlangıçta ve yaşam amacı açısından insan tarafından belirlenmiş olsa da, kendi başına hiçbir önemli içerimlere sahip değildir.*ihtiyaç*ilişkilendirdiği ve bir bedende bütünleştirdiği önemli unsurların Beden, bir forma sahip olduğu gerçeğiyle nispeten kalıcı ve önemli hale getirilen önemli elementlerin (atomlar, moleküller vb.) bir araya toplanmasıdır. Biçim soyuttur. Yapısını genel olarak ve işleyişin tüm detaylarıyla tanımlayan gökdelenin planıdır. Tamamlanan gökdelen bir gövdedir - önemli ve somut.

Form, vücudun önemini ve amacını tanımlar. İşlemeyen ve madde veya malzemelerle bağlantısı olmayan bir saf form alemi tasavvur edilebilir: taslaklar ve cebirsel formüller alemi. Bu, bir bakıma, arketipler ya da fikirler dünyasıdır - tek fark, enerji her zaman arketipler ya da fikirler denen şeylerle ilişkilendirilirken, hiçbir enerji yoktur.*normalde*cebirsel formüller veya planlar kavramlarıyla bağlantılı. Fikir ve kavram arasındaki farkın bu olduğu söylenebilir: Fikir yaşamsaldır ve potansiyel yaşam enerjisiyle yüklüdür; kavram tamamen entelektüeldir. Ayrım, cebir ("işe yarayan", yani deneyimlerin verilerini yorumlamada faydalı olan soyut bir sembolizm sistemi) ile algorizm (aynı zamanda tamamen mantıksal bir sembolizm sistemi, ancak henüz kullanılmayan bir sistem) arasındaki ayrımla aynı olabilir. hiçbir zaman yararlı olmadı veya uygulanmadı).

Evrensel olarak kabul edilmeyen bu anlamda, bir fikir psiko-zihinsel düzeyde bir tohumdur. O bir tohumdur çünkü hem form hem de enerjidir. Fikir eninde sonunda filizlenecek ve bir beden haline gelecektir: bireysel bir organizma veya toplumsal ırksal bir organizma - büyük bir insan hareketi, insanlar arasında işleyen bir kurum. Öte yandan, kavram henüz yaşam enerjisi ile yüklenmemiş salt entelektüel bir yapıdır. Bir insan, insanüstü ya da ilahi bir varlık kendini kavramla özdeşleştirdiğinde ve ona enerji akıttığında bir kavram bir fikir haline gelir.

Böylece temel üçlüye sahibiz: dördüncü terimle sentezlenen enerji, biçim, madde: kişilik. Bununla birlikte, kişiliğin kendisi daha evrensel bir terimin nihai tezahürüdür: aktivite. Etkinlik gerçekten gerçekleştiğinde *yaratıcı*bireysel anlamda gerçek kişilik doğar. Ama daha önce bu terimi kullandık. *kişilik*"bir insan davranışı modeli" anlamında; ve bu nedenle, astrolojinin öncelikle psikolojik yönünü düşündüğümüz için, enerji, biçim ve maddenin sentezlendiği dördüncü terim olarak kişilik terimini kullanabiliriz.

Önceki bölümlerde astrolojideki dört temel faktörü inceledik: evlerin kadranı, burçlar, gezegenler ve dereceler. İlk iki faktörün, Dünya'nın iki temel hareketi olan eksenel dönüş ve yörünge dönüşü tarafından üretildiğini ve bu nedenle sırasıyla varlığın bireysel ve kolektif unsurlarına karşılık geldiğini belirttik. İki hareketin bir sentezi olan derecenin, yaratıcı unsuru, anlam unsurunu ortaya çıkardığı söylendi. Ayrıca, kişiliğin göstergeleri olarak gezegenlere (toplamları Dünya'dan bakıldığında güneş sistemi olarak kabul edilir) atıfta bulunduk.

Bu karakterizasyonlar insan psikolojisi ile ilgili olarak yapılmıştır. Ama onları yaşamın olası tüm tezahürlerini içerecek şekilde genişletmek istiyorsak, yukarıda belirtilen dört terime başvurmamız gerekir: enerji, biçim, madde ve etkinlik. Şimdi bu son terimleri kullanarak, temel astrolojik faktörlerimizi aşağıdaki gibi yeniden tanımlayabiliriz:

Zodyak temsil eder*madde.*Dünya üzerindeki tüm yaşam tezahürlerinin özünü oluşturur, çünkü Dünyanın tüm yaşamın kaynağı ve kökeni ile değişen ilişkisine atıfta bulunur. Zodyak burçları, varlığın her seviyesinde on iki temel yaşam maddesi tipini sembolize eder. Töz kolektif anlamına gelir. Tıpkı varlığın her bireysel tezahürünün kolektif malzemelerden doğması ve bunların özel bir kombinasyonu olması gibi, her astrolojik faktör her zaman burçlara atıfta bulunur.

Evlerin kadranı şu anlama gelir:*biçim,*esasen "belirli bileşimi" karakterize eden şey için - yani birey için. Zodyak uzamsal ve nesnel bir faktör olsa da, evlerin kadranı doğası gereği zamana ve öznel değerlere, öncelikle "daire içindeki haç" ile sembolize edilen bireysel benlik biçimine atıfta bulunur - tanıdık astrolojik çark daha ileri bir ayrımdır. temelin üçe bölünmesiyle*mandala*(Bkz. "Astroloji ve Analitik Psikoloji", s. 100).

Ancak biçim, bireysel benlik açısından veya aktif ve yaratıcı kişilik açısından değerlendirilebilir. Başka bir deyişle, astrolojik olarak Dünya'nın onu çevreleyen zodyak uzayıyla olan ilişkisiyle temsil edilebilir - Dünya'nın manyetik alanı; veya Dünya'nın onu çevreleyen güneş sisteminin bütünü ile ilişkisi ile. Başka bir deyişle, bir birey olarak hayata özel yönelimim öznel bir faktördür. Kendimi böyle fark ediyorum, hissediyorum, hissediyorum, düşünüyorum. Hayata bakış açımdır. Kendimi hayatla ilişkilendirir. bu*biçim* Bu ilişkinin oranı evler tarafından verilmektedir.

Öte yandan, uçsuz bucaksız insan ilişkileri dünyasında diğer kişiliklerle birlikte yaşayan, eylem ve tepkilerle iç içe olan bir insan kişiliği olarak benim de belli bir duygum var.*davranış ritmi.*bu ritim*dır-dir*Benim kişiliğim; ve hayata dair kişisel bakış açımı tam olarak ifade edebilir ya da etmeyebilir. Bu, hayatımdaki bireysel ve kolektif faktörleri ayarlama veya dengeleme girişimi olduğu için; böylece, bir tür uzlaşma - en iyi ihtimalle, karşıt eğilimlerin bütünleşmesi. Astrolojik olarak konuşursak, bu karmaşık davranış ritmi, Dünya'dan görüldüğü şekliyle bir bütün olarak güneş sistemi tarafından sembolize edilir; bunun anlamı*tüm gezegenlerin ilgili konumlarına göre*(her zaman Güneş ve Ay dahil)*benim doğum haritamda*Bu

"gezegen deseni" adını verdik. Bize ikinci tip bir form verir; bireyle ilişkisi olmayan form.*kendi başına,*ama kişiliğe veya "etkinlik" terimine atıfta bulunarak.

Böylece, diyelim ki, haritanın eksenleri ile ekliptik arasındaki ilişki tarafından belirlenen öznel bir forma sahibiz; ve nesnel form - tüm gezegenlerin göreli konumları ve ayrıca haritanın eksenlerine (ufuk ve meridyen) göre konumları tarafından belirlenir. Bu iki formu kısaca inceleyeceğiz; ama atılması gereken bir nokta daha var. "Töz", "biçim" ve "etkinlik" unsurlarını ele aldık. "Enerji" hakkında henüz bir şey söylenmedi.

Enerji, şimdiye kadar tartışılan tüm diğer faktörlerde ima edilen hareket faktörüdür. Hareket, tüm canlılarda enerji veren ilkedir. Kolektif alana yayılmış zodyak maddesinin merkezinde yer alır. O, zamanın rahminden doğan tüm bireysel benliklerin merkezindeki açılım gücüdür. Kişiliğin kendisini gösterdiği ve aracılığıyla etkinlikler labirentindeki yaşamsal güçtür. Dahası, anlam hareketlerin bir kombinasyonundan doğar. Birey, tüm işlevlerin ve tüm faaliyetlerin ortak özünü yorumladığında anlam ortaya çıkar. Önem, arketipik olarak Dünya'nın bir günde kapladığı yörünge alanı miktarı, bireyin temel farkındalık döngüsünde (Dünya'nın dönüş döngüsü — gün) özümsediği evrensel madde (zodyak) miktarı olan "derece" ile sembolize edilir.).

Önem her yerde bulunur, ancak yalnızca bir potansiyel olarak. Her astrolojik sembol, yalnızca zodyak işaretlerinden biri veya diğerindeki konumu açısından yorumlanmaz, aynı zamanda bir derecede (veya üzerinde) bulunur. Bu nedenle, en azından potansiyel olarak bir önemi vardır. Ama anlam alanı sadece “bireysel” değil, aynı zamanda “kolektif”tir. Zodyakın derece sayısı sonlu bir sayıdır. Ve bu sayı, bir bütün olarak gezegenin manevi durumunu karakterize eder. Dolayısıyla önem, bireyler için geçerli olan gezegensel bir faktördür. Bu, bireysel insanın gezegensel Bireyin varlığına veya varlığına girdiği kapıdır. Tersine, gezegensel Bireyin (buna Logos veya Tanrı deyin) bireysel insan üzerinde bir etkisi olduğu gibi, kollektif insanlık üzerinde de bir etkisi vardır. İkincisi, "Büyük Kutup Döngüsü" dediğimiz - genellikle ekinoksların devinim döngüsü olarak adlandırılan - ortaya çıkar; ilki, o döngünün "derecelerinin" bir simgeleştirilmesinde bulunabilir. Böyle bir döngüde "derece" ile kastedilen, döngüsü Ay'ın düğümlerinin döngüsüne eşit olan kutupların ikincil hareketi (nütasyon) tarafından dolaylı olarak önerilebilir.

Ay'ın ve "yüksek Aylar" olarak kabul ettiğimiz enerji döngülerinin, "kişilik" faktörü açısından enerjinin belirli bir yönünü temsil ettiği eklenebilir. Ay, Dünya'nın uydusu olduğu için bu enerji döngülerinin görünür sembolüdür. Dünya etrafındaki dönüşü, Dünya merkezli gerçek hareketi temsil eder. Evrelerinin yaşam-büyüme süreçlerini etkilediği görülebilir. Daha yüksek seviyelerde birkaç "Ay" psişik, zihinsel ve ruhsal enerjinin gelgitlerini kontrol eder.

Öznel Form

Bu başlık altında ele alınan, bireylerin doğum haritalarında da görüldüğü gibi, aslında Dünya'nın yörünge düzlemindeki eğim faktörüdür. Bu eğim nedeniyle, bir ev çoğu durumda otuz dereceden fazla veya daha az zodyak boylamı içerir. Zodyak alanının on iki evin sabit çerçevesi içinde kalabalıklaşması veya yayılması, belirli bir form türü yaratır. Zodyakın aynı burcu iki ardışık çizgide görünebilir veya "kesilmiş burçlar" olabilir. Bu, genellikle yanlış anlaşılan bir konu olan doruklar konusuna daha fazla dikkat edilmedikçe kolayca anlaşılamayan önemli önemli unsurları ortaya çıkarır.

Daha önceki bölümlere atıfta bulunarak, "evlerin kadranı"nın aslında zamanda meydana gelen bir süreci uzaya yansıtan bir saatin kadranı olarak düşünülmesi gerektiğini vurgulamamıza gerek yok. On iki evden oluşan daire, Dünya'nın kendi ekseni etrafındaki dönüşünü, gün boyunca ufkun konumunun birbirini izleyen değişikliklerini düz bir levha üzerinde gösterir. Karşılıklı iki uç, Dünya uçları Kuzey ve Güney Kutupları olan eksen etrafında dönerken her iki saatte bir ufkun konumunu temsil eder. Doğum haritasında birinci ve yedinci evlerin çizgilerinin oluşturduğu çizgi, aslında doğum yeri ve zamanındaki ufuk çizgisidir. İkinci ve sekizinci evlerin uçlarının oluşturduğu çizgi, iki saat sonraki ufkun konumunu verir; üçüncü ve dokuzuncu evlerin uçlarının oluşturduğu çizgi, ufkun dört saat sonraki konumu vb. Dolayısıyla bir evin içeriği, iki saatlik bir süre içinde ufka ulaşan göksel olayların toplamıdır; ve her zirve, farklı zamanlarda ve bireysel benliğin ve kaderin birbirini izleyen aşamalarıyla ilişkili Doğu ufku - kendinin farkında olma noktası - olarak düşünülmelidir.

Her doruk, "Doğu ufkunun" temel anlamını taşır. Bu, yeni bir farkındalık döneminin başlangıcını işaret eder ve başladığı dönemde gerçekleşecek her şeyle ilgili olarak ilksel öneme sahip bir andır. Her doruk bir başlama anıdır, bir doğum anıdır. Yerlinin ne benliği,

o an farkına varılan “ben”, takip eden iki saatlik sürenin önemini belirler. Zodyakın belirli bir bölümünün veya derecesinin farkına varır - ve tüm dönem (ev), zodyakın o derecesi ve burcu tarafından "yönetilir" ve dolayısıyla işlevi birbiriyle ilişkili olan gezegen tarafından karakterize edilir. işaretin doğası ile.

Başka bir deyişle, her dorukta “Ben” bir veçhesinde doğar. Bu doruk anı, bir tohum anıdır, varlığın bir aşamasından diğerine geçiş anıdır. On iki uç, on iki büyük noktayı temsil eder.*yaşam geçişleri,*ve böylece yaşamda yalnızca bir aşamadan diğerine yavaş geçişin olmadığı, aynı zamanda benzersiz ve "doğum" ya da "tohum" anlamına gelen bir şeyin meydana geldiği o kritik anların anlamını taşır.

Bu tür "tohum anları", tüm bireyin yaratıcı ifadeleridir. Bunlar benliğin tezahürü eylemleridir: yaratıcı eylemler, özgürlük anları. Birey, yalnızca doruklarında “özgür”dür. İnsan ancak bu "yaşam geçişi" anlarında tamamen geçmiş eylemlerin sonuçlarıyla, önceki nedenlerin etkileriyle şartlanmaz. Ancak o zaman gerçekten bir "birey" olarak hareket edebilir; çünkü başka herhangi bir zamanda, parçası haline geldiği grup veya kolektivite tarafından bağlanır. Doruk anında aldığı inisiyatif ve bu inisiyatifi gerçekleştirmek için az çok kasıtlı olarak seçtiği ortam tarafından bağlı olarak grubuna göre ayarlanmıştır. Doruk noktasında, birey adeta "boştadır" - seçtiği vitese veya hıza geçebilir.

Örneğin, yedinci evin zirvesinde, kişi eşini veya partnerini sembolik olarak seçer. Doruk, yaşam deneyiminin bu özel yedinci ev evresindeki inisiyatifinin ve yaratıcı özgürlüğünün simgesidir. Bir kez seçtikten sonra artık özgür değildir; bu girişimin sonuçları üzerinde çalışmak zorundadır. Sekizinci ve dokuzuncu evlerin başlangıç noktaları, bu ortaklık meselesiyle ilgili olarak ikincil seçim anlarını gösterir. İlkinde, insan ilişkileri alanı içinde kendi kendini yenilemek mümkündür; ikincisinde, kendini genişletme ve yaşam perspektifini genişletme.

Doruk kavramı pratikte "doruk bölgesi" kavramına kadar genişletilmelidir. Bazı yaşamlarda yaşam geçişlerinin hızı büyüktür ve değişimler birdenbire gelir; diğerlerinde geçiş çok kademelidir. Sonuç olarak, bu tüberküloz bölgelerinin kesin boyutlarını belirlemek zordur. Ancak çoğu durumda üç veya dört dereceden fazlasını kapsamamalıdırlar. Bu bölgelerde bulunan gezegenler özellikle yaratıcı bir öneme sahiptir. unsurunu vurgulamaktadırlar.

bireysel özgürlük ve kendi doğalarına göre, ev tarafından temsil edilen benlik aşamasıyla ilgili olarak “Ben-im”in özgür işleyişinin doğasını ve potansiyelini karakterize eder.

Bir evin en başında yer alan gezegenler, bu evin doruğu açısından “yükselmektedir” ve*dürtüleri başlatır.*Bir evin en sonunda bulunan gezegenler temsil eder.*nitelikleri yerine getirmek,*benliğin belirli bir aşamasıyla ilgili deneyim meyvelerinin toplanması. Doruk bölgesi içindeyse, bu gezegenler benliğin yaratıcı bir şekilde tezahür edeceğini ve duruma göre, başlatma dürtüsü veya tatmin edici nitelik aracılığıyla kendini güçlü bir şekilde gerçekleştireceğini gösterir.

Bunu anladığımızda, "kesilmiş burçlar" sorununu çözebiliriz, yani bir zodyak burcunun herhangi bir zirvede görünmediği, ancak bir evin içinde olduğu gibi sıkıştırıldığı durum. Bir burcun bir zirvede görünmemesi, kişinin bireysel benliğinin yaratıcı bir şekilde çalışmadığını veya o burcun sembolize ettiği yaşam kalitesi aracılığıyla farkındalığa ulaşmadığını gösterir. Manevi bir varlık olarak yerli, özgürlüğünü bu işaretin gücü aracılığıyla kullanmaz; ama bunu, art arda iki zirvede beliren işaretin gücü aracılığıyla, adeta iki katına çıkarır. "Çifte" derken, varlığının ve kaderinin iki temel aşamasıyla ilgili olarak kastediyoruz.

Başka bir deyişle, yakalanmış işaretin temsil ettiği nitelik aracılığıyla onun için olumlu bir şekilde büyük sorunlar ortaya çıkmaz. Örneğin, Koç onuncu evde yakalanırsa, Koç'un dürtüsel, öncü niteliği kişinin hayatında bir yaşam sorunu değildir. Kullanıp kullanmama konusunda bir tercih hakkı yoktur. Bireysel bir benlik olarak kendini bununla ifade etmez. Olan şu ki, bu Koç kalitesi, olduğu gibi,*hafife alınan*tüm onuncu ev meselelerinde. Yerlinin tüm kamusal ve profesyonel faaliyetlerinin arka planında işlerken görülebilir.*bilinçaltı veya içgüdüsel olarak.*Bu, Koç kalitesinin psikolojik bir "kompleks" olarak çalıştığı anlamına gelebilir. Engellenmiş olabilir; bu durumda, belki de babanın sosyal konumu nedeniyle. Bir "aşağılık kompleksi"nin özü haline gelmiş olabilir; ve bu kompleks yerliyi güçlü bir şekilde harekete geçirir,*yine de kader ve belki de trajik bir şekilde,*kamusal başarılara yöneliktir.

Bu nedenle, Koç kalitesi onuncu ev konularına hakimdir; ancak bazı durumlarda tahakküm neredeyse nevrotik olabilir. Bir birey olarak bireyin üzerinde çok az kontrole sahip olduğu ve ne gerçek farkındalık kazandığı ne de kendini yaratıcı bir şekilde ifade ettiği bilinçdışı faktörlere dayanır. Bunun nedeni, geçmiş yaşamlarda (eğer böyle olduğuna inanılıyorsa) bireysel ruhun

yakalanmış işaretin niteliğinden elde edilebilecek her şeyi almıştır ve bu durumda nitelik, yeni kişilikte sorgulanamaz bir içgüdü olarak inşa edilmiştir. Ya da kişiliğin, niteliğin bilinçli ve uyumlu (ruhsal) gelişimini engelleyen bir dış baskı altında şekillenmesi ve bir "kompleks" gelişmesi olabilir.

Dış sonuçlar her durumda oldukça farklı olacaktır; yine de astrolojik olarak tespit edilebilecek şey, yakalanan burcun niteliğiyle bağlantılı belirli bir kader olduğu gerçeğidir - doğuştan gelen veya bilinçaltında olan, kaçınılmaz olarak işleyen ve bireyin pratikte üzerinde hiçbir kontrolü olmayan bir şey. Patolojik veya trajik değilse ısrarcı olacaktır. Psikolojik olarak her zaman bir tür dengesizlik anlamına gelecektir. Ancak tam da bu dengesizlik, yerliyi çarpıcı başarılara sevk edecek güçlerin yoğunlaşması anlamına gelebilir. CG Jung'un sık sık işaret ettiği gibi, bir "karmaşık" aslında mutlaka "kötü" değildir. Çoğu zaman, bireyin ortalamanın ve normun üzerine çıkmasını sağlayan araçlardır.

Öte yandan, yakalanan işaretin niteliği böyle bir bilinçsiz ve kadersel motivasyon karakterine sahipse, birbirini izleyen iki çizgiye yayılan işaretin niteliğinin, yerlinin bilinçli ve kasıtlı yaşamında belirleyici bir öneme sahip olduğu gösterilir. Örneğin, Aslan burcunun ikinci ve üçüncü evleri yönetmesi durumunda, bu evlerin her ikisiyle ilgili sorunlar, Aslan kalitesi aracılığıyla birey tarafından çözülecektir. Örneğin, yerli, atalarının sahip olduğu şeylerle olduğu kadar yakın çevresi ile de uğraşırken, kendini güçlü, duygusal, kendini yansıtma yoluyla ifade edecek ve bulacaktır.

İlerleme konusunu daha sonraki bir bölümde inceleyeceğiz; ancak burada, ilerleyen Ay (veya Güneş) veya "Benlik noktası" yakalanmış bir burçtan geçtiğinde, yaşam ritminin (sırasıyla dışsal veya içsel) genellikle hızlandığını söyleyebiliriz. Birey, kökleri geçmişe dayanan ve zorlayıcı sorunlarla karşı karşıyadır. Öte yandan, yaşamın açılımının bu hareketli göstergeleri, yayılan işaretlerden geçtiğinde, yaşamın ritmi yavaşlar veya zorlamadan kurtulur. Kişi bir nefes alma büyüsü yapıyor ve bir tür şeyin peşinden daha sessiz ve daha bilinçli bir şekilde gidiyormuş gibi görünebilir.

Yakalanan ve yayılan işaretlerle verilen bu tür göstergeler, elbette, türetilen diğer ve genellikle daha önemli göstergelerle değiştirilmelidir.

gezegensel konumlardan, açılardan vs. Ancak başlangıç noktalarıyla bağlantılı tüm çeşitli unsurları kullanarak sezgisel astrolog, bireyin ruhsal öyküsünü muhtemelen kopyalanamayacak bir şekilde okuyabilir. Belki de bu nedenle dorukların tam derecesini belirlemek çok zordur! Çünkü bir bireyin gelişiminin ruhani hikayesi, yüzeysel araştırmacı için her zaman derin bir gizem olarak kalmalıdır.

Amaç Formu

A. GEZEGENSEL GÖRÜNÜMLER

“Görüntüler” konusunu başarılı bir şekilde kavramanın ilk koşulu, küre, daire ve çevre kavramlarını iyi anlamaktır.

"Tüm biçimlerin küre durumuna ulaştığı" - dairenin mükemmel biçim olduğu söylendi. Bununla birlikte, biçim, tikelin tümelin dışında tanımlanması anlamına geliyorsa, o zaman küre ve daire (kişinin üç boyutlu veya iki boyutlu varlık olarak ele alınmasına göre) "biçim" olarak kabul edilmemelidir. Bunun yerine evrensel varlığın sembolleridir. Ancak evrensel varlığın "biçimsiz" olduğunu düşünmek -bunun sıklıkla yapılmasına rağmen- çok büyük bir hata olacağından, biçim kavramını genişleterek dairenin (veya kürenin) "evrensel varlık" olduğunu söyleyebiliriz. Form", belirli ve dolayısıyla kusurlu formların evrimsel dizisinin toplamı veya doruk noktası.

Etimolojik olarak gerçekten "evrensel"dir, çünkü onun her noktası "bire", merkeze doğru döner. Çözümlememize kolaylık sağlamak için, bir çemberi, ortak bir merkeze sahip sonsuz sayıda yakın çevrenin toplamı olarak tanımlayabiliriz. Böylece esasen çevre ve merkezle uğraşıyoruz; ve çevre, her noktası ortak bir merkezden eşit uzaklıkta olan bir eğridir. Bu, bakış açılarının mutlak evrenselliğinin elde edildiği bir varlık durumunu sembolize eder; başka bir deyişle, insanların Evrensel Akıl, Kusursuz Kişilik olarak adlandırdıkları *Tanrı.* Tanrı biçimsiz değildir, ancak O, tüm biçimlerin dengesi, tüm bakış açılarının tam uyumu veya bütünlüğüdür. İlahi Kişi, geçici olarak belirli bir formda faaliyet göstermesine rağmen, ruhsal varlığını o kadar dengelemiş ki "ışık bedeni" mükemmel bir varlık ve anlayış küresi olan bir adamdır. O -formun ötesine değil, belirli bir formun ima ettiği dengesiz durumun ötesine- "evrensel Form" durumuna ulaştı. Gnostik felsefede böyle birine Eon veya Sphere denir. Bir anlamda elbette sadece bir “bir” değildir. O kesinlikle merkezlenmiş, bütünleşmiş,

oybirliğiyle Host.

Ama her birimiz bir yaşam topluluğuyuz. Psikolojik anlamda böyledir ve psikolojik Büyük Çalışma, "ruh güçlerini" uyumlu hale getirmek ve bütünleştirmektir. Daha derin bir anlamda da böyledir, çünkü fiziksel bedenimiz bir "yaşamlar" topluluğudur - ve yetkinleşmiş insanda ("üçüncü doğum insanı") birey, bu ev sahibini bir merkez gibi kendine çeker. ve onu adeta bu "ışık bedeni"nin özü yapar - ruhaniyet-tözün mükemmel ve ışıltılı Küresi.

Şimdi evrenselden özele doğru ilerlersek, özel bir kişilik olarak doğumun daire veya küre içinde doğrusal veya açısal dengesizlik oluşturmak anlamına geldiğini göreceğiz. Belirli bir varlık, bazı unsurların (veya bakış açılarının) vurgulandığı, diğerlerinin bastırıldığı varlıktır. O artık "mükemmel şekilde yuvarlak" bir birey değil, stres noktaları ve enerji konsantrasyonu ve görece boşluk bölgeleri olan köşeli bir varlıktır.

Evrenselin (doğum anlamına gelen) bu özelleştirilmesi, daire içine bir çokgen çizilerek doğru bir şekilde sembolize edilebilir. Bir çemberin içine çizilebilen sonsuz sayıda çokgen vardır, bazıları düzgün (kenarları eşit uzunlukta), diğerleri düzensizdir. Düzgün çokgenler, sırasıyla 3, 4, 5, 6, 7, vb. kenarları olan eşkenar üçgen, kare, beşgen, altıgen, yedigen vb. geometrik şekillerdir. Çemberin merkezinden şekillerin noktalarına doğru çizgiler çizilirse merkezde açılar oluşur. Üçgen, her biri 120 derecelik üç açı oluşturur; kare, dört 90 derecelik açı; beşgen, beş adet 72 derecelik açı; altıgen, altı adet 60 derecelik açı vb.

Öte yandan, yandaki resimdeki gibi düzensiz bir çokgeni ele alırsak, bunun eşit olmayan açıları temsil eden eşit olmayan yaylara bakan bir dizi eşit olmayan kenardan oluştuğunu görürüz.

Arşetipik olarak Dünya'yı çevreleyen dairesel manyetik alanın eşit parçaları olarak kabul edilen zodyakın on iki burcu bir çevre üzerinde işaretlenirse ve çevre üzerindeki dereceleri işaretlemek için her bir burcu daha da bölersek; üstelik bu 360 derecelik işaretlerin her biri çizgilerle birbirine bağlanırsa, o zaman 360 kenarlı düzgün bir çokgen olur. Bu, sembolik olarak, hala bir Dünya bedeniyle özdeşleşmiş bir varlığın mükemmel biçimini temsil ederdi. O özel bir varlık olurdu - ama gezegenimizdeki olası her "yaşam kalitesinin" eşit şekilde temsil edildiği bir varlık.

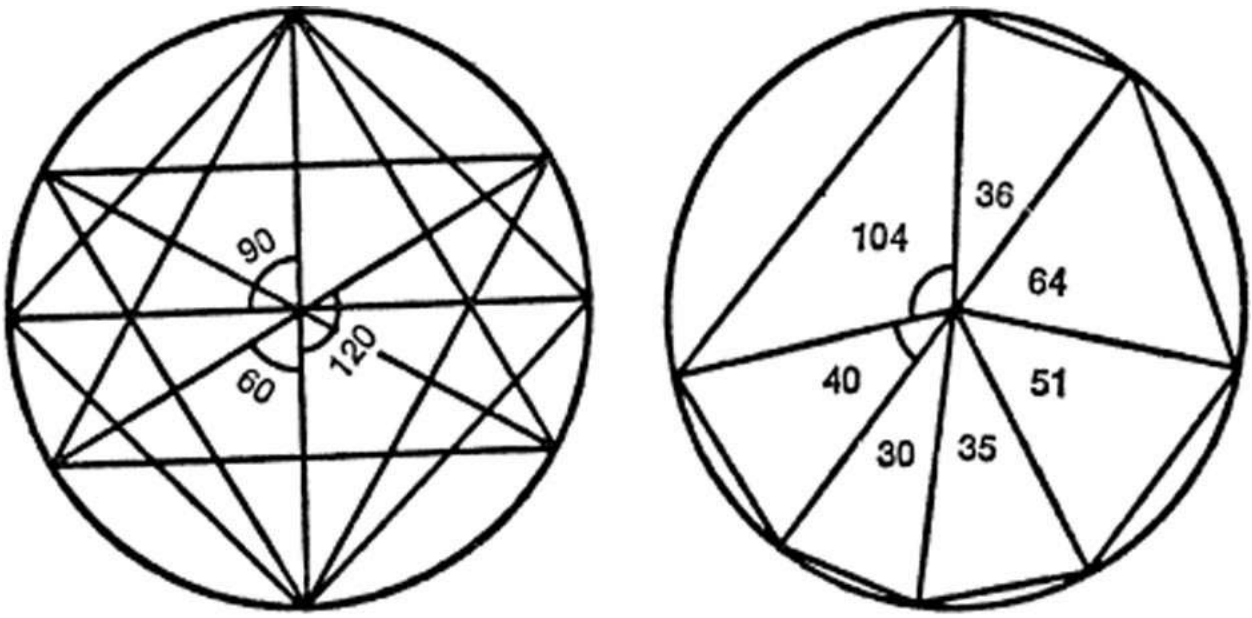

REGULAR POLYGONS IRREGULAR POLYGON

Bununla birlikte, gezegenimizin "Tanrısı" (Teosofist'in "gezegensel Logos" dediği şey), tam bir çokgen olarak değil, tam bir yay dizisi olarak kabul edilen çevrenin (veya dairenin) kendisi olarak tasavvur edilmelidir. , her biri evrensel bir öneme sahiptir. Bu, O'nun toplam varlığının evrensel niteliğini sembolize ederdi. Bu bakış açısından, zodyak derecelerinin sembollerinin, 360 kenarlı bir düzgün çokgenin çok küçük kenarı ile bu çizginin gösterdiği yay (çevre parçası) arasındaki bu boşluğu kapatma girişimleri olduğunu görebiliriz. Ufukta çizgi ve eğri arasındaki böyle bir ilişkiyi düşünürsek, karşımıza ilginç bir sembol çıkar. Çünkü bir yay figürü elde ederiz, ufuk çizgisi görünmez bir okçu tarafından atılan oktur. Ufuk çizgisi bir öz-farkındalık ve sezgi çizgisi olduğu için, Uzaya - Evrensel'e ateş eden okçu insanın sonsuz çabasının grafik bir örneğine sahibiz. Onun yayı, sembolün kendisidir, gergin ipi sembolde sunulan somut görüntüdür ve kavisli tahta, sembolün içsel ve evrensel anlamıdır. Ateş etme eylemi, görünüşleri delme ve Evrensel Benliğe ulaşma eylemidir;*uzay,*merkezi her yerde ve çevresi hiçbir yerde olmayan çember. Bu sembol, genellikle Hindu felsefesinde bulunan ve aynı zamanda Yay burcunun sembolizminde somutlaşan eski bir semboldür.

Sıradan bir doğum haritasında, gezegenlerin konumuna göre ekliptikte belirlenen noktalar çizgilerle birbirine bağlanırsa, on kenarlı düzensiz bir çokgen elde edilir. Bu çokgen, bizim kullandığımız şekliyle yerlinin kişiliğini simgesel olarak karakterize eden “nesnel biçim”dir. Çokgenin noktalarını merkeze bağlayan yarıçaplar çizilerek, birbirinden ayrılan açılar belirgin hale getirilir. diğerlerinden gezegen.*Böyle bir çokgen, daha önce "gezegensel model" dediğimiz şeydir. Astroloğun görevi, onu analiz etmek ve yaşamsal önemini ortaya çıkarmaktır.

Teorik olarak konuşursak, elbette her açısal değerin özel bir önemi vardır, tıpkı zodyakın her derecesinin özel bir önemi olduğu gibi. İki gezegen arasındaki ilişkinin doğası, astrolojik analizin bu aşamasında, iki gezegenin zodyak konumlarını (boylamları) ayıran açı ile karakterize edildiğinden, 92 derecelik bir açısal mesafenin kendi içinde şu kadar önemli olduğu açıktır: 90 dereceden biri.

Bununla birlikte, Dünya'nın yörüngesini (veya manyetik alanını) "burçlar" dediğimiz yalnızca on iki bölgeye ayırdığımız gibi, aynı şekilde ve aynı derecede geçerli felsefi nedenlerle, yalnızca veya çoğunlukla form analizi amacıyla kullanırız. ilk on iki düzgün çokgen ve ürettikleri açılar. Yani, on iki (hatta altı) temel tip olduğunu varsayıyoruz.*biçim-ilişki* gezegenler tarafından sembolize edilen yaşam aktiviteleri arasında; ve bu türleri, toplam çevrenin 360 derecesini üçe, dörde, beşe, altıya, on iki parçaya bölerek elde edilen açılarla sembolize ediyoruz. İki gezegen, böyle bir değerle ölçülen bir açıyla ayrıldıklarında "birbirlerine açı verirler": örneğin 120°, 90°, 6o°, vs. Bu açıların listesi, adları ve özellikleri birazdan aşağıda verilecektir.

Bununla birlikte, "yanlar" ile ilgili olarak, "zirveleri" tartışırken bulduğumuza benzer bir durumla karşı karşıya olduğumuzu hemen eklemek gerekir. Başka bir deyişle, "görünüm" kavramını, yalnızca tam bir açısal değeri (90°) değil, aynı zamanda bir açısal değeri de ifade edecek şekilde genişletmeliyiz.*“açısal bölge”*(85° ila 95° gibi).

Kesin kare en-boy oranı, 90°'lik bir açısal mesafeyi ölçer. Ancak iki gezegenin, açısal uzaklıkları örneğin 85° ile 95° arasında herhangi bir değere sahip olduğunda bir kare oluşturduğu da söylenir. Bu, herhangi bir yön için, özellikle de en önemli olanlar için geçerlidir.

Yine de, gezegensel ilişki ya da "kişilik-formu" faktörünün daha derin bir şekilde anlaşılması amacıyla, yalnızca "açısal bölgeleri" değil, her açısal değeri dikkate almak açıkça gereklidir. Bu, büyük ölçüde aynı nedenle *madde*Zodyakın burçlara göre on iki kat farklılaşmasıyla yeterince analiz edilmez, ancak genellikle daha fazla farklılaşma gerektirir.

adlı dersinde*Pisagor Astrolojisi,*Marc Edmund Jones, gezegenler arasındaki açısal ilişkinin tüm olası değerlerinin nasıl analiz edileceği sorununa çarpıcı biçimde orijinal ve inandırıcı bir şekilde yaklaştı. Temel astrolojik yönleri inceledikten sonra, yönlerin kesinlik derecesinin (veya ayrılma derecesinin) önemini analiz etmeye devam etti. İki gezegen arasındaki açısal uzaklık 85° veya 95° ise, bu iki gezegen bir “kare” oluşturur; ama kare kesin değil. Bu bir kare*eksi*veya*arti*beş derece. Gezegenler arasındaki mesafe 88° veya 93° olsaydı, açı bir kare olurdu. *eksi*iki veya*arti*üç derece.

Bu nedenle, görünüş kesinliğinin her iki tarafında yedi derecelik bir "açısal bölge"nin dikkate alınmasına izin verilirse, bir açıya sahip görünüşler elde edilir.*kesinlik katsayısı*o ila 7 arasında değişir. Bu katsayının değeri, Marc Jones'a göre en anlamlı olanıdır ve yönün kendisinin çalışma şeklini karakterize eder. Konu burada tartışılamayacak kadar karmaşık; ancak her açısal değerin nasıl anlamlı hale getirilebileceğini göstermek için bahsedilmiştir.

Aşağıdaki hususlar tablosu konuyu açıklığa kavuşturacaktır; çünkü örneğin bir "altılık"ın 6o°'lik bir açısal değeri, "yarım kare"nin 45°'lik bir açısal değeri temsil ettiğini göreceğiz. Kesin değerlerin her iki tarafında 7 derecelik bir bölgeye izin verilirse, aslında her açısal değer kapsanır. 53° için altmışlık bir “katsayı 7”; ve 52° bir yarım karedir, aynı zamanda “katsayı 7”dir. Bu yöntemle tam derecelerdeki her açısal değere ayrı bir anlam verilir.*

Names of Aspects	*Angular Values*	*Characteristic Meaning*
Conjunction	0°	Activity
Opposition	180°	Awareness
Trine	120°	Creation
Square	90°	Construction
Quintile	72°	Artistry
Sextile	60°	Production
Septile	51° 26′	Fatality
Semi-square (and Sesquiquadrate)	45° (and 135°)	Awareness
Nonagen	40°	Creation
Semi-quintile (and Bi-quintile)	36° (and 144°)	Union
One-eleventh	32° 43′	Awareness
Semi-sextile (and Quincunx)	30° (and 150°)	Creation

(Adapted from Marc Jones' *Pythagorean Astrology*)

Bu yönlerden en sık kullanılanlar şunlardır: bağlaç, karşıtlık, üçgen, kare, altmışlık. Yarı sekstil, genellikle sekstilin bir alt bölümü olarak kabul edilir; yarım kare, karenin bir alt bölümü. Beşte birlik dilim maalesef çok az kullanılıyor ve septil, yaşsız ve onbirde bir modern astrolojik ders kitaplarında neredeyse hiç bulunmuyor.

Tüm bu yönler, özel bir dikkat gerektiren kavuşum ve karşıtlık dışında, düzgün çokgenlerden oluşan bir daire içindeki yazıt tarafından oluşturulur. Bağlaç, esasen, tüm özel tezahürlerin prototipidir, çünkü faaliyet unsurunu özel veya kişisel bir şekilde vurgular. Bir gezegenin bir derece içinde yer alması, gezegen ile o derece arasında bir bağın kurulduğu anlamına gelir diyebiliriz. Derecenin kendisi, evrensel varlığın 360 uyumlaştırılmış ve bütünleşmiş aşamasından biridir. Ama belirli bir insanın haritasında bir gezegen o dereceye geldiğinde, derecenin kalitesi aniden canlanır, enerjilenir, vurgulanır. 360 derecenin uyumlu dizisi bu nedenle bozulur. Derecelerden biri bir*aksan*Varlığın özelliği,

sonucu*aksan deseni;*oysa evrensel varlıkta kalıcı vurgular, yapı oluşturan vurgu noktaları yoktur. "Biçimsizlik" anlamında yanlış yorumlanan bu gerçektir.

Herhangi bir haritada, gezegenler vurgu noktaları, vurgular, enerji salınımları, aktivite kaynaklarıdır. Açığa çıkan enerjinin önemli kalitesi, derecenin sembolü ile belirlenir; aktivite türü, gezegene göre. Kişiliğin ham maddesi haline gelen bu faaliyet unsurudur. Aktivite stres, gerginlik, dengesizlik demektir. Bu nedenle, her gezegen zodyak bütünlüğünün bir dengesizlik durumunu temsil eder; tıpkı Goethe'nin tabiriyle "renkler ışığın acıları ve sevinçleridir" gibi. Zodyak, bütünlüğün dengelenmiş döngüsüdür. Gezegenler dengesizlik, farklılaşma, ıstıraplar ve sevinçler getirir

- bu, vurgular yukarı veya vurgular aşağı anlamına gelir.

Bir derece aralığında bulunan bir gezegen bir aksan yaratır. Aynı konumdaki iki gezegen ya vurguyu daha fazla vurgulayabilir ya da vurgulamanın ima ettiği enerji salınımının doğrudanlığını bulanıklaştırabilir. Her şey şunlara bağlıdır: 1) birlikte gezegenlerin doğasına; 2) bağlacın "yanlışlık katsayısı" üzerine. Örneğin, Mars ve Venüs gibi zıt kutuplara sahip iki gezegen tam olarak aynı derecede kavuşuyorsa, bir tür psikolojik kısa devreye işaret edilir. Vurgulanmış bir narsisizm türü üretebilen tuhaf bir tür benmerkezcilik ve duygusal atalet gösteriliyor. Ancak bu iki gezegen birbirinden birkaç derece uzaktaysa, o zaman kendine özgü bir özgüven duygusu ve genellikle bir tür psikolojik "hermafroditizm" varken, Bu, örneğin okültistlerde bulunan türden duygusal öz denetime katkıda bulunur. Bununla birlikte, eril-dişil gezegenlerin bu tür her birleşiminin arkasında gizlenen bir "karmaşık" şüphesi her zaman vardır; yalan aslında*her birleşmenin arkasında,*özellikle çoklu bağlaçlar veya "stellium". Ancak psişik enerjinin güçlü salınımları genellikle bir tür "kompleksler" aracılığıyla sağlanır; belki de her zaman öyledir.

Kavuşma, Mars ve Satürn, Uranüs ve Satürn'ün vb. kavuşumlarında olduğu gibi, bazen patlayıcı bir şekilde aktiviteyi serbest bırakan özel bir stresin sembolüdür. Belirli bir varlığın veya ima edilen belirli bir etkinliğin benzersizliğini vurgular. Manevi denge sağlamaz; ama şu ya da bu tür bir momentum üretir. Yoğun bir enerji kütlesidir. Bu enerjinin yapıcı ya da yıkıcı bir şekilde salınıp salınmayacağı, hatta hiç salınıp salınmayacağı, gezegenlerin doğasına ve "birlikte" olduğu söylenen gezegenler arasındaki gerçek mesafeye bağlıdır.

Zıtlığın yönü, birleşmenin karşıtı ve panzehiridir. Karşılıklı iki gezegen, zodyak boylamı açısından, Earthobserver'ın bakış açısından tam olarak zıt yönlerde yer almaktadır. Bu nedenle, ikincisi, olduğu gibi, iki zıt çekime tabidir. Muhalefet tarafından gerçekten "ayrılmış" olabilir. Ama aynı zamanda, iki karşıt gezegen bir pilin iki kutbu olarak kabul edilirse, o da olabilir.*ışıklı*kutuptan kutba akan kıvılcımla. Bu, özellikle iki gezegenin temelde zıt kutuplarda olduğu yerlerde geçerlidir.

Zıtlıkları anlamak için kutupluluğun anlamını tam olarak kavramak gerekir. Yükselen ve Alçalan, Zenith ve Nadir, her haritada burçlar karşıtlığının noktalarıdır. Bütünleşmiş farkındalık olan bilinç, bu tür temel karşıtlıkların sonucudur. Yine, her şey bireyin "zıtları uzlaştırma" gücüne sahip olup olmamasına bağlıdır; bir araya mı çekilecek yoksa ayrı mı çekilecek. İlki ise, bilinci genişleyecek ve kendini nesneleştirecektir; ikincisi ise, psikolojik bir kafa karışıklığı yaşayacak ve hangi yoldan gideceğini bilemeyecektir. Ve böylece şüpheyle parçalanmış olarak oturup acı çekecek.

Muhalefette, aksanın ve karşı aksanın aşağı yukarı eş zamanlı işleyişine tanık oluyoruz. Görünüm kesin değilse, bilincin yoğun nesnelliğine, neredeyse mutlak farkındalığa yol açabilecek hızlı bir ritim kurulur. Ancak görünüm tamsa veya yerli çok yavaş bir "tepki hızına" sahipse, karşı aksan aksanı etkisiz hale getirir. anlamı olabilir *nirvana*-tikelin evrensel içinde özümsenmesi - ve Buda'nın ulaştığı söylenir*nirvana*Mayıs dolunayında (Güneş-Ay karşıtlığı). Ama aynı zamanda parçalanma, şizofreni ve benzerleri anlamına da gelebilir, bu nedenle bir ay tutulması genellikle hain bir anlam ifade eder.

Bağlaç ve karşıtlığın biçim yarattığı söylenemez; daha ziyade, gördüğümüz gibi, kişilik yaşamının temel fenomenleri olan vurgulama ve karşı vurgulama üretirler. Diğer yönler, olduğu gibi, *dağıtmak*aksan veya vurgu fikri; ve böylece amaç fikrini aktaracaktır. Vurgulama veya karşı vurgulama olacak,*şu ya da bu amaca yönelmek.*Açılar, görünümün temeli olan çokgen formun tamamlanmasını içeriyorsa, amacın kendisi yerine getirilmiş olacaktır; demek ki. daha sonra göreceğimiz gibi, "Büyük üçgen" ve "Büyük Haç" - veya çok nadir "Büyük beşte birlik dilim" ve "Büyük altmışlık" - adlı konfigürasyonlar oluşursa.

Çokgen formların olduğunu fark edersek, ne demek istendiği daha kolay kavranacaktır.

Genellikle astrolojide ele aldığımız kavramlar ya üçgene ya da kareye dayalıdır. Üçgen, altılık, yarı-altılık (ve beşli) esasen üçgendir; kare ve yarı kare (ve seskikuadrat) dörtgendir. İlk seri genellikle "şanslı" olarak kabul edilir; ikinci "talihsiz". Ancak tam anlamını "horary astroloji"de bulan böyle bir etik değerlendirme, özellikle incelediğimiz astroloji türünde neredeyse yersizdir. Onun yerine başka bir anlam tasnifini kullanacağız ve üçgen dizisinin çeşitli aşamalarla ilgilendiğini söyleyeceğiz.*yaratıcı fikir*(bilgi"), dörtgen serisi ise*biçimlerin geçersizliği.*

Bu terimler kulağa müthiş gelebilir, ancak yeterince basittirler. Üçgen, "vizyon" ve "perspektif"in bir yönüdür. Fikirlerin veya bakış açılarının doğuşuna, yeni bir planın ve yeni bir amacın ilk aşamasına atıfta bulunur. Bağlaç vurgudur. Bu vurgu işlemeye başladığında, kişiliğin yaratıcı bir şekilde akması için bir fikir, bir proje, yeni bir ilgi biçimini alır. Daha ileri bir aşamada, sekstil, projeyi veya fikri, kişiliğin çözgüsü ve dokusu içinde fiilen iş başında görüldüğü bir noktaya getirir. Daha da ötesi, yarı-sektil, fikri kutupsal öğelerine ayrıştırılmış ve günlük faaliyetin rutiniyle bağıntılı olarak gösterir.

Şimdi dörtgen diziyi ele alırsak, karede soyut fikri somut bir cisim olmaya zorlayan gücü görürüz. Enkarnasyonun, doğumun gücüdür. Ruhun bakış açısından gerçekten de çarmıha gerilmedir. Öz açısından bakıldığında, taşları ocaktan çıkarmak ve onları gelecekteki binanın dik duvarlarına inşa etmek demektir. Genel açılış konuşması seferberliktir. Yarım kare, benliğin maddeye büründükten sonraki ilk farkındalığını sembolize eder. Bu çok iç karartıcı bir farkındalık olabilir; ama aynı zamanda gücün ilk gerçekleşmesi de olabilir, çünkü güç bir tür asılsızlığı gerektirir. Bu nedenle yarı kare, hayatın ve gücün yasalarını anlayan ruh için gücün bir yönüdür. Ancak bu, ruhsal "özgürlüğünden" pişmanlık duyan ruh için umutsuzluğun ve büyük bir yalnızlığın bir yönüdür. Kare "seferberlik" anlamına geliyorsa, yarım kare bu terimin askeri anlamında "hareket" anlamına gelir. Birey, kolektif amaçların hizmetindedir.

Bununla birlikte, önemli olan başka bir seri daha vardır: beşte birlik, yarı beşte birlik ve yarı beşte birlik (18 derece) serisi. Bu seri, bireysel faktörün işleyişiyle ilgilidir.*kendi başına,*ve bu nedenle çok az anlaşılmaktadır. Beşli bir farklılaşmaya dayanır ve sanki önceki iki diziyi bütünleştirir. İki gezegen beşte birlik açıda olduğunda, ilişki

Bu iki gezegen arasında, bireysel öneme sahip belirli bir değerin serbest bırakıldığı görülüyor. beşte birlik dilimlerden *dahi* bir bireyin kişiliği bir dereceye kadar belirlenebilir. Kare (90°) ve altmışlık (6o°) arasında, beşte birlik dilim (72°), malzemenin ifade edilmesi amaçlanan fikre sadık formlara kalıplanmasında bireyin yaratıcı özgürlüğünü gösterir. Rutin bir eylemi ilham verici, anlam salan bir performansa dönüştüren dahinin "bireysel dokunuşu" bulunur. Yarı-beşte birlik, daha özel olarak şunu ifade eder: *teknik* performansın Yarısı (18°), yalnızca vurgulamanın (bağlaç) kendisini önemli performansa yönlendirdiği noktayı gösteriyor: yeteneğin ölçülemez faktörleri.

Septil, yalnızca gezegensel anlamda önemlidir. "Büyük Kutup Döngüsü"nün bölünmesi olduğunu hatırlayabiliriz. Septil boyunca, nadir durumlarda, gezegensel amacın gölgede kaldığını görebiliriz - gerçekten, Marc Jones'un dediği gibi, iş başında kader. Nonagen'e gelince, önemi, Bahailiğin kutsal sayısı ve Bahai tapınaklarının kurulacağı sayı olduğu gerçeğinin kanıtladığı gibi, 9 sayısının öneminin arttığı bir çağda ortaya çıkabilir. 40 sayısının anlamından daha önce bahsetmiştik. Birbirinden kırk derece ayrı iki gezegen arasındaki ilişki *mayıs* gezegenlerin atıfta bulunduğu alemde ruhsal doğumu veya inisiyasyonu gösterir. “Esaretten doğum” anlamına gelir.

Bütün bu veçheler, sanki birleşim noktasından alınmıştır. Ama bir kısmı muhalefetten de alınabilir. Yani, bir sesquiquadrate yönü (135°) bir karşıtlıktır (180°) ve yarım kareden (45°) daha azdır. Bir quincunx (150°), yarı altmışlık (30°) eksi bir karşıtlıktır, vb. Bu ikincil görünümlerde "karşı vurgu"nun işleyişini görüyoruz. İnce bir analizle, kişisel faaliyete verilen tepkiyi gösterirler: faaliyetin kalıntısı. Faaliyetin kaynağına "geri dönmesi"ne de atıfta bulunabilirler: içsel yüceltme, ruhsal dönüşüm. Sözde iki-beşte birlik (144°) aynı zamanda yarım beşte birlik (36°) eksi bir karşıtlık olarak da düşünülebilir. Burada yaratıcı içe dönüklük tekniğinin iş başında olduğu görülebilir. Ancak, olumsuz olarak konuşursak, bu aynı zamanda belirli saplantı türlerini, halüsinasyonlarını yaratan bir "kompleks" i önerebilir.

Tekrar edelim ki hiçbir yön şanslı ya da talihsiz değildir. Her biri, kişiliğin olumlu ya da olumsuz bir aşaması olarak görülebilir.*Daha da önemlisi, tüm gezegen modelinin ayrılmaz bir parçası olarak görülmedikçe, tek bir yönün gerçek bir önemi yoktur. Sentetik gerçekleştirme için temel öğelerimizi elde etmek için önce her yönü ayrı ayrı analiz etmeliyiz. Ama bu

yalnızca bir yorumlama tekniğinin edinilmesinin ön aşamasıdır. Gerçek tercüman, bir okuyucunun bir kelimeyi veya bir cümleyi okuması gibi gezegen modelini okur. Sadece yeni başlayanlar harfleri birer birer hecelemeye devam eder.

B. BÜTÜN OLARAK GEZEGEN DESENİ

Burada sadece iki gezegen arasındaki temel ilişkiyi değil, tüm kişiliği içeren ilişkileri de ele alıyoruz.*tüm kişiliğin anlamına odaklanın.*Bir kişiyle ilk kez karşılaşıldığında, sezgisel kişi böyle bir karşılaşmadan hemen genel, sentetik bir "his" edinir. Onun bütünlüğü, diğer kişinin bütünlüğüne tepki verir. Daha önce "bütüncül algı" dediğimiz şey buydu. Böyle bir algı çok keskinse, kişinin uyandırdığı “duyguyu” odaklayan bir veya iki temel özelliği sıklıkla seçer. Bu kişinin tüm kişiliğinin bazı özellikleri şu şekilde öne çıkacaktır:*önem merkezleri.*Önem kendini bu merkezler etrafında örgütleyecektir. İkincisi yoluyla, kişi birkaç genel tipten birine sınıflandırılacak ve böyle bir sınıflandırma, genel "duyguyu" merkeze alacak ve açıklığa kavuşturacaktır.

Marc Jones'un "odak belirleyiciler" dediği önem merkezlerinin belirlenmesi, doğum haritasının yorumlanmasında ilk ve en önemli faktördür, eğer böyle bir yorum gerçekten bütünlüğü, *canlılık,*kişiliğin - ve kişinin davranışı hakkında yalnızca bir araya getirilmiş parçalı bilgiler değil. Bu sadece en önemli değil, aynı zamanda en zor faktördür. Her tercüman, kendi haritasının ortaya çıkarabileceği dehaya göre, aşağı yukarı kendi "odak belirleme" tekniğini geliştirmelidir. Ayrıca, yalnızca (nispeten) bütün olan kişi doğru bütünsel algılara sahip olabilir; ve önem merkezlerini belirlemek için kişinin aynı zamanda bir önem merkezi olması gerekir.

Bununla birlikte, "odak belirleme"nin ifade edilebilecek birkaç genel ilkesi vardır, çünkü bunlar, zodyakın, evlerin ve açıların sembolizminin üzerine kurulduğu iyi bilinen astrolojik faktörlerin uzantılarından başka bir şey değildir. Bunları anlamak, "biçimi" veya*“Gestalt”*—modern psikoloji açısından; "gruplaşmaların" ve "davranış kalıplarının" dehasını kavramaktır. Nasıl, okumayı öğrenmenin yeni yöntemlerine göre, çocuğa artık harf üstüne harf hecelemesi öğretilmiyor, bunun yerine harf gruplarını ve kelime oluşumlarını bir kerede tanıması öğretiliyor, aynı şekilde nasıl derinleştirileceğini öğrenmek isteyen astrolog da öyle. haritanın sembolize ettiği kişiliğin canlılığı, kendisini temel gezegensel ve

zodyak oluşumları. Faktörlerin tablo haline getirilmesi, sonuçların kontrol edilmesinde ve daha iyi bir analiz derecesine ulaşılmasında yardımcı olur. Ancak bütüncül algı, bütünü ve parçalarını bir önem ve canlılık merkezine çeker. Durumun "ruhunu", bütüne hayat veren gücü, bütünün bütünlüğünü, formun içindeki ruh-enerjiyi ortaya çıkarır.

Gezegen modelinin toplam anlamının ilk ve en basit tespiti, gezegenler haritanın dört çeyreği boyunca belirli şekillerde dağıtıldığında yapılır; yani "benlik eksenleri" - ufuk ve meridyen - ile ilişkili olarak. Basitlik ve kısalık adına, karşılaşılabilecek temel konfigürasyonlara atfedilecek genel (çok genel!) anlamı birbiri ardına açıklayacağız.

Ufkun üzerindeki tüm gezegenler: "Kişi zorunlu olarak yaşamı yaşar" veya "kendi iç bilincinin odak noktasını tamamen dış olaylarda bulur." (Marc Jones.) Dışadönüklük ve nesnel - genellikle materyalist - bir bakış açısı benimseme eğilimi. (Bkz. Kraliçe Victoria ve Mussolini'nin çizelgeleri.)

Ufkun altındaki tüm gezegenler: "Kişi kendi içinde veya daha öznel alemlerde yaşar" veya "içsel tepkilerde kendi içsel bilincinin odağını bulur." (Marc Jones.) İçe kapanma eğilimi. Sezgisel bir tip.

Meridyenin doğusundaki veya batısındaki tüm gezegenler: "Başucu meridyeni, evreni (tüm deneyimleri) yükselen şeyler (Doğu) ve batan şeyler (Batı) alemlerine ayırır. ... Tüm gezegenler Doğu ise, yerlinin her konuda kendi seçimini yapması ve sorunu istediği zaman yaratması istenir; oysa Batı ise, hayatın seçimlerini ve meselelerini önüne konduğu şekliyle kabul etmelidir. (Marc Jones.) Bu, "dış irade"nin bir bölümüdür. Genellikle yalnızca Doğu'ya özgü bir üstünlük, düşünme üzerinde bir vurgu olduğunu gösterir - çünkü düşünce (göreceli) özgür iradenin öğesidir; yalnızca Batılı bir üstünlük, bir duygu vurgusuna işaret ederken, duygular neredeyse tamamen özne ile özne veya özne ile nesne arasındaki ilişkinin dışsal koşullanması tarafından belirlenir.

Ayrıca, tüm gezegenler dört çeyrekten birinde bulunabilir. Bu nadirdir, ancak bireysel benliğin dört işlevinden birine daha da mutlak bir vurgu yapar: sezgi (Kuzey-doğu çeyrek), duygu (Kuzey-batı çeyrek), duyum veya ilişki (Güney-batı çeyrek), düşünme (Güney -doğu çeyrek).

Bu tür konuları ele alırken iki önemli fikir akılda tutulmalıdır. Birincisi, bir evde gezegen bulunmamasından kesin bir sonuç çıkarılamaz. Vurgulamanın olmaması bir anlam ifade etmez.

olumsuz vurgu. Bütünlük her zaman herhangi bir organik varlığın temeli olarak anlaşılmalıdır; bu nedenle, her zaman herhangi bir özel vurgunun yokluğunda ima edilir. Bu vurgu eksikliği, vurgulanmayan ev veya burç tarafından temsil edilen niteliğin önceden yerine getirilmesi anlamına gelebilir; veya bakir bir farklılaşmama durumu anlamına gelebilir. Her zaman bilinçli bir durumdan ziyade bilinçsiz bir duruma atıfta bulunur. Ancak sağlık, hasta kişi tarafından hastalığın yokluğu olarak deneyimlenene kadar bilinçsizdir. Aynı şekilde bilinçsizlik, psikolojik sağlığın arka planı olarak en güçlü olabilir. Evrensel varlığın bütünlüğünün her "derecesi" eşit olarak vurgulandığı için, Tanrı'nın veya Evrensel Varlığın gezegensel vurgulamaların ötesinde olduğunun söylenebileceğini yineleyelim. İnsan, yalnızca belirli bir varlık olduğu için “gezegenlere” sahiptir.

İkinci nokta, Marc Jones'un "ağırlıkta denge" dediği şeye atıfta bulunur; *Gestalt*Psikoloji. Bir yarımkürede dokuz gezegen ve diğer yarımkürede onda biri bulunursa, bu onda biri, biçim açısından güçlü bir şekilde öne çıkar. Bir gezegenin konumu nedeniyle diğer dokuz gezegeni dengelediği bir model oluşturulmuştur. Kesinlikle "olağanüstü" bir faktör haline gelir; ve diğer yarım küredeki diğer tüm gezegensel faktörlerin imalarını önemli ölçüde yok eder. Marc Jones, resmi olarak izole edilmiş bu gezegeni ("tekil") tüm bilince hakim olan ağrıyan bir dişe benzetir. Kişiliğin bütünlük duygusunu yok etme eğiliminde olan “irrasyonel” bir vurgulama türüdür. Bu, tam tersine gelişmemiş görünen organizmanın geri kalanına kendi tekil iradesini dikte eden otokratik bir faktördür.

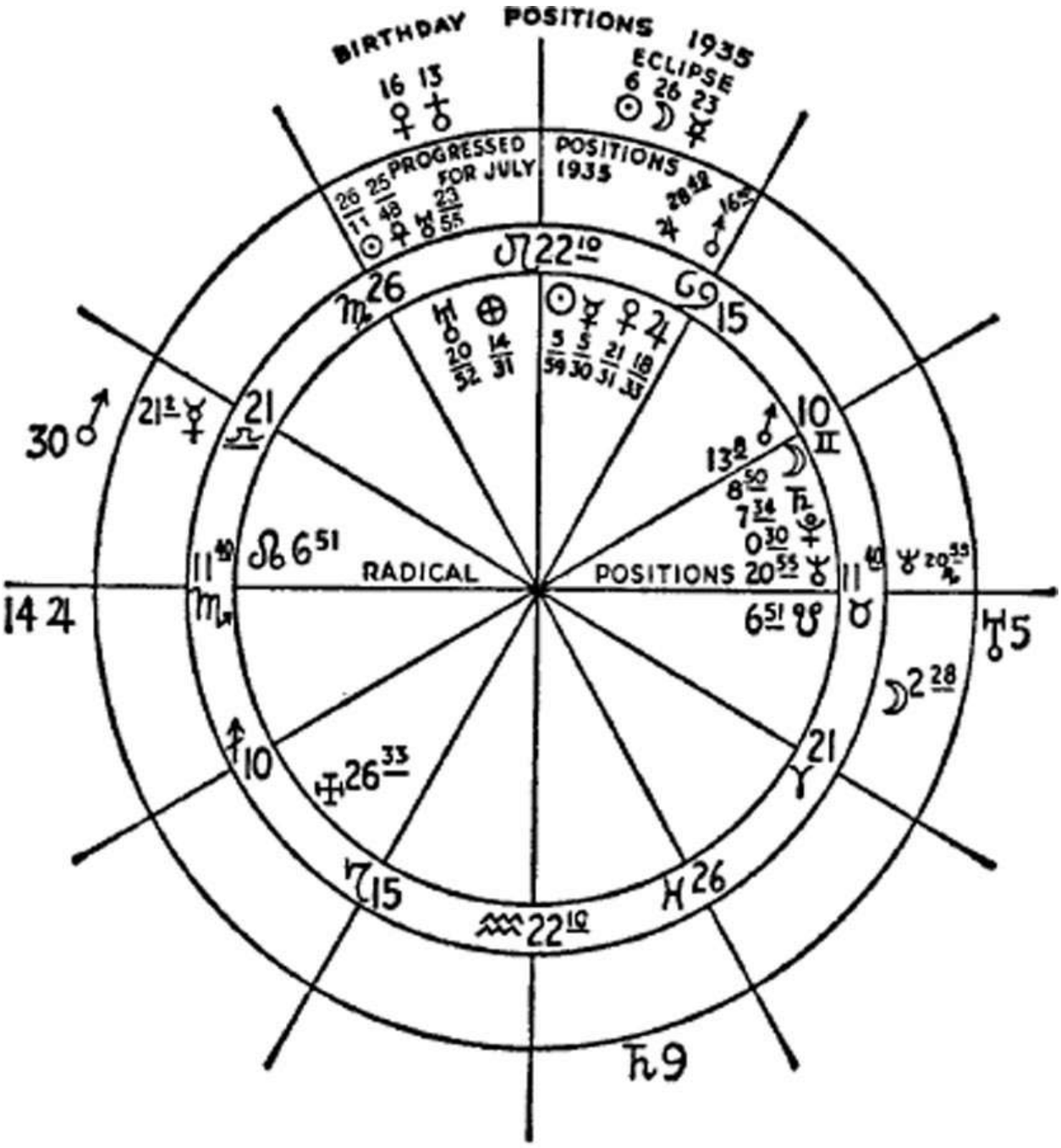

BENITO MUSSOLINI
Born at Doria (Prov. of Forli), Italy, July 29, 1883, 1.19 P.M.

İlginç bir örnek olarak, ikili bir biçim vurgusu gösteren Mussolini tablosuna sahibiz. Tüm gezegenleri ufkun üzerinde. Dahası, Uranüs doğu yarımkürede, daha doğrusu Güneydoğu çeyreğinde tek başına durur. Kitlesel vurgu, grafiğin insanla ilgilenen bölümündedir.

ilişki ve insan temasları ve nesnel varlık yoluyla kendini gerçekleştirmeyi ifade eder. Hayatın seçimlerini ve meselelerini önüne konduğu şekliyle kabul ettiği görülüyor: nesnel kaderi tarafından yönetilen bir adam. Ancak, bu temel anlamda doğru olsa da, "ev pozisyonuna göre tekil" olarak vurgulanan Uranüs, öznel irade (Doğu yarımküre) olarak işleyen bilinçdışı faktörlerin güçlü ve ısrarlı bir şekilde salındığını ve dahası, operasyonun ani bir düşünme mekanizmasından geçer (Güneydoğu mahallesi). İkinci gerçek şu şekilde desteklenir: 1) somut düşünmenin (İkizler ve Başak) veya canlı imge oluşturma gücünün (Yengeç'te Venüs-Jüpiter kavuşumu, "vizyon" evinde) zodyak burçlarında gezegensel bir yoğunlaşma; 2) Ay'ın Kuzey Düğümü on ikinci evde olduğu gerçeği,

Bu son gerçek ve Mussolini'nin yaşamındaki bilinçsiz ırksal faktörlerin gücü, tüm gezegenlerin Neptün ve Uranüs'ün (bilinçdışı gezegenler) tam üçgeninin içinde toplanmasıyla daha da vurgulanır. Toplam konfigürasyon, hem Uranüs'e hem de Neptün'e altmış olan Jüpiter-Venüs birleşiminin her iki tarafında olduğu gibi dengelenmiştir. Ancak bu, birazdan geleceğimiz başka bir vurgu tipine aittir. Şu anda, tüm gezegenlerin güney yarımkürede yerleştirilme noktasını henüz vurgulamadık. Bu, kolektif veya nesnel faktörlerin temel bir vurgusudur - öyle ki, Uranüs her ne kadar içsel olarak koşullanmış bir irade veya gücün işleyişini önerse de, yine de bu iradenin yalnızca kolektif faktörler açısından işlediği görülür.

Diğer bir vurgu türü, tüm gezegenlerin zodyakın dört temel bölümüne yerleştirilmesiyle üretilir.

Koç ve Terazi arasındaki tüm gezegenler(işaretlerin sırasına göre): Bu, "yaşamın temel sorumluluğunun manevi olduğunu" (Marc Jones) gösterir - veya daha doğrusu, fikirlerin ve arketiplerin nesnel tezahüre yansıtılmasını ifade eder. Mussolini, bu tür vurguların şaşırtıcı derecede güçlü bir örneğidir - yansıttığı fikirler beğenilse de, beğenilmese de.

*Terazi ve Koç arasındaki tüm gezegenler:*Bu, "yaşamın temel sorumluluğunun maddi olduğunu" (Marc Jones) gösterir - veya daha doğrusu, önceki ruhsal etkinliğin sonucu olan yetilerin gelişimine ve gelecekteki tezahürlerin matrisine atıfta bulunur.

Tüm gezegenler uzun yükseliş burçlarında(Yengeç'ten Oğlak'a kadar): "İçsel yaşam kendini dışsal yaşama tezahür ettirmek için yaşanır." (Marc Jones.) Bu, Güneş'in güneye doğru hareket ettiği dönemdir. Yılın diğer yarısında kazanılanlar objektif hale getirilir. Ruh tezahür eder.

Tüm gezegenler kısa yükseliş burçlarında(Oğlak'tan Yengeç'e kadar): "İç yaşam, dış yaşamın kendini göstermesi için yaşanır." (Marc Jones.) Bu, Güneş'in kuzeye doğru hareket ettiği dönemdir: geleneksel olarak, bir ruhsal gelişim ve içsel farkındalık dönemi. Nesnel deneyimin meyveleri toplanır ve içsel bir olgunlaşma süreci, anlamın büyümesi vardır.

Burada ayrıca zodyakın bir bölümündeki bir gezegenin karşı kesimdeki tüm diğerlerini dengeleyen tekil vurgu ilkesi uygulanabilir. Ayrıca, "tüm gezegenler" kelimesini "çoğu gezegen" olarak değiştirerek, değerlerin daha az güçlü, ancak göze çarpan bir üstünlüğüne ulaşılabileceğini de eklemeliyiz.

İster evlerin dairesi, ister burçların dairesi olsun, yapılan aslında birbirine dik iki eksen kurularak tüm döngünün dörde bölünmesidir. Böyle bir işlem, kare açıların belirlenmesi ile ilgilidir. Prototipi elbette "yılın dört mevsimi" olan bir tezahür yapısının kurulmasıyla ilgilenir. Aynı şey astrolojik sembolizm tarafından sağlanan herhangi bir eksen için de denenebilir - özellikle de*düğüm eksenleri*gezegenlerin. Ay'ın düğüm ekseninin geçmiş ile gelecek arasında bir "Kader çizgisi" oluşturduğunu daha önce görmüştük.*karma*Ve*dharma)*bir bireyin. Bu nedenle, Kuzey Düğümden sayılan yarımküre (saat yönünün tersine) yeni ruhsal yetiler geliştirme gücünü ifade ederken, Güney Düğümden sayılan yarımküre geçmiş eğilimlerin ortaya çıkarılmasını ifade eder.

Mussolini'nin haritasında, Güney Ay Düğümünden itibaren tüm gezegenler yarımkürede yer almaktadır, bu da birçok kişiyi hayrete düşürebilecek çarpıcı bir tanıklık sağlar. İtalyan diktatör, muhtemelen daha önceki yaşamlarında yapmış olduğu şeyi bu yaşamında yapıyor -ya da farklı bir şekilde ifade etmek gerekirse, benzer figürlerden oluşan uzun bir atalar soyunun sonuncusu olarak gösteriliyor. Bu anlamda, Sezar imgesinin bir kopyası olduğu söylenebilir: eski bir ırksal formülün yeniden ifade edilmesi, bu nedenle ruhsal olarak yeni hiçbir şey eklemez, ancak teoriye göre ırksal karmanın - bireysel karmanın da doruk noktasıdır. reenkarnasyonun.

Aynı prosedür, düğüm eksenleri dikkate alınarak izlenebilir.

gezegenler; ancak sonuçlar, pratik öneme sahip olamayacak kadar ince bir yorum gerektirir. Mussolini'nin haritası, gezegenlerinin en az beşi diğer gezegenlerin Kuzey Düğümleri üzerinde yer aldığından, gezegen düğümleri analizi doğrultusunda yine ilginç yorumlama olanakları sunuyor. Bu, kişiliğinin içsel bir süper-kişisel plana göre çizilen bir model olduğunu gösterme eğiliminde olacaktır. Arkasında muazzam psişik ırk güçleri olan ona "ırksal bir avatar" diyebiliriz. Bu, Güneş derecesinin sembolü tarafından önerilmektedir.

Başka bir zodyak vurgusu, gezegenlerin eşit olmayan dağılımıyla sağlanır: 1) ateş, hava, su, toprak burçlarında; 2) kardinal, sabit veya değişken burçlarda. Bu, modern astroloji pratiğinde çok sık bulunan bir vurgu türüdür. Bununla birlikte, dağıtım eşitsizliği çok büyük olmadıkça, çok az önemi var gibi görünüyor. Önemli sonuçlara varılacaksa, bir tür zodyak burcunda gezegenlerin en kesin üstünlüğüne ihtiyaç vardır. Zodyak kategorilerinin anlamına ilişkin analizimize başvurmalıyız. Herhangi bir kategoride gezegensel bir vurgu, yerlinin yaşamında o kategorinin anlamını ve gücünü ortaya çıkaracaktır.

Şu ana kadar aşağıdakilere göre belirlenen gezegen oluşumlarını inceledik: 1) ev çemberine; 2) zodyak işaretleri dairesine. İlki temelde bireyin karakterine ve kaderine atıfta bulunur; ikincisi, varlığının kolektif faktörlerine. Gezegenler tarafından yapılan "açı modellerini" göz önünde bulundurarak, çoğunlukla kişiliğin kendisine atıfta bulunan başka bir tür belirlemeye sahibiz. Şu anda uğraştığımız şey, "görünüm" ilkesinin bir uzantısıdır. Aşağıdakiler, birkaç gezegeni içeren açılardır; başka bir deyişle, gezegen grupları. İsimleri ve kısa açıklamaları aşağıdadır:

*stelyum.*Bu çoklu bir bağlaçtır; küçük bir alanda bulunan ikiden fazla gezegeni içeren karmaşık bir vurgu. Bir evin içinde bir gezegen kütlesi (en az dört veya beş) bulunduğunda, eve göre bir stellium vardır; aynı sayı bir işarette veya bir işaretin yarısında bulunduğunda, işarete göre bir stellium. Burada, basit kavuşumda olduğu gibi, birçok şey gezegenlerin ne olduğuna ve birbirlerinden ne kadar uzak olduklarına bağlıdır. Sonuç genellikle kafa karışıklığı ve ev ya da burcun temsil ettiği niteliklere kişisel olarak dahil olmaktır. Gezegensel vurgular birbirini bulanıklaştırır. Öne çıkan şey, birkaç gezegen tarafından sembolize edilen faaliyetten ziyade, ev veya burcun temsil ettiği niteliktir.

*Fan kolu.*Bu büyütülmüş karşıtlık türü, bir tek ton bir stelliuma karşı geldiğinde ortaya çıkar; yani, bir yarımkürede tek başına bir gezegen tüm gezegenlere karşı geldiğinde

diğer yarım küredeki diğer gezegenler. Marc Jones'a göre, "tekli yıldız stelyuma katkıda bulunur ve vurguyu diğer gezegenleri içeren yarım küreye geri verir. Stelyum vurgusu, tezahürün psikolojik veya içsel bir yükü haline gelir. Fiziksel olmayan bir sorunu olan bir ruhu gösterir." Vurgulanan işaretin anlamı (ev yerine) öne çıkan faktör haline gelir. Yirminci yüzyıl, Neptün'ü diğer (o zamanlar bilinen) gezegenlerin karşısına koyan en karakteristik stelyumla başladı. Bu konfigürasyona anlam katmak için, tam olarak Ay düğümleri ekseninde dengelendi. Plüton'u haritaya yerleştirmek,*tek yönlülük* Bu gezegen Neptün'e yakın olduğu için konfigürasyonun. Yine de, Neptün ve Pluto'nun her ikisi de evrensel faktörlere atıfta bulunduğundan ve konfigürasyon çok çarpıcı olduğundan, yine de karlı bir şekilde çatal kulplu bir yelpaze olarak kabul edilebilir!

*Büyük Üçgen.*Bu ve sonraki çoklu veçhelerde, tek veçhelerin mükemmel tezahürü ile karşı karşıyayız. Çevreye bir eşkenar üçgen çizilerek bir üçgen oluşturulduğunu gördük; bir kare, bir kare çizerek vs.

Bu nedenle, Büyük Üçgen, üç gezegenin karşılıklı olarak 120 ° açıyla ilişkili olduğu bir şekildir. Bazı astrologlar böyle bir konfigürasyonu çok olumlu, bazıları olumsuz olarak değerlendirdi. Üçgenin her zaman en uyumlu yönü olarak alınmasının aleyhte kabul edilmesi pek mantıklı görünmemektedir. Yine de, bir sorunla karşı karşıya kaldığımızda, iddiada bazı gerçekler var.*bire bir aynı* üçgen oluşumu; çünkü kişiliğin en önemli faaliyetlerinden bazıları sembolik olarak o kadar ilişkili olduğunda, o kadar iyi dengelenirler veya "biçimlenirler" ki, dışa vurum ve yaratım için çok az teşvik vardır. Bu nedenle, Büyük Üçgen, özellikle çok kesin bir oluşum olduğunda, en azından göreceli ruhsal eylemsizliğin bir sembolüdür. Bununla birlikte, bu konfigürasyona giren gezegenlerden biri (veya gezegen grupları) başka bir gezegene kare bir açı oluşturuyorsa, o zaman bu kare, Büyük Üçgen'de kilitlenmiş enerjiler için bir "serbest bırakma kanalı" görevi görür.

Genellikle Büyük Üçgen, normalde aynı kaliteye atıfta bulunan üç burcu birbirine bağladığından, dört zodyak niteliğinden (ateş, hava, su, toprak) birine vurgu yapar. Yine de, gezegenler zirvelerin yakınında bulunuyorsa, bunun böyle olması gerekmez. Bu nedenle, Büyük Üçlünün bundan dolayı özel bir önemi olduğu söylenemez. Eğer o*yapmak*bağlantı, diyelim ki, üç ateş işareti, o zaman bunun anlamı "ateş" niteliğinin ("nesnel tezahüre doğru hareket" veya "yayılma") tamamen*oluşturulan*yerlinin varlığı içinde.

*Büyük (veya Kozmik) Haç.*Bu konfigürasyon, karşılıklı 90° ilişki içindeki dört gezegen (veya gezegen grupları) tarafından kurulur. Mason ilminin "mükemmel küpü" veya "mükemmel taşı" oluşturmak olarak kabul edilmelidir. Fikrin, amacın ya da benliğin bütünsel cisimleşmesini, başka bir deyişle nesnel ve somut varoluşta gerçekleşmesini sembolize eder. Olumsuz anlamda kastedilen, maddede kristalleşme ve ruhsal esarettir.

Bununla birlikte, bir çoklu karenin bulunmasının en olağan yolu, bir T konfigürasyonudur. Kare şekil tamamlanmadı. Dört kollu haç yerine Mısırlımız var.*tau,*ya da dolaylı olarak, ansated bir haç - ki bu, elbette, kolları yatay olarak uzatılmış bir adamın hiyeroglifidir. Böyle bir konfigürasyona sahip bir doğum haritasında, adamın kafasının olacağı yerde boş bir ev (veya işaret) vardır. Gösterilen şey, ruhun veya amacın maddi varlığa doğru en üst düzeyde salıverilmesidir. Bu oldukça dinamik bir yapılandırmadır. Haçın üç kolu, adeta bir girdabın işgal ettiği boş eve dinamik bir vurgu yapar. Boş evin temsil ettiği bireysel benlik ve kader evresinde, yerli kişi kendisini genellikle şiddetli çatışmalarla parçalanmış, çaresiz bulur. Sadece çok güçlü ve bilinçli ego böyle bir şeyin üstesinden gelebilir.*ahenksiz*gücün serbest bırakılması. Eğer yaparsa, o zaman inanılmaz miktarda yaratıcı enerji onundur.

Beşte birlik dilim ve altmışlık dilim gibi daha karmaşık çokgen oluşumların mükemmelliği nadir görülen bir olgudur. Ancak bazen üç gezegen karşılıklı beşte birlik açıdadır - veya daha doğrusu üçü iki beşte birlik açı oluşturur ve dıştaki ikisi üç beşte birlik açıyla (216°) ilişkilidir - gezegenler tarafından sembolize edilen üç tür faaliyet arasında çok yaratıcı bir bağlantı. Yaratılmakta olanın, büyük olasılıkla dış yaşamda belirgin olmayabilecek manevi bir yetenek olduğu önerisiyle.

Tam bir altıgen oluşumu (Grand Sextile) daha da nadirdir; ancak genellikle üç gezegen birbiriyle ilişkili altmışlık içindedir - en dıştaki, ortadakiyle eşit olarak bölünmüş bir üçgen oluşturur. Tüm gezegenlerin Uranüs ve Neptün üçgeninde (Venüs-Jüpiter birleşimiyle ikiye bölünmüş) yer alması gerçeğine ek vurguyla, Mussolini'nin haritasında çok çarpıcı bir şekilde görülen budur. Bu özel konfigürasyon, tüm kişiliğin bilinç tarafından yönetilen "ırkın bilinçdışının bir oluşumu" olduğunu gösterme eğilimindedir. Konfigürasyonun merkezinde yer alan Jüpiter-Venüs kavuşumu, bilinç açısından kolektif bilinçdışının biçimlendirici gücünün ortaya çıktığı noktayı gösterir. Dokuzuncu evde olmak, bu güç sadece biçimlendirici değil, aynı zamanda genişleyicidir. bu

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

Jüpiter-Venüs kavuşumu onun idealist bir düzende olduğunu gösterir. Yengeç burcunda olmak, idealin kendisini net bir şekilde resmedilen ana hatlarla yansıtacaktır. Jüpiter, "doğanın bilinçsiz süreçleri tarafından değerlerin içsel olarak ayarlanmasını, yeninin ilhamı için eskinin en iyisinin alınmasını" simgeleyen bir derecede (Yengeç 19°) konumlanmıştır. (Marc Jones)

15 Temmuz 1935'te Uranüs Boğa burcunda tam bir altıgen konfigürasyon meydana geldi; Yengeç burcunda Merkür, Güneş ve Plüton; Başak'ta Venüs ve Neptün; Akrep'te Jüpiter; Ay Oğlak burcunda; ve Balık burcundaki Satürn - zodyakın tüm "dişil" burçlarını birbirine bağlar. Bu, iş için oldukça verimli bir konfigürasyondu ve özellikle*ayrıntılı planlama*pratik sürdürülebilir aktivite açısından. Böyle bir zamanda doğan çocuklar yetenekli organizatörler olduklarını kanıtlamalıdır - özellikle Güneş ve Mars karesi aynı zamanda, aksi takdirde statik bir kişisel zevk ve estetik kendini beğenmişlik durumunda kalabilecek olan gücü serbest bırakırken.

Aynı türden bir konfigürasyon, dört gezegenin dönüşümlü olarak altmışlık ve üçgen oluşturduğu konfigürasyondur. Geometrik oranları mistik bir anlam ifade eden bir dikdörtgen oluşturulmuştur. Yaşayan en büyük ressamlardan birinin eşinin haritasında Uranüs Başak'ta 8°, Ay Akrep'te 6°, Jüpiter Balık'ta 4°, Neptün Boğa'da 12° böyle bir konfigürasyon oluşturur. Uranüs, Ay ile altmışlık açıda ve Jüpiter ile Ay ile üçgen açıda olan Neptün ile üçgen açı yapıyor. Bu, üçgenlerin, altmışlıkların ve tabii ki iki karşıtlığın ilginç bir birleşimidir. "Pratik mistisizm"in iyi bir sembolü. Bu kişi, manevi farkındalığı, dış üretkenliği ve amaçlı planlamayı birleştirerek, hem içsel hem de dışsal yollarla kocası için dikkate değer bir destek gücü olmuştur.

Tüm bu belirli gezegen modellerinde, kişilik alanında eşit derecede kesin sorunlardan her zaman şüphelenebiliriz. Ya bu problemler, kişiliği "farklı" ve genellikle sosyal olarak uyumsuz kılma eğiliminde olan psikolojik komplekslerin tezahürüdür ya da kişilik, katı bir bakış açısının odaklanmasını ve özelleştirilmesini gerektiren bir süper kişisel (gezegensel) sorumluluk yükü taşır. Mussolini'nin tablosu, dikkatimizi çeken ikinci durumun en tipik örneğidir. Aşırı odaklanmış bir grafiktir. Adam sadece ırksal bir amaca hizmet etmek için yaşıyor ve bu amaç için ölecek.

Öte yandan, herhangi bir belirgin odaklamaya sahip olmayan bir harita, ya dağınık bir kişilik ya da kaderi bağlantı kurmak, uyum sağlamak ve varlığın bütünlüğünün sembolü olmak olan bir varlık anlamına gelebilir. Bu elbette gerçek bir işarettir

birey - mükemmel Birey'in benzerliğine yaklaşan biri, yani Tanrı, eşit derecede vurgulanmış Varlık. Bir Mussolini bir birey değildir, ırksal amaçlı yapılmış bir kişiliktir. O, çok özelleşmiş veya uzmanlaşmış bir varlıktır: kolektif bir çalışmanın adamı. Bu, haritasındaki olası her faktörle, hatta altıncı evdeki Güney Düğümünün (karma noktası) konumuna (hizmet, çalışma ve ideale veya kişiliğe öğrencilik) ve bir dereceye kadar "gelenekten gerçek büyük harf kullanımı" ile netleştirilir. ve yerleşik değer."*(Samiriyeli kadın Yakup'un kuyusundan su çekmeye gelir.)*

---

* Bir çembere çizilemeyen bir çokgenin belirli bir poligon olarak ne anlama geldiği sorulabilir. biçim. "Organik" olmayan bir form olurdu; yani bütünlük (dairesellik) ilkesinin işleyemediği ve ayrı parçaları bütünleştiremediği. Bu, şizofreni, çoklu kişilik, delilik ve intihar vakalarında sembolik olarak ortaya çıkar. Kendini vuran adamın eli, içsel uyumsuzluk ya da dış zorlama nedeniyle, adeta psişenin bütünlük çemberinin dışına taşan ruh enerjilerinden biri tarafından yönlendirilir. Bu anlamda her intihar kısmen deliliktir. "O" kendini öldürmez; ama benliğin kutsal çemberinin dışına fırlamış olan "ruh güçlerinden" biri tetiği çeker. Süreci tanımlayan bir başka kelime de elbette "takıntı"dır.

* Okuyucu, açısal mesafe göz önüne alındığında, bağlaçtan sonraki ilk yönün, açısal mesafe olduğunu fark edebilir. yarı sekstil veya 30°. Bir kavuşum için on veya daha fazla derece "yuvarlak" kabul etsek bile, yine de açıklanmayan birkaç açısal değer vardır. İncelikli analizde, yarı beşte birlik dilimin (18°) yarısı ve hatta yarı altmışlık (15°) dikkate alınabilir. Ancak ana fikir, hiçbir yönünün*pratik*önem, iki gezegen tam bir burçla (30°) ayrılana kadar devam eder. Aslında gezegenler iki farklı burçta yer alıyorsa otuz dereceden daha az "açıları" olabilir. Ama genellikle fark edilmezler.

* Horary astrolojide veya genel olarak aylardan, girişlerden vb. kehanetler, "kişilik", "düşünülen özel durum ve sorun" haline gelir. Bunlar, gerçek organizmalar olmadıklarından, özel streslere veya vurgulara tepki vermezler veya bunları telafi etmezler. Bu gibi durumlarda, açıların dörtgen dizisi, faktörlerin parçalanması anlamına gelirken, üçgen dizi, değerlerin bütünleştirilmesi anlamına gelir. Böylece biri iyi, diğeri kötü olarak kabul edilir. Ancak gerçek organik varlığın olduğu yerde, bu etik terimler tüm organizmanın amaçlarına hizmet eder hale gelir.

12
DOĞUM HARİTASI VE İLERLEMELER

Benlik ve Kader

Antik Yunanistan'daki Delphi tapınağının kapısında şu sözlerin yazılı olduğu söylenir:KENDİNİ TANI.Bu sözler gerçekten de insanlık tarihinde ilk kez insan bilincinin odağını entelektüel düzeye yükseltmeye çalışan bir çağın ve uygarlığın açılış konuşması. Yunan uygarlığı -ve Yunanlılar tarafından ekilen tohumdan gelişen Avrupa kültürünün çoğu için- büyük yaşam sorunu,*bilgi sorunu:*bilginin doğası, sınırlamaları ve genişletilmesi. Bu, egonun bilinçli ve rasyonel alanının gelişim sürecinin incelenmesine yol açtı; sonra, kendini bir rasyonel etik sistemine dönüştüren bir adanmışlık etiği sisteminin gelişimine Hıristiyanlıkla tamamlayıcı bir tepki olarak.

Batı'nın "Yeni Dünyası"nın karşısına yeni bir temel yaşam sorununun çıktığını iddia ediyoruz - bununla yalnızca Amerika kıtasında yaşayan ırkları değil, klasik Avrupacılığın tipik kalıplarından çıkmaya istekli tüm insanları kastediyoruz. ve yeni bir varlık alanına. Amerika kıtasının bu yeni varlık dünyasının sembolü olduğuna inanıyoruz, ancak burada doğan erkeklerin özel yaşam alanı değil. Bu tür insanlar için -bireysel olarak- ve -gezegensel anlamda- Amerika kıtası için yeni yaşam sorunu,*yerine getirme sorunu*Ve böylece, Amerikan "gizemleri" tapınağının gelecekteki kurucularına, elbette kendi içinde yeni olmayan, ancak ortak bilinç için bir odak noktası olarak yeni bir anahtar sözle sunuyoruz:KENDİNİ GERÇEKLEŞTİR.

*Bilg*Ve*Yerine getirme:*tüm medeniyetler için odak terimler olarak kullanıldığında çok büyük öneme sahip iki kelime! En azından bir anlamda, sırasıyla diğer iki kudretli kelimeye tekabül ettikleri görülebilir: Uzay ve Zaman. Bilgi özünde uzamsaldır, çünkü uzam ve karşıtlık ilişkilerinin kurulmasından türetilmiştir. Entelektüel bilginin temeli

analiz ve nesnellik, ait oldukları bütünden ayrı olarak incelenen ve analitik, deneysel ve hatta estetik amaçlarla çıkarılmış olan faktörlerin ve öğelerin izolasyonu üzerine.

Öte yandan, yerine getirme özünde süreli ve döngüsel - bütünseldir -. Bu bir *işlem*sürenin tam özünde ortaya çıkan ve döngüsel oluşumun genel yasalarıyla şartlandırılmış olan. Analitik veya etik değildir; rasyonel veya ağırlıklı olarak bilinçli bile değil. tarafından çizelgelenemez *bire bir aynı*formül. Hesaplanabilir zirveler ve kritik aşamalarla iyi tanımlanabilir bir ritim izlese de, tüm özel veya bireysel durumlara uyacak şekilde doğru bir şekilde tanımlanamaz. Üstelik bu tamamlanma süreci, bir organizmanın parçalarıyla ya da bir durumun öğeleriyle ayrılabilir unsurlar olarak ilgilenmez. Her zaman bütüne atıfta bulunulmalıdır. Parçaların gerçekleşmesi, parçaları oldukları bütünün gerçekleşmesine bağlıdır. Bir parçanın izole bir şekilde yerine getirilmesi olamaz. Sadece göreceli veya yanıltıcı bir tamamlama olabilir.

Yine de her parça bir bütün olduğu için, tıpkı her bütünün daha geniş bir bütünün parçası olarak kabul edilebileceği gibi, göreli gerçekleşme anları vardır: "yaşam geçişleri" sırasında, bütünlük tamamlanmış herhangi bir bütün içinde işler. Bu gerçekleştikten sonra, bu bütün kendini daha büyük bir bütünün parçası olarak gerçekleştirir - ve süre ve onun tamamlanma döngüleri durmadan devam eder. Ama her yerine getirme, uzamsal ve entelektüel olarak tamamen göreli olarak -daha büyük bir bütün açısından- analiz etsek de, sonuçta bir mutlaktır. Mutlaktır, çünkü bütünlük, küçük ya da büyük, yerine getirilen her bütün aracılığıyla mutlak olarak işliyor. Aslında, küçüklük veya büyüklük mekansal, “bilgi” değerlendirmeleridir. Tamamlanma açısından, gerçekleşen her bütün, fiilen ve mutlak olarak Tanrı'dır. Bu, genellikle "ebedi şimdi" terimiyle sembolize edilen farkındalıktır. Buna “mistik” bir farkındalık diyebiliriz. Adının ne olduğu pek önemli değil. Deneyimlenmiş doyumun entelektüel bir tanıma ihtiyacı yoktur. Bu öznel, bütüncül bir deneyimdir; ve bu deneyim an ile “bir”dir*hangi içinde*gerçekleştiği. Böyle bir an, daha önce "tohum anı" dediğimiz şeydir - modern Teosofist'in gezegensel anlamda "Tohum Manu" olarak ifade ettiği (ve somutlaştırdığı) şeydir.

Bu tür fikirleri zaten "Astroloji Modern Düşünceyle Yüzleşiyor" ve "Bireysel, Kolektif, Yaratıcı" vb. ve zaman, astrolojinin pratik uygulanabilirliğini ve faydasını düşündüğümüzde karşılaştığımız en önemli ayrımın anahtarıdır. Bir yanda, adı verilen şeye sahibiz. *radikal doğum haritası*bize simgesel deseni veya hiyeroglifi verir.

bireysel varlık - uzamsal bir figür. Öte yandan, denilen şeye sahibiz. *ilerlemeler*veya*talimatlar,*bireyin Dünyevi yaşamı boyunca gelişimini belirlemeyi amaçlayan bir zaman öğesidir.

Bugün astrolojik teorinin ve pratiğin içinde bulunduğu karışık durum, büyük ölçüde, bu iki astrolojik belirlenim alanı arasında var olan ilişkinin ortak anlayış eksikliğinden kaynaklanmaktadır: uzamsal ve süresel. Dahası, ilerlemeler veya yönler sistemi ardına sistem öne sürülür - her biri birçok durumda görünüşte en tatmin edici, diğer pek çok durumda ise en tatmin edici değildir. "İlerlemelerin" gerçekte ne anlama geldiğine ve neden işe yaradıklarına - ne zaman işe yaradıklarına dair felsefi, tutarlı bir yorum getirmeye yönelik neredeyse hiçbir girişimde bulunulmaz. Bu ve bir sonraki bölüm, en azından birkaç temel noktayı aydınlatmak ve kafa karıştıran sorunlara çözüm önermek umuduyla, böyle bir yorum önerisine ayrılacaktır.

Bir kişinin, gök cisimlerinin Dünya'yı çevreleyen ufuk ve meridyen ve zodyak boylamları açısından oluşturduğu deseni gösteren doğum haritasına da Dünya denir.*radikal*harita, tüm astrolojik yorumlarda kök faktör olarak kabul edilir. "Kök" terimi biraz yanlış ve "tohum" çok daha iyi bir kelime olurdu; çünkü müstakbel bitkinin "arketip formu" kökte değil, tohumda odaklanır. Ancak bu ayrım, şu anda incelediğimiz konular üzerinde hiçbir pratik etkisi olmayan, tamamen felsefi bir ayrımdır.

Bir doğum haritası, mükemmelleştirilmiş mikro kozmosun potansiyel doluluğunun sembolik makro kozmik temsilidir. O, eksiksiz insanın “planı”dır. bu nedenle*hiçbir şey fakat*bir dizi potansiyel; ve dolaylı olarak tanımlar *bulunabilecek her şey*mükemmel adamda. Yalnızca potansiyellere gönderme yaptığı için tamamen soyuttur. Makrokozmik faktörlerin (gezegenler, ufuk vb.) oluşturduğu bir temsil olduğu için tamamen semboliktir. Olgusal hiçbir şeyi göstermez; somut bir şey yok; hiçbir şey tam olarak "kader" değildir. Gerçeklik, potansiyelle doğru bir şekilde eşleşirse, kişilik arketipin tam benzerliği içinde olgunlaşsaydı ne olacağını ana hatlarıyla belirtir. Doğum haritasında bir insanın hayatındaki tek bir kesin olay bulunamaz. İzlenebilir olan şey, yaşamının az çok doğru bir şekilde belirlenebilir belirli zamanlarında değişen derecelerde "gerçekleşebilirlik" ile birlikte, az ya da çok kesin potansiyel olasılık türleridir.

Başka bir deyişle, doğum haritası, bütün bir insanın arketipsel yapısını veya biçimini belirleyen bir dizi uzamsal faktördür - eğer bir gün bütün olursa. Hiçbir şey belirtemez*kesinlikle*adam mı*irade*bütün olmak veya kalmak

- çoğu insan gibi - kollektif ırksal arka plan tarafından büyük ölçüde emilen, kötü tanımlanmış ana hatları olan belirsiz bir taslak. Bununla birlikte, haritanın tamamından, gelişmiş bütünsel algıya sahip (veya miras alınan "psişik" yeteneklere sahip) astrologa, kişinin yaşamının sonundaki nihai statüsüne dair bir ipucu veren, genellikle ölçülemez bir önem ortaya çıkar; başka bir deyişle, hayatının ne kadarı başarılı, ne kadarı başarısızlıkla geçecek. Ancak başarısızlık ve başarı yalnızca şu anlama gelir: Gerçek yaşam performansının, bireysel benliğin ve kaderin "puanına" uygun olup olmadığı; Hindu felsefesi açısından konuşursak, adam görevini yerine getirmiş olsun ya da olmasın.*dharma.*

*benlik*Ve*Kader.*Bu iki terim, sırasıyla kök tabloya ve buradan türetilen ilerlemelere atıfta bulunulabilir; ayrıca uzay ve zamana, bilgiye ve tatmine. Benlik bilinmelidir: Kader yerine getirilmelidir. Her ikisi de biçim olarak soyut olarak özdeştir. Yine de bir adamın hayatı, Kaderinin yalnızca bir karikatürü veya bulanık ana hatları olan bir eskiz olabilir. Terimi anladığımız şekliyle kader, mutlak ve olgusal determinizm anlamına gelmez. Bu, benliğin temsil ettiği mavikopyayı somut olarak tezahür ettirmek amacıyla bir açılım programıdır. Bu noktayı zaten vurguladık, ancak tekrar tekrar vurgulanması gerekiyor. Benlik bir dizi potansiyeldir; en fazla, küçük bir mimarın bitmiş binanın maketi. Ancak mimar planı çizip operasyon programını ve yapı malzemelerinin teslimatını belirlerken, *kolektif faktör,* hem mimarı hem de planları aşan, programı bozacaktır. Yine de bina tamamlanırsa, mimarın ölümü gibi manevi bir trajedi meydana gelmedikçe, planın gerçek bir düzenlemesi olmak zorunda olacaktır.

Benlik bir boşluk faktörüdür.*Soyut,*bu, saf varlığın iç mekanına, ilgili öğeler kadar "uzay boyutunu" içeren bir saf ilişki faktörüne atıfta bulunur. con*Cretely,*bu, vücudun dış yapısına, yani esas olarak iskelete (Satürn faktörü) ve bireysel görünüşe, Yükselen'e atıfta bulunur. Bir uzay faktörü olan benlik, olmaya yatkındır.*bilinen,*biçim analizi ve anlam salan sentez yoluyla. Tezahür etmiş varlığın tohum faktörüdür. Monad -enerji veya yaşam birimi- kök güçtür. Kader, bitkinin büyüme programıdır. Benliğin tezahür ettirildiği süreçtir. Bu nedenle şartlandırılmış *öncelikle*benliğin biçimiyle (tohum biçimi: yani doğum haritası); ama aynı zamanda *ikincil olarak*büyümenin ortasında gerçekleştiği sosyal ve kozmik çevrenin doğası gereği.

Başka bir deyişle, Kader esasen kişinin bireysel programı iken,

büyüme, aynı zamanda birey (onun biçimi veya geçmişi) tarafından belirlenmeyen, ancak bireyin parçası olduğu daha büyük bütünün (ırk, gezegen, kozmos) Kaderinin sonuçları olan değişikliklere de tabidir. bu *temel* bu daha büyük bütünün bireyle içsel ilişkisi, bireyin doğum haritasındaki çeşitli faktörler tarafından belirtilir; ama*geçici*Kolektivitenin birey üzerindeki dış baskısı, daha büyük bütünün oluşumuna (varlığına değil) ait başka bir faktördür. Bu, astrolojinin "geçişler" dediği şeyde görülür.

Kader oluş halindeki benliktir. Gerçekleştirme, bilenin fizyolojik ve psikolojik organizmasının tamamı aracılığıyla gösterilen ve işler hale getirilen bilgidir. Dolayısıyla tatmin bilgiye bağlıdır. Tamamlanmanın eksiksizliği, bilginin derinliğinin ve genişlemesinin bir işlevidir. Böylece bilgi sembolik olarak Doğu'yu, tamamlanmayı, Batı'yı temsil eder. Tüm bilgi Doğu'dan gelir, ancak tamamlanma Batı'da gerçekleşir. Bu sadece sembolik ve astrolojik olarak değil, somut olarak da böyledir. Uygarlığın her biriminde bilgi Doğu'da doğar, Batı'da doyuma ulaşılır. Hindistan, Doğu-Akdeniz dünyasında gerçekleştirilen bilginin kaynağıydı. Yunan bilgisi de Fransız entegrasyonunda yerine getirildi. Avrupa bilgisi Amerika'da yerine getiriliyor. Atlantik bilgisi Pasifik tatminine ulaşır. Resmi tamamlamak için gereken tek şey, ruhani ve canlandırıcı gücün Kuzeyden geldiğini ve Güneyde din olarak şekillendiğini eklemektir, tıpkı şimdiye kadarki tüm sönük uygarlıkların istilalar tarafından yenilip yeniden canlandırıldığı gerçeğinde gösterildiği gibi. Kuzeyden -Hindistan'dan, Avrupa'dan, Meksika'dan- "barbarlar" (biçimli bilinç olmaksızın saf güç olan yenileyici insanlar). Ayrıca yerleşik dinlerin çoğu kalıcı merkezlerini Güney'de bulur ve kuzeye doğru yayılır: Budizm'in Hindistan'dan Çin ve Japonya'ya yayılmasına tanık olun; Roma'da kurulan Katoliklik; Arabistan'dan İran'a, Kuzey Hindistan'a ve İspanya'ya vb. taşınan İslam. Resmi tamamlamak için gereken tek şey, ruhani ve canlandırıcı gücün Kuzeyden geldiğini ve Güneyde din olarak şekillendiğini eklemektir, tıpkı şimdiye kadarki tüm sönük uygarlıkların istilalar tarafından yenilip yeniden canlandırıldığı gerçeğinde gösterildiği gibi. Kuzeyden -Hindistan'dan, Avrupa'dan, Meksika'dan- "barbarlar" (biçimli bilinç olmaksızın saf güç olan yenileyici insanlar). Ayrıca yerleşik dinlerin çoğu kalıcı merkezlerini Güney'de bulur ve kuzeye doğru yayılır: Budizm'in Hindistan'dan Çin ve Japonya'ya yayılmasına tanık olun; Roma'da kurulan Katoliklik; Arabistan'dan İran'a, Kuzey Hindistan'a ve İspanya'ya vb. taşınan İslam. Resmi tamamlamak için gereken tek şey, ruhani ve canlandırıcı gücün Kuzeyden geldiğini ve Güneyde din olarak şekillendiğini eklemektir, tıpkı şimdiye kadarki tüm sönük uygarlıkların istilalar tarafından yenilip yeniden canlandırıldığı gerçeğinde gösterildiği gibi. Kuzeyden -Hindistan'dan, Avrupa'dan, Meksika'dan- "barbarlar" (biçimli bilinç olmaksızın saf güç olan yenileyici insanlar). Ayrıca yerleşik dinlerin çoğu kalıcı merkezlerini Güney'de bulur ve kuzeye doğru yayılır: Budizm'in Hindistan'dan Çin ve Japonya'ya yayılmasına tanık olun; Roma'da kurulan Katoliklik; Arabistan'dan İran'a, Kuzey Hindistan'a ve İspanya'ya vb. taşınan İslam. şimdiye kadarki tüm sönük uygarlıkların, Kuzeyden -Hindistan'dan, Avrupa'dan, Meksika'dan- "barbarlar"ın (biçimlendirilmiş bilince sahip olmayan saf güç olan yenileyici insanlar) istilalarıyla alt edilmiş ve yeniden doğmuş olması olgusunda gösterildiği gibi. Ayrıca yerleşik dinlerin çoğu kalıcı merkezlerini Güney'de bulur ve kuzeye doğru yayılır: Budizm'in Hindistan'dan Çin ve Japonya'ya yayılmasına tanık olun; Roma'da kurulan Katoliklik; Arabistan'dan İran'a, Kuzey Hindistan'a ve İspanya'ya vb. taşınan İslam. şimdiye kadarki tüm sönük uygarlıkların, Kuzeyden -Hindistan'dan, Avrupa'dan, Meksika'dan- "barbarlar"ın (biçimlendirilmiş bilince sahip olmayan saf güç olan yenileyici insanlar) istilalarıyla alt edilmiş ve yeniden doğmuş olması olgusunda gösterildiği gibi. Ayrıca yerleşik dinlerin çoğu kalıcı merkezlerini Güney'de bulur ve kuzeye doğru yayılır: Budizm'in Hindistan'dan Çin ve Japonya'ya yayılmasına tanık olun; Roma'da kurulan Kat

Dolayısıyla yukarıdakiler, doğum haritasını bireyin bilgisinin ve gücünün (benliğinin) sembolü olarak görmemizin nedenini açıklayabilirken, ilerlemeler doyuma, dine (etimolojik olarak "geri bağlanan") atıfta bulunur. Hayatının. Doğum haritasını yorumlamak görece (en çok görece!) basittir çünkü orada bir sorunla karşı karşıyayız. *kendi kendine yeten yapı.* Haritadaki bazı faktörler gerçekten dış dünyaya, toplu kalıtım ve çevreye atıfta bulunur; ancak referans her zaman bireysel olarak dikkate alınmalıdır. Gösterilen, bireye baskı yapan kolektif çevrenin durumu (geçişlerde ve doğum günü haritalarında olduğu gibi) değildir.

kişi değil, bu bireyin tüm varlığı içinde kollektife uyum sağlama bilgisi ve gücü.

Başka bir deyişle, doğum haritasında ya da radikal haritada bulunan her şey, kişinin tüm varlığını ifade eder; yani, bu varlığın içerdiği potansiyellerin toplamına. Ve burada ekleyebiliriz ki, bu potansiyeller, *yapıları itibariyle kesin,* pratik olarak *bağlantılarının derinliği bakımından sonsuzdur.* Yani, *biçim* varlığımın - bireysel benliğim - temeldir; ve buradaki değişim ya da gelişme, yalnızca dış "beden"in (ya da bedenlerin) tüm bir gezegen döngüsü boyunca değişmeyen arketipsel tohum-forma giderek daha fazla yaklaşması anlamına gelir. Ama *içindekiler* varlığımın -evrenle kurduğum bağların toplamı, özümlemelerimin toplamı- nispeten sınırsızdır. Sınırlar yalnızca, "gezegensel Birey" dediğimiz daha büyük bütünün bir parçası olan insan kişiliğinin, bu "gezegensel Birey"in ahenkli gelişimi tarafından şartlandırılmış olması gerçeğiyle çizilmiştir. Bu, okültistin "Ring-Pass-Not" dediği şeye atıfta bulunur.

Bilimsel olarak, beyin ve sinir hücrelerinin sayısı sonsuz olmadığından, olası bağlantılarının ve korelasyonlarının toplamının sonsuz olmadığını söyleyebiliriz. Ancak günümüzün sıradan insanı, bu olası bağlantılardan görece o kadar azını kullanıyor ki, bireysel benliğinin biçimi sabit bir faktör olarak kalsa bile, varlığının içeriklerinin genişleme olasılıkları pratikte sınırsız. Aynı şekilde iskelet, insan ırkında neredeyse sabit bir faktördür ve çok yavaş ve döngüsel ilerlemeyle (gerileme dönemlerini içerir) İnsan'ın Arketipik Formu dediğimiz şeye her zamankinden daha fazla yaklaşır. Yine de insan, şu ya da bu yiyeceği yiyerek (Dünya'nın ürettiklerinin sınırları dahilinde), aşırı yiyerek ya da kendini aç bırakarak vb. vücudunun içeriğini değiştirebilir.

Öte yandan, "progresyonlar"da çok karmaşık bir önermeyle uğraşıyoruz çünkü yaşamın kendisiyle uğraşıyoruz. Bu da sürekli değişim anlamına gelir ve bu nedenle, en azından teorik olarak, *öngörülemezlik.* Yaşam süreci, doğumun, ilişkinin tamamlanmasının ve kopmasının sürekli akışıdır. Ve asla kesin ve doğru bir şekilde çizilemez. O, zorunlu olarak, kaçınılmaz olarak, bir *belirsizlik katsayısı,* sayısal sembolizmde π'nin (3.14159...) 3'ten büyük olduğu kesirli değerdir ve astrolojik Dünya sembolizminde 365 (veya %366) bölü 360'ın değeridir.

Benlik ve İlişki, varlığın iki kutbudur;

Doğu ve Batı ufuklarına astrolojik sembolizm. İlki varlığın biçimini oluşturur; ikincisi, varlığın tüm düzeylerinde tezahür eden “beden” içeriğine atıfta bulunur. benlik*kendi başına*değişmez (içinde meydana geldiği daha büyük Bütünün bir döngüsü boyunca). İlişki sürekli bir akış halindedir; ve bu çok yönlü ilişkiler akışını oluşturan çoklu faktörlerden biri olan benlik açısından temelde öngörülemezdir. Doğu dünyası benlik unsurunu vurgulamıştır; Batı dünyası ilişki dünyası - asla bir araya getirilemeyecek iki karşıt bakış açısı *rasyonel olarak*kişiliğin yaratıcı davranışıyla bütünleştirilebilseler de uzlaştırılırlar.

Bu gerçeği oluşturan*genel*Heisenberg'in teorisini genişleten belirsizlik ilkesi*özel*Atomaltı bir parçacığın konumunun ve hızının aynı anda tam olarak belirlenemeyeceğini belirten belirsizlik ilkesi. Buradaki konum benliği, hız ise süreci simgeliyor: bir kez daha uzay ve zaman. Astrolojide de aynı şekilde ya kendi kaderini tayin etmeye ya da kehanetlere konsantre olmalıyız. Her faktör, özel bir vurgu türü ve özel bir astrolog türü gerektirir.

*Doğum haritası ve nispeten belirsiz ilerlemeler.*En azından bir dereceye kadar kutuplaşmamızı ve bağlılığımızı seçmeliyiz. Oldukça bireyselleşmiş kişi, benliğin doğum sembolizmi yoluyla belirlenmesi konusunda genellikle daha rahat olacaktır; kollektif ve ırksal faktörlerden büyük ölçüde etkilenen ve bunların bir ifadesi olan kişi, kehanet, "horary astroloji" ve falcılıkta daha doğal olarak çekilecek ve daha başarılı olacaktır. Bu iki bakış açısı, elbette, çok yetenekli bir kişiliğe entegre edilebilir, ancak birinin veya diğerinin vurgusu her zaman fark edilebilir olacaktır. Bu açıdan durum, psikolojik içedönüklük ve dışadönüklük ile benzerdir. Her zaman öyle ya da böyle bir vurgu vardır; ancak vurgulamanın doğasının belirlenmesi bazen çok zor hale gelir çünkü "her telaffuz edilen tipte özel bir ses vardır.*tipinin tek yanlılığını telafi etme eğilimi,*Biyolojik olarak bir eğilim

psişik dengeyi sürdürmek için sürekli bir çaba olduğu için amaca uygundur.”*

Aynısı, bir kişinin doğum haritasında veya ilerlemelerin ve geçişlerin hesaplanmasında yer alan belirtilere verdiği fiili tepkinin doğruluğu ile ilgili olarak da geçerlidir. Bazı yaşamlar en doğru şekilde doğum haritasında ve doğum haritasının yapısını zaman içinde yayan "yönlerde" bulunan çıkarımlarla çizilecektir. Diğerleri doğru görünecek

geçişler, "ikincil ilerlemeler", doğum günü haritaları tarafından yönetilir ve bir doğum haritası yorumuyla çok yakından "uymuyor" gibi görünmeyecek.

Doğal sonuç, içedönüklerin ve oldukça bireyselleşmiş kişilerin doğum haritalarına göre yaşadıkları ve ilerlemelerine pek de tam olarak uymadıkları olacaktır; bunun tersi ise dışadönükler ve kolektif olarak etkilenen kişiler için geçerlidir. Ama her zaman böyle değildir. Güçlü bir şekilde içe dönük bir kişi, toplum içinde işleyiş kolaylığından yoksun olması nedeniyle toplumun insafına kalmış olabilir - dışsal olarak başkalarının talepleriyle çaresizce şartlandırılmışsa, o kişi kendi içine ne kadar çekilirse ve sıkı bir şekilde bir olmaya çalışırsa "bireysel." Öte yandan, tipik bir dışadönük, dışadönüklüğünü telafi etmek için bilinçsizce "ruhsal" konulara doğru çekilebilir ve tamamen çaresiz kalabilir ve kendi iç benliğinde ve "olma" çabalarında olup bitenler tarafından zorlanabilir. bireysel" ve "farklı". Bu nedenle, geçişler genellikle içedönükler için acımasızdır, ve "birincil" veya "taban yönleri" ekstra köşelere parçalanıyor. Sorun hayatın kendisi kadar karmaşık. Neden böyle olması gerektiğini anlamamak ve öyle olduğu için astrolojiyi küçümsemek, kötü muhakemenin ve astrolojinin doğası ve işlevine ilişkin tam bir anlayış eksikliğinin belirtileridir.

Astrolojik sembolizmin işleyişiyle elde edilen çeşitli materyallerden astrolojik yorumun nasıl inşa edilebileceğini tam olarak anlamak için, ilk başta hemen takip edilmeyen bir yol izlemeliyiz, ancak bu, astrolojiyi anlamanın tek yolu gibi görünüyor. radikal konumların, ilerlemelerin, yönlerin, geçişlerin çelişkili faktörleri, bir tür bütünleşik resme dönüşür. Okuyucu böylece bize katlanır ve bizi genellikle ilgisiz kavramların labirentinde takip ederse, zihninin önünde bir doğum haritasının toplam işleyişine ve uzay ve zamanda sonuçlarına ilişkin bir vizyona sahip olabiliriz. akılda tutulması şüphesiz kolay olmayan, ancak tutarlı ve sürekli olarak atıfta bulunulursa, muhtemelen daha önce sadece kaos veya belirsizliğin olduğu yerde düzen ve anlam getirecek bir vizyon.

Doğum Haritasının Yorumlanmasındaki Adımlar

Bir doğum haritası, astronomik gözlemlerle belirlenen bir dizi nokta arasında ilişkiler kuran karmaşık bir geometrik formül olarak kabul edilebilir (ve edilmelidir). Temelde on "gezegen" (Güneş ve Ay dahil), on iki doruk ve Ay düğümleri yani yirmi dört faktör vardır. Dolayısıyla bir doğum haritası, bu yirmi dört ana faktörü zodyak boylamlarına göre ilişkilendiren bir formüldür (burada sapma -Göksel Ekvatorun Kuzeyi veya Güneyi mesafesi- de bazen neyin ne olarak adlandırıldığını belirlemek için eklenir).

“sapma paralellikleri”). Bir doğum haritasını yorumlamak, bu yirmi dört faktörden, içerdikleri veya daha doğrusu astrologun algılayabildiği tüm önemi çıkarmaktır. Bu anlam çıkarımı, bir dizi analiz aracılığıyla yapılır; her analiz, bütün bir varlık alanını kapsadığı için kendi içinde teorik olarak tamamlanır, ancak tüm bu analizler yalnızca nihai sentezin inşa edildiği ham maddeleri oluşturur. Daha önce de söylendiği gibi, astroloji çoğunlukla, bir yaşam yorumu söz konusu olduğunda, sentetik "bütüncül algı"ya dayanır. Ancak ikincisi tamamen bireysel bir faktördür; ve harita yorumlama hakkında yazarken, gerekli olan analitik süreçleri vurgulamak gerekir: 1) temel bilgilerin geliştirilmesi için bir eğitim olarak; 2) “bütüncül algı” sonuçlarını kontrol etmenin bir yolu olarak; yani, doğum haritasının yirmi dört birincil unsuru ile buradan türetilebilecek diğer ikincil faktörleri birbirine bağlayan toplam karşılıklı ilişkilerin doğrudan algılanması.

Doğum haritasının tabi tutulduğu bu çeşitli analizler, tamamen bireysel bir mesele olduğu için, değişen sıralarda yapılabilir. Bu kitapta incelediğimiz şekliyle, durumun mantığından türetilen bir sırayla vererek bunların ne olduğunu belirteceğiz. Ancak ilk görevimizin yukarıda belirtilen yirmi dört ana faktörü (gezegenler, doruk noktaları, Ay düğümleri) incelemek olduğunu her zaman aklımızda tutalım. Bu faktörler şu açılardan önemlidir:

1) İşaret konumları.

2) Ev konumları (bu, doruklar için geçerli değildir).

3) Derece konumları (derecenin sembolleri; ayrıca gezegen düğümleriyle ilişki).

Yorumlamanın bu ilk aşaması, her faktörün diğerlerinden bağımsız olarak ele alındığı bir konum analizidir ve ardından bu faktörler arasındaki ilişkilerin analizi gelir, böylece:

4) Bir bütün olarak gezegen modeli.

5) Her iki izole faktör arasındaki yönler.

Ardından, yararlanılabilecek veya kullanılamayacak başka bir analiz türü gelir. İki faktör, normalde (ancak zorunlu olmamakla birlikte) ya ufuk çizgisi ya da meridyen olan üçüncü bir faktörle ilişkilidir. Bu, ilişkinin analizinin daha yüksek bir derecesidir ve karmaşık bir türün önemini ortaya koyar;

insanın sosyal doğasıyla ve kendi hücre ve sinir toplumunun bir "ruhsal beden" oluşumuna doğru her zamankinden daha yakından bütünleşmesini sağlayan süreçlerle ilgili. Bu, Parçalara atıfta bulunur.

Bu son tür analizde, artık sadece arketipsel ya da "plan" halindeki insan kişiliğiyle ilgilenmiyoruz. biz uğraşıyoruz*kullanmak*bu kişiliğin veya toplam kişilik içindeki herhangi bir faktör grubunun konulabileceği yer. Artık sadece "varlığı" ve yapısını değil, aynı zamanda "amacı" ve kristalleşme eksenlerini de ele alıyoruz.

Bir adım daha ileri gidersek, yalnızca kristalleşme eksenlerini (veya hassas ilişki bağlantı noktalarını) incelemekle kalmayacağız, aynı zamanda potansiyel ilişkinin kristalleşmesini gerçek kişilik oluşumlarına doğru görselleştireceğiz. Bunu nasıl yapacağız? Yirmi dört faktör arasındaki aynı açısal ilişkileri dikkate alarak - ve daha basit olarak onları ayıran yaylar (mesafeler), ancak onları potansiyel açısından ele almak*olgunlaşma aşamaları.*Başka bir deyişle, mekansal değerleri basitçe zaman değerlerine çevireceğiz. Ama öyle yapacağız*yirmi dört faktörümüzün dışında hiçbir şeye başvurmadan;*daha önce sadece üç boyutlu uzamsal ilişkimiz varken, matematiksel zamanın dördüncü boyutlu bir değerini getirmek gibi bir analizin inceltilmesiyle.

Basitçe söylemek gerekirse, doğum haritamızı öyle bir şekilde yorumlayacağız ki, analiz bakış açımızı aktararak, daha önce uzay-değerlerini düşündüğümüz zaman-değerlerini (yaşam sürecinin evrelerini) elde edeceğiz.

Bu sonucu elde etmek için, zodyakın 360 derecesini varlığın yapısal ilişkisinin göstergeleri olarak kabul etmeyi bırakmalı ve onları varlığın sembolleri olarak görmeye başlamalıyız.*yaşamın açılım aşamaları* Analizimizi geometrik ölçümler düzleminden saat ölçümleri düzlemine aktarmamız gerekiyor. Bunu yaparak, açıkça ilerlemeler alemine ve daha özel olarak "yönler" alanına giriyoruz. Ancak sıradan ilerlemeler veya yönler ile az önce belirtilen prosedür arasında büyük bir fark vardır - fark yüzeyde pratikten çok teorik görünse bile.

İlerlemelerin, yönlerin ve geçişlerin karmaşık örgüsünün üzerine inşa edildiği temeli şu anda incelerken bu farkı daha doğru bir şekilde değerlendirebileceğiz. Ancak, modern astrolojik düşünce alanında ekili ürünlerden çok kır çiçekleri gibi büyüyen kavramlara umutsuzca karışmamak için her seferinde bir adım atmalıyız. Bir sonraki adımımız, "doğum haritasının zaman analizi" olarak adlandırılabilecek şeyi kısaca incelemekten oluşacak.

Doğum haritasının zaman analizi

Prosedür basittir. Mussolini'nin tablosunu düşünün. Ay İkizler burcunda 8° 50'; Jüpiter, Yengeç burcunda 18° 33'. Bu nedenle aralarındaki mesafe (veya "yay") 39° 43''tür. Bir derecelik bir yayı yaşam sürecinin bir yılına çevirelim. Bu durumda Ay-Jüpiter ilişkisi 39° 43' yay (uzaysal bir değer) ile ifade edilmek yerine 39 yıllık ve 9 aydan kısa bir ilişki olarak belirtilecektir. Bununla kastedilen,*uyum*potansiyel olarak ve arketipik olarak var olan Ay (halkla, geçmiş soyla, duygularla vb. ilişkisine atıfta bulunarak) ve Jüpiter (Benliğin ortaya çıkış noktasına, otoriteye, güce vb. atıfta bulunarak) arasında doğum haritasında, yaşamın doğumdan sonra 39 yıl 9 ay olarak kabul ettiğimiz bir zamanında gerçekleşecektir. Mussolini'ye diktatörlük gücü veren Faşistlerin Roma'ya yürüyüşü, Mussolini 39 yıl 3 aylıkken gerçekleşti. Diğer yönler, yukarıda hesaplanan sürenin biraz ilerisinde gerçekleşmesini sağladı.

Mars'ın Güneş ile doğum-ilişkisi de benzer şekilde ya 52° 51' bir yay ilişkisi ya da 52 yıl ve yaklaşık 10 aylık bir dönem ilişkisi şeklinde ifade edilebilir. Bakı açısından, ilişki 8 derece- arasında dengelenmiştir.*artı*yarı kare ve 7 derece-*eksi*sekstil Haziran 1936'da Mussolini için “kader dengede” anlamına mı geliyor? Diğer göstergeler, o ayın genişleme (dokuzuncu evde Güneş) ve saldırganlık ve tehlike içeren bir seyahat olma olasılığını doğrulayabilir. Ancak Mars ve Güneş haritanın iki sözde "yöneticisi" olduğundan (anlamı daha sonra kısaca tartışacağımız bir nokta), ilişkinin kendisini aşırı güç artışı olarak gerçekleştirme şansı vardır; 29 Temmuz 1935'te Güneş'ine bir tutulma düştüğü düşünülürse, şüphesiz tehlikeli bir şans olsa da; bir "geçiş"

gösterge. Her halükarda, Mussolini'nin kaderinde bir dönüm noktası olacak.*

Satürn ve Jüpiter arasındaki yay 41°'ye eşittir. 41 yaşı, önde gelen Faşistlerin karıştığı Matteotti cinayetinin bir sonucu olarak Mussolini için çok kritik bir dönemdi. Yine de muhalefetin kışkırttığı fırtınanın içinden geçti; belki de Satürn doğduğunda altmış Güneş olduğu için. Öyleyse, onun yerine, onun kaderi güçlendirilmiş olabilirdi.

Mussolini'nin gezegenleri nispeten yakın bir gruplandırmaya yerleştirildiğinden, sonuç, neredeyse hepsinin bu “zaman analizi” yöntemiyle karşılıklı olarak ilişkili olabileceğidir. Bu, doğanın tamamının gerçek ve olumlu bir işleme doğru çekileceğini gösterir. Gezegenleri ayıran yayları hesaplamak yerine, bir gezegeni karşıt bir açıdan diğerine ayıran yaylar hesaplanabilir.

gezegen. Bu şekilde ortaya çıkan dönem, daha önce olduğu gibi aktivite (birleşim yönü) açısından değil, farkındalık (karşıt yön) açısından iki gezegenin bağlantısını gösterecektir. Mussolini'nin haritasında bu muhtemelen sadece Neptün ile Uranüs arasında, 60 yaşında meydana gelebilir.
- misyonunun ve Kaderinin temel ve ruhsal öneminin - yapılacak bir şey açısından değil, yapılmış bir şeyin anlamı açısından - büyük bir kavrayış anı.

Kareler, üçgenler, sekstiller aracılığıyla bağlantı kurma da denenebilir. Örneğin, Mussolini'nin Güneşi ve Merkür'ü Ay'dan (Başak'ta 8° 50') 32° 51' ve 33° 20' ile kare şeklinde ayrılmıştır. Bu, yaklaşık 33 yıl ve 33 yıl ve bir buçuk zaman değerlerini ortaya çıkarır. 33 yıl 6 aylıkken savaşta ağır yaralandı.

Bu örnekler izlenecek yol hakkında bir fikir vermek için yeterli olacaktır. Bununla birlikte, uzay değerlerini zaman değerlerine dönüştürme işleminin neden zodyak yaylarının derecelerinin yaşam yıllarına denkliğine dayandığını açıklamamız kalıyor. Bu çok tartışılan soru, ilerlemeler ve yönler teorisini incelediğimizde başka bir açıdan ele alınacaktır; ama şimdi derecenin en fazla olduğunu söyleyebiliriz.*uygun*uzay-değerlerinin zaman-değerlerine böyle bir tercümesi için hareket noktası, çünkü sonuçta o burçlar ölçüm birimidir ve astrolojik sembolizmin tüm dokusu aşağı yukarı dereceye dayanır.

Daha önce de söylediğimiz gibi, derece, zaman-değerinin uzay-değerine çevrilmesidir, çünkü teorik olarak, Dünya'nın kendi ekseni etrafında tam bir dönüş yaptığı süre boyunca kapladığı yörünge alanıdır, yani. ., bir (yıldızlı) gün. Böylece derece, Dünya'nın yörüngesi boyunca uzamsal ölçüm açısından bir gündür. Günden, şimdi bir yıla geçiyoruz ve bir gün bir yıla eşittir - ve böylece bir derece bir yıla eşittir. Marc Jones, dersinde konuyu en ustaca ifade ediyor *yönlü Astroloji,*aşağıdaki gibi:

> "Teori ... göksel hareketin herhangi bir dairesi üzerindeki hareketin, aynı şemanın ilgili diğer herhangi bir dairesindeki hareketle bir yakınlığı olduğu ve dairelerin herhangi birindeki bu ilişkinin ifadesinin o daire içinde bir varlık yarattığıdır. birim cinsinden tüm daire ile yazışmaları olan. Böylece, gezegenlerin hareketini ölçmek için kullanılan göklerin iki dairesi olduğundan. . . dünyanın günlük (günlük) ve yıllık (yıllık) hareketlerinin ölçüldüğü daireler, başlangıçta bir günün bir yıla karşılık geldiği söylenir; ve bu tanıdık bir yazışma

> her türden sembolizme (Tanrı'nın gözünde bir yılın bir gün olması gibi). Bu, bir durumda daire üzerindeki bir derecenin diğer dairenin tamamına eşit olduğu anlamına gelir. . . ve bu gerçeğe göre, her iki dairedeki dereceler bir yaşam yılına karşılık gelir.

İlerlemeler ve yönler söz konusu olduğunda işleri karmaşıklaştıran şey, “derecelerden çok günlerin” olması ve aslında günün tam bir dereceye değil, ortalama olarak 59' 8'e karşılık gelmesidir”. Bu noktayı Zodyak Dereceleri ile ilgili bölümümüzde tartıştık ve yaratıcı anlamın temel bir salıverilmesinin sembolü olarak kabul edilen derece ile arketipsel bir değerle uğraştığımızı belirttik; ve 365 veya 366 gün ile 360 derece arasındaki farkın, bir varlık düzeyine veya küresine ait faktörleri bir başkasına ait faktörlere çevirme girişimine şu veya bu şekilde hakim olan temel "belirsizlik katsayısı" nın bir ifadesi olduğunu. seviye veya küre.

Olağanüstü gerçekler ve somut olaylarla uğraşırken -sıradan bir astrologun yönler veya ilerlemeler kullanarak yaptığı gibi- Güneş'in bir günde kapladığı alanın sürekli değişen değerini kullanmanın gerçek bir gerekçesi vardır (o° 57' ile 57' arasında değişir). 1° 1'), çünkü göreceğimiz gibi, bu yöntemlerin arkasındaki fikir şudur:*doğum ilerleyici bir olaydır*Ancak "bir doğum haritasının zaman analizi" durumunda doğum olgusu (ya da daha doğrusu ilk nefesle bağımsız varoluşun başlangıcı) tamamen yeterli ve kesin kabul edilir. Doğum haritası, bireysel benliğin “tohum-formu”dur. Bu nedenle kesinlikle kabul edilir *arketipsel bir model olarak*değişmeyen ve tamamen kendi kendine yeten. "Olmak" değil, "olmak" anlamına gelir. Bu nedenle, tüm değerleri ve onunla ilgili tüm analitik işlemler, arketip seviyesinden düşünülmelidir. Bu nedenle derece, zaman analizi için kullanılmalıdır çünkü kalıcı bir arketipsel değerdir; ve fenomenal dünyaya ait olan Güneş'in günlük hareketinin sürekli değişen faktörü -ya da buna benzer herhangi bir faktör- değil.

Okuyucu şimdi sorabilir: Eğer doğum haritası "oluş"tan bahsetmiyorsa, bu "zaman analizi"nin anlamı nedir? Burada yine biraz metafizik bir sorunla karşı karşıyayız. Bununla birlikte, bir tapınak inşa etme örneğine bir kez daha atıfta bulunularak açıklığa kavuşturulabilir. Doğum haritası, tapınağın tohum şeklini veren “blue-print” dir. Bu plana bakan herhangi bir mimar, şüphesiz şunu bilecektir:*eğer*tapınak aslında inşa edilecek, önce temellerin kazılması gerekecek; önce belirli bir işçi sınıfının, sonra bir başkasının işe alınması gerekeceğini; yani belirli bir tür

malzemenin sahaya operasyonların başında, bir başkasının daha sonra teslim edilmesi gerekecektir. İş dünyasının durumunu tam olarak bilirse, binanın bitiş tarihi olarak yaklaşık bir tarih dahi verebilecektir.

Tüm bunları, yalnızca planları inceleyerek ve gördüğü yapının gerçekleşmesi için gereklilikleri inceleyerek bilecektir. *potansiyel olarak.* Elbette bunları tam olarak bilmeyebilir, çünkü çoğu, kullanılan insan malzemelerinin (mühendisler, ustabaşılar, işçiler vb.) yeteneğine ve inşaat işlemlerini ciddi şekilde etkileyebilecek genel sosyal koşullara bağlı olacaktır. Ancak, operasyonların çeşitli aşamalarının ve her aşamanın ne kadar süreceğinin oldukça doğru bir resmini elde edecek kadar bilgi sahibi olacaktır.

Doğum haritasının "zaman analizi" ile kastettiğimiz tam olarak budur. "Gerçek oluş"la (ya da Berg-son'un "süre" dediği şeyle) ilgilenmez çünkü yalnızca, süreci "matematiksel zaman"la ilişkilendiren ama "matematiksel zamanla" ilişkilendiren bir çalışma tohum potansiyelleri çizelgesine yayılır. yaratıcı süre." Nitekim böyle bir "yaratıcı süre" özünde *öngörülemez.* Her an yenidir ve sonsuz potansiyeller okyanusundan önceden tahmin edilemez bir gerçeklik olarak fışkırır.

O halde astrolog ne yapacak? Yapabileceği tek şey, tahmin söz konusu olduğunda, olasılıklarla ve istatistiksel ortalamalarla uğraşmaktır. Bilinmeyen gelecek sürecine ilişkin o kadar çok olası görüşü o kadar çok açıdan ele alıyor ki, yaratıcı bilinemez için çok az yer kalacak. Ancak tüm bu olası görüşleri özetlemek olağanüstü bir iş olacaktır; ve gerçek olaylar doğru bir şekilde öngörülse bile, her zaman gizemli, öngörülemeyen bir değer kalacaktır: anlam değeri. Bir kişinin gelecekteki kaderinin her adımını bildiği kabul edilirse, o kişi ölümün eşiğinde yatarken tüm hayatından ne anlam çıkarmış olacaktır? Kimse söyleyemez. Tanrı bile bilemez. Çünkü Tanrı bu tür "önem özetlerinden" yapılmıştır. Bu, Tanrı'nın oluşumudur - saf ve yaratıcı süre:

"Zaman analizimizin" yapabileceği tek şey, kişilik gerçekleştirme yolundaki kilometre taşlarını görmektir. Bireyin kaderinde son derece önemli bazı durumlarda - Mussolini'nin hayatında Roma'ya yürüyüş örneğinde olduğu gibi - kilometre taşları, nesnel olarak kendi başına çok önemli bir dönüm noktası olan kesin bir olayı işaret eder. Ancak bu tür vakalar çok değildir; ve neden olmalılar? Diğer durumlarda, tüm "yaşam sürecini" belirlemeye hizmet eden diğer türdeki faktörler, gerçek olayları hızlandırmada daha güçlü olabilir. tarafından üretilen faktörler

doğum haritasının zaman analizi (ve bu zaman analizi, bu kısa taslakta belirtilenden çok daha karmaşık gelişmelere yatkındır), arketipsel Kader'e, iş başında bireysel benlik olan şeye, işlemsel bütünlüğe atıfta bulunur. Potansiyel varlığın kendine yeten tezahürü ile ilgilenirler. Bireysel benliğin tohum formunun egemen olduğu bir yaşamda en soyut ama yine de en güçlü olanlardır.

İlerlemeleri ve yönleri tam olarak incelemeye başlamadan önce, vurgulanması gereken bir nokta daha var. Bazı İngiliz astrologlarının bu zaman analizi yöntemini "sembolik yönler" adı altında çeşitli şekillerde kullanmaları aklımıza geliyor. "Sembolik" olan bu nitelendirme en yanıltıcıdır, çünkü kişiyi olağan ilerlemelerin ve yönlerin yanlış olduğuna inandırma eğilimindedir.*Olumsuz*sembolik. Bu ağır bir hatadır.*Tüm ilerlemeler ve yönler tamamen semboliktir;*ve bu gerçek iyi anlaşılmalıdır, çünkü gezegensel etkiler teorisi tamamen bu olgu üzerine çöker - "tesir" terimi, fiziksel veya psikolojik olarak etki eden ışınların veya dalgaların yayılması anlamında alındığında.*belirli bir birey*

Bu son cümlenin her kelimesi dikkatlice düşünülmeli, yanlış veya erken bir sonuca varılmamalıdır. Tüm ilerlemeler ve yönler semboliktir, çünkü bir yılın bir güne veya dört dakikalık bir döneme (birincil yönlerde) denkliği tamamen semboliktir. Bu iddianın gerçeğini nasıl anlayamazsınız, anlamak zor. Şunu söyleyebiliriz ki, bireysel insan*(mikro kozmos)*güneş sisteminin bir görüntüsü veya yazışmasıdır*(makrokozmos)*ve birindeki hareket döngüleri diğerinde analojik tepkilere neden olur. Ancak böyle bir ifadenin herhangi bir anlamı varsa, bu, güneş sisteminin bireysel insanın sembolü olduğu varsayıldığı anlamına gelir; ve gök cisimlerinin Dünya etrafındaki döngüsel hareketleri*karşılık*Dünya üzerindeki herhangi bir canlı organizmadaki yaşam gücünün döngüsel süreçlerine. Açıkçası, “karşılık gelir” veya “simgesidir” demek arasında hiçbir fark yoktur. Bu iki cümle arasında bir fark gören kişi, ya sembollerin -özellikle de Jung'un bahsettiği "ilkel imgeler" ya da "arketipler" gibi toplu olarak geçerli sembollerin- yaşamsal gerçekliğini anlamadığının bir kanıtıdır.

- ya da "yazışma" terimini, böyle bir terimin gerçek anlamına girmeden kullandığını, genellikle okült felsefe öğrencileri tarafından çok gevşek bir şekilde kullanıldığını.

*Tüm ilerlemeler ve yönler semboliktir;*ve bu nedenle herhangi bir sistem kendisini onunla özdeşleştiren astrolog için çok iyi "işler" (işleyen) *inanır*tamamen içinde) ve onu "hissetmeye" alışık olmayan biri için pek iyi değil. Tıp pratiğinde, benzer şekilde, bir ilaç, hasta olan bir hastayı çok daha çabuk iyileştirir.

gönülsüzce alan birinden daha fazla "inancı" vardır - ve "inanç" derken sadece bir *bilinçli* ilacın iyileştireceğine inanmaktan çok, *bilinçsiz* ilaca bir ilaç gibi bağlanan iyileşme özlemi *kurtuluşun sembolü.* Aynı şey ruhsal şifa, din değiştirme ve derin "yaşam başkalaşımı"nın tüm örnekleri için de geçerlidir. Bunlar, içsel yaşamın derin güçlerinin ("bilinçsiz" veya ne derseniz deyin!) bir "sembol", bir kurtuluş veya kendini yenileme imgesi etrafında yoğunlaşması nedeniyle ortaya çıkar. Değil *soyut* fikir, iyi anlamamıza izin verir, ancak somut, görselleştirilebilir, duyusal olarak belirgin *görüntü.* Böylece "kişisel Tanrı" fikrinin veya *guru* veya "manevi öğretmenler" - işlevsel bütünlüğün, yani şifa ve kurtuluşun tüm imgeleri ve sembolleri.

Sembol maddi bir gerçeklik olarak alındığında sorun başlar çünkü o zaman kişi buna inanmaya başlar. *harici bir varlık onu etkiliyor* somutluğun bazı dış temellerinden. "Satürn beni çarmıha geriyor!" diye haykırır astrolojik adanmış. "Bir kara büyücü bana zulmediyor!" korkmuş müstakbel okültist hıçkırır. Ve korku içeri girer ve *kişiliği parçalıyor.* Ne Satürn'ün ne de kara büyücünün, şu ya da bu varlık seviyesinde her insanın içinden geçmek zorunda olduğu yaşam sürecinin bir aşamasının sembolü olması dışında, herhangi bir kişi için bir anlamı yoktur.

Başka bir deyişle, korkutucu "Satürn'ün Güneş'e karesi" veya "kara büyücü" gerçekliği olan olaylardır. *kişilik alanı içinde.* Okültizm üzerine aklı başında kitapların "kara usta"nın vücut bulmadığını, zihinsel düzlemde işlev gördüğünü söylemesinin nedeni budur. Bu, okült felsefenin kendine özgü terminolojisine göre, böylesine hain bir Gücün, bireyselleşme sürecinin belirli dönemlerinde psişede etkinleşen bir sembol (veya arketip) olduğunu söylemenin bir yoludur. Aynı şekilde, solucanın yaşamının belirli bir döneminde dış derisi sertleşir ve daha sonra koza haline gelen şeyin içinde, koza yalnızca jöleli bir maddeyle dolu sert bir kabuk olana kadar tam bir organik parçalanma süreci gerçekleşir. Ama bu görünüşte olgunlaşmamış jöleden kelebek yakında kanatların görkemini oluşturacak.

Ruhsal duruma yönelik binlerce yıllık insan çabalarının bildiği gibi, ruhun sembolik hikayesi budur. Solucan pekala şöyle diyebilir: “Ey korkunç kader! Satürn Güneşimle kavuşuyor ve yumuşacık tenimin nasıl sertleştiğini görün!” Ve biraz sonra tam bir ıstırap içinde ağlayabilir: "Bana yardım et! İlerleyen Güneşim Neptün'e geliyor ve bakın, her şeyim bir jöle içinde eriyip gidiyor!" Gerçekten de Satürn ve Neptün, olup bitenlerin geçerli sembolleri, yeterli "mecazları" olacaktır. Olayı açıklamak için kimyasal semboller de aynı derecede etkili bir şekilde kullanılabilir; veya bir

normal tonal yapının yerini atonal ve ahenksiz bir gelişime bırakacağı senfonik sekans. Bunların hepsi sembollerdir; galaksilere, solucanlara ya da insan ruhlarına hesaplanabilir dönüşüm dönemleri getiren yaşam sürecinin ritminin sembolleridir. Astrolojik ilerlemeler veya yönler, bu tür dönemlerin oluşma zamanını ve süresini hesaplamanın sembolik araçlarıdır; ve bu nedenle yaşamak isteyen adam için son derece değerlidir. *bilinçli anlam açısından.*Başka herhangi bir amaç için tamamen veya ruhsal olarak değersizdirler. Anlamak ve daha bilinçli olmak dışında onlar hakkında veya onlarla ilgili yapılacak hiçbir şey yoktur. Diğer her şey illüzyondur.

İlerlemelerin, Yönlerin ve Geçişlerin Oluşumu

İlerlemeler ve yönler, gezegenlerin veya zirve noktalarının gerçek hareketinin analizine dayanır.*sonrasında*doğum anı Doğumun bir şey olmadığı fikrine dayanıyorlar.*son*doğum eyleminin zaman içinde uzaması, saatlere (birincil yönler) veya günlere (ikincil ilerlemeler) yayılması ve bunu yaparken tüm yaşam boyunca nesnelleşecek gerçek olayları önceden bildirmenin bir yolunu sağlamasıdır. açıklık.

Bu, genellikle anlaşılmayan çok önemli bir noktadır. Doğumdan sonra (ilk nefes anı) gerçek gezegen hareketinin incelenmesini içeren tüm ilerlemeler veya yönler, bireyin ilk nefesi sayesinde henüz tam bir kişilik olmadığını ima eder. O zaman bireyleşme tamamlanmaz. Ve biraz daha zaman alır,*daha fazla nefes,* tamamlanmadan önce. Böylece yaşamak bir tatmin süreci olarak görülür. Bu süreç, kozmik veya ruhsal açıdan, bağımsız bir organizma olarak yaşamaya yeni başlayan bireyin vücudunda, doğumdan birkaç saat sonra ve doğumdan sonraki birkaç hafta içinde ulaşabileceği en mükemmel tamamlanmaya ulaşır. kendimizi bireysel faktör düzeyine mi yoksa kolektif faktör düzeyine mi koyduğumuza göre.

Bu, anlaşılması zor bir nokta gibi görünebilir; yine de, insanın bir kişilik (beden artı ruh) olarak bireysel ve kolektif faktörlerin etkileşiminin sonucu olduğunu fark edersek, bu çok basittir. Bu faktörler ayrı ayrı ele alınabilir, çünkü her sınıf belirli bir varlık düzeyinde işler; ya da diyelim ki,*kendi varoluş ritmine sahiptir.*Bireysel faktörlerin varlık ritmi, astrolojide Dünya'nın eksenel dönüşüyle ilişkilidir ve onunla sembolize edilir: gece-gündüz ritmi. Öte yandan, kolektif faktörlerin varlık ritmi, Dünya'nın yörüngesel dönüşüyle ilişkilidir ve onunla sembolize edilir: mevsimlerin ritmi.

Böylece şu fikirle başlıyoruz: İlk nefes oluşturmak için yeterli değildir.

kişiliğin yerine getirilmesi. Sonraki nokta: Bu kişilik ne zaman görece doyuma ulaşacak? Buna cevap verebilmek için kişiliği bileşen faktörlerine göre analiz etmeliyiz; ve cevap vereceğiz:

1) Bireysel faktör, birkaç dakika veya saat içinde göreceli olarak yerine getirilecektir.

2) Kolektif faktör, birkaç gün veya hafta içinde göreceli olarak yerine getirilecektir.

3) Ve bu iki faktörün içinde ve aracılığıyla, insan toplumunun daha geniş bütününün ortasında gerçek davranış olarak ilişkili olduğu organizma, uzun yıllar veya on yıllar boyunca bir organizma (yani beden ve ruh olarak) olarak işleyecektir.

Bireysel faktörde yerine getirme en hızlı görünüyor çünkü (kolektif faktörde olduğu gibi) Dünya'nın yörüngesel dönüşü ile değil, Dünya'nın eksenel dönüşü ile ilgilidir. Ancak unutmayalım ki, birkaç sayfa önce tatminin görece mutlak olduğunu ve büyük-küçük, kısa-uzun gibi değerlere bağlı olmadığını söylemiştik. Kendinizi ufka veya meridyene bakacak şekilde konumlandırırsanız,*tüm zodyak*24 saat içinde gözünüzün önünden geçen; ve astrolojik olarak konuşursak, bu sizin tamamen doyuma ulaştığınız anlamına gelir - çünkü zodyak*mükemmel bütünlük çemberi.*

Ancak, yörünge devrimi ve mevsimlerin ritmi açısından, tüm zodyakın (kolektif, organik ve yaşamsal faktörü simgeleyen) Dünya-Güneş ilişkisi doğrultusunda ancak bir yıl sonra geçtiğini göreceksiniz. . Böylece tam bir bütünlüğe ancak bir yıl sonra ulaşırsınız. Ancak bütünlük, tezahür ettiği bütünün boyutuna veya süresine bakılmaksızın bütünlüktür. Bu nedenle, bütünlük açısından, tam bir eksenel dönüş döngüsü (bir yıldız günü) ve tam bir yörünge devrimi döngüsü (bir güneş yılı) analojiktir - çünkü ikisi de temsil eder*tüm zodyak deneyimi.*

Bireysel benlik için tüm burçları deneyimlemek, doğumdan sonra 24 saatlik "iç-nefes" yoluyla ilerlemek demektir. Dünyanın dönüşü açısından görüldüğü gibi tüm zodyak için nefes almaktır.

Kolektif-organik varlık için tüm burçları deneyimlemek, tam bir güneş ve mevsimsel değişim döngüsünden, tam bir yıldan ilerlemek demektir. Bitkisel yaşamın tüm döngüsünü deneyimlemektir - çünkü içimizdeki bu kolektif, organik varlık, arketipsel olarak konuşursak, bir bitki ya da ağaçtır; tartışılması bu kitabın kapsamı dışında olan bir nokta.

Analojiyi daha da ileriye götürebilir ve Dünya ekseninin dönme döngüsünü, 25.868 yıllık Büyük Kutup Döngüsünü (presesyon döngüsü) ele alabiliriz. Bu da tam bir "deneyim döngüsü" oluşturur ve en azından bu döngü sırasında gezegenimizin her meridyeninin sırasıyla zodyakın her derecesi ile presesyon yoluyla birleşmesi anlamında "burçlar"dır. (Bu, ilkbahar noktasının her meridyenle ardışık olarak temasa geçtiğini söylemekle aynı şeydir.)

Böylece, her biri temsil eden üç döngüye sahibiz.*zodyak deneyimi doluluğu;*her birinin diğerlerine sembolik olarak eşit veya analojik olduğu söylenebilir: yıldız günü, güneş yılı ve Büyük Kutup Döngüsü. Sırasıyla bireysel faktöre, kolektif faktöre ve gezegensel faktöre atıfta bulunurlar. Ama daha önce gördük ki, gezegensel faktörden bahsederken, "Ben'im" dünyanın dönme ekseniyle, yani kutupsal eksenle simgelenen "Gezegensel Birey"in yaşamından söz etmiştik. Böylece bütün bir Büyük Kutup Döngüsü, "Gezegensel Logos" veya "Tanrı" diyebileceğimiz Gezegensel Varlıktaki bireysel faktörün gerçekleşme döngüsüdür. Ve burada oldukça şaşırtıcı olsa da çok ilginç bir durumla karşı karşıyayız. Okuyucu, Büyük Kutup Döngüsü çalışmamıza (s. 154) atıfta bulunursa, bu döngü için iki alternatif alt bölüm ürettiğimizi görecektir. Bunu "nütasyon" olarak adlandırılan titreşim dönemlerine göre bölersek, tüm döngüyü, diyelim ki, 370 güneş yılının 70 periyoduna (Ay'ın düğümlerinin 20 döngüsü) bölmüş oluruz. Ancak HP Blavatsky'nin "ezoterik hesaplama" olduğunu iddia ettiği şeyi takip edersek (muhtemelen Kabala'dan yapılan alıntıyla doğrulanmıştır), bunun yerine 70 yıllık 370 döneme bölünmüş durumdayız.

Bu, mevcut sorunumuzla ilgili olarak çok ilginçtir; çünkü insan kişilik döngüsünün arketipsel uzunlukları olarak alınabilecek iki değere (370 ve 70) sahibiz. Her ikisi de doğrudur, sadece farklı şeylere atıfta bulunurlar. Yetmiş yıl (üç puan ve on) karmik dönemi oluşturur.*bireysel* kişilikte tezahür (yani, Gezegensel Birey ile bireysel ilişkimizin döngüsü). Üç yüz yetmiş yıl, arketipsel kişiliğin tezahür dönemini oluşturur: manevi bir organizma olarak kişilik, olmaya hazır mükemmelleştirilmiş kalıcı bir yapı olarak kişilik*Gezegensel Varlığın bir hücresi.*

Konu burada tam olarak tartışılamaz, ancak kişiliğin gerçek gerçekleşme döngüsü olan 370 yıllık bu “ezoterik” döngünün tanınmasına yol açtığı için onu gündeme getirmemiz gerekiyordu. Açıkçası, (Patrikler zamanından beri) sıradan bir kişilik bedende bu kadar uzun bir tezahüre ulaşmaz; ama bu yüzden sıradan değil

kişilik,*gezegen evriminin bu aşamasında,*kişilik olarak doyuma ulaşır.

Ve bu, astrolojik ilerlemelerin işaret ettiği şeydir; çünkü "yaşam sürecinin bir yılı için doğumdan sonraki bir gün veya doğumdan sonraki 4 dakika" şeklindeki geleneksel eşitlemelerine göre, hiçbir ilerleme veya yön döngüsünün hiçbir zaman yerine getirilmediği hemen görülür. Başka bir deyişle,*bireysel*İnsan faktörü zodyakın tamamını deneyimlemez, ancak, diyelim ki, Dünya'nın eksenel dönüşünün döngüsünde ölçülen sadece 70 derecesini deneyimler. bu*toplu*faktör, aynı şekilde, Dünya'nın yörünge devriminin dairesinde ölçülen 70 derecelik burçları deneyimler. Ve *kişilik*370 yıllık toplam doyum döngüsünün yalnızca 70 yılı boyunca “bedeni ve ruhu bir arada tutabilir”.

Başka bir deyişle, üç doyum döngüsüne sahibiz: yıldız günü, güneş yılı ve 370 yıllık kişilik doyum döngüsü. Bunlar yerine getirilmesi açısından analojik (veya “eşit”) olarak kabul edilebilir. Bir çevrimdeki bir birim, diğer çevrimlerdeki bir birime karşılık gelir. Yıldız gününün birimi (eksenel dönüş), meridyenin bir zodyak derecesi boşluğunu hareket ettirdiği 4 dakikalık bir dönemdir. Güneş yılı (yörünge devri) birimi, Güneş'in ortalama 59° 8' hareket ediyor göründüğü güneş günüdür. Ve bu ikisi birimlerin kişilik yaşamının bir yılına karşılık geldiği söylenir.*

"Gün bir yıla eşittir" hesaplaması, daha önce sıklıkla bahsedilen, gezegensel "BEN'İM"i simgeleyen "kutup ekseni" için bir yılın bir güne (6 ay gündüz ve 6 ay) eşit olduğu gerçeğiyle desteklenir. -ay karanlık, teorik olarak). Yani dört dakika bir güne, bir gün bir yıla denk geliyorsa, o halde dört dakika da bir yıla tekabül eder - "ilk istikametler"den anlaşıldığı gibi.

Böylesine karmaşık bir problemde kavranması gereken ana noktalar şunlardır: 1) "birincil yönler", Dünya'nın eksenel dönüş döngüsüne ve insandaki bireysel faktöre atıfta bulunur; 2) "ikincil ilerlemeler"in yörüngesel dönüş döngüsüne ve insandaki kollektif faktöre gönderme yaptığı; 3) her ikisi de, doğumun kişiliğin gerçekleşmesi anlamına gelmediğinin ve dolayısıyla doğumun bir*devam eden süreç*üç seviyede devam eden: bireysel, kolektif ve organik (kişilik); 4) bu üç seviyenin veya varlık faktörlerinin her birinin, sırasıyla bir tamamlanma döngüsüyle ilişkilendiren kendi gelişim ritmine sahip olduğu. Böylece bireysel faktörün gelişim evreleri, doğumdan sonra eksenel dönüş döngüsü boyunca gezegen konumlarından belirlenebilir. Kolektif faktörün gelişim aşamaları

doğumdan sonra yörünge devrimi döngüsü boyunca gezegen konumlarından belirlenebilir. Ve kişiliğin gelişim evreleri, sosyal ve gezegensel çevre tarafından belirlenebildiği ölçüde, gök cisimlerinin konumlarından her yıl, yani 370 yıllık gerçekleşme döngüsü boyunca hesaplanabilir. Bu tür pozisyonlar "geçişler" olarak adlandırılır.

O halde bu bize, yapısal örüntüsü doğum haritasında gösterilen insanın devam eden, uzayan ve göreli olarak gerçekleşmesine yol açan yaşam sürecinin aşamalarını belirlemenin üç temel yöntemini verir: Birincil yönler, ikincil ilerlemeler, geçişler.

Bu üç durumda, genel olarak konuşursak, aynı prosedür kullanılır; gezegen konumları, istenen herhangi bir zaman periyodu için hesaplanır ve bu şekilde elde edilen yeni konumlar (ilerlemiş, yönlendirilmiş, geçişli konumlar), radikal veya doğum konumlarıyla karşılaştırılır; veya bazı durumlarda yeni karşılıklı ilişkilerinde dikkate alınır. Böylece, yaşamın belirli bir yılı, ayı veya gününde yaşam sürecini veya genel yaşam şartlandırmasını tanımlayan veya karakterize eden “yönler” belirlenir. Her durumda*yeni*gezegensel faktörler, doğum haritasını oluşturan yirmi dört orijinal faktörün önemini ya geçersiz kılan ya da daha olağan olarak değiştiren bu yöntemlerin kullanılmasıyla üretilir; oysa daha önce çalışılan "doğum haritasının zaman analizi" yönteminde, kullanılan tek faktör bu yirmi dört birincil faktör veya birincil faktörlerin kombinasyonundan üretilen ikincil faktörlerdir.

Bu bölüm boyunca söylenenlerden, astrolojide zaman ve oluş faktörünü ifade etmek için kullanılan temel yöntemlerin değeri ve göreceli anlamı hakkında az çok kesin bir anlayış elde edilmiştir. Bununla birlikte, kişiliğin bütünleşmesi ve tamamlanması büyük hedefiyle ilgili olarak doğum haritasının ve ilerlemelerin (genel olarak konuşursak) kullanımı ve yorumlanmasıyla ilgili tartışmamızı özetlerken bu karmaşık soruya geri döneceğiz. Ancak bu noktaya gelmeden önce ilerlemeler, yönler ve geçişler tekniğine biraz daha dikkat etmek gerekli görünüyor, böylece okuyucu onlara ve onların göreli önem ve önemine daha aşina olabilir.

* bkz. CG Jung:*Psikolojik Tipler,*P. 10.

* Bu 1935'te yazılmıştı. Yeni "Roma İmparatorluğu"nun ilanı Mayıs 1936'da geldi.

* Bir başka anlamda Büyük Kutup Döngüsünün 70 yıllık bir dönemine karşılık gelirler. ekinokslar bir derecelik uzayda hareket eder. Böylece her insan yaşamı ve onun 70 yıllık ömrü, Gezegensel Varlığın işlevinde bir "eylem birimi" olarak görülür: kısa bir hücresel hareket!

13
İLERLEME TEKNİĞİ, YOL TARİFİ VE TRANSİTLER

İkincil İlerlemeler

Bu ilerlemeler günümüzde en çok kullanılanlardır ve herhangi bir iyi astroloji ders kitabında açıklanmış olarak bulunabilirler. Teknikleri oldukça basittir ve gereken tüm faktörler sıradan bir astrolojik efemeriste bulunur. Öncelikle ölçtükleri şey, Dünya-Güneş ilişkisindeki değişimlerdir; yani, organizmanın düzenleyici yaşam ilkesiyle ilişkisinde. Bu ilişki, yaşam süreci boyunca sürekli gelişir. Gençlikte, olgunlukta ve yaşlılıkta farklıdır. Bu sürekli değişen Dünya-Güneş ilişkisinin önemi ve işleyiş tarzının bir göstergesi, "ilerleyen Güneş"te bulunur - derecesi, burcu ve ev konumu, ayrıca diğer gezegenlere yaptığı açılarda.

İkincil ilerlemeler, Güneş'in görünen hareketine göre hesaplanır ve güneş günü (öğleden öğlene kadar) temel birimdir. Böyle bir birimin yaşamın bir yılına eşit olduğu söylenir. Güneş'in günlük hareketi sabit olmadığı için tam değerinin efemeris'te bulunması gerekir. Doğum gününden sonraki her gün Güneş'in konumu, doğumdan sonraki her yıl boyunca "ilerleyen Güneş"in konumunu verir.

İkincil ilerlemeler, Dünya'nın yörüngesel hareketine, dolayısıyla Güneş'in ekliptik üzerindeki görünür hareketine atıfta bulunur. Bu nedenle güneş faktörü bu ilerlemelere tamamen hakimdir. Güneş vücuttaki hayati ilkeyi veya toplam kişilik içindeki Öz'ü temsil ettiğinden, bu bir bütünleşme faktörüdür.

"İlerleyen Güneş"te gösterilen şey, kişilik bütünleşmesi sürecinin doğumdan sonra sürdürülme biçimidir; Bireyin içinde büyüdüğü kolektif varlığın özü, birey tarafından nasıl "asimile ediliyor" - tam bir kişiliğin olgunlaşmasına ve tamamlanmasına yol açan bir süreç. Solar ilerlemeler bu nedenle Selfin-tezahürünün gelişimiyle ilgilenir. Varlığın somutlaşmasının çeşitli aşamalarıyla ilgilenirler.

bütünleştirici monadik İrade; fizyolojik organizmanın süreçlerini kontrol ettiği için yaşam ilkesindeki değişikliklerle de. Kişilik tatmini açısından bunlar en önemli ilerlemelerdir - somut olayların kehanetlerinden çok. İkincil ilerlemeler her şeyden önce *güneş*ima olarak ve eylemdeki güneş faktörünün kalitesinden bir şekilde pay almayan hiçbir şey onlardan gerçekten elde edilemez. Güneş bütünleşme faktörünü temsil ettiğinden, psikolojik-simyasal Büyük Çalışma ile ilgili olarak "ikincil ilerlemelerin" en önemli olduğunu görmek kolaydır.

En değerli tanıklıklar, gezegenlerin ve Ay'ın konumlarından da elde edilebilir - bunların her zaman bir şekilde güneş faktörüne boyun eğdiği düşünülürse. İlerlemiş gezegenler, temsil ettikleri faaliyet türlerinin nasıl olduğunu gösterir.*yerine getirmenin genel güneş sürecinde işbirliği yapın.* Merkür'ün ilerlemeleri, içinizdeki güneş Simyacısının "Büyük İşi"ndeki zihnin ve zihinsel yetilerin tutumunu ortaya koyar. Venüs'ün ilerlemeleri, duygusal tepkilere ve estetik tepkilere atıfta bulunur; Mars'takiler, inisiyatif ve kendiliğinden dürtü gücüne; Jüpiter'in, psişenin telafi edici ruhu ifşa etme faaliyetlerine; Satürn'ün bilinç alanının yapısının yavaş dönüşümlerine; Uranüs'ün, dönüştürücü, yenileyici güçlerin içerideki gizli dünyadan aşağı akışına; Neptün'ün, sınırlamaların çözülmesine ve evrensel bilincin doğuşuna (metamorfoz); Pluto'nun teorik olarak ikinci bir doğum olasılığına.

İlerlemiş Ay'a gelince, tüm ilerlemiş gezegensel faktörler arasında en spesifik olarak somut olayları ifade eden Ay'dır. Dış değişiklikleri, geçmiş karma döngülerinin işleyişini, yaşam sürecinin dış aşamalarının açılmasını, kapanmasını ve zirveye ulaşmasını gösterir. Evlerin uç noktalarından geçerken (bu aynı zamanda tüm gelişmiş gezegenler için daha az geçerlidir), yaşamın somut vurgularındaki kesin değişiklikleri ölçer. Bu, özellikle Ay dört açıyı ve en önemlisi Yükselen'i geçtiğinde belirginleşir.

Ancak tüm bu tür ilerlemelerin en güçlüsü ve en gerçek olanı bile, Ay ile Yükselen,*Her zaman*somut bir değişikliğe bakın. Genellikle, değişikliğe yol açan kararın zamanı belirtilen zamandır. Zaman zaman değişim çok güçlüdür, ancak yerli kişi tarafından dışarıdan tanınmaz, özellikle de içe dönük tipe aitse. Bu böyledir, çünkü Ay söz konusu olduğunda bile (bir anlamda bir güneş yansıtıcısı), olayın anlamının ilerleyen Güneş ile ilişkili olması gerekir. Bunun derecesinin sembolü ilerledi

Güneş, dünyanın en iyi -bazen anlaşılmaz olsa da- göstergelerinden birini verir.*manevi önemi*tam bir güneş ilerleme derecesinin karşılık geldiği yaklaşık on iki ayın.

Ayrıntılı incelemesi küçük bir kitap gerektirecek olan bu tür "ikincil ilerlemeler"den ayrılmadan önce önemli bir noktaya değinmek gerekiyor. Şimdiye kadar, "Venüs'ün ilerlemesi" gibi bir ifadeye olgusal anlam yüklenebilecek asıl prosedürü netleştirmedik. Venüs'ün ilerlemelerinin doğasını nasıl keşfedeceğiz? Neye göre? İki olasılık açıktır. Progres Venüs, ya aynı ilerlemiş gün periyodundaki diğer progres gezegenlerle açı yapıyor olarak ya da doğum haritasındaki orijinal (radikal) yerlerinde gezegenlerle kesin ilişkiler kurmaya geliyor olarak kabul edilir. Örneğin, kişi 1 Ocak 1935'te doğduysa, radikal Güneşi Oğlak 10'da ve Jüpiter 16° 56' Akrep'tedir. Yedi yaşına geldiğinde (1942'de) ilerlemiş Güneşi, 8 Ocak için efemeris'te Oğlak 17 olarak işaretlenmiş olan Güneş konumuna ulaşmış olacaktır. Aynı tarihte, ilerlemiş Jüpiter Akrep 18° 5' olacaktır. Şimdi, 8 Ocak'ın başlarında, arasında bir sekstil oluştu.*ilerledi*Güneş ve*radikal* Jüpiter (Oğlak 16° 56' ve Akrep 16° 56' arasında). Bunun 1942'deki "yaşam sürecinde" gerçekleştiği görülmektedir.

Bununla birlikte, ilerlemiş Güneş ve ilerlemiş Jüpiter'in altmışlık derecesini dikkate almak istiyorsak, o zaman bu iki gezegenin sırasıyla Oğlak 18° 13' ve Akrep 18° 13' üzerinde bulunduğu 9 Ocak'a kadar beklememiz gerekir. Bu, yerlinin yaşamında doğumsal Güneş-altmışlık-Jüpiter'in gerçekleşmesini veya gerçekleşmesini 1943 yılına erteliyor. Yavaş hareket eden Jüpiter yerine hızlı hareket eden bir gezegen almış olsaydık, ilerlemiş gezegenin tamamlanma tarihleri arasındaki tutarsızlık -to-radikal-gezegen ve progres-to-progressedplanet açıları daha büyük olurdu. O zaman soru şudur: Hangi tür yönü seçmeliyiz; ve yaygın olarak yapıldığı gibi, her iki tür de dikkate alınırsa, ikisi arasında bir fark olmalı mı?

Burada - diğer birçok durumda olduğu gibi - astrologlar farklıdır. Çoğu, her iki prosedürün de geçerliliğini kabul ediyor, ancak bazıları bir tipin daha etkili olduğunu, diğerleri ise diğer tipin daha etkili olduğunu düşünüyor. Her zaman olduğu gibi, meseleye mantıksal ve felsefi açıdan bakmaya çalışacağız. Gelişmiş ve radikal gezegen konumları arasındaki açıları hesaplarsak, yaptığımız şey, radikal haritayı, enerji dağıtım odakları olarak duracak kadar önemli psişik ve fizyolojik olarak hassas noktalar yaratacak şekilde kişiliğe silinmez bir şekilde damgalanmış kalıcı bir model olarak tasarlamaktır. Progres gezegenler bu noktalara çarptıkça (birleşim, karşıtlık, kare vb.)

gezegensel aktivite Başka bir deyişle, radikal gezegenler, ilerlemiş gezegenler onlara belirli bir görünüm kazandıkça (şu ya da bu şekilde) harekete geçen, karışan, uyanan kalıcı enerji merkezleri olarak görülür.

Böylece bilgi, varlık, mekan, bireysel benlik (radikal yerler) değeri ile tamamlanma, zaman, oluş, yaşam akışı (ilerleyen gezegen) değeri arasında anlamlı bir ilişki kurulur. Öte yandan, iki ilerlemiş gezegen açıyla ilişkiliyse, o zaman ilişki ikinci türden iki değer arasındadır. Bu nedenle, bu tür ilerlemiş-ilerlemiş-gezegen veçhelerini dikkate alarak, "varlığın" tohum formuna herhangi bir demir atmadan tamamen "oluşun" sınırsız akışında yol alıyoruz. Yorumumuzu dağıtmaya, gerçeği kaybetmeye eğilimliyiz. *amaç duygusu*ikincil ilerlemelere uygun bir yaklaşımın ana fikri budur.

İkincil ilerlemelerde, "olma"nın amacının "oluş" aracılığıyla iş başında olduğunu görürüz. Doğum gününden sonra zodyakın birbirini takip eden her derecesinde "ilerlemiş Güneş"in çeşitli konumları, değişimin ortasında yaşam etkinliklerinin amacının evrimini gösterir: amaç, yaşam boyunca yavaş yavaş mükemmelleşir ve kendini arıtır. Doğum haritasının zaman analizi de böyle bir amacı ortaya çıkardı, ama daha arketipsel, öznel ve soyut bir anlamda. İkincil ilerlemelerde, kendisini gerçek adımlarla açmanın amacını görüyoruz; böylece her iki yöntem izlenerek elde edilen hesaplamalar arasındaki tutarsızlık.

Güneş'in ilerlemesinin her derecesi, bu yaşam amacının yeni bir yönüne çarpar (radikal Güneş'in derecesinde ve başka bir anlamda Yükselen'in derecesinde sembolize edilir); ve bu olurken, radikal "gezegen modeli" bu yeni amaca uyması için yavaş yavaş biçimini değiştirir. Eğer varlığın orijinal tohum formu (doğum haritası) kişiliğin tüm gelişimine fiilen hakimse -örneğin kişiüstü bir misyonun tamamen gölgede bıraktığı insanlarda olduğu gibi- o zaman ilerlemiş konumlar neredeyse yalnızca gezegenlerin radikal yerlerine atıfta bulunulmalıdır; orijinal amaç için kesinlikle sabit ve her zaman aktiftir. Ancak, yaşam süresi boyunca, kişilik derin amaç değişiklikleri, varlığın gerçek başkalaşımları yaşarsa, o zaman ilerlemiş-radikal-gezegenlerin yönleri daha az geçerlidir,

Birincil Yönergeler

Bu yönler, astroloji ders kitaplarında çok farklı şekillerde sunulmuştur ve genellikle öğretildiği gibi, böyle bir dizi ifadeyi içerirler.

öyle ki, astroloji öğrencisi onları hesaplama zahmetinden kendini afallamış bulabilir. Bu kitabın kapsamı, bu birincil yönergelerin ayrıntılı veya kesin bir sunumuna izin vermemektedir. Ancak, astrolojik yorumun daha geniş şemasına nasıl uyduklarını göstermek için birkaç nokta ortaya çıkarılabilir.

Genel olarak konuşursak, birincil yönler bireysel benlik faktörüne atıfta bulunur, çünkü bunlar Dünya'nın eksenel dönüş döngüsü boyunca hesaplanır. Bu bireysel faktörün yerine getirilmesi sürecine atıfta bulunurlar. Bu süreçte, bir hareket derecesi yine yaşamın bir yılına eşittir. Ancak hareket eden faktör artık Dünya'nın yörüngesel dönüşünün indeksi olan Güneş değil (İkincil dizilerde olduğu gibi), bunun yerine meridyendir (veya haritadaki Orta-Cennet noktası). Meridyen, 4 dakikalık periyotta bir derece hızla hareket eder ve bir devreyi 24 yıldız saatinde tamamlar. Böylece bu 4 dakikalık sürenin yaşamın bir yılına karşılık geldiği varsayılır.

Böyle bir dönemde, açıkça, gezegenlerin yörüngelerindeki hareketleri pratik olarak*sıfır.*Bu nedenle, bazı sistemlerde, zodyak konumları söz konusu olduğunda, kesinlikle sabit oldukları kabul edilir. Hareketleri, sanki bir radyo kadranını çevirir gibi tüm gezegen modelini yukarı kaldıran ve kendi etrafında döndüren Dünya'nın dönüşü tarafından üretilir. Her dört dakikada bir tüm örüntüye bir derecelik küçük bir hareket verildiğini söyleyebiliriz. Sonuç olarak, tüm model zodyak dereceleri açısından yeni konumlar işgal eder. Bu yeni konumlar, orijinal (radikal) ve yeni (yönlendirilmiş) konumlar arasında hesaplanan orijinal konumlar ve yönlerle ilişkilidir. Böylece Satürn yönlendirilmiş konumuyla, kadranın bir derecelik on küçük dönüşünden sonra radikal konumuyla Güneş'e kare olabilir.

Eğer bu aslında tüm birincil yönler mekanizması olsaydı, işleyiş olarak (ilke olarak değilse de) bizim doğum haritasının zaman analizi tekniğimizle aynı olurdu. Ancak meseleler çok daha karmaşıktır. Her şeyden önce, yönler aslında Dünya'nın eksenel dönüş dairesi boyunca oluştuğu için *ekvator neresi,*görünüşte hareket eden gezegenlerin konumları ekliptiğe (Güneş'in görünen hareketinin yolu) göre değil, ekvator dairesine göre hesaplanmalıdır. Bu, gezegenlerin konumlarının boylam (ekliptik üzerindeki ilkbahar ekinoksundan uzaklık) cinsinden değil, Sağ Yükseliş (ekvatordaki ilkbahar ekinoksundan uzaklık) cinsinden ifade edilmesi gerektiği anlamına gelir.

Bu nedenle, gezegenlerin radikal konumları -gezegenlerin enlemleri de dikkate alınarak özel tablolar kullanılarak- yeniden hesaplanmalıdır ve bunlar yeni zodyak derecelerinde bulunacaktır. Yönsel hareketle yeni pozisyonlar ayrıca Sağ Yükseliş olarak ifade edilecektir. Böylece yönler, radikal ve yönlendirilmiş olmak üzere iki Sağ-Yükseliş pozisyonu arasında hesaplanacaktır. Böyle bir hesaplama türü, en basit birincil yön türünü sunar. Sembolik olarak konuşursak, meridyenin düzenli hareketinin yaratılışlarıdır ve bu nedenle, bir bakıma, Orta-Cennetin önemini taşırlar. Bireysel faktörün, düşünme ve varlığın gücünün akışıyla ilişkili olarak ruhsal veya arketipsel bir şekilde açılımını ele alırlar.

Ancak gezegenlerin gerçek hareketlerini, sapmalarını ve her şeyden önce doğum yerlerinin enlem faktörünü dikkate alan çok daha karmaşık yön türleri vardır. Enlem, ufuk ve Yükselen ile ilgili bir faktördür - çünkü Yükselen derecesini belirlemek için doğum yerinin enleminin bilinmesi gerekir. Böylece sembolik olarak Yükselen'in genel anlamını taşıyan bir tür birincil yönlere sahibiz. Bireysel faktörün açılımını kişisel ve çok özel bir şekilde ele alırlar. Bireysel kaderin benzersizliğini, bireyin kendi özünün benzersiz içsel farkındalığını ortaya çıkarırlar.

Böyle bir "dünyevi" yönler sisteminde, ikamet değişikliklerinin de dikkate alınması gerekir; çünkü burada, bireyin gezegensel faktörlerle en özel iç içe geçtiği görülüyor: insanın Dünya ile yakın ilişkisi, ya önemsiz ve çevresel anlamda, ya da gezegenin büyük Doğa güçleriyle ruhsal temas açısından.

Taban Yönleri

Sıradan astrolojik efemeris'in kullanımıyla birinci tür birincil yönleri daha basit ve daha kolay belirlenebilir hale getirmek için, “Radix Sistemi” adı verilen bir yön sistemi tasarlandı (Sefarial ve daha sonra Vivian Robson tarafından). Bu sistemde gezegenler arasındaki "yön yayları" ekvatordan (yani Sağ Yükseliş açısından) ziyade ekliptikte (yani boylam açısından) hesaplanır. Doğumda Güneş 10 Koç burcunda ve Venüs 29 Koç burcundaysa, bu gezegenler arasındaki yön yayı 19°'dir.

Sepharial'e ve sistemlerin en basitini kullanan çoğu astrologa göre, bir yaşam yılı bir dereceye değil, Güneş'in ortalama günlük hareketi olan 59' 8'e karşılık gelecek şekilde hesaplanır (bölünmenin sonucu).

360 dereceye %365 güneş günü). Böyle bir sistemde doğum haritasının tüm noktaları, gezegenler ve doruklar, bu 59' 8 oranında hareket eder"*başına*yıl; ve bu ardışık pozisyonlar (yıllık ve aylık) ile radikal pozisyonlar arasındaki ilişki açılardan analiz edilir.

Bu yön oranı dikkate alınan tek oran değildir. Nasıl ki Güneş'in ortalama günlük hareketi astrologa bir yön katsayısı sağlıyorsa, Ay'ın ortalama günlük hareketi de (13° 10') aynı amaç için kullanılır; 13° 1°'. Bu son prosedüre "küçük yönler" adı verilirken, ilki "ana yönler" adını taşır; küçük, her zaman en temel bilgileri veren majöre tabidir.

Böylece, Güneş ve Venüs arasındaki doğum haritası mesafesini (19°) dikkate alırsak, böyle bir yayın, esas olarak %19 yaşında (ana yönler) bir Güneş-Venüs kavuşumuna yol açtığı şeklinde yorumlanabileceğini görürüz ve ayrıca 18 aylık, 28 yaş ve iki aylık, 56 yaş ve bir aylık, 83 yaş ve beş aylık yaşlarda da ikincil olarak (yan yönler). Vivian Robson'ın kitabının sonunda yayların ve periyotların tam denklik tablosu verilmiştir.*Radix Sistemi,* bu tür yönlerin tekniğini detaylandıran.

Böyle bir sistem, daha önce çalışılan zaman analizi yöntemine görünüşte çok yakındır; ancak güneş ve ay ortalama günlük hareketlerinin kullanılması, ona "ikincil ilerlemeler" havası verir. Aslında, uzamsal değerlerin süresel değerlere dönüştürülmesi için bu tür katsayıları benimsemek için çok az neden var gibi görünüyor, çünkü ya Güneş ve Ay'ın gerçek günlük hareketi ya da bir derecenin arketipsel değeri dikkate alınmalıdır. Radix Sistemi, açıkça hesaplama kolaylığı ve basitleştirmeyi amaçlayan bir uzlaşmadır. Ancak doğum haritasının zaman analizi ilkesi tam olarak anlaşıldığında, bireyin temel kaderinin temel işleyiş aşamalarına ulaşmak için çok daha geçerli bir temel gibi görünüyor.

geçişler

Son bölümümüzde formüle ettiğimiz kavramlara göre, geçişler temelde ilerlemelerden veya yönlerden farklı değildir. 370 yıllık kişilik gerçekleştirme döngüsü boyunca gezegensel hareket tarafından oluşturulurlar. Böyle bir harekette, ilerlemenin bir günü hayatın bir gününe, bir yıldan bir yıla karşılık gelir. Geri kalanı için, tam olarak ikincil ilerlemeler gibi ele alınmaları gerekir. Yönler, "ilerlemiş-ilerlemiş" veya "ilerlemiş-toradikal" olarak hesaplanabilir. Burada "ilerledi", gezegenlerin aşağıda gösterildiği gibi gerçek konumları anlamına gelir.

dikkate alınan yaşam yılı için efemeris. Unutulmaması gereken nokta, her zaman bu tür konumların ve oluşan yönlerin kişilik alanına atıfta bulunduğudur; yani, varlığının bütünlüğünü (fizyolojik ve psikolojik) bir yeryüzü organizmasında gerçekleştirmeye ve göstermeye çalışan "somut insan" olan davranış, duygu ve düşüncelerin tezahür eden sentezine.

Bir örnek bu noktayı tamamen aydınlatacaktır. Mussolini'nin tablosunu tekrar ele alalım. 29 Temmuz 1883'te doğdu. Şimdi "Roma'ya yürüyüş" sırasındaki "geçişlerin" koşullarını ele alalım; yani, 39*yıllar ve*3*aylar* doğumundan sonra: 30 Ekim 1922. O tarih için efemeris'e bakarız ve gezegenlerin konumlarını (boylam olarak) işaretleriz. Bu konumlar bize gezegenlerin “geçiş konumlarını” verir.

Öte yandan, aynı tarih için "gelişmiş pozisyonlar" isteseydik, 6 Eylül 1883 (yani 39 Eylül) için efemeris'e bakmamız gerekirdi.*gün ve 6 saat*doğumdan sonra). Ve bu "Roma'ya yürüyüş" için konumları "ana yönlere" göre aramış olsaydık, Dünya'nın dönüşünün durumunu 157 dakika (yani 39 dakika) dikkate almamız gerekirdi.*çarpı 4 dakika artı 1 dakika)*Mussolini'nin ilk nefesini verdiği andan sonra. Aynı süreç her üç durumda da kullanılır, ancak "birincil yönler" söz konusu olduğunda dikkate alınan faktörlerin biraz farklı nitelikte olması ve bu nedenle bunların dikkate alınmasının daha ayrıntılı hesaplamalar gerektirmesi dışında.

Şimdi "Roma'ya yürüyüş" için "geçiş mevzilerine" geri dönersek, tıpkı ikincil ilerlemelerin yorumlanmasında olduğu gibi, iki yöntemin mümkün olduğunu görüyoruz. İlk yöntem, "geçişten geçişe" yönleri incelemektir; ikincisi, geçiş ve radikal konumlar arasında oluşan yönleri analiz etmek. İlk yöntem, açıkça durumun en geçici faktörlerine, koşulların saf akışına atıfta bulunur, bir birey olarak Mussolini'ye özel bir atıfta bulunmaz, ancak Dünya yüzeyindeki her şeyin genel duygu ve eğilimlerinin durumunu karakterize eder. gün.

Şimdi, 30 Ekim 1922'de, öğlenden hemen önce, Balık burcunun 10. derecesinde Ay'ın Uranüs ile kavuşum halinde olduğunu görüyoruz; Aslan burcundaki Neptün, Terazi burcundaki Merkür ve Satürn ile altmışlık açıdaydı; Jüpiter, Akrep'teki Güneş ile uzak kavuşumda; Mars, Kuzey Düğümü ile üçgen açıda ve Jüpiter ile kareye yaklaşıyor. Genel olarak, kurulum, halkın yenilenmesi ve gücün gösterilmesi için en uygun olanıydı. O gün Güneş'in sembolü, deneyime korkusuzca dalmayı veya Marc Jones'un dediği gibi “Derin deniz dalgıçları” idi.

bunu "amaçlı girişim" olarak yorumlar. Ay-Uranüs kavuşumu, “normal sorunların göksel sorumluluklar kazanma noktasına kadar aşılması” ve “taç giyme töreni” olarak yorumlanan “Yüksek irtifa uçuşunda bir havacı, göklerin efendisi” ile sembolize edilen bir derecede meydana geldi. insan çabaları. Bunların hepsi gerçekten çok önemli!

Ancak Mussolini'den bir birey olarak bahsetmez, sadece o gün dünyada olup bitenlerin kalitesine atıfta bulunur. Bu "gezegen konumlarının" bir birey olarak Mussolini'ye nasıl atıfta bulunduğunu görmek için, onları onun radikal doğum haritasıyla, kaderinin tohum biçimiyle karşılaştırmalıyız. Bir özellik hemen, canlı bir şekilde ortaya çıkıyor: “Geçiş yapan Güneş”, günün sonunda Mussolini'nin Kuzey Düğümü ile tam kavuşumdaydı. Günün sonunda, Kral tarafından tam gücü ele geçirmesi için çağrılan Roma'ya ulaştı. Başka bir deyişle, Kuzey Düğümü gelecekteki bir kader ve güç akışı noktası olduğundan, 30 Ekim*yılın bir günü*"geçen Güneş" onu canlandırdığında, maksimum güçle çalışacaktı - Mussolini'nin*kişilik.*Açıkçası, böyle bir olayda her şeyden çok kişiliğin gücü söz konusuydu.

Aynı zamanda, Mussolini'nin “dördüncü evinde” Ay-Uranüs geçiş kavuşumu meydana geldi - ikametgah ve somut benlik değişikliği - onun radikal Kısmet Kısmına karşı - kamusal sorumluluğun farkındalığı (karşıtlığı) (onuncu ev); bir anlamda kişisel mutluluğuna (Part of Fortune) karşı çıkıyor. Bu kavuşum, onun radikal Satürn-Ay-Mars kavuşumuna kareydi, Ay'a kare şeklinde çarpıyordu ve bir kamusal (Ay) kaderin birleşmesini (kare) gösteriyordu. Geçiş yapan Neptün, Aslan'daki Orta Cennet'e çok yakındı ve bu, ırksal kolektivitenin gücünün Mussolini'nin kamusal faaliyet ve ruhsal güç noktasına odaklandığını gösteriyordu. Sonunda, geçiş yapan Kuzey Düğümü, "on birinci evinin, " ortak bir amaç için arkadaşların ve iş arkadaşlarının gücünü gösteren, kamusal faaliyet evine doğal bir gerilemeyle girmek üzere. Ayrıca, geçiş yapan Merkür ve Satürn'ün "üçüncü evinde", radikal Jüpiter ve Venüs'üne karşıt konumda olduğunu da ekleyebiliriz. Bu, uzak ve görkemli planlara karşı dengelenmiş olarak (dokuzuncu ev) yakın hedeflere (üçüncü ev) sağduyu, ılımlılık ve dikkat getiren çok değerli bir kısıtlayıcı etkiydi. Mussolini'nin “dokuzuncu evdeki” Jüpiter-Venüs kavuşumu onun için bir tehlikedir; ve "ilerleyen Mars" aşırı geniş ve emperyalist bir konfigürasyona yakıt eklediğinden, bu özellikle yakın gelecekte belirgin olabilir. ” radikal Jüpiter ve Venüs'e karşı bir muhalefete yakın. Bu, uzak ve görkemli planlara karşı dengelenmiş olarak (dokuzuncu ev) yakın hedeflere (üçüncü ev) sağduyu, ılımlılık ve dikkat getiren çok değerli bir kısıtlayıcı etkiydi. Mussolini'nin “dokuzuncu evdeki” Jüpiter-Venüs kavuşumu onun için bir tehlikedir; ve "ilerleyen Mars" aşırı geniş ve emperyalist bir konfigürasyona yakıt eklediğinden, bu özellikle yakın gelecekte belirgin olabilir. ” radikal Jüpiter ve Venüs'e karşı bir muhalefete yakın. Bu, uzak ve görkemli planlara karşı dengelenmiş olarak (dokuzuncu ev) yakın hedeflere (üçüncü ev) sağduyu, ılımlılık ve dikkat getiren çok değerli bir kısıtlayıcı etkiydi. Mussolini'nin “dokuzuncu evdeki” Jüpiter-Venüs kavuşumu onun için bir tehlikedir; ve "ilerleyen Mars" aşırı geniş ve emperyalist bir konfigürasyona yakıt eklediğinden, bu özellikle yakın gelecekte belirgin olabilir.

İlerlemiş bir gezegene yapılan bu atıf, Roma'ya yapılan bu yürüyüş sırasında, Mussolini'nin "ilerleyen Ay'ının" kendi gezegenini geçmek üzere olduğunu belirtmemize yol açar.

radikal Yükselen - çevredeki önemli bir değişikliğin ve dış kişisel yaşamın eşit derecede önemli bir yeniden kutuplaşmasının en güçlü göstergesi. "Birincil yön" ile ilgili en önemli yön, genişleme gösteren Mars'ın Jüpiter ile birleşimidir - bu sefer bireysel faktöre göre. Böylece bireysel güvence ve otorite artışı, geniş kapsamlı eylem için ruh enerjilerinin seferberliği.

Mussolini'nin hayatındaki bu en önemli olay için tüm karmaşık dizilişleri, yönleri ve geçişleri ayrıntılı olarak incelemek bu kitabın kapsamının çok ötesindedir; ancak genel prosedürü belirtmek ve bu üç temel yöntemin birbiriyle ilişkili olarak nasıl işletilebileceğini göstermek için yeterince söylendiğine güveniyoruz.

Geçişler birçok şekilde hesaplanabilir, ancak geçiş yapan gezegenler doğum haritasına atıfta bulunurken her zaman birkaç nokta dikkate alınmalıdır. Her şeyden önce, Merkür, Mars ve Venüs gibi hızlı hareket eden gezegenler, radikal gezegenlere o kadar çok ve o kadar sık açı yaparlar ki, bu açıların önemi çok azdır. Bu gibi durumlarda, geçiş yapan bir gezegenin radikal bir evden geçişi genellikle en değerli belirleme faktörüdür; özellikle geçiş yapan herhangi bir gezegen radikal haritanın "açılarını" kestiği için, böylece gezegen tarafından temsil edilen aktivite türü açısından, kişilik-yaşamında açılardan her biri tarafından sembolize edilen işlevi geçici olarak güçlendirir.

Bununla birlikte, yavaş hareket eden gezegenler (Uranüs, Neptün ve Plüton) tarafından yapılan modeller, bu geçiş yapan gezegenlerin radikal gezegenlere yaptıkları açılar yoluyla (ve radikal evlerden geçişleri yoluyla) insan kolektivitelerinin etkisi için büyük önem taşır. ve genel olarak toplum, kişiliğin gelişimini doğru bir şekilde çizebilir. Uranüs'ün geçişleri, bireyin dehasını (veya “deliliğini”) serbest bırakır ve onu sosyal olarak etkili kılar. Neptün'ün geçişleri, aksine, birey olma hakkı için mücadele eden birey üzerindeki kolektif veya grup faktörlerinin baskısına atıfta bulunur. Pluto geçişleri (etkili olduğunda) kişiliğe yeni bir düzenin çağrısını getirir. Kişiliği yeni idealler ve yeni sosyal biçimlerle uyumlu hale getirmeye zorlarlar. Kişilik alanında kaderi etkileyen ölümlere neden olabilirler; ortaklıkları da etkileyen kader.

Jüpiter ve Satürn'ün geçişleri, özellikle insanın egosunun dışa dönük olarak işlev görme tarzına atıfta bulunur; Satürn durumunda gelişimin engelleyici ve biçimlendirici aşamalarına; Jüpiter örneğinde, kapsamlı ve telafi edici ruh salıverme türlerine. Satürn'ün 29 yıllık döngüsü ve Jüpiter'in 12 yıllık döngüsü

özellikle "ruh faktörü" olarak adlandırılabilecek şeyle ilgili olarak, yaşam sürecindeki önemli faktörlerdir.

Geçiş yapan gezegenlerin etkisi, bu tür gezegenlerin bir birleşimi veya karşıtlığı radikal haritanın önemli bir noktasına çarptığında çok daha fazla vurgulanır. Bu nedenle, her ay (Güneş ve Ay'ın kavuşumu ve karşıtlığı), eğer güçlü bir radikal gezegene (ya da açılara) karşı güçlü bir açıda meydana geliyorsa, kişilik için bir öneme sahiptir. Bu önem, tutulmalar söz konusu olduğunda daha da artar. Örneğin 29 Temmuz 1935 güneş tutulması,*Mussolini'nin Güneşi'ne dair bir açıklama oldukça çarpıcı bir öneme sahip olabilir. Güçlü bir radikal noktadan geçen bir gezegen yığını elbette daha da büyük önem taşır.

Geçişleri kullanmanın bir başka ve en değerli yolu, bir doğum günü haritasının oluşturulmasında bulunur. Böyle bir tablo her doğum günü için yapılır ve genellikle en doğru şekilde, kişinin yaşamının o belirli yılında (yani doğum gününden doğum gününe kadar) beklenmesi beklenen kişilik olaylarını gösterir. Ama yine burada, böyle bir tabloyu oluşturmanın en az iki temel yöntemi vardır:

1) Doğum günü çizelgesi, ikamet yerindeki (doğum yeri değil) orijinal doğum saatine göre hesaplanır.
2) Doğum günü haritası, “geçiş yapan Güneş”in doğumda işgal ettiği zodyak konumuna tam olarak döndüğü an için hesaplanır. Bu an, doğum günü ile aynı güne denk gelmeyebilir. Bu nedenle böyle bir çizelgeye “doğum günü haritası” yerine “güneş devrimi haritası” denir. Ya doğum yerinin enlemi için ya da ikamet edilen yerin enlemi için dikilebilir. İlki tercih edilir; çünkü bu tür bir harita, güneş faktörlerinin kimliği aracılığıyla doğum haritasıyla kesinlikle ilişkilidir - dolayısıyla doğum enlemi ile de.

Bu iki durumda da evlerin düzeni genellikle doğum haritasındakinden farklıdır, tabii 1 numaralı durumda kişi doğum yerinde ikamet etmiyorsa. Evlerin doğum örüntüsü korunmak isteniyorsa, doğum günü çizelgesi doğum yeri için hesaplanmalıdır; başka bir deyişle, gezegenlerin geçiş konumları, evlerin radikal çerçevesi içinde işaretlenmiştir. Geçişlerin hesaplandığı genel yol budur.

Böylece, çeşitli ilerleme türlerinin, yönlerin ve geçişlerin nasıl işlediğini kısaca gördük. Bu tür sistemlerin oluşturduğu resmin tamamını sürekli olarak göz önünde bulundurmaya dikkat edersek ve

Bütün bir insanın bireysel, kolektif ve kişilik faktörlerine psikolojik olarak bölünmesi, karmaşık bir durumu ele almakta zorluk çekmemeliyiz. Vurgulamak istediğimiz ve daha önce hiç bu kadar vurgulanmadığına inandığımız asıl nokta, ilerlemeler, yönler ve geçişler arasında temel bir fark olmadığıdır. Bu üç sistemde, üç döngünün birimleri arasında bir denklik kurarız: gün döngüsü (bireysel faktör), yıl döngüsü (kolektif faktör) ve 370 yıllık döngü (kişilik faktörü); ve doğumdan sonra göklerin gerçek durumunu bu tür döngüsel birimlerle okur, onları istediğimiz şekilde eşitleriz.

Doğum sonrası pozisyonların bu tür okumaları çoğu durumda doğum haritasına atıfta bulunulmalıdır, çünkü ikincisi varlığın tohum formunu temsil eder; ve çünkü "oluş" sahip olamaz*önemi*"varlık" açısından tasarruf edin. "Oluşun" saf değerleri, "ilerlemiş-ilerlemiş" ve "geçişten-geçişe" gezegen açılarında olduğu gibi birçok durumda faydalı bir şekilde tespit edilebilir. Ancak buradan, yalnızca ilerlemeler söz konusu olduğunda, "kişilik oluşumu"nun akışına ve yalnızca geçişler söz konusu olduğunda, genel çevrenin durumuna ilişkin bilgiler elde edilir. Ana meşguliyetimiz, bireyin kolektif değerleri birbiri ardına özümsedikten sonra yaratıcı bir kişilik olarak doyuma ulaştığı süreç olduğundan, bu sürece ancak “oluş”un tüm faktörlerini tohuma atıf yaparak anlam kazandırabileceğimiz açıktır. - bireysel "varlık" biçimi.

Birkaç zaman hesaplama sistemiyle çalışmanın en büyük zorluğu, aynı yönün olgunlaşma zamanının her sistemde farklı olmasıdır. Bu nedenle, olayların kehanetleri yapılmaya çalışılırsa, olay için hangi zaman göstergesinin seçileceğini bilmek gerçekten çok zordur. Bazen, dikkate alınan olay tipinin temel önemini analiz ederek, bunun bireysel faktör sistemi veya kollektif faktör sistemi vb. belirsiz konu

Mesele şu ki, hayır*etkinlik*doğum astrolojisi tarafından doğru bir şekilde önceden bildirilebilir. Psişik fal türleri ve çok önemli ölçüde "horary astroloji", bir bakıma tahmin doğruluğuna dair daha iyi kanıtlar üretebilir. Onlar *bulmak*olaylar belki daha iyi; ama yapamazlar*önem vermek*bu olayların sadece dış işaretler olduğu yaşam sürecine. Burada yine psikolojik bir "belirsizlik ilkesi"nin iş başında olduğunu görüyoruz. Normalde hiç kimse bir olayın yerini ve aynı zamanda önemini tam olarak veremez. Her faktör, en azından bir dereceye kadar diğerini dışlayan özel bir tür zihinsel veya ruhsal kutuplaşma gerektirir.

Ayrıca olaylar neden doğru bir şekilde önceden bildirilmelidir? Yanlışlık katsayısı, özgürlük katsayısıdır. Katı bir astrolojik bakış açısıyla, ikincisinin tam da orada olduğu gerçeğinden ibaret olduğu görülür.*vardır*bir haritayı ilerletmenin, yönlendirmenin veya "geçiş yapmanın" çeşitli olası yolları. Bu gerçek, insanın temel üçlü yapısına atıfta bulunur: zihinsel ilke (bireysel), duygu ilkesi (kolektif) ve davranış ilkesi (kişilik). Düşünceler, duygular ve eylemlerin her biri insanda yarı bağımsız bir varoluşa sahiptir - okült felsefenin Platon'dan beri veya öncesinde gösterdiği gibi.*Özgürlük, bu üç faktörün yaratıcı etkileşiminde bulunur.*

Bu nedenle, ilerlemelerdeki ve benzerlerindeki yaratıcı faktör, yanlışlık unsurunun ta kendisidir - astrologların umutsuzluğu! Özgürlük, daha önce "zirve" analizimizle ilgili olarak gördüğümüz gibi (karşılaştırınız s. 311), yaşamdaki "nötr olmayan" unsurdur. Arketip düzlemi ile gerçek davranış alanı arasında, insan ruhunun dünyası olan (çok yanlış anlaşılan) gizemli bir şekilde anlaşılması zor bir dünya vardır.*kama-manasik*Teosofistler alemi -*Sukshma*Hindu filozofunun krallığı). Bu, özgürlüğün ve yanılsamanın dünyasıdır; yaratıcılık ve aldatma dünyası; arketipsel gerçekliklerin oldukları gibi görülmediği dünya*vardır,*ama oluş hareketiyle bulanık - tıpkı hızlı hareket eden bir trenin kapalı pencerelerinden bir manzaranın bulanık görünmesi gibi, özellikle de hareket yolcuyu tren hastası yapıyorsa! Kişiliğin dünyasıdır, görecelik dünyasıdır.

- Hindu filozofun çözülmeye çok hevesli olduğu yer. Ama çözülme nedir? Bizim için, her şeyden önce bir anlam ifade etmedikçe, bu sadece bir yanılgıdır. *Özgürlük ancak yerine getirme yoluyla kazanılır*Ve özgür olmak her zaman biraz demektir*bilmemek;*yanlışlık katsayısıdır. Geleceği bilmeden ileri gitme cesaretine dayanır.

Bu nedenle ruhani öğretmenler veya “Üstatlar” - her ne iseler—*Asla* zorlamak,*Asla* gerçekleştirilen herhangi bir eylemin kesin geleceğini gösterir. Çünkü bunu yapmak, insanın yaratıcı özgürlüğünü ve yaratıcı inisiyatifini elinden almak olur. İnsanın yapabileceği şey, geçmişi öyle anlamak, varlığının ve kaderinin (doğum haritası) tohum-biçiminin tam önemini kavramak, böylece herhangi bir gelecekle karşılaşmaya tamamen hazır olmaktır - onu önemli ölçüde, cesaretle karşılamaya. , anlayışla ve öyle “oluşturulmuş” bir bakış açısıyla ki, tüm olaylar güzel olarak görülüyor. Bu, doyumun yaratıcı ve ışıltılı yaşamıdır.

Doğum haritasının düzeltilmesi

Bu bölümü, olabilecek en kısa şekilde, çok önemli, gerçekten de en önemli bir konudan bahsetmeden kapatamayız.

herhangi bir pratik astrolojik çalışmada ağırlaştırıcı faktör. Bu faktör, bir kişinin ilk nefesini tam olarak ne zaman soluduğuna dair neredeyse evrensel bir belirsizliktir. Okuyucu, astrolojinin temellerini sunuşumuz aracılığıyla bizi anlayışlı bir şekilde takip ettiyse, kendisi için aşikâr olacaktır: *Tümü* Bir doğum haritasındaki Dünya'nın eksenel dönüşüne atıfta bulunan faktörler kesinlikle kesin olarak kesin doğum anına (ilk nefes) bağlıdır. Doğum zamanındaki dört dakikalık bir fark için tüm astrolojik Bölümlerin doruklarının dereceleri değişir ve bu nedenle birincil yönlere göre tüm hesaplamalar değişir.

Bu, elbette, doğum zamanı konusunda böyle bir belirsizliğin olduğu yerde, yerlinin kişiliği ve kaderindeki bireysel faktörlerle ilgili olarak aynı oranda bir belirsizlik olması gerektiği anlamına gelir. Bu, derecelerin sembolik faktörünün vurgulandığı herhangi bir yorum türü için ve genel olarak her tür psikolojik ve yaratıcı yorum için büyük önem taşır. Doğum zamanındaki dört dakikalık bir hata neredeyse kaçınılmaz olduğundan, doğum zamanının hemşireler tarafından gelişigüzel kaydedilmesi ve anne ve akrabaların değişken hafızası düşünüldüğünde, sorun gerçekten çok ciddidir. Aslında astrolojik yorumların büyük çoğunluğunu birçok yönden oldukça güvenilmez kılma eğilimindedir.

Astrolog, böyle bir engeli ortadan kaldırmak için "düzeltme" adı verilen bir prosedüre başvurur. Kullanılan çeşitli yöntemlerden biriyle tam doğum anının ne olduğunu keşfetme girişimidir. Bu düzeltme yöntemlerinin çeşitli temelleri genel olarak şu şekilde ifade edilebilir:

1)*Kişinin özelliklerine göre yükselen burcun izini sürmek.*Bu gerçeğe dayanmaktadır Yükselen, bireysel varlığın yapısına - veya daha doğrusu onun özelliklerine atıfta bulunur. Kemik yapısı anlamında yapı, daha çok Satürn ve Ay'a bağlı bir konudur. Ancak "yüz hatları" yalnızca genel vücut yapısını değil, daha çok vücudun ve özellikle yüzün genel ifadesini ifade eder. Güneş burcu, bir bütün olarak kişiliğin hayati radyasyonunu daha fazla verir; Satürn ve Ay, bedenin çerçevesi ve duyguların yaşam ritmi büyük ölçüde bu vücut çerçevesi tarafından şartlandırılmıştır. Yükselen, bireyin bedeni aracılığıyla ifadesini, varlığın eşsiz faktörünü, bireyin hayatını maddi bir yapı içinde yaşama biçimini ifade eder. Yükselen tipin genellikle 35 yaşından sonra daha belirgin hale gelmesinin nedeni budur; çünkü o zaman birey olduğu gibi oldu

daha tam olarak "şirket içi" ve işareti veya imzası daha net görünür.

On iki temel Yükselen tipi özellik belirlendiğinde, astrolog kişiye bakarak onun "yükselen burcunu" -teorik olarak- belirleyebilir! Pratik olarak konuşursak, Yükselen faktörü bedensel görünümü etkileyen diğer faktörlerden ayırmak zor olduğundan, böyle bir belirleme her zaman aşağı yukarı belirsizdir. Ayrıca, bu yöntem yalnızca burcun doğasını belirler - bu, ortalama olarak, kişinin doğmuş olabileceği iki saatlik bir süre anlamına gelir. Ancak bu çok değerli bir işlemdir ve kişinin doğum saatini bile bilmediği durumlarda mutlaka başvurulmalıdır.

2)*Geçmiş olaylarla düzeltme.*Bu prosedürün prensibi, olduğu gibi Gelecekteki olayları kesin olarak bilinen bir doğum anından tahmin etmek mümkün olduğu gibi, kesin olarak bilinen geçmiş olaylardan da kesin doğum anını çıkarmak mümkündür. Bu, tam anlamıyla, yerlinin yaşam öyküsünün bilgisinden şüpheli bir doğum zamanını "düzeltmek" demektir. Açıktır ki, doğum anına ilişkin belirsizliğin dar zaman sınırları içinde -diyelim ki on beş dakika ya da yarım saat- sınırlandığı durumlar dışında, prosedür çok tehlikelidir. Bununla birlikte, belirli bir yaşam olayının ifadesi olan doğru astrolojik yönü bulmak, yaklaşan bir yönün sonucu olarak kesin bir olayı tahmin etmekten çok daha kolaydır. Bu, çünkü geçmiş kader kristalleşmiş yaşamdır - yaşam*eksi*insan özgürlüğünün belirsizliği.

Başka bir deyişle: Bir hayatta, astrolojik bir yönün sembolik olarak ilişkilendirilemeyeceği ve o olaya yeterli bir anlam veremeyeceği hiçbir olay meydana gelmez. Ancak bundan, belirli bir yönün her zaman belirli bir olay üreteceği sonucu çıkmaz. bir yönü*gerekli*bir olayın gerçekleşmesi için, ama değil *yeterli* belirli bir olayın gelişini doğru bir şekilde önceden bildirmek için tanıklık. Asla unutulmaması gereken önemli bir nokta!

Zorluk, belirli bir zamanda olgunlaşan belirli bir veçheye gerçekten karşılık gelen veya onun tarafından gösterilen belirli bir geçmiş olayı izole etmektir. İkincil ilerlemeye göre bir yön ve birincil yöne göre bir yön, diyelim ki, önemli bir yolculuğa atıfta bulunuyor gibi görünebilir; yine de bir veya iki yıl arayla çıkıyorlar. Düzeltme sorunu şudur: Bilinmeyen doğum anına geri dönülecek yön hangisidir? İkincil ilerlemelerle iki veya daha fazla yön de alınabilir, kayıtsız bir şekilde, belirli bir olayı işaret ediyor gibi görünebilir. Hesaplamalar bu çeşitli yönlerden geriye doğru yapılırsa, birkaç varsayılan doğum anı bulunabilir.

Bu nedenle düzeltme, çok karmaşık bir dizi kontrol ve karşı-

Bu da -yerlinin hayatında keskin dönüm noktaları olsa bile (düzeltme amacıyla en iyi durum)- bunun üzerinde çok zaman ve çok fazla ustalık harcamak anlamına gelir. Astrolog, geçmiş bir olayın hangi yönünün en olası sembol olduğunu belirleyecekse, insan yaşamının ve insan tepkilerinin gerçek bir psikolojik kavrayışı kesinlikle gereklidir; ayrıca kendisinin unutmuş olabileceği veya öneminin farkında olmadığı yerel bilgileri ortaya çıkarma yeteneği. Böyle bir yeteneğe sanıldığı kadar sık rastlanmaz ve her psikanalist bu gerçeğin gayet iyi farkındadır. Gerçekten de çok az insan, geçmişlerinde hangi olayların gerçekten önemli olduğunun farkındadır; insanlar da genellikle bu olayların gerçek önemini kavrayamazlar. Astrolojinin en büyük değeri muhtemelen, zaten olmuş olanların önemini keşfetmede insana sağladığı yardımda bulunabilir. Ancak yaşam öyküsünün her unsuru, tüm yaşam kaderi açısından açık bir anlamla öne çıktığı için - ancak o zaman insan geleceğini zeka ve anlayışla karşılamaya gerçekten hazırdır; başka bir deyişle, onun gerçek bireysel benliğinin işlevinde.

Düzeltme amacıyla en açıklayıcı olarak belirtilen önemli astrolojik faktörlerin çoğunu göz önünde bulundurduktan sonra, Marc Jones'un dersinde bahsettiği faktörlerin doğru olduğuna inanıyoruz. *Yön Astrolojisi* muhtemelen en iyisidir; her halükarda, açık ara en basitleridir. Bunlar:

1) İlerleyen Ay'ın doğum haritasının açıları üzerinden geçişi— bu da kişinin bu açıları doğru bir şekilde hesaplamasını sağlar. Yükselenden geçiş, neredeyse her durumda, kaderdeki veya kendini gerçekleştirmedeki bazı temel değişikliklerin bir göstergesidir. Genellikle önemli bir ikamet veya çevre değişikliğine işaret eder; bununla birlikte birçok durumda, "iç çevredeki bir değişiklik", kendini gerçekleştirmeye yönelik yeni bir yaklaşım, yaşamda izlenebilen tek şeydir - özellikle tipik içedönükler söz konusu olduğunda.

2) Mars veya Satürn'ün zenit meridyenine, yani Cennet Ortasına bakışları veya genellikle ebeveynlerin ölümüne atıfta bulunan Nadir noktası. Bu açılar, en basit birincil yön türüne göre hesaplanabilir; ama bizim bakış açımızdan, doğum haritasının zaman analizi dediğimiz şeye atıfta bulunuyorlar. Bir ebeveynin ölümü -özellikle ilk ölüm- hemen hemen her yaşamda bireysel faktörün kesin bir psikolojik özgürleşmesine işaret eder. O kadar temel bir olaydır ki, kaderin tohum biçiminde, varlığın bireysel yapısının planlarında fark edilmelidir. Böyle bir ölüme normal olarak, ölen ebeveynden yerli kişiye psişik veya ruhsal güçlerin salınması eşlik eder; ve önemi genellikle çok önemlidir. vakalar var,

bununla birlikte, yerlinin ana-babadan kesin olarak yabancılaşmasının, ana-babanın “psikolojik ölümü” anlamına geldiği; ve yukarıda belirtilen yönün, gerçek fiziksel ölümden ziyade bu olaya gönderme yaptığıdır.

Dikkate alınması gereken ölüm yönleri, Mars veya Satürn'ün Cennet Ortası veya Nadir noktasına kavuşumu, karesi ve yarı karesidir. Mars, Orta Cennetten on derece uzaktaysa, bir ebeveynin ölümü*mayıs*on yaşında ortaya çıkar. Ancak 35 yaşında da ortaya çıkabilir (yarı kare görünüşe göre). Yine, bu tür yönler *gereklilik*bir ölümün; ama eğer bir ölüm*yaptı*10 yaşında olur ve Mars'ın Orta Cennet'ten 11 derece uzakta olduğu gösterilir, o zaman mantıksal sonuç, Orta Cennet'in konumunun doğru olmadığı ve yapmak için bir derece hareket ettirilmesi gerektiğidir. Mars ve Mid-Cennet arasındaki yay 10 dereceye eşittir. Bir tabloyu “düzeltmek” ile kastedilen budur.

3) Doğum öncesi dönem boyunca veya annenin doğum gününe kadar düzeltme iki eşit olmayan öneme sahip ve teknik olarak büyük ölçüde farklılık gösteren yöntemler. Her ikisi de bireysel faktörün anne soyunun işlevinde yeni bir yaşam döngüsünde (ilk nefes) ortaya çıkışını tanımlama girişimleri olduğu için tek bir kategoriye konulmuştur. Buradaki fikir, anne aracılığıyla varlığın bedensel maddesinin oluşumunu etkileyen belirli dönemlerin, ölçülebilir bir şekilde bireysel varoluş döneminin başlangıcına götürdüğüdür.

Gebe kalma zamanı için bir tablo hazırlamanın lehinde ve aleyhinde çok şey söylendi. Yalnızca gebe kalmanın annenin hayatındaki bir an olduğunu ve*Olumsuz*bağımsız ve nispeten kendi kendine yeten bir varlık olarak hareket etmedikçe, yani nefes alana kadar hiçbir şekilde birey olarak adlandırılamayacak olan bireysel bir kişinin hayatında. Bir anlamda gebe kalma, müstakbel çocuğun hayatı için müstakbel anne ve babasının tanıştığı zamandan daha önemli değildir. Kendi bireysel döngüsünden önceki döngüyle ilgilidir. Bu, güneş sisteminin başlangıcına kadar uzanan, bireyin içinden çıktığı şeyi koşullandıran bir dizi olayın sonuncusudur. Kalıtımı özetliyor. Ancak kalıtım, varlığın kolektif faktörünün temel yönlerinden yalnızca biridir; diğer yönü çevredir. Bireysel faktörü belirlemez. Yalnızca bu bireysel faktörün kendisini ifade etmesi gereken şeyi koşullandırır.

"Doğum öncesi dönem" haritasının hesaplanmasında (ayrıca, fizyolojik gebe kalmanın kesin ve gerçek anına atıfta bulunmuyor gibi görünmektedir), doğumdaki Yükselen ile yaklaşık olarak Ay arasında bir ilişki kurulur. gebe kalma zamanı. Bu, sembolik olarak bir şey olduğunu söylemektir.

Annenin hayatındaki, ana rahmine düşme anıyla ilgili, yaratıcı hayal gücünde gelecekteki çocuğunun bireysel benliğinin ne olacağının habercisi olduğu an.

Daha önce de belirttiğimiz gibi, evlerin uç noktalarını ve Dünya'nın eksenel dönüşüne atıfta bulunan tüm unsurları tam olarak tespit etmenin bu kadar zor olmasının nedeni, bunların insandaki gerçek bireysel faktörü sembolize etmeleridir diyerek sonuca varabiliriz. Ve bu bireysel faktör gerçekten de kutsaldır. Bu nedenle, düşüncesiz ve meraklıların incelemesinden saklanması iyidir. Yükselen'in kesin derecesi, insanın varlık ve kaderin benzersizliğinin anahtarıdır. Bireyin kolektif aptallık tarafından hor görüldüğü ve sık sık çarmıha gerildiği bir dünyada, belki de Yükselen'in ve insanın en içteki yaratıcı kişiliğine ve yaratıcı özgürlüğüne açılan kapılar olan tüm zirvelerin genellikle örtülü olduğu gerçeğine sevinmeliyiz. gizem içinde.

"Tapınak İnşası" ve Benlik Noktası

Astrolojide zaman evrimi faktörünü ele alan çalışmamızın bu bölümünü bitirirken, daha önce bahsettiğimiz ama şimdi çok daha iyi anladığımız bir konuya geri dönmek istiyoruz. İlerlemeler ve benzerleri hakkındaki tartışmamıza "doğum haritasının zaman analizi" dediğimiz şeyi ele alarak başladık. Ancak doğum haritasının başka bir zaman analizi türü "Evlerin Kadranı" bölümümüzde incelenmiştir (karş. s. 187, 189). Bundan şimdi tekrar söz edecek olursak, bunun nedeni, bize göre bu tür zaman analizlerinin, "oluşun" gerçek değerlerini belirleme konusuna, doğumdan sonra üretilen gezegen faktörlerini getiren daha yaygın diğer yöntemlerden daha derine inmesidir.

Tüm bu yöntemler (ilerlemeler, yönler, geçişler), bireyi bir bütün olarak, mükemmelliğe duyarlı olarak ele almayı başaramaz. Astrolojik simgeleştirmenin tekliğini, biricikliğini ve birliğini bozarlar. Doğumu belirsiz dakikalara, günlere veya yıllara yayarlar; ve insanın, insan kaderinin mevcut durumunda normal olarak tamamlayamayacağı başlangıç gelişim döngülerini gösterirler. Onu, tam olarak uyuşmayan ritimlere göre gelişen doğasının üç parçasıyla gösterirler. Bu doğru, özgürlük yatıyor

- ama aynı zamanda yerine getirmeme.

"Evlerin Kadranı"nda açıklanan prosedürde, döngüsel gerçekleştirmeyle ilgileniyoruz. İnsan, ölümsüzlük tapınağının inşasını 84 yıl (28 yıllık üç döngü) içinde tamamlayabilecek bir varlık olarak görülüyor. O, tüm gezegenlerinin ve tüm deneyim döngülerinin deneyimleyicisi olarak görülüyor.

akla gelebilecek herhangi bir türden karşılıklı ilişkileri (Parçalar, yönler, vb.), art arda enerjilenir ve ifade edilir. Burada, gerçekten de, oluşmakta olan bir Tanrı olan İnsan'a ilişkin olumlu, yapıcı bir görüş vardır; oysa ilerlemelerde, yönlerde ve geçişlerde, bitirmeyi ummadığı üçlü bir yarışa başlayan bir koşucunun gösterisine tanık oluyoruz. Onun "ilerleyen Güneşi", zodyak yarışını asla tamamlayamayacak. Onun "yönlü Mid-Cennet"i hiçbir zaman tam bir aktivite gününü bilemeyecek. Geçiş yapan Güneş, Kabala ve HP Blavatsky'nin bahsettiği (Karş. s. 155) Sonsuzluğun Büyük Yılanı'nın "370 sıçrayış"ıyla tamamlanmış bir kişiliğin üzerine asla batmayacaktır.

O halde, eğer birey ırk karması tarafından yenilmeye mahkumsa ve bütünlük hedefine ulaşmayı umut edemiyorsa, doğmanın ne anlamı var? Şu anki Dünya yaşamımızın normal kapsamı içinde doyuma ulaşan hiç kimse yok mu? Irksal çevreye rağmen birey için tatmin mümkünse -dışsal bir kişilik olarak değilse de en azından bireysel benlik olarak- o zaman ilerlemeler, yönler ve geçişler benzer şekilde yaşam sürecinin öyküsünün yalnızca bir bölümünü anlatır. Somut Dünya bedeni ve ırksal kişilikle ilgilenebilirler; ama dikkate almadıkları bir alan var - öyle görünüyor ki, bireyin içinde tamamlanabileceği tek alan ve böylece -*ölümsüzlük.*

Son bölümde sunduğumuz zaman analizi, herhangi bir gelişim döngüsünün bütünlüğünün bir şemasını çıkarmaya çalışmaz. Belirli bir sınır koymaz, belirli bir döngüye atıfta bulunmaz. Yalnızca, doğum haritasında yer alan çıkarımların gerçekte ortaya çıkarılması sürecindeki belirli kritik anlarla ilgili bilgi verir. Ancak bu tür kritik anlar teorik olarak tekrarlanabilir.*ebediyen.*"Bir derece eşittir bir yıl" denklemi bile böyle bir "zaman analizi" için gerekli bir faktör değildir. Çünkü, bu yöntemi tasarladığımız şekliyle, bu yalnızca yirmi dört şey arasındaki soyut bir ilişki meselesidir.*ayarlamak*faktörler. Gerçekten göstermeyi amaçladığı şey kesin değil*zaman*bir olayın olduğu kadar *sekans*doğum haritasında gösterilen potansiyelleri gerçekleştirme sürecinde yer alan operasyonların. Yani inşaat işleri hızlandırılabilir ama duvarlar yapılmadan çatı atılmayacak, temeller kazılmadan duvarlar örülmeyecek. Bu nedenle, zaman analizinin ortaya koyduğu şey, bir dizi işlemdir; ve yılda bir derece denklemi, yalnızca şu anki insan çabası oranında en doğru görünen bir katsayı. Bazı kişiliklerde daha hızlı bir katsayı daha etkili olabilir; örneğin, bir yıl için 2½ derecelik bir denklem (burç burcunun on ikinci kısmı) tarafından önerildi ve birçok durumda çok önemli sonuçlar veriyor.

Bireyin 28 yıllık üç döngü boyunca ilerleyişini gösteren yöntemi detaylandırdığımızda, bunun İnsan tapınağının inşasındaki operasyon programını belirlemenin bir yolu olduğunu da yazdık. Ancak doğum haritasının bu tür zaman analizinin doğası gereği, *kapalı döngüler.*Tek bir yaşam süresine atıfta bulunan çok kesin -arketipsel- zaman sınırlamalarıyla uğraşıyoruz. Yapılması gereken zamanda yapılmayan şey sonsuza kadar yapılmamış olarak kalır. Ancak "yapıldı" veya "geri alındı" terimleri, bireysel gerçekleşmeler kadar kişilik-davranışına atıfta bulunmaz. İşte varlığın derinliklerinin perdesi açılıyor, bireysel ruhun mabedinde ciddi bir araştırma var.
- saf anlam alanına.

Bu, Ay'ın 27 yılda meydana gelen ilerleme döngüsünü karşılaştırdığımızda, Benlik Noktası dediğimiz şeyin 28 yıllık döngüsüne çok yaklaştığımızda özellikle belirgindir; ayrıca biraz daha uzun bir dönemi kapsayan geçiş Satürn döngüsü. İlerleyen Ay çoğunlukla dış varlığın evrelerini ve geçiş yapan Satürn ego faktörünün yavaş derinleşmesini veya kristalleşmesini gösterirken, Benlik Noktası tamamen içsel olan ancak bireyin en gizli belirlenimlerine ışık tutan değerlere atıfta bulunur. ve hayata anlam verme yeteneği veya yetersizliği.

Bitirirken, öğrenciyi Benlik Noktasının döngüsel hareketleri konusunda uyaralım ki, bu noktanın gerçekten sadece bir nokta değil, bir haç olduğunu unutmasın. Haritanın dört açısı (bireysel benliğin iki ekseni, ufuk ve meridyen) 28 yıllık döngü boyunca dönerek görülmelidir. Bazı durumlarda ufuk faktörünü, diğerlerinde meridyen faktörünü vurgulayan ince odaklanma değişiklikleri meydana gelir. Ancak bunlar, bir bütün olarak doğum haritasının verdiği göstergelere göre dikkatle incelendiği takdirde, bu yöntem, bireyin iç yaşamının eksiksiz olduğu için gerçekten geçerli bir resmini ortaya çıkarır. Bu sayede, daha açık ve somut ilerlemelerin ve geçişlerin arka planına karşı belirsiz veya canlı bir şekilde, bireysel tatminin yavaş yavaş ortaya çıkan modelini görebiliriz. Burada insan ayırt edilebilir,

*
1934 yılında yazılmıştır.

14
ASTROLOJİ İLKELERİ TERCÜME

Yorumun tamamen anlamlı ve yaratıcı olabilmesi için bireysel olması gerekir. Bu nedenle hiç kimse bir başkasına kendi deneyimini ya da karşılaştığı herhangi bir yaşam yapısını ve olayı nasıl yorumlayacağını söylememelidir. Yapılabilecek tek şey, evrensel olarak geçerli olan ve yorumlama sürecinde kilometre taşları olarak hizmet edebilecek ve her birey için yorumlamayı başarma biçimine göre belirlenmesi gereken birkaç genel yorumlama ilkesi oluşturmaktır. deneyiminin temel gerçeği: kendisi.

Bir doğum haritasının yorumlanması, herhangi bir yaşam durumunun yorumlanmasından, bir sanat eserinin veya ilk kez karşılaşılan bir kişiliğin yorumlanmasından farklı değildir. Bir astrolojik doğum haritasını yorumlamak için, kişinin her şeyden önce astrolojik gerçeklerin veya daha doğrusu sembollerin genel öneminin tamamen farkında olması gerektiği kabul edilir; Bu kitabın önceki bölümlerinin içeriğinin bilgisinin, en azından astrolojiye karşı savunduğumuz tutum için doğru olacak bir yorumun ön koşulu olduğu kabul edilirse - hala astrolojik yorumda daha gizemli veya daha az hiçbir şey yoktur. başka herhangi bir yaşam yorumu örneğinden daha gizemli. Kullanılan sembollerin genel karakterini tanımlayan evrensel ilkeler belirtilmiştir. *kendilerini anlamlı bütünler halinde organize etmek* kendi özel anlayış yapısı içinde.

Kulağa çok basit geliyor ama yine de, besbelli, çok zor olabilir. Yeni başlayan "nasıl başlayacağını bilemez". Tabloya aptalca bir şaşkınlıkla bakacak ve hiçbir şey olmayacak. Ya da aklına gelen her faktörü tablolaştıracak ve her faktörün ne anlama geldiği söylenen ders kitaplarına bakacaktır. Ve eğer bu ayrı anlamları eklemeye çalışırsa, -istisnai durumlar dışında- umutsuzca kafa karıştırıcı bir durum bulacaktır;

diğerleri. İnsanlar bu prosedürün ima ettiği kadar basit olmadığı için, bir ortalama oluşturmak çok az işe yarayacaktır. Özellikle, ayrı faktörlerin toplamları değil, daha ziyade birer*faktörler arasındaki ilişkilerin organik ilişkisi.*Bu nedenle, "faktörler" ile mi, yoksa "faktörler arasındaki ilişkiler" ile mi, hatta "ilişkiler arasındaki organik ilişki" ile mi başlanmalı?

Her potansiyel tercüman kendi anlayışının doğasına göre kendisi için karar vermelidir. Bazıları bütünden parçalara, sonra parçalar arasındaki ilişkilere gidecek ve yine bütünü bir ilişkiler organizması olarak yeniden ele alacaktır. Diğerleri de aynı derecede akıllıca parçaları, ardından parçalar arasındaki ilişkileri analiz edecek ve önceden belirlenmiş anlamları bir önem merkezi veya "odak belirleyici" etrafında merkezleyerek özetleyecek.

Bununla birlikte, şu ana kadar bahsedilmeyen ve sonraki yorumlama sürecinin -genellikle bilinçsiz olsa da- gerçekten temelini oluşturan birincil bir işlem vardır. Böyle bir işlem, astroloji haritasına ilk bakışta ima edilir; çünkü yorumlanacak bir tabloya bakan her insan, daha ileri araştırmalar için bir arka plan olarak, açık bir şekilde ya da değil, karar vermiş olacaktır ya da belirlemelidir,*ne arıyor*Bu oldukça kaba ifadeyle, onun*Önsel*Tabloda yer alan veriler ne olursa olsun ona karşı tutum. Bazı tercümanlar, iyi ve kötü gezegenleri, iyi ve kötü yönleri, iyi ve kötü yönleri, şanslı ve talihsiz burçları ve yıldızları aradıkları konusunda bilinçli olmasa da bilinçsizce önceden karar vermiş olacaklardır. Şanslı ve talihsiz olaylar için ilerlemeleri tarayacaklar. Diğer tercümanlar, bir insan ve bir kader resmi arayacaklar ve şu veya bu gezegeni veya burcu, siyah ve beyaz değerlerle uğraşan bir ressam gibi yorumlayacaklar.*ışık gölgesi.*

Başka bir deyişle, yorumlamaya yönelik iki temel tutum mümkündür ve bu ikisinin pek çok ikincil karışımı mümkündür, ayrıca:*etik*ve*estetik* tutumlar. Yaşamı değerlendirmeye ve anlamaya yönelik bu iki yaklaşımı genel olarak "Astroloji ve Analitik Psikoloji" bölümümüzde zaten tanımlamıştık. Yapılması gereken, estetik tutumun tam olarak harita yorumlama alanında nasıl işlediğini kısaca göstermektir. Ortaçağ sonrası ve hatta modern astrolojinin her ders kitabı ve sıradan astrolojik uygulama türü, etik yöntemin ve onun dualistik değerlendirmelerinin yeterli örnekleri olduğundan, "etik" tutumun işleyişinin tartışılmasına pek gerek yoktur: iyi ve kötü . Ancak "estetik" yaklaşım, astroloji öğrencilerinin ezici çoğunluğu için hâlâ bir muamma.

Bunun böyle olmasının nedeni, kuşkusuz, yaşamın ve onun iki temel öğesinin -erkek ve kadın gibi- Çinliler tarafından yorumlanması ve değerlendirilmesinin mümkün olmamasıdır. *Yang* ve Yin, ışık ve karanlık, pozitif ve negatif - şimdiye kadar *fizyolojik-doğal* bilinç seviyesi. Başka bir deyişle, insanın yaşamsal tutumu şimdiye kadar içgüdülerine dayandırılmış ve sonuçlarıyla renklenmiştir. *içgüdüsel faaliyetler.* Işık ve yaz güzeldi çünkü her ikisi de yükselişteyken hayat daha güvenli ve kolaydı; ama karanlık ve kış kötüydü, çünkü onlar hüküm sürdüklerinde hayat daha güvensiz ve daha zordu. Benzer şekilde, kadına etik olarak değer verilmemesi ve erkeğe aşırı değer verilmesi söz konusuydu; çünkü bir erkek "ormanda" hayatı boyunca daha iyi çalışabiliyordu ve bir kadın fizyolojik güçlüklerin ağırlığı altında eziliyordu.

Yakın zamana kadar insanlık katı bir şekilde *fizyolojik* bu kitabın ilk bölümünde gördüğümüz gibi. Hindu *Puranalar* bu aşamadan "el ve cinsel güç" olarak söz edin. En ilginç karakterizasyon! "El gücü", kas faaliyetini ifade eder ve bununla ilgili olarak pasif kadın direği aşağı olarak görülür. "Cinsel güç" e gelince, her şey cinsiyetin nasıl ele alındığına bağlıdır. Yaratıcı gücün ve yaşamın tezahürü olarak seks kadını, *anne olarak,* pozitif: böylece anaerkillik. Ama bir "etkinlik" kipi (kaslı ya da başka türlü) olarak, insanı olumlu kılar. İnsan kabilelerinin yaşadığı çevre türünün, hangi tutumun benimsendiğini belirlemede kuşkusuz çok etkisi oldu. Sonuç olarak, anaerkil ve ataerkil sistemler arasında bir çatışma yaşıyoruz.

Aile hayatından kabile ve ulusal sosyal organizasyonlara kadar insan ilişkilerinin tüm alanları, az ya da çok bilinçli fizyolojik değerlendirme türü tarafından istila edilmiştir. Dahası, erkeklerin büyük çoğunluğu için geçerli görünen tek şey, ne pahasına olursa olsun fiziksel organizmayı görece fizyolojik sağlık ve psikolojik mutluluk durumunda sürdürme çabası olmuştur. Böylece sağlığı ve mutluluğu (artı refahı) geçici olarak da olsa bozma eğiliminde olan her şey kötü olarak değerlendirildi; sağlık, mutluluk ve refahı sağlamlaştıran veya tesis eden şey iyi kabul edilmiştir. Bir baskı veya ağırlık hissine yol açan, evin, dinin ve geleneksel davranışların mutlu normalliğinden herhangi bir rahatsızlık yaratan her şey “kötü” olarak etiketlendi. Böylece Satürn ve Mars zararlıdır. Kareler kötü yönlerdir. Muhalifler ve onların yarattığı şüpheler (daha fazla anlama çabası için gerekli uyarımlar olarak) da kötüdür. Ancak geniş Jüpiter ve ev inşa eden Venüs faydalı; ve yeni bakış açıları ve yeni planlar getiren üçgenler iyi yönlerdir.

Bununla birlikte, insan bilinci kendisini psiko-zihinsel düzeyde kurmaya ve daha büyük bir Bütünle olan ilişkisini kavramaya başladığından, gücünü kasıtlı olarak kişi-ötesi ama bilinçli etkinliğin temeli olarak odaklayabileceğinden, fiziksel organizma, sağlık-mutluluk-refah sorunu ve kan bağlarının ve topraktan gelen geleneklerin rahatını bozabilecek olanın içgüdüsel korkusu - tüm bunlar farklı değerlendirmeler alır. Geçiş aşamasında “iyi-kötü” düşüncesi, ayrımcılığın odağında bir aktarım olmasına rağmen, Hıristiyan etiğinde görebileceğimiz gibi, bir süre için yoğun bir şekilde vurgulanmış gibi görünür; ama daha sonra, hayat gerçekten "iyinin ve kötünün ötesinde" - ve hatta mutluluğun ötesinde - kabul edilmeye başlar. Yaratıcı sanatçının bakış açısından görülmeye başlanır, siyah-beyaz bir resimde “siyahlar”ın da “beyazlar” kadar gerekli ve önemli olduğunu kim iyi bilir; ikisi olmadan hiçbir biçim olamaz ve *Öyleyse* önemi yok. O zaman hayata karşı estetik tutum doğar - "işlevsel bütünlük" tutumu, "gücün anlamlı biçim yoluyla salıverilmesi" hedefi. Böyle bir tutum için ne "iyi" ne de "kötü" vardır, ancak yalnızca az çok saf ve tam olarak bu tür bir anlamı ileten biçimler aracılığıyla anlamın gerçekleşme dereceleri vardır. Her hayat, ya onu var eden anlamı başarılı bir şekilde aktaran bir sanat eseridir ya da hiçbir yere varmayan gelişmemiş çabaların biçimsiz, ifadesiz, inandırıcılıktan uzak, basmakalıp, "dilsiz" bir yığını olarak ortaya çıkar - ya da bir neredeyse boş bir madde sayfası ama belli belirsiz sıradan, tamamen bireysel olmayan ve anlamsız şekilleri akla getiriyor.

Aşağıdaki ifadeler -biraz olumsuz bir şekilde- astrolojik yoruma yönelik estetik tutumun varsayımları olarak hizmet edebilir:

A. Kötü gezegen yoktur. Her gezegenin belirli bir işlevi vardır. Organik bütünlüğün sağlanması için her işlev gereklidir. Yok etme asimilasyon kadar değerlidir. Sistemi zehirlerden arındıran çıban, kemiklerin köşelerini yuvarlayan et kadar değerlidir.

B. Kötü bir yönü yoktur. Evrim kadar içedönük de gereklidir. Ölü mermi haline gelen formların yok edilmesi ve sahip oldukları gücün serbest bırakılması, yeni formların inşası kadar değerlidir. Gerginlikler, kolaylık kadar değerli ve daha yaratıcıdır.

C. Her burç, diğerleri kadar doğmak için iyidir. Daha iyi bir doğum ayı veya doğum günü yoktur. Önemli olan, işaretin ya da derece simgesinin ortaya koyduğu yaşam işlevini ya da “niteliği” yerine getirmektir.

D. Hiçbir doğum haritası diğerlerinden daha iyi değildir. Kişi tek bir amaç için her zaman daha iyidir. Ancak daha büyük Bütünün ekonomisinde tüm amaçlar eşit derecede değerli ve gerekli olduğundan, her insanın haritası kendi yaşamının amaçları açısından başka birininkinden daha iyidir.

Herhangi bir "kötülük" varsa, bu, bilincin ve "Ben"in, varlığın bütünlüğü yerine kişinin bütünlüğünün yalnızca belirli bir aşamasıyla mutlak özdeşleşmesinde yatar. Kötülük bu nedenle aşırı vurgudur; daha doğrusu "ben"in böylesine bir aşırı vurguya bağlı ve taraf tutmasıdır. Bu anlamda herhangi bir gezegen, zıt kutbunun telafi edici işleyişini geçersiz kılan bir çıkıntıya dönüştüğü yerde "kötü"dür. Bir haritanın herhangi bir unsuru, tamamen hakim olduğu ve bilinç alanının neredeyse tüm enerjisini kendine çektiği görüldüğünde, "kötü" hale gelir. Erkek bütünlüğe ulaşmak istiyorsa, er ya da geç onun egemenliği kırılmalıdır.

Bu, "odaklanmayı" geçersiz kılmaz. Ancak kişinin enerjisinin tamamını bir bireyin - ve hatta daha da fazlasının, süper-kişilik - tatmini için odaklaması — amaç, bir şeydir; "Ben"i varlığın bütünlüğünün tek bir parçasıyla özdeşleştirmek, böylece diğer tüm parçalar gelişmelerine engel olmak başka bir şeydir. Böyle talihsiz bir niteleme kullanmakta ısrar edilirse, yalnızca ikincisi "kötü" olarak adlandırılabilir! Ve böyle bir "kötülük" bile kolayca tamamen geçici bir mesele olabilir ve bu, keskin zıtlıklarla ilerleyen bir gelişimin değerli bir aşamasına dönüşür. Bu nedenle, "iyi" ve "kötü"nün etik değerlendirmesini yeni bir düzeye aktarmamak ve bütünü "iyi" ve parçaları "kötü" olarak adlandırmamak için dikkatli olmalıyız. En azından nispi kötülük, parçanın bir parça olması değil, bütünün bütünlüğü içinde, bütüne hükmettiğini iddia eden bir parçaya boyun eğmesidir. Bu anlamda kötülük, kişinin olmadığı şey haline gelmesidir; ve iyi, ne olduğunu yerine getirmek için. hayatın kanunu,*dharma,* yani kişinin doğası gereği ve arketipik olarak ne olduğu.

Ve böylece düşünce olarak büyük Hindu kitabına geri götürülüyoruz, *Bhagavad Gita,*üçüncü bölümde diyor ki:

> "Bu nedenle, yapman gerekeni her zaman olaydan habersiz yap; çünkü yapmak zorunda olduğu şeyi sonuca bağlı olmadan yapan adam Yüce'yi elde eder... Kendi görevini yapmak daha iyidir*(dharma),* mükemmeliyetten yoksun olsa bile, başkasının görevini iyi yapmaktan daha iyidir. Kendi görevini yerine getirirken ölmek daha iyidir; bir başkasının görevi tehlikelerle doludur."

Ne ise o olmak; olduğu şeyin tamlığı haline gelmek; başka bir deyişle, bütün olarak yaşamak - bu bütünlük daha sonra tamamen tek bir göreve odaklanacak olsa bile, varlığın her öğesinin kasıtlı aktarım ve psişik ikame yoluyla performansına katkıda bulunduğu - birey için eskimeyen ve evrensel ideal budur. . Mükemmel korelasyon anlamına gelir*Tümü*tam bireyselleşmeye giden yolda kişilik içindeki değerler. Yaratıcı, durmaksızın işleyen bireysel ve kolektif faktörlerin mükemmel korelasyonu anlamına gelir. Kolektif, önemli unsurları sağlar; birey, yaratıcının ruhsal kimliği olan monadik "niteliğin" dışsallaştırılması olan bir örgütlenme veya yapı biçimi sağlar. Ve bu sürekli aktif, sürekli sesli*olmanın ve olmanın akoru*—ile ilgili *olmak* içinde ve içinden faaliyet gösteren*yapı,*ile ilgili*yapı*içinde ve aracılığıyla somutlaştırıldı ve işler hale getirildi*olmak...*organik bütünün yaratıcı bütünlüğü ortaya çıkar.

Astroloji, tüm bu korelasyonları gösterir, örnekler, uygulamalar sağlar. Ama o da bir bütün olarak anlaşılmalıdır. O da tek başına bir anlam bütünlüğünü ortaya çıkarabilecek bir estetik yaklaşımla bütünleştirilmelidir. Bu ilişkinin nasıl olduğunu daha önce görmüştük.*yapı* Ve*olmak*doğum haritası, ilerlemeler, yönler ve geçişlerin etkileşimi içinde ve aracılığıyla algılanabilir. Burada bir kez daha, günümüz astrolojik pratiğinde açıkça görülen, doğum haritası ve ilerlemeleri birbirinden ayrı değerlendirme yanılgısına işaret edebiliriz. Doğum haritasıyla, onun radikal gezegenleriyle ve açının faaliyet gösterdiği evlerle ilgili olmadıkça, ilerlemiş gezegenler arasındaki bir açı çok az anlam ifade eder. Doğum haritasına atıfta bulunulan "geçişler" olarak görülmedikçe, günden güne yönler bir kişi için hala daha az önemlidir. Astrolojinin dehası her yerde korelasyonlarda, gruplamalarda, ışıkları gölgelere karşı, siyahları beyazlara karşı, biçimlendiriciyi yıkıcı etkenlere karşı dengelemede bulunabilir - hepsini eşit derecede bütünün organik bütünlüğünün işlevleri olarak kabul ederek,*sadece*böyle bir öğe uygun zamanda uygun yerde olduğunda.

Belki müzikal bir analoji, anlamımızı odaklamamıza yardımcı olur. Doğum haritasından "bireysel varlığın akoru" olarak söz etmiştik; ve en azından ima yoluyla ve daha önce incelediğimiz zaman analizimizle birlikte, senfoninin notası olarak*yapN*e*olmak*her zamankinden daha dolu ve daha belirgin bütünlük amacıyla etkileşim. Astroloğun keşfetmesi gereken akor ve senfoninin “tonalitesi”dir. Biraz önce "parçalar arasındaki ilişkilerin organik ilişkisi" olarak bahsettiğimiz bu tonalitedir. Bunu ancak o ortaya çıkarabilir

Bir kişiliğin ve bir kaderin bireysel tonalitesine gerçek bir astrolog denilebilir. Çünkü kendisine her bütünün bütünlüğünü gösteren "bütüncül algı" gücüne sahip olduğunu ancak bu şekilde ispatlayabilir.

Yorumlama Usulü Hakkında

Yorumun analitik aşaması açısından - ve olması gereken*Her zaman* Sadece "bütüncül" algının ortaya koyduğunu kontrol etmek için böyle bir aşama olsaydı - önceki bölümlerde söylenenlere çok az şey eklenmesi gerekir. Analizin iki temel adımı, sırasıyla, evlerin kadranının zodyak burçlarıyla (yani, dorukların zodyak konumları, kesişen burçlar, vb.) gezegenlerin zodyak konumları (burçlar ve dereceler) ve ev konumlarının tek tek ve grup olarak oluşturduğu “nesnel biçim”e. Analizdeki bu iki adımı, gezegenler, gezegen yörüngeleri ve doruk noktaları arasındaki ikincil “ilişki faktörlerinin” belirleneceği bir üçüncü adım izleyecektir: Düğümler ve Parçalar.

Ardından, yerlinin temel bireyselliğinin bir ifadesi olarak genel bir "oluş yapısı" oluşturan "doğum haritasının zaman analizi" dediğimiz şey gelir. Bunu, tüm radikal gezegenlerin ilerlemiş hareketleri ve daha yavaş gezegenlerin (Pluto, Neptün, Uranüs, Satürn, Jüpiter) geçiş hareketleri tarafından belirlenen veya önerilen dönemlerin bir çalışması takip etmeli ve değiştirilmelidir. yerlinin hayatı. Bilerek “bir araştırma” dedik.*dönemler”* bu ilerlemiş ve geçiş yapan gezegenlerin; çünkü yorumlama sürecinin bu aşamasında değerli olan, kişiliğin oluşumunun genel biçimini belirlemek ve dış dünyanın (kolektif toplum-gezegensel koşullar) ilerleyeceği döngüleri ve sırasındaki döngüleri gösteren genel bir formüldür. kişiliğin bir bütün olarak ve çeşitli temel işlevleriyle ilgili gelişimini engelleyeceği (veya muhalefet ve zorlama yoluyla derinleştireceği).

Gezegensel ilerleyiş dönemleri, bu "kişiliğin oluş biçiminin" bileşen faktörleridir - ve ilerlemiş iki gezegen arasındaki belirli herhangi bir açı değildir. Belirli bir burç ve evde (veya genellikle iki belirli burç ve evde) yer alan belirli bir özellik, belirli bir olay türü veya olayların gidişatı açısından öneme sahip olabilir. Ancak bu önem, bir düzine başka faktörün anlamı ile o kadar iç içe geçmiştir ki, olası işleyişini yorumlamanın ve onu fizyolojik veya psikolojik alanda -ya vurgu açısından- konumlandırmanın pek çok olası yolu vardır.

başından sonuna kadar*eksiklik*bir şeyin veya aracılığıyla vurgu*çok fazla*o şeyin - ilerlemeler, yönler veya geçişler yoluyla olayların kesinlikle doğru bir şekilde tahmin edilmesinin pratikte imkansız olduğu. Bu mümkün ve şaşırtıcı derecede doğru*bazı* vakalar; ama ne yazık ki, diğer birçok durumda olduğu gibi, zaman unsuru veya gerçekleşme biçimi açısından yanlıştır. Bu nedenle, psikolojik olarak konuşursak, bir tahminin hassas bir kişi üzerinde gösterebileceği büyük etkinin farkına varıldığında - ve hepimiz, bazılarımız bilinçsizce, bazılarımız bilinçli olarak etkiye maruz kalırız - yanlış bir tahminin ne kadar hain olabileceğini de anlamalıyız.

Astrolojinin değeri, tahmin doğruluğuna bağlı değildir, çünkü o zaman, "kutsal" ve "doğum" astrolojisinin bir kombinasyonu yoluyla "hedefi tutturabilen" olağanüstü yetenekli astrologların elleri dışında, nispeten az bir değeri olurdu. ” vakaların inanılmaz derecede büyük bir oranında. Daha çok, bize var olan (doğum haritası) ve oluş (zaman analizi, ilerlemeler, vb.)*dır-dir*oluyor ya ne*sahip olmak*olmuş. Bu önemi iyice özümsersek, o zaman ne olursa olsun yüzleşebiliriz.*irade*1) entegre, birleşik bir cephe ile; 2) yaratıcı bir değer bahşeden kişi olarak. Bunu yaparak geleceği "dönüştürebiliriz"; varlığımızın veya oluşumumuzun “biçimini” değiştirmek değil, ama bu formu anlam, uyum ve ışıkla parıldatmak
- İsa, Başkalaşım Dağı'nda parlarken. Mesih ışığıyla, evrensel enerjilerin ve içeriklerin gücüyle parladı - yine de biçim ve bireysellik olarak kaldı, İsa: "Mesih olan İsa".

Bununla birlikte, ilerleme dönemlerine geri dönmek için. Mussolini'nin haritasında 46 yaşında ilerlemiş Güneş'inin Uranüs'le kavuşacağını ve Neptün'le üçgen açı yapacağını görürsek, bu bize o sırada gerçekleşmesi muhtemel olaylar hakkında çok fazla doğrudan bilgi vermeyebilir. Aslında, dış yaşamından derlenebildiği kadarıyla, Uranüs'ün Neptün'e üçgen açısı Mussolini'nin tüm gezegenlerini kuşattığı ve bu nedenle Mussolini'nin en temel rolünü oynadığı için, o yaşta Mussolini'nin yaşamında başkent olması gereken ilerlemiş bir veçheye çok az karşılık geldi. varlığının ve kaderinin bir parçası. Papa ile anlaşmanın (11 Şubat 1929) ilerleyen yönlerin olgunlaşması sıralarında imzalandığı doğrudur; ama istenen korelasyonun bu olduğu kabul edilirse, örneğin 1900'de haritayı inceleyen bir astrolog nasıl olur da böylesine somut bir olayı önceden tahmin edebilirdi? Dahası, Bu Lateran antlaşması neden Mussolini'nin kaderinde astrolojik olarak bu kadar önemli olsun? Bununla birlikte, yukarıda belirtilen güneş ilerlemelerine başka bir şekilde yaklaşabiliriz.

Doğumdan itibaren ilerlemiş Güneş'in yaptığı açıları belirleyebiliriz. Daha sonrakilerle başlamak için: 1916'da ilerlemiş Güneş, kökün karesini alıyor

Satürn; 1917'de radikal Ay, 1922'de radikal Mars; 1923'te Part of Fortune ile birleşir; 1927'de Jüpiter'e sekstil; sonra 1929'da Neptün'ü üçgen açı yapacak ve Uranüs'le kavuşacak; ve 1930'da Venüs'ün altmışlık derecesine. Daha sonra *dönemler*İki yön arasında geçen süre dikkate alınarak ilerlemelerin sayısı belirlenir. Güneş-Ay karesi dönemi 1916'dan 1917'ye kadar sürer; Güneş-Mars karesi dönemi 1922'de sona erer. Nihayet, Güneş-Talih Parçası kavuşum dönemi başlar ve “Roma'ya yürüyüş”e ve Mussolini'nin kişisel güce erişmesine tanıklık eder.

Bu sonuncusundan önceki dönemlerin tümü kare açılara dayalıdır - 1898'de (15 yaşında) ilerlemiş Güneş'in Neptün'e karesinden beri; ve bu kareler dizisinden önce sadece altmışlıklar vardı (Ay ve Mars'a). Bu hemen kurar - temel güneş ilerlemeleri açısından - birkaç iyi işaretlenmiş yaşam döngüsü. 15 yaşına kadar, altmışlık bir dönem - annenin etkisi (Ay) ve babanın etkisi (Mars) yoluyla büyüme rutini. Sonra 1898'den 1922'nin ilk baharına kadar, bir kader figürü olarak doğma mücadelesini, tezahür ve ideal haline getirmek için bir mücadele dönemimiz var: tüm kareler, enkarnasyon ve içedönüş sembolleri.

1922 yılına yeni bir açı hakimdir: ilk güneş kavuşumu - Kısmet Kısmı ile. Bu artık “vurgu” anlamına geliyor. Neye vurgu? Kısmet Kısmının neyi temsil ettiği üzerine. Talih Parçası, Ay'ın “Yükselen”idir. Ay'ın gücünü “dağıtır” ve odaklar. Ay, kişiliğin yaşamını bir oluş unsuru olarak temsil eder; aynı zamanda "kamu"yu, bireyin karşısına çıkan kolektifi de temsil eder. Böylece Talih Güneşi-Part kavuşumunun gösterdiği vurgu veya vurgulama dönemi, kolektifin gücünü Mussolini'nin bireyselliği üzerinde odakladı, kendi kişiliğinin gücünü vurguladı. Onuncu evde otorite ve kamusal faaliyet vurgulanır; Başak'ta bir arınma süreci (hatta Faşistlerin isteksiz politikacılar üzerinde hint yağı kullanması ile sembolize edilir).

Bununla birlikte, bu kavuşumun özellikle çalıştığı bir gün veya ay bulmak boşuna olacaktır. Anlaşılması gereken daha çok bir dönemin genel anlamıdır. Aynı şekilde, sekstil ilerlemiş Güneş-Jüpiter'den bahsettiğimizde, otoritenin (Jüpiter) kuruluş (sextile) dönemi olan 1923-1927 dönemini kastediyoruz. Ardından 1927'den 1929'a kadar ilerleyen Güneş-Neptün-üçgen ve Uranüs kavuşumu dönemine geliyoruz. Açıkçası, kollektif bilinçdışının gücünün baskın olduğu bir döneme sahibiz. Mussolini'nin tüm gezegenleri, Neptün-Uranüs üçgeni içine alınır. Güneş Uranüs kavuşumuna geldiğinde belli ki bir dönemi bitiriyor.*kişisel*vurgu ve ulaşır

ötesinde, bilinmeyene doğru; vurgulanmayan ve gezegensel faaliyetler tarafından ortaya çıkarılmayan şeye. Mussolini o zaman bir kişilik olarak kendisinin ötesine ulaşır; ama bunu yapmadan önce, bir dönemi kapatıp yenisini açan adımlar atarak özel hayatını toparlamıştır. Lateran Antlaşması'nın anlamı budur - her yerde bulunan, incelikli, Neptün'e özgü bir anlam; ve Jüpiter döneminde (1926-1927) ana hatları çizilmiş olsa da, ulusun zihnine ve kolektif bilinçdışına ancak 1927'den sonra yerleştirilen İtalyan "şirket Devleti"nin kesin olarak kurulması.

Altmışlık Güneş'in Venüs'e olan dönemi de çok kısadır. Muhtemelen Mussolini'nin duygusal yaşamına gönderme yapıyor; yine de ilk başta büyük bilinçsiz faktörlere (Güneş altında Uranüs-Neptün açılarına) atıfta bulunan şeye bilinçli bireysel anlam katar. Bundan sonra, ilerleyen Güneş'in Plüton'a, ardından Satürn, Ay ve Mars'a yaklaşan üçgen açısıyla karakterize edilen yeni bir dönem başlar. Bu dönemler genişleyicidir. Yeni ideallerin, yeni ilişkilerin, yeni ittifakların oluşumuna atıfta bulunurlar. Olumlu mu yoksa olumsuz mu yorumlanacağını gelecek gösterecek. 1939'da ilerleyen Güneş'in Terazi'ye girmesi planlanıyor; Mussolini o zaman 56 yaşında olacak. Hayatının 1908'de başlayan bir dönemi, Trento'ya gittiğinde, o zaman bitecek.*

Sadece ilerlemiş Güneş değil, tüm ilerlemiş gezegenler dikkate alınarak benzer bir analiz yapılabilir; yine, yavaş gezegenlerin hareketlerinin oluşturduğu dönemleri, doğumdan sonra, radikal haritadaki önemli yerlerden geçerken inceleyerek. Burada elbette çok karmaşık ve çok çeşitli yönlere sahibiz ve en önemli faktörleri izole etmek için büyük özen gösterilmelidir. Ancak, dönemlerin sınırlarını belirleyen kesin açılardan daha önemli olduğu fikri de geçerlidir, özellikle yavaş geçiş yapan gezegenlerde bunlar, doğrudan ve geri hareketin birbirini izlemesi nedeniyle, haritaların hassas noktalarında ileri geri geçiş yaptıkları dönemlerdir. . Yavaş bir gezegenin bütün bir evden geçiş hareketiyle belirlenen dönemler özellikle önemlidir.

Daha sonra haritanın eksenlerinin 28 yıllık ve 7 yıllık döngüleri, özellikle de Benlik Noktasının döngüsel hareketi dediğimiz şey dikkate alınmalıdır. Bu döngüler başlangıçları, orta noktaları ve sonuçları açısından incelenebilir. Bireyleşme sürecinin iç işleyişini üç ardışık düzeyde gösterirler - bazen somut olaylara atıfta bulunurlar, ancak

o zaman ancak genel süreçteki kritik geçişlere odaklandıkları ölçüde.

Son olarak, halihazırda çizilmiş olan resmin dış hatlarını keskinleştirmek için birincil yönler ve belirli kesin geçişler (tutulmalar ve çoklu kavuşumlar gibi) incelenebilir. Temel vurguyu birincil yönlere veren ve bu nedenle onları yorumlama sürecinin sonuna göndermemize çok itiraz edecek bir astrologlar okulu var; ama unutmamalılar ki, bizim "doğum haritasının zaman analizi"ni birinci sıraya koyduk. *olmak,*en basit yönlendirme yöntemiyle (veya Radix yönleriyle) bulunanlara benzer veya hemen hemen aynı genel göstergeler verir. Bunların yalnızca ana birincil yönler kadar etkili olmadığına inanıyoruz, aynı zamanda daha az sayıda olmaları nedeniyle, bireysel olarak belirlenmiş ve önemli bir bütün olarak kaderin yapısal bir kavrayışı için çok daha değerliler. *oluyor.*Diğer yön türleri, ayrıntılı bir analizde veya bilinen bir olay veya yaşam dönemiyle ilgili astrolojik faktörlerin toplam korelasyonlarının yakından incelenmesi gerektiğinde çok önemli olabilir; ve bu gibi durumlarda tüm geçişler de dikkate alınmalıdır. Ancak, astrolojiye yaklaşımımızın ana motivasyonları olan kişilik entegrasyonu ve yaşamı yorumlamanın psikolojik amaçları için, karmaşık tipteki birincil yönler yalnızca çok fazla zaman ve çok fazla hesaplama gerektirmekle kalmaz, aynı zamanda çokluğu neredeyse tüm yönlerini alt eder. amaç; Olayları veya anlamları belirlemek için aralarından seçim yapabileceğiniz ve düzenleyebileceğiniz bu kadar çok şeyin olduğu yerde, dikkat kolayca dağılır ve gerekli olmayanların yarışmasıyla unutulup giden önemli şeyler kaybolur.

Chart-hükümdarlık Yoluyla Odaklanma

Bu bölümü bitirmeden önce, ortaçağ ve modern astroloji pratiğinde önemli bir yer tuttuğu için bir noktaya daha değinmek gerekiyor: *gezegensel hükümdarlık.*

Gezegensel yöneticilik ilkesi, biyolojik ve psikolojik faaliyetin temel kiplerinin (gezegenlerin), temel yaşam maddesi türleri (zodyak burçları) için çeşitli "yakınlıklara" sahip olduğu fikrine dayanır. Bu tür yakınlıklar, her zaman net veya felsefi olarak açık olmayan nedenlerle, geleneksel astrolojide belirlenmiştir. Bu nedenle bir gezegenin, gezegenin "evleri" olarak kabul edilen bir veya genellikle iki zodyak burcunu "yönettiği" söylenir. Başka bir burçta “yüceltilmiş” olduğu söylenir. Bu olumlu değerlendirmelere olumsuz olanlar eklenir. Yönetici olduğu burcun karşısındaki burçta gezegen “zararındadır”; yüceltilmesinin işaretinin zıttı olarak "düşüşünde" olduğu söylenir. Pozitif

değerlemeler “haysiyetler” olarak adlandırılır; olumsuz değerlendirmeler, "zayıflıklar". Yukarıda belirtilenler, haysiyetler ve zayıflıklar arasında en önemli olanlardır, bunlar “esas” haysiyetler veya zayıflıklar. Bununla birlikte, bunlara, gezegenin bir açıda ve iyi açıda olmasından veya etkilenmemiş olmasından, hızlı hareket etmesinden, ışığının artmasından vb. kaynaklananlar gibi bir dizi "tesadüfi" asalet veya zayıflık eklenir.

Bu tür niteliklerin değeri açıktır. Astroloğun vermesini sağlar. *nicel* gezegenlere değer biçmek ve böylece belirli bir durumda veya belirli bir kişiliğin oluşumunda onların göreli önemini ve göreli ağırlığını tespit etmek. Bu nedenle, "zayıf" bir Satürn, "güçlü" bir Jüpiter'i etkisiz hale getiremeyecek ve bu gezegenler arasındaki tüm yönlerde Jüpiter kalitesi daha büyük bir ağırlığa sahip olacaktır. Böylece, bu nicel faktörün tanınmasından bir tür üçüncü boyutlu perspektif ortaya çıkacaktır. Bazı gezegenler birinci büyüklükteki yıldızlar gibi göze çarpacak; diğerleri daha küçük büyüklükteki yıldızlar olarak arka plana çekilecek. Böylece, zayıf kardeşler arasında en onurlu bir gezegen örneğinde olduğu gibi, belirli bir tür "odaksal belirleme" de mümkün olacaktır.

Zorluğun geldiği yer, geleneksel değerlendirmelerin felsefi veya "bütüncül" gerekçelendirilmesidir. Böyle bir zorluk nedeniyle, genellikle sistemin görünürdeki iki zayıflığını gidermek amacıyla, sık sık yeni "yönetim" sistemleri tasarlanır: Güneş ve Ay'ın yalnızca bir burcu yönetirken diğer gezegenlerin, Satürn'e kadar ve Satürn dahil, her biri iki burç yönetin; ve diğer gerçek, yani yeni keşfedilen gezegenlerin (Uranüs, Neptün, Plüton) belirli bir burcu yönetmemesi; veya burçlar onlara atfedilirse (Kova'dan Uranüs'e ve Balık'tan Neptün'e), o zaman "eski" gezegenlerden ikisinin her birine hükmedecek tek bir burç kalır. Bununla birlikte, kafa karışıklığı gerçekte olduğundan daha kötü görünüyor ve görünen zorluğun çoğunu giderebiliriz.

Her şeyden önce, yöneticiliklerin geleneksel şemasını şu şekilde ortaya koyacağız - en başa pozitif burçların (Koç ile başlayan diğer tüm burçların) gezegenlerin "gündüz evleri", negatif burçların "günlük evleri" olarak adlandırıldığını ekleyerek. gece evleri.”

CHART A

POSITIVE SIGNS (*Day Houses*)	RULING PLANET	NEGATIVE SIGNS (*Night Houses*)
Leo	SUN–MOON	Cancer
Gemini	MERCURY	Virgo
Libra	VENUS	Taurus
Aries	MARS	Scorpio
Sagittarius	JUPITER	Pisces
Aquarius	SATURN	Capricorn

Bu durum, Güneş ve Ay'ın yöneticilik açısından bir bütün olarak ele alındığını hemen göstermektedir. Bunlar her zaman özel bir kategoriye konulmuştur: "ışıklar" - sık sık söylediğimiz gibi, göksel fenomenleri yorumlayan eski yermerkezli astrolojinin bir ifadesi olan bir değerlendirme.*görüldüğü gibi,*ve bugün güneş merkezli astronomiyi oluşturan bilimsel entelektüel bilgi açısından değil.

Şimdi, aynı tabloyu tekrarlayabiliriz, ancak bu kez yeni keşfedilen üç gezegene, çağdaş astrologların çoğuna uygun görünen hükmetme burcunu veriyoruz:

CHART B

+		−
Leo	SUN–MOON	Cancer
Gemini	MERCURY	Virgo
Libra	VENUS	Taurus
Aries	MARS–PLUTO	Scorpio
Sagittarius	JUPITER–NEPTUNE	Pisces
Aquarius	URANUS–SATURN	Capricorn

Olan bitenin şu olduğunu görmek kolaydır,*Güneş-Ay çifti örneğini izleyerek,*geleneksel gezegenlerin her birine bir "eş" veriliyor ve hangisine

gezegenin iki orijinal "evinden" biri, üzerinde hükmedilecek bir alan olarak yetkilendirildi. Bundan yeni bir tür gezegen eşleşmesi çıkarılmalıdır. Önceki bir bölümde, Satürn ile Ay'ın, Jüpiter ile Merkür'ün ve Mars ile Venüs'ün geleneksel eşleşmesini inceledik. Böyle bir düzenlemeyi, Dünya'nın sürekli olarak "iç" ve "dış" gezegenlerin eşleşmesinin merkezi veya menteşesi haline gelmesi için değiştirdik: Mars-Venüs, Jüpiter-Merkür. Satürn-Güneş fotosferi ve üç "bilinçdışı gezegeni" - Güneşin Kalbi. Modern astronomi tarafından bilinen güneş sisteminin yapısından çıkarılan bu son şemada, Dünya'nın bir uydusu olan Ay, yörünge içi ve yörünge dışı gezegenler arasındaki bağlantı faktörü haline gelir.

Ve şimdi ortaya çıkan başka bir bağlantı türü görüyoruz.*Grafik B*. Güneş ve Ay sırasıyla "gün ışığı" ve "gecenin ışığı" olduğundan, mantıksal olarak Güneş pozitif (gün) burcunu ve Ay negatif (gece) burcunu yönetir. Buradan, ortaya çıkan kutuplaşma sürecinin genel bir açıklaması çıkarılabilir.*Tümü*gezegensel yönetimler.

tekrar düşünelim*Çizelge*A, ve Ay'ın dahil olmadığını ve diğer tüm gezegenlerde olduğu gibi Güneş'in gündüz ve gece evlerinin (Aslan ve Yengeç) olduğunu hayal edin. O zaman, Güneş'le başlayıp Satürn'le biten (tabii ki Dünyamızı saymıyoruz) gerçek sıralarına göre bir dizi gezegene sahibiz. Öte yandan, bu diziyi burçlar dizisiyle ilişkilendirirsek*Leo'dan başlayarak,*yeni keşfedilen gezegenlerin iyi uyduğu çok düzenli bir düzenlememiz var - Plüton'un Akrep'i değil Koç burcunu yönetmesi dışında:

SUN....Leo	URANUS....Aquarius
MERCURY....Virgo	NEPTUNE....Pisces
VENUS....Libra	PLUTO....Aries
MARS....Scorpio	? ....Taurus
JUPITER....Sagittarius	? ....Gemini
SATURN....Capricorn	(MOON)....Cancer

Böyle bir düzenlemenin çok önemli olduğuna inanıyoruz, ancak yalnızca Birey-İnsan açısından; veya bilinç. Her iki dizinin de ilk altı terimi bilince atıfta bulunur. Aslan yolundan başlayarak*bireyselleştirme*Büyük güneş kendiliğindenliği ile İnsan, Oğlak burcunda tam ve somut bireyselleşmeye ulaşır.

"Ben" - kişisel veya gezegensel anlamda. Sonra ötesini, kolektif bilinçdışının içeriğini özümsemeye başlar - ve bu, ona giden yoldur. *bireyleşme*Uranüs aracılığıyla evrenseller belirli bir egoya akar; Neptün aracılığıyla, egonun duvarları öteye doğru şeffaf hale gelir (ya da ne yazık ki tamamen yok olur); Pluto aracılığıyla yeni bir başlangıç yapılır: evrensel Düzen, şekil değiştiren tikelin özünde doğar. Bu tamamlanmamış serinin sonundaki Ay, açıkça şu ilkeyi temsil etmektedir:*evrensel ilişki* bireyleşmeye giden yolun sonunu işaret eden; tıpkı Satürn'ün bireyselleşme yolunun sonunu işaret eden bir dizi biçim içinde ilişki ilkesini temsil etmesi gibi. Açıkçası, Ay aslında bu ilkenin yalnızca olumsuz yönüdür.*evrensel ilişki.*O sadece fizyolojik anneliği ve temel yaşam aracılarının bütünleşmesini sembolize ediyor; oysa Kova burcuyla başlayan serinin sonunda yerini ne alacaksa, ruhsal Anneliği ve evrensel Yaşam-güçlerinin ve Fikirlerin psiko-zihinsel veya ruhsal düzeyde bütünleşmesini, dolayısıyla Galaksiyi (Samanyolu) temsil etmelidir.

Bakmak*Grafik B*başka bir açıdan (ve şimdi Mars ve Pluto'nun yerlerini tersine çevirerek), Ay'ın Güneş'e göre Satürn'ün Uranüs'e, Neptün'ün Jüpiter'e ve Mars'ın Plüton'a olduğunu da söyleyebiliriz. Bu şekilde ifade edildiğinde durum da oldukça açık ve anlamlıdır. Uranüs, yalnızca bilinçli egosu bir tür gece yansımasından başka bir şey olmayan yaratıcı "Ben"in nefesidir; tıpkı Ay'ın Güneş'in bütünleştirici ateşini soluk bir şekilde yansıtması gibi. Aynı şekilde, Plüton, kozmik başlangıçları, Mars'ın ve onun fizyolojik koşullanmayla sınırlı dürtülerinin yalnızca zayıf bir şekilde ve kişisel bir şekilde yansıttığı bir şekilde temsil eder. Jüpiter-Neptün çiftine gelince, Neptün tarafından sembolize edilen form-çözülme işlevinin, Jüpiter'in formun yaşam içeriğinin genişlemesi işlevinin negatif (veya gece kutbu) olarak düşünülmesi gerektiği görülebilir.

Her ne olursa olsun, yukarıdaki yorum -muhtemelen herkes tarafından kabul edilmese de- en azından tüm sonuçlarıyla incelenmeye değer tutarlı bir tablo sunuyor. Diğer astroloji öğrencileri Marc Jones'un konumunu tercih edebilir, Uranüs ve Neptün'e veya keşfedilebilecek herhangi bir Satürn ötesi gezegene herhangi bir yöneticilik atfetmeyi reddedebilir, çünkü yöneticilik fikri bu tür gezegenlerin anlamı ile tutarlı değildir. Hükümdarlık, faaliyet ile bu faaliyette yer alan organize töz arasındaki organik ilişkinin simgesidir; ve gezegenlerin ifade ettiği yer*trans-organik*(organik bir bütünün sınırlarını aşan) hükümdarlık söz konusu olamaz. Ancak bunun cevabı, bireylerde süper-fizyolojik bir organizmanın oluştuğudur.

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

gelişmelerinde belirli bir noktaya ulaşmış olan ve Satürn ötesi gezegenlerin yalnızca fizyolojik organizma söz konusu olduğu sürece trans-organik olduğu, ancak tüm insanlarda inşa etmekte olan biçimlendirici kurumların ta kendisidir. pozitif-yaratıcı doğalarına uyumlu, psiko-zihinsel bir organizma.*

Gezegensel yöneticiliğin tutarlı bir yorumuna katılmanın zorluğu, gezegenlerin belirli zodyak burçlarındaki "yüceltilmesi" ve bu tür burçların belirli bir derecesi üzerindeki "esrimeleri" söz konusu olduğunda daha da belirgindir. Bu nedenle, hükümdarlık teorisinin kullanıldığı ana kullanımları kısaca aktaracağız ve tartışacağız. Astrolojinin “horary astroloji” adı verilen kehanet dalına tamamen hakimdir ve belki de horary astrolojisinden, bu çalışmada incelenen tek astroloji türü olan “doğum astrolojisine” gelmiştir. Doğum astrolojisinde, gezegen ilişkisi teorisi sadece gezegenler ve burçlar arasında bir tür bağlantı oluşturmakla kalmaz - ki bu teorik ve mantıksal olarak çok değerlidir, aynı zamanda gördüğümüz gibi, bazı gezegenlere "odak belirleyici" özellikleri kazandırmanın bir aracı olarak hizmet eder. ” Bu haliyle tutarlı bir şekilde iki şekilde kullanılmıştır; ilki, bugün çokça kullanılıyor; ikincisi, çok nadiren dikkate alınır.

Bir gezegeni seçip bir önem merkezi olarak hizmet etmesini sağlamanın ilk yolu, "yönetici gezegen" veya "haritanın yöneticisi" denilen şeyi bulmaktır. Bu genellikle Yükselen burcu tarafından belirlenir. Bu burcu yöneten gezegen, tüm haritanın yöneticisi olur. bu*mantık*bu yöntemin ne olduğu açıktır. Yükselen, haritanın bir bütün olarak sembolize ettiği bireysel benlik faktörünü, monad'ı, yaşamın ve kaderin kaynağını temsil eder. Bu nedenle, bu Yükselene işlevsel olarak hakim olan gezegen, doğal olarak kişiliğin baskın yaşam fonksiyonu haline gelir. Bununla birlikte, Yükselen'e yakın yükselen gezegenler söz konusu olduğunda veya bir gezegen, haritanın neresinde olursa olsun,

diğer gezegenlerin hepsini veya çoğunu “elden çıkarır”,*o zaman iki veya daha fazla gezegen, harita hükümdarlığının onurunu paylaşabilir.

Yorumun odak noktası olarak bir gezegeni seçmenin ikinci yolu, *Almuten.*Almuten, bir dizi nicel değerlendirmeye göre (bu değer için 5 puan, bunun için 3 puan) her gezegenin temel ve tesadüfi asalet ve zayıflıklarını tablo haline getirerek, asaletlerin toplamından zayıflıkların toplamını çıkararak (veya tam tersi) bulunur.) ve böylece hangi gezegenin en yüksek sayıyı aldığını keşfetmek. O gezegen haritadaki en güçlü gezegendir. Yerlinin "mizacını" belirlediği söylenir. Yöntem, bir IQ'nun belirlenmesine çok benzer - ve belki de

aynı derecede iyi çalışıyor - okuyucunun tahminine göre bu ne anlama geliyorsa! Mussolini'nin Almuten'i Satürn gibi görünüyor; Jüpiter ile yakın bir saniye. Bu, kişisel karakterine ilginç bir ışık tutuyor; kendini insanüstü, ırksal bir İdea'nın aracı olarak yarattığı karakterin aksine.

Bu tür "harita-hükümdarlığı" gerçekten de çok fazla anlam açığa çıkarmaya yatkın olsa da, "Gezegensel Açıların Biçimi ve Modeli" bölümünde tartışılan "odak belirleme" türünü - yani bir tür haritanın bazı grup özelliklerini bir bütün olarak ayırır ve bu özelliği yorumun odak noktası olarak kabul eder. Örneğin, Mussolini'nin haritasında, tüm gezegenlerin Uranüs-Neptün üçgeninde yer alması ve Uranüs dışında hepsinin Güney-Batı çeyreğinde yer alması gerçeğinin en önemli olduğunu söyleyebiliriz. "odak belirleme." Bu gerçekler, birçok astrolojik unsurun çok çeşitli anlamlarını tek bir ilksel anlam etrafında toplar; ve bundan,

Çözüm

Astrolojiye yaklaşımımızla tutarlı olacak bir astrolojik yorumlama tekniğinin üzerine inşa edilebileceği bazı ana ilkelerin bu kısa çalışmasıyla, astrolojinin temel unsurlarının yeniden formüle edilmesine ve yeniden yorumlanmasına adanmış bu bölümü kapatmalıyız. astrolojik sembolizm. Yaşamın bir cebiri olarak tanımlanan astroloji, tezahüründe kesinlikle değişkendir ve yorumun belirli aşamalarına yönelik geniş yaklaşım çeşitliliğinde çok yönlüdür. Bu nedenle, bu ikinci bölümün bölümlerinde sunulan yeniden düzenlemenin ne kadar eksik olduğunu çok keskin bir şekilde hissediyoruz. Bununla birlikte, temellerin hem sembolik-mantıksal hem de psikolojik anlayışın tutarlı bir temeli üzerine kurulduğuna güveniyoruz; ve çok da uzak olmayan bir gelecekte çok daha uzun süre çalışma imkanımız olabilir,

Ancak burada yine -son bir yeniden ifade olarak- astrolojiyi ekleyebiliriz.*özünde* herhangi bir özel uygulamaya veya uygulama alanına bağlı değildir; onun gerçeklerinin karakter olarak ampirik olmadığını ve başarılarının bir yaşam alanına veya diğerine bağlı olmadığını. Fizikçiler makul bir şekilde yaklaşımlarının

Atomun veya uzak galaksilerin doğasını belirleme sorunu tamamen yanlıştır ve deneyleri, atom içi veya kozmik davranıştaki ana faktörü dışarıda bırakacak şekilde tasarlanmıştır. Yine de böyle bir keşif, grup cebirini veya günümüz yorumlarını oluşturmak için kullanılan ve yeni teoriler oluşturmak için kullanılabilecek herhangi bir matematiksel simgeyi hiçbir şekilde geçersiz kılmayacaktır. 10 sayısı, sayısal ilişkiye göre gruplandırılan on elma şeftali çıksa bile geçerli bir sembol olarak kalır. Aynı şekilde Jüpiter'in Satürn'e karesini düşünün; şimdi bunun "ruhsal imtihan ve musibetler"den söz ettiğini söyleyebiliriz, ancak böyle bir söz ancak bizim insan psikolojisi anlayışımızda "sınavlar ve musibetler" dediğimiz şeyler açısından geçerlidir. Bu psikolojiyi değiştirin, karenin anlamı değişecektir.

Ve son olarak astroloji, modern fizik kadar kesin ve objektif yorumlar sunmaz. Modern bilimin ideali anonimlik ve nesnelliktir - yani bireysel unsurun tamamen ortadan kaldırılmasıdır. Ancak bu, modern bilimin bize "yorum" vermediği anlamına gelmez; çünkü sözde "bilimsel yasalar", her şeyden önce, süreçlerin ve gerçekler yığınının genelleştirilmiş yorumlarıdır. Ancak -matematiksel simgeleştirme yoluyla elde edilen- bu tür genelleştirilmiş yorumlar, bilinen hiçbir bireysel istisna kalmayıncaya ve gelecekteki süreçlerin her zaman yasalar açısından çalışacağına dair görece mutlak bir güvence mümkün kılınana kadar gerçekten geçerli kabul edilmez. *ilgili herkes için.*

Sonuç olarak, modern bilim her canlı varlığın bireyselliğini göz ardı etmek zorundadır. Bu tür her varlığı kendi genel tipine indirger ve bireysel faktörü ve onun biricikliğini görmezden gelir veya reddeder. Ve herhangi bir canlı bütünde benzersiz olan nedir? İlk başta, amipten insana giden evrimsel süreçte, organik yaradılışın yalnızca en ince ayrıntısıdır. Daha sonra, evrim daha fazla farklılaşmaya doğru ilerlerken, üstyapının küçük bireysel detayı, organik bir sistem bireysel farklılaşma için yeterince gelişene kadar büyütülür. Bireyci üstyapı, türsel yapıyla kaynaşmakla kalmaz, onu giderek daha fazla etkiler.

Sonra insanda, tüm organik yapısı içinde, türsel bir alt yapı (Büyük Sempatik sistem) ve bireysel bir üst yapı (beyin-omurilik sistemi) buluruz; ve ikincisinin birincisine giderek daha fazla hakim olduğu görülüyor. O zaman “akıl meseleyi yönetir” deriz; bu, özellikle "akıl"dan "Evrensel Akıl" olarak söz ettiğimizde, çoğunlukla bireyin türsel veya kollektifi yönettiği anlamına gelir;*etkin*gezegensel evrim sürecinden yavaş yavaş ortaya çıkan “Büyük Birey”in bütünlüğü

"Yüce Kişi" -gezegen döngüsünün sonunun Tanrısı.

Bizim anladığımız şekliyle astroloji, türsel kolektif alt yapıdan ziyade esasen bireysel üst yapıyla ilgilendiği ölçüde modern bilimi tamamlar. Yaşam döngüsünün “ilk anını” inceleyerek bireysel varlığa ve bireysel forma ulaşır; ve böyle yaptığı için, tamamen bireysel bir faktör olan anlamın gizemini de açığa çıkarabilir. Kendisi haline gelen yaşam sürecinden kavrayabildiği şey, esas olarak *kaderin yapısal dönemleri* belirli somut olaylardan ziyade. Dahası, astroloji ancak bu oluş sürecinin bireysel varlığa nasıl göründüğünü gerçekten bilebilir. Bireysel kaderin eğrisindeki krizler kadar olayları kendi içlerinde bilmez. Başka bir deyişle, bu bilgi sayesinde *biçim* bireyleşmeye bireyi ifşa eder; ve bireyleşmeyi, bir süreç olarak bireyselleşmenin bireysel öneminin algılanmasına götürür.

“Hayatı yorumlama”nın anlamı budur. Gelişen veya bireyselleşen bir kişilik tarafından bireysel biçimin ve bireysel önemi algılamasıdır. Bu kişilik bir bileşiktir, faktörlerin ve unsurların bir toplamıdır. Bunlar, potansiyel bireysel formlarını ve önemlerini ortaya çıkaran böyle bir "yaşam yorumu" ile uyumlu hale geldikçe, tamamlanmış ve bütünleşmiş Canlı Kişi ortaya çıkar. Astrolojinin - ya da en azından "Harmonik Astroloji" dediğimiz astrolojinin amacını oluşturan şeyin bu Yaşayan Kişinin ortaya çıkışı olduğunu bir kez daha tekrarlayalım. Böyle bir ortaya çıkışla ilgili diğer bazı gerçekler, aşağıdaki "Sonsöz"de tartışılacaktır.

---

[*] Bu 1936'da yazılmıştı. 2. Dünya Savaşı 1939 Yazında başladı. [Editör]

[*] Marc Jones'un kursunda verdiği gezegensel yöneticilik açıklamasını alıntılamak değerli görünüyor. *Tapınak Astrolojisi* (Ders XXV):

"Burada ortaya çıkarılan şey, astrolojik alanların veya bireysel karakterin tanımlanacağı ırksal karakter sınırları olarak tanımlanabilecek karakter sınırlarının varlığıdır. Koç her zaman Mars'ın biraz uzantısına sahip olmalıdır ve Balık her zaman Jüpiter'in biraz genişlemesine sahip olmalıdır, herhangi bir astrolojinin veya göksel şemanın gerekliliği nedeniyle değil, ırk kendisini bu şekilde yerleştirdiği için. Burçlarla kalıcı bir ilişki içeren gezegenlerin asaletleri (en azından 25.000 yıllık bir döngü için) temel asaletler olarak bilinir ve gezegenler asalet açısından güçlü veya zayıf konumlara yerleştirildiğinde, kişi eğilimli olarak gösterilir. ırk normuna doğru veya ondan uzağa

refahı ve uygun büyümesi büyük ölçüde buna bağlıdır. Bu, hayatının bilinen gerçeklerinin yorumunu değiştirir, çünkü bunlar yıldız falının sorununa eğilir, ancak elbette gerçek gezegensel anlamlar, saygınlık olsun ya da olmasın, mutlak kalır.

* Bir gezegen, yönettiği veya içinde bulunduğu burçta bulunabilecek herhangi bir diğer gezegeni "yerinden eder". yüce Mussolini'nin haritasında Güneş kendi “evi” Aslan'dadır ve yine Aslan'da bulunan Merkür'ü yönetir. Ancak Merkür, İkizler'de (Merkür tarafından yönetilir) Plüton, Satürn, Ay ve Mars'ı ve Başak'ta (yine Merkür tarafından yönetilir) Uranüs'ü "elden çıkarır". Sonra Ay, Yengeç burcundaki Jüpiter ve Venüs'ten kurtulur; ve Venüs, Boğa burcundaki Neptün'den kurtulur. Böylece doğrudan veya dolaylı olarak Güneş'in haritadaki tüm gezegenleri ortadan kaldırdığı görülür. Yükselen'in hükümdarı Mars ile eş yöneticidir.

SON SÖZ

SÜREÇLERDE ASTROLOJİNİN KULLANIMI BİREYSELLİK VE UYGARLIK

Astrolojinin felsefesine, sembolizmine ve tekniğine ilişkin tüm tartışmamız ve yeniden formüle etme sürecimiz boyunca, bir şeyin açık bir şekilde öne çıkarıldığını umuyoruz: Astrolojinin geçerliliği ve gücünün öncelikle nasıl yapıldığına bağlı olduğu gerçeği. belirli bir insan için bireyselleşme hedefi ve bir bütün olarak insanlık için Yaşayan Medeniyet hedefi olan "daha fazla bütünlük" evrensel hedefine hizmet etmek için yapıldığı yer. Tutarlı bir sembolizm sistemi olarak astroloji, en büyüleyici entelektüel çalışmadır; bir kehanet sistemi olarak, gelecekteki olayların sınırını incelemek için dikkate değer bir araçtır; tarihsel bir fenomen olarak, az çok uzak kültürlerin zihniyetini -zamanda olduğu kadar mekanda da- anlamamıza izin vermesi bakımından benzersizdir. Ve yine de, astroloji olmadığı sürece*kullanmak için koy*yaşamsal önemlerin ve organik (ya da genel olarak,*bütünsel)*ilişkiler, bizi daha iyi bir tamamlanmaya götürmek amacıyla tüm başlangıçların gizli formüllerini araştırma aracı olarak - başka bir deyişle, bir kişilik bütünleştirme tekniği olarak - sadece entelektüel bir spekülasyon olarak kalır (herhangi bir ampirik veri grubuna uygulanamayan bir cebir gibi) - ya da tehlikeli bir falcılık oyunu olarak kalır.

Birçok şekilde ve birçok yerde bu görüşümüzü dile getirdik. Buna dayanarak astroloji ve psikoloji arasındaki bağlantıyı vurguladık - ve yerimiz olsaydı, astroloji ile tüm fiziksel şifa sanatları arasındaki ilişkileri tartışabilirdik; ya da tarımdan güzel sanatlara hep birlikte "kültür"ün temelini oluşturan diğer sanatlarda astrolojinin işgal edebileceği yeri inceleyebilirdik. Burada kasıtlı olarak "bilimler" değil "sanatlar" diyoruz. Uygulamalı astroloji için: 1) bilimsel verilere; 2) bir sembolizm mantığı - esas olarak hayata bilimsel yaklaşımdan çok sanatsal yaklaşımla ilgilenir. Gerçek bir yaşam “bilimi” yoktur. Örneğin tıp, tam anlamıyla bir bilim değildir.

Analitik psikoloji bir bilim değil, bilimsel olarak toplanan ve analiz edilen ampirik gerçekleri yorumlama sanatıdır. "Bilim" terimi bir yandan fizik, mekanik ve astronomi gibi sözde "kesin bilimler" için, diğer yandan mantık ve matematik gibi "soyut bilimler" için ayrılmalıdır. Her *uygulamalı* bilim, bireysel yorumlama unsuru devreye girdiğinde bir sanat haline gelir. Ne kadar baskınsa, o kadar gerçek anlamda bir sanattır - yorumlayıcı bir sanat.

Her ne olursa olsun, gerçek şu ki, bu kitabın ikinci bölümünde incelediğimiz şekliyle astroloji, esas olarak psikoloji ile bağlantılıdır ve asıl amacı, insanın Büyük İşinin başarılı bir şekilde tamamlanmasına katkıda bulunmaktır. insanın doyuma ve eylemsel bütünlüğe ulaştığı ve sonuç olarak daha büyük bir Bütün içinde organik bir işlev veya hücre haline geldiği - "Büyük Birey" veya "Gezegensel Birey" veya Tohum-Manu veya Logos veya Tanrı - manevi olarak bir sonraki daha büyük Bütüne isim vermek istenebilir. *mükemmelleştirilmiş* insan kişiliği bir parça haline gelir. Bu sonuç bölümünde, astroloji ve psikoloji arasındaki ilişkiyi, özellikle her ikisinin de yukarıda tanımlanan amaca hizmet edebileceği tamamlayıcı bir tarz açısından, öncekinden daha eksiksiz tanımlayacağız. Daha sonra, astrolojinin bu amaca ulaşılmasına katkısını daha spesifik olarak özetleyeceğiz: 1) bireyselleşme yolunda yürüyen insan kişiliği için; 2) Oluşmakta olan yeni uygarlığa ve onda çok önemli bir rol oynayacak olan grup oluşturma sürecine atıfta bulunarak.

İlişkili Astrolojik ve Psikolojik Bakış Açıları

Okuyucuyu öncelikle, astroloji ile analitik psikoloji arasındaki ilişkinin temellerinin atıldığı “Bireysel, Kolektif, Yaratıcı” vb. bölüme yönlendiriyoruz; Jung'un psikolojisinin temel öğelerinin kısaca ifade edildiği bir önceki bölüme de. İlkinde, tüm yaşam döngülerinin çeşitli aşamalarını tanımlayan bir formül ürettik ve Döngünün üç temel terimini ayırdık: *başlangıç, orta* Ve *son,* başlangıçta-olan-olan-tohum-sentez olma sürecine karşılık gelir (bkz. özellikle sayfa 131 "Özetleme"). İfadelerimizi tekrar etmeye çalışmadan, astrolojik ve psikolojik yaklaşımlar arasındaki temel farkın, psikolojik yaklaşımların Bergsoncu süre içinde sayısız dönüşümle ortaya çıkan “bütünleşme süreci”nden başka bir şey görmemesi olduğunu söyleyeceğiz. sürecin sonunda ulaşılan nihai bütünlüğün zaten en başında var olduğunu iddia eder.

sürecin başında ama*sadece*soyut bir ideal ve salt bir potansiyel olarak.

Daha sonra tanımladığımız elementler üçlüsüne atıfta bulunursak (Karş. s. 117*)— kalite, yapN*e*madde - biz*Nitelik veya monad'ın başlangıçta, kendilerini evrimsel bir süreçte organik cisimler olarak yavaş yavaş organize eden tözsel unsurlarla ilgili olduğunu veya bunlara yansıtıldığını anlayacaktır. Bu süreç döngü boyunca sürer ve biter,*başarılıysa,*bir bedenin (fizyolojik düzeyde) ve bir Ruhun (psiko-zihinsel düzeyde) mükemmelleştirilmesinde, bunlar şimdi Benlik olarak işleyen ilk monadın tam dışsallaştırılması ve tezahürüdür. Dolayısıyla, nitelik açısından başlangıç ve son aynıdır; ama sonunda bu nitelik, başlangıçta yalnızca soyut bir potansiyel iken, tözsel bir bedende tamamen tezahür eder.

Ruh (birlik) açısından, sürecin amacı, monada yeni bir yaratıcı deneyim kazandırmak ve geçmiş döngü veya döngülerde yerine getirilmemiş ilişkileri yerine getirmektir. Töz (çokluk) açısından bakıldığında, sürecin amacı, geçmiş döngülerin kalıntılarını oluşturan birçok unsuru, monad-Tanrı benzerliğinde inşa edilmiş mükemmel bir beden halinde organize etmektir. Yapı, biçim ya da zihin açısından süreç, güzellik ve ritmin estetik bir deneyimidir.

Analitik psikoloji, tüm ampirik bilimlerin yaptığı gibi, tözün bakış açısını benimser. Bireysel ve kolektif arasındaki sürekli değişen ilişki sürecini ele alır. Tüm psikolojik çatışmalar, baskılar, yüceltmeler ve asimilasyonlar bu sürecin işleyişinin sonucudur; tüm evrim aynı şekilde. Ancak süreci önceleyen ilk kalite temelde değişmez. Bu niteliği dışa vuran bireysel yapı, döngü boyunca değişmez. Sonun bütünlüğü, başlangıcın monadında saklıdır. Sadece gizli değil. Aslında bireyselleşmenin merkezi gücü olarak sürecin tam kalbinde iş başındadır. Bir'in enerjisi, bu Bir'den yayılan Çoğunluğun her birinin özünde çalışır - Çoğu bunu bilmese de. Böylece, belirli bir anlamda, gelecekteki bütünün bütünlüğü, bu bütünün ilerleyen inşasına etki ediyor. Geçmiş ve gelecek*tek olarak*şimdi içinde çalışır. Sürecin bitmiş sonu başlangıçta gizlidir;*ancak yalnızca sürecin başarılı olması şartıyla.*Ve belirli bir döngüde başarılı olup olmayacağını kimse söyleyemez.

Son ifadelerin astrolojinin doğası ve değeri üzerinde temel bir etkisi vardır. Dahası, eski düşmanların uzlaşmasının anahtarıdır: özgür irade ve determinizm. Zaman felsefesinde ima edilirler.

bu çalışmanın ilk bölümünde çizilmiştir.

Her monadın bir anın, bu monad döngüsünün ilk anının yaratıcı yansıması olduğunu yazdık. Anın gücü, tam da o anda bireysel oluş döngülerine başlayan monadlarda kendini dışa vurur. Sanki Zaman, her an o anın doğasına benzer şekilde şekillenecek tohumların döküldüğü bir tohum torbası tutuyormuş gibi. Her tohum, varlığın dinamik ve yapısal bir potansiyelidir. Her biri, bireysel bir birim (monad) olarak kolektifin toprağına düşer; anların geçmişe dönüşmesi gibi. Tüm bu tohumlar, potansiyelden gerçeğe, tohumdan çiçek açan bitkiye kadar gelişim sürecine yardımcı olan veya engelleyen çok sayıda tesirle hareket eder.

Sayısız tohum asla gelişmez. Büyümeleri, bireysel benlikleri ile kolektif arasındaki ilişkinin başarısızlıkla sonuçlanması nedeniyle durdurulan, engellenen veya sona eren sayısız tohum gelişmeye başlar. Yani kişilikler engellenir, engellenir veya yok edilir. Monad (saf, özgür ve kendiliğinden yaratıcı etkinlik olan) aktif olduğu sürece, yani bireysel faktör kollektife hükmettiği sürece, kişilikte belirli bir miktarda özgür irade vardır.

*Eğer*tohum tam bir bitki haline gelir, o zaman bitkinin potansiyel olarak olduğundan başka bir şey olmasının başka bir yolu yoktur - bitki az ya da çok sağlam ve oranlarında mükemmel olsa bile. Şunları önceden belirleyecek hiçbir dış etken veya Tanrı yoktur: 1) gerçekten büyümüş bir bitki olup olmayacağı; 2) eğer öyleyse, bu tam yetişkin bitkinin ne kadar mükemmel olacağı. Ancak bitmiş bitkinin organik yapısını ve özelliklerini tohum belirler.

Meşe palamudu elma ağacı olmakta özgür değildir; ve meşenin tohumunun kesinlikle palamut olduğu kesindir. Ancak belirli bir meşe palamudunun meşe olup olmayacağını kimse söyleyemez. Önemli bile olmayabilir. Önemli görünen şey, belirli sayıda meşe palamudu meşe türünün, belki de belirli bir sayısal güçte tezahür etmesini sağlayacak olmasıdır. Kehanet kitapları da aynı şekilde, örneğin, insanların üçte birinin kurtulacağını, üçte ikisinin kaybolacağını söylemeyi adet edinmiştir. Özellikle kimin kurtarılacağı veya kaybolacağı önemli değil - en azından türün tamamı için değil. Seçim yapmakta özgür olan birey için elbette çok önemlidir.

- seçmekte özgür*potansiyel olarak olduğu şeye dönüşüp dönüşmeyeceği,*ya da olmayacak. Hiç kimse başarılı bir şekilde ne olursa olsun özgür değildir.*değil*Olmadığın şey olmak her zaman hiç olamamak demektir. Ya potansiyellerin yerine getirilmesi ya da başarısızlık

monada içkindir (dolayısıyla doğum anında). Monada ve doğum anına içkin olan bu potansiyeller, doğum haritasında sembolize edilmiş olarak bulunabilir.

Çoğu insan "bireyci" bir "özgürlük" anlayışına sahiptir, ancak "bireyselleştirilmiş" bir "özgürlük" anlayışına sahip değildir.*Özgürlük, kişinin bireysel benliğinin potansiyel özelliklerini yerine getirmenin doğal kapasitesidir. Birini memnun edebileceği şeyi yapma gücü değildir. Çünkü burada "hoş", yalnızca herhangi bir yaşam içeriğine karşı isyan aşamasındaki egoyu ifade eder. Bu tür bir isyan, genellikle en aptalca, anlamsız şeyleri yapma arzusu anlamına gelir. Bu özgürlük değil, tamamen olumsuz ve ayırıcı olan “bireyselleşme” aşamasının sonucudur. Tomurcuklanan birey, "Kolektif değerlerle hiçbir ilgim olmayacak" diyor. Ama olgun birey öte yandan şöyle der: "Kolektifi kendi benliğimin odak noktasına getireceğim ve ona kendi önemimi vereceğim."

Bir bireyin doğum haritası, özgürlüğünün simgesidir, çünkü o,*o ne*Bir birey ne kadar özgürse, ne ise o kadar mükemmel ve keskin (ana hatlarıyla keskin), bireysel benliğinin ve dolayısıyla davranışının biçimi o kadar nettir. Kolektif, her zaman herhangi bir bireysel benliğin ana hatlarını bulanıklaştırma eğilimindedir. Bu nedenle, birey, çevresinin ve soyunun kolektif içeriğini “özümseyemediği”, yani onları özünde ve arketipik olarak sahip olduğu şeye “benzerleştiremediği” sürece, bireyin özgürlüğüne karşı işler.*dır-dir:*üzerimizde çok büyük bir görev*Karanlık çağlar,*veya Hindu'da olduğu gibi,*Kali Yuga;*doğası ve büyüklüğü neredeyse hiç fark edilmeyen, ancak kişiliğin tüm ruhsal gelişimini ve bireyin aynı zamanda yapısal benlik modeline sadık ve canlı içeriklerle zengin olma başarısını koşullandıran bir görev - hepsi asimile edilmesi gereken.

Bu düşünceler astrolojinin kapsamını belirler. Doğum haritası ortaya koyuyor*monadın potansiyel yapısı;*bu yerlideki tamamen bireysel öğedir; dolayısıyla özgürlük ve anlam unsuru, ki bu *manevi*her insanın bağışı. Ancak doğum haritası, bu potansiyelin bir gün gerçeğe dönüşüp dönüşmeyeceğini, bireyselleşme sürecinin başarılı olup olmayacağını söylemeyecektir. Yine de, "İlerlemeler" ile ilgili bölümlerde daha önce yazmış olduğumuz gibi, doğum haritası Ruhun biçiminin ve niteliğinin ne olacağını söyleyecektir.*eğer*olur; ayrıca kişiliğin genel açılım döngüleri ve büyüme krizleri ne olacaktır. Ancak, tamamen astrolojik faktörlerden ve kehanet fakültelerinin kullanımının engellenmesinden asla emin olamaz.

krizlerin başarılı bir şekilde üstesinden gelinip gelinmeyeceği ve karşılanırsa, stres ve gerginliğin bir sonucu olarak kişisel bilinçdışında biriken psişik kalıntının ne olacağı.

Astrolojinin salt astrolojik gerekçelerle söyleyemediği şeyi, analitik psikoloji genellikle araştırdığı verilerden çıkarsayabilir. Analist, kişiliğin nasıl olduğu ve ne hale geldiğiyle doğrudan ilgilenir. Ve eğer kişilik belirli bir yaşa ulaşmışsa ve bireysel benliği çok az aktifse, analist hayatın geri kalanının ne olacağını oldukça doğru bir şekilde tahmin edebilir. Astrolog analiste söyleyebilirdi*Ne zaman*sonraki krizler gelecek; ama sadece doğum haritasından ve ilerlemelerden ona söyleyemem,*Nasıl*kişilik bu krizleri karşılayacaktır. Analist krizlerin ne zaman geleceğini söyleyemez ama kişiliğin belirli kaçınılmaz krizlerle nasıl karşılaşacağını tahmin edebilir. Başka bir deyişle, astrolog ve analist, toplam insanın iki farklı yönüne bakar.*Bakış açıları birbirini tamamlıyor.*Ve ampirik bilim ve dinin (veya okültizm) birbirini tamamladığı gibi birbirlerini tamamlarlar.

Böyle bir ifade, matematiğin fizikle ilişkisi ve astrolojinin analitik psikolojiyle ilişkisi arasında var olan analojiye ilişkin önceki bölümlerde varılan sonuçları geçersiz kılmaz. Hem matematik (ya da mantık) hem de astroloji, gelecekteki yaşam sürecinin çekirdeği olan kalite monadını dışsallaştıran soyut yapı olarak yalnızca "başlangıçta" var olan "saf biçim" ile ilgilenir. Öte yandan fizik ve analitik psikoloji, fenomenler ve oluş alanıyla, yaşam sürecinin sürekli değişen oluşumlarıyla ilgilenir. Soyut “biçim” olmaz; ama evrimsel "oluşumlar" ve bedenler sürekli değişir - ve bu nedenle, ruh (Hindu felsefesi) açısından, bunlar ilkel varlığın ve gerçeğin bozulmasının sonucudur - bu nedenle yanlış ve yanıltıcıdırlar. Ancak öz açısından bakıldığında, "soyut biçim" yalnızca entelektüel bir fikirdir, insanın doğasında var olan ve çoğu zaman gerçeklikten uzaklaşmaya yol açan istikrar ve koruma isteğinin bir ürünüdür. Gerçeklik, özü için, değişen dünya sürecidir. Ancak ruh için gerçeklik değişmez (tüm döngü söz konusu olduğunda değişmez) monadik yapıdır.

Bu bakış açısı ikiliği, tüm canlıların ebedi ve ortadan kaldırılamaz ikiliğinin bir ifadesidir. İçinde*Psikolojik Tipler,*CG Jung, ortaçağ felsefesinde gerçekçilik ve nominalizm gibi bu temel düalizmin birçok yönünü eleştirel bir şekilde inceler. Bunların, iki temel psikolojik tipin sonucu olan temelde uzlaştırılamaz iki tutum olduğuna dikkat çeker:

içe dönük ve dışa dönük.

Başka bir deyişle, psikolojik tiplerdeki farklılıklara atıfta bulunarak, düşünce zıtlıkları arasında bir tür uzlaştırma gerçekleştirmeye çalışır. Daha sonra, her bir türü motive eden temel dürtülerin, "aşkın bir işlevin", "yaratıcı düşlem" yoluyla işletilmesi aracılığıyla kişilikle nasıl bütünleştirilebileceğini göstermeye çalışır. Bu bizim üçlümüze çok iyi uyuyor *bireysel, kolektif, yaratıcı.*İçedönük, güç dengesinin bireyselleşme sürecine vurgu yaptığı bir kişiliktir. Dışadönük, kolektivasyonun baskın süreç olduğu bir kişiliktir. Ancak gerçek "yaratıcı eylemde" bireysel ve kolektif el ele verir. Geçmişin kolektif fikirleri, yaratıcının psiko-zihinsel rahminde odaklanır ve bireyselleşir ve aynı zamanda yaratıcı bir şekilde yeni kolektif unsurlar olarak, "uygarlığın malzemesi" olarak salınır ve böylece nihai olanın özü haline gelir. Bütün-insanın sentezi. İçedönüklerde hayat içe doğru işler; dışa dönük, dışa dönük. Ama yaratıcıda işler "*içinden ve içinden.*" Yaratıcı, en yüksek noktasında, Hindu bilgeliğinin "avatar" dediği şeydir. Avatar yalnızca "daha büyük Bireyin" "hipostaz"ı değildir. Kolektif bir ihtiyaca cevaptır; bireyin kendi içinde odakladığı kolektif bir ihtiyaca -bir ihtiyaca,*hangisini yerine getirerek üstesinden geldi.*

Şimdi, kesinlikle pratik yöntem açısından konuşursak, astrolojinin en çok psikanaliste, psikiyatriste ve aynı zamanda, eğer başarılı olursa, her şeyden önce olması gereken eğitimciye yardımcı olabileceğini iddia ediyoruz. entelektüel olarak olmasa da sezgisel olarak - bir psikolog. Onlara bir şey verecekti*amaç*rüyalar ve bir kişinin yaşam öyküsünün ayrıntıları gibi sübjektif verilere dayanmak ve bunları kontrol etmek için. Tüm bu öznel verileri, psişenin yapısal eğilimleri açısından koordine ederdi; tezahür döngüsü, artan ve azalan hareketleri ve kritik anları ile nesnel olarak görünür hale gelecek olan eğilimler. Psikolojik veya fizyolojik krizlerin önceden bilinmesinin, bunların olacağı kişi için çok tehlikeli ve parçalayıcı olabileceği doğrudur - bu kişi bir birey olmadığı ve dolayısıyla anlamlardan ne özgür ne de yaratıcı olmadığı ölçüde tehlikelidir; ama bu yüzyılda rahip-itirafçının ya da papazın yerini alan analist ya da "yaşam danışmanı" için çok önemli olacaktır.*guru.*Bu tür "rehberler" bahşedilecek olsa bile*Önsel*keskin bir sezgiyle -eğer onlar gerçek "rehberler" iseler!- yine de gerçekleştirmeye çalıştıkları kişilerin doğum haritaları ve ilerlemeleri çoğu durumda paha biçilmez yardımcılar ve kontroller olacaktır.

onların sezgisel algıları.

Bu, "çocuk psikoloğu" durumunda daha da açık olabilir; çünkü burada ebeveynler tarafından verilenler dışında neredeyse hiçbir öznel veri yoktur. Ebeveynlerin haritaları, çocuğunkiyle ilişkilendirildiğinde, yalnızca ebeveynlerin kapsamlı bir "analizinin" ortaya çıkarabileceği konuları ortaya çıkaracaktır. İki veya daha fazla bireysel harita arasındaki bu korelasyon meselesini tekrar tartışacağız; ama psikolog karı kocanın haritalarını karşılaştırabilseydi, evlilik sorunlarının nasıl çok daha kolay çözülebileceğini hemen görebiliriz. Pek çok durumda, psikolog tarafından astrolojik yollarla elde edilen bilgi - ve genel olarak herhangi bir "şifacı" tarafından konuşulursa - hastayla bu şekilde tartışılmaz; ama eklerdi*yeni bir boyut,*deyim yerindeyse, analistin hastası hakkında edindiği anlayışa göre. Diğer durumlarda, astrolojinin geçerliliğine ikna olmuş hastalarla, belirli astrolojik faktörlere atıfta bulunmak, muhtemelen olağan önerilerden daha etkileyici bir şekilde "bir noktayı eve getirecektir".

Ancak bu gibi durumlarda şunun açık olması gerekir:*ne zaman bir insan gezegenlerin onu etkileyen ve iyi ya da kötü bir şeylerin olmasına neden olan varlıklar olduğunu hissettiğinde, - böyle bir insan böyle bir inançtan psikolojik olarak zarar görür.*Aynı yaralanma, psikolojik olarak konuşursak, kişi bir "kara büyücünün" kendisini takip ettiğine veya bir "beyaz kardeşin" ona ruh kurtuluşu veya şu ya da bu türden başka nimetler sağladığına inandığında da yaşanırdı. Bütün bu tür inançlar *dış güçler*kişiliği şu veya bu şekilde etkilemek veya (genellikle olduğu gibi) zorlamak, bireysel benliğin bozulmalarını oluşturur; korku yoluyla ya da inisiyatif gücünün aktarımı yoluyla ya da halk dilinde "parayı kendi dışındaki bir varlığa devrederek" psikolojik köleliğe yol açarlar.

Somut bir gezegen olarak Mars sizi etkiliyorsa veya sizi kızdırıyorsa, bu konuda ne yapabilirsiniz? Bir gezegenle savaşabilir misin? Ondan saklanabilir misin? Belki de, veçhenin tam olgunlaşma anında suyun altında kalarak ölüm saçan bir gezegensel veçheden kaçmayı düşünen bir Brahmin gibi yapacaksınız, çünkü suyun belirli gezegensel manyetik etkilerden yalıtması gerekiyor ve bu süreçte boğulmuş. . Belki de bazı manevi kurumlardan, kiliseden veya başka bir şeyden koruma "satın almaya" çalışacaksınız. Ve her zaman*korku*orada olacak, bilinçli olarak değilse bile bilinçaltında çalışacak ve korkulan şeylere neden olacak. Ne kadar zararlı bir astrolojik faktör belirli bir varlığa dönüştürülürse, ondan duyulan korku o kadar büyük olacaktır. Çünkü böyle bir varlığa karşı hiçbir çare yokmuş gibi görünebilir;

yüz kez tekrarlayabilir: "Bilge adam yıldızlarına hükmeder!" Bir kasırga veya depremi "yönetebilir misiniz"? Doğum gününüzde bir tutulma olmasını yasaklayabilir misiniz? Eğer bunlar gerçek, somut, ölçülebilir kuvvetlerse, Güneş'ten yayılan ve haritalarınızdaki şu veya bu hassas merkeze "çarpan" kozmik yayılımları, dalgaları ve benzerlerini "yönetebilir misiniz"?

Paracelsus'un ilk bölümümüzde alıntıladığımız bir alıntıda (s. 26) kastettiği anlama gelmediği sürece, kavramda gerçekten hiçbir mantık yoktur: "Yıldızlar bize, almak istemediğimiz hiçbir şeyi zorlamaz... . . Onlar kendileri için özgürler ve biz kendimiz için özgürüz. . " Bu anlamda, astrolojinin kurduğu şey, makrokozmos ile mikrokozmos arasında, bazılarının "Tanrı" dediği evrensel Kişi ile insan olan özel kişilik arasındaki bütünsel bir karşılık gelme ve eşzamanlı bir süreç ilişkisidir. Başka bir deyişle, yaşam süreci, binlerce tikel içinden geçtiği gibi, aynı zamanda tümelden de geçer. Her ikisi de insandaki ruhun ifadesinin ta kendisi olduğu yaratıcı ana göre ayarlanmıştır. *karma).*O an*içerir*gezegensel ve uzamsal ilişkilerin tüm göksel modelinin gücünde. "Göklerin haritasını" okuduğumuz zaman, yalnızca anın sembolik yapısını okuruz - ve bu nedenle, söz konusu an bizim bağımsız varoluşumuzun ilk anı, yani yaşam döngümüzün başlangıcı ise, kendi ruhumuzun yapısını okuruz. Dünya malzemelerini bütünleştiren bir organizma olarak bireysel benlik.

Başka bir deyişle, bizi "etkileyen" sadece*an,*ve her şeyden önce bizim *Birinci*benlik anı. Doğduğumuz yeri çevreleyen gök cisimlerinin oluşturduğu örüntüyü yorumlayarak bu anın özelliklerini okuyabilir; bu model, parçası olduğumuz bu Bütün bizi ilgilendirdiği ölçüde, evrensel Bütünün görünür yapısal izdüşümünü temsil eder. Ama hiçbir maddi gök cismi bizi etkilemez*bir birey olarak.*Kişiliğimiz -bedenimiz ve ruhumuz- üzerinde etkili olan şey, anın yaratıcı gücüdür. Ve doğum anının bu yaratıcı gücü bizim monadımızın ta kendisidir.

Elbette bizim için bu ilk benlik anını takip eden sayısız an vardır. Bu tür anlar, gelişme "yaşam sürecimizin" parçalarıdır ve bireysel monadımız olan doğum anından ayırt edilmelidir; ve ayrıca bir özetleme ve bir sentez olan ölüm anından. eklerler*içindekiler*kişiliğimize; ama temelde arketipini değiştirmezler *yapı*bireysel benliğimizin.

Yaşam sürecinin bu anları astrolojide geçişlerle sembolize edilir. Ve geçişler bireysel benliğimizin yapısını etkilemez; doğumumuzdan sonraki yaşam sürecinin birbirini izleyen her anının kişiliğimizin içeriğini değiştirmek zorunda olduğu gücü sembolize ederler. Böyle bir "değişiklik gücü",*kader!*Tıpkı her mevsimin ve coğrafi konumun size yemeniz ve özümsemeniz için kendi besin maddelerini sunması kadar. Çeşitli gıda maddelerinden, vücudunuzun organik yapısını bozulmadan korumak için ihtiyaç duyduğu aynı temel kimyasalları sindirerek elde edebilirsiniz. Doğru, bazı yiyecekler sizi şişmanlatabilir, bazıları da fizyolojik rahatsızlıklara neden olabilir ve bu anlamda psiko-fizyolojik bir organizma olarak siz, mevsimin ve coğrafi konumun sağladığı gıda maddelerinden etkilenirsiniz. Ancak*eğer*organizmanız başlangıçta sağlıklıdır, kendini koruma ve hemen hemen her türlü gıda ve hemen hemen her türlü iklimde yaratıcı bir şekilde işlev görme gücüne sahip olacaktır; çünkü sağlıklı organizma, kendisine verilen besinlerden ihtiyacı kadarını alabilir ve gerekirse elde ettiğini organik amacına uygun hale getirebilir. Örneğin, Kuzey Kutbu kâşifleri bir yılı aşkın bir süredir sadece hayvansal gıdalarla yaşadılar, organizmaları hayvansal proteini kimyasal olarak normalde nişastalı gıdalardan elde edilen kimyasallara dönüştürdü.

Aynısı herhangi bir astrolojik geçiş için de geçerlidir - çünkü hayatımızın herhangi bir anının psiko-fizyolojik kişiliğimize yansıttığı şey için geçerlidir. Her an bize "ruhsal gıda maddeleri" (ya da daha genel olarak deneyimler) sağlar ve bunların doğasını o andaki gök cisimlerinin örüntülerini inceleyerek anlayabiliriz. Bazıları bizimle diğerlerinden daha iyi "aynı fikirde" olabilir. Bazıları genellikle hazımsızlığa neden olma eğilimindedir; diğerleri, özümseyemiyor ve hatta belki de sindiremiyor gibi görünüyoruz. Ve böylece hayat, kişisel zevklerimize az ya da çok tatmin edici hale getirilir.

Ancak bu kader anlamına gelmez; çünkü başlangıçta bütün (sağlıklı) olduğumuz oranda, yaşamı tamamlama ve bireyselleşme sürecini tamamlamak için ihtiyaç duyduğumuz psikolojik unsurları her deneyimin gıdasından çıkarabileceğiz. Ve bu nedenle, o ölçüde, anların ve onların sembolleri olan yıldızların gücünden etkilenmez ve onlardan kurtuluruz. "Daha küçük bireyler" olarak bütün olduğumuz ölçüde - parçası olduğumuz "Büyük Birey"in organizmasındaki konumumuzun bize dayattığı şartlanmalardan o ölçüde etkilenmeyecek ve onlardan kurtulacağız.

Peki ya bütün ve başlangıçta sağlıklı değilsek? Bu daha sonra monadımıza ve onun*karma;*Ve*karma*bu monadın özel niteliğini dışsallaştıran arketipik yapıdan daha gizemli bir şey değildir;

bireysel benliğin ilk anının, başlangıçtaki-Bir'in ifadesidir. O halde bu bizim "kaderimiz"dir: neysek oyuz. Açıkçası, ölüm terimi bu anlamda oldukça anlamsızdır. Manevi olarak konuşamam, yapamam *fark etmek*olmadığım gibi kendimi. tabiki yapabilirim*entelektüel*resimlerim*kişilik*bu kişiliğin gerçekte olduğundan farklı olmak. Ama bu resimleri yapıyorum; ve onları yaparak kendimden çıkmıyorum. Sadece renkli fantazmlarla oynuyorum, havada kaleler inşa ediyorum; Ne olduğumun ayrılmaz bir parçası olan belirli psikolojik koşulları "telafi etmek". Bu nedenle, "telafi", tüm hayallerim gibi, ne olduğumun ayrılmaz bir parçasıdır. Kader tarafından baskı altına alınmış olma duygum, benliğimin bir parçası. O yalnızca, tüm varlığımın bazı parçalarının uyumsuz ya da ahenksiz ilişki içinde oldukları diğer parçalara tepkisidir.

Başka bir anlamda, bu, Bergson'un kitabının sonunda tartıştığı durumun aynısıdır.*Yaratıcı Evrim,*"kaosu" gerçekten kavrayamayacağımızı kanıtladığında. Kaos bizim için her zaman belirli bir düzenin yokluğu ve normalde beklediğimiz tüm düzen türlerini telafi eden bir düzen türüdür. Aynı şekilde "olmak istediğimiz" her şey, varlığımızın belirli bölümlerinin diğer bölümlerine verdiği tepkilerden başka bir şey değildir; ve bu reaksiyonların kendileri de böylece toplam varlığımızın parçalarıdır.

Başka bir deyişle, benlik ve kader, aynı bütünün iki yönüdür; bu, modern terimleri kullanırsak, evren olan daha büyük zaman-uzay sürekliliği içinde bir zaman-uzay sürekliliğidir. Bu iki sürekli her noktada etkileşim halindedir; tıpkı bütün ve parçaların her zaman organizmanın her noktasında etkileşim içinde olması gibi. Eğer bir parça başlangıçta zayıfsa, bütün tarafından kendisine yöneltilen taleplerin baskısı altında kolayca parçalanma eğiliminde olacaktır. Öte yandan, bu nedenle bütün, organik ilişkiler zincirinin zayıf halkası olan ve bu nedenle tehlikeli bir nokta, bir "Aşil topuğu" olan parçayı daha dikkatli koruma eğiliminde olacaktır. Bu nedenle, daha önce de söylendiği gibi, "kolay" bir doğum haritası, parçası olduğumuz daha büyük Bütün'den gücün çok az salınması anlamına gelir; "zor" bir doğum haritası, böylesi bir ruhsal gücün büyük bir salıverilmesi.

Dolayısıyla kader duygusu, varlığın tamamının bir parçasının, içinde bulunulan bir duruma verdiği tepkiden başka bir şey değildir.*Önsel*bu kader duygusu. O sadece bir iç baskı hissidir: tıpkı özgürlük hissinin bir dış salıverme hissi olması gibi. Organik bir duyudur - genellikle hem psikolojik hem de fizyolojik düzeyde, ancak bazen bunlardan birine veya diğerine vurgu yapılır. Gerçek şu ki - ben neysem oyum. Ama unutmayalım, bu ben-im-lik,*biçim*Kendinin,

değil*içindekiler*kişilik. Bu biçim o kadar evrensel ve uyarlanabilir olabilir ki, çok çeşitli içeriklere yer verebilir - böylece kişilik, evrenselliği içinde gerçekten her şeyi kapsayan ve her şeyi anlayan görünebilir. Ancak*olması gereken bir biçim,*ve bu biçim, tamamen gelişmiş Ben-im-lik olan bütünlüğün yapısal koşullanmasıdır. O biçim, o Ben-im döngüsünün başlangıç noktası olan andan itibaren ortaya çıkan niteliğin dışsallaştırılmasıdır.

O halde neden Mesih benzeri bir insan ve sevimsiz bir insan aynı anda ya da aşağı yukarı aynı anda doğabilir? Çünkü birinci durumda benlik yapısı, evrensel enerjileri "Yüce Birey"den odaklar ve serbest bırakır; oysa ikinci durumda, böyle bir yapı, evrensel koşullanmaya herhangi bir uyum sağlamaya ve pratik olarak yaşam içeriklerinin özümsenmesine izin vermeyen ağır bir armatürdür. Göreceli bir yapı kimliği olabilir (kafanın yapısı söz konusu olduğunda birçok alçak, tıpkı İsa'ya benzer); ama ilk durumda bu yapı muhteşem bir ışıkla doludur; ikinci durumda ise boştur ve kendi ağırlığıyla yüklüdür. Astroloji, bir doğum haritasından, sembolize ettiği kişiliğin evrensel içeriklerle mi parıldadığını yoksa boş ve karanlık mı olduğunu belirleyebilir mi?*Astroloji yapamaz.*Tek başına ve yardımsız astrolojiden daha fazlası, belirli bir haritanın bir ineğin mi yoksa bir insanın mı doğumuna atıfta bulunduğunu söyleyebilir.

Astroloji öncelikle yaşam içeriğiyle ilgilenmez, yalnızca bireysel benliğin yapısıyla ilgilenir. Kesin olarak söylemek gerekirse,*resmi*cebir gibi bir bilgi sistemi. Formülleri tüm içerikler için geçerlidir—*bu nedenle kaderi somutlaştırmazlar.*Bu nedenle astroloji, ampirik olarak belirlenmiş kişisel içeriklerle ilgilenen psikolojik analize ihtiyaç duyar. Astroloji erkek unsurdur: formülü veren şey. Psikoloji dişil unsurdur: önemli içerikleri veren unsurdur. Böylece, tüm insanın, yani Yaşayan Kişi'nin belirlenmesinde ve bütünleşmesine hizmet etme amacında birbirlerini tamamlarlar.

Astroloji ve Bireyselleşme Süreci

Astrolojinin bireyselleşme sürecinde temel bir faktör olarak hizmet edebileceği bir tekniğin formüle edilmesi bu kitabın kapsamı dışındadır. İnsanlığın böylesi potansiyel bir bütünleşme tekniğini yapıcı bir şekilde kullanmaya hazır olup olmadığı bile şüphelidir. Teosofi, Gül Haç ya da genel olarak, ruhsal gelişim ya da kişilik entegrasyonunun tüm sözde "ezoterik" tekniklerinde olduğu gibi,

"Gizemli" gruplar, böyle bir tekniği kullanacak kişilerin, bir tür kişisel rehberlik veya en azından soruları yanıtlayacak ve sonuçları fizyolojik olduğu kadar fizyolojik olarak da kontrol edecek birisini gerektiren, istikrarlı ve dikkatli bir şekilde hareket etmeleri gerekli görünüyor. psikolojik. Bu, bütünleştirme tekniklerinin gizemli ya da ihtişamla örtülü olduğu anlamına gelmez. Tersine, çok gerçekçi prosedürlerdir; ama nispeten konuşursak, çoğunlukla yaratıcı hayal gücünün kullanımına dayanan zorunlu psikolojik süreçlerdir ve herhangi bir psikanaliz türü kadar kolaylıkla "yanlış gidebilirler". Buna teşebbüs edenler ya kendi derinliklerine entegre olmadıkça ya da ısrarla ve istikrarlı bir şekilde "sonuna kadar" gitmeye hazır olmadıkça, hiç başlamamaları çok daha iyi olur.

Bu, yalnızca astrolojik sembolizmin kullanılması ve doğum haritalarının ve ilerlemelerin rastgele okunması söz konusu olduğunda bile oldukça açıktır. Biraz astrolojik bilgi, kendi kişiliğinde tamamen sağlam bir şekilde yerleşmemiş birinin başına gelebilecek en kötü şeylerden biridir. Astrolojiye yeni başlayanlar genellikle en tuhaf fikirlere kapılır. Henüz astrolojinin temellerini sindirmedi -ne kadar az insan gerçekten sindirdi!- ve evde ve arkadaşlarının yanında gelişigüzel bir şekilde psikolojik asitler ve patlayıcılarla uğraşıyor. Daha fazla zarar verilmemesinin tek nedeni, astroloji hakkında okuyan veya belirsiz bir şekilde çalışan kişilerin bile genellikle ona herhangi bir hayati anlamda inanmamasıdır. Bu nedenle, göreceli inançsızlıkları tarafından korunurlar.

Astrolojik sembollerin, kişinin doğum haritasının ve ilerlemesinin derin ve yaşamsal amaçlar için kasıtlı olarak kullanılması, daha da fazla psikolojik tehlike içerir. Bu kitapta -çok kısaca- geliştirdiğimiz tutumun geçerliliğine tam olarak dayandırılmadan ve bu tutuma ikna edilmeden asla denenmemelidir: sembolik tutum. Bu nedenle, bu sayfalarda astrolojinin bilinçli olarak bir bireyselleşme tekniği olarak nasıl kullanılabileceğine dair çok tutarlı ve hatta tam bir resim sunamayız. Ancak çeşitli öneriler ve öncü noktalar sunulabilir; ve aşağıdaki bazı broşürlerimizden alıntılar *Harmonik Astroloji*Ve *Harmonik Psikoloji* değerli olabilir:

> “Bir semboller dünyasında yaşıyoruz. Bizi çevreleyen her nesne, her Zeka biçimi, her ruh bir semboldür. Yaratıcı İlke sürekli olarak yaşayan formlar, gerçekten sanat eseri olan, evrensel, her şeyi kapsayan Varlığın sonsuz çeşitlilikteki veçhelerinin birinin veya diğerinin sembolik temsilleri olan formlar üretir.

“Çağdaş psikoloji, esas olarak sembollerin yorumlanmasıyla ilgilenir. İnsan psişesini, ırkın bilinçaltının iç karartıcı ve sapkın imgelerinden, yani geçmiş tarafından yaratılan -bireysel ya da kolektif- insan yaşamının temel sembollerinin yanlış yorumlanmasından kurtarmaya çalışır.

“Her bireyde kendi yaşamının sembollerini engelsiz bir şekilde yorumlama kapasitesini serbest bırakmak, dolayısıyla insana yaşamı kendi yaratıcı yaşam merkezine göre kendiliğinden yorumlama özgürlüğünü geri vermek için, yeni psikoloji rüyalara ve bilinçdışının diğer sembolik temsillerine; çünkü bunlarda kafası karışmış, ketlenmiş kişilik ile onun yaratıcı kaynağı arasında bir temas kuracak çarpıcı imgeler, kendini ifşa eden resimler bulunabilir. Bu temas meydana geldikçe, içsel yaşam merkezinin batık yaratıcı aktivitelerinin bu ifşası, ruhu kendi tanrısal kimliğini idrak etmeye yönelttiğinden, geçmişin artıklarını ve kristalleşmelerini yakan ve serbest bırakan bir süreç başlar. özgür benliğin yaratıcı enerjileri. Bu kurtuluştur.

“Her türlü fetişin kölesi olan insan bilinci, ancak sürekli ve kendiliğinden semboller yaratma ve böylece hayata anlam ve asalet verme gücüyle özgürleşebilir. Yaşama Sanatının sırrı budur. Gerçek psikolojinin temelidir. Yalnızca yaratıcı özgürdür; çünkü tek başına geçmişin sembolizmine bağlı kalmaya ihtiyaç duymaz, sürekli yeni semboller yaratma ediminde yaşayabilir.

“Bu özgürleşme süreci, geçmişin hipnozunu kırarak ve bireyi hipnotize edicisinden, ırkın bilinçaltından kurtararak başlayabilir; ya da kendi benliğinin her şeye kadir İmgesini ona ifşa ederek: kaderinin tohum İmgesi. İlk yöntem, engelleri ortadan kaldırarak ruhsal yaşam gücünün dolaşımını yeniden kuran ve böylece psişenin tonunu temel uyumuna veya diyapazonuna geri getiren belirli bir karaktere sahip müzik ve titreşimlerin kullanılmasıyla izlenebilir. . İkinci yöntem, geçmişte Adayın Ruhunun sembolik İmgesinin Hierophant'ın büyülü gücü tarafından dış bilincine çağrıldığı Gizemlerde kullanılmıştır. Ancak böyle bir prosedür, genelleştirilmiş kamusal uygulama alanına ait değildir.

"Ancak, bu çizgide gerçekleştirilebilecek şey, bireye kendi Ruh varlığının bu yaşayan Sembolünü kelimelerle yorumlamaktır. Bu sembol, bir dizi oluşturan çeşitli olaylar dizisi ile ilişkili olarak yer alır.

Kişinin kaderi, bir müzik eserinin tonalitesinin, bestenin herhangi bir notasına yaptığı yer veya bitki ve organlarının çokluğuna göre tohumun tuttuğu yer. Böylece 'Armonik Psikoloji' terimi veya bizim de diyebileceğimiz şekliyle 'Tohum-Psikolojisi'.

"Psikanaliz, birlikte insan ruhunu oluşturan birçok unsurla analitik ve ampirik olarak ilgilenirken, harmonik psikoloji, sentetik algıyla çalışır ve insanın ruhunun ve kaderinin, yaşam güçlerinin temel bir Akoruna entegre göründüğü bir noktada kendini kurar. tohum formu, benliğin organik bir sembolü. Böylece, bir yaşam sürecinin birliği görüşünü, insanın psikolojik olarak simgesel parçalara ayrılmasının yerine koyuyoruz.

“Böyle sentezleyici bir algıya, astrolojik verilerin sembolik malzeme olarak kullanılmasıyla ulaşılabilir. Astrolojik doğum haritası, ruhun morfolojisini belirleyen olarak kabul edilebilir. Doğum anının imzasıdır, evrensel Yaşamın belirli bir zaman-uzay değerlerine göre aldığı biçimdir. İnsanın tohumunu ve büyümesinin genel yapısal planını, yani kaderini resmeder. İnsanın kimliğini ve karakterini belirleyen temel ilişkileri, bütünlüğü içinde ruhun tonu olarak duyulan uyumu (sessiz veya uyumsuz) tanımlar.

"Astrolojik referansların bu şekilde kullanımı ile astrolojinin sıradan falcılık çeşitleri arasındaki fark, kahinlerin rüya yorumları ile en bilimsel psikanalizdeki rüya sembolizminin kullanımı arasındaki fark kadar büyüktür. Astrolojinin sembolik kullanımı, rüyaların sembolik kullanımı kadar meşrudur. Birincisi, hastanın yüzeysel tepkileriyle rüyalar gibi renklenen ve aynı zamanda zorunlu olarak parçalı olan ikincisine göre, bir insanın temel doğasının sentetik olarak değerlendirilmesi için çok daha bilimsel ve kişisel olmayan bir araçtır.

“Astroloji, falcılık olarak alçaltıldı ve genellikle yalnızca somut olaylarla ilgilenir. Ancak olaylar kendi başlarına önemli değildir. Önemli olan onlara verdiğimiz anlamdır. Olaylara ancak kendi Ruhumuzda bulunan anlamı vererek onları gerçek kılabiliriz. Sürekli yaşam etkinliğiyle yarattığımız dışında hiçbir gerçeklik yoktur. Böylece olaylar olmuyor, biz oluyoruz; onları yapıcı ya da yıkıcı yaparız. Bu nedenle, olayların ne olabileceğinden çok ne olduğumuzu bilmeliyiz. Harmonik Astroloji, İnsanın bütünsel Formuyla, varlığının bütünlüğünün sembolleriyle, dünyadaki kaderinin arketipiyle ilgilenir. Bu, ruhun İmgesinin olabileceği araçtır.

dış kişisel bilince yorumlanır, ana hatları çizilir ve tezahür ettirilir. Böylece - eğer birey gerçekten yenilenme görevine niyetliyse - özgürleşmeye götüren yaratıcı içsel yanma ve yeniden kutuplaşma sürecini başlatabilir. Bireyin içine dışarıdan giren bir şey sayesinde değil, ama ruhun gerçek biçiminin sahip olduğu, kişiliğin bulanık görüntüsünü, bir kez arketipinin benzerliğinde şekillenmeye zorlamak için sahip olduğu güç aracılığıyla özgürleşmeye yol açacaktır. ikincisi, Bilinçaltından yaratıcı bir gerçeklik olarak işlemeye başladığı Bilince getirilir.

Konuyla ilgili yukarıdaki yaklaşım, bu kitapta dağınık olarak bulunabilecek fikirleri özlü bir şekilde ifade eden aşağıdaki paragraflarda açıklanan bakış açısıyla tamamlanmaktadır:

"Harmonik Astroloji tamamen biçim sorunuyla ilgilenir. Dolayısıyla 'yaşama sanatı' için güvenli bir temeldir. Biçimi yalnızca estetik bir öğe olarak değil, gelişen güçler için bir bütünleşme kabı olarak ele alır. Astrolojinin felsefesi bu nedenle biçim felsefesidir. Formun yaşamdaki amacını ve yaşamın formların inşasında, sürdürülmesinde ve parçalanmasında elde ettiği sonuçları anlamayan hiç kimse astrolojinin bulgularına tam anlamıyla bütünleştirici bir şekilde yaklaşamaz. Astrolojideki her şeyin bu üçlü operasyon etrafında döndüğü söylenebilir.

“İnsan vücudu nedir? Biyolojik kuvvetlerin odak noktasına getirildiği ve tek bir amaca hizmet edecek hale getirildiği nispeten kalıcı bir biçimdir. Dolaşım, sindirim, nefes alma, üreme, birçok yaşamsal gücün uyum ve bütünleşmesinden kaynaklanan işlevsel süreçlerdir. Parçalanma başladığında ve vücutta işleyen kuvvetlerin uyumu bozulduğunda hastalık ve sonunda ölüm meydana gelir.

"Dünyanın çağları, kolektif evrim, insan vücudunu organik bir bütün olarak göreli bir mükemmellik noktasına getirdi. Ancak insanın psiko-zihinsel organizmasının veya Ruhunun evrimi, genel olarak konuşursak, böyle bir noktaya ulaşmaktan çok uzaktır. İnsan, bu psiko-zihinsel organizmanın kurucusu olmalıdır. Kolektif unsurları, 'ruh güçlerini', doğumda miras aldığımız veya yaşam boyunca özümsediğimiz her şeyi uyumlaştırarak ve bütünleştirerek inşa edilir - böylece bu unsurlar uygun şekilde farklılaşmış ve birbiriyle ilişkili organik bir 'enerjiler ağı' haline gelir: yaşayan bir bütün, bütünlük Benlik (Jung'un terim anlamında).

"İnsan, Kaderinin güçlerinin uyum sağlayıcısı, kendi Süleyman Mabedi'nin kurucusu olmalıdır." Ama aşağıdakileri bilmeden bunu kalıcı olarak nasıl yapabilir: 1) uğraşması gereken enerjilerin doğasını ve bunların döngüsel faaliyetlerinin yasalarını; 2) binanın planı? İlkini bilmiyorsa, beklenmedik enerji akışıyla mahvolması muhtemeldir; binanın planını görmemişse, özümsediği malzemeleri nereye sığdıracağını nasıl bilecek? Bir sütunun durması gereken yere bir duvar inşa etmesi muhtemeldir; ve kubbelerin ağırlığını taşıyacak sütunların altında mağaralar kazmak.

"Astroloji, en azından entelektüel olarak, arketip Formumuzun vizyonunu görmemize yardımcı olur. Bize günlerimiz boyunca içimizde çalışan enerjilerle ne yapacağımızı söyler; onları nasıl yok edeceğiniz, hatta nasıl "yöneteceğiniz" değil, birini diğerine karşı nasıl dengeleyeceğiniz; özellikle bize bu enerjilerin benliğimizin ayrıcalıklarını gasp etme ve kendilerini T olarak ilan etme haklarının olmadığını öğretir -çünkü onlar bütün değil parçalardır ve 'Ben' -gerçekten anlaşıldığında ve işlediğinde- bütünün bütünlüğüdür. Bununla birlikte, gerçek "ben" bütünlüktür.*içindekiler*arketipik olarak tüm varlığımızın*biçim*bu toplam varlığın Bu anlamda görece değişmez bir T'dir. Aslında o, evrensel yaşamın belirli tezahürleri olarak olduğumuz monad, soyut niteliktir. Arketipsel Formumuzun özü olan bu "Ben", yine de*gerçek,*ta ki bu arketipsel Form, hem fiziksel hem de psiko-zihinsel düzeyde önemli bir organizmaya dönüştürülene kadar."

Yukarıdakilerin çoğunun tamamen sembolik bir anlamda anlaşılması gerekebilir; ama bir fikir açıkça ortaya çıkmalıdır ve bu fikir, bir bireyin doğum haritasının döngüsel kimliğin "imzası", onun temel tanrısallığının Biçimi veya İmgesi olduğu fikridir.*Bir bütün olarak ele alındığında,*yani estetik olarak, olmaya çabalaması gereken şeyin simgesidir. Bu nedenle onun "sihirli tılsımıdır". Dalgalanan ve gelişen bir kişilik olarak, kendisini bu doğum haritasının bütünlüğü ile özdeşleştirmelidir. Ancak -ve bu çok önemlidir- doğum haritası asla hayatın içeriğini gösteren bir şey olarak görülmemeli, sadece bir benlik yapısı olarak görülmelidir. Hiçbir gezegen, belirli yaşam içeriklerini temsil eden bir varlık veya kendi başına bir şey olarak görülmemelidir; kendini özdeşleştirmek için*bir*gezegen, kişiliğin bütünlüğünü yok eder veya en azından yok etme eğiliminde olur. Tanımlama, yalnızca grafiğin tüm Modeline atıfta bulunabilir.

Bu ayrım kesinlikle gereklidir; çünkü bir yaşamdaki tüm (geçici) kötülükler, kişilikteki bir tür enerjinin çok güçlenmesinden kaynaklanır.

iradesini tüm kişiliğe empoze eder. Böylece "Ben"in "Ben" ile özdeşleştiğini gösteren "Nefret ediyorum" - "kızgınım" - "Seviyorum" deriz.*bir* ruhun işlevi veya enerjisi. Bütünleşmiş insan artık bu tür kazalara veya felaketlere maruz kalmaz. Şöyle diyebilir: "İçimde kin, öfke ya da sevgi yükseliyor. Ama ben - arketip Formu'nun özü - bu yükselişi görüyor ve izliyorum; ve içimde işleyen diğer işlevlerin birleşik ağırlığını ona karşı koyacağım; ve böylece benim bütünü olduğum bütünün bütünsel uyumu bozulmayacak; güçler dengesinin yalnızca içsel bir yeniden ayarlanması olacaktır ve bu tür yeniden ayarlamalar, enerjilerin veya işlevlerin belirli bir içsel kurulumunun kristalleşmesini önlemeye yardımcı oldukları için verimlidir. Eğer güçlü bir entelektüel tipsem, güçlü bir duygusal dalgalanmayı memnuniyetle karşılarım; çünkü entelektüel işlevime, şu ya da bu hakkında entelektüel düşünceler düşünmenin yanı sıra yapacak bir şey verecek. Güçlü duygunun yükselişini dengelemek için onları derinlerimin uzun süredir kullanılmamış güçleriyle birleşmeye zorlayacak; ve bu benim zekamı canlandıracak."

Dengelemek - asla yok etmemek. Güçlü duygu güç demektir. Canlı organik derinliklerden hayati içerikleri çağırır. Bu içerikler kişiliğin tamamlanması için gereklidir. Orada olan her şeye ihtiyaç var - ama*uygun yerinde ve bütünün amacı ile ilgili olarak uygun vurgu ile.*Bir adam*eksi* hiçbir şey "tanrı" olamaz. Bunu çok fazla şeyle de yapamaz. Gerçekleşmiş kişilik bir organizmadır: yani dengeli, işleyen bir bütündür.

orada olabilir*vardır*bildiğimiz şekliyle insanı aştığı söylenebilecek varlık aşamalarına giden diğer yollar. Herhangi bir bütünün eninde sonunda kendisini daha büyük bir Bütünün parçası bulacağı ilkesini varsayarsak, o zaman insanın kaderi, "Büyük Birey"in bir parçası olarak faaliyet göstermektir -sonrasını nasıl tanımlarsak ve sınırlandırmayı seçersek seçelim. Eğer bu doğruysa, o zaman çeşitli "yollar" olabilir, ardından "daha küçük birey"in bu haliyle, "Büyük Birey" içinde doldurabileceği veya doldurması gereken işlevle özdeşleşmesi gerçekleştirilebilir. . Böylece okültizm, ruhsal gelişimin birkaç "yolundan" söz eder, birkaç*margalar*veya*yogalar,*bunu takiben insan, "Daha Büyük Birey" içinde kozmik bir işlev düzeyine daha yakın bir şekilde ulaşabilir.

Her ne olursa olsun, bu kitapta vurguladığımız ve astroloji açısından tipik ve doğal bir yaklaşım olduğuna inandığımız yaklaşım şu sözlerle özetlenebilir: uyum, bütünleşme, tamamlanma. Biçim, denge, dengeli çalışma ve sentez anlayışına dayanır. operasyonu ile taçlandırılır ve anlamlı hale getirilir.

bireysel ve kolektif arasındaki çatışmanın tek başına çözüldüğü yaratıcı olan - önemli, sembolik, yaratıcı, gücü serbest bırakan eylemle çözülen. Yaratıcı hayal gücünün kullanılmasını içerir. Etik bir yaklaşıma karşı bir estetik içerir. Bireyden bir birey olarak ayakta durma, bilinçli sorumluluk üstlenme, gelecekle bir baba olarak yüzleşme cesaretine sahip olmasını talep eder. - ve (mistik bir şekilde konuşursak) yaratıcı eylemi tarafından başlatılacak olan döngüye bir fedakarlık olarak. Dahası, anlayış ve güzellik talep eder: sezgi ve öz kültür. Yaratıcı bir bütün olarak, bütün durumlarla bir bütün olarak nasıl yüzleşeceğini bilmelidir: bu, sezgi ve akıldan geçen anlayış anlamına gelir. Kendi imajının bir projektörü olarak, herkesin ortaya çıkarmak zorunda olduğu görevi yerine getirmeli ve mirasının ona muktedir kıldığı beden, ruh ve zihin güzelliğinin azami güzelliğini kendi hayatında ortaya koymalıdır.

Bu, kişilik bütünleşmesinin yolu, yaratıcı önemin yolu, Form aracılığıyla gücün salıverilmesinin yoludur. Bu yolun okült niteliği 1—4—7 sayılarında aranabilir; kabalistik eklemeyle - daha önce gördüğümüz gibi - 28'e eklenir. Yine semboller. Ancak bu tür semboller kullanılarak sezgi geliştirilir. Sezgi, gerçek "kâhine" götürür - ve görücü, Yaşamın her şeyinde canlı bir anlam gören kişidir. Her şey ona arketip biçimlerini, temel "doğum haritalarını" gösterir. Her şey hayati "adlarıyla" bilinir. Ve bu tek başına insana güç verir; çünkü doğru adlandırmak, adı verilen şey veya süreç üzerinde güce sahip olmaktır - ve aynı zamanda, Keyserling'in çok güzel bir şekilde ortaya koyduğu gibi, tek başına "yaratıcı anlayış" ile anlamaktır.*iş.*

Astroloji ve Medeniyet Süreci

Yaşayan uygarlık bir süreçtir; bir şey değil. Bu, İnsan'ın gebelik sürecidir - kusursuz insanlığın tohum durumudur. Yeryüzüne eğilmiş Avrupalı aklın ürünü olan yanlış bir teori, medeniyeti yaşayan değerlerin ölümü haline getirdi. Ama tohum ölmedi. Medeniyet, sonbahar başladığında bir bitkinin kristalleşmiş, saman gibi sapından söz edilmemelidir. Böyle bir uygarlık gerçek, yaşayan uygarlık değildir; sadece kültürel döngünün sonudur.

Kültür, değişim sürecinin - bireysel ve kolektif faktörlerin her zaman istikrarsız bir dengesi olan kişiliğin - eşdeğeridir. Manevi-monadik bir Dürtüden kaynaklanır; ki bu, başlangıçtaki-Olan'dır, "Avatar", adeta dünyanın pınarını kuran büyük Evrensel Kişidir.

Gelecek döngü -çünkü O, "Yüce Bireyin", Gezegensel Varlığın doğrudan bir temsilcisi, bedenlenmiş bir irade eylemidir. Sonra kültür, sonsuz iniş çıkışlar ve dönüşümler yoluyla gelişir; tıpkı tohum, gövde ve kök, yapraklar ve nihayet çiçek ve meyvenin büyümesi gibi - topraktan, toprağa ve onun fizyolojik, pozitif-negatif enerjilerine bağlı olarak büyür.

Sonunda tohum meyvenin içinde şekillenir; ve bu olurken mevsimlik bitki çoktan ölmeye başlar. Kök sertleşir. Kültür, bir dizi basmakalıp düşünce, duygu ve davranış formülü haline gelir. Şu anda tohum yere düşüyor. Yapraklar, daha sonra yeni Bahar'ın çağrısıyla yükselecek olan yeni bitkiyi beslemek için kimyasal madde - toplu elementler - salan gübre olmak üzere toprağa doğru parçalanmaya başladı. Ancak tohum dağılmaz. Yaşıyor; ve bu yaşam yoğun ve görece kalıcı bir bütünlük yaşamıdır; çünkü tohumda, türün özelliklerinin ve gücünün tüm toplamı potansiyelde bulunur.

Yaşayan uygarlık, İnsanın tohumudur; ama aynı zamanda tohumu var eden süreçtir - bireyleşme süreci; ve tohumun yeni bitkinin olabileceği bir tohum olarak öldüğü süreç - kurban etme süreci. Yaşayan uygarlık, bir bütün olarak insan ırkı aracılığıyla işleyen yaratıcı ilkedir. Bu, özellikle döngünün "son anı"nda, başlangıçtaki arketipsel kalıba uygun ve canlı olan her şeyin, henüz gelmemiş bir insanlığa besin olacak bir tohum sentezinde bir araya toplandığı zaman kendini gösterir. Peygamberlik sembolizmine göre, üçte ikisi kaybolacak, yani yapraklar ve saplar ve hatta meyveler olarak parçalanacaklar. Ama üçte biri kurtulacak. Bunlar tohumu oluşturacak -*Shistalar:*Bahar çağrıyı çalarken ve performansı yönetirken yaratıcı ilkenin yeni bir varlık senfonisi çalacağı kişiler.

Grup olarak çekirdeği, orkestrayı oluşturan bu icracılar, “ayrı” hale gelenlerdir; "ikinci bir doğum" yaşamış olanlar - çürüyen yapraklar aleminden kutsanmış tohum alemine doğum. Bu bireyler sonunda grup çalışmalarını gerçekleştirmek için eğitilirler. Bireysel ve grup olarak eğitilirler. Solist değil, orkestrada çalıcı olacaklar. Bir "grup kişiliği"nin, yani orkestranın doğabilmesi için (terimin genel anlamıyla) "kişiliklerinden" bir şeylerden vazgeçmeleri gerekir. Orkestrada kalacaklarsa bunu yapmak zorundalar, çünkü orkestra*bir gün*senfonik bir skor gerçekleştirmek için.

Skor, bir ilişki formülü, sembolik varlıkların bir modelidir.

"müzik notaları." bir puan*neden d'é üç*ve performansın ve orkestranın amacı. Skor, orkestra olan grup kişiliğinin formu olan soyut varlıktır. Orkestranın sadece bir senfonik partisyon icra etmek üzere toplanıp eğitildiğini hayal edebiliriz. Eğer öyleyse, o zaman bu nota, orkestral grup kişiliğinin yapısal arketipidir. Çünkü hangi enstrümanlara ihtiyaç duyulacağını ve her birinin kendisine ayrılan kısmı çalmak için nerede ve ne zaman seslendirilmesi gerektiğini belirleyecek olan notadır.

Doğru, duygusal insanlar olarak oyuncular arasında kişisel ilişkiler (arkadaşlık, hoşlanmama vb.) gelişebilir; ancak bu tür ilişkiler, orkestral grup kişiliğinin tek amacına, yani partisyon performansına boyun eğmelidir. Oyuncular arasındaki temel ve kalıcı ilişkiler dizisi, oynanacak partisyon tarafından belirlenir. Bu, iş ve amaç arasındaki arketipsel bir ilişkidir - yaratıcı bir ilişki; ve büyük ölçüde ruh hallerine ve doğal veya anlık koşulların sürekli değişen etkisine bağlı kişisel veya bireysel-kolektif bir duygu ilişkisi değil.

Yeterince doğru olan böyle bir örnek, astrolojinin yaşayan uygarlık sürecinde ve özellikle gelecekte "bireyselleşmek" zorunda kalacak olan sanatçıları bir araya getirme sürecinde oynayabileceği rolü çok net bir şekilde göstermektedir. bir grup kişiliğine: orkestraya. Astroloji, senfoninin partisyonunu ve her icracının orkestrada işgal etmesi gereken yeri ortaya koyar.

Gelmekte olan bir uygarlığın puanını ortaya çıkarabilecek türden bir astroloji, en azından şimdiki neslin sıradan insanları tarafından henüz bilinmiyor. Bazı “Ustaların” bu konuda yetkin olup olmadığını söylemek bize düşmez. Bununla birlikte, "Astrolojik Sembolizmin Anahtarı" ve "Astrolojik Bakış Açılarının Sınıflandırılması" bölümlerimizde "gezegen yaratıcısına" atıfta bulunarak böyle bir gezegen astrolojisi konusuna değindik. Şu anda çok daha fazlasının ifade edilip edilemeyeceği şüpheli, ancak olabilir - Blavatsky'nin söylediğine inanırsak vardır.*Gizli Doktrin*—her zaman gezegensel ve kozmik döngülerin inceliklerinin bilgisi konusunda eğitilmiş insanlar. Büyük Kutup Döngüsü ve onun sözde "burç Çağları" -Balık ve Kova Çağları gibi- çok geniş bir şekilde büyük uygarlıkların özelliklerini gösterirler; *fiziksel*bedenler. Presesyon Çağları ile geçmiş uygarlıkları ilişkilendirmek ve zodyak işaretlerini coğrafi boylam bölgeleriyle ilişkilendirmek için en ilginç girişimler yakın zamanda yapılmıştır. Ancak iddialar çelişkilidir ve nihai anahtar henüz keşfedilmemiş olabilir. Yedi kat veya yetmiş kat olarak değerlendirilmesine bağlı olabilir.

Zodyak-ekvator kuşağı boyunca ekinoksların on iki katlı presesyon hareketinden ziyade, daha önce önerdiğimiz gibi, Büyük Kutup Döngüsünün kendisinin bölünmesi; ya da daha iyisi, bu bakış açılarının her ikisinin bir korelasyonu üzerine.

Ancak Dünya'nın kutup ekseninin yaklaşık 25.868 yılda dönmesiyle oluşan döngü kadar önemli olan başka gezegen döngüleri de vardır. Diyelim ki "kozmik bireyleşme"nin gezegensel sürecini ele aldığı için sembolik olarak Buda'nınki olarak adlandırılabilecek 10.000 yıllık bir döngü -yine bir sembol!- yaşamı boyunca teosofik literatürde ima edilmiştir. HP Blavatsky'nin (Bkz.*Mahatma Mektupları).*Muhtemelen, daha önce incelediğimiz 28 yıllık döngümüzün insan kişiliği düzeyinde ele aldığı aynı şeyi -gezegensel düzeyde- ifade ediyor. Ve üç 10.000 yıllık döngü ile 25.868 Kutup Döngüsü arasında, üç 28 yıllık döngü ile insan ömrünün "üç puan on" geleneksel ölçüsü arasında olduğu gibi aynı fark vardır.

Brahmanların "dünyanın başlangıcı" dediği şeyin üzerinden beş bin yıl geçti.*Kali Yuga"*(MÖ 3102). Buda'nın gelişinden bu yana (MÖ 602 civarında) yirmi beş yüz yıl geçti. Ve 1898 yılının (ya da HP Blavatsky'nin yanı sıra Hz. Bahaullah'ın ölümüne tanık olan 1891-1898 döneminin) yeni bir çağın başlangıcı olduğu söylenmiştir. ruhsal gebelik dönemi veya belki de psiko-zihinsel düzeyde yeni bir insan Bireyselliğinin erken bebekliği. Yukarıdaki şema, böyle bir döngüyü geleneksel astrolojik figür açısından yorumlayacaktır ve bu tür kozmik sembolizmle ilgilenen zihinlerin ilgisini çekebilir. İnsanlığın yeni bir manevi tarihi, bir gün, bu tür gezegen döngüleri temelinde denenebilir. Ama bizim bilgimiz şu anda açıkça çok eksik.

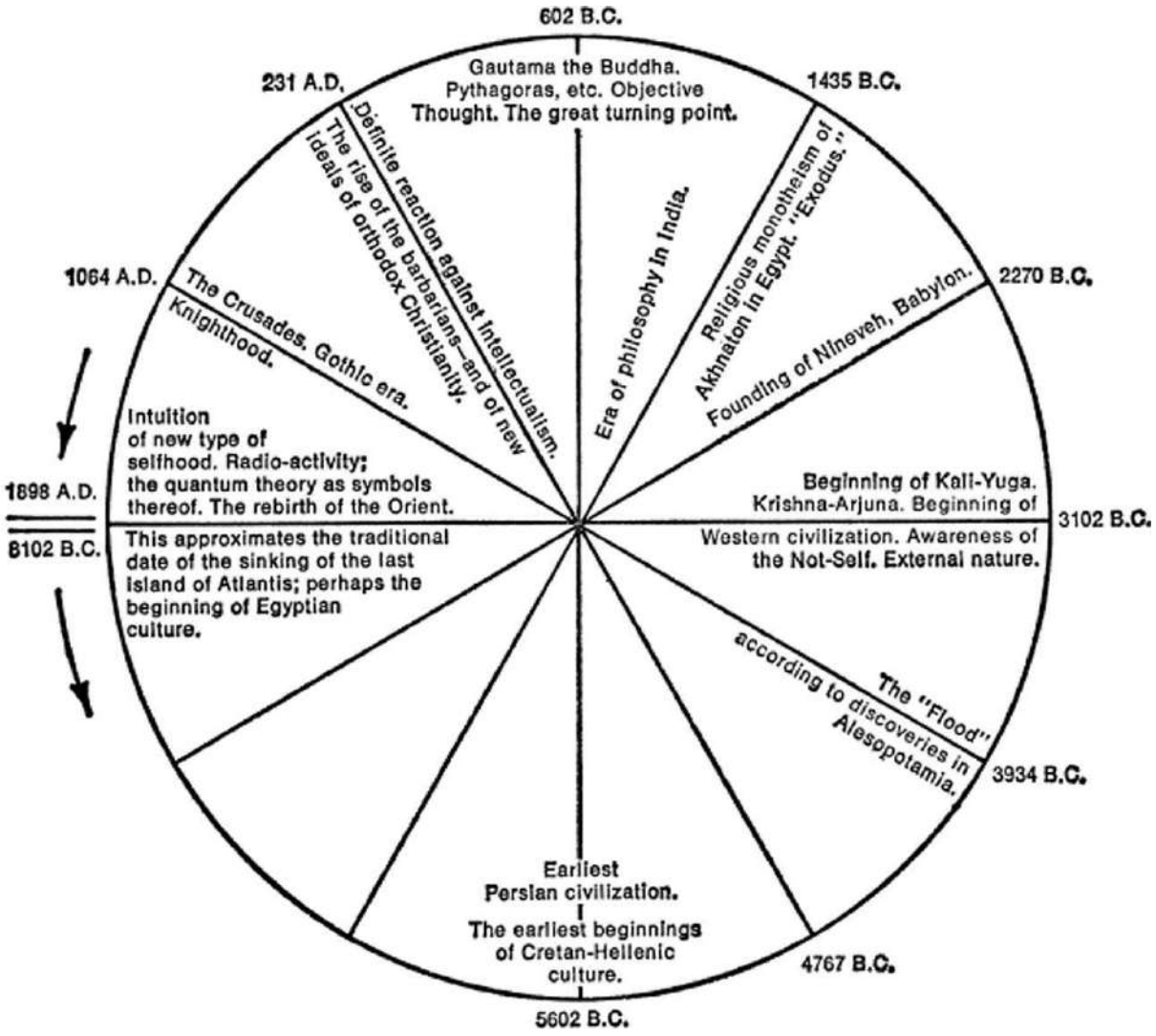
602 B.C.
Gautama the Buddha. Pythagoras, etc. Objective Thought. The great turning point.
231 A.D.
1435 B.C.
Definite reaction against intellectualism. The rise of the barbarians—and of new ideals of orthodox Christianity.
Era of philosophy in India.
Religious monotheism of Akhnaton in Egypt. "Exodus."
1064 A.D.
2270 B.C.
The Crusades. Gothic era. Knighthood.
Founding of Nineveh, Babylon.
Intuition of new type of selfhood. Radio-activity; the quantum theory as symbols thereof. The rebirth of the Orient.
1898 A.D.
8102 B.C.
Beginning of Kali-Yuga. Krishna-Arjuna. Beginning of Western civilization. Awareness of the Not-Self. External nature.
3102 B.C.
This approximates the traditional date of the sinking of the last island of Atlantis; perhaps the beginning of Egyptian culture.
The "Flood" according to discoveries in Alesopotamia.
3934 B.C.
Earliest Persian civilization.
The earliest beginnings of Cretan-Hellenic culture.
4767 B.C.
5602 B.C.

Grup kişiliğinin entegrasyonu

Bununla birlikte, günümüz insan yaşamlarında çok daha pratik bir öneme sahip olan şey, astrolojinin gerçek ve uyumlu grup kişiliği oluşturmak için kullanılabileceğidir. Pek çok çevrede "grup" faktörüne çok fazla vurgu yapıldığından, bu konu özellikle zamanındadır. Eksiksiz bir tartışma konusu olarak bu kitabın kapsamının çok ötesindedir; ve bu nedenle, grup davranışına ve nihai grup kişiliğine yönelik bu modern eğilimin önemini, önemini ve geçerliliğini değerlendirme girişiminde bulunamayız. Ancak bu eğilim bir gerçektir ve astrolojinin bu tür grupları bir araya getirmek, uyumlaştırmak ve bütünleştirmek için bir teknik tasarlama sorunu hakkında söyleyecek çok şeyi vardır.

Terimin en gerçek ve geçerli anlamıyla, grup kişiliği, insan toplumu bir bütün olduğu sürece, bireysel ve kolektif arasında bir uzlaşma faktörüdür.

endişeli. Bu nedenle iki tür grubu ele alabiliriz: 1) bireylerin toplulukları olan gruplar; 2) kolektif unsurlardan oluşan bireysellikler olan gruplar. İlk tipte, vurgu bireyler üzerindedir; ikincisinde, tek bir varlığın, idealin, kitabın ya da imgenin hakim olduğu unsurların kolektif doğası üzerine.

İkinci tip gruplar, genellikle insan gelişiminin bu mevcut aşamasında bulunanlardır. Böyle bir grup genellikle, ya gerçek bir lider ya da önde gelen bir inanç ve otorite tarafından birbirine yakın bir şekilde bir araya getirilen, zar zor bireyselleşmiş ve daha da az bireyselleşmiş kişiliklerin bir toplamıdır. Grubun üyeleri ne kadar az bireyselleşirse, grup o kadar homojen ve kalıcı olur. Görünür veya görünmez lider ne kadar güçlüyse, liderlik o kadar duygu uyandırır ve inanç uyandırır - kişiliklerin bileşimi o kadar istikrarlıdır.

İlk tip gruplar modern dünyada ve çoğu zaman kimsenin bundan en az şüpheleneceği yerde ortaya çıkmaya yeni başlıyor. Burada grup gerçekten de farklılaşmış ve kendine güvenen bireylerin ortak bir çalışma için ve ortak bir amacı ilerletmek ve herkes tarafından geçerli olan bir ideali göstermek için bir araya getirilmiş bir birlikteliğidir (ya da arkadaşlık ya da işbirlikçi yoldaşlık). Grup, ortak bir inançtan ziyade, ortak bir kavrayışla ve bir anlamda ortak bir varlık "niteliği"yle bir arada tutulur. Terimin olağan anlamıyla, kişisel duygularla çok az ilgisi vardır. Ortak amaç ve ortaklaşa üstlenilen iş ihtiyacı dışında hiçbir zorlamayı kabul etmez. Temel varsayımı, her bireyin kendi kaderini doğal ve bireysel bir şekilde belirlemekte özgür olması gerektiğidir; elinden gelenin en iyisini yapması gerektiğini ve bu grup çalışmasının yalnızca bireysel yaratıcılığın oyununu engellemediğini, aksine onu canlandırması ve geliştirmesi, ona daha fazla anlam, daha fazla güç, daha fazla güç vermesi anlamına geldiğini. eylemin daha geniş kapsamı ve kalıcılığı.

Açıkçası, zorluk şu ki, bir bireyin özgür yaratıcı eylemleri *Uyum sağlamak* diğer bireylerin özgür yaratıcı eylemleriyle, tüm bu eylemler zaman ve mekan ilişkisi içinde, kendiliğindenlik ve kolaylığın temel değerinden ödün vermeden birbirleriyle uyumlu bir şekilde işlemedikçe, çatışma ve mücadele kaçınılmazdır. Kısaca söylemek gerekirse, grubu oluşturan bireyler birbirine uymadıkça*yapısal olarak,*tıpkı bir yapbozun parçaları gibi, böyle bir grup türü herhangi bir süre boyunca tatmin edici bir şekilde çalışamaz. Zira, yapısal olarak birbirine uymayan bireylerin gerçek işbirliği (birlikte çalışma) olsaydı ve*Önsel,*o zaman bu bireylerden bazılarının yaratıcı ritimlerini zorunlu olarak değiştirmesi gerekecek ve bu*ne değiller*—tabii ki kabul

onlar aslında *vardı* arketipsel olarak ne *daha önce* bir grup oluşturmak için bir araya geldiler.

Bu son cümle ikili sorunu vurgulamaktadır: İlk olarak, böyle bir grubu oluşturacak olan bireyler çoğunlukla fiilen bireyselleşmemiştir. Kendi monadlarına ve arketiplerine tamamen sadık değiller. Henüz tamamlanmamış ve bütünleşmemiş kişiliklerdir. Bu nedenle davranışlarında ve yaratıcı süreçlerinde kesinlik ve değişmezlik yoktur. Ne sağlamlar ne de sabitler. Ruh hallerini, duyguları ve her türden biçimlenmemiş zorunlulukları takip ederler. Onlar hem kendileri hem de arkadaşları tarafından bilinmiyor. Böyle insanlarla gerçek bir grup oluşturmak, kendi enstrümanlarıyla icra ettiklerinde aslında hangi notanın çıkacağından emin olmayan müzisyenlerle bir senfoni çalmaya benzer.

Diğer zorluk (ortakların çok belirli ve tamamen bireyselleşmiş kişilikler olması durumunda), yapısal olarak birbirine uyan bu türden çok sayıda bireyin nasıl bulunacağıdır - en azından ortak hedefle olan yaratıcı ilişkileri söz konusu olduğunda. Grubu oluşturacak kişilerin seçilebileceği tüm bireylerin yapısal özelliklerine dair bazı olağanüstü sezgisel ve doğrudan algılar dışında, sorunun tek çözümü astrolojidir.

Burada, iki ve ikiden fazla kişinin doğum haritaları arasında geçerli ilişkilerin kurulması ve doğru bir şekilde yorumlanması gibi karmaşık bir problemle uğraşıyoruz. Bunun nasıl yapılabileceğini incelemek de bu kitabın kapsamı dışındadır. Şimdi belirtmek istediğimiz tek şey, en azından teorik olarak, bunun tatmin edici bir şekilde yapılabileceğidir. Uygulamada hesaba katılması gereken çok sayıda zorluk vardır.

İlki, tasarlanan ilişkinin tam doğasını tespit etmektir. Evlenip evlenmemeleri konusunda tavsiye almak için her iki haritayla gelen iki kişiyi sık sık gördük. Buna cevabımız her zaman: Ne için evlenmek istiyorsun? Nasıl bir evlilik-ilişki düşünüyorsunuz? Ne amaçla? Tüm insanlar, bilinçli ya da bilinçsiz, bir yuva kurmak, çocuk yetiştirmek ve bunlarla birlikte gelen her şey için evlenmez. Evlilik canlandırıcı olabilir. Ruhsal yeniden kutuplaşma üretebilir. Her iki ortağı da komplekslerden ve engellemelerden kurtarabilir. Bunların hepsine ev, çocuklar ve hatta her zamanki mutluluk türü dahil olmayabilir. Evlilik, uyumsuz bir uyum veya ünsüz bir uyum olabilir. Kalıcı olması amaçlanmış olabilir; veya sadece bir süre için.

ortaklar. O halde, iki doğum haritası karşılaştırılarak güçlü çatışmalar ve zıtlıklar gösterildiği için iki kişiye evlenmemelerini tavsiye etme sorumluluğunu kim üstlenmek ister?

Bu bir zorluktur. Bir diğeri, bir kişinin -hatta bir düzine ya da iki kişinin- tam doğum anına ilişkin olağan belirsizliktir. Şu anda incelediğimiz türden bir grubun psikolojisinin çok az anlaşılmış olması gerçeğiyle ilgili başka güçlükler de var; bu tür gruplarda ikincil ilişkilerin neredeyse zorunlu olarak oluştuğunu ve bunların çeşitli düzeylerde olduğunu. Yine de her şeye rağmen astrolojinin doğum haritalarını karşılaştırarak doğumu tanımlayabildiği söylenebilir.*tür*Bu çizelgelerle sembolize edilen bireyler arasında beklenecek ilişkinin. Bu ilişki meselesini ele alırken, ayrıntıya girmeyecek kadar karmaşık olan çeşitli başka astrolojik yöntemler de kullanılabilir.

Sonuç olarak, haritalarının ilişkilerini inceleyerek, diyelim ki, hepsini gölgede bırakan ortak bir amacın ilerlemesi için işbirliği yapabilecek on iki tam gelişmiş birey seçilebilir. her birinin faaliyetleri, kendi bireysel benliğine ve kaderine tam olarak sadık kalacaktı ve yine de tüm bu faaliyetler birbirine uyacak şekilde - tıpkı bir orkestrayı oluşturan müzisyenlerin bireysel performanslarının bir senfoninin orkestral yorumunda birbirine uyması gibi. Bu orkestra benzetmesinde, birinci keman ya da ikinci korno ya da birinci fagot olmak,*genel*grubu oluşturan kişiliklerin benlikleri (ırksal tipleri, geçmişleri -gizli bir şekilde gelişim "Işınları"); iken*bireysel*benlik, oyuncunun icra edeceği ve grup içindeki işlevinin "imzası" olan yazılı müzik parçasıyla sembolize edilirdi.

Astroloji, jenerik benlik hakkında pek bir şey söyleyemez; ancak bireysel benliğin "skoru" veya "planı" ile tatmin edici bir şekilde başa çıkabilir. Bir grup kişiliğinin oluşması durumunda, bilinmeyen faktör bu grup kişiliğinin kendisinin “puanı”dır; ama orada bile astroloji, ya grubun oluşumuna doğru ilk adımın atıldığı ya da grup faaliyetinin ilk somut tezahürünün ya da grup ilişkisi oluştu.

Orkestra örneğini sürdürürsek, orkestranın bir lidere ihtiyacı olduğunu söylemek zorunda mıyız? Belli ki öncü bir faktöre, ilkeye veya amaca ihtiyacı var; ama mutlaka lider bir kişilik değil. Şefsiz orkestralar var

başarılı olduğu kanıtlanmıştır. Ancak mesele gerçekten şu anki tartışmamızın dışındadır ve yalnızca insan kişilikleri ile gezegen düzeyinde "Yüce Birey" arasında nasıl bir ilişki olabileceği düşünülerek tartışılabilir.

Şimdi bizim için önemli olan, astrolojinin grupların oluşumundaki veya iki veya daha fazla kişilik arasındaki herhangi bir ilişkinin temel ikilemini çözebileceği gerçeğidir. İlgili kişiler doğası gereği takipçiler, inananlar ve adanmışlarsa, astrolojinin küçük bir hizmeti vardır. İlişkiye hakim olan güçlü bir güç varsa, ilişki güçlü ve kalıcı olacaktır. Fizyolojik-duygusal merkezli varlıkların tipik evliliğinde bu güç cinsiyettir: ırk-amaç ve sosyal amaç ilişkiye hükmeder. Sıradan gruplarda -bunlara "gizemli", dinsel ya da politik, hatta en uçta bir çete denilsin, görünür ya da görünmez bir lider, güçlü bireysel kişisel gücüyle bir takipçiler topluluğuna hükmeder. Bu tür gruplar, duygusal evliliğin yanı sıra, tıpkı biyolojik dürtülerin ve içgüdülerin hayvana ve bitkiye hükmetmesi gibi, henüz bireyselleşmemiş insanları yöneten karmik modelin parçalarıdır. Tüm bu arzuların, dürtülerin, aşkların, nefretin tüm bu ilişkileri ve kombinasyonları - tüm bu doğum, ölüm ve yeniden doğuş, kolektife, yaşam sürecinin engin gelgitine - o sonsuz, ölçülemez ölüm denizine aittir.*olmak* bu devam ediyor.

Astroloji, bu tür kolektif faktörlerle ilgili olarak çok az şey yapabilir. Gelecekteki kaçınılmaz krizleri ve ilişkinin sonunu ortaya çıkarabilir. Ama çaresiz olan birine söylemenin ne faydası var çünkü o gerçekten bir*bir,*o kadar çok gün içinde vurulacak ki! Özgürlüğün olmadığı yerde - ve aslında, biyolojik dürtüler ya da kör psişik inanç gücü tarafından kontrol edilen ilişkilerde çok az özgürlük vardır - astroloji genellikle yapıcı olmaktan çok yıkıcıdır. Ve özgürlük yalnızca bireyin işlevinde vardır. Yalnızca bütün olan özgür olabilir.

Gruplar açısından, yalnızca gerçek bireylerden oluşan grupların astrolojiye ihtiyacı vardır, çünkü yalnızca bu gruplarda içsel bireysel özgürlük ile grubun etkinliğinin nasıl dengeleneceği sorunu vardır; grup yapısı içinde bireysel formun nasıl korunacağı. Bu sorun çözülmeden hiçbir birey grubu mümkün değildir. Ve bu sorunu çözmek, bir liderin "orkestrasının" üyelerini astrolojik olarak seçmesi gerektiği anlamına gelmez; ama bu daha ziyade bireysel oyuncuların böyle bir yapısal-astrolojik ilişki bilgisi temelinde bir araya gelmeleri gerektiği anlamına gelmelidir.

arasında böylesine önemli bir ilişkiye başka bir yerde değinmiştik.

yaratıcı bireyleri, duygusal olarak birbirine bağlayan ve duyguları azaltma eğiliminde olan "dünya ilişkisi" veya "kan bağı" nın aksine, bir "hava ilişkisi" olarak görür.*ilgili*ağır bir kitleye belki güçlü, ancak ne özgür ne de bireyler açısından önemli. "Yaşama ve İnsana hizmet etme ortak iradesiyle bütünleşmiş bir Canlı Kişiler aristokrasisi" çağrısında bulunduk; yaratıcı bir aristokrasi; beden benzerliği veya görev benzerliği açısından değil, Ruh-eşitliği açısından bir Eşitler aristokrasisi; olacak bir aristokrasi*grup*birimlerinin oybirliğiyle ortak bir amaca kendini adaması sayesinde*apaçık*herkese ve herkese. Bu grup dinamik, hareketli, her zaman eylem halinde - düşünce veya eylemle: güç merkezleri ve güç salıvermelerinden oluşan bir ağ, yoğun canlı ve yorucu karşılıklı ilişkinin enerjisini yayar, hiçbir sorumluluktan kaçmaz, tamamen özveriyle hizmet etmeye hazır olacaktır. Davaya, bireysel ve grup olarak her zaman değer yaratan; her zaman zihinleri ve ruhları harekete geçiren ve besleyen. Kendini beğenmiş izolasyona dayanan statik bir beden değil, çok farklı koşullarda daha büyük Bütün için odaklar olarak hareket eden birçok bireysel merkez aracılığıyla en büyük çeşitlilik içinde somut bir şekilde işleyen oybirliğiyle belirlenmiş bir Fikir; tüm devletlerde, ülkelerde, sınıflarda, dinlerde; her yerde hazır, plastik, kendi kendini yenileyen, dogmalardan bağımsız, kökleri yalnızca Yaşam ve Amaç'ta olan, evrenselci - Yeni Bir Dünyanın yaratıcı sorumluluğunu üstlenmeye cesaret eden Özgür Erkekler ve Özgür Kadınlardan oluşan hareketli bir güç. Biraz farklı bir vurguyla Alice Bailey, öğrencilerinin ve yayınlarının çok sayıdaki okuyucusunun önünde, evrenselci ve ruhani açıdan yaratıcı bir "Yeni Dünya Hizmetkarları Grubu" idealini savunuyor; ve modern Teosofistler, elli yılı aşkın bir süredir, değişen derecelerde anlayışla, her yerde hazır bulunan ve bir grup olarak*Tohum Olmak*insan gezegen döngümüzün Son Günü.

Bu durumlarda ve benzer bir grup idealine az ya da çok yaklaşan diğer durumlarda, temel vurgu her zaman bireyin yaratıcı önemi üzerine yapılmalıdır. İşbirliği yapan, birlikte yaratan bireyler; (etimolojik olarak) "aynı ekmeği yiyen" önemli arkadaşlar, kişisel ilişkilerini geniş bir canlı dostluk ilişkisi haline getiren "arkadaşlar"
- ama her zaman bireyler, çünkü insanın gezegensel evriminin sonu olan "daha büyük Bütün" ancak bütün olan insanların ve dolayısıyla bireylerin yaratıcı etkileşimiyle oluşturulabilir.

Astroloji, sembolik ve yapısal olarak yorumlandığında, bireylerin böylesine yaratıcı bir etkileşimine rehberlik edebilir ve tam anlamıyla önem verebilir. Bu haliyle, sembolik ilişki biçimlerini yorumlama sanatı haline gelir; ve hizmet edebilir

Grupların oluşumunun amacı, çünkü kendisi sembolik faktörlerin gruplandırılmasıyla ilgilenir ve bütünleyici kişilikler olarak tamamen bireyselleşme sürecinde grupların anlamını algılamanın pratik bir yöntemidir.

Bu anlamda kişilik, yaşam sürecinin son aşaması olarak görünür; ve ya Mesih benzeri insan Şahsı ya da Gezegensel Bütün diyebileceğimiz "Yüce Kişi" anlamına gelebilir; veya ikisi arasında, döngüsel olarak kalıcı ve yaratıcı bireysel özelliklere sahip herhangi bir Grup Kişiliği. Ancak Kişiliğe şekil ve önem veren bu bireysel özelliklerdir, çünkü her durumda Kişilik bireysel Formun tam olarak gerçekleşme aşamasıdır. Bu, döngüsel başlangıcın tözsel bir organizmada yerine getirilmesi olan döngüsel sondur. Birey potansiyel yapıdır; tamamen bireyselleşmiş kişilik, gerçek organizma.

Anlam, döngünün Son Günü'nün bu tamamlanmasında bulunur. Bu, bireyselleştirilmiş bütünün bütünlüğünün bir işlevidir. Kolektifin uçsuz bucaksız gelgitlerinin temel anlamsızlığına karşı, varlığın bireysel kutbunda ikamet eder. Zekâ ve anlayış yalnızca bütünlükte vardır -çünkü o bir son an ve tamamlanma olduğu için yalnızca onda biçim kendi bilincine varır ve güzellik vardır. Dünya sürecinin hiçbir anlamı yoktur. İnsanın anlam yüklemesi dışında hiçbir olayın anlamı yoktur; insan - veya içinde zeka, biçim ve doyum bulunan herhangi bir varlık veya ilgili varlıkların bütünlüğü.

Yaşam sürecinin, her döngüsünün "son anı" dışında hiçbir anlamı yoktur; çünkü bu değişken "son an" Anlamın kendisidir. Her döngüsünün "ilk anı" dışında, yaşam süreci formu da yoktur; çünkü bu "ilk an" Form'un kendisidir. Sayısız döngünün başından sonuna kadar sıralı saflarda toplanan sayısız olaya gelince, bunlar, onları kendi "kader biçimine" uydurmak için ilişkilendirebilen kişi dışında, kolektif unsurların "oluşmalarından" başka bir şey değildir. onları anlamlı bir şekilde kendi bireysel benliğinin yapısına sokar. Bu bireysel benlik başlangıçtadır ve her an onunla ilişkilendirildikçe ve adeta "Ben'im"in yaratıcı sembolü ve imzasıyla damgalandıkça, bütünleşmiş Kişilik olarak her zamankinden daha belirgin ve somut hale gelir.

"Başlangıçta Söz vardı" ve Söz, Benliğin bireysel yapısıdır. Başlangıçta Form vardı. "Tüm başlangıçların bilimi" (Marc Jones) olarak astroloji, bu nedenle, oluş sürecinde olan her şeyin "biçim"ini açıklayan tek kişidir. Potansiyel form ve geri geldiğinde anlam tamamlanır.

bunun sonucunda, başlangıçta-olan-Bir'in -Monad- niteliği, tamamlanmış, bütünleşmiş bir organizma olarak edimselleşir. Bütünleşmede anlam gerçek ve yaratıcı hale gelir. Bireyleşme süreci, anlamın gerçekleşmesiyle sonuçlanan evrensel süreçtir. Form ile başlar ve Önem ile biter; ve tüm anlam, bireyin en derininde doğar, ancak kolektif yaşam içeriklerinin sürekli özümsenmesinden sonra, bütünleşmiş Kişilik olarak bir tamamlanma durumuna ulaşan bir bireyin.

Birey var - ve Hayat var. Ve Yaşam, yalnızca tek bir Yasaya uyan, uçsuz bucaksız, sınırsız, biçimsiz bir enerji akışıdır: Denge Yasası, denge ya da telafi edici eylem Yasası. Hareket, uzay ve süre üçlüsünü içeren bu Yasadan, "döngüsel" dediğimiz etkinlik türü doğar. Tüm döngüler esasen sarkaç benzeri salınımlardır veya bunlara "titreşimler" deyin. Ve tüm bu salınımlar, hem küçüklüklerinde hem de enginliklerinde sonsuz, amaçsız, anlamsız. Onlar *ve* bu gerçek, her şeyin temelidir ve yine de özel olarak hiçbir şey ifade etmez. Bu salınımların, Güneş'in yıllık yolculuğunun dört ana anıyla örneklenen dört temel anı vardır: gündönümleri, daha uzak dengesizlik noktaları, ekinokslar, kararsız denge noktaları. Bunlar değişim döngüsünün dört büyük sembolü, anlamsızca büyüyen ve azalan doğal, biyolojik enerjilerin döngüsü.

Ama bireyselleşmiş ve bireysel bilinci varlığın zihinsel düzeyinde kurmuş olan, Formun açığa çıktığı ve önemin doyum içinde yaşanan yaşamlardan yükseldiği insan için anlamsız Dört, içinde anlamın olduğu Üç olur. Bu anlam, başlangıç-orta-son âlemidir. Bu, *alfa* ve *omega* bütün ve tohumla dolu olan yaşayan Mesih'te bütünleşmiştir. Bu Mesih-durumuna ulaşıldığında, Üç, ebedi Bir'de birleşir; ve ruh alanıdır *yeniden doğmak* Her Mesih varlığında yeniden doğar; çünkü bu varsayılan bir gerçek değil, yalnızca bireysel tatmin yapısının içinden, bireyin güzellikte deneyimlenen her ana anlam yüklemesinden ortaya çıkan bir gerçekliktir.

Ruhu her zaman yeniden inşa eden huzur olan güzellik ve uyumdaki bu tatmindir. Ruh, her anın yaratıcı tamamlanmasıdır. Ruh, başlangıç ve sonun her an yeniden doğup anlam kazanan bir sentezde bütünleşmesidir. Bu, Şimdi'de yoğunlaşan döngüdür. *Yaratıcı Şimdi'dir.*

Bu Yaratıcı Şimdi'nin gücü her anımızı ışıkla aydınlatsın.

anlam! Gerçekten de her anın içinde güzellik ve anlam vardır - çünkü her an birey bütünleşmeye ve yaratıcı olan, yeni döngüler yaratan ve bilinmeyene doğru kaderin asil iradesini onaylayan neşeye ulaşabilir. Yukarıdaki gökler, en derin benliğimizde bütün olduğumuzun farkına varmaktan daha parlak, takımyıldızların şekli daha parlak ve açıklayıcı değildir; yaratıcı olan bütünlükte, olan ve olacak olan her şey Şimdi'de tamamlanır. Ah! gerçekten - ŞİMDİ - her şey çok güzel! Bütün güzeldir.

---

* "Bireyselleşme" ve "bireyleşme" arasındaki ayrım için tekrar okuyun s. bölümdeki 89 “Astroloji ve Analitik Psikoloji.”

March 23, 1895-September 13, 1985

RUDHYAR, 23 Mart 1895'te Paris, Fransa'da doğdu., hayatını ve işini derinden etkileyen iki şeyi sezgisel olarak fark etti: (1) Zaman döngüseldir ve döngü yasası tüm varoluşları olduğu kadar tüm medeniyetleri de tanımlar; (2) Batı Uygarlığı şu anda varoluş döneminin sembolik olarak sonbahar evresi olarak adlandırılabilecek bir dönemdedir. Rudhyar kendini Avrupa'dan ayırdı ve Avrupa geçmişinde geçerli ve yapıcı olan her şeyin mirasını kendi bünyesinde taşıyarak, içine bir tohum olarak ekebileceği bir "Yeni Dünya" aradı. 1916 sonbaharının sonlarında, atalarının Fransız kültürünü ve soyadı Chenneviere'yi geride bırakarak ABD'ye geldi.

İsim değişikliği, onun idealine tam bir bağlılığın simgesiydi: uygarlığımızın dönüşümü ve 'değerlerin yeniden değerlendirilmesi'. Adını, dinamik eylemi ve fırtınalar sırasında salınan elektrik gücünü ima eden Sanskritçe kök Rudra'dan türetilen bir ad olan Rudhyar olarak değiştirdi. Vedalar'daki tanrı Rudra, Yok Edici ve Yenileyici, dönüştürücü enerji ve eski kalıpları kıran kişidir. Bu kader duygusu, Rudhyar aracılığıyla, felsefi fikirlerinin gelişimine kanalize ettiği muazzam enerjiyi açığa çıkardı; müziği ve ton kullanımıyla; Jest Sanatı olarak resim yoluyla; astroloji aracılığıyla bireyleri kozmik döngülerle uyumlu hale getirme potansiyeline sahip sembolik bir dil olarak.

Hayata döngüsel ve kişilerarası bir yaklaşım kavramını başlatan sevgili akıl hocası ve arkadaş, uluslararası üne sahip astrolog, besteci, şair, sanatçı ve filozof Rudhyar'ın kitaplarını yayınlama ayrıcalığına sahibiz.

Rudhyar'ın öncü çalışması, dünya çapında astrolog nesillerinin tohumlarını attı ve çağdaş kişisel ve küresel kriz ve dönüşüme bütüncül bir yaklaşıma ilham vermeye devam ediyor.

*Barbara Somerfield,*Yayıncı 2009

3 KLASİK TARAFINDAN

Dr. MARC EDMUND JONES

ASTROLOJİDEKİ SABIAN SEMBOLLERİ Resimli
1000 Tanınmış Kişinin Burçları Karton kapaklı 456
sayfa

ASTROLOJİ NASIL VE NEDEN ÇALIŞIR Temel
Astrolojiye giriş Ciltsiz kitap 448 sayfa

HORAY ASTROLOJİ

Bir sembolizm astarı ile problem çözme için pratik teknikler Karton Kapak
464 sayfa

AURORA PRESS

Eksiksiz bir katalog için

yazın, fakslayın veya e-posta gönderin:

Aurora Basın

Posta Kutusu 573

Santo Fe, NM 87504

Faks 505 982-8321

E-posta:Aurorep@aol.com

Sadece Kredi Kartı Siparişleri Faks
734 995-8535 Tel. 888 894-8621

DİĞER AURORA BASIN

RUDHYAR ÜNVANLARI

Astrolojik Yönler: Süreç Odaklı Bir Yaklaşım (Leyla R. Rudhyar ile)
Manevi Hayata Astrolojik İçgörüler
Astrolojik Bir Triptik
Astrolojinin Galaktik Boyutları
Kişi Merkezli Astroloji Kişilik Astrolojisi Bilincin Gezegenleşmesi

Dönüşüm Astrolojisi
Özel Dağıtım

AURORA PRESS

Eksiksiz bir katalog için

yazın, fakslayın veya e-posta gönderin:

Aurora Basın
Posta Kutusu 573
Santo Fe, NM 87504
Faks 505 982-8321
E-posta:Aurorep@aol.com
Sadece Kredi Kartı Siparişleri Faks 734 995-8535 Tel. 888 894-8621

AURORA PRESS

Online katalog ziyaretimiz için
www.AuroraPress.com

Yazın, fakslayın veya e-posta gönderin:

Aurora Basın

Posta Kutusu 573

Santa Fe, NM 87504

Faks 505 982-8321

www.Aurorapress.com
E-posta: Aurorep@aol.com

Kredi Kartı Siparişleri

Faks 734 995-8535
Tel. 888 894-8621